

סדר רנה ותפלה

כולל
תפלות מכל השנה
כמנהג ספרד

עם
תקוני שבת

בהוצאה החדשה הזאת
באו הוספות רבות מתפלות שונות אשר לא היו
בהוצאות הקודמות. וגם רוב הדינים הנהוגים
בעת התפלה

נכון ומסודר על מקומו על ידי המביא לבית הדפוס
יעקב הכהן שלאסבערג

בשנת תרכ"א לס"ק.

Wien 1861.

Zu haben beim Herausgeber und Eigenthümer

Jacob Schlossberg,

Mariahilf, Windmühlgasse 3.

68255-B.

מליצה

מכבוד אמו הרב הגאון המפורסם לשם ולתהלה, שלשלת היוחסין
וכו', שמו מפארים מו"ה אלעזר הורוויץ הלוי נ"י, אב"ד פה
עיר וויען קרית מלך רב.

בע"ה

בשבטי ישראל חודיע נאמנה, כלב עלז וטפתי רננה, אם אשר שמעתי נכונה, כי
היהודים העושים במלחמה הקדש צבית הדפוס של האדונים זאמארסקי
ושותפו דיטטמארש הוקם מחדש פה עירנו, מעת ינעו כללי ערצי שצחות וי"ע עלרה
יקראו לנו וישננו מכל מלחמה עדי כליל יחלופו ימי המנוחה והשציתה, כי כן יסד האדון על
יד פקיד ורצ ציתו ה"ה הרצני המושלם מוהר"ר יעקב הברון שלאסבערג נ"י, להיות המועלים
היהודים, שונאים מכל מלחמה שצחות וצמועדים, מי יתן איפה והיה לצבא זה כל אימים
לעזב להם ולחיותם עד עולם. הן חוי לצבא הצעה"ח למען האמת והלדק.

פה וויען הצירה, יום צ' כ"ה שנת צמח לה' עת המנוחה לפ"ק.

הק' אלעזר הלוי איש הורוויץ.

סדר הנהגת הבקר

ביים ערוואכען סאם שלאכע זאלל מאן דיעזעס געבעט, אויך אהנע זיך דיא הענדע געוואשען
צו האבען, אין דעמוטה אונד מיט עהרפֿורכט סערייכטען.

**מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחֲזֵרָת בִּי נִשְׁמָתִי
בְּהַמְלָה רַבָּה אֶמוּנָתְךָ :**

ביים אנציהען דעם ארבע כנסות, וועלכעס צוערסט געשעהען זאלל, זאגט מאן :
הֲרִינִי מִזִּמְן אֶת גּוֹפִי לְהַתְּלֵבֶשׁ בְּמַלְבוּשׁ מִצְוָה :
נאך דעם הענדעוואשען ווערדען דיא ציצית אונטערזוכט, אָב זעלבע ניכט ססול זינד דאן
וויירד דיעזע ברכה געזאגט :

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית :**

מאן קיסט אייניגע מאל דיא ציצית, אונד זאגט :
מִצְוֹת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם :
דאן וויירד דאז ביא טלית גדול שטעהענדע געבעט : יהי רצון וכו' שתהא חשובה מצות
ציצית ביו אמן געזאגט :

סדר עטיפת טלית גדול וברכתו

דהע מאן דען טלית גדול אומהיללט, אונטערזוכט מאן דיא ציצית אָב דיאזעלבען ניכט
ססול זינד, וועהרענד דעם וויירד דיעזעס געזאגט :
**פָּרְכֵי נַפְשִׁי אֶת יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהָדָר לְבִשְׁתָּ
עֲטָה אֹזֶר כְּשֶׁלְמָה נוֹמָה שָׁמַיִם פִּירִיעָה :**

בעסאר מאן דען טלית אומהיללט, וויירד דיעזעס מיט אנדאכט אלס סאָרבערייטונג געבעטעט :
**לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ
בְּיַחְוָדָא שְׁלִימָה בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל : הֲרִינִי מִתְּעַטָּף בְּטִלִּית שֶׁל
צִיצִית כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת בּוֹרְאֵי כִכְתוּב וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל
כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדוֹרוֹתָם : וְכַשֵּׁם שֶׁאֲנִי מִתְּכַפֶּה בְּטִלִּית בְּעוֹלָם
הַזֶּה כִּךְ אֶזְכֶּה שֶׁתְּלַבֶּשׁ נִשְׁמָתִי בְּטִלִּית נָאָה לְעוֹלָם הַבָּא
בְּגֵן עֵדֶן . וְעַל יְדֵי מִצְוָה זוֹ תִנָּצֵל נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְתִסְלָתִי
מִן הַחַיּוֹנוֹת : וְכֵן בָּאתִי לְהוֹסִיף קִדְּשָׁה בְּעֲלִיּוֹנִים וּלְמַהֲרָה
הַעֲוֹנוֹת וְכָל הַפְּגִימוֹת שֶׁעָשִׂיתִי בְּעֵינִי וּבִידֵי וּבְגוֹפִי בְּעוֹלָם הַזֶּה
וְהַטִּלִּית יִפְרוֹשׁ כַּנְפָיו עָלֵיהֶם וַיַּצִּילֵם מִנֶּשֶׁךְ יָעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלָיו
יִרְחַק :**

סדר עשיפת טלית וברכתו

3

ווען מאן זיך דען טלית אומגעהיללט האט, ווירד דיעזע ברכה שטעהענד געזאגט:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצֵית:**

נאך דער אומגעהיללט גימטט מאן דען טלית איבער דאז הויפט, אונד זאגט דיעזע פסוקים:

מִה יָקָר חֲסִידְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יַחְסִיּוּן: יְרוּיֹן
מִדָּשָׁן בֵּיתְךָ וְנַחֵל עֲדֻנֶיךָ תִּשְׁקֶם: כִּי עֲמָךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ
נִרְאָה אֹר: מִשׁוֹף חֲסִידְךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל לֵב:

דאן ווירד פאלגענדער יידי רצון געזאגט:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתֵּהא חֲשׁוּבָה
מִצְוֹת צִיצִית זוּ כְּאֵלֹו קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וּכְוֹנֹתֶיהָ
וְתַרְיֵג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ: אָמֵן

סדר הנחת תפלין וברכתו

פאר דעם אנלעגען דער תפלין ווירד דיעזעס געבעט מיט אנדאכט פערריכטעט:

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ לְיַחַד
שֵׁם יי בּוֹה בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: הִנְנִי מִכּוֹן בְּהִנָּחַת תְּפִלִּין לְקִיָּם
מִצְוֹת בּוֹרְאֵי שְׁצוּנוֹ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין כַּכֶּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וּקְשָׁרָתָם לְאוֹת
עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטָמֶטֶת בֵּין עֵינֶיךָ. וְהֵם אַרְבַּע פְּרָשׁוֹת אֵלֹו. שְׁמַע.
וְהָיָה אִם שָׁמַע. קִדְּשָׁה. וְהָיָה כִּי יִבְיָאָךְ. שְׁיֵשׁ בָּהֶם יְחִוּדוֹ וְאַחֲדוּתוֹ
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּעוֹלָם. וְשִׁנּוּפוֹר נִפְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעֵשׂה עִמָּנוּ
בְּהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר לֹו הִכַּח וְהִמָּשְׁלָה בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כְּרָצוֹנוֹ: וְצִוָּנוּ לְהַנִּיחַ עַל הַיָּד לְזִכְרוֹן זְרוּעַ הַנְּטוּיָה
וְשֶׁהָיָא נֶגֶד הַלֵּב לְשַׁעֲבֵד בָּזָה תַּאֲוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת לִבֵּנוּ לַעֲבוֹדָתוֹ
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְעַל הָרֹאשׁ נֶגֶד הַמּוֹחַ שְׁהַנְשָׁמָה שְׁבִמּוֹחֵי עִם שְׂאֵר
חוּשֵׁי וּכְחוֹתֵי כָּלֶם יִהְיוּ מְשַׁעֲבָדִים לַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וּמִשְׁפַּע
מִצְוֹת תְּפִלִּין יִתְמַשֵּׁךְ עָלֵי לְהִיּוֹת לִי חַיִּים אֲרוּכִים וְשִׁפְעַ קִדְּשׁ
וּמַחֲשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת בְּלִי הִרְהוּר חֲטָא וְעוֹן כָּלֵל וְשָׁלֵא יִפְתָּנוּ וְלֹא
יִתְנַרְהָ בָּנוּ יֵצֵר הָרַע וְיִנְיַחְנוּ לַעֲבוֹד אֶת יי כְּאֲשֶׁר עִם לִבֵּנוּ: וְיִהְיֶה
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתֵּהא חֲשׁוּבָה מִצְוֹת
הַנָּחַת תְּפִלִּין לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹו קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ

סדר הנחת תפלין

וְדִקְדִּיקָהּ וּבִנְיָוֶתֶיהָ וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ
אָמֵן סָלָה :

נון לעגט מאן דיא תפלין של יד אויף דען לינקען ארם, אונד בעפאר מאן דיא שלינגע
דער רצועה, עפעס צוציעהעט ווירד דיעזע ברכה, שמעהענד געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין :

נאכדעם מאן דיא רצועה צוגעצאגען, זא ווינדעט מאן זעלבע וועבענמאל אנאיינאנדער מאן
דעכטס צו לינקס אום דען ארם, דער איבערדעסט ווירד איינסטוויילען אום דיא פלאכע האנד
געשלאגען, דאן ווירד תפלין של ראש שנעלל אויף דאס הויפט געלעגט, אונד בעפאר
מאן זעלבע בעפעסטיגט, דיעזע ברכה, געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת תְּפִלִּין :

גלייך דארויף ווירד געזאגט:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ווען תפלין של ראש בעפעסטיגט איסט, זא ווירד דער איבערדעסט דער רצועה של יד
דריימאל אום דען מיטטעלפינגער געוויקעלט, אונד פאלגענדעס געזאגט:

וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם : וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט
וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים : וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּאַמוּנָה וַיְדַעַת אֶת יְיָ :

ביים אבגעלעגן דער תפלין ווערדען צוערסט פאם מיטטעלפינגער דיא דרייא כריכות
נאכגעלאסען, דאן תפלין של ראש אונד הערנאך תפלין של יד אבגעלעגט.

לאחר הנחת תפלין

נאך דעם תפלין לעגען ווירד דיעזע פרשה פאן קדש לי כל בכור טעגליך געזאגט:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : קִדְּשׁ-לִי כָל-בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל-
רֶחֶם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-ה' הָעַם
זָכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְּחֹזֶק
יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ
הָאָבִיב : וְהָיָה כִּי-יָבִיֵּא יְהוָה אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
וְהַחִתִּי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבוֹתֶיךָ לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
וַיְדַבֵּשׁ וְעַבַּדְתָּ אֶת-הָעַבְדָּה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה : שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל
מִצֶּת וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי חָג לַיהוָה : מִצֹּת יֹאכַל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים

לאחר הנחת תפלין

וּלֹא-יִרְאֶה לְךָ חֲמִץ וְלֹא-יִרְאֶה לְךָ שָׂאֵר בְּכָל-גְּבֻלָּהּ: וְהִגַּדְתָּ
 לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם:
 וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל-יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה
 בְּפִיךָ כִּי בֵּיד חֲזָקָה הוֹצִיאָךְ יְהוָה מִמִּצְרָיִם: וְשָׁמַרְתָּ אֶת-הַחֻקָּה
 הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים יְמִימָה: וְהָיָה כִּי-יִבְאֶךָ יְהוָה אֶל-אֶרֶץ
 הַכְּנַעֲנִי כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלֹאֲבֹתֶיךָ וְנָתַנָּה לְךָ: וְהִעֲבַרְתָּ כָל-פֶּטֶר-
 רַחֵם לַיהוָה וְכָל-פֶּטֶר שֹׁגֵר בְּהֶמָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזִּכְרִים לַיהוָה:
 וְכָל-פֶּטֶר חֵמֶר תִּפְסְדָה בְּשָׂה וְאִם-לֹא תִפְסְדָה וְעִרְפְּתוּ וְכָל בְּכוֹר
 אָדָם בְּבִנְיָה תִפְסְדָה: וְהָיָה כִּי-יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה-זֹּאת
 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים: וַיְהִי
 כִּי-הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחָנוּ וַיַּהַרְג יְהוָה כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
 מִבְּכֹר אָדָם וְעַד-בְּכוֹר בְּהֶמָּה עַל-כֵּן אֲנִי זֹכֵחַ לַיהוָה כָּל-פֶּטֶר
 רַחֵם הַזִּכְרִים וְכָל-בְּכוֹר בְּנִי אֶפְסְדָה: וְהָיָה לְאוֹת עַל-יָדְכָה
 וּלְמוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם:

בקשה לר' שלמה בן גבירול. ב' תנועות ויתר וב' תנועות:

שחר אבק'שך. צורי ומשגב'י אערוך לסניך. שחדי וגם ערבי:
 לפני גדלתך. אעמוד ואבהל כי עיניך תראה. כל מחשבות לבי:
 מהרה. אשר יוכל. הלב והלשון לעשות ומהפתי. רוחי בתוך קרבי:
 הנה לך תיטב. זמרת אנוש על פן אורך בעוד תהיה נשמת אלוהי בי:

קודם כל התפללות יאמר:

מי אנכי שאזכרה להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא שהוא אל
 גדול וגורא ואנכי איש חוטא והכעסתי שמו הגדול במעשי
 הרעים ואנכי בשר ודם עפר ואפר ואיני כדאי להזכיר שמו הגדול
 הגבור והנורא ומכל שכן להתפלל לפניו ולזכור שמו הגדול כמה
 פעמים או לי איך אשא פנים לעמוד לפני מלך גדול וגורא מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא עלת כל העלות וסבת כל
 הסבות אלא מפני רחמי וחסדיו הגדולים שהוא מרחם על
 בריותיו ורוצה בתפלה ותחנונים של עבדיו כמו שנאמר קרוב
 יי לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת. רוצה יי את יריאיו ואת
 שועתם ישמע ויושיעם: שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו:

תפלה שאומרים קודם כל התפלות ד

חזרה הרב החסיד איש אלהי מוהר"ר אלימלך צעל המעצב ספר נועם חלימלך זל"ל:

יְהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שומע קול שועת עתירות. ומאזין לקול תפלת עמו ישראל ברחמי שתכין לבנו ותכונן מחשבותינו ותסנן תפלתנו בסינו. ותקשיב אזנך לשמוע בקול תפלת עבדיך המתחננים אליך בקול שועה ורוח נשברה. ואתה אל רחום ברהמיך הרבים ובהסדיך הגדולים תמחול ותסלח ותכפר לנו ולכל הנלויים אלינו ולכל עמך בית ישראל את כל שחטאנו והעוינו והרשענו ומשענו לפניך. כי גלוי וידוע לפניך כי לא בסוד ובמעל הלילה וחלילה מרינו את פיך ודברי תורתך ומצותיך. כי אם מרוב היצר הבוער בקרבנו תמיד לא ינוח ולא ישקוט. עד אשר מביאנו אל תאות העולם השפל הזה ואל הבלי וטבלבל את מחשבותינו תמיד. ואפילו בשעה שאנחנו עומדים להתפלל לפניך ולבקש על נפשונו. הוא טבלבל את מחשבותינו תמיד בתחבולותיו ואין אנו יכולים לעמוד נגדו כי נחלשו שכלנו ומוהנו עד מאד וכשל כח הסבל מרוב הצרות והתאוה ומרוב סדרת הזמן. לכן אתה אל רחום וחנן עשה עמנו כמו שהבטחתנו על ידי נאמן ביתך והננתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם. ואמרו הו"ל אע"פ שאינו הנן ואינו כדאי כי כן דרכך להטיב לרעים ולטובים: כי גלוי וידוע לפניך אנקתינו וצערינו ושיהנו על אשר אין אנו יכולים לקרב עצמנו לעבודתך ודבק לבנו בך באמת ובתמים. אהה על נפשונו. אוי עלינו מאד אבינו שבשמים. ועתה תעורר נא רהמיך וחסדיך הגדולים והמרוכים עלינו ולגרשולהעביר את יצרנו הרע מקרבנו. ותנער בו שיסור וילך מאתנו ואל יסית אותנו להדיחנו מעבודתך חלילה ואל יעלה בלבנו שום מחשבה רעה הן בהקיץ הן בהלום חלילה. ובסתר בעת שאנחנו עומדים בתפלה לפניך. או בשעה שאנחנו לומדים תורתך. ובשעה שאנחנו עוסקים במצותיך תהא מחשבתנו זכה צלולה וברורה וחזקה באמת ובלב שלם ברצונך הטוב עמנו ותעורר לבבנו ולבב כל ישראל הנלויים אלינו ולבב כל החפצים בחברתו ובלב כל ישראל עמך. ליהדך באמת ובאהבה לעבודך עבודה הישרה המקובלת לפני כסא כבודך ותקבע אמונתך בלבנו תמיד בלי הפסק. ותהא אמונתך קשורה בלבנו כיתד שלא תמוט. ותעביר מעלינו כל המסכים המבדילים בינינו לבינך אבינו שבשמים. ותצילנו מכל המכשולות ומעוות. אל תעזבנו ואל תטשנו ואל תכלימנו ותהא עם סינו בעת חסיסנו ועם ידינו בעת מעבדינו ועם לבנו בעת מחשבותינו. ותזכנו אבינו שבשמים אל מלא רחמים שנייחד את לבנו ומחשבותינו ודבורנו ומעשינו וכל תנועותינו והרגשותינו הידועות לנו ושאינן ידועות לנו הנגלות והנסתרות שיהא הכל ביחוד אליך באמת ובתמים בלי שום מחשבה פסולה חלילה. וטהר לבנו וקדשנו. וזרוק עלינו טים טהורים וטהרנו באהבתך ובחמלתך ותטע אהבתך ויראתך בלבנו תמיד בלי הפסק בכל עת ובכל זמן ובכל מקום. בלכתנו ובשכבנו ובקומנו תבעיר תמיד רוח קדשך בקרבנו. וגשענים תמיד בך ובגדולתך ובאהבתך וביראתך ובתורתך שבכתב ושבעל פה הנגלה והנסתר ובמצותיך ליחיד שטף הגדול הגבור והנורא. ותשטרנו מן חניפות והגיאאות ומן הכעס והקסדנות והעצבות והרכילות ושאר מדות רעות. ומכל דבר המפסיד עבודתך הקדושה והטהורה ההביבה עלינו. ותשפיע רוח קדשך עלינו שנהיה דבקים בך ושנשתוקק תמיד אליך יותר ויותר ומסדרנה למדרגה של מעלה מעלינו שנוכה לבא למעלת אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב. וזכותם יעמוד לנו שתשמע בקול תפלתנו שנהיה תמיד נענים בעת שנתפלל אליך עלינו או על שום אחד מישראל עמך על יחיד או על רבים ותשמה ותתפאר בנו ונעשה פרי למעלה ושורש למטה ואל תזכור לנו חטאותינו. ובסתר הטאת נעורינו. כמאמר דוד המלך עליו השלום הטאת נעורי ומשעי אל תזכור. ותהפוך עונותינו ומשעינו לזכיות ותשפיע עלינו מעולם התשובה תמיד הרהור לשוב אליך בלבב שלם. ולתקן את אשר פגמנו בשמותיך הקדושים והטהורים. ותצילנו מקנאת איש מרעהו ולא יעלה קנאת אדם על לבנו. ולא כנאתינו על אחרים. אך תן בלבנו שנראה כל אחד מעלת חברנו ולא חסרונם. ושנדייך כל אחד את הבירו בדרך הישר והרצוי לפניך. ואל יעלה בלבנו שום שנאה מאחד על חברו חלילה. ותחזיק התקשרותנו באהבה אליך כאשר גלוי וידוע לפניך שיהא הכל נחת רוח אליך. וזו עיקר כוונתנו ואם אין לנו שכל לכוון את לבבנו אליך אתה תלמדנו אשר נדע באמת כוונת רצונך הטוב. ועל כל זאת מתחננים אנחנו לפניך אל מלא רחמים. שתקבל את תפלתנו ברחמים וברצון אמין כן יהי רצון:

תפלה זו נכון לומר קודם התפלה

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחושבן אנת הוא עילאה על כל עילאין אנת סתים על כל סתמין. לית מחשבה תפיסה בך כלל אנת הוא דאסיקת עשר תקוני קרינן לון ספירין לאנהגא (נ"א לאנהרא) בהין עלמין סתמין דלא אתגליין. ועלמין דאתגליין. ובהון אתכסיא מבני אנשא ואנת הוא דקשר לון ומיחד לון. ובנין דאנת טלגא. כל מאן דאפריש חד מחבריה מאילין עשר. אתהשיב ליה כאלו אפריש בך. ואילין עשר ספירין. אינון אזלין כסדרן. חד אריך וחד קצר וחד בינוני ואנת הוא דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל ספירין. לבושין תקינת לון דמנייהו פרחין נשמתין לבני אנשא. וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסיין עליהון. ואתקריאו בתיקונא דא. חסד דרועא ימינא. גבורה דרו עא שמאלא. תפארת גופא. נצח והוד תרין שוקין. ויסוד סיוטא דגופא אות ברית קודש. ומלכות סה ותורה שבע"ס קרינן לה. חכמה מוחא איהי מחשבה מלגא. בינה לבא ובי' אתמר הלב מבין ועל אלין תרין כתיב הנפתרות ליי אלהינו. כתר עלאה איהו כתר מלכות ועלייהו אתמר מגיד מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דתפילין טלגו איהו שם מ"ה כזה (יו"ד ה"א וא"ו ה"א) דאיהו אורח אצילות ואיהו שקיא דאילנא בדרועי וענפוי כמיא דאשקי לאילנא ואתרסא בההוא שקיא: רבון עלמין אנת הוא עילת העילות וסבת הסבות דאשקי לאילנא בהאי נביעו וההוא נביעו כנשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא ובך לית דמיון ולית דיוקנא בכל מה דלגא ילבר ובהמת שמיא וארעא ואסיקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי ובארעא אילנין וראשין וגנתא דעדן ועשבין וחיין ועופין יבעירין ובני נשא לאשתמודע בהון עלמין ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין ואיך אשתמודע בהון עלאי ותתאי ולית ידיע בך כלל ובר מינד לית יחודא כעלאי ותתאי. ואנת אשתמודע מעלאי ותתאי. ואנת אשתמודע אדון על כולא. וכל ספירה אית לה שם ידיע דבהון אתקריאו מלאכיא ואנת לית לך שם ידיעה דאנת הוא ממלא כל שמהן ואנת הוא שלימו דכולהו. וכך אנת תסתלק מנייהו אשתארן כולהון שמהן כגופא בלא נשמתא. אנת חכים ולא בחכמה ידיעא. אנת הוא מבין ולא בבינה ידיעא. לית לך אתר ידיעה אלא לאשתמודעא חוקסך וחילך לבני אנשא ולאחזאה לון איך יתנהג עלמא בדינא וברחמי דאינון צדק וטשפט כפום עובדהון דב"נ. ודין איהו גבורה. משפט עמודא דאמצעיתא. צדק מלכותא קדישא. מאזני צדק תרין סמכי קשומ. הין צדק אות ברית בלא לאחזאה איך אתנהג עלמא אבל לאו דאית לך צדק ידיעא דאיהו דין. ולאן משפט ידיעא דאיהו רחמי. ולאן מכל מדות אלין כלל. ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

ידיד נפש אב הרחמן. מ'שוך עבדך אל רצונך. ירוץ עבדך כמו איל. ישתחוו אל מול הדרך. יערב לו ידידותך מנופת צוף וכל טעם: הדרור נאה זיו העולם. נפשי חולת אהבתך. אנא אל סא רפא נא לה. ב'הראות לה נועם זיוך. אז תתחזק ותתרפא. והיתה לה שפחת עולם: ותיק ידמו רחמיך. וחוסה על עם אהוביך. פי זה כפה גכסוף גכסף. לראות בתפארת עזך. אלי חמדת לבי. חושה נא ואל תתעלם: הגלה נא ופרוש חביב. עלי את סבת שלוםך. תאיר ארץ מכבודך. נגילה ונשמחה בך. מהר אהוב פי בא מועד. וחנונו בימי עולם:

היכל את דבר ה' יגיל לומר הזמך הזה בכל צוקר והול מיוקד ע"פ סוד על פסוק ברן יחד כוכבי בוקר:

אודה לאל לבב חוקר ברן יחד כוכבי בוקר
שימו לב אל הנשמה לשם שבו ואחלמה ואורה כאור ההמה שבעתים כאור הבוקר: אודה
מסכת כבוד חוצבה לגור בארץ עריכה להצילה מלהבה ולהאירה לפנות בוקר: אודה
עורו נא כי בכל לילה נשמתכם עולה למעלה לתת דין וחשבון מפעלם ליוצר ערב ובוקר: אודה
ימצאה מסונסת מעונות ותוספת כמו יספה נחרפת תמיד בבוקר בבוקר: אודה
ימצאה מקושטת בטלית ומנוסת כמו כלה מקושטת תמיד בבוקר בבוקר: אודה
הנאמן בפקדונו יחזירנה לו כרצונו איש לא גוע בעונו ויהי ערב ויהי בוקר: אודה
וחחיו העניה יחידה תמה ונקיה ואשר נפשו לא סיה איך יזכה לאור הבוקר: אודה

תפלת שחרית

בעפאר מאן דאז אינגערע דעם בעטהויעס בעטריסט, זאגט מאן :

וַאֲנִי בָּרַב חֲסִידְךָ אָבֹא בֵּיתְךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵיכֶּלָּ
קִדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ :

וועהרענד מאן אנדעכטיג דאז בעטהויו בעטריסט, זאגט מאן :

בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ :

ביים איינמריסט אין דאז בעטהויו, ווירד געזאגט :

מִה־נִּזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה. אֵין זֶה כִּי אִם-בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה
שַׁעַר הַשָּׁמַיִם :

נאך דעם איינמריסט אינס בעטהויו זאגט מאן :

מִה־טָבוֹ אֶהְיֶה יַעֲקֹב. מִשְׁכַּנְתִּיךָ
יִשְׂרָאֵל : וַאֲנִי בָּרַב חֲסִידְךָ
אָבֹא בֵּיתְךָ. אֶשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵיכֶּלָּ
קִדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ : יי אַהֲבָתִי מֵעוֹן
בֵּיתְךָ. וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ : וַאֲנִי
אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרַע. אֶבְרָכָה לְפָנַי
יי עֲשֵׂי : וַאֲנִי תַפְלָתִי לְךָ יי עַת רְצוֹן
אֱלֹהִים בָּרַב חֲסִידְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ :

אָנִי קָרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אֲזִנָּה לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי :
אָנִי בְּצַדִּיק אַחֲוָה פָּנֶיךָ אֶשְׁבָּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוּנָתְךָ : וַאֲנִי
עָלֶיךָ בְּטַחַתִּי יי אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי אָתָּה : שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי

בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֶיךָ בְּנִשְׁאֵי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ בִּירְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵי
שׁוּעֵתִי אֱלֹהֶיךָ וְתִרְפְּאֵנִי: אֱלֹהֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֵל־יְיָ אֶתְחַנֵּן:
הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל־עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ: כִּי־לֹךְ יְיָ
הוֹחַלְתִּי אֶתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנִי אֱלֹהֵי: שְׁמָעָה תַפִּלָּתִי וַיְיָ
וְשׁוּעֵתִי הֵאֱזִינָה אֶל־דְּמָעַתִּי אֶל־תַּחֲרֹשׁ: שְׁמַע־יְיָ וְחַנּוּנִי
יְיָ הִיָּה עֲזֹר לִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. שְׁמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נִלְכָּה: שֶׁשׁ
אֲנִכִּי עַל־אֲמָרְתְּךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוּעֵי מַלְכִּי
וְאֱלֹהֵי כִּי אֱלֹהֶיךָ אֶתְפַּלֵּל: יְיָ בִּקֵּר תִּשְׁמַע קוֹלִי בִּקֵּר אֶעֱרֹךְ־לָךְ
וְאֶצְפֶּה: אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנֶךָ לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי:
רַגְלִי עֲמִידָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֶבְרָךְ יְיָ:

שִׁיר מִן ב' תְּנוּעוֹת וַיִּתֵּד וּב' תְּנוּעוֹת וַיִּתֵּד וּב' תְּנוּעוֹת בִּדְלַת וּכֵן בְּסוֹנָר, וּבְתוֹכָו רְצוּף י"ג
הַעִיֻּקְרִים עַל סֵדֶר י"ג כְּתוּבִים הַנִּרְשָׁמִים:

יִגְדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא
וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאֹתוֹ: אֶחָד וְאֵין יַחֲיד
כִּי־חֻדּוֹ. נִעְלָם וְגַם אֵין סוּף לְאַחַד־וֹתוֹ:
אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוֹף וְאֵין גּוֹף. לֹא נֶעְרֹךְ
אֶל־יֹקֵד שְׁתוֹ: בְּדָמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר
נִבְרָא. רֵאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:
הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר. יוֹרֵד
נִדְקָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שֹׁפֵעַ נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוֹ.

ע"ס כ"י וע"ס הנאון בן חסני צ"ל אדני

אֶל־אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ׃ לֹא קָם
 בְּיִשְׂרָאֵל כְּמַעֲשֵׂה עוֹד׃ נָבִיא וּמַבִּיט
 אֶת־תְּמוּנָתוֹ׃ תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ
 אֵל׃ עַל־יַד נָבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ׃ לֹא
 יִחַלֶּיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ׃ לְעוֹלָמִים
 לְזוֹלָתוֹ׃ צוּפָה וַיּוֹדַע סִתְּרֵינוּ׃ מִבֵּית
 לְסוֹף דָּבָר בְּקִדְמָתוֹ׃ גּוֹמֵל לְאִישׁ
 חֶסֶד כְּמַפְעֲלוֹ׃ נוֹתֵן לְרֹשֶׁעַ רֵעַ
 כְּרִשְׁעָתוֹ׃ יִשְׁלַח לְקֵץ יָמָיו מִשִּׁיחָנוּ׃
 לְפִדּוֹת מַחֲכֵי קֵץ יִשׁוּעָתוֹ׃ מֵתִים
 יַחְיֶה אֵל בְּרַב־חֶסֶד׃ בָּרוּךְ עַד־עַד
 שֵׁם תְּהַלָּל׃

שיר מורכב מיתד וב' תנועות ויתד וב' תנועות בדלת וכן בסוגר :

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ׃ בְּמִיָּרָם כָּל
 יִצִּיר נִבְרָא׃ לַעֲשֵׂה נַעֲשֶׂה בְּחִפְצוֹ כָּל׃
 אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא׃ וְאַחֲרֵי כָכָל
 הַכָּל׃ לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נֻרָא׃ וְהוּא הָיָה
 וְהוּא הוֹדָה׃ וְהוּא יְהִי בְּתַפְאֲרָה׃ וְהוּא

אֶחָד וְאֶין שְׁנֵי לְהַמְשִׁיל לֹא לְהוֹחַ בִּירָה:
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלֹא הָעוֹז
 וְהַמְשָׁרָה: וְהוּא אֵלֵי וְחִי גֵּאֲלִי. וְצוּר
 חֲבִלִי בַּעַת צָרָה: וְהוּא נֶפֶסִי וּמָנוֹס לִי.
 מִנֶּת כּוֹסֵי בַּיּוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אֶפְקִיד
 רוּחִי. בַּעַת אֵישׁן וְאַעִירָה: וְעַם־רוּחִי
 גִּוִּיתִי. יְיָ לִי וְלֹא אֵירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבָרָא בּוֹ נְקֻבִּים
 נְקֻבִּים חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גָּלוּי וַיְדוּעַ לִפְנֵי
 כֶּסֶף כְּבוֹדָךְ שָׂאם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ
 יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהַתְקִין
 וּלְעֲמוֹד לִפְנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רֹפֵא כָּל־
 בָּשָׂר וּמִפְּלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסֹק בְּדַבְּרֵי
 תוֹרָה:

וְהָעֶרְב־נָא ייִ אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ.
בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה
אֶנְחָנוּ וְצִאֲצֵאֵנוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה ייִ הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃
בָּרוּךְ אַתָּה ייִ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה ייִ נוֹתֵן הַתּוֹרָה׃
יְבָרְכְךָ ייִ וַיִּשְׁמְרְךָ׃ יֵאָרֵי ייִ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנְךָ׃
יֵשָׁא ייִ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם׃
אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שִׁיעוֹר. הַפְּאֹה
וְהַבְּכוֹרִים וְהָרְאִיוֹן וְגִמְלֹת חֲסָדִים
וְתִלְמוֹד תּוֹרָה׃ אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִדָּם אוֹכֵל
פִּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקָּרֵן קִיָּמָה לְעוֹלָם
הַבָּא׃ וְאֱלֹהֵי הֵן. כְּבוֹד אָב וָאִם וְגִמְלֹת
חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמָה בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחָרִית
וְעֶרְבִית וְהַכְנָסָה אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים
וְהַכְנָסָה כֻּלָּה וְהַלְוִיָּת הַמַּת וְעִיּוֹן תְּפִלָּה
וְהַבָּאת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתִלְמוֹד
תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלֶם׃

אֱלֹהֵי נְשָׁמָה שְׁנֵתָת בִּי מְהוֹרָה הִיא.
אַתָּה בָּרָאתָ אֶתָּה יִצְרָתָה אֶתָּה נִפְחָתָה

בִּי. וְאַתָּה מְשַׁמְּרָה בְּקֶרְבִּי. וְאַתָּה עֹתִיד
לְטַלֵּה מִמֶּנִּי וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֹתִיד לְבָא:
כָּל־זֶמֶן שְׁהֵנִי שְׂמָה בְּקֶרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵי וְאַלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים
אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר
נְשָׁמוֹת לְפָנִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
נָתַן לְשִׁכּוֹי בִּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂנִי גוֹי:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂנִי עֶבֶד:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

פֶּרֶוּעַן זֶמֶן:

מַעֲנֵנֶר זֶמֶן:

שְׁעָשִׂנִי כְּרָצוֹנוֹ:

שְׁלֹא עָשִׂנִי אִשָּׁה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֶרְמִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוֹסִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֹׁעֵשֶׂה לִּי כָל־צָרָתִי:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַכִּין מִצְעָדִי־גֶבֶר:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיֶּעֶף כֹּחַ:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר שנה מעיני
ותנומה מעפעפי :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו שתרגילנו בתורתך ודבקנו
במצותיך ואלתביאנו לא לידי חטא ולא
לידי עברה ועון ולא לידי נסיון ולא לידי
בזיון ואל תשלט בנו יצר הרע והרחיקנו
מאדם רע ומחבר רע ודבקנו ביצר הטוב
ובמעשים טובים וכוף את יצרנו להשתעבד
לך ותגנו היום ובכל יום לחן ולחסד
ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו
ותגמלנו חסדים טובים. ברוך אתה יי
גומל חסדים טובים לעמו ישראל :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שתצילני היום ובכל יום מעזי פנים
ומעזות פנים מאדם רע ומחבר רע ומשכן
רע ומפגע רע ומשטן המשחית מדין קשה
ומבעל דין קשה בין שהוא בן ברית ובין
שאינו בן ברית :

אין פולין ויורד היער פרשת עקידה געזאנט, וועלכע נאך תפלת שחרית צו פיגדען איזט.

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר. ומודה
על האמת ודובר אמת בלבבו וישכם ויאמר :

רבון כל־העולמים לא על־צדקותינו
 אֲנַחֲנו מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֶיךָ . כִּי עַל
 רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . מָה אֲנַחֲנו מָה חַיֵּינוּ מָה
 חֲסִידֵנוּ מַה־צְדָקוֹתֵינוּ מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־
 כַּחַשׁ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־נֶּאֱמַר לִפְנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֵלֹא כָּל־הַגְּבוּרִים
 כָּאִין לִפְנֶיךָ וְאֵנְשֵׁי הַשָּׁם כָּלֹא הָיוּ וְחַכְמִים
 כָּבְדֵי מִדָּע וְנְבוֹנִים כָּבְדֵי הַשֹּׁכֵל כִּי רוֹב
 מַעֲשֵׂיהֶם תִּהְיוּ וַיְמִי חַיֵּיהֶם הָבֵל לִפְנֶיךָ .
 וּמֹתֵר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אִין כִּי הַכֹּל
 הָבֵל :

אֲבָל אֲנַחֲנו עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ . בְּנֵי
 אֲבֹרָהִם אֲהַבְּךָ שְׁנֵשְׁבַעְתָּ לָּו בְּהַר הַמֹּרִיָּה .
 זָרַע יִצְחָק יַחֲידֹו שְׁנַעֲקָךְ עַל גִּב־הַמִּזְבֵּחַ
 עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךָ בְּכוֹרְךָ . שְׁמֵאֲהַבְתָּךְ
 שְׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּךְ שְׁשִׁמַּחְתָּ־בּוֹ
 קָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוּן :

לְפִיכָךְ אֲנַחֲנו חַיִּבִּים לְהוֹדוֹת לָךְ
 וּלְשִׁבְחָךְ וּלְפָאֲרָךְ וּלְבָרְךָ וּלְקַדְּשׁ וּלְתַת־
 שְׁבַח וְהוֹדִיָּה לְשִׁמְךָ : אֲשֶׁרֵינוּ מַה־טוֹב
 חֲלָקֵנוּ וּמַה נְּעִים גּוֹרְלֵנוּ וּמַה יְפָה יִרְשָׁתֵנוּ :

אֲשֶׁרֵינוּ שְׁאַנְחָנוּ מִשְׁכִּימִים וּמִעֲרִיבִים עֶרֶב
וּבֶקֶר וְאֹמְרִים פְּעָמִים בְּכָל־יוֹם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ווען עס צו שפעט אן דער צייט איזט אום צו קריאת שמע צו געלאנגען, אונד פאן עובר זמן קריאת שמע ווערע, זא ווירד היער דיא ערסטע פרשה פאן קריאת שמע געזאגט, דאמיט פאן זיך פאן חובות זמן ק"ש ענטלעדיגט האט.

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשְׁנִבְרָא
הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַיְּהוּא אַתָּה הוּא לְעוֹלָם הַבָּא.
קִדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל מִקְדָּשִׁי שִׁמְךָ: וְקִדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ
בְּעוֹלָמְךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתִגְבִּיֶה קִרְגָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מִקְדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
וּבַשָּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים. אָמֵת אַתָּה
הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבְּלָעַד־יָד
אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קוֹיָךְ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת
הָאָרֶץ. יִבְירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־בְּאֵי עוֹלָם. כִּי
אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְּךָ לְכֹל מַמְלָכוֹת
הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ. אֶת־הַיָּם. וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר בָּם:
וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. בְּעֲלִיוֹנִים אִו
בְּתַחְתּוֹנִים. שִׁיאֹמַר לָךְ מַה־תַּעֲשֶׂה:
אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעֶבֶר

שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ. וְקִיָּם-לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מִהַשְׁכָּתוֹב. בָּעֵת הַהִיא אָבִיא
אֶתְכֶם. וּבָעֵרַת קִבְצֵי אֶתְכֶם. כִּי אֵתָן
אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ.
בְּשׁוּבִי אֶת-שְׁבוֹתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אֹמֵר יְיָ:

לְשֵׁמֹת וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וַעֲשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת
וְכָנוּ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָה וְנִתְּתָה אֹתוֹ בֵּין-אֶהָל מוֹעֵד וּבֵין
הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְּתָה שָׁמָּה מַיִם: וּרְחֲצוּ אֶהָרָן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ
אֶת-יְדֵיהֶם וְאֶת-רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל-אֶהָל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ-
מַיִם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בְּגָשְׁתָם אֶל-הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁלַּת לְהַקְטִיר
אִשָּׁה לַיהוָה: וּרְחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהִיתָה
לָהֶם חֻק-עוֹלָם לֹא וְלִזְרָעוֹ לְדֹרֹתָם:

וַיִּקְרָא וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מַדּוֹ בָד וּמִכְנָסֵי-בָד יִלְבָּשׁ עַל-בְּשָׁרוֹ
וְהָרִים אֶת-הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת-הָעֹלָה עַל-
הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת-בְּגָדָיו וְלָבַשׁ
בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת-הַדֶּשֶׁן אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
אֶל-מָקוֹם טָהוֹר:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ
וְתִמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת פְּלִעוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחֹל
וְתִסַּלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן הַתָּמִיד שִׁיכַפֵּר בְּעֵדְנוּ כִּמּוֹ שְׁכַתְבָּתָּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאֹמֹר:

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צֹו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

שחרית

וְאָמַרְתָּ אֲדֹהֶם אֶת־קֶרְבָּנִי לַחֲמִי לְאַשִׁי רֵיחַ נִיחֹחִי
תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם
לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה
סֵלֹת לַמִּנְחָה בַּלֵּילָה בְּשֶׁמֶן כֹּתִית רְבִיעִית הֶהָיִן: עֹלֹת
תָּמִיד הַעֲשִׂיָה בַהֹר סינִי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה:
וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֶהָיִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּךָ נִסְךְ
שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים
כַּמִּנְחַת הַבֹּקֶר וְכַנְסָכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל־יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ
בְּנֵי אֹהֶל־הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
אִתָּה הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֵת קְטֹרֶת הַסָּמִים.
בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה
נְבִיאָךְ. כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סָמִים נָטָף וּשְׁחַלְלֵת
וְחַלְבֵּנָה סָמִים וּלְבֹנָה זָכָה בָּד בְּבָד יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ
אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקַח מַעֲשֶׂה רֶקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר קָדֹשׁ:
וּשְׁחַקֵּת מִמֶּנָּה הֵדֶק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֹהֶל־
מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנִי עֹדֵד לָךְ שִׁמְחָה קָדֹשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם:
וְנֹאמַר וְהַקְטִיר עָלָיו אֹהֶל־קְטֹרֶת סָמִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֹלֹת אֹהֶל־קְטֹרֶת
הַנֵּרֹת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה
לְדֹרֹתֵיכֶם:

תנו רבנן פטום הקטרת פיצד. שלש מאות וששים ושמונה
מנים היו בה. שלש מאות וששים והמשה כמנין ימות החמה.
ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים פהן גדול מלא חפניו ביום
הפפורים ומחזירם למכתשת בערב יום הפפורים כדי לקיים מצות
דקה מן הדקה: ואחד עשר סמנין היו בה. ואלו הן. הצרי
והצפרן. החלבנה. והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה.
מר. וקציעה שבלת גרה. וכרכום. משקל ששה עשר ששה עשר
מנה: הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה. בורית
פרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא.
ואם אין לו יין קפריסין. מביא חמר חורין עתיק: מלח סדומית
רובע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן אומר את פסת הירדן
כל שהוא. ואם נתן בה דבש פסלה. אם חפר אחת מכל סמניה
חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף
הנוטף מעצי הקטף: בורית פרשינה ששפין בה את הצפרן כדי
שתהא נאה. יין קפריסין ששורין בו את הצפרן כדי שתהא עזה.
והלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה
מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר פשהוא שוחק. אומר הדק היטב היטב
הדק. מפני שהקול יפה לבשרים: פשמה לחצאין פשרה.
לשליש ולרביע לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הכלל. אם
כמדתה פשרה. לחצאין או שחפר אחת מכל סמניה חייב מיתה:
תניא בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של
שירים לחצאין: ועוד תני בר קפרא אלו הנה נותן בה קורטוב
של דבש. אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה: ולמה אין מערבין
בה דבש. מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא
תקטירו ממנו אשה ליי:

אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא. ואלבא דאבא
שאול. מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטרת. ומערכה
שניה של קטרת קודמת לסדור שני גזרי עצים. וסדור שני גזרי

עצים קודם לדשון מזבח הפנימי. ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות. והטבת חמש נרות קודמת לדם התמיד. ודם התמיד קודם להטבת שתי נרות. והטבת שתי נרות קודמת לקטרת. וקטרת קודמת לאברים. ואברים קודמין למנחה. ומנחה קודמת לחביתין. וחביתין קודמין לגססין וגססין קודמין למוספין. ומוספין קודמין לבזיכין. ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים. שנאמר וערף עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים. עליה השלם כל הקרבנות פלם:

י צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: י צבאות אשרי אדם בושח בך: י הושיעה המלך יענינו ביום קראנו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

תפלת רבי נחוניא בן הקנה:

אָנָּה בָּכַח גְּדוּלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צָרוֹרָה.
 קָבַל רִנָּת עַמֶּךָ שִׁגְבָנוּ טְהִירוֹנוּ נוֹרָא.
 גָּא גְבוּר הוֹרְשֵׁי יְחֻדְךָ כְּבַבֶּת שְׁמֶרֶם.
 בָּרַכְם טְהִירִם רַחֲמִים צְדָקָתְךָ תָּמִיד גְּמֻלָּם.
 חֲסִין קְדוֹשׁ בָּרוּב טוֹבְךָ נָהַל עֲדָתְךָ.
 יַחֲד גָּאָה לְעַמֶּךָ פָּנִה זֹכְרִי קֶדְשְׁתְּךָ.
 שִׁוְעֵתָנוּ קָבַל וְשָׁמַע צַעֲקָתָנוּ יוֹדַע תַּעֲלָמוֹת.
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו ולהיות כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל במעמדם ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו: לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שיה שפתינו חשוב ומקבל ומרוצה לפניך באלו הקרבנו קרבן

הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ. וְעַמְדָנוּ עַל מַעְמָדוֹ. כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר וְנִשְׁלָמָה
פָּרִים שְׁפָתֵינוּ: וְנֶאֱמַר וְשַׁחַט אוֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפּוֹנָה לִפְנֵי
יְיָ וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנֶאֱמַר
זֹאת הַתּוֹרָה לַעֲוֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחֲטָאת וְלָאֵשֶׁם וְלַמִּלּוּאִים וְלִזְבַּח
הַשְּׁלָמִים:

לשבת

במדבר כ"ח
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
וּשְׁנֵי עִשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֹת
שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ עַל־עֲלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה:

לראש חדש

שם י"א וּבָרְאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים
בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע
תְּמִימִם: וְנִשְׁלָשָׁה עִשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לִפְרֵי הָאֶחָד וּשְׁנֵי עִשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְאֵיל הָאֶחָד: וְעִשְׂרֹן עִשְׂרֹן סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לִכְבֶּשֶׁת הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכֵּיהֶם
חֶצִי הַרְהִין יִהְיֶה לִפְרֵי וּשְׁלִישִׁת הַרְהִין לְאֵיל וּרְבִיעֵת
הַרְהִין לִכְבֶּשֶׁת יֵינֶן זֹאת עֲלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה:
וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת לַיהוָה עַל־עֲלֹת הַתָּמִיד
יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

דיעזער פֿרק משניות זא וויא דיא ברייתא דר' ישמעאל איזט דעם מעגליכען געבעטע
בייאגעפינט ווארדען, אום דיא מצוה פֿאן תלמוד תורה צו ערפיללען.

רבון כל העולמים. אתה צויתנו להקריב קרבן תמיד במועדו. ועתה בעונותינו חרב בית
המקדש ובטל התמיד. לכן יהי רצון מלשניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהיה שיח ששתותינו
חשוב ומקובל ומרוצה לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו:

משניות זכחים ס"ה

א איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים
שחיתתן בצפון פר ושעיר שליום הכפורים

שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבֹוֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת
 בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל־בֵּין הַבָּדִים וְעַל־
 הַפָּרֶכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחֶרֶת
 מִהֵן מֵעַכָּבֶת. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל־
 יְסוֹד מִעֲרָבֵי שְׁלַמְזִבַּח הַחִיצוֹן. אִם־לֹא נָתַן
 לֹא עֵכָב: פָּרִים הַגְּשָׁרִפִּים וְשַׁעִירִים
 הַגְּשָׁרִפִּים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבֹוֹל דָּמָן
 בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל־
 הַפָּרֶכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזֹּהֵב. מִתְּנָה אַחֶרֶת
 מִהֵן מֵעַכָּבֶת. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל
 יְסוֹד מִעֲרָבֵי שְׁלַמְזִבַּח הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן
 לֹא־עֵכָב. אֱלוֹ וְאֱלוֹ נְשָׁרְפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן:
 חֲטָאת הַצִּבּוֹר וְהַיָּחִיד אֱלוֹ הֵן חֲטָאת
 הַצִּבּוֹר שְׁעִירֵי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשִׁלְמוֹעֲדוֹת
 שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבֹוֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת
 בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע
 קַרְנוֹת: כִּי־צֹד עָלָה בַּכֶּבֶשׁ וּפָנָה לְסוּבָב
 וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית
 צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מִעֲרָבִית. מִעֲרָבִית
 דְּרוֹמִית. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד
 דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן־הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי

כהנה בכל־מאכל ליום ולילה עד־חצות :
 י העולה קדש קדשים שחיטתה בצפון
 וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון
 שתי מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט
 ונתוח וכליל לאשים : ז זבחי שלמי צבור
 ואשמות . אלו הן אשמות אשם גולות
 אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם
 נזיר אשם מצורע אשם תלוי . שחיטתן
 בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן
 טעון שתי מתנות שהן ארבע . ונאכלין
 לפני מזבחות לעים לזכרי כהנה בכל־
 מאכל ליום ולילה עד חצות :

י הותרה ואיל נזיר קדשים קלים שחיטתן
 בכל־מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות
 שהן ארבע . ונאכלין בכל־העיר לכל־
 אדם בכל־מאכל ליום ולילה עד־חצות :
 המורם מהם פיוצא בהם אלא שהמורם
 נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם
 ולעבדיהם : י שלמים קדשים קלים
 שחיטתן בכל־מקום בעזרה ודמן טעון
 שתי מתנות שהן ארבע . ונאכלין בכל־

הָעִיר לְכָל-אָדָם בְּכָל-מֶאֱכָל לְשָׁנֵי יָמִים
וּלְיֵלָה אֶחָד׃ הַמִּזְבֵּחַ מִהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם
אֵלֹהִים שֶׁהַמִּזְבֵּחַ נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם
וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם׃ הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשִׂיר
וְהַפֶּסַח קִדְשִׁים קָדְשִׁים שְׁחִיטָתָן בְּכָל-מָקוֹם
בְּעֶזְרָה וּדְמֵן טָעוֹן מִתְּנָה אֶחָת. וּבְלֶבֶד
שִׁיתָן כִּנְגֵד הַיָּסוֹד׃ שְׁנָה בִּאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר
נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשִׂיר לְכָל-אָדָם
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מֶאֱכָל לְשָׁנֵי יָמִים
וּלְיֵלָה אֶחָד׃ הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֹהִים
בְּיֵלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֹהִים עַד-חֲצוֹת וְאֵינוֹ
נֶאֱכָל אֵלֹהִים לְמָנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֹהִים צָלִי׃

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ-עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
נִדְרָשׁוֹת׃ מִקָּל וְחִמָּר. וּמִגִּזְרָה שְׁוָה. מִבְּנִין אָב מִכְּתוּב
אֶחָד. וּמִבְּנִין אָב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים׃ מִכָּלֵל וּפְרָט. וּמִפְּרָט
וּכְלָל. כָּדָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אֵתָה דָּן אֵלֹהִים כִּי עֵין הַפְּרָט.
מִכָּלֵל שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפָרֵט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכָלֵל
כִּלְדָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן-הַכָּלֵל לְלַמֵּד. לֹא לְלַמֵּד
עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא אֵלֹהִים לְלַמֵּד עַל-הַכָּלֵל כִּלְדָּבָר יֵצֵא. כִּלְ-
דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טוֹעֵן אֶחָד שֶׁהוּא כִּעֲנִיָּו
יֵצֵא לְהִקָּל וְלֹא לְהַחמִיר. כִּלְדָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא
לְטָעוֹן טוֹעֵן אֶחָד שֶׁלֹּא כִּעֲנִיָּו יֵצֵא לְהִקָּל וְלְהַחמִיר.

כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בְּכָל־לַיְלָה וַיֵּצֵא לַיהוָה בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אִי
 אֶתָּה יָכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְכָל־לַיְלָה עַד שִׁיחְזִירֵנוּ הַכָּתוּב לְכָל־לַיְלָה
 בְּפִרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעֲנִינוּ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוּפּוֹ. וְכֵן
 שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד־שִׁיבָא הַכָּתוּב
 הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.

האדרת והאמונה	לחי עולמים:	הלקח והלבוב	לחי עולמים:
הבינה והברכה	לחי עולמים:	המלוכה והממשלה	לחי עולמים:
הגאווה והגדולה	לחי עולמים:	הגוי והנצח	לחי עולמים:
הדעה והדבור	לחי עולמים:	הסגור והסגוב	לחי עולמים:
ההוד וההדר	לחי עולמים:	העוז והענוה	לחי עולמים:
הועד והותיקות	לחי עולמים:	הפדות והפאר	לחי עולמים:
הזך והזהר	לחי עולמים:	הצבי והצדק	לחי עולמים:
החיל והחוסן	לחי עולמים:	הקריאה והקדושה	לחי עולמים:
הטכס והטוהר	לחי עולמים:	הרון והרוממות	לחי עולמים:
היחוד והיראה	לחי עולמים:	השיר והשבח	לחי עולמים:
הכתר והכבוד	לחי עולמים:	התהלה והתפארת	לחי עולמים:

יש נוהגין לומר קודם הודו מזמור זה:

מזמור לדוד יי מי יגור באהלך מי ישכון בהר קדשך: הולך תמים ופועל צדק
 ודבר אמת בלבבו: לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא
 על קרובו: נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יי יכבד נשבע להרע ולא ימיר: כספו
 לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם:

אֲדָמָה הוֹדוּ לִי קְרָאוּ בִשְׁמוֹ. הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
 עֲלִילֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זִמְרוּלוֹ. שִׁיחוּ בְּכָל־
 נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ. יִשְׁמַח
 לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דְרָשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ. בִּקְשׁוּ פָנָיו
 תָּמִיד: זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה. מִפְתִּיּוֹ
 וּמִשְׁפָּטֵי־פִיהוּ: זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ. בְּנֵי
 יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ. בְּכָל־הָאָרֶץ
 מִשְׁפָּטָיו: זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דָּבָר צִוָּה

לְאַלֶּף־דֹּרִי: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבֹרָהֶם.
 וַיִּשְׁבּוּעֶתוֹ לִיצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב לְחֹק.
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לָךְ אֶתֶּן אֶרֶץ
 כְּנָעַן. חָבֵל נָחֲלָתְכֶם: בְּהֵיוֹתְכֶם | מְתֵי
 מִסְפָּר. כִּמְעֻט־זָגִים בָּהֶּ: וַיִּתְּהִלְכוּ | מִגּוֹי
 אֶל־גּוֹי. וּמִמַּלְכָּה אֶל־עַם אֲחֵר: לֹא־
 הָנִיחַ לְאִישׁ לַעֲשָׂקָם. וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם |
 מַלְכִּים: אֲל־תִּנְעֻנוּ בְּמִשְׁיָחִי. וּבִנְבִיאֵי־אֱל־
 תִּרְעֻנוּ: שִׁירוּ לִי כָל־הָאָרֶץ. בִּשְׁרוּ מִיּוֹם
 אֶל־יּוֹם יִשׁוּעֶתוֹ: סִפְרוּ בִגְוִיִּם אֶת־כְּבוֹדוֹ.
 בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאֵתִיו: כִּי־גָדוֹלִי וּמְהֻלָּל
 מְאֹד. וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָל־
 אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיִּ | שָׁמַיִם | עָשָׂה:
 הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֵז וְיַחֲדוּהָ בְּמִקְמוֹ: הָבוּ
 לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לִי כְבוֹד וְעֵז:
 הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִנְּחָה וּבֹאוּ
 לְפָנָיו. הִשְׁתַּחֲוּ לִי בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ
 מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ. אֶת־תְּכוֹן תִּבְל בְּל־
 תִּמּוֹט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ.
 וַיֹּאמְרוּ בִגְוִיִּם יִי מֶלֶךְ: וְרַעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ
 יַעֲלֶץ הַשָּׁדָה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אֲזִי וְרִנְנוּ עֲצֵי

הַיַּעַר מִלְּפָנֵי יי כִּי־בָא לְשִׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ :
הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : וְאָמְרוּ
הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּידֵנוּ מִן־
הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתִהְלֶתְךָ : בָּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־
הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אָמֵן
וְהִלֵּל לַיי : רֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ
לְהוֹדֹם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא : רֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהוֹר קֹדֶשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ :
וְהוּא רַחוּם וְיִכְפַּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהוֹשִׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ : אַתָּה
יי לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדְךָ וְאַמְתֶּךָ
תִּמְיֵד יִצְרוֹנִי : זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדֶיךָ כִּי
מֵעוֹלָם הֵמָּה : תָּנוּ עֵז לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל
נִצְּאוֹתוֹ וְעֵזוֹ בַּשְּׂחָקִים : נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹרָאן עֵז
וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים : אֵל־נִקְמוֹת
יי אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ : הַנָּשָׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ
הַשֹּׁב גָּמוּל עַל־נֹאִים : לַיי הַיֹּשׁוּעָה עַל־
עַמְּךָ בִּרְכָתְךָ סֶלָה : יי צַבָּאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יי צַבָּאוֹת אֱשֶׁר־

אָדָם בּוֹטַח בְּךָ : יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
 בַּיּוֹם-קָרְאָנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת-עַמֶּךָ וּבָרֶךְ
 אֶת-נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד-הָעוֹלָם :
 נַפְשֵׁנוּ חִכָּתָה לִּי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנֵּנוּ הוּא : כִּי-
 בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בִּטְחָנוּ :
 יְהוֹי-חֲסִדְךָ יי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ :
 הִרְאֵנוּ יי חֲסִדְךָ וַיִּשְׁעֶךָ תַּתֵּן-לָנוּ : קוֹמָה
 עֲזָרְתָה לָנוּ וּפִדְנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ : אָנֹכִי יי
 אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הִרְחַב-פִּיךָ
 וַאֲמַלְאוּהוּ : אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי
 הָעַם שֵׁי אֱלֹהֵי : וְאֲנִי בַחֲסִדְךָ בִּטְחֹתִי יִגְלֹל
 לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ . אֲשִׁירָה לִּי כִי גָמַל עָלַי :

ל מִזְמוֹר שִׁיר-חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד : אֲרוּמָהּ יי כִּי דָלִיתָנִי וְלֹא
 שִׁמְחָת אֹיְבֵי לִי : יי אֱלֹהֵי שׁוּעָתִי אֱלִיךָ וְתִרְפָּאֵנִי : יי הַעֲלִיתָ מִן
 שָׂאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתָנִי מִיָּרְדֵי בּוֹר : וּמָרוּ לִי חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכָּר
 קָדְשׁוֹ : כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ . בָּעֶרְבַּ יִלֵּן בְּכִי וּלְפָקַר רָגָה :
 וְאֲנִי אָמַרְתִּי בְשִׁלּוֹי בַּל אֶמּוּט לְעוֹלָם : יי בְּרָצוֹנְךָ הָעֲמִידְתָּה לְהִרְדֵּי
 עוֹ הַסִּתְרָת פָּנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל : אֱלִיךָ יי אֶקְרָא וְאַל יי אֶתְחַנֵּן :
 מִדֶּבֶעַ בְּדָמִי בִרְדֹתִי אֶל שַׁחַת הַיּוֹדְךָ עֶפֶר הַיִּגִּיד אֲמַתְךָ :
 שִׁמְעֵ-י וְחַנּוּנִי יי הִיה־עֲזֹר לִי : הַסִּכָּת מִסִּפְדִּי לְמַחֹל לִי פִתְחָתָהּ
 שִׁקְי וְתִאֲזָרְנִי שִׁמְחָה : לְמַעַן יִזְכָּרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִהְיֶה יי אֱלֹהֵי
 לְעוֹלָם אֲוֵדְךָ :

נ"ט יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך: ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
ואמר כל העם אמן הללויה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

בשנת וציו"ט מתחילין כאן למנצח מזמור לדוד חשמים.

סו למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר
פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך בכל-גוים ישועתך: יודוך
עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כית-שפט
עמים מישר ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה וברכנו אלהים אלהינו:
ויברכנו אלהים וייראו אותו כל-אפסי-ארץ:

דיני ברוך שאמר ופסוקי דזמרה

זה לשון ספר הגן צ"ש יש ע"ז היצות להודיע שכל מי שאומר צ"ש צקול נעים וזכוונה הקצ"ה
עושה לו צעה צ"כ חסר של פז ולכן יאמר צפה עמו שהוא בגימטריא פ"ז (יש לומר עשרת הדברות
קודם צ"ש) צאומרו צ"ש יעמוד על רגליו ויאחז צ' לילית שלפניו צידו הימנית וצתשלוס צ"ש
ינשקם. יסיים צ"ש קודם שיסיים החץ כדי שיוכל לענות חמן. לריך ליזהר שלא יפסיק צדיבור
צין צ"ש עד סוף ש"ע ואפי' ללורך מלוה. כסצ האר"י ז"ל אע"פ שכבר אמר צ"ש ואומר הזמירות
לא ימנע אלצכות חמן אחר המצרכים צרכת השחר. צין המזמורים האלו שואל מפני היראה
ומשיב מפני הפצוד. וכשליך להפסיק יאמר מקודם צרוך ה' לעולם חמן ואמן עד ויצרך דוד
ואח"כ פשחור לומר המזמורים יאמר מקודם צרוך ה' לעולם חמן ואמן וכו'. חין אומרים
הזמירות כי אם צנחת ודקדק ליתן ריוח צין הדצקים כמו גצי ק"ש.

לריך ליזהר מאוד בכל שם שיזכור לשלש השמות יאדהדונ"הי.

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם
יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם
בשם כל ישראל:

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא
ברוך אומר ועושה. ברוך גוזר ומקיים.
ברוך עשה בראשית. ברוך מרחם על
הארץ. ברוך מרחם על הבריות. ברוך
משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד
וקיים לנצח. ברוך פודה ומציל ברוך

שחרית

טז

שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הָאֵל הָאֵב הַרְחֵמֵן הַמְהִלֵּל בְּפֶה עַמּוֹ
מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו.
וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלֵּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת נְגִדָּה וְנִשְׁבַּחְךָ
וְנִפְאֶרְךָ וְנִמְלִיכְךָ וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ מִלִּפְנֵי
אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשַׁבַּח
וּמְפָאֵר עַד־עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מֶלֶךְ מְהִלֵּל בַּתְּשֻׁבוֹת:

אין אומרים מזמור לתודה לא בשבת ולא ציו"ט ולא בערב פסח ולא בחוה"מ של פסח וכל
בערב יוה"כ.

ק מזמור לתודה הריעו לִי כָל־הָאָרֶץ: עַבְדּוֹ אֶת־יְיָ בְּשִׁמְחָה
בָּאוּ לִפְנֵי בְּרִנָּה: דָּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ (ולא כמצי)
אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה תִּצְרוּתוֹ בְּתִהְלָה
הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: כִּי־טוֹב יְיָ לָעוֹלָם חֲסִדּוֹ וְעַד דּוֹר וָדָר אֲמוֹנָתוֹ:

מזמורים אלו אומרים בשבת ויום טוב. וצפולין אומרים גם בהושענא רבה.

יט לַמִּנְצֵחַ מְזִמּוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־
אֵל. וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הַרְקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אָמַר.
וְלַיְלָה לַלַּיְלָה יִחַוֶּה דָּעַת: אֵין אָמַר וְאֵין דְּבָרִים. כָּל־י
נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם. וּבִקְצֵה תִּבְל
מַלְיָהִם. לְשֹׁמֵשׁ שֵׁם אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כֹחֲתָן יֵצֵא
מִחֻפְתּוֹ יֵשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֲרֶח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
מוֹצֵאוֹ. וְתִקּוּפָתוֹ עַל־קִצּוֹתָם. וְאֵין נִסְתָּר מִחֻפְתּוֹ:
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. עֲדוֹת יְיָ נֶאֱמָרָה

מַחְכִּימַת פֶּתִי : פִּקּוּדֵי יְיָ יִשְׁרָיִם מְשַׁמְחֵי-לֵב . מַצּוֹת
 יְיָ בָרָה מְאִירַת עֵינַיִם : יִרְאֵת . יְיָ מְהוֹרָה עֹמֶדֶת לְעַד .
 מְשַׁפְּטֵי-יְיָ אֶמֶת צִדְקוֹ יִחָדּוּ : הִנֵּחַ מִדִּים . מִזֶּהָב וּמִפֶּזֶז
 רָב . וּמִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת צוּפִים : גַּם-עֲבָדָךְ נִזְהָר
 בָּהֶם . בְּשֹׁמְרָם עֶקֶב רָב : שְׁגִיאוֹת מִי-יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת
 נִקְנִי : גַּם . מִזִּידִים . חֲשֹׁךְ עֲבָדָךְ אֶל-יִמְשְׁלוּ-בִי אֲזִי
 אֵיתָם . וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רָב : יְהִי לְרָצוֹן . אֲמַרִי פִי .
 וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי :

לֹא רִנְנוּ צַדִּיקִים בִּי לִישָׁרִים נָאוֹה תִהְלֶה : הוֹדוּ
 לִי בְכִנּוֹר . בְּנִבֵּל עָשׂוֹר זְמִירוֹלוֹ : שִׁירוֹ-לוֹ שִׁיר
 חֲדָשׁ . הִיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְוָעָה : כִּי יִשָּׁר דְּבַר-יְיָ . וְכָל-
 מַעֲשָׂהוּ בְּאִמוּנָה : אֲהֵב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ
 מִלֵּאָה הָאָרֶץ : בְּדַבַּר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ . וּבְרוּחַ פִּיו
 כָּל-צָבָאִם : כֹּהֵם כִּנֹּר מִי הֵימָּן נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת :
 יִירְאוּ מִי כָל-הָאָרֶץ . מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל-יּוֹשְׁבֵי תֵבֶל : כִּי
 הוּא אָמַר וַיְהִי . הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד : יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם .
 הִנִּיחַ מַחְשְׁבוֹת עַמִּים : עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמֹד .
 מַחְשְׁבוֹת לְבָבוֹ לָדָר וָדָר : אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר-יְיָ אֱלֹהֵיוּ .
 הָעַם . בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ : מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְיָ רָאָה אֶת-
 כָּל-בְּנֵי הָאָדָם : מִמִּכּוֹן-שִׁבְתּוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל כָּל-יּוֹשְׁבֵי
 הָאָרֶץ : הֵיטֵר יַחַד לִבָּם הַמִּבִּין אֶל-כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם :
 אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרֵב-חֵיל גִּבּוֹר לֹא-יִנָּצֵל בְּרֵב-כַּחַ :
 שֶׁקֶר הַסּוֹם לְתַשׁוּעָה וּבִרְבַּח חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט : הִנֵּה עֵין
 יְיָ אֶל-יִירָאוֹ לְמִיחָלִים לְחֶסֶדוֹ : לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם

וּלְחִיּוֹתָם בָּרַעַב : נַפְשֵׁנוּ חִכָּתָה לִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנּוּ
הוּא : כִּי־בֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קֹדֶשׁ בְּטַחָנוּ :
יְהִי־חֶסֶדְךָ יי עלינו כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ :

לֹד לְדָוִד בְּשָׁנוֹתָו אֶת־טַעֲמוֹ לִפְנֵי אָבִימֶלֶךְ. וַיִּגְרֶשְׁהוּ
וַיֵּלֶךְ : אֲבָרְכָה אֶת־יְי בְּכָל־עֵת. תָּמִיד תִּהְלֶתָו בְּפִי :
בִּי תִתְהַלֵּל גִּבְשִׁי. יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וַיִּשְׁמָחוּ : גִּדְלוּ לִי
אֹתִי. וְגִרּוֹמָמְדָה שְׁמוֹ יִחַדּוּ : דְּרִשְׁתִּי אֶת־יְי וְעָנֵנִי.
וּמִכָּל מְגֻרּוֹתַי הִצִּילָנִי : הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרּוּ. וּפְגִיָּהֶם
אֶל־יִחְסְרוּ : זֶה עָנִי קָרָא וַיִּשְׁמַע. וּמִכָּל־צָרוֹתָיו
הוֹשִׁיעוּ : חֲנָה מִלֶּאֲדִי סָבִיב לִירְאָיו וַיִּחְדָּצֵם : טַעֲמוֹ
וִירְאוֹ כִי־טוֹב יי. אֲשֶׁר־י הַגָּבֵר יִחְסֶה־בּוֹ : יִרְאוּ אֶת־יְי
קֹדֶשׁיו. כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו : כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ.
וְדֹרְשֵׁי יי לֹא־יִחְסְרוּ כָל־טוֹב : לָכוּ בָנִים שֹׁמְעֵי־לִי.
יִרְאֵת יי אֶל־מִדָּכָם : מִי־הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים. אֲהִב יָמִים
לְרֹאוֹת טוֹב : נָצַר לְשׁוֹנֶךָ מֶרֶע. וּשְׁפָרְתִּיךָ מִדְּבַר
מֶרְמָה : סוּר מֶרֶע וַעֲשֵׂה־טוֹב. בִּיקֶשׁ שָׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ :
עֵינֵי יי אֶל־צַדִּיקִים וְאֲזָנוֹ אֶל־שׁוֹעֲתָם : פָּנֵי יי בְּעֲשֵׂי
רָע. לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרָם : צַעֲקוּ וַיִּשְׁמַע. וּמִכָּל־
צָרוֹתָם הִצִּילָם : קָרוֹב יי לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב. וְאֶת־דֹּכָאֵי־
רוּחַ יוֹשִׁיעַ : רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק. וּמִכָּל־יִצִּילָנוּ יי :
שֹׁמֵר כָּל־עֲצָמָתָיו. אַחַת מִהֲנָה לֹא נִשְׁבָּרָה : תְּמוֹתֶת
רָשָׁע רָעָה. וְשֹׁנְאֵי צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ : פִּדְדָה יי נַפְשׁ
עֲבָדָיו. וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָל־הַחֲסִים בּוֹ :

ז תְּסַלֵּה לְמִנְשָׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים. אֲדָנִי מַעַן אֲתָה

היית לנו בדר ודר : בטרם | הרים ילדו ותחולל ארץ
 ותבל. ומעולם עד-עולם אתה-אל : תשב אנוש עד-
 דכא ותאמר שובו בני-אדם : כי אלק שנים בעיניך
 כיום אתמול כי יעבור. ואשמורה בלילה : ורמתם
 שנה יהיה. בבקר כחציר יחלף : בבקר יציץ וחלף.
 לערב ימולל ויבש : כי-כלינו באסף. ובחמתך
 נבהלנו : שטה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך :
 כי כל-ימינו פנו בעברתך. כלינו שנינו כמורה-גה :
 ימי-שנותינו | בהם שבעים שנה. ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורהבם עמל ואון. כי-גז חיש ונעפה :
 מי-יודע עז אסף. וכיראתך עברתך : למנות ימינו
 בן הודע. ונבא לבב חכמה : שובה יי עד-מתי.
 והנחם על-עבדיך : שבענו בבקר חסדך. ונרננה
 ונשמחה בכל-ימינו : שמחנו כימות עניתנו. שנות
 ראינו רעה : יראה אל-עבדיך פעליך. והדרך על-
 בניהם :

ויהי נעם | יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
 עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

צא ישוב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר ליי
 מחסי ומצודתי אלהי אבטח-בו : כי הוא יצילך מפח
 יקוש מדבר הוות : באברתו | יסך לך ותחת-כנפיו
 תחסה צנה וסחרה אמתו : לא-תירא מפחד לילה
 מחץ יעוף יומם : מדבר באפל יחלך מקטב ישוד
 צהררים : יפל מצדך | אלק ורבבה מימינך אליך לא

יָגֵשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיט וְשָׁלַמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה : כִּי־
 אַתָּה יי מַחְסֵי עֲלִיזוֹן שִׁמְתָּ מֵעוֹנֶךָ : לֹא־תֵאָנֶה אֵלֶיךָ
 רָעָה וְנִגַּע לֹא־יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ : כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה־לָּךְ
 לְשֹׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ : עַל־כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן־תִּגַּף בְּאֶבֶן
 רִגְלֶךָ : עַל־שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמַם כְּפִיר וְתַנִּין : כִּי
 בִי חָשַׁק וַאֲפִלְטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי־יִדַּע שָׁמַי : יִקְרָאֲנִי ו
 וַאֲעֲנֶהוּ עַמּוֹ־אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וַאֲכַבְּדֶהוּ : אֶרְךָ יָמִים
 אֲשַׁבֵּיעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי : אֶרְךָ יָמִים וכו'.

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיי שִׁיר חֲדָשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לוֹ יְמִינוֹ
 וְזָרַע קָדְשׁוֹ : הוֹדִיעַ יי יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צַדִּיקְתּוֹ : זָכַר
 חֲסִדּוֹ וַאֲמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל־אֲפָסֵי־אֶרֶץ אֵת יִשׁוּעַת
 אֱלֹהֵינוּ : הִרְיֵעוּ לַיי כָּל־הָאֶרֶץ פִּצְחוּ וְרִנְנוּ וְזָמְרוּ : וְזָמְרוּ לַיי
 בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמֶרָה : בְּחִצְצָרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיֵעוּ לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ יי : יִרְעַם הַיָּם וּמִלֵּא תִבֵּל וְיִשְׁבִּי בָהּ : נְהַרְוֹת יִמְחֲאוּ־כָף
 יַחַד הָרִים וְרִנְנוּ : לִפְנֵי־יי כִּי־בָא לְשַׁפֵּט הָאֶרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבֵּל
 בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים :

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל־הַהָרִים מֵאֵין יִבָּא עֲזָרִי : עֲזָרִי מֵעַם
 יי עָשָׂה שָׁמַיִם וָאֶרֶץ : אֶל־יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ : הִנֵּה
 לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל : יי שֹׁמְרֶךָ יי צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ :
 יִזְמַם הַשָּׁמַשׁ לֹא־יִכָּבֵה וְיִרְחַ בְּלִילָה : יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמַר
 אֶת־נַפְשֶׁךָ : יי יִשְׁמַר־צִאתֶךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שִׁמְחֵתִי בְּאִמְרִים לִי בֵּית יי גִּלְךָ : עֲמֻדוֹת
 הָיוּ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלָּם : יְרוּשָׁלָּם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחִבְרָה־
 לָהּ יַחְדָּהּ : שָׁשָׂם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי־יָהּ עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת
 לַשֵּׁם יי : כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד :
 שָׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָּם וְשָׁלוֹם אֶהְבֶּיךָ : יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ שְׁלוֹהָ
 בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה־נָּא שְׁלוֹם בָּךְ : לְמַעַן
 בֵּית־יי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ :

שיר המעלות אליך נשאתי את-עיני הישבי בשמים : הנה
 כעיני עבדים אל-יד אדוניהם כעיני שפחה אל-יד גברתה כן
 עינינו אל-י אל-הינו עד שיחננו : חננו יי חננו כירב שבענו
 בזה : רבת שבעה-לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאונים :
 שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר נא ישראל : לולי
 יי שהיה לנו בקום עלינו אדם : אזי חיים בלעונו בחרות אפם
 בנו : אזי המים שטפנו נחלה עבר על-נפשנו : אזי עבר על-
 נפשנו המים הידונים : ברוך יי שלא נתננו מרחק לשניהם :
 נפשנו בצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו :
 עזרנו בשם יי עשה שמים וארץ :

קלה הללויה | הללו את-שם יי. הללו עבדי
 יי : שעמדים בבית יי. בחצרות בית
 אלהינו : הללויה כי-טוב יי. זמרו לשמו
 כי נעים : כי יעקב בחר לו יה ישראל
 לסגלתו : כי אני ידעתי כי-גדול יי.
 ואדנינו מכל-אלהים : כל אשר חפץ
 יי עשה. בשמים ובארץ בימים וכל-
 תהמות : מעלה נשאים מקצה הארץ
 ברקים למטר עשה. מוצא רוח
 מאוצרותיו : שהכה בכורי מצרים מאדם
 עד-בהמה : שלח אותת ומפתים בתוכי
 מצרים. בפרעה ובכל-עבדיו : שהכה
 גוים רבים. והרג מלכים עצומים : לסיחון
 מלך האמרי ולעוג מלך הבשן. ולכל

ממלכות כנען : ונתן ארצם נחלה.
 נחלה לישראל עמו : יי שמך לעולם. יי
 זכרך לדודך : בידי יי עמו. ועל-
 עבדיו יתנחם : עצבי הגוים כסף וזהב.
 מעשה ידי אדם : פה להם ולא ידברו.
 עינים להם ולא יראו : אזנים להם ולא
 יאזינו. אף אין ישירות בפיהם : כמוהם
 יהיו עשיהם. כל אשר-בטח בהם : בית
 ישראל ברכו את-יי. בית אהרן ברכו
 את-יי : בית הלוי ברכו את-יי. יראי יי
 ברכו את-יי : ברוך יי | מציון שכן ירושלים
 הללויה :

כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :

קלו הודו ליי כי טוב
 הודו לאלהי האלהים
 הודו לאדני האדנים
 לעשה נפלאות גדלות לבדו
 לעשה השמים בתבונה
 לרוקע הארץ על-המים
 לעשה אורים גדלים
 את-השמש לממשלת ביים
 את-הירח וכוכבים לממשלת בלילה
 למכה מצרים בבכוריהם

כ"ל"ח :

יִיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
 בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֹעַ נְמוּיָה
 לַגְזֹר יָם סוּף לַגְזָרִים
 וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
 וְנָעַר פֶּרֶעַה וַחֲלֹו בַּיָּם-סוּף
 לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
 לְמַכָּה מַלְכִים גְּדֹלִים
 וַיַּהֲרֹג מַלְכִים אֲדִירִים
 לְסִיחֹון מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
 וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
 וְנָתַן אֶרֶצָם לַנַּחֲלָה
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ
 שָׁב שָׁפְלָנוּ זָכַר-לָנוּ
 וַיַּפְרִקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
 נָתַן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר
 הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם

צב מזמור שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת : מִזְמוֹר לְהוֹדוֹת לַיְי וּלְזַמֵּר
 לַשֵּׁמֶךְ עֲלִיוֹן : לְהַגִּיד בַּבִּקְר חֲסִדֶּךָ . וְאֲמוֹנָתְךָ בַּלִּילוֹת :
 עַל-יַעֲשׂוֹר וְעַל-יִנְבָּל . עַלִי הַגִּיוֹן בְּכִנּוֹר : כִּי שִׁמְחַתֵּנִי
 יי בַּפִּעֵלָה . בַּמַּעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֵּן : מִהַגְדֹּלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי .
 מֵאֵד עָמְקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ : אִישׁ-בָּעַר לֹא יֵדַע . וְכִסִּיל
 לֹא-יָבִין אֶת-זֹאת : בַּפֶּרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב . וַיִּצְיָאוּ
 כָּל-פֹּעַלִי אֵין לְהַשְׁמָדָם עַד־יָעַד : וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם
 יי : כִּי-הִנֵּה אֵיבֶיךָ יי כִּי-הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֹאבְדוּ . יִתְפָּרְדּוּ

כָּל-פְּעָלֵי אָנֹכִי וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנִי. בִּלְתִּי בְּשֶׁמֶן רֵעֲנָן:
וְתִבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרֵי. בְּקָמִים עָלַי מִרְעִים תִּשְׁמַעְנָה
אֲזִנִּי: צַדִּיק כִּתְּמָר יִסְרָח. כְּאֶרֶז בִּלְבָנוֹן יִשְׁגֶּה:
שְׁתוּלִים בְּבֵית יי. בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד
יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה. דְּשָׁנִים וְרֵעַנָּנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי-יֵשֶׁר
יי. צוּרֵי וְלֹא-עוֹלָתָה בּוֹ: (עֲלֹתָה כס"ג)

צנ יי מֶלֶךְ גִּאוֹת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יי עֹז הַתְּאֵזֶר אֶף-תִּכּוֹן
תִּבְל בִּלְתִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסֵּאָךְ מֵאֵז מֵעוֹלָם אֲתָה: נִשְׁאוּ
נְהָרוֹת יי. נִשְׁאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׁאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִם:
מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי-יָם. אֲדִיר בַּמָּרוֹם
יי: עֲדַתִּיךָ נֶאֱמְנוּ מְאֹד לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה-קֹדֶשׁ. יי לְאֶרֶץ
יָמִים:

אן וואָס ענטשאנען ווירד נאך מזמור לתורה היער אנגעפאנגען.

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי
בְּמַעֲשָׁיו: יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ. מִעַתָּה
וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזִרְח־שֶׁמֶשׁ עַד-מְבוֹאוֹ
מִזְחֶלֶל שֵׁם יי: רַם עַל-כָּל-גּוֹיִם יי עַל
הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יי שֶׁמֶךְ לְעוֹלָם. יי
זְכָרֶךָ לְדוֹר וָדוֹר: יי בַּשָּׁמַיִם הַכִּיִּן כִּסְאוֹ
וּמִלְכוּתוֹ בְּכֹל מַשְׁלָה: יִשְׁמַחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתַגִּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם

יי מִלֶּךְ: יי מִלֶּךְ: יי מִלֶּךְ: יי מִלֶּךְ: לְעֹלָם
 וָעֶד: יי מִלֶּךְ עוֹלָם וָעֶד אֲבָדוֹ גּוֹיִם
 מֵאֶרְצוֹ: יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיחַ
 מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת
 בְּלִב־אִישׁ. וְעֲצַת יי הִיא תִקּוּם: עֲצַת
 יי לְעוֹלָם תִּעֲמֹד. מִחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר
 וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי. הוּא צִוָּה
 וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשָׁב
 לוֹ: כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה. יִשְׂרָאֵל
 לְסִנְיָתוֹ: כִּי לֹא־יָשַׁע יי עַמּוֹ. וְנִחַלְתּוּ
 לֹא יַעֲזֹב. וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא־
 יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ. וְלֹא־
 יַעֲיִיר כָּל־חַמָּתוֹ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
 יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרְאֵנוּ:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עוֹד יִהְיֶה סֶלָה:
 אֲשֶׁר הָעָם שָׁכְנָה לוֹ אֲשֶׁר הָעָם שָׁיִי אֱלֹהֵיוֹ:
 קמ"ה תְּהִלָּה לְדָוִד אֶרֶוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ
 וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד בְּכָל־יוֹם

אֲבָרְכֶךָ וְאֶהְלֶלְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל
יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדָּלְתּוֹ אֵין חֶקֶר : הוֹר
לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגִּידוּ : הַדָּר
כְּבוֹד הַדּוֹדָה וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה :
וְעִזּוֹ נִזְרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדָּלְתְּךָ אֶסְפְּרָנָה :
זְכַר רַב־טוֹבָה יִבְיָעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן
וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אִפָּיִם וְגִדָּל־חֶסֶד : טוֹב יְיָ
לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־
מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָהּ : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי
הָאָדָם גִּבּוֹרֹתָיו וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ :
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמַמְשִׁלְתְּךָ
בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר : סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנְּפִלִים וְזוֹקֵק
לְכָל־הַכַּפּוּפִים : עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ
וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ : פְּאוֹתֶיךָ
אֶת־יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן : צַדִּיק יְיָ
בְּכָל־דַּרְכָּיו וְחֹסֵד בְּכָל־מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יְיָ
לְכָל־קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת :
רָצוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת
כָּל־דְּרָשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּהַלֵּל יְיָ יִדְבַר־פִּי

וַיִּבְרַךְ כָּל בָּשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
וַאֲנַחְנוּ נִבְרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ׃

קסו הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ נַפְשֵׁי אֶת־יְי׃ אֲהַלְלָהּ
יְי׃ בְּחַיֵּי אֲמָרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי׃ אֶל־תִּבְטְחוּ
בְּנִדְיָבִים בְּבֶן־אָדָם שְׂאִין לוֹ תִשׁוּעָה׃ תִּצַּא
רוּחוֹ יָשׁוּב לְאֲדָמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ
עָשִׂיתָ נִתְיָו׃ אֲשֶׁר־י שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעִזְרוֹ שִׁבְרוֹ
עַל־יְי׃ אֱלֹהֵיו׃ עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הִשְׁמַר אֲמַת לְעוֹקְדָם׃
עָשָׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים נָתַן לָחֶם לָרַעֲבִים
יְי׃ מִתִּיר אֲסוּרִים׃ יְי׃ פָּקַח עֵוְרִים יְי׃ זָכַר
בְּפוֹפִים יְי׃ אָהֵב צַדִּיקִים׃ יְי׃ שָׁמַר אֶת־
גִּרְיָם יָתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹדֵר וְדָרָךְ רִשְׁעִים
יַעֲזֹת׃ יִמְלֹךְ יְי׃ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קסו הַלְלוּיָהּ׃ כִּי־טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי
נַעֲשֶׂים נֶאֱוָה תִּהְלָה׃ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְי׃ נִדְחֵי
יִשְׂרָאֵל יִכְנֶם׃ הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֹשׁ
לְעִצְבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר לְכּוֹכָבִים לְכָל־
שָׁמַיִם יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ

לַתְּבוֹנָתוֹ אֵין מִסְפָּר מַעֲוֹדָד עֲנוּיִם יי
 מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־אֶרֶץ עֲנוּ לִי בְּתוֹדָה
 וְאָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוּר׃ הַמְבַסֶּה שָׁמַיִם
 בְּעֵבִים הַמְכִּין לְאֶרֶץ מָטָר הַמְצַמִּיחַ הָרִים
 חֲצִיר׃ נוֹתֵן לְבִהְמָה לַחֲמָה לְבָנִי עֹרֵב
 אֲשֶׁר יִקְרְאוּ׃ לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּם יִחַפֵּן לֹא־
 בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃ רוּצֶה יי אֶת־יִרְאָיו
 אֶת־הַמִּיחָלִים לְחִסְדּוֹ׃ שֹׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־
 יי הַלְלֵי אֱלֹהֵי צִיּוֹן׃ כִּי־חֹזֵק בְּרִיחֵי שַׁעְרֶיךָ
 בִּרְךְ בְּנִיד בְּקֶרֶבְךָ׃ הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם
 הַלֵּב חַמְּסִים יִשְׁבִּיעֶךָ׃ הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ־
 עַד־מִהְרָה יְרוּם דְּבָרוֹ׃ הַנּוֹתֵן שֶׁלֶג כִּצְמָר
 כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפְזֹר׃ מִשְׁלִיךְ קָרָחוֹ כְּפִתִּים
 לְפָנַי קָרָתוֹ מִיַּעֲמֹד׃ יִשְׁלַח־דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם
 יֵשֵׁב רוּחוֹ וַיִּזְלַח־מָיִם׃ מִגִּיד דְּבָרוֹ לִיעֲקֹב
 חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא עָשָׂה כֵּן
 לְכָל־גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִידְעוֹם הַלְלוּיָהּ׃

קטח הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־יי מִן הַשָּׁמַיִם
 הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמָיִם׃ הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו
 הַלְלוּהוּ כָּל־עֲבָאָיו׃ הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרָח
 הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכָבֵי אוֹר׃ הַלְלוּהוּ שָׁמַיִם

הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם׃ יְהַלְלוּ
 אֶת־שֵׁם יי כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוּ׃ וַיַּעֲמִידֵם
 לְעַד לְעוֹלָם הַקִּנְיָן וְלֹא יַעֲבוּר׃ יְהַלְלוּ אֶת־
 יי מִן־הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת׃ אִשׁ
 וְבָרָד שֶׁלֵּג וְקִיטּוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ׃
 הַהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲרָזִים׃
 הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף׃ מַלְכֵי
 אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שְׂפֵטֵי אֶרֶץ׃
 בַּחֲוָרִים וְגַם־בְּתוֹלוֹת זִקְנִים עַם־נְעָרִים׃
 יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יי כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ
 הוֹדּוּ עַל־אֶרֶץ וּשְׁמַיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ
 תְהַלֵּךְ לְכָל־חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם
 קָרְבּוֹ הַלְלוּיָהּ׃

קמט הַלְלוּיָהּ׃ שִׁיר לַיי שִׁיר הַדָּשׁ תְּהַלְלוּ
 בְּקִהְלֵי חֲסִידִים׃ יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בַּעֲשִׂיּוֹ בְּנֵי
 צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם׃ יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֵל
 בְּתֵף וּבְנֹר יִזְמְרוּ לוֹ׃ כִּי־רוּצָה יי בַּעֲמּוֹ
 יִפְאֵר עַנּוּיָם בִּישׁוּעָה׃ יַעֲלִזוּ חֲסִידִים
 בְּכַבּוֹד יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם׃ רוּמָמוֹת אֵל
 בְּגִירוֹנָם וְחָרַב פִּיפְיוֹת בִּידָם׃ לַעֲשׂוֹת
 נִקְמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכַחוֹת בַּלְאֻמִּים׃ לֵאמֹר

מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל:
לעשות בהם משפט כותב הדר הוא לכל-
חסידיו הללויה:

ק הללויה | הללו אל בקדשו הללוהו
ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו הללוהו
כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו
בנבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול הללוהו
במנים ועגב: הללוהו בצלצל ושמע
הללוהו בצלצל תרועה: כל הנשמה
תהלל יה הללויה: כל הנשמה תהלל
יה הללויה:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך
יי | מציון שכן יושלם הללויה:
ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה
נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו
לעולם וימלא כבודו את כל הארץ
אמן ואמן:

ויברך דוד בין משתהוים וירד שטעה ענר נעזאנט.

ד"ה א' ויברך דוד את יי לעיני כל הקהל
ויאמר דוד ברוך אתה יי אלהי ישראל

אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְדָּלָה
וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי-
כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמְּמַלְכָה
וְהַמְתִּישָׂא לְכָל לֵאשׁ: וְהַעֲשֵׂה וְהַכְּבוֹד
מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידֶךָ כֹּחַ
וְהַגְבוּרָה וּבִידֶךָ לְגִדָּל וּלְחַזֵּק לְכָל: וְעַתָּה
אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לְךָ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
תְּפִאֲרָתְךָ: ^{נחמיה ט'} אַתָּה הוּא יְיָ לְבִידֶךָ אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל-
צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל-
אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת-כָּלָם. וְצָבָא
הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יְיָ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחֶרֶת בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ
מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָה שְׁמוֹ אַבְרָהָם:
וּמִצָּאתָ אֶת-לִבָּבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

ביא איינער ברית טילה פענגט דער מוהל היער אן.

וְכָרוֹת עַמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת-אָרֶץ
הַכְּנַעֲנִי הַחֹתִי הָאֶמֶרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוֹסִי
וְהַגְרָגְשִׁי לָתֵת לְזִרְעוֹ וְתָקָם אֶת-דְּבָרֶיךָ
כִּי צָדִיק אַתָּה: וְתִרְאֵה אֶת-עַנִּי אֲבִתִּינוּ
בְּמִצְרִים וְאֶת-זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל-יַם-סוּף:
וְתִתֵּן אֶתֶּן וּמִפְתִּים בְּפִרְעוֹה וּבְכָל-עַבְדָּיו

וּבְכָל־עַם אֶרֶצוֹ כִּי יֵדַעַתְּ כִּי הִזִּירוּ עֲלֵיהֶם
וַתַּעַשׂ־לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַיּוֹם בִּקְנִיעַת
לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבִדוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת־
רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כַּמּוֹ־אֲבֹן
בַּמַּיִם עֲזִים׃

שְׁמוֹת וַיִּשְׁעַ יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שִׁפְת־הַיָּם׃ וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בַּמִּצְרַיִם
וַיֵּרָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרֵנוּ בְּיְהוָה וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ׃

סאן אז ישיר בין נאך ברכו ווירד שמעהענד געבעטעט׃

אֲזַי יִשִּׁיר־מֶשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה
כִּי־גָאָה גָאָה סוֹם וְרָכְבוּ רָמָה בַיָּם׃ עֲזִי
וַיִּמְרֹת יְהוָה וַיִּהְיֶ־לִּי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהִי
וַאֲנִי־הוּא אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמָנָהוּ׃ יְהוָה
אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ׃ מִרְכַּבַּת פָּרָעָה
וַחֲיָלוּ יָרָה בַיָּם וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי מִבְּעוֹ בַיָּם־
סוּף׃ תַּהֲמֹת יִכְסִימוּ יָרְדוּ בַּמַּצּוֹלֹת
כַּמּוֹ־אֲבֹן׃ יִמְיָנָךְ יְהוָה נֶאֱדָרִי בַּכֶּתֶף יִמְיָנָךְ
יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב׃ וּבִרְבִּי גְאוּנָךְ תִּהְרַם
קָמִיד תִּשְׁלַח חֲרָנְךָ יֹאכֵל־מוֹ כִּקְשׁ׃ וּבְרוּחַ

אֶפֶיךָ נִעְרַמוּ מֵיּוֹם נִצְבּוּ כְמוֹ-נֶדֶד נִזְלִים
קָפְאוּ תְהוֹמֹת בְּלִבֵּיהֶם : אָמַר אוֹיֵב אֶרְדָּה
אֲשִׁיג אֶחֱלֶק שָׁלָל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיִּק
חֲרָבִי תִּזְרֶינִי יָדַי : נִשְׁפָּת בְּרוּחְךָ כִּסְמוֹ
יָם צָלָלוּ כְּעוֹפֹרֶת בְּמִים אֲדִירִים : מִי-
כִּמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כִּמְכָּה נֶאֱדָר
בִּקְדָּשׁ נֹרָא תִהְיֶה עֲשֵׂה-פֶלֶא : נְשִׁית
יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ : נָחִית בְּחֶסֶדְךָ עִם-
זֶן נֶאֱלָת נִהְלָת בְּעִזָּה אֶל-נֹוֹה קִדְשֶׁךָ :
שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חֵיל אֱהִי יֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים :
אֲזַנְבְּהֵלוּ אֱלֹופֵי אֲדֹם אֵילִי מוֹאָב יֶאֱחֹזְמוּ
רָעַד נִמְגּוּ כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן : תִּפֹּל עֲלֵיהֶם
אֵימָתָה וּפָחַד בְּגִדְךָ זִרְעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן
עַד-יֵעָבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד-יֵעָבֹר עִם-זֶן
קִנְיִת : תִּבְיֹאמוּ וְתִשְׁלַעְמוּ בְּהָר נִהְלָתְךָ
מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעֳלָת יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי
בּוֹנֵנוּ יִדְיָךְ : יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :
יִי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :

כִּי לֵי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם . וְעַל
מוֹשִׁיעִים בְּהָר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת-דָּהָר עֲשׂוֹ
וְהִיתָה לֵי הַמְּלוּכָה : וְהָיָה יִי לְמֶלֶךְ עַל-

כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד :

ישתבח שמו וכו' חלו השבחים הם י"ג עד ומלכות ולריך לחומרים כנשימה אחת.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְּפָנֶיךָ הָאֵל הַמְּלֹךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נָאָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבַחָה הֵלֵל וְזִמְרָה עֹז וּמִמְשָׁלָה נִצַּח
גִּדְלָה וּגְבוּרָה תְהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם
אֲתָה אֵל : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל
בַּתְּשַׁבְּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת בּוֹרֵא כָּל
הַנְּשָׁמוֹת רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ
יָחִיד אֵל חַי הָעוֹלָמִים :

קל שיר המעלות ממעמקים קראתיה יי' : אֲדָנִי שְׁמַעְהָ בְּקוֹלִי
תִּהְיֶינָה אָזְנוֹךָ בְּשִׁבּוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי : אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר־יָהּ אֲדָנִי
מִי יַעֲמֵד : כִּי־עָמָּה הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא : קִוִּיתִי יְיָ קִוְיָתָה נַפְשִׁי
וּלְדַבְּרוֹ הִזְהַלְתִּי : נַפְשִׁי לֹאֲדָנִי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר :
יַחַל יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי פִי־עַם־יִי הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עֲמֹ פְדוּת : וְהוּא
יִסְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :

וחומר הסזן קדיש וא"ל אותו בשמות מעשרה זכרים שיהיו בני י"ג שנה ויום אחד דכל דבר
שבקדושה כגון קדיש וזכרו א"ל בשמות מעשרה. יתגדל ויתקדש הוסיף ע"פ הנהגה והתגדלות
יתקדשתי במלחמות גבוה ומגוב שאלו יתגדל שמו של הקב"ה דכתיב ציוס ההוא יהיה ה' אחד
ושמו אחד. שמייה רבא י"מ שם יה רבא שאלו מתפללין על שם י"ה שאלו שלם שיתגדל ויתקדש
ושיחזור להיות שלם והיינו לעז הגאולה שינקום ונעמלק שנשבע הקב"ה שלא יהא השם שלם
עד שינקום ומנו דכתיב כי יד על כס יה שאלו הכסא שלם ואלו השם שלם ללאחר שינקים
מנו ואלו יהיה השם שלם דכתיב האויז תמו חרצות לנלח וכתיב זה' לעולם ישב כונו למשע
כסאו הרי השם שלם והכסא שלם ומעט זה כשמתחיל הש"ץ קדיש חנו חומרים ועתה יגדל נא
כח ה' כ"ל שיתמלא השם שהוא חסד עד עתה ו"ה וכס שחבר א' וירושלם הוא חסד י' ואלה
חסד ו' עולה כ"ח וכולם יתמלאו לעמיד זהו ועתה יגדל נא כ"ח וחומר זכור רחמיך וכו' על שם
מדת הרחמים שזכר צדקות שעה. ועונן הליצור חמן יהא שמייה רבא כדאיתא צפ' כל כחני
העונה איש"ר צכל כמו קורעים לו גזר דינו פי' צכל כמו צכל כוחתו כך פירש"י ולריך שלא
פסיק צין עלמיה ליחצרך. צין קדיש לצרכו אל יפסיק כלל.

וועהרענר דער חזן ברכו זאגט.

חזן

בִּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

ח"ו בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר

וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה

שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת-

הַכֹּל:

זאגט קהל יתברך.

יִתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר

וַיִּתְרוֹמֶם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא

אַחֲרֵן וּמִבְּלָעֲדֵיו אֵין אֱלֹהִים:

סֵלִי לְרִכְבִּי בְּעֶרְבוֹת בֵּיתָה שְׁמוֹ

וְעֲלוֹ לְפָנָיו. וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל

כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם

כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מְעַתָּה וְעַד

עוֹלָם:

הַמֵּאִיר לְאֶרֶץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ

בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם

תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית. מְהִדְרָבוֹ

מַעֲשֵׂיךְ יְיָ כָּלָם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ.

מְלֹאָה הָאֶרֶץ קִנְיָנֶיךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמָם

לְבָדוֹ מְאֹד. הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר

וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן

עֲזֵנוּ. צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ. מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׁגָּב

בְּעֵדֵנוּ: אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל־הַעֲדָה. הַכֵּין

וּפַעַל זְהִירֵי חֶמְדָּה. טוֹב יַצַּר כְּבוֹד
 לְשִׁמּוֹ. מְאֹרֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֵזוֹ.
 פְּנוֹת צָבָאוֹ קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שִׁדְי.
 תָּמִיד מִסְפָּרִים כְּבוֹד־אֵל וְקֹדֶשְׁתּוֹ.
 תִּתְבָּרֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבְחַ מַּעֲשֵׂה
 יְדִידָה וְעַל מְאֹרֵי אֹר שֶׁעָשִׂיתָ יִסְאָרוֹךְ
 סֶלָה.

תִּתְבָּרֵךְ צוּרֵנוּ מֶלְכֵנוּ וְנֶאֱלָנוּ בּוֹרֵא
 קְדוּשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מֶלְכֵנוּ יוֹצֵר
 מְשָׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כָּלָם עוֹמְדִים
 בְּרוֹם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל
 דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כָּלָם
 אֲהוּבִים כָּלָם בְּרוּרִים כָּלָם גְּבוּרִים וְכָלָם
 עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכָלָם
 פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בְּקֹדֶשׁ וּבִטְהָרָה
 בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים
 וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמְקַדִּישִׁים וּמְמַלְכִים:
 אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
 וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְכָלָם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם
 עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזָּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת

זֶה לְזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרָם בְּנִחַת רוּחַ
בְּשִׁפָּה בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה קֹדֶשׁה כָּלָם
בְּאַחַד עוֹנִים בְּאִימָה וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:
קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל-
הָאָרֶץ כְּבוֹדּוֹ:

וְהָאוֹפָנִים וְחַיִּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעֲשׁ גָּדוֹל
מִתְנַשְּׂאִים לְעֶמֶת שָׂרָפִים. לְעֶמֶתָם |
מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לֹאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנֶנּוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי
וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמִיעוּ.
כִּי הוּא לְבָדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת:
עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בֹּעֵל מְלַחְמוֹת. זוֹרֵעַ
צָדִיקוֹת. מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת.
נוֹרֵא תְהִלּוֹת. אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמַּחֲדִּישׁ
בְּטוֹבוֹ בְּכָל-יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה בִּירָאִישִׁית:
כְּאִמּוֹר לַעֲשֶׂה אֲוִרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ: (וְהִתְקִין מְאֻרוֹת מִשְׁמַח עוֹלָמוֹ
אֲשֶׁר בָּרָא:) אֲוִר חֲדָשׁ עַל-צִיּוֹן תִּתְאִיר
וְנִזְכָּה כָּלֵנוּ בַּמְהִירָה לְאוּרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ יוֹצֵר הַמְּאֻרוֹת:

שחרית

כו

אֶהְבֶּת עוֹלָם (אֶהְבֶּה רַבָּה) אֶהְבֶּתְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֻלָּה
גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה חֲמֻלָּתָ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שְׁבַטְחוּ בָּךְ. וְתִלְמִדֵם חֲקֵי
חַיִּים. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם כִּן תַּחֲנִנֵנוּ וְתִלְמִדְנוּ:
אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִפְנֵינוּ בִּינָה
לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמוּעַ לְלִמּוּד וּלְלִמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת
וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר
עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ. וְדַבֵּק לִפְנֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וּבְתוֹרָתְךָ. וַיַּחֲד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ.
לְמַעַן לֹא גִבּוֹשׁ וְלֹא נִפְלֵם וְלֹא נִפְשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
בְּשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בָּטַחְנוּ. נִגִּילָה
וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְרַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַסְּדִיךְ הַרְבֵּים
אֶל יַעֲזִיבֵנוּ נֶצַח סָלָה וָעֶד: מִיָּהָר וְהֵבֵא עָלֵינוּ בְּרָכָה
וְשָׁלוֹם מִהֲרָה (וְהֵבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם) מֵאֲרָבַע כַּנְפוֹת כָּל
הָאָרֶץ וּשְׁבוּר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צִוְּאֵרֵנוּ וְתוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה
קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֲתָהּ. וּבָנוּ
בְּחִרָת מִכָּל־עַם וּלְשׁוֹן. וְקִרְבָּתְנוּ מִלְּפָנֵינוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
סָלָה בְּאַמֶּת בְּאַהֲבָה. לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדָּךְ (בְּאַהֲבָה)
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

ישיב לוֹמַר אֵל מֶלֶךְ נְאֻמִּן:

37 כרים ו' ד'

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

38 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְבְךָ

וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מַאֲדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל-לְבָבְךָ :
וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ : וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ
לְטָטְפֶת בֵּין עֵינֶיךָ : וְכַתַּבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

^{דברים י"ג} וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָעֲבֹדוֹ בְּכָל-לְבַבְכֶם
וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֶרְצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דָגְךָ וְתִירֶשְׁךָ
וַיִּצְהָרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לְבֵהֶמְתְּךָ
וְאָכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ : הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה
לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם
וְעֶצֶר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאִבְדֶּתֶם מִהֲרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם :
וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבַרִי אֵלֶּה עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-
נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרַתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדְכֶם

והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם
את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
הארצה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לתת להם כימי השמים ילדארץ:
במדבר
ס"ו ל"ז ויאמר יהוה אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם
ציצת על בגדי בגדיהם לדרתם ונתנו
על ציצת הבגד פתיל תכלת: והיה לכם
לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל
מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו
אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי והייתם קדשים לאהיכם:
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מצריץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
יהוה אלהיכם: גליד נאך אלהיכם ויורד דאז ווארט אמת געזאגט
(דאך מוס מאן דאז ווארט אמת דייטליך אויסשפרעכען).

ווען דער חזן די אלהיכם אמת לויט זאגט, מעגסט קהל ויציבאן.

אָמַר וַיִּצִיב וְנָכוֹן וְקָיָם וַיֵּשֶׁר וְנֶאֱמַן

(*) מאן מוס דאז ע ביא נשבע אונד דאז ז ביא חכרתם אונד ביא תזכרו זעהר דייטליך

אויסשפרעכען.

וְאֶהוּב וְחָבִיב וְנֶחֱמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאֲדִיר:
 וּמִתְקַן וּמִקְבָּל וְטוֹב וְיִפְהָ הַדָּבָר הַזֶּה
 עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֲמַת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵנוּ
 צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קָיָם
 וְשִׁמּוֹ קָיָם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאֲמוּנָתוֹ
 לְעַד קִיּוֹמָת: וְדִבְרֵיו חַיִּים וְקִיּוּמִים נְאֻמִּים
 וְנֶחֱמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: * (עַל־
 אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בְּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ
 וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ: עַל־
 הָרָאשׁוֹנִים וְעַל־הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקָיָם
 לְעוֹלָם וָעֶד: אֲמַת וְאֲמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר:
 אֲמַת שְׁאֵת הָהוּא יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 מַלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ
 יוֹצֵרֵנוּ צוּר יִשׁוּעֵתֵנוּ. פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ
 מִעוֹלָם שָׁמָּה. אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ:
 עֲזַרְת אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּהָ הוּא מִעוֹלָם. מִגֵּן
 וּמוֹשִׁיעַ לְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר:
 בָּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךְ וּמִשְׁפָּטִיךְ וְצַדִּיקְתְּךָ
 עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ: אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמַע
 לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרַתְךָ וְדִבְרֶיךָ יֵשִׁים עַל לְבוֹ:
 אֲמַת אֶתְּהָ הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ. וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר

* (הֵיכָל וְעֶרְדֵּן דִּיא צִיצִית לְאַסְנַעֲלַסְסוֹן)

לְרִיב רִיבָם: אֶמֶת אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה
 הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
 וּמוֹשִׁיעַ. מִמְּצָרִים גָּאֵלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית
 עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ
 וּבְכוֹרְךָ גָּאֵלְתָּ. וַיִּם־סוּף בִּקְעָתָ וַיִּזְדֹּרִים
 טַבַּעַת וַיִּדְיִדִים הִעֲבַרְתָּ. וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִייהֶם
 אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹרֵת: עַל־זֹאת שָׁבְחוּ
 אֱלֹהִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנָתַןּוּ יְדִידִים זְמִירוֹת
 שִׁירֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בִּרְכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ
 אֱלֹהֵי וְקָיִים: רָם וְנִשָּׂא גָדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל
 גִּבּוֹרִים וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים
 וּפּוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דָּלִים. וְעוֹנָה לְעַמּוֹ
 בָּעֵת שׁוֹעֵם אֵלָיו: תְּהַלּוֹת לֹאֵל עֲלִיוֹן בָּרוּךְ
 הוּא וּמִבְּרָךְ. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ
 שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:
 מִי כָמֹכָה בָּאֱלֹהִים יְיָ מִי כָמֹכָה נֶאֱדָר
 בְּקֹדֶשׁ. נוֹרָא תְּהַלּוֹת עֲשֵׂה פֶלֶא:
 שִׁירָה חֲדָשָׁה שָׁבְחוּ גִּבּוֹרִים לְשִׁמְךָ. עַל
 שְׁפַת הַיָּם יַחַד כָּל־הַחוֹדוֹ וְהַמְּלִיכוֹ וְאָמְרוּ:
 יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֶה

כְּנֹאמְךָ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל : וְנֹאמַר גְּאֻלָּנוּ יי
צְבֹאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : בָּרוּךְ אַתָּה
יי גְּאֻלָּ יִשְׂרָאֵל :

צמחם פי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים וְקֹנֶה הַכֹּל
וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

צמח"ס זכרנו לחיים. מלך חסן בחיים. וכתבנו בספר החיים.

למענה אלהים חיים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אֲבֹרָהֶם :
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקץ מוריד הפל : צמח"ס משיב הרוח ומוריד הגשם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לַיָּשָׁנִי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֵה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

צמח"ס מי כמוך אב הרחמים. זכר יצוריו לחיים ברחמים :

וְנֹאמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיָה
הַמֵּתִים :

קדושה לש"ן

ס"ן נקדישך ונעריצך בנועם שיח סוד
שרפי קודש המושלשים לך קדושה פקתוב
על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר :

אַתָּה קְדוֹשׁ
וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ

וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי
 קו"ס קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 סזן לְעַמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמְרוּ:
 קו"ס בָּרוּךְ כְּבוֹד־יי מִמְּקוֹמוֹ:
 סזן וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר:
 קו"ס יְמִלּוּךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּיָהּ:
 סזן לְדֹר וָדֹר נְגִיד גְּדֻלָּהּ וּלְנִצַּח נִצָּחִים קִדְשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל (נְעַשִׂי"ס הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ):

אַתָּה חוֹנֵן לָאָדָם דַּעַת וּמִלְמֵד לְאִנּוּשׁ בִּינָה (*):
 חֲנֵנוּ מֵאִתְּךָ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל (חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת).
 בָּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקַרְבֵּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבֹדְתְךָ.
 וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי
 הַרוֹצֶה בְּתַשׁוּבָה:

סְלַח־לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל־לָנוּ מִלִּפְנֵי כִּי

בְּמוֹלָדֵי שָׁנָה וּבְמוֹלָדֵי יוֹם טוֹב לוֹמְרִים זֶה:

אַתָּה חוֹנֵנֵתָנוּ לְמַדַּע תּוֹרָתְךָ. וְתִלְמִידֵנוּ לַעֲשׂוֹת בְּהֵם חֲקֵי רְצוֹנְךָ. וְתַבִּידֵל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי הַחֵל עָלֵינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם. חֲשׂוֹכִים מִכָּל־חַטָּא וּמִנִּקִּים מִכָּל־עוֹן וּמִדְּבָקִים בִּירְאָתְךָ: וְחֲנֵנוּ מֵאִתְּךָ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת:

פִּשְׁעֵנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (כִּי אֵל טוֹב וְסֹלֵחַ) אַתָּה׃
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנוּן הַמְרַבֶּה לְסְלוּחַ׃
 רֵאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיָבָה רִיבֵנוּ וּמַהֲרֵנוּ לְגֹאֲלֵנוּ גְּאוּלָּה
 שְׁלֵמָה מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה׃
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל׃

במעניות לצור חומר הש"ץ כאן ענגנו.

רַפְּאֵנוּ יְיָ וְנִרְפָּא׃ הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה׃ כִּי תִהְיֶה לָּנוּ
 אַתָּה׃ וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל
 מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ) רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ׃
 (וְלִהְיוֹת עַל הַחוּלָה) יְהוֹי רַצּוֹן מִלִּפְנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּשְׁלַח מְהֵרָה
 רַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם רַפּוּאָה הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאָה הַגּוּף לְחוּלֵי (פֶּסֶס) בְּתוֹךְ שְׁאֵר
 חוּלֵי יִשְׂרָאֵל׃

כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְדַחֲמָן אַתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 רוֹפֵא חוּלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

בָּרֹךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל־
 מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה׃ וְתֵן בְּרָכָה (בְּמִדָּה טַל וּמָטָר לְבָרָכָה)
 עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָהּ וּבָרֹךְ שְׁנֵתָנוּ פְּשָׁנִים
 הַטּוֹבוֹת לְבָרָכָה (כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ
 הַשָּׁנִים)׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים׃

בְּקִיז בְּרָכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל
 מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ׃ וּבָרֹךְ שְׁנֵתָנוּ
 בְּמִלְלֵי רַצּוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה וְתִהְיֶה
 אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשׁוֹבֵעַ וְשָׁלוֹם
 פְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבָרָכָה כִּי אֵל
 טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים׃
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים׃

במזמור בָּרֹךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת
 הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי
 תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן טַל וּמָטָר
 לְבָרָכָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה וְרִיחַ
 פְּנֵי תֵבֶל וְשִׁבְעַת אֶת הָעוֹלָם כָּל
 מִטּוֹבָהּ וּמִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרָכוֹתֶיךָ
 וּמִעוֹשֶׁיךָ מִתְנַת יְדֶיךָ שְׁמֵרָה
 וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דָּבָר רָע
 וּמָלֵא

ומכל מיני משחית ומכל מיני פורעניות ועשה לך תקוה טובה
ואחרית שלום חום ורחם עליה ועל כל תבואתה ופירותיה וברכה
בגשמי רצון ברכה ונדבה ותהי אחריתה חיים ושובע ושלום
כשנים השובות לברכה כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים:
ברוך אתה יי מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נם לקבץ גלותינו.
וקבצנו יחד מהרה מארבע פנות הארץ לארצנו.

הי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שכל טפה וטפה של זרע שיצא ממני
לבטלה בין באונם בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין ער בין ישן בין במתכוין
בין שלא במתכוין שלא במקום מצוה עשה למען שמך הגדול היוצא מספוק
חיל בלע ויקיאני שתחזירם למקום קדושה והטוב בעיניך עשה.

ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשנה ויועצינו כבתחלה
והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו מהרה אתה יי
לבדך בחדר וברחמים וצדקנו בצדק ובמשפט: ברוך
אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט: (נעש"ס המלך המשפט):
ולמלשינים אל-תהי תקוה וכל המינים פרגע יאבדו
וכל אויביך מהרה יפרתו. והזדים מהרה
תעקרו ותשבר ותמגר ותכלם ותשפילם ותכניעם
במהרה בימינו. ברוך אתה יי שובר אויבים ומכניע
זדים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני שארית עמך
בית ישראל. ועל פליטת סופריהם. ועל-גרי הצדק
ועלינו יהמו נא רחמיה יי אלהינו. ותן שכר טוב לכל
הבוטחים בשמך באמת. ושים חלקנו עמיהם ולעולם
לא נבוש כִּי-בך בטחנו. ועל חסדך הגדול באמת
נשעננו. ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ פֶּאֶשֶׁר דְּבַרְתָּ וְכִסֵּא דָוִד מִהָרָה
לְתוֹכָהּ תִּכְיֶן וּבְנֶה אוֹתָהּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם בְּמִהְרָה
בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב. וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ
פֶּאֶשֶׁר דְּבַרְתָּ. וּבְנֶה אוֹתָהּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם.
וְכִסֵּא דָוִד עֲבֹדְךָ מִהָרָה לְתוֹכָהּ תִּכְיֶן. (נחם לחשעה גלגל)
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת־צֶמַח דָּוִד עֲבֹדְךָ מִהָרָה תִּצְמִיחַ. וְקֶרְנוֹ תָרוּם
בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם וּמִצַּפִּים
לִישׁוּעָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

אֲב הַרְחַמְן שָׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלִיתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
תַּפְלוֹת וְתַחֲנוּגִים אַתָּה. וּמִלִּפְנֵיךְ מִלְּפָנֵינוּ רִיקָם אֵל
תְּשִׁיבֵנוּ. חַנּוּן וְעֵנִי וְשָׁמַע תַּפְלִיתֵנוּ. *

לח"ג נחם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבְלֵי צִיּוֹן. וְאֶת־אֲבְלֵי יְרוּשָׁלַם. וְאֶת־
הָעִיר הָאֲבֵלָה וְהַחֲרָבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוּמְמָה. הָאֲבֵלָה מִבְּלֵי בְּנֵיהָ.
וְהַחֲרָבָה מִמַּעֲוֹנוֹתֶיהָ. וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ. וְהַשׁוּמְמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב.
וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁהּ חֲפוּיָה כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שְׁלֹא יִלְדָה. וַיְבַלְעוּהָ
לְגִיּוֹנוֹת. וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי זָרִים. וַיִּטְּלוּ אֶת־עַמָּהּ יִשְׂרָאֵל לַחֲרָב.
וַיַּהֲרֹגוּ בְּזֶדֶן חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן. עַל־פֶּן צִיּוֹן בָּמָר תִּבְכֶּה. וִירוּשָׁלַם
תִּתֵּן קוֹלָהּ. לִבִּי לִבִּי עַל חֲלָלֵיהֶם מֵעַי מֵעַי עַל חֲלָלֵיהֶם. כִּי אַתָּה
יְיָ בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ. וּבָאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ. פָּאֲמֹר וְאֲנִי אֶהְיֶה
לָהּ נָאִם יְיָ חֹמַת אֵשׁ סָבִיב. וְלִכְבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מִנַּחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

*) צִכְכַּח שָׁמַע קוֹלֵנוּ קוֹדֶם שְׁמַעֲיִים כִּי לֹחֵם שׁוֹנֵעַ וְכו' יְחִוּדָה צִכְכְּנָה וְצִכְכְּוֹן לֵב וְיִלְחַם:

אֲנִי יְיָ חֲטָאתִי עֲוִיתִי וּפִשְׁעֵתִי לִפְנֶיךָ וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי.
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְתִכְפֹּר לִי עַל עוֹנֵי וְחַטָּאֵי

יחיד היושב בתענית אומר כלן עננו עד וצוקה ויחמיל כי אתה וכו'.

עננו יי עננו. ביום צום תעניתנו כי בצרה גדולה אנחנו. אל-
תסן אל-רשענו. ואל-תסתר פניך ממנו. ואל-תתעלם מתחנתנו.
היה נא קרוב לשועתנו. יהי נא חסדך לנחמנו. טרם נקרא
אלך עננו. בדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה עוד
הם מדברים ואני אשמע. כי אתה יי העונה בעת צרה. פודה
ומציל בכל עת צרה וצוקה: כי אתה המזן אומר עננו חותם ברוך אתה
יי העונה לעמו ישראל בעת צרה:

כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים.
ברוך אתה יי שומע תפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם. שעה
והשב את-העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך: כ"ח וצחה"מ אומרים כלן יעלה ויבא.

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר ויברך ויפקדוננו ויזכרון אבותינו ויזכרון משיח בן-דוד
עבדך. ויזכרון ירושלים עיר קדשך. ויזכרון כל עמך בית ישראל
לפניך. לסליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים. לחיים ולשלום ביום

וששעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה.
ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול: כי אתה וכו'.

ויש מחפלים חפלה זו על הסוכה.

אתה הוא יי האלהים הון ומפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד
ביצי בנים הטריסני לחם חקי והמצא לי ולכל בני ביתי מזונותי
קודם שאצטרך להם בנחת ולא בצער בהתר ולא באסור לחיים
ולשלום משפע ברכה והצלחה ומשפע בריכה עליונה בדי
שאוכל לעשות רצונה ולעסוק בתורתך ולקיים מצותך ואל
תצריבני לידי מתנת בשר ודם. ויקיים בי מקרא שכתוב פותח
את ידי ומשביע לכל חי רצון: כי אתה וכו'.

לכאש חדש ראש החדש | נח"מ פסח חג המצות | נח"מ סוכות חג הסוכות
הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו
בו לחיים טובים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנונו. ורחם עלינו.
והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון:

צפרק קמח צצא קמח אמרו שדרו של חם לאחר שצע שנים נעשה נחש והוא דלל כרע צמודים
וכתבו הסוספות מדה כנגד מדה שהיה לו לכרוע ולזקוף כנחש והוא לא עשה כן לכן נעשה שדרו
נחש וזהו עכשו שגנאי הוא לו שנעשה נחש ודוקא שדרתו ולא שאר חזקיו שהיה לו לשמות עד
שימפקקו כל חוליותיו שצדקה על כן יזהר לשהות צמודים כדין ויכלל מן גזר דין:

ואנש קהל מודים דרבנן.

וועהרענר דער חזן דיעזעם זאגט.

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל-בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמה הגדול והקדוש על
שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו
ורתקיימנו ותאסוף גליותינו
לחצרות קדשך לשמר חקך
ולעשות רצונך ולעבדך בלבב
שלם על שאנחנו מודים לך.
ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
גודרה לך וגם פיר תהלתך.
על חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל
נפישך שבכל-יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל-

עת ערב ובקר וצהרים. הטוב. כי לא-כלו רחמיך
והמרחם כי ראיתמו חסדיך מעולם קוינו לך:

צמנכה וצפורים חוננים כחן על הנפים. ואם לא אמר אין מחזיקין אותו ואם הזכיר קודם
שמיים הצרכה כל זמן שלא פייס השם אפילו הזכיר צין אחת לכשם חחר:

על הנפים. ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל
התשועות. ועל הנפלאות. ועל הנחמדות. ועל
המלחמות. שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

שחרית

לג

לחנוכה בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול
 חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון
 הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך
 ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיה
 הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת
 את ריבם. דנת את דינם. נקמת את
 נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים
 ורבים ביד מעטים. וטמאים ביד טהורים.
 ורשעים ביד צדיקים. וזרים ביד עוסיקי
 תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש
 בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה
 גדולה ופרקן פהיום הזה ואחר כן באו
 בניה לדביר ביתך. ופנו את היכלך.
 וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות
 בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי
 חנכה אלו. להודות ולהלל לשמך
 הגדול:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו
 תמיד לעולם ועד:

נעשי"ח וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו ויברכו את שמך
 הגדול באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו
 סלה האל הטוב. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך
 נאה להודות:

יחיד חן אומך אלהינו וגם חן אומרים אלהינו צצית האצל. לריך כל הש"ץ לידע שיטה
 ראשו בצרכי כהנים כמו שכתב צוהר דכחז ש"ס דכל ש"ץ שנוטה מחלה ללד שמאל ואח"כ לימין
 אז הוא מעורר הדין וגוצר על המסד חס ושלום ועונשו גדול עד מאוד ע"כ יזהר כל הש"ץ לזה:
 חן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
 הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים.

עם קדושיה פאמור : יברכה יי יהיה פניו נגד ההיכל וישמרך נגד ימינו
 יאר יי פניו נגד ההיכל אליה ויחנה נגד שאלו ישא יי פניו נגד ההיכל אליה
 נגד ימינו וישם לה נגד שאלו שלום נגד ימינו :

תפלה זו עוז לומר בשעה שאומר החזן זרכת כהנים :

כשהש"ץ אומר יזכרך יאמרו הקהל זה : אל "נא" קרב "תשועות" מצפיד : אנקת"ב
 כשהש"ץ אומר יאר יאמרו הקהל זה : "פחודך" סר "תוציאם" ממאסר : פסת"ם
 כשהש"ץ אומר ישל יאמרו הקהל זה "פדה" סועים "פתח" סומים "ישעך" מצפים : פספסי"ם
 "דלה" יוקשים "וקבץ" גפוצים "סמוך" יי "מפלתינו" : דיוגסי"ם :

יש נוהגין כשהש"ץ אומר שים שלום אומרים רבש"ע הכתובה חלל זרכת כהנים. יש לזהר
 שלא לומר הרצון רק מי שראה חלום רע באותה לילה יאמר הרצון בשחרית בשעה שאומר הש"ץ
 זרכת כהנים :

למנחה ולמעריב.

לשחרית למוסף ולמנחה ציו"ט.

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן
 וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
 עַמָּךְ. בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּל־נוֹכָח (יְחִיד)
 בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְתַּלֵּנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים. וְאַהֲבַת חֶסֶד. מִלֶּךְ אֲדוֹן
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. לְכָל הַשְּׁלוֹם.
 וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרַכְנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ בְּרֹב עוֹז וְשְׁלוֹם :

בש"ס בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וגזירות טובות
 ישועות ונחמות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל
 לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום :

הכולה לענות קדיש או קדושה צין י"ח לחלוי כלור נכון לזהר שיאמר מיד אחר המזכר אם
 עמו ישראל בשלום הפסוק יהיו לרצון וכו' ואח"כ יכול לענות קדיש וקדושה וזכרו ומודים.

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
 תדום ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ואחרי
 מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי לרעה מהרה
 הפר עצתם וקלקל מחשבתם :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך ותצילני מיצר הרע ותן בלבי הכנעה וענוה: מלפני ואלהינו יחד שמה בעולמה בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך וקבץ קבוץ גליות ופדה צאנך ושמח עדתך:

עשה למען שמה. עשה למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינה וענני: יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו: **אמן:**

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

תפלה נלה ומסוגלת מאוד הוצא מחכך ישראל להסתכל על צניו שיאכילו ימיהם ולהיות להם לז להצין בחוכה:

רבן כל העולמים מלך רחמן רחם עלי ועל בני הנולדים לי מאשתי (פנ"פ) ותפתח לבם כפתחו של אולם כדי שיבינו עמקי וטעמי וסודי תורתך הקדושה ויהיו עוסקים בתורתך לשמה. ותן להם חיים ארוכים ושנות ברוכים ויאריכו ימיהם ושנותיהם כמו שכתוב ימי שנותינו בהם שבעים שנה. וחלו לזרע כשר חיים וקיימים לאורך ימים ויהיו ממולאים בתורה ובחכמה ויראת חטא. ויהיו אהובים למעלה ונחמדים למטה. ויהיו נושאים חן טוב ושכל טוב בעיני אלהים ואדם. ותצילם מעין הרע ומיצר הרע ומכל מיני פורעניות המתרגשות ובאות לעולם. ונגדלם אני ואשתי שלא ימותו לא בחיי ולא בחיי אשתי. ואל תשיבנו ריקם מלפניך כי אתה שומע תפלת כל פה ברחמים. ברוך אתה שומע תפלה: יחיד שכולה לקבל עליו הסענית יחמך זה צמחה קודם הסענים קודם יהיו לרצון.

רבן כל העולמים הרי אני לפניך בתענית נדבה למחר בלי נדר ובלי שבועה לשם יחוד קב"ה ושכינתה. יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתקבלני באהבה וברצון ותבא לפניך תפילתי ותעלה עתירתי ותרפאני ברחמיך הרבים רפואה שלימה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותבטל מעלי ומעל כל עמך ישראל כל נזירות קשות ורעות. כי אתה שומע תפלת כל פה: יהיו לרצון וכו'.

מי שמכח לקבל הסענית צמחה יוכל לקבל כל זמן שהוא יום ולחמך הסענית צמחה יחמך זה קודם יהיו לרצון.

רבן כל העולמים גלוי וידוע לפניך בזמן שבית המקדש היה קיים אדם חוטא ופביא קרבן. ואין מקריב ממנו אלא חלב ודמו. ואתה ברחמיך הרבים מכפר. ועתה בעונותינו חרב בית מקדשנו ואין לנו מקדש ולא כהן שיכפר בעדנו. לכן יהי רצון מלפניך שיהא מיעוט חלבי ודמי שנתמעט היום בחלב מונח על גבי המזבח לפניך ותרצני:

אין חסדים חסדן לא זכ"ח ולא זמנחה עלפניו וגם צפורים צ' ימים וכן זמנוכה ולא זכ"ח
זכ"ח ולא זכ"ח צענו ולא כל חדש ניסן ולא זכ"ח צענו ולא זמנחלה סיון עד אחר זמנעות
ולא זכ"ח וזכ"ח ולא זמנים זכ"ח י"כ לסוכות.

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם
מתחנונו שאין אנחנו עני פנים וקשי ערך לומר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו:
אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי. העוינו. והרשענו. ודנו.
חמסנו. טפלו שקר. יעצנו רע. בזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו.
סרדנו. עוינו. פשענו. צרדנו. קשינו ערך. רשענו. שחתנו.
תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים
ולא שוה לנו: ואתה צדיק על כל הבא עלינו. פי אמת עשית
ואנחנו הרשענו:

אל ארך אפים אתה. ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה
הורית: גדלת רחמיה וחסדיה. תזכר היום ובכל יום לזרע
ידידיה: תפן אלינו ברחמים. פי אתה הוא בעל הרחמים:
בתחנון ובתפלה פניך נקדם. בהודעת לענו מקדם: מחרון
אפך שוב. כמו בתורתך כתוב: ובצל פנפיה נחסה ונתלונן.
כיום ויירד יי בענן: תעבר על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב
עמו שם: תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם
יי ושם נאמר.

ויעבר יי על פניו ויקרא

יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד
לאלפים. נשא עון ופשע וחטאה ונקה. וסלחת לעווננו ולחטאתנו
ונחלתנו:

רחום וחנון חטאתי לפניך. יי מלא רחמים רחם עלי
וקבל תחנוני: יי אל באפק תוכיחני. ואל בחמתך
תיסרני: חנני יי פי אמלל אני. רפאני יי פי נבהלו
עצמי: ונפשי נבהלה מאד. ואתה יי עד מתי: שובה
יי חלצה נפשי. הושיעני למען חסדך: פי אין במוות

לה

שחרית

זכרך. בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחתי אשחה
בכל לילה מנחתי. בדמתי ערשי אמסה: עששה
מבעם עיני. עתקה בכל צוררי: סורו ממנו כל פעלי
און. כי שמע יי קול בכי: שמע יי תחנתי. יי תפילתי
יקח: יבושו ויבהלו מאד כל איבי. ישובו יבשו רגע:
מ"ס רחום וחנון חטאתי לפניך רחם עלינו והושיענו: לדוד
אליך יי נפשי אשא: אלהי בך במחתי אל אבושה אל יעלצו
אויבי לי: גם כל קויה לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם: דרכיה
יי הודיעני אורחותיה למדני: הדריכני באמתך ולמדני כי אתה
אלהי ישעי אותך קויתי כל היום: זכור רחמיה יי וחסדיך כי
מעולם המה: חטאת נעורי ופשעי אל תזכור כחסדך זכר לי
אתה למען טובך יי: טוב וישר יי על כן יורה חטאים בדרךך:
ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: כל ארחות יי חסד
ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו: למען שמך יי וסלחת לעוני כי
רב הוא: מיזה האיש ירא יי יורנו בדרךך יבחר: נפשו בטוב
תלין וזרעו יירש ארץ: סוד יי ליראיו ובריתו להודיעם: עיני
תמיד אל יי כי הוא יוציא מרשת רגלי: פנה אלי וחנוני כי יחיד
ועני אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה עגיי
ועמלי ושא לכל חטאתי: ראה אויבי כי רבו ושנאת חמם
שנאני: שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: תם
וישר יצרוני כי קויתיה: פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:
והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו: שומד ישראל וכו'.

אבינו מלכנו אבינו אתה: אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה: אבינו מלכנו
רחם עלינו: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד
למען שמך הגדול והושיענו: ואנחנו וכו'.

לעשרת ימי תשובה

אבינו מלכנו חטאנו לפניך:
אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ בִּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ בִּטֵּל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כִּלֵּה כָּל צָר וּמַשְׁטֵיץ מֵעָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ סְתוּם פִּיּוֹת מַשְׁטֵינֵנוּ וּמַקְטְרֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כִּלֵּה דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב וְשָׁבִי וּמַשְׁחִירַת
 מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ מִנֵּעַ מִגָּפָה מִנְּחֻלָּתְךָ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ סִלַּח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ :
 אָ"מ מַחֵה וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ :
 אָ"מ מַחֲזִיק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל־שֹׁמְרֵי חֻבוֹתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ קַרַע רוּעַ גִּזֵּר דִּינֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כְּתִיבְנוּ (לנעילה חתמנו) בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כְּתִיבְנוּ (חתמנו) בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כְּתִיבְנוּ (חתמנו) בְּסֵפֶר פְּרִנָּסָה וְכִדְּפָלָה :
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתֵּן לִי וּלְבָנֵי בֵּיתִי וּלְכָל הַסְּמוּכִים
 עַל שׁוֹלְחָנֵי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מְזוֹנוֹתֵינוּ בְּכָבוֹד בּוֹכּוֹת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל (דִּיקְרָנוּסֵא)
 הַמְּמוֹנָה עַל הַפְּרִנָּסָה :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כְּתִיבְנוּ (חתמנו) בְּסֵפֶר זְכוֹת :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ כְּתִיבְנוּ (חתמנו) בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה :

אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הַצֶּמֶח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הָרֶם קָרֵן יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הָרֶם קָרֵן מְשִׁיחֶךָ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ מִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ מִלֵּא אֲסָמִינוּ שְׁבָע :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ פֶּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתִפְּלָתֵנוּ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ נָא אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחֵנוּ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ תִּהְיֶה הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת
 רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :

אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמִפִּינוּ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל־שֵׁם קִדְּשֶׁךָ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִידֶךָ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵּנוּ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא
 שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :

אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ חַנּוּן וְעֻנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

והוא רחום לריד לחוננו מעומד ואם לא חמרו מעומד נקרא פורץ גדר ישכנו נחש. ח"א והוא
רחום צנים האכל וכשהולך לציחו יאמר :

והוא רחום | יכפר עון ולא ישחית.
והרבה להשיב אפוי. ולא יעיר כל חמתו :
אתה יי לא תכלא רחמיה ממנו. חסדיך
ואמתך תמיד יצרוני : הושיענו | יי אלהינו
וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך.
להשתבח בתהלתך : אם עונות תשמר
יה. אדני מי יעמוד : כי עמך הסליחה
למען תורא : לא בחטאינו תעשה לנו.
ולא בעונותינו תגמול עלינו : אם עונינו
ענו בנו. יי עשה למען שמך : זכר רחמיה
יי וחסדיך. כי מעולם הוה : יענה יי
ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב : יי
הושיעה המלך יענינו ביום קראנו : אבינו
מלכנו חננו וענינו. כי אין בנו מעשים.
עשה עמנו צדקה כרוב רחמיה והושיענו
למען שמך : אדונינו אלהינו. שמע קול
תחנונינו. וזכר לנו את ברית אבותינו.
והושיענו למען שמך : ועתה אדני אלהינו
אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים
ביר חזקה. ותעשך שם ביום הזה.

חטאנו רשענו: אדני ככל צדקותיך ישוב
נא אפק וחסמתך מעירך ירושלם הר-
קודשך. כי בחטאינו ובעונות אבותינו.
ירושלים ועמך לחרפה לכל סביבותינו:
ועתה שמע אלהינו אל־תפללת עבדך
ואל־תחנונו. והאר פניך על־מקדשך
השמים. למען אדני:

הטה אלהי אונק ושמע. פקח עיניך וראה
שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא על
צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך. כי על-
רחמיך הרבים. אדני שמעה. אדני סלחה. אדני
הקשיבה ועשה אל תאחר. למענך אלהי. כי שמך
נקרא על־עירך ועל־עמך: אבינו אב הרחמן הראנו
אות לשובה. וקבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ.
יפירו וידעו כל־הגוים כי אתה יי אלהינו: ועתה יי
אבינו אתה. אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידך
פלנו: אבינו מלכנו צורנו וגאלנו: חוסה יי על עמך
ואל־תתן נחלתך לחרפה למשלבם גוים. למה יאמרו
בעמים איה אלהיהם: ידענו כי חטאנו ואין מי יעמוד
בעדנו אלא שמך הגדול יעמד־לנו בעת־צרה: ברחם
אב על בנים רחם עלינו. חמול על־עמך. רחם על-
נחלתך. חוסה־נא פרוב רחמיך. חננו ועננו כי לך יי
הצדקה. עשה נפלאות בכל עת:

הַבֵּט נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֹאן מִרְעִיתֶךָ
וְאַל-יִמְשַׁלְּכֵנוּ קִצָּת. כִּי לָךְ יי הַיְשׁוּעָה
בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת. אָנָּה סְלַח-
נָא כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה:

אָנָּה מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן. זְכוּר וְהַבֵּט
לְבָרִית בֵּין הַבְּתָרִים. וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ
עֲקֻדַּת יָחִיד וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ: אֵל-
תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ. וְאַל תִּטְשֵׁנוּ מִלְּכֵנוּ. וְאַל
תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה
בְּגָלוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֵין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם יי אֱלֹהֵינוּ. אֵין כְּמוֹךָ אֵל אֶרֶץ
אִפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. מִרַעַשׁ וּמִרְגָּז הַצִּילָנוּ: זְכוּ לַעֲבֹדֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב: אֶל-תִּפְּסֵן אֵל (קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאַל-
רַשְׁעוֹ וְאַל-חַטָּאתוֹ) קָשִׁינוּ וְאַל-רַשְׁעֵנוּ וְאַל-חַטָּאתֵנוּ:
שׁוּב מִחֶרֶן אִפֶּךָ. וְהִנָּחֵב עַל-הָרָעָה לְעַמֶּךָ: וְחֶסֶד
מִמָּנוּ מִכַּת הַמָּוֶת. כִּי רַחוּם אַתָּה: כִּי כֵן יִדְרָכְךָ.
(לַעֲשׂוֹת) עֲשֵׂה חֶסֶד חֲנֻם בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר: חוֹסֶה יי
עַל-עַמֶּךָ וְהַצִּילָנוּ מוֹעֶמֶךָ. וְהִסֵּר מִמָּנוּ מִכַּת הַמִּגְפָּה
וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לָךְ יי הַצִּדִּיקָה
וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפָּנִים: מַה-נֶּתְאוּנֵן מַה-נֶּאֱמַר. מַה-נֶּדְבָר.
וּמַה-נֶּצְטָדֵק: נַחֲפִשָׁה דָרְכֵינוּ וְנַחֲקָרָה וְנִשׁוּבָה אֵלֶיךָ

כִּי יִמְיֹנֶךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים׃ אָנָּה ייִ הוֹשִׁיעָה נָּא׃
 אָנָּה ייִ הַצְלִיחָה נָּא׃ אָנָּה ייִ עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ׃ לָךְ
 ייִ חֲצִינוּ לָךְ ייִ קִוִּינוּ לָךְ ייִ נִיחַל׃ אֶל־תַּחֲשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ׃
 כִּי נָאֵמוּ גוֹיִם אֲבָדָה תִּקְוָתָם׃ כָּל־כָּרֶךְ וְכָל־קוֹמָה
 לִפְנֶיךָ (לָךְ) לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה׃

הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים
 וְחַטָּאִים׃ נִבְהֶלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרֹב עֲצָבוֹנֵנוּ׃
 אֶל־תִּשְׁכַּחֲנוּ נֶצַח קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי
 חֲסִינוּ בָךְ׃ אֶל־תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי
 אֶנְחָנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ׃ אֵל הַבֵּיטָה דָּל
 כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם׃ וְשַׁקְצוֹנוּ כְּטִמְאֵת הַנְּדָה׃
 עַד־מָתִי עֲזָךְ בִּשְׁבִי׃ וְתִפְאַרְתְּךָ בִּיד־צָר׃
 עוֹרְרָה גְבוּרְתְּךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ׃
 אֵל יִמְעֹטוּ לִפְנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ׃ מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ
 רַחֲמֶיךָ בְּעֵת צָרוֹתֵינוּ׃ לֹא לְמַעַנֵּנוּ אֶלָּא
 לְמַעַנְךָ פֶּעַל׃ וְאֵל תִּשְׁחִית זִכְרֵךְ שְׁאֲרֵיתֵנוּ
 כִּי לָךְ מִיַּחְלוֹת עֵינֵינוּ׃ כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן
 וְרַחוּם אַתָּה׃ וְזִכּוֹר עֲדוֹתֵינוּ בְּכָל־יוֹם
 תָּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שִׁמְעֵ
 יִשְׂרָאֵל ייִ אֱלֹהֵינוּ ייִ אֶחָד׃
 ייִ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנָּחֵם
 עַל־דִּרְעָה לְעַמָּךְ׃

שחרית

הִבֵּט מִשָּׁמַיִם וַיֵּרָאָהּ. כִּי הָיִינוּ לַעֲג וְקָלָם בַּגּוֹיִם. נָחַשְׁבָנוּ כְּצֹאן
לַטֶּבַח יוֹכֵל לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכּוֹת וּלְחַרְפָּה:

וּבְכָל זֹאת שָׁמַךְ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֱלֹ-
הֵת שָׁכַחְנוּ: " אלהי

זָרִים אֹמְרִים אֵין תּוֹחֵלֶת וְתִקְוָה. חוֹן אֹם לְשָׁמַךְ מִקְוָה. מְהוֹרֵ
יְשׁוּעָתָנוּ קָרְבָה. יִגְעָנוּ וְלֹא הוֹנִיחַ לָנוּ. רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת־כַּעֲסְךָ
מֵעַלֵינוּ:

אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ. וְרַחֵם סִגְלָה אֲשֶׁר
בְּחִרְתָּ: " אלהי

חֹסֶה יְיָ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ. וְאֶל־תִּתְּנֵנוּ בְיַד־אֲכָזְרִים. לָמָּה יֹאמְרוּ
הַגּוֹיִם אֵיהָ נָא אֱלֹהֵיהֶם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאֶל־תֵּאָחֵר:

אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ. וְרַחֵם סִגְלָה אֲשֶׁר
בְּחִרְתָּ: " אלהי

קוֹלָנוּ תִשְׁמַע וְתַחֲוֹן. וְאֶל־תִּשְׁשֵׁנוּ בְיַד אֹיְבֵינוּ לְמַחֲוֹת אֶת־שִׁמְנוּ.
זְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ. כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אֲרַבָּה אֶת־
זְרַעְכֶם. וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מֵעַט מִהֲרָבָה:

וּבְכָל זֹאת שָׁמַךְ לֹא שָׁכַחְנוּ. נָא אֱלֹ-
הֵת שָׁכַחְנוּ: " אלהי

עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ.

וְהַצִּילָנוּ וּבִפֶּסַח עַל־חַטֹּאתֵינוּ. לְמַעַן שְׁמֶךָ:

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנָּחֵם עַל־הֲרָעָה לְעַמֶּיךָ:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵר שְׂאֵרֵית יִשְׂרָאֵל וְאֵל

יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל. הָאֹמְרִים שָׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שָׁמֹר שְׂאֵרֵית עַם אֶחָד

וְאֵל־יֹאבֵד גּוֹי אֶחָד. הַמִּיחֲדִים שְׁמֶךָ יי
אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ שְׁמוֹר שְׁאֲרִית עִם קָדוֹשׁ
וְאֵל־יֹאבֵד גּוֹי קָדוֹשׁ הַמְּשַׁלְּשִׁים בְּשֵׁלֶשׁ
קִדְשׁוֹת לְקָדוֹשׁ :

מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּם בְּתַחֲנוּנִים
הַתְרַצֶּה וְהַתְפַּיֵּם לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עֲוֹנָר :
אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. חָנֵנוּ וְעֲנֵנוּ. כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדַּע מִה־נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ : זְכוּר
רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסְדֶּיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמְדָּה : יְהִי־חֶסְדְּךָ יי
עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ : אֶל־תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשׁוֹנִים
מִהֵר יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד : עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם
יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : חָנֵנוּ יי חָנֵנוּ כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז :
בְּרָגְזוּ רַחֵם תִּזְכֹּר בְּרָגְזוּ עֲקָדָה תִּזְכֹּר בְּרָגְזוּ תְּמִימוֹת
תִּזְכֹּר : יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ : כִּי הוּא
יִדַּע יִצְרָנוּ זְכוּר כִּי עָפָר אֲנָחֵנוּ : עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עַל־דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ :

בְּשֵׁנִי וּבְשֵׁנִי שׁוֹמְרִים אֵל אֶרֶץ אֲפִים חֲלוּ :

כְּמִנְהַג פּוֹלִין.

כְּמִנְהַג חֲסִידִים.

אֵל אֶרֶץ אֲפִים וְרַב־חֶסֶד	אֵל אֶרֶץ אֲפִים וּמִלֵּא רַחֲמִים
וְאָמַת אֵל־בְּאֶפֶס רַחֲמֵינוּ :	אֵל־תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ : חוֹסֶה
חוֹסֶה יי עַל עִמָּךְ וְהוֹשִׁיעֵנוּ	יי עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְהַצִּילָנוּ

מִכָּל־רָע : חֲטֵאוֹנוּ לָךְ אֲדוֹן . | מִכָּל־רָע : חֲטֵאוֹנוּ לָךְ אֲדוֹן .
 סֶלֶח־נָא בְּרֹב רַחֲמֶיךָ אֵל : | סֶלֶח־נָא בְּרֹב רַחֲמֶיךָ אֵל :

כַּשְׁפוֹתָחִין הַלְכוֹן הַקּוֹדֵשׁ לְאוֹמְרִים זֶה :

וַיְהִי בְּנִסְעַ הָאֲרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָה יְיָ וַיִּפְצוּ אֲיִבֶיךָ וַיָּנֻסוּ
 מִשְׁנֵאֶיךָ מִשְׁנֵיךָ : כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלַיִם : בְּרוּךְ
 שְׁנֵתָן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדְשָׁתוֹ :

בְּרִיךְ שְׁמֶךָ דְּמֵרָא עֲלֵמָא בְּרִיךְ בְּתִרְךָ וְאַתְרֶךָ : יְהֵא רַעוּתְךָ עִם
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם . וּפְוֹרְקֵן יְמִינְךָ אַחֲוֵי לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ
 וּלְאַמְטוּיָא לָנָא מִשּׁוּב נְהוֹרְךָ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין : יְהֵא
 רַעוּיָא קֳדָמְךָ דְּתוֹרְךָ לֵן חַיִּין בְּטְבוּתָא וּלְהוּי אָנָּא פְּקִידָא בְּגו
 צְדִיקָיָא . לְמַרְחֵם עָלֵי וּלְמַנְטֵר יְתִי וַיֵּת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל :
 אַנְתָּ הוּא זֶן לְכָלָא וּמִפְרָגִים לְכָלָא : אַנְתָּ הוּא שְׁלִיט עַל כָּלָא .
 אַנְתָּ הוּא דְּשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא . אָנָּא עֲבָדָא
 דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסִגִּידָנָא קָמָה וּמִקָּמָא דִּיקָר אֲוִרִיתָה בְּכָל
 עֵדֵן וְעַדֵּן . לָא עַל אָנָּשׁ רַחֲיִצָנָא . וְלָא עַל בֶּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא .
 אֱלָא בְּאַלְהָא דְּשַׁמְיָא . דְּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט . וְאַוִרִיתָה קְשׁוּט .
 וּנְבִיאָוְהִי קְשׁוּט . וּמִסְגָּא לְמַעַבְדַּ טְבֹון וְקְשׁוּט . בְּה אָנָּא רַחֲיִין .
 וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יְקִירָא אָנָּא אֲמַר תּוֹשְׁבָחֵן . יְהֵא רַעוּיָא קֳדָמְךָ
 דִּתְפַּתַּח לִבִּי בְּאוֹרִיתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאָלִין דְּלִבָּא . וְלִבָּא דְּכָל
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל . לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם :

הַחֲזִין לְאוֹמְרִים :

גְּדִלּוֹ לִי אֶתִּי וְנִרְוּמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו :

וְאַחֲרֵי כֵן יֵאמְרוּ הַקָּהֳל :

לָךְ יְיָ הַגְדִּלָּה וְהַגְבַּנְרָה וְהַתְּפַאֲרָת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
 וּבְאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָּה וְהַמְּתַנַּשָּׂא לְכָל לְרָאשׁ : רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדוּם רִגְלֵיו קְדוֹשׁ הוּא : רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ
 לְהַר קְדִשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ :

אֲב הַרְחֵמִים הוּא יִרְחֵם עִם עַמּוּסִים וַיַּזְכּוּר בְּרִית אֲתָנִים וַיַּצִּיל

נפשותינו מן השעות הרעות ויגער בנצר הרע מן הנשואים ויחון
אוזנינו לסליטת עילמים וימלא משאלותינו במדה טובה ושועה
ורחמים :

סו ותגלה ותראה מלכותו עלינו בזמן קרוב ויחון פליטתנו
ופליטת עמו בית ישראל לחן ולחסד ולרחמים ולרצון ונאמר
אמן : הכל הבו גדל לאלהינו ותנו כבוד לתורה כהן קרב.
יעמוד (ר' פב"פ הבהן) :

קהל ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשותו : תורת יי תמימה
משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת פתי : פקודי יי ושרים
משמחי לב מצות יי ברה מאירת עינים : יי עז לעמו ויתן יי
וברך את עמו בשלום : האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן
הוא לבל החסים בו : ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם
היום :

ויצרך הזכרות בקול כס ברכו את יי המברך :

ויענו הקהל ברוך יי המברך לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו
מכל העמים ונתת לנו את תורתו. ברוך אתה יי נותן
התורה :

ולחזר הקריאה יצרך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתת לנו
תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו : ברוך אתה יי
נותן התורה :

כשנגזרין הס"ת לריך הקהל לראות הכתב ולומר זה :

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל. על פי יי
במד משה : תורה צוה לנו משה מורשה קהלות יעקב : עין חיים
היא למחזיקים בה. ותומכיה מאשר : דרכיה דרכי נעים. וכל
נתיבותיה שלום : ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד : יי
חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר :

צמחי וצמחי יי קודם לשכרי ילונכ סחון זה:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לכוונן את בית חיינו ולהשיב
את שכינתו בתוכנו במהרה בימינו ונאמר אמן:
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לרחם עלינו ועל פליטתנו
ולמנוע משחית ומגפה מעלינו ומעל כל עמו בית ישראל ונאמר
אמן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לקיים בנו חכמי ישראל הם
ונשיהם ובניהם ובנותיהם ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם בכל
מקומות מושבותיהם ונאמר אמן:
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. שנשמע ונתבשר בשורות
טובות ישועות ונחמור. ויקבץ נדחינו מארבע פנסות הארץ
ונאמר אמן:

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה. העומדים
בין בים ובין ביבשה. המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה
לרוחה. ומאפלה לאורה. ומשעבוד לגאולה השתא בעגלא
ובזמן קריב ונאמר אמן:

סחון לוונכ:

יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו:

והקהל לוונכ:

הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה לכל-
חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

צחול וכו' וטבת צמחה לוונכ לרוד מזמור.

כד לרוד מזמור. ליי הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כיהוא
על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר יי ומי יקום
במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי
ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו:
זה דור הדשיו מבקשי פניו יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי
עוזו וגבור יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי

עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא
מלך הכבוד סלה :

בשעה הכנסת ס"ת להיכל יאמר זה :

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל : קומה
יי למנוחתך אתה וארון עזך : כהניך ילבשו צדק
וחסידיך ירננו : בעבור דוד עבדך אלתושב פני
משיחך : כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אלתעזובו :
עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר : דרכיה
דרכי-נעם וכל-נתיבותיה שלום : השיבנו יי אליך
ונשובה חידש ימינו בקדש :

דיני קדיש וזכרו ממלכ לקמן דף ק"ב.

אשרי יושבי בירתך. עוד יהללוך סלה :
אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיי אלהיו :

קסא תהלה לדוד. ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד : בכל-יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד : גדול יי ומהלל
מאד ולגדלתו אין חקר : דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתך
וגידו : הדר כבוד הודך ודברי נפלאותך אשיחה : ועוזו נוראותך
יאמרו וגדלתך אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו :
חנון ורחום יי ארך אפים וגדל-חסד : טוב יי לכל ורחמיו על-
כל-מעשיו : יודוך יי כל-מעשיך וחסידיך יברכוכה : כבוד
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם גבורתו
וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל-עולמים וממשלתך
בכל-דור ודור : סומך יי לכל-הנפלים וזיקק לכל-הכפופים :
עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את-אכלם בעתו : פותח
את-ידך ומשביע לכל-חי רצון : צדיק יי בכל-דרכיו וחסיד
בכל-מעשיו : קרוב יי לכל-קדאיו לכל אשר יקראוהו באמת :

רצון-יראיו יעשה ואת-שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את-
כל-אהביו ואת כל-הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר-פי ויברך
כל-בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד-
עולם הללויה:

חין חוננים לנכלם כל צד"ח ולא צנוכה ולא צעורים קטן צ' ימים ולא צעורים גדול צ' ימים
ולא צערב פסח ולא צע' צלז ולא צערב יום כפור ולא צח"ה. חצל צחקו חג וצער"ה ול"ג
צעומר ושלשה ימי הגבלה וצט"ו צלז וצט"ו צשצט חוננים. ח"ל חומו צצית חצל ח"ל:

למנצח מזמור לדוד: יענך יי ביום צרה. ישגבך
שם אלהי יעקב: ישלח-עזרך מקדש. ומציון יסעדך:
יזכר כל-מנחתך. ועולתך ידשנה סלה: יתן-דך
כלבבך וכל-עצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם-
אלהינו נדגל ימלא יי כל-משאלותיך: עתה ידעתי
כי הושיע יי משיחו יענהו משימי קדשו. בגבורות
ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים. ואנחנו
בשם-יי אלהינו נזכיר: המה פרעו ונפלו. ואנחנו
קמנו ונתעודד: יי הושיעה. המלך יענהו ביום-קראנו:
ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם
יי. ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר
עליך ודברי אשר שמתי בפיה. לא ימוש
מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי.
מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב
תהלות ישראל: וקרא זה אל-זה ואמר
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
הארץ בבודו: ומקבלין דיין מן-דיין ואמרין
קדיש בשימי מרומא עלי לאהבית שכינתה.

קדיש על-ארעא עובד גבורתה. קדיש
 לעלם ולעלמי עלמא. יי צבאות מליא
 כל-ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח ואשמע
 אחרי קול רעש גדול. ברוך כבוד יי
 ממקומו: ונמלתני רוחא ושמעת בתרי
 קל-זיע סגיא דמשבחין ואמרין: ברוך
 יקרא דיי מאתר בית שכינתה: יי מלך
 לעלם ועד: יי מלכותה קאם לעלם
 ולעלמי עלמא: יי אלהי אברהם יצחק
 וישראל אבותינו. שמרה-זאת לעולם ליצר
 מחשבות לבב עמך. והכן לבבם אליך:
 והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה
 להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו: כי אתה
 אדני טוב וסלה ורב חסד לכל קראיך:
 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת. תתן
 אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם. ברוך אדני יום יום
 יעמס-לנו האל ישועתנו סלה: יי צבאות
 עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי
 צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי דושיעה
 המלך יענינו ביום-קראנו: ברוך הוא

אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן
 התועים ונתן לנו תורת אמת וחי עולם
 נטע בתוכנו הוא ופתח לבנו בתורתו
 וישם בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות
 רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע
 לריק ולא נלד לבהלה: יהי רצון מלפניך
 יי אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור חקך
 בעולם הזה ונזכה ונחיה ונראה ונירש
 טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי
 העולם הבא: למען יזמרך כבוד ולא
 ידם יי אלהי לעולם אודך: ברוך הגבר
 אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו: בטחו
 ביי עדי עד כי ביה יי צור עולמים: ויבטחו
 בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשך יי:
 יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ: חזקו ויאמן לבבכם כל המיחלים ליי:

ועתה יגדל נא פח אדני כאשר דברת לאמר:

זכר רחמיה יי וחסדיה כי מעולם המה:

מן יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דיי-ברא ברעותה וימליך
 מלכותה ויצמח פורקניה ויקרב משיחה בתיכון ובימיכון ובתי
 דכל-בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא:

מן יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתגשא ויתהדר ויתעלה

וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָא (נעש"ס ולעלא) מִן כָּל-
בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
קהל קבל ברחמים ובקצון את תפלתנו:

סזן תתקבל צלותהון ובעותהון דכל-ישראל קדם אבוהון די
בשמיא ואמרו אמן:

קהל יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

סזן יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל-ישראל ואמרו אמן:
קהל עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

סזן עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל-ישראל
ואמרו אמן:

בימים שאין לומדים חמנון חין לומדים תפלה לדוד כק מחמילין מן בית יעקב ובימים
שאין לומדים גם אל ארך אפים גם בית יעקב חין לומדים כק השיר של יום.

סו תפלה לדוד הטה יי אונקה ענני כי עני ואביון אני: שמרה
נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך. חנני
אדני כי אליך אקרא כל היום: שמח נפש עבדך כי אליך אדני
נפשי אשא: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:
האזינה יי תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי: ביום צרתי
אקראך כי תענני: אין כמוך באלהים. אדני ואין כמעשיך: כל
גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך:
כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: הורני יי דרכך
אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך: אודה. אדני אלהי בכל
לבבי ואכבדה שמך לעולם: כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי
משאול תחתיה: אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי
ולא שמוך לנגדם: ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת: פנה אלי וחנוני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן
אמתך. עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה יי
עזרתני ונחמתני:

בית יעקב לכו ונלכה באור יי כי כל העמים ילכו איש בשם
אלהיו ואנחנו נלך בשם יי אלהינו לעולם ועד:

שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר נא ישראל: לולי

יְיָ שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם : אֲזִי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אָפֶם
 בָּנוּ : אֲזִי הַמִּים שִׁטְפוּנוּ נַחֲלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ : אֲזִי עָבַר עַל־
 נַפְשֵׁנוּ הַמִּים הַיִּידוּנִים : בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׁנֵיהֶם :
 נַפְשֵׁנוּ בַּצָּפוֹר נִמְלְטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁפָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלְטָנוּ :
 עֲזָרְנוּ בָּשֵׁם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

ואח"כ חומרים שיר של יום ולריך לומר קודם לכן היום יום ראשון בשבת או שני בשבת וזוה
 מקיים ו"ע זכור את יום השבת שלריך להזכיר שבת בכל יום :

מזמורים של יום

ציוס ראשון חומרים :

הַיּוֹם יוֹם רֵאשׁוֹן בְּשַׁבָּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹת אוֹמְרִים
 בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ :

כִּד לְדוֹד מְזֻמֹּר. לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ : כִּי־הוּא
 עַל־יָמִים יִסְדָּה וְעַל־נְהָרוֹת יִכּוֹנְנָהּ : מִי־יַעֲלֶה בְּהַר־יְיָ וּמִי־יִקוֹם
 בַּמָּקוֹם קִדְשׁוֹ : נָקִי בַפִּים וּבֶרֶךְ־לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נִשָּׂא לַשּׁוֹא נַפְשִׁי
 וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה : יֵשֵׁא בִרְכָּה מֵאֵת יְיָ וַיִּצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
 זֶה הוּא הַדָּשִׁי מִבִּקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
 וְהַנִּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ
 עֲזוֹז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וַיָּבֹא פִתְחֵי
 עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :

הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך :
 ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה : ברוך
 יי מציון שוכן ירושלים הללויה : ברוך יי אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות
 לבדו : וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן :

ציוס שני חומרים :

הַיּוֹם יוֹם שְׁנִי בְּשַׁבָּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹת אוֹמְרִים בְּבֵית
 הַמִּקְדָּשׁ :

שיר מזמור לבני קרח : גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
 הַר קִדְשׁוֹ : יִפָּה נוֹף מִשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יִרְכָּתִי צִפּוֹן קִרְיַת

מֶלֶךְ רַב! אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נֹדַע לְמִשְׁגָּב: כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִּים
 נֹעֲדוּ: עָבְרוּ יַחְדָּו: הִמָּה רָאוּ בֵּן תַּמָּהוּ נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ: רָעְדָה
 אַחֲזָתָם שֵׁם חֵיל כִּיּוֹלָדָה: בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֶּר אֲנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ:
 כַּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ: בֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יִי צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים
 יִבְוֹנְנָה עַד עוֹלָם סֶלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִידָךְ בְּקָרֵב הִיכָלְךָ: כְּשִׁמְךָ
 אֱלֹהִים בֵּן תִּהְלֶתְךָ עַל קִצּוֹי אֶרֶץ צֶדֶק מְלָאָה יְמִינְךָ: יִשְׂמַח
 ה' צִיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ
 סָפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לְבָבְכֶם לַחִילָה פִּסְגוֹ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן
 תִּסְפְּרוּ לְדֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעַד הוּא
 יִנְהַגֵּנוּ עַל מוֹת: הוֹשִׁיעֵנו וכו'.

ציוס שלישי לוונרים:

**הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בַּשָּׁבֶת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹת אוֹמְרִים
 בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:**

ס מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נָצַב בַּעֲדַת-אֵל בְּקָרֵב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט:
 עַד-מָתִי תִשְׁפֹּטוּ-עוֹל וּפְנֵי רַשָּׁעִים תִּשְׁאוּ-סֶלָה: שְׁפֹטוּ-דָל וְיִתּוֹם
 עֲנִי וְרֵשַׁע הַצַּדִּיקוֹ: פִּלְטוּ-דָל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רַשָּׁעִים הַצִּילוֹ: לֹא יִדְעוּ
 וְלֹא-יָבִינוּ בַּחֲשִׁיכָה יִתְהַלְכוּ יְמוּטוֹ כָּל-מוֹסְדֵי אֶרֶץ: אֲנִי אֶמְרָתִי
 אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כָּלְכֶם: אֲבֵן בְּאָדָם תְּמוֹתוֹן וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים
 תִּפְּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי-אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל-הַגּוֹיִם:
 הוֹשִׁיעֵנו וכו'.

ציוס רביעי לוונרים:

**הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי בַּשָּׁבֶת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹת אוֹמְרִים
 בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:**

צד אֵל-נִקְמוֹת יִי אֵל-נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנָּשָׂא שִׁפְט הָאָרֶץ חֲשֹׁב
 גָּמוּל עַל-גָּאִים: עַד-מָתִי רַשָּׁעִים וְיִי עַד-מָתִי רַשָּׁעִים יַעֲלֹזוּ:
 יִבִּיעוּ יִדְבְּרוּ עֶתְק יִתְאַמְרוּ כָּל-פֶּעַלִי אֲנִי: עֲמָךְ יִי יִדְכָּאוּ וְנִחַלְתָּךְ
 יַעֲנוּ: אֶלְמָנָה וְגֵר יִהְרֹגוּ וַיִּתּוּמִים יִרְצֹחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה-יְיָ
 וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בַּעֲרִים בָּעֵם וּבְסִילִים מָתִי תִשְׁכִּילוּ:
 הִנֵּטֶע אֲנִי הִלֵּא יִשְׁמַע אִם-יֵצֵר עֵינִי הִלֵּא יָבִיט: הַיִּסֵּר גּוֹיִם הִלֵּא

יִזְכִּיחַ הַמִּלְמֵד אָדָם דַּעַת: יי יִדַּע מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי־הִמָּה הַבֵּל:
 אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר אֲשֶׁר־תִּסְרְנוּ יֵה וּמִתּוֹרָתָהּ תִּלְמְדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לֹא
 מִיָּמִי רַע עַד יִכְרֶה לְרָשָׁע שָׁחַת: כִּי לֹא־יִשׁוּשׁ יי עֲמוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא
 יַעֲזֹב: כִּי־עַד־צָדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב: מִי־יִקְוֶם
 לִי עִם־מִרְעִים מִי יִתִּיצֵב לִי עִם־פְּעָלֵי אֶן: לֹא־לִי יי עֲזָרָתָה לִי
 כִּמְעַט: שְׁכָנָה דוֹמָה נַפְשִׁי: אִם־אֲמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חֲסָדָהּ יי
 יִסְעֶדְנִי: בָּרֵב שְׂרַעְפִּי בְּקֶרְבִּי תִנְחַוְמִיךָ יִשְׁעִשְׁעוּ נַפְשִׁי: הִיחַבְּרָהּ
 כִּפְסָא הַוּוֹת יִצַּר עֲמָל עַל־יֶחֱק: יִגְוְהוּ עַל־נַפְשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי
 יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יי לִי לְמִשְׁגָּב וְאֱלֹהִי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשָׁב עֲלֵיהֶם
 אֶת־אוֹנֶם וּבִרְעָתָם יִצְמִיתָם יִצְמִיתָם יי אֱלֹהֵינוּ:

לְכוּ גִרְנָנָה לִי גִרְעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בַּתּוֹדָה
 בְּזִמְרוֹת גִּרְעָה לֹא: כִּי אֵל גָּדוֹל יי וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
 הוֹשִׁיעֵנו וכו'.

צִוּוּס חֲמִישִׁי חֲזוֹנִים:

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בַּשָּׁבַת שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

א לְמַנְצָה עַל־הַגָּתִית לְאַסָּף: הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲוֹנוֹ הִרְעִינוּ
 לְאֱלֹהִי יַעֲקֹב: שְׁאֵי־זִמְרָה וּתְנוּ־תָהּ כְּנֹזֵר נָעִים עִם־נָבֵל: תִּקְעוּ
 בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לַיּוֹם חֲגֵנוּ: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
 לְאֱלֹהִי יַעֲקֹב: עֲדוֹת בִּיהוּסָה שָׁמוּ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁפַת
 לֹא־יִדְעָתִי אֲשַׁמֶּע: הַסִּירוֹתִי מִסִּבָּל שְׁכֵמוֹ כִּפְסִיו מִדּוֹד תַּעֲבֹדָה:
 בְּצָרָה קָרָאתָ וְאַחֲלִצָּהּ אֶעֱנֶה בְּסִתָּר רָעַם אֲבַחֲנָה עַל־מִי מַרְיָבָה
 סָלָה: שָׁמַע עַמִּי וְאֶעֱיֶדָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה
 בָּךְ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכַר: אֲנִכִּי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה
 מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם הִרְחֵב־פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ: וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי
 וַיִּשְׂרָא לֹא־אָבָה לִי: וְאֲשַׁלַּחֲהוּ בַּשְּׂרִירוֹת לִבָּם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם:
 לֹא עַמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהוָה: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנִּיעַ
 וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מִשְׁנָאִי יי יִכְחָשׁוּ־לֹא וַיְהִי עֲתָם לְעוֹלָם:
 וַיֹּאכִילוּ מִחֶלֶב חֶטֶא וּמִצּוּר דָּבַשׁ אֲשַׁבִּיעָהּ: הוֹשִׁיעֵנו וכו'.

ציוס ששי לומרים:

היום יום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים
בבית המקדש:

ג' יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף-תבון תבל בל-
תמוט: גבון בסאף מאז מעולם אפה: גשאו נהרות ויי גשאו:
נהרות קולם ישאו נהרות דבכים: מקלות מים רבים אדירים
משברי-ים אדיר בפרום יי: עדתיה נאמנו מאד לביתה נאזה-
קדש יי לארץ ימים: הושיענו וכו'.

צצח לומרים:

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אומרים
בבית המקדש:

מזמור שיר ליום השבת וכו' תמלל q 18.

מן ראש חודש אלול עד אחר שמיני עצרת צבוקר וצערב לומרים זה:

כ' לדוד יי אורי וישעי ממי אירא יי מעוז-חיי ממי אפחד: בקרב
עלי מרעים לאכל את-בשרי צרי ואיבי לי המה פשלו ונפלו:
אם-תחנה עלי מחנה לא-יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת
אני בוטח: אחת שאלתי מאת-יי אותה אבקש שבת בבי-יי
כל-ימי חיי לחזות פנועם יי ולבקר בהיכלו: כי יצפני בכה
ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי
על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה
ליי: שמע-יי קולי אקרא וחנני וענני: לה אמר לבי בקשו פני
את-פניך יי אבקש: אל-תסתיר פניך ממני אל-תט באף עבדך
עזרתי היות אל-תפשיני ואל-תעזבני אלהי ישעי: כי-אבי ואמי
עזבוני ויי יאספני: הורני יי דרפך ונחני בארח מישור למען
עזרתי: אל-תתני בנפש צרי כי-קמו-בי עדי-שקר ויפת חמם:
לולא האמנתי לראות פטוב-יי בארץ חיים: קנה אל-יי חזק
ויאמץ לבך וקנה אל-יי:

צצח האצל צבוקר אחר שיר של יום וצערב לומרים זה:

ט למנצח לבני-קרח מזמור: שמעו-זאת כל-העמים האזינו

כַּל-יוֹשְׁבֵי חֶלֶד: גַּם-בְּנֵי אָדָם גַּם-בְּנֵי-אִישׁ יַחַד עָשִׂיר וְאַבְיוֹן:
 פִּי יִדְבֹּר חֲכָמוֹת וְהִגֹּות לְבִי תְבוּנוֹת: אִטָּה לְמַשָּׁל אֲזֵנִי אֶפְתַּח
 בְּכִנּוּר חִידָתִי: לָמָּה אֵירָא בִימֵי רָע עֵזֶן עֵקְבִי יִסְבְּנִי: הַבְטָחִים
 עַל-חֵילָם וּבִרְבַּע עֶשְׂרֵם יִתְהַלְלוּ: אַח לֹא-פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא-
 יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ: וַיִּקֶּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם וַחֲדָל לְעוֹלָם: וַיַּחֲ-עוֹד
 לְנֶצַח לֹא יֵרָאֶה הַשְׁחָת: כִּי יֵרָאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וּבָעַר
 יֵאָבְדוּ וְעִזְבוּ לְאַחֲרֵים חֵילָם: קִרְבָּם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם לְדוֹר
 וָדֹר קָרְאוּ בְשִׁמוֹתָם עָלֵי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקֶר בַּל-יִלִּין נִמְשָׁל
 בְּבִהְמוֹת נְדָמוֹ: זֶה דֶּרֶכָם כָּסָל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ
 סָלָה: כִּצְאֵן לְשֹׁאֵל שְׁתּוֹ מוֹת יִרְעֶם וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָאֵל לְבָקֶר
 וְצוֹרֵם לְבִלּוֹת שְׁאֹל מִזֶּבֶל לוֹ: אֶךְ-אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיָּד
 שְׁאֹל כִּי יִקְחֵנִי סָלָה: אֶל-תִּירָא כִּי-יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי-יִרְבֶּה כְבוֹד
 בֵּיתוֹ: כִּי לֹא בְמוֹתָו יִקַּח הַכֹּל לֹא-יִרְדַּ אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: כִּי-נַפְשׁוֹ
 בְּחַיּוֹ יִבְרַךְ וַיּוֹדֶה כִּי תִשְׁיֵב לָךְ: תָּבוֹא עַד-דֹּר אֲבוֹתָיו עַד-נֶצַח
 לֹא יֵרָאוּ-אוֹר: אָדָם בִּיקֶר וְלֹא יִבִּין נִמְשָׁל בְּבִהְמוֹת נְדָמוֹ:

קִוָּה אֵל יְיָ חֲזַק וַיֵּאמֶן לִבָּהּ וְקִוָּה אֵל יְיָ: אֵין קְדוֹשׁ כִּי אֵין
 בְּלִתֵּהּ וְאֵין צוֹר כְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יְיָ וּמִי צוֹר זֹלָתִי
 אֱלֹהֵינוּ:

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ אֵין כְּאֲדוֹנֵינוּ אֵין כְּמַלְכֵנוּ אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי
 כְּאֱלֹהֵינוּ מִי כְּאֲדוֹנֵינוּ מִי כְּמַלְכֵנוּ מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ
 נוֹדָה לְאֲדוֹנֵינוּ נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
 בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ בָּרוּךְ מַלְכֵנוּ בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ אַתָּה
 הוּא אֲדוֹנֵינוּ אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ.
 אַתָּה תִּקְוֶם תִּרְחֶם צִיּוֹן כִּי יַעַת לְחַנּוּנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד:

פְּסוּם הַקְטוֹרֶת הַצָּרִי וְהַצָּפָרִין. הַחֲלִבָּנָה. וְהַלְבוֹנָה. מִשְׁקַל
 שְׁבָעִים שְׁבָעִים מָנָה: מִדּוּ וְקִצִּיעָה שְׁבַלֶת גֶּרֶד. וְכִרְכּוּם. מִשְׁקַל
 שֵׁשׁ עָשָׂר שֵׁשׁ עָשָׂר מָנָה: הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר. וְקְלוּפָה
 שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן תְּשַׁעֲהָ. בְּרִית כְּרִשְׁיָהּ תְּשַׁעֲהָ קָבִין: יֵין
 קְפָרִיסִין סֵאִין תְּלָתָא וְקָבִין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קְפָרִיסִין. מִבִּיא

חמר חורין עתיק: מלח סדומית רובע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל שהוא. אם נתן בה דבש פסלה. אם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנזמף מעצי הקטף. בורית פרשינה למה היא באה כדי לשפוט בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה: והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדין היטב היטב הדין. מפני שהקול יפה לבשרים: פטמה לחצאין פשרה. לשליש ולרביע לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הכלל. אם פטמה פשרה. לחצאין ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

תניא בר פפרא אומר אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין: ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה: ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לוי:

ג"ס יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג"ס יי צבאות אשרי אדם בומח בך: ג"ס יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: אתה סתר לי מצר תצירני רני פלט תסובבני סלה: ג"ס וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמוניות:

תנא רבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא. שנאמר הליכות עולם לו אל תקרא הליכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר אומר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר וכל בניה למודי יי ורב שלום בניה: אל תקרא בניה אלא בונה: שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך: למען אחי ידעי אברהם נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגוי הארצות ולא שמנו
כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם וגורלנו
בכל המונם. ואנהנו כורעים ומשתחווים ומודים לפני
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה
שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת
עזו בגבהי מרומים: הוא אלהינו אין עוד. אמת
מלכנו אפס זולתו פכתוב בתורתו וידעת היום
והשבת אל-לבבך. כי יי הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר
גלולים מן הארץ והאלילים פרות יפרתון. לתקן עולם במלכות
שדי וכל-בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל-רשעי
ארץ. יבירו וידעו כל-יושבי תבל כי לך תכרע כל-בך תשבע
כל-לשון: לפניה יי אלהינו יכרעו ויפולו. ולכבוד שמך יקר
יתנו. ויקבלו כלם את-עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה
לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד:
פכתוב בתורתך יי מלך לעלם ועד: ונאמר והיה יי למלך על-
כל-הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: קדיש יתום.

אל תירא מפחד פתאום ומשאת רשעים כי תבוא: עצי עצה
ותפר. דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ועד זקנה אני הוא
ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:

יש לחזק חרצו זכירות האלה בכל יום:

(זכירת יציאת מצרים) למען תזכור את-יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חייך:

(זכירת מעמד הר סיני) זְכוֹר אֶת יוֹם אֲשֶׁר עֲמַדְתָּ לִפְנֵי יי
אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ :
(זכירת מחיית עמלק) זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לְךָ עֲמָלֶק
בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם : אֲשֶׁר קָרַךְ בַּדֶּרֶךְ וַיִּזְנֹב בְּךָ
כָּל-הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיַף וַיַּגַּע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים :
וְהָיָה בְּהִנִּיחַ יי אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל-אוֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יי-אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת-
זֶכֶר עֲמָלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח : יִמַּח שְׁמוֹ
וְזָכְרוּ וְנִמַּח זְכוּרוֹ מִלְּהִזְכִּירוֹ :
(זכירת מרים) זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יי אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם
בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם :

סֵאָר מְזֻמָּר שֶׁל יוֹם זָלֵל אֵטֶךְ דִּיעוּעִם גִּעוּזָאנֶשׁ ווערדען :

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקִדְשׁוֹ :

קדיש דרבנן

ב' או ג' הלומדים בתורה אם יש שם עשרה ורוצים לומר אחריו קדיש דרבנן יאמרו אחר
לימודם אר"א אמר רבי הנינא תלמידי חכמים מרבין שלום וכו' או שאר דברי אנדה, ואח"כ
אומרים קדיש זה.

חיו ויתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא ברעותיה וימליך
מלכותה בתיכון וביומכון ובחיי דכל-בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן :

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא :

חיו ויתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשיית ולעלא) מן כל-
ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיהון ועל כל-
תלמידי תלמידיהון. ועל כל-מאן דעסקין באורייתא
די באתרא הדין ודי בכל-אתר ואתר. יהא להון ולכון
שלמא רבא הנא והסדא ורחמין וחיין אריכין ומזונא
רויחא ופורקנא מן-קדם אבוהון דשמייא וארעא
ואמרו אמן:

נוסחת אור חדש

יהא שלמא רבא מן שמייא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:
עשה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל
כל-ישראל ואמרו אמן:

בקשה לאחר התפלה

טריח אונד אבענדס נאך אללען געבעטען ווירד דיעזעס געזאגט:

יהי יי אלהינו עמנו כאשר ה'יה עם אבותינו אל-
יעזבנו ואל-יפושנו. להטות לבבינו אליו ללכת בכל-
הרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה
את-אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני
יי קרובים אליי אלהינו יומם ולילה לעשות משפט
עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: דמען
דעת כל-עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד: יי
נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך: ואני
בתמי אלה פדני וחסני כי-יחיד ועני אני: רגלי עמדה
במישור במקהלים אברך יי: יי שמרי יי צלי על-יד
ימיני: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: יי ישמר צאתי
ובואי לחיים ולשלום מעתה ועד עולם: השקיפה

בקשה לאחר התפלה

מה

מִמַּעַן קֹדֶשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל
וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ כְּאִשֶּׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ
אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

אֵל הַכְּבוֹד אֲתָן לָךְ שִׁיר וְהִלֵּל. וְאֶעֱבֹד־לָךְ יוֹם
וְלַיִל: בָּרוּךְ יְחִיד וּמְיוֹחָד. הָיָה הוּא וַיְהִיָּה: יי אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא:
הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ חַי וְקַיִם לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עַד:
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: לִישׁוּעָתְךָ קוֹיֹתִי
יי: כִּי כָל־הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וְאֲנִי אֵלֶיךָ
בְּשֵׁם יי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ־עוֹלָם: עֲזָרִי מֵעַם יי עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

דאן ווירד מזמור למנצח בנגינות געזאנגט, וואס בייא מוצאי שבת צו פינדען איסט.
בעפאר מאן אויס דעם בעטהויזע געהט, זעטצט מאן זיך איין וועניג ניעדער, אונד זאגט:
אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישראלים את פניך:

דאן שטעהט מאן אויף, אונד גיינעט זיך געגען דען ארון הקדש, אונד זאגט דיעזעס:
כִּי כָל־הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וְאֲנִי אֵלֶיךָ בְּשֵׁם־יי אֱלֹהִים
חַיִּים וּמֶלֶךְ־עוֹלָם: עֲזָרִי מֵעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יי יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד:

דאן געהעט מאן דיקלינקס צו דער טהירע, אונד פערבייגט זיך אבערמאלס געגען דען ארון
הקדש, אונד זאגט:

יי נחני בצדקתך למען שוררי הישר לסני דרכך:

ענדליך ביים אכנעהען זאגט מאן דיעזע דרייא פסוקים:

גֵּד גְּדוֹד יְגוּדְנוּ וְהוּא יְגַד עֲקֵב: וַיְהִי דוֹד לְכָל דִּרְכָּיו מִשְׁפִּיל
וַיִּי עֲמוֹ: וְנָח מִצָּא חֵן בְּעֵינֵי יי:

ויען מאן איין געשעפט אונטערנעהמען ווילל, ווירד נאך אכניגען פסוקים אויך דיעזעס געזאגט:
עֲזָרִי מֵעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשְׁלֵךְ עַל־יי יְהִבָּה וְהוּא
יִכְלָלְךָ: שְׁמֶר־תָּם וְרָאָה יִשְׂרָאֵל כִּי־אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם: בְּטַח
בְּיִי וְעֲשֵׂה טוֹב שְׂכֵן־אָרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנָה: הִנֵּה אֵל יִשְׁוּעָתִי אֲבִטָּח
וְלֹא אֶפְחָד. כִּי עוֹי וְזִמְרָת יְהִי יי וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם

בְּדַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר הַבּוֹטֵחַ בְּיָי חֶסֶד יִסּוּבְּנֶהוּ וְכִתִּיב
וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת־כָּלָם. יי אֱלֹהִים אֱמֶת תֵּן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־
מַעֲשֵׂה יָדָי. כִּי בִטְחֹתִי בָךְ שָׁעַל יְדֵי מִשְׁאָ וּמִתֵּן וְעַסְקִים שְׁלִי
תִּשְׁלַח לִי בְרָכָה כְּדֵי שְׁאוּכַל לְפָרֵג אֶת־עַצְמִי וּבְנֵי בֵיתִי
בְּנִחָת וְלֹא בְצָעַר בְּהִתָּר וְלֹא בְּאִסּוּר לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וְיָקוּיִם בִּי
מִקָּרָא שְׂכֵתוֹב הַשֵּׁלֶךְ עַל־יְי יְהִבְךָ וְהוּא יְכַלְכֶּלְךָ : אֲמֵן

שלשה עשרה עקרים

א אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ
הוּא בּוֹרָא וּמְנַהִיג לְכָל־הַבְּרוּאִים וְהוּא לְבִדּוֹ עֹשֶׂה
וְעוֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה לְכָל־הַמַּעֲשִׂים :

ב אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ
הוּא יְחִיד וְאֵין יְחִידוּת כְּמוֹהוּ בְּשׁוֹם פָּנִים וְהוּא
לְבִדּוֹ אֱלֹהֵינוּ הָיָה הוּא וַיְהִיָּה :

ג אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ
אֵינוֹ גּוֹף. וְלֹא יִשְׁיגּוּהוּ מִשְׁיָגֵי הַגּוֹף וְאֵין לוֹ שׁוֹם
הַמִּיּוֹן כָּלָל :

ד אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ
הוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן :

ה אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ
לוֹ לְבִדּוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל וְאֵין רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל לְזוּלָתוֹ :

ו אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁכָל דְּבָרֵי נְבִיאִים אֱמֶת :

ז אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁנִבּוֹאֵת מִשְׁה רַבִּינוּ
עַל־יו הַשָּׁלוֹם הִתְדָּה אֱמֶתִית וְשֶׁהוּא הָיָה אָב
לְנְבִיאִים לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וְלַבָּאִים אַחֲרָיו :

שלשה עשרה עקרים מט

ח אני מאמין באמונה שלמה שכל התורה המצויה
עתה בידינו היא הנתונה למשה רבינו עליו השלום:
ט אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהא
מחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא
יתברך שמו:

י אני מאמין באמונה שלמה שבהורא יתברך שמו
יודע כל מעשה בני אדם וכל מחשבותם שנאמר
היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם:

יא אני מאמין באמונה שלמה שבהורא יתברך שמו
גומל טוב לשומרי מצותיו ומעניש לעוברי מצותיו:
יב אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח ואף
על פי שיתמהמה עם כל זה אחכרה לו בכל יום
שׁיבא:

יג אני מאמין באמונה שלמה שיהיה תחית המתים
בעת שתעלה רצון מאת הבורא יתברך שמו
ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים:

לישועתך קויתי יי: לישועתך יי: לישועתך קויתי יי:
לפורקנך סברית יי: סברית יי: לפורקנך יי: לפורקנך סברית יי:

מאן זאלל טעגליך פרשת עקדה, פרשת המן אונד דיא עשרת הדברות זאגען.

פרשת עקידה

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו
בסקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו
אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך ואת הברית
ואת החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו בהר

המוריה ואת העקדה שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח
בכתוב בתורתך:

^{בראשית}
^{כ"ב א'} ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר
אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח-נא את-בנה את-יחידה
אשר-אהבת את-יצחק ולך-לה אל-ארץ המוריה והעלהו שם
לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליה: וישכם אברהם בבקר
ויחבש את-חמורו ויקח את-שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע
עצי עלה ויקם וילך אל-המקום אשר-אמר-לו האלהים: ביום
השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום מרחק:
ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עם-החמר ואני והנער
נלכה עד-פה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את-עצי
העלה וישם על-יצחק בנו ויקח בידו את-האש ואת-המאכלת
וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לילד:
ויאמר אברהם אלהים יראה-לו השה לעלה בני וילכו שניהם
יחדו: ויבאו אל-המקום אשר אמר-לו האלהים ויבן שם אברהם
את-המזבח ויערך את-העצים ויעקד את-יצחק בנו וישם אתו
על-המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את-ידו ויקח את
המאכלת לשחט את-בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן-השמים
ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל-תשלח ידך
אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כי ועתה ידעתי כי-ירא אלהים
אתה ולא חשכת את-בנה את-יחידה ממני: וישא אברהם את-
עיניו וירא והנה-איל אתר נאחו בפסבך בקרניו וילך אברהם
ויקח את-האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם-
המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בחר יהוה יראה:
ויקרא מלאך יהוה אל-אברהם שנית מן-השמים: ויאמר כי
נשבעתי נאם-יהוה כי יען אשר עשית את-הדבר הזה ולא-
חשכת את-בנה את-יחידה: כי-ברך אברכה והרבה ארבה
את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים וירש

3

רבונו של עולם כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמיו את כעסך מעלינו ויגולו רחמיו על מדותיו ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפניך משורת הדין ובמובך הגדול ישוב חרון אפך מעטך ומעירך וטאראצך ומנהלתך וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך כאמר וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור: ונאמר ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא נעליתם לכלותם להסיר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם: ונאמר וזכרתי להם בהיות ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: ונאמר ושב יי אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה: אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך: ונאמר והביאך יי אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והימנך והרבך מאבותיך: ונאמר על יד נביאך יי חננו לך קוינו הוה זרועם לבקרים את יצועתנו בעת צרה: ונאמר ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע: ונאמר בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם ויגשם כל ימי עולם: ונאמר מי אל כמוך נושא עון ועובר על משע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חסך חסד הוא ישוב ירחמנו יכבש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ונאמר והביאותים אל הר קדשי ושמהתים בבית תעלתי עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲנִי מִמָּטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם
וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטְוֵי דְבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנִסְנוּ הַיֵּלֶךְ בְּתוֹרַתִּי
אִם־לֹא: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר־יִבְיֹאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה
עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם וָיוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־כָּל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עֹרֵב וַיִּדְעֻתָם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:
וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם עַל־יְהוָה
וְנַחֲנוּ מָה כִּי תִלְיֵנוּ עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בָּעֶרֶב
בָּשָׂר לֶאֱכֹל וּלְחֶם בַּבֶּקֶר לִשְׂבֹּעַ בְּשִׁמְעַע יְהוָה אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם מַלְיָנִם עָלָיו וְנַחֲנוּ מָה לֹא־עָלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל־
יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אָמֹר אֶל־כָּל־עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם: וַיְהִי כַּדְבָר אַהֲרֹן
אֶל־כָּל־עֵדֻת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְּנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה
נִרְאָה בַּעֲנָן: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: שְׁמַעְתִּי אֶת־תְּלִוֹנֹתַי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּבַּר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרֵבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֶּקֶר
תִּשְׂבְּעוּ־לֶחֶם וַיִּדְעֻתָם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בָעֶרֶב וַתַּעַל

הִשְׁלֹו וְתָכֶם אֶת־הַמִּחְנֶה וּבִבְקָר הִיְתָה שְׁכֵבֶת הַטֹּל סָבִיב
לַמִּחְנֶה: וַתַּעַל שְׁכֵבֶת הַטֹּל וְהָיָה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מַחֲסָפִים
דֶּק כַּפֹּר עַל־הָאָרֶץ: וַיֵּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו
מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֹא־כֹלָה: זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִקְטוֹ
מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֶר לַגִּלְגָּלִת מִסֹּפֶר נַפְשֵׁיכֶם אִישׁ לְאִשׁוֹ
בְּאֵהָלוֹ תִקְחוּ: וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט:
וַיָּמְדוּ בְעֹמֶר וְלֹא הִעֲדִיף הַמֶּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ
לְפִי־אֲכָלוֹ לִקְטוֹ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל־יוֹתֵר מִמֶּנּוּ
עַד־בִּקָּר: וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בִּקָּר
וַיֵּרֶם תּוֹלְעִים וַיָּבֹאֲשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בִּבְקָר
בִּבְקָר אִישׁ כַּפִּי אֲכָלוּ וְהֵם הִשְׁמֵשׁ וְנָמַם: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי
לִקְטוֹ לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָל־נְשֵׁי־אֵי הָעֵדָה
וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שַׁבְתּוֹן שַׁבַּת־
קֹדֶשׁ לַיהוָה מָחָר אֵת אֲשֶׁר־תֹּאפּוּ אִפּוֹ וְאֵת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בַשִּׁלּוֹ
וְאֵת כָּל־הָעֵדָף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד־הַבֹּקֶר: וַיִּגִּיחוּ אֹתוֹ
עַד־הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבָּאִישׁ וְרִמָּה לֹא־הִיְתָה־בּוֹ:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלוּ הַיּוֹם כִּי־שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ
בַשָּׂדֶה: שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֻהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה־
בּוֹ: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן־הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מָצְאוּ: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אַנָּה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי: רְאוּ
כִּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל־כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי
לֶחֶם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תַּחֲתֹיו אֶל־יֵצֵא אִישׁ מִמֶּקְמוֹ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּקְרְאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־
שְׁמוֹ מִן וְהוּא כּוֹרֵעַ גֹּד לָבָן וְטַעֲמוֹ כַּצִּפִּיחַת בְּדָבָשׁ: וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מִלֹּא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת
לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֱכִילְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר
בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח
צִנְצָנֶת אֶתֶת וְתֵן־שָׁמָּה מִלֹּא־הָעֹמֶר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה

למשמרת לדרתיכם: באשר צוה יהוה אל-משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: ובני ישראל אכלו את-המן ארבעים שנה עד-באם אל-ארץ נושבת את-המן אכלו עד-באם אל-קצה ארץ כנען: והעמר עשרית האיפה הוא:

תפלה על הפרנסה

אנא האל המכין פרנסה לכל בריה ומזמין מלבוש לכל גברא ושולח להם מחיה שתתן-לי מחיתי בשופי שתכלכלני ותפרנסני אותי וכל אנשי ביתי וכל ישראל פרנסה טובה של כבוד בנחת ולא בצער בהתר ולא באסור בכבוד ולא בבזוי. פרנסה שלא יהיה בה שום בושה וכלמה. פרנסה שלא תצריכני בה לידי מתנת פשר ודם כי אם מידך המלאה והרחבה פרנסה. שאוכל לעסוק בתורתך הקדושה והטהורה והתמימה וטרף נקי ומזמן ומזונתי ומזונות אנשי ביתי וכל צרכנו קודם שנצטרך להם כדי שיהיה לבי פנוי בלי טרדה לעסוק בדברי תורה לקיים המצות ולישב בשלום על שלחני בכבוד עם כל בני ביתי ושלא אצפה לשלחן של אחרים ושלא אצטרך להשתעבד לשום אדם ושלא יהא עלי שום עול פשר ודם כי אם עול מלכותך לעבדך בלבב שלם. ובבגדי כבוד יהיו לבושנו ביקר ולא בבשת פנים: והצילנו מן עניות ומדלות ושפלות. ואזכה להבנים אורחים ולגמול חסד לכל אדם והזמין לי לעשות צדקה להראוין לה ולא אפשל בבני אדם שאינן הגונים אמין:

ווען איינער אויף רייווען געהט, אדער זאגט איין געשעפט אונטערנימט, דער געבע איינע נדבה אין דיא ביקסע דעם רבי מאיר בעל הנס, אונד זאגט דריימאל:

אלהא. דמאיר עגני:

אונד דאן בעטעט מאן סאלגענדעס:

הגני נותן מעות אלו לזו הצדקה בשביל עניי ארץ הקדושה לעילוי נשמת אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב ולעילוי נשמת הקדושים אשר בארץ המה ולעילוי נשמת התנא הקדוש רבי מאיר בעל הנס. ויהי רצון מלפניך אדון הרחמים רחום וחנון אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב בזכותם ובזכות כל

תפלת על הפרנסה

הקדושים אשר בארץ המה ובזכות התנא הקדוש רבי מאיר בעל הגם ובזכות הצדקה אשר אני נותן להחזיק ישוב ארץ הקדושה ולמען רחמך הרבים וחסדיך הגדולים רחם עלי (פב"פ) ותכלכלני ותפרנסני אותי וכל אנשי ביתי פרנסה טובה בנחת ולא בצער בכבוד ולא בבזוי ושלא יהיה בה שום בושה וכלימה ותצליחנו ותעזרנו בכל עניננו ובמעשה ידינו (ובפרט בעסק פלוני אשר אני עושה) וירום קרני ויגביה מזלי ויהיו דברי נשמעים בפי כל שומעיו ואהיה לחן ולחסד ומכבד בעיני כל רואי ואהיה אהוב למעלה ונחמד למטה ושמי הטוב ילך בכל הארצות ותצילני מכל צרה וצוקה וכל חולי ונגע וכל מחלה ותשמרני מלסטים ואויבים ושונאים ונדיה בריאים דשנים ורעננים ושקטים והאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים לעבודת יתברך שמו וכאשר עשית עם אבותינו הקדושים וכל הקדושים אשר בארץ המה ועם התנא הקדוש רבי מאיר בעל הגם נסים ונפלאות נסתרים ונגלים מעתה ועד עולם: אקרא לאלהי עלין לאל גומר עלי. חנני יי כי אליך אקרא כל היום. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך. עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי. אמן בן יהי רצון:

אגרת הרמב"ן

האגרת הזאת שלח הרמב"ן ז"ל מעכו לקטלונא לבנו על הענוה, וצוה לו שיקראה פעם אחת בשבוע וילמדו גם אחרים עמו, ויהיה רגיל בו בעל פה כדי לחנכם בילדותם ביראת שמים, וכישר לו שביום שיקרא אגרת זה שיענוהו מן השמים כל מה שישאל, וכל מי שירגיל לאומרו בודאי יהא נצול מכל צרה, ומובטח לו שהוא בן עולם הבא:

שמע בני מוסר אביך ואל תמוש תורת אבך. תתנהג תמיד לדבר כל דבריך בנחת לכל אדם ובכל עת. ובוזה תנצל מן הכעס שהיא מדה רעה להחטיא בני האדם. וכן אמרו חז"ל כל הכועס כל מיני גיהנם שולטין בו שנאמר הסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך. ואין רעה אלא גיהנם שנאמר וגם רשע ליום רעה. וכאשר תנצל מן הכעס תעלה על לבך מדת הענוה שהיא מדה טובה מכל המדות הטובות שנאמר עקב ענוה יראת ה'. ובעבור הענוה תעלה על לבך מדת היראה כי תתן אל לבך תמיד מאין באת ולאן אתה הולך. ושאתה רמה ותו לעה בחיך ואף כי במותך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לשני מלך הכבוד. שנאמר הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי לבות בני אדם. ונאמר הלא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם ה'. וכאשר תחשוב את כל אלה תירא מבוראך ותשמור מן החטא ובמדות האלה תהיה שמח בחלקך: וכאשר תתנהג במדת הענוה להתבושת מכל אדם ולהתפחד ממנו ומן החטא אז תשרה עליך רוח השכינה וזיו כבודה וחיי עוה"ב: ועתה בני דע וראה כי המתגאה בלבו על הבריות מורד הוא במלכות שמים כי מתפאר הוא בלבוש מלכות שמים שנאמר ה' מלך גאות לבשונו: ובמה יתגאה לב האדם. אם כינושר ה' מוריש ומעשיר. ואם בכבוד הלא לאלהים הוא שנאמר והעושר והכבוד מלפניך. ואך סתפאר בכבוד קונו, ואם מתפאר בחכמה מסיר שפה לנאמנים ושעם זקנים יקח.

נמצא דבל שוה לפני המקום. כי באפו משפיל נאים וברצונו מנבזה שפלים. לכן השפיל עצו וינשאך המקום. על כן אפרש לך איך תתנהג במדת הענוה ללכת בה תמיד. כל דבריד יהיו בנחת וראשך כפוף ועיניך יביטו למטה לארץ ולבך למעלה. ואל תבט בפני אדם בדברך עמו. וכל אדם יהיה גדול ממך בעיניך. ואם חכם או עשיר הוא עליך לכבדו. ואם רש הוא ואתה עשיר או חכם ממנו חשוב בלבך כי אתה חייב ממנו והוא זכאי ממך. שאם הוא חוטא הוא שונג ואתה מזיד: בכל דבריד ומעשיך ומחשבותיך ובכל עת חשוב בלבך כאלו אתה עומד לפני הקדוש ב"ה ושכינתו עליך כי כבודו מלא העולם. ודבריד יהיו באימה וביראה כעבד לפני רבו. ותתבייש מכל אדם ואם יקראך איש אל תענו בקול רם רק בנחת כעומד לפני רבו. והיו זהיר לקרות בתורה תמיד אשר תוכל לקיימה. וכאשר תקום מן הספר תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו. ותפשפש במעשיך בבקר ובערב. ובוזה יהיו כל ימך בתשובה. והסר כל דברי העולם מלבך בעת התפלה והכן לבך לפני המקום ב"ה. וטהר רעיוניך וחשוב הדיבור קודם שתציאנו מפיו. וכן תעשה כל ימי חייה בלבך בכל דבר ודבר ולא תחטא. ובוזה יהיו דבריד ומעשיך ומחשבותיך ישרים ותפלתך תהיה זכה וברכה ונקיה ומכוונת ומקובלת לפני המקום ב"ה שנאמר תכין לבם תקשיב אזנך. תקרא האגרת הזאת פעם אחת בשבוע ולא תפחות לקיימה. וללכת בה תמיד אחר השם יתברך שמו למען תצליח בכל דרכיך ותזכה לעוה"ב הצפון לצדיקים: ובכל יום שתקראנה יענוך מן השמים. כאשר יעלה על לבך לשאול עד עולם אמן סלה:

עשרת הדברות

שמות כ' א'

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנַי: לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֶקֶד עֵינַי אֲבֹרַת עַל־בָּנִים עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רִבְעִים לְשֹׁנָאִי: וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאַהֲבִי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי: לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹנָא כִּי לֹא יִנְקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוֹנָא: זְכוֹר

אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ
כָּל־מְלָאכָתְךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־
תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ
וּבַהֲמֹתֶיךָ וּגְרֶיךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה
יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־
בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם
הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: כִּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן
יָאָרְכֶּךָ יְמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:
לֹא תִרְצַח לֹא תִנָּאֵף לֹא תִגְנוֹב לֹא־תַעֲנֶה בְרַעְיָךְ עַד
שֹׁקֶר: לֹא תַחֲמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא־תַחֲמֹד אִשְׁתִּי רֵעֶךָ
וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרְוֹ וַחֲמֹרֹוֹ וְכָל־אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ:

סדר תפלת מנחה

צו מנחה, ווירד סדר קרבנות, אשרי, שמנה עשרה, תחנון אונד עלינו נעבעטעם.
ווירד אבער גלייך מעריב נעבעטעם, זא ווירד עלינו נאכהער געזאגט.

סדר ברכת חלה

יעדע הויזפֿרויא איזט פֿערספֿליכטעט, פֿאן איהרעם טייגע, וואָרויס בראָד געבאקען ווירד.
זעלבסט חלה אבצוואַנדערן, אונד ווען דער טייג איין שיעור חלה (נעהמליך $7\frac{1}{4}$ זיידעל
טעהל אָסטערייכער מאס) ענטהעלט, טוס זיא, וועהרענד דעם זיא דיא חלה פֿאָם טייג
אבנימטט (אבער ניכט נאכהער ווען זיא שאָן אבגענאָממען האט) פֿאָלגענדע ברכה זאגען:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חֵלָה מִן הָעֵפֶס:

סדר ברכת הדלקה

דיא פֿרויען זינד פֿערספֿליכטעט, פֿאָר אייננאנג דעם שבת דיא שבת־ליכטער זעלבסט
אנצוצינדען, אונד ביים אנצינדען ווירד פֿאָלגענדע ברכה געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת (אן יום טוב שֶׁל יום טוב):

שיר השירים

שיר השירים אשר לשלמה : ישקני מנשיקות פיהו
כי טובים הדיך מין : לריח שמניך טובים שמן תורן
שמך על כן עלמות אהבוך : משכני אחריך נרוצה
הביאני המלך חדריו וגילה ונשמחה בך נזכרה דרך
מין מישרים אהבוך : שחורה אני ונאווה בנות ירושלם
כאחלי קדר פיריעות שלמה : אל תראני שאני
שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחררבי שמני
נמרה את הכרמים פרמי שלי לא נטרתי : הגידה לי
שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהררים
שלמה אחיה בעמיה על עדרי חבריך : אם לא תדעי
לך היפך בנשים צאיך בעקבי הצאן ורעי את
גדיתיך על משכנות הרעים : לססתי ברכבי פרעה
המיתך רעיתי : נאוו לחייך בתורים צוארך בחרוזים :
תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף : עד שהמלך
במסבו נרדי נתן ריחו : צרור המור הודי לי בין שדי
ילין : אשכל הכפר הודי לי בכרמי עין גדי : הנך יפה
רעיתי הנך יפה עיניך יונים : הנך יפה דודי אף נעים
אף ערשנו רעננה : קרות בתינו ארזים רהיטנו ברותים :
אני חבצלת השרון שושנת העמקים : כשושנה בין
החוחים כן רעיתי בין הבנות : כתפוח בעצי היער
כן הודי בין הבנים בצל חמדת וישבתי ופריו מתוק
לחבי : הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה :
סמכוני באשיות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה

אָנִי׃ שָׁמְאֵלוּ תַּחַת לְרַאשֵׁי וַיִּמִּינוּ תַּחֲבִקְנִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי
אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹר אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה
אִם־תָּעִירוּ וְאִם־תַּעֲזוּרוּ אֶת־הָאֶהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ׃
קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא מִדֶּלֶג עַל־הַהָרִים׃ מִקַּפֵּץ עַל־
הַגְּבָעוֹת׃ הִנֵּה דוֹדִי לְצַבִּי אוֹ לְעֹפֶר הָאֵילִים הַנֶּדֶד
זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלָּנוּ מִשְׁנִיחַ מִן־הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן־
הַחֲרָבִים׃ עָנָה דּוֹדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי יִפְתִּי
וּלְכִי־לָךְ׃ כִּי־הִנֵּה הִפְתּוּ עֹבֵר הַנָּשִׁים חֶלֶף הֶקֶךְ לוֹ׃
הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עַת הַזֹּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע
בָּאֲרָצֵנוּ׃ הִתְאַנָּה חֲנֻמָּה פָּגִיהַ וְהַגְּפָנִים סָמְדָר נָתְנוּ
רִיחַ קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי יִפְתִּי וּלְכִי־לָךְ׃ יוֹנָתִי בְּחֲגוֹי הַפֶּלַע
בְּסֹתֵר הַמִּדְרָגָה הִרְאִינִי אֶת מַרְאֵךְ הַשָּׁמַיְעָנִי אֶת־
קוֹלְךָ כִּי־קוֹלְךָ עָרַב וּמַרְאֵךְ נָאוֹה׃ אֶחְזוּ־לָנוּ שְׁעָלִיב
שְׁעָלִים קִטְנִים׃ מַחְבָּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סָמְדָר׃
דּוֹדִי לִי וְאֲנִי לוֹ הִרְעָה בְּשׁוֹשַׁנִּים׃ עַד שִׁפּוֹחַ הַיּוֹם
וְנָסוּ הַצִּלְלִים סָבַב הַמֶּדֶד־לָךְ דּוֹדִי לְצַבִּי אוֹ לְעֹפֶר
הָאֵילִים עַל־הָרִי בָתָר׃ עַל־מִשְׁכְּבִי בַלֵּילוֹת בִּקְשָׁתִי
אֵת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִיו וְלֹא מִצָּאתִיו׃ אֶקְוֶה
נָא וְאִסּוּבָבָה בְּעִיר בְּשׁוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבִקְשָׁה אֶת־
שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִיו וְלֹא מִצָּאתִיו׃ מִצָּאוֹנִי
הַשְׁמֵרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר אֵת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי רְאִיתָם׃
כְּמַעַט שְׁעַבְרָתִי מֵהֶם עַד שִׁמְצָאתִי אֵת שְׂאֵהָבָה
נִפְשִׁי אֶחְזוֹתִיו וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהִבִּיאתִיו אֶל־בֵּית
אִמִּי וְאֶל־חֶדֶר הַזֹּרֶתִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם

בַּצְבָּאוֹת אוֹ בַּאֲיָלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תֵּעִירוּ וְאִם־תִּעֲזָרוּ
אֶת־הָאֲהָבָה עַד שֶׁתִּחַפֵּץ: מִי זֹאת עָלָה מִן־הַמִּדְבָּר
כְּתִימָרוֹת עֲשֵׂן מִקְטָרֶת מֹר וּלְבוֹנָה מְכַל אֲבָקֶת רוּכַל:
הִנֵּה מִטָּתוֹ שָׁלְשָׁלְמָה שְׂשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי
יִשְׂרָאֵל: כָּלָם אֲחָיו חָרָב מְלֻמְדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חֲרָבוֹ
עַל־יָרְכוֹ מִפֶּתַח בְּלִילוֹת: אִפְרָיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה מִעֲצֵי הַלְבָנוֹן: עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רִפִּידָתוֹ
זָהָב מִרְכָּבוֹ אֲרָגְמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אֲהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם:
צִאֲיָנָה וְרֵאֲיָנָה בָּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה
שֶׁעָטְרָה־לוֹ אִמּוֹ בַּיּוֹם חֲתָנָתוֹ וּבַיּוֹם שִׁמְחַת לְבוֹ: הִנֵּךְ
יָפָה רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמִּיתְךָ שִׁעְרֶךָ
כְּעֶדֶר הָעִזִּים שֶׁגִּלְשׁוּ מִהָר גִּלְעָד: שִׁנֶּיךָ כְּעֶדֶר
הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הַר־חֲצָה שְׁכָלָם מִתְּאִימוֹת וְשִׁכְלָה
אֵין בָּהֶם: כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׁפְתוֹתֶיךָ וּמִדְּבָרְךָ נֶאֱמָה כְּפִלַח
הָרִמּוֹן רִקְתֶּךָ מִבַּעַד לְצַמִּיתְךָ: כְּמַגִּדֵּל דָּוִד צוּאֲרֶךְ
בָּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּ עָלָיו כָּל שְׁלִטֵי הַגְּבוּרִים:
שְׁנֵי שְׁדִידֶיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֹמִי צְבִיָּה הָרַעִים בַּשּׁוֹשְׁנִים:
עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֵלֶיךָ לִי אֶל־הָר הַמּוֹר
וְאֶל־גִּבְעַת הַלְבוֹנָה: כָּלֶךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ:
אֲתִי מִלְּבָנוֹן כָּלָה אֲתִי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תִשׁוּרִי מִרְאֵשׁ
אַמָּנָה מִרְאֵשׁ שָׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמַּעַנּוֹת אֲרָיוֹת מִהַרְרֵי
נְמָרִים: לִבִּבְתָּנִי אֲחֹתִי כָלָה לִבִּבְתָּנִי בְּאֶחָת מִעֵינֶיךָ
בְּאַחַד עֲנָק מִצִּוְרֵיךָ: מִהַיְפוֹרֵדֶיךָ אֲחֹתִי כָלָה מִהַטְּבוֹ
רִדֶּיךָ מִיַּן וְרִיחַ שְׁמָנֶיךָ מְכַל־בְּשָׁמִים: נִפְתַּת תִּפְסָנָה

שפתותיך כלה דבש וחקלב תחת לשונך וריח
שלמתך כריח לבנון: גן ונעול אחתי כלה גל ונעול
מעין חתום: שלחך פרדים רמונים עם פרי מגדים
כפרים עם נרדים: נרד וברכס קנה וקנמון עם כל
עצי לבונה מר ואהללות עם כל ראשי בשמים: מעין
גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון: עורי צפון ובואי
תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי
מגדיו: באתי לגני אחתי כלה אריתי מזרי עם בשמי
אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו
רעים שתו ושכרו דודים: אני ישנה ולבי ער קול דודי
דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונת תמתי שר אשי נמלא
מל קוצותי רסיסי לילה: פשטתי את כתנתי איכבה
אלבשנה רחצתי את רגלי איכבה אטנפם: דודי שלח
ידו מדהחור ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח לדודי
וידו נטפו מור ואצבעתי מור עבר על פפות המנעול:
פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה
בדברו בקשתי והו ולא מצאתיהו קראתי ולא ענני:
מצאני השמרים הסבבים בעיר הבוני פצעוני נשאו
את רדידי מעלי שמרי החמורת: השבעתי אתכם
בנור ירושלם אסתמצאו את דודי מה תגידו לו
שחולת אהבה אני: מה דודך מה דוד היפך בנשים
מה דודך מה דוד שפכה השבעתנו: דודי צח ואדום
דגול מרבבה: ראשו כתרם פז קוצתיו תלתלים שחרות
כערב: עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב

יֵשְׁבוּת עַל־מִלָּאת : לְחָיו פְּעֻרֹנֶת הַבָּשָׂם מְגִדְלוֹת
 מֶרְקָחִים שִׁפְתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים נִמְפוֹת מוֹר עֶבֶר : יָדָיו
 גְּלִילִי זָהָב מִמָּלְאִים בַּת־רִשִׁישׁ מַעֲיו עֲשֵׂת שֵׁן מְעַלְפֶּת
 סִפִּירִים : שׁוֹקָיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ מִסְּדִים עַל־אֲדָנֶי־פֹז
 מִרְאֵהוּ כִּלְבָנוֹן בַּחוּר כְּאַרְזִים : חֲכוּ מִמַּתְקִים וְכָלוּ
 מִחֲמָדִים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בָנוֹת יְרוּשָׁלַם : אָנָּה הִלֵּךְ דוֹדְךָ
 הִיפָּה בַנָּשִׁים אָנָּה פָּנָה דוֹדְךָ וְנִבְקִשְׁנוּ עִמָּךְ : דוֹדִי
 יֵרֵד לָגֵנוּ לַעֲרוֹנוֹת הַבָּשָׂם לְרַעוֹת בַּגָּנִים וְלִלְקֹט
 שׁוֹשְׁנִים : אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרוּעָה בְשׁוֹשְׁנִים :
 יָפָה אֶת־רַעֲיָתִי כְּתֹרֶצֶה נְאוּהָ כִּירוּשָׁלַם אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת :
 הִסְבִּי עֵינֶיךָ מִנֶּגְדִי שֶׁהֵם הִרְהִיבֵנִי שִׁעְרֶךָ כְּעֶדֶר הָעוֹזִים
 שֶׁנִּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד : שְׁנֶיךָ כְּעֶדֶר הָרַחֲלִים שֶׁעָלוּ מִן־
 הָרַחֲצָה שֶׁכָּלָם מִתְאַיְמוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם : כִּפְלַח
 הָרִמּוֹן רִקְתֶּךָ מִבַּעַד לְצִמְתֶּךָ : שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
 וְשִׁמְנִים פִּילַגְשִׁים וְעַלְמוֹת אֵין מִסְפָּר : אַחַת הִיא יוֹנָתִי
 תִּמְתִּי אַחַת הִיא לְאִמָּה בָּרָה הִיא לְיוֹלֶדֶתָהּ רְאוּהָ
 בָנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ : מִי־זֹאת
 הַנְּשֻׁקָּה כְּמוֹ־שֶׁחַר יָפָה כִּלְבָּנָה בָּרָה כַּחֲמָה אֵימָה
 כְּנִדְגָלוֹת : אֶל־גִּנֹּת אֶגּוֹז יִרְדְּתִי לִרְאוֹת בְּאִבִּי הַנְּחִל
 לִרְאוֹת הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן הַנִּצּוֹ הָרִמָּנִים : לֹא יִדְעָתִי נַפְשִׁי
 שִׁמְתָנִי מִרְכָּבוֹת עַמִּי נָדִיב : שׁוּבִי שׁוּבִי הַשׁוֹלְמִית
 שׁוּבִי שׁוּבִי וְנִחֲזֶה־בְךָ מִה־תְּחִינֵנוּ בַשׁוֹלְמִית כְּמַחֲלֵלֶת
 הַמַּחֲנִים : מִה־יָפוּ פְעַמֶּיךָ בַּנְּעָלִים בַּת־נָדִיב חֲמוּקִי
 יִרְכִּיךָ כְּמוֹ הַלָּאִים מַעֲשֵׂה יָדֵי אָמֵן : שָׁרְרֶךָ אֶגְזֵּה־הַפֶּהֶר

אֶל־יְחִסָּר הַמָּוֶג בַּמִּיָּד עֲרַמַת חַטִּים סוּגָה בַּשּׁוֹשָׁנִים :
 שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֵמִי צְבִיָּה : צִוְּאֶרְךָ כְּמִגְדָּל
 הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן עַל־שַׁעַר בַּת־רַבִּים אִפְּךָ
 כְּמִגְדָּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פָּנָי דְּמָשֶׁק : רֹאשְׁךָ עָלֶיךָ
 כְּכֶרֶמֶל וְדָלֶת רֹאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אֲסוּר בְּרֹהֲטִים :
 מִה־יִּפִּית וּמִה־נָּעַמְתָּ אֲהַבָּה בַת־עֲנוּגִים : זֹאת קוֹמַתְךָ
 דָּמְתָּה לְתֹמָר וְשָׁדַיִךְ לְאֲשְׁכְּלוֹת : אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה
 בְּתֹמָר אֲחֻזָּה בְּסִנְסֶנְיִי וַיְהִי־נָא שָׁדַיִךְ כְּאֲשְׁכְּלוֹת
 הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אִפְּךָ כַּתְּפוּחִים : וְחִכְךָ כִּיֵּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ
 לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹבֵב שִׁפְתֵי יְשָׁנִים : אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי
 תְּשׁוּקָתוֹ : לָכֵן דּוּדֵי נִצָּא הַשָּׁדָה נָלִינָה בַּכְּפָרִים :
 נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם־פָּרְחָה הַגֶּפֶן פֶּתַח הַסְּמִדֵּר
 הִנְצוּ הָרְמוּנִים שֵׁם אֲתֵן אֶת־יְדֵי לָךְ : הַיּוֹדָאִים נָתְנוּ־
 רֵיחַ וְעַל־פֶּתַח־נֹו כָּל־מִגְדֵּי חֲדָשִׁים גַּם־יְשָׁנִים דּוּדֵי
 צִפְנֹתֵי לָךְ : מִי יִתְּנֶךָ כָּאָח לִי יוֹנֵק שָׁדַי אֲמִי אֶמְצֶאֲךָ
 בַּחוּץ אֶשְׁקֶךָ גַּם לֹא־יָבוֹז לִי : אֲנִי־הִנֵּךְ אֲבִי־אֲךָ אֶל־בֵּית
 אֲמִי תִלְמָדֵנִי אֶשְׁקֶךָ מִיֵּין הָרֶקֶת מֵעֵסִים רַמְנִי : שְׂמֹאלִי
 תַּחַת רֹאשִׁי וַיְמִינִי תַּחֲבִיבֵנִי : הַשִּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם מִה־תַּעֲרֹו וּמִה־תַּעֲרֹו אֶת־הָאֲהָבָה עַד־
 שְׁתַּחֲפֵץ : מִי זֹאת עָלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־
 הַיּוֹדָה תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרֶרְתִּיךָ שָׁמָּה חִבְּלָתְךָ אִמְךָ
 שָׁמָּה חִבְּלָה יִלְדָתְךָ : שִׁימְנִי כַחוֹתֶם עַל־לִבְךָ כַחוֹתֶם
 עַל־זְרוּעֶךָ כִּי־עוֹהָ כַמּוֹת אֲהַבָּה קָשָׁה כִּשְׂאוֹל קִנְיָאָה
 רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי אִשׁ שְׁלֵחַת־יָהּ : מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכַלֹּו

לְכַבֹּרֶת אֶת־הָאֵהָבָה וְנִהְרֹרֶת לֹא יִשְׁמְפוּהָ אִם־יִתֵּן
 אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֵהָבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ: אַחֲוֹת
 לָנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מִה־נַּעֲשֶׂה לְאַחֲוֹתֵנוּ בַּיּוֹם
 שִׁיד־בֶּרֶבָה: אִם־חֹמָה הִיא נִבְנָה עָלֶיהָ מִירַת כָּסֶף
 וְאִם־דֶּלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ לֹחַ אָרוֹ: אֲנִי חֹמָה וְשָׂדֵי
 כַּמְגִּדְלוֹת אֲזִי הֵייתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם: כָּרֶם הִיא
 לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת־הַכָּרֶם לַנְּטָרִים אִישׁ
 יָבֵא בְּפָרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף: כֶּרֶם־יִשְׁלִי לְפָנַי הָאֶלֶף לֶף
 שִׁלְמָה וּמֵאתִים לַנְּטָרִים אֶת־פָּרִיו: הִיוּשֹׁבֶת בַּגָּנִים
 חֲבֵרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלָהּ הַשְּׁמִיעֵנִי: בָּרַח הַדּוֹדִי וְדִמָּה־
 לָהּ לְצָבִי אֲזִי לְעֹפֶר הָאֵילִים עַל הָרִי בְּשָׁמִים:

תסלה זו יאמר אחר שיר השירים בכוונה גדולה

רְבוֹז כָּל־הָעוֹלָמִים יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂבֻכֹת
 שִׁיר־הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרִיתִי וְלִמְדָתִי שֶׁהוּא קֹדֶשׁ קְדָשִׁים וּבִזְכוֹת
 פְּסוּקֵי וּבִזְכוֹת תִּיבוֹתָיו וּבִזְכוֹת נִקְדוּתָיו וּבִזְכוֹת טַעְמֵי וּבִזְכוֹת
 שְׂמוֹתָיו וְצִרּוּפָיו וְרִמְזָיו וְסוּדוּתָיו הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים הַנּוֹרָאִים
 הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ שֶׁתִּהְיֶה שְׁעָה זוֹ שַׁעַת רַחֲמִים שַׁעַת־הַקְּשָׁבָה שַׁעַת
 הָאֲזָנָה וְנִקְרָאָה וְתַעֲנֵנוּ נַעֲתִיר לָהּ וְהַעֲתֵר לָנוּ שִׁיְהִיָּה עוֹלָה לְפָנֶיךָ
 קָרִיאת וְלִמּוּד שִׁיר הַשִּׁירִים כְּאֵלּוֹ הַשְּׁגָנוֹ כָּל הַסּוּדוֹת הַנִּסְתָּלוֹת
 וְהַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים בּוֹ בְּכָל תְּנָאוֹ וְנִזְכָּה לְמָקוֹם
 שֶׁהַנְּשִׁמוֹת נִחְצְבוֹת מִשָּׁם וּכְאֵלּוֹ עָשִׂינוּ כָּל מַה שְׁמוּטָל עָלֵינוּ
 לְהַשִּׁיג בֵּין בְּגִלְגּוֹל זֶה בֵּין בְּגִלְגּוֹל אַחֵר וּלְהִיּוֹת מִן הָעוֹלָם וְהַזֹּכִים
 לְעוֹלָם הַבָּא עִם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְחַסִּידִים וּמֵלֵא כָּל מַשְׁאָלוֹת לִבֵּנוּ
 לְטוֹבָה וְתִהְיֶה עִם לְבָבֵנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בַּעֲת מַחֲשַׁבוֹתֵינוּ וְעִם יָדֵינוּ
 בַּעֲת מַעֲבָדֵנוּ וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְהַרוּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
 וּמַעֲפָר תְּקִימָנוּ וּמֵאֲשָׁפוֹר דְּלוּתֵינוּ תְּרוּמָמֵנוּ וְתִשָּׁב שְׂכִינְתְּךָ
 לְעִיר קֹדֶשְׁךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

זה המזמור אומרים קודם תפלת מנחה של ערב שבת

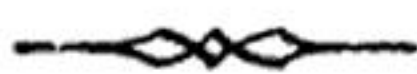
הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו: יאמרו גאולי יי אשר גאלם מיד צר: ומאמצות קבצם ממזרח וממערב מצאון ומים: תעו במדבר בשימון דרך עיר מושב לא מצאו: רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: ויצעקו אל יי בצר להם ממצוקותיהם וצילים: וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב: יושבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: כי המרו אמרי אל ועצת עליין נאצו: ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר: ויצעקו אל יי בצר להם ממצוקותיהם ושיעם: יציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גרע: אוילים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו: כל אוכל תתעב נפשם ויניעו עד שערי מות: ויצעקו אל יי בצר להם ממצוקותיהם ושיעם: ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ויבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים באניות עושי מלאכה במים רבים: המה ראו מעשיו יי ונפלאותיו במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו: יעלו שמים יודו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: יחוגו וינעו כשכור וכל חכמתם תתבלע: ויצעקו אל יי בצר להם וממצוקותיהם יציאם: יקום סערה לדממה ויחשו גליהם: וישמחו כי ישתוקו וינחם אל מהו חפצם: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: וירוממוהו בקהל אדם ובמושב זקנים יהללודו: ישם נהרות למדבר ומוצאי מים לצמאון: ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה: ישם מדבר לאנם מים וארץ ציה למוצאי מים: וישוב שם רעבים ויבוננו עיר מושב: וזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה: ויברכם וירבו מאוד ובהמתם לא ימעט: וימעטו וישוחו מעוצר רעה ויגן: שופך בח על נדיבים ויתעם בתודו לא דרך: וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות: יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה. מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יי:

אח"כ יאמר פתח אליהו וידיד נפשו.

מי שאין לו סנאי לומר שיר השירים כולה קודם קבלת שבת יאמר אלו ד' פסוקים:

יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי מוֹבִים דְּדִיךְ מִיָּין: עֲוִרִי צָפוֹן וּבֹאִי תִימָן הַפִּיחִי גִנִּי יִזְלוּ בְּשִׁמְיוֹ יָבֵא דוֹדִי לָגְנוֹ וְיֹאכֵל פְּרִי מִגְדִּיו: קוֹל דוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא מִדֶּלֶג עַל הַהָרִים מִקַּפֵּץ עַל הַגְּבְעוֹת: בָּאתִי לָגְנִי אֶחָתִי כִּלְהָ אֶרֶצִּי מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי אֲבִלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יֵינִי עִם חֶלְבִּי אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים:

(וזהו סוד והאכלתיך נחלת יעקב אביך.)

סדר קבלת שבת

סרייטאנ צו מנחה ווירד וויא אללע טאגע געבעטעט, נור תחנון ווירד נישט געזאגט, זאגדערן
מאן זאגט דיעזעס:

תהלים צה לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה. נִרְיָעָה לְצוּר
יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה. בְּזִמְרוֹת
נִרְיָע לֹא: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל-
כָּל־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מַחְקֵי־אָרֶץ.
וְתוֹעֲפוֹת הַיָּם לֹא: אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא
עָשָׂהוּ וַיַּבְשֶׁת יָדָיו יַצְרוּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִבְרָעָה נִבְרָכָה לְפָנֵינוּ עֲשֵׂנוּ: כִּי הוּא
אֱלֹהֵינוּ וַאֲנִיחָנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצֵאן יָדוֹ הַיּוֹם
אִם־בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ: אֶל־תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶּם
בְּמַרְיָבָה: כִּיּוֹם מָסָה בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר
נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם. בְּחֲנוּנֵי גַם־רָאוּ פִּעְלִי:
אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּשׁ בְּדוֹר וָאֵמַר עִם תִּיעִי
לִבִּי הֵם. וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דִּרְכֵי: אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי. אִם־יִבְאֹן אֶל־מְנוּחָתִי:
צו שִׁירָו לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירָו לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ:
שִׁירָו לַיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ בְּשִׁיר מִיּוֹם־לְיוֹם
יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ. בְּכָל־
הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי־גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאֹד. נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי אֵל־

אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה׃
 הוֹדִיָּהֶדָּר לְפָנָיו עֵז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃
 הָבוּ לַיִּי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לַיִּי כְבוֹד
 וְעֵז׃ הָבוּ לַיִּי כְבוֹד שְׁמוֹ. שְׁאוּ מְנַחָה
 וּבֹאוּ לְחִצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲוּ לַיִּי בְּהַדְרַת־
 קֹדֶשׁ. חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ׃ אָמְרוּ בְּגוֹיִם
 יִי מֶלֶךְ אֶת־תְּכוֹן תִּבֵּל בְּלִיתֻמוֹט יָדִין
 עַמִּים בְּמִישְׁרִים׃ יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
 הָאָרֶץ יִרְעֶם הַיָּם וּמָלְאוּ׃ יַעֲלוּ שָׁדֵי וְכָל־
 אֲשֶׁר־בוֹ. אֲזִי יִרְנְנוּ כָּל־עַצִּי־יָעַר׃ לְפָנַי יִי
 כִּי בָא כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ׃ יִשְׁפֹּט־תִּבֵּל
 בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאַמוּנָתוֹ׃

יִי מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ. יִשְׁמְחוּ אֱיִים
 רַבִּים׃ עֲנֵן וַעֲרַפֵּל סְבִיבָיו. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט
 מְכוֹן כְּסֵאוֹ׃ אֵשׁ לְפָנָיו תִּלְדֵּךְ וְתִלְדֵּם
 סְבִיב צָרָיו׃ הַאִירוּ בְּרָקָיו תִּבֵּל רְאֵתָהּ
 וְתַחֵל הָאָרֶץ׃ הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלְּפָנָי
 יִי מִלְּפָנָי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃ הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם
 צֶדֶקוֹ וְרֵאוּ כָּל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ יִבְשׁוּ כָּל־
 עַבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְּלִים בְּאֱלִילִים.
 הִשְׁתַּחֲוּ־לוֹ כָּל־אֱלֹהִים׃ שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח

ציון ותגלגלה בנות יהודה. למען משפטיך
 יי: כי אתה יי עליון על כל הארץ. מאד
 נעלית על כל האלהים: אהבי יי שנאו רע
 שמר נפשות חסידיו. מיד רשעים יצילם:
 אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: שמחו
 צדיקים ביי ויהודו לזכר קדשו:

צח מזמור שירו ליי שיר חדש ביי נפלאות
 עשה. הושיעך-לו ימינו וזרוע קדשו:
 הודיע יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו:
 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל. ראו
 כל-אפסי-ארץ את ישועת אלהינו: הריעו
 ליי כל-הארץ. פצחו ורגנו וזמרו: זמרו
 ליי בכנור. בכנור וקול זמרה: בהצצרות
 וקול שופר הריעו לפני המלך יי: ירעם
 הים ומלאו. תבל וישבי בה: נהרות
 ימחאו-כף. יחד הרים ורגנו: לפני-יי כיי-
 בא לשפט-הארץ. ישפט-תבל בצדק
 ועמים במישרים:

צט יי מלך ורגזו עמים ישב כרובים תנוט
 הארץ: יי בציון גדול ורם הוא על כל-
 העמים: יודו שמך גדול ונורא קדוש

הוא : ועז מלך משפט אהב אתה פוננת
 מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה
 עשית : רוממו יי אלהינו והשתחוו להם
 רגליו קדוש הוא : משה ואהרן בכהגיו
 ושמואל בקראי שמו קראים אל-יי והוא
 יענם : בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו
 עדתיו וחזק נתן-למו : יי אלהינו אתה
 עניתם אל נשא היית להם ונקם על-
 עלילותם : רוממו יי אלהינו והשתחוו
 להר קדשו כי-קדוש יי אלהינו :

כט מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו
 ליי כבוד ועז : הבו ליי כבוד שמו
 השתחוו ליי בהדרת-קדש : קול יי על-
 המים אלהכבוד הרעים יי על-מים-רבים :
 קול-יי בכח קול יי בהדר : קול יי שבר
 ארזים וישבר יי את-ארזי הלבנון :
 וירקידם כמו-ענף לבנון ושריון כמו בן-
 ראמים : קול-יי חצב להבות אש : קול
 יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר קדש : קול
 יי יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו
 כלו אמר כבוד : יי למבול ישב וישב יי

מִלֶּךְ לְעוֹלָם: יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן | יי יְבָרֵךְ
אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ואח"כ יאמר תפלת רבי נחוניא בן הקנה לעיל דף ט.

ראשי החרוזים שלמה הלוי.

לְכָה דוֹדִי לְקִרְאֵת כְּלָה. פְּנֵי שַׁבָּת
נִקְבְּלָה:

שְׁמֹר וְזָכוֹר בְּדְבוֹר אֶחָד. הַשְׁמִיעֵנוּ אֱלֹהִים
הַמְּיוֹחָד. יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם
וְלִתְפָאֶרֶת וְלִתְהִלָּה:

לְקִרְאֵת שַׁבָּת לָכוּ וְנִלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר
הַבְּרָכָה. מֵרֵאשׁ מְקָדֶם נְסוּכָה. סוּף
מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תַּחֲלָה:

מִמְּקַדֵּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוֹמִי צְאִי מִתּוֹךְ
הַהִפְכָּה. רַב לָךְ שַׁבָּת בְּעַמְּקֵי הַבְּכָא.
וְהוּא יַחְמוֹל עָלֶיךָ חֲמָלָה:

הוֹרֵנִי מֵעַפָּר קוֹמִי. לְבָשִׁי בְּגָדִי
תַּפְאֲרֶתךָ עָמִי. עַל יַד בֶּן יִשִּׁי בֵּית
הַלְחָמִי. קִרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי נֶאֱלָה:

הוֹתְעוּרִי הוֹתְעוּרִי. כִּי בָא אוֹרֶךְ קוֹמִי
אוֹרִי. עוֹרִי עוֹרִי שִׁיר דְּבָרִי. כְּבוֹד יי
עָלֶיךָ נִגְלָה:

*לא תבושי ולא תכלמי. מה תשתוּחחי

ומה תרהמי. בך יחסו עניי עמי.

ונבנתה עיר על תלה: ^{לכה}

והיו למשסה שאסיה. ורחקו כל מבלעיה.

ישיש עליך אלהיה. במשוש חתן על

כלה: ^{לכה}

ימין ושמאל תפרוצי. ואת יי תעריצי.

על יד איש בן פרצי. ונשמחה ונגילה: ^{לכה}

בואי בשלום עמרת בעלה. גם בשמחה

ובצהלה. תוך אמוני עם סגלה.

בואי כלה. בואי כלה: ^{לכה}

ב מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולומר לשמך

עליון: להגיד בבקר חסדך. ואמונתך פלילות: עלי-עשור ועלי-

גבל. עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יי בפעלה. במעשי ידיך

ארנן: מה גדלו מעשיך יי. מאד עמקו מחשבתך: איש-בער

לא ידע. וכסיל לא יבין את-זאת: בפרח רשעים כמו עשב.

ויציו כל-פעלי און להשמדם עדי-עד: ואתה מרום לעולם יי:

כי הנה איביך יי פי-הנה איביך יאבדו. יתפרדו כל-פעלי און:

נתרם כראים קרני בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי. בקמים

עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק כתמר יסרח. כארז בלבנון

ישנה: שתולים בבית יי. בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון

בשיבה. דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי-ישר יי צורי ולא-

עולתה בו:

י מלך גאות לבש. לבש יי עזתאזר את-תפוז תבל בל--

תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות ויי נשאו

קבלת שבת

נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׁאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִים: מְקֻלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים
מִשְׁבְּרֵי־יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יִי: עֲדִיתָהּ נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתָהּ נֶאֱוָה־
קֹדֶשׁ יִי לְאַרְךָ יָמִים:

כְּגֻוֹנָא דְּאִינוּן מִתִּיחָדִין לְעִילָא אוּף־הָכִי אִיהִי אֲתִיחַדַת לְתַתָּא
בְּרָזָא דְּאַחַד לְמַהּוֹי עֲמַהוּן לְעִילָא חַד לְקַבֵּל חַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא אַחַד לְעִילָא לָא יְתִיב עַל פּוֹרְסִיָּא דִּיקְרִיָּה עַד דְּאֲתַעְבִּידַת
בְּרָזָא דְּאַחַד כְּגֻוֹנָא דִּילִיָּה לְמַהּוֹי אַחַד בְּאַחַד וְהָא אוּקִימָנָא
דְּהוּא אַחַד וְשְׁמוֹ אַחַד:

רָזָא דְּשַׁבַּת אִיהִי שַׁבַּת דְּאֲתַאחַדַת בְּרָזָא דְּאַחַד לְמַשְׁרֵי עֲלָה
רָזָא דְּאַחַד: צְלוּתָא דְּמַעְלֵי שַׁבַּתָּא דְּהָא אֲתַאחַדַת פּוֹרְסִיָּא יִקְרָא
קְדִישָׁא בְּרָזָא דְּאַחַד וְאֲתַתְקַנַת לְמַשְׁרֵי עֲלָה מְלָכָא קְדִישָׁא
עֲלָאָה בְּדַ עֵיִל שַׁבַּתָּא אִיהִי אֲתִיחַדַת וְאֲתַפְרַשַת מִסְטָרָא אַחְרָא:
וְכָל דִּינִין מִתַּעְבְּרִין מִינָהּ וְאִיהִי אֲשַׁתְּאֲרַת בִּיחּוּדָא דְּנִהִירוֹ קְדִישָׁא
וְאֲתַעְשַׁרַת בְּכַמָּה עֲטָרִין לְגַבֵּי מְלָכָא קְדִישָׁא וְכָל שׁוֹלְטָנֵי רוּגְזִין
וּמֶאֱרִי דְּדִינָא פּוֹלְהוּ עֲרֻקִין וְאֲתַעְבְּרוּ מִינָהּ וְלִית שׁוֹלְטָנֵי אַחְרָא
בְּכּוֹלְהוּ עֲלָמִין (בְּרַ מִינָהּ) וְאֲנַפְּהָא נִהִירִין בְּנִהִירוֹ עִילָאָה וְאֲתַעְשַׁרַת
לְתַתָּא בְּעַמָּא קְדִישָׁא וְכּוֹלְהוּן מִתַּעְשַׁרִין בְּנִשְׁמַתִין חֲדָתִין כְּדִין
שִׁירוּתָא דְּצְלוּתָא לְבָרְכָא לָהּ בְּחֻדְוָה בְּנִהִירוֹ דְּאֲנַפִּין וְלוֹמַר בְּרַכּוּ:

תפלת ערבית לחול לשבת ויום טוב

קודם תפלת ערבית יאמר

לשם יחוד ק"בה ס"ה הריני בא לקיים מצות תפלת מעריב שתקן יעקב אבינו ע"ה
לתקן שרשה במקור עליון. ויהי נועם כו':

למעריב בזמנו אומרים זה:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה וּבָרְכוּ אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ הָעוֹמְדִים בְּבֵית
יְיָ בְּלֵילוֹת: שְׁאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת־יְיָ: יְבָרְכֶךָ יְיָ מְצִיּוֹן
עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֻלָּה: גִּם יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטַח בָּךְ: גִּם יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ: גִּם ח'ק

בחול והוא רחום | יכפר עון ולא ישהית.
והרבה להשיב אפן. ולא יעיר כל חמתו:
י י הושיעה. המלך יענינו ביום קראנו:

זאנז קהל יתברך.

וועהרענד דער חזן ברכו זאנז,

חזן

ברכו את יי המברך:

ח"ו ברוך יי המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו

מלך העולם אשר

בדברו מעריב ערבים

בחכמה פורתח

שערים ובתבונה

משנה עתים ומחליף

את הזמנים ומסדר את הכוכבים

במשמרתיהם בקיע ברצונו בורא יום

ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני

אור. ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל

בין יום ובין לילה יי צבאות שמו. אל חי

וקיים תמיד מלוך עלינו לעולם ועד.

ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת.

תורה ומצוות חקים ומשפטים אותנו

יתברך וישתבח ויתפאר

ויתרומם ויתנשא שמו של

מלך מלכי המלכים הקדוש

ברוך הוא שהוא ראשון והוא

אחרון ומבלעדיו אין אלהים:

סלו לרכב בערבות ביה שמו

ועליו לפניו: ושמו מרומם על

כל ברכה ותהלה: ברוך שם

כבוד מלכותו לעולם ועד:

יהי שם יי מברך מעתה ועד

עולם:

את הזמנים ומסדר את הכוכבים

במשמרתיהם בקיע ברצונו בורא יום

ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני

אור. ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל

בין יום ובין לילה יי צבאות שמו. אל חי

וקיים תמיד מלוך עלינו לעולם ועד.

ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת.

תורה ומצוות חקים ומשפטים אותנו

למדת. על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו
נשיח בקיף. ונשמח בדברי תורתך
ובמצותך לעולם ועד. כי הם חיינו וארך
ימינו ובהם נהנה יומם ולילה. ואהבתך
אלתסיר ממנו לעולמים. ברוך אתה יי
אוהב עמו ישראל:

יסיד לומר אל מלך נאמן:

דברים ו' ד'

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
כלום ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך
היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
לאות על ידך והיו למטפת בין עיניך: וכתבתם על-
מזוזות ביתך ובשעריך:

דברים ו' ה'
אתם והיה אם שמעו תשמעו לא מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל-
לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר-ארצכם בעתו
יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי
עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם
פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחוויתם להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את-
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבוליה

תפלת ערבית

וּאֲבִדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָחָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
 לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר־יְיָ אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־
 נַפְשֵׁיכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְמוֹטָפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
 בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ:

במדבר
 ט"ו ל"ו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם
 לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
 לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
 יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי
 עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

גלייך נאך אלהיכם ויירד דאז ווארט אמת געזאגט: (דאך מוס מאן דאס ווארט אמת וער
 דיטליך אויסשפּרעכען:)

ווען דער דאז' אלהיכם אמת זאגט, גענוג קהל ואמונה אן.

אֱמֶת וְאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִילְתּוֹ וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל
 עָמוּ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. מִלְּכֵנוּ הַנּוֹאֲלֵנוּ

מִכָּה כָּל־הַעֲרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ. וְהַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָּה לְכָל־אֹיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעוֹשֶׂה גְּדִלוֹת עַד אֵין חֶקֶר
וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ
בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לָמוֹט רִגְלֵנוּ. הַמְּדַרְיֵכֵנוּ
עַל בָּמוֹת אֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־
שׂוֹנְאֵינוּ. הָעוֹשֶׂה לָנוּ נַסִּים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה
אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶרֶץ בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה
בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר
בְּנֵי בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף. אֶת־דֹּד־פִּיָּהֶם וְאֶת־
שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טָבַע. וְרָאוּ בְּנֵי
גְבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ
בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כָּלָם:
מִי כָמָכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָמָכָה נֶאֱדָר
בְּקֹדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה פֶלֶא:
מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנִיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשָּׁה
זֶה אֱלֹהֵינוּ וְאָמְרוּ:
יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יי אֶת־יַעֲקֹב וְגָאֵל מִיַּד
חֲזָק מִמֶּנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
מִלְכֵנוּ לְחַיִּים וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמָךְ.
וְתַקֵּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעֵדֵנוּ. וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ
אֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהִסֵּר שָׁטָן
מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ
כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ
חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה וְשָׁמוֹר צִאתֵנוּ וּבֹאֵנוּ
לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בשבת ויו"ט אומרים:

וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמָךְ.
בָּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם:

בימי החול אומרים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי
שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
לְעַד:

ואחרי כן ברוך יי לעולם אמן ואמן.

לשבת ושמרו בני־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם:
בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲוֹת הִיא לְעוֹלָם: כִּי
שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

לראש השנה תקעו בחדש שופר בפסח ליום חגנו: כי
חַק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

ליום כסור כי־ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני יְיָ תטהרו:

בחול אונקרים זה:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ |
מִצִּיּוֹן. שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּהָ: בָּרוּךְ יְיָ |
אֱלֹהִים | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
לְבָדּוֹ. וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם. וַיִּמְלֹא
כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי
כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם. יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי דַא־
יִמַּשׁ יְיָ אֶת־עַמּוֹ בְּעֶבֶר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. כִּי
הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם לֹו לָעַם: וַיֵּרָא
כָּל־הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם. וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים. יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ
עַד־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וְשִׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חֲסִדָּךְ יְיָ עֲלֵינוּ כִּאֲשֶׁר
יַחֲלֵנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנו | יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבֵּצֵנוּ
מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשְׁךָ. לְהַשְׁתַּבַּח

בְּתִהְיֶה לְךָ • כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ | יִבְאוּ
 וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ • כִּי־
 גָדוֹל | אַתָּה וְעָשִׂיתָ נִפְלְאוֹת • אַתָּה אֱלֹהִים
 לְבָדָּךְ • וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ | וְצֵאן מִרְעִירְתֶּךָ •
 נוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תִּהְיֶה לְךָ •
 בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם • בָּרוּךְ יְיָ בַּלַּיְלָה • בָּרוּךְ יְיָ
 בְּשָׁכְבֵּנוּ • בָּרוּךְ יְיָ בְּקוֹמֵנוּ • כִּי בִידְךָ
 נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמָּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְשׁ
 כָּל־חַי • וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר־אִישׁ • בִּידְךָ
 אֶפְקִיד רוּחִי פְדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת •
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם יַחַד שִׁמְךָ וְקִיָּם מְדַבֵּר
 תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד •

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ בְּאַמְרָת • בְּאִמְרָה לְצִיּוֹן מֶלֶךְ
 אֱלֹהֶיךָ • יְיָ מֶלֶךְ • יְיָ מֶלֶךְ • יְיָ וּמֶלֶךְ לְעוֹלָם
 וָעֶד • כִּי הַמְּלָכּוֹת שֶׁלְּךָ הֵיא • וְלְעוֹלָמִי
 עַד | תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹה
 אַתָּה • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּלָךְ בְּכָבוֹד וְתָמִיד
 יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו • ח"ק

תפלת ערבית לשבת

כ"ץ אומר חלי קדיש וחל"כ מחפליין בלחש:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקננה הכל
וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
שמו באהבה:

כ"ס זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים.
למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.

כק"ז מוריד השל: כחוקף משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

כ"ח מי כמוך אב הרחמים. וזכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה
המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה. פי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי
האל (כ"ט המלך) הקדוש:

אתה קדש את יום השביעי לשמך.
תכלית מעשה שמים וארץ. וברכתו

וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־עֲבָאֵם׃ וַיַּכֵּל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלֶאכֶתוֹ
אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעֶמְקָיִךְ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם . וְהָשִׁב
אֶת־הָעֲבֻדָּה לְדָבִיר בֵּיתְךָ . וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם
בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבֹדַת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

Digitized by Google

תפלת ערבית לשבת סה

עֲבָדְךָ. וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ. וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ. לְפָלִיטָה לְמוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ רִאשׁ הַחֹדֶשׁ | בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר חֹדֶשׁ הַמַּצּוֹת | בַּחֲמִשָּׁה סָבּוֹת חֹדֶשׁ הַסְּפּוֹת
הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹבָה. וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּנוֹ. וּרְחֵם עָלֵינוּ.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנִיחוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יְשׁוּעָנוּ. אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר נֹדֶדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל
נַפְשִׁי שֶׁבְּכָל־יּוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ וְמוֹבּוֹתֶיךָ
שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ
רַחֲמֶיךָ. וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ. מִעוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ:

אֵן שַׁבַּת חַנוּכָּה וּוִירַד הַיַּעַר עַל הַנְּסִים נְעוּמָנִים טָאן וַיִּשְׁמַע לֵ"ג.

וְעַל כָּל־מַלְכֵי יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד:

בִּשְׁשׁ. וּבְתוֹב לְחַיִּים מוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת.
הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאֵה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה
הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ
אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

בש"ש בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום. ברוך
אתה יי עשה השלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך
תרהוק נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה היפר עצתם.
וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה
למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה
ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי:
עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו והתן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך
ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה
וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

דער חזן אונד קהל זאנען ויכולו ביו לעשות, הערנאך ווירד זיענע ברכה אונד סגן
אבות געזאגט, זעלבסט ווען יום טוב אן שבת פעללט (אויסער דער ערסטען נאכט פסח
ווען זיא אן שבת פעללט), אונד ווא סאן ניכט בעשטענדיג מיט מנגן בעסעט, ווירד נור
ויכולו געזאגט.

חזן ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב הא הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ:

קו"ח **מגן אבות בדברו מתירה מתים**
במאמרו. האל (בעש"ס המלך) **הקדוש. שאין**
במודו המניח לעמו ביום שבת קדשו. כי
בם רצה להניח להם לפניו געבור ביראה
ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין
הברכות. אל ההודאות. ארון השלום.

תפלת ערבית לשבת

מקדש השבת ומברך שביעי. ומניח בקדשה לעם מדישני ענג זכר למעשה בראשית :

דער חזן זאגט א"א זייטע 51, אונד דאן קדיש מיט תתקבל.
ווען יום טוב און ערב שבת אדער אן שבת פעללט, וויא אויך אן שבת הול המועד
וויירד במה מדליקין ניכט געזאגט.

א בפנה מדליקין. ובמה אין מדליקין. אין מדליקין לא בלכש.
ולא בחוסן. ולא בכלה. ולא בפתילת האידן. ולא בפתילת
המדבר. ולא בירוקה שעל פני המים. ולא בזפת. ולא בשעווה.
ולא בשמן קיין. ולא בשמן שריפה. ולא באליה. ולא בחלב :
נחום המדי אומר מדליקין בחלב מבשל. וחכמים אומרים אחד
מבשל ואחד שאינו מבשל אין מדליקין בו : ב אין מדליקין
בשמן שריפה ביום טוב. רבי ישמעאל אומר. אין מדליקין
בעטרן מפני כבוד השבת. וחכמים מתירין בכל השמנים. בשמן
שמשימין. בשמן אגוזים. בשמן צנונות. בשמן דגים. בשמן
פקעות. בעטרן ובגפס. רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא
בשמן זית בלבד : ג כל היצא מן העץ אין מדליקין בו אלא
פשתן. וכל היצא מן העץ אינו מטמא טמאת אהלים אלא פשתן.
פתילת הבגד שקפלה ולא הבהבה. רבי אליעזר אומר טמאה
היא ואין מדליקין בה. רבי עקיבא אומר מהורה היא ומדליקין
בה : ד לא יקוב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן. ויתננה
על פי הנר. בשביל שתהא מנשפת. ואפילו היא של חרס ורבי
יהודה מתיר. אבל אם חברה היוצר מתחלה מתר. מפני שהוא
כלי אחד. לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר ויתן ראש
הפתילה בתוכה. בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר :
ה המכבה את הנר. מפני שהוא מתירא מפני גוים. מפני לסטים.
מפני רוח רעה. או בשביל החולה שיישן פמור. כחם על הנר.
כחם על השמן. כחם על הפתילה חיב. רבי יוסי פומר בקלן.
חויץ מן הפתילה. מפני שהוא עושה פחם : ו על שדש עברות

תפלת ערבית לשבת

נָשִׁים מִתּוֹת בְּשַׁעַת לְדָתָן. עַל שְׂאִינָן זְהִירוֹת בְּנִגְדָה בְּחֻלָּה.
וּבְהִדְלָקַת הַנֵּר: וְשִׁלְשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לֵאמֹר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ
עֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשֻׁכָה. עֲשִׂיתֶם עֲרֻבְתֶּם הִדְלִיקוּ אֶת־הַנֵּר. סֶפֶק
חֲשֻׁכָה סֶפֶק אֵינָה חֲשֻׁכָה. אֵין מַעֲשִׂרִין אֶת הַיִּדֵּאִי. וְאֵין מִמְּבִילִין
אֶת־הַכֵּלִים. וְאֵין מִדְּלִיקִין אֶת־הַנֵּרוֹת. אֲבָל מַעֲשִׂרִין אֶת־הַיִּדֵּאִי
וּמַעֲרִבִין וּמוֹמְנִין אֶת־הַחֲמִין:

תניא אמר רבי חנינא חייב אדם למשמש בגדיו בערב שבת עם חשיכה
שםא ישכח ויצא אמר רבי יוסף הילכתא רבתא לשבתא.

אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים
שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. שְׁנֵאמַר וְכָל בְּנִיךָ לְמוֹדִי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנִיךָ: אֵל
תִּקְרָא בְּנִיךָ אֵלָּא בּוֹנִיךָ: שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוֹ
מִכְשׁוֹל: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי
אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבִיקְשָׁה מִיָּד לָךְ: יְיָ
עֲזֹר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם: קִדּוּשׁ, עֲלִינוּ, ק"י.

דער מנהג איז, אן שבת אונד יום טוב דען קינדערן דען זענען צו ערטהיילען, וואָס ביא
מאן דיעזעס זאגט:

צו מאננספערזאנען	צו פרויענספערזאנען
יְשֻׁמָּה אֱלֹהִים פְּאִפְרִים	יְשֻׁמָּה אֱלֹהִים בְּשָׂרָה רַבָּקָה
וּבְמִנְשָׁה:	רָחֵל וְלֵאָה:
יְבָרַכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּנְךָ:	יְבָרַכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּנְךָ:
יֵשׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיֵּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:	יֵשׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיֵּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:

גלייך ביים גאָהוויזעקאממען אן פֿרייטאג נאכט ווירד דיעזעס געזאגט:

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מְלָאכֵי הַשָּׂרָרַת מְלָאכֵי
עֲלִיּוֹן מִמְּלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא: ג"פ

בּוֹאֲכֶם לְשְׁלוֹם מְלָאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלָאכֵי
עֲלִיּוֹן מִמְּלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא: ג"פ

בְּרַכּוֹנִי לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכִי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכִי
עַלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מִלְּכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא: ג"ס

צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכִי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכִי
עַלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מִלְּכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא: ג"ס

כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְנֶה-לָךְ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְּרָכֶךָ:
יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

רבוץ כל העולמים אדון כל הנשמות אדון השלום מלך אביר
מלך ברוך מלך גדול מלך דובר שלום מלך הדור מלך ותיק
מלך זך מלך חי העולמים מלך טוב ומטיב מלך יחיד ומיוחד
מלך כביר מלך לובש רחמים מלך מלכי המלכים מלך נשגב
מלך סומך נופלים מלך עושה מעשה בראשית מלך פודה ומציל
מלך צח ואדום מלך קדוש מלך רם ונשא מלך שומע תפלה
מלך תמים ורבו: מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי על
כל החסד אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות עמי ועם
כל-בני ביתי ועם כל-בריותך בני בריתי: וברוכים הם מלאכיה
הקדושים והטהורים שעושים רצונך: אדון השלום מלך
שהשלום שלו ברכני בשלום ותפקוד אותי ואת-כל-בני ביתי וכל
עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: מלך עליון על כל-צבא
מרום. יוצרנו יוצר בראשית. אחלה פניך המאירים שתזכה
אותי ואת-כל-בני ביתי למצא חן ושכל טוב בעיניך ובעיני כל
בני אדם וחוה ובעיני כל רואינו לעבודתך. וזכנו לקבל שבתות
מתוך רוב שמחה ומתוך עשר וכבוד ומתוך מיעוט עונות והסר
ממני ומכל-בני ביתי ומכל-עמך בית ישראל כל מיני חולי וכל
מיני מדוה וכל-מיני דלות ועניות ואביונות ותן בנו יצר טוב
לעבודה באמת וביראה ובאהבה ונהיה מכבדים בעיניך ובעיני

כָּל־רֹאיוֹנֵי כִי אֶתָּה הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד כִּי לָךְ נָאָה כִּי לָךְ יָאָה: אָנָּה
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים צִוָּה לְמַלְאָכֶיךָ מַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת מִשְׁרָתִי עֲלִיּוֹן
שִׁיפְקֹדוֹנִי בְּרַחֲמִים וַיְבָרְכוּנִי בְּבֹאֵם לְבֵיתִי בַּיּוֹם קִדְשֵׁנוּ כִּי
הִדְלַקְתִּי נְרוֹתַי וְהִצַּעְתִּי מִשְׁתִּי וְהִחַלְפְתִּי שְׂמִלּוֹתַי לְכְבוֹד יוֹם
הַשַּׁבָּת: וּבֵאתִי לְבֵיתְךָ לְהַפִּיל תַּחֲנֻנְתִּי לְפָנֶיךָ שְׁתַּעֲבִיר אֲנִי וְאֶעֱיֵד
אֲשֶׁר בָּרָאתָ בַשָּׁשָׁה יָמִים כָּל הַיְצוֹר: וְאֲשַׁנָּה וְאֲשַׁלֵּשׁ עוֹד לְהַעֲיֵד
עַל כּוֹסֵי בְּתוֹךְ שְׂמִיחָתִי כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לְזָכְרוֹ וּלְהַתְעַנֵּג בֵּיתִי נִשְׁמָתִי
אֲשֶׁר נָתַתָּ בִּי: בּוֹ אֲשַׁבֵּר כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לְשָׂרְתְּךָ וּבֶן אֲגִיד
גְּדֻלַּתְךָ בְּרָנָה: וְשׁוּיְתִי יִי לְקָרְאתִי שְׁתַּרְחֲמֵנִי עוֹד בְּגִלּוֹתַי לְגִאֲלָנִי
וּלְעוֹרֵר לִבִּי לְאַהֲבָתְךָ: וְאִזְּ אֲשַׁמּוֹר לְפִקְדֶיךָ וְחֻקֶּיךָ בְּלִי עֶצֶב
וְאֶתְפַּלֵּל כִּדְת כְּרָאוֹי וּכְנֻכּוֹן: מַלְאָכֵי הַשָּׁלוֹם בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם
בְּרַכּוֹנִי לְשָׁלוֹם וְאִמְרוּ בְּרוּךְ לְשַׁלְּחָנִי הָעֶרּוֹךְ וַצֵּאתְכֶם לְשָׁלוֹם
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

דאן זאנט מאן דיעזעס:

אֲשֶׁת־חַיִּל מִי יִמָּצֵא וְרַחֵק מִפְּנִינִים מִכָּרָה: בָּטַח
בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלָל לֹא יִחָסֵר: גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא־רָע
כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ: דִּרְשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים וַתַּעַשׂ בְּחֶפֶץ
כַּפִּיהָ: הִיתָה כְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחֲמָה:
וַתִּקֶּם בְּעוֹד לֵילָה וַתִּתֵּן־טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ:
זִמְמָה שָׂדֶה וַתִּקְחֶהּ מִפָּרִי כַּפִּיהָ נִטְעָה כָּרֶם: חֲגֹרָה
בַּעֲזוֹ מִתְּנִיָּה וַתֹּאמֶן זְרוּעֹתֶיהָ: טַעַמָּה כִּי־טוֹב סִחְרָה
לֹא־יִכָּבֵה בַּלֵּילָה גֵּרָה: יָדֶיהָ שִׁלְחָה בְּכִישׁוֹר וּכַפִּיהָ
תִּמְכּוּ פֶלֶךְ: כַּפָּה פָּרִשָׁה לְעֵנִי וַיָּדֶיהָ שִׁלְחָה לְאֲבִיּוֹן:
לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לָבֶשׂ שָׁנִים:
מִרְבָּדִים עָשְׂתָה־לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: נוֹדַע
בַּשְּׁעָרִים בַּעֲלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עִם־זִקְנֵי־אֶרֶץ: סָדִין עָשְׂתָה
וַתִּמְכּוּ וַחֲגוֹר נָתְנָה לְכַנְיָעָנִי: עִז־וֶהָדָר לְבוּשָׁה

וַתִּשְׁחַק לַיּוֹם אַחֲרוֹן. פִּיהָ פִּתְחָה בְּחִכְמָה וְתוֹרַת-
חֶסֶד עַל-לִשׁוֹנָה: צוּפִיהָ הִלִּיכוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עֲצָלוֹת
לֹא תֹאכֵל: קָמוּ בָנֶיהָ וַיֵּאֱשְׁרוּהָ בַעֲלָהּ וַיְהַלְלֶהָ: רַבּוֹת
בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאֵת עָלִית עַל-כִּלְנָה: שֶׁקֶר הַחַן
וְהַבֶּל הִיפִי אִשָּׁה יֵרֵאתֶיךָ הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּרָה
מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהַלְלוּהָ בַשָּׁעֲרִים מִעֲשִׂיהָ:

סדר תקוני שבת

וזהו הסדר לסעודה ראשונה

סדק א א יציאות השבת שתיים שהן ארבע בפנים: ושתיים שהן
ארבע בחוץ: פיצד. העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים פשט
העני את ידו לפנים ונתן לתוך ידו של בעל הבית או שנמל
מתוכה והוציא. העני חיב ובעל הבית פטור: פשט בעל הבית
את ידו לחוץ ונתן לתוך ידו של עני או שנמל מתוכה והכניס.
בעל הבית חיב והעני פטור: פשט העני את ידו לפנים ונמל בעל
הבית מתוכה או שנתן לתוכה והוציא. שניהם פטורים: פשט
בעל הבית את ידו לחוץ ונמל העני מתוכה או שנתן לתוכה
והכניס. שניהם פטורים: ב לא ישב אדם לפני הספר סמוך
למנחה עד שיתפלל. לא יכנס אדם למדרחן ולא לבורסקי ולא
לאכל ולא לדון ואם התחילו אין מפסיקין. מפסיקין לקריאת
שמע ואין מפסיקין לתפלה: ג לא יצא החיט במחטו סמוך
לחשיכה שמא ישבח ויצא ולא הלבֶלֶר בקולמוסו ולא יפלה את
כליו ולא יקרא לאור הנר. באמת אמרו החזן רואה היכן תינוקות
קוראים אבל הוא לא יקרא: פיוצא בו לא יאכל הזב עם הזבה
מפני הרגל עבירה: ד ואלו מן ההלכות שאמרו בעלית חנניה
בן חזקיה בן גוריון פשעלו לבקרו נמנו ורבו בית שמאי על בית
הלל ושמונה עשר דברים גזרו בו ביום: ה בית שמאי אומרים
אין שורין דיו וסממנים וכרשינים אלא כדי שישורו מבֶּעוֹד יום

סדר תקוני שבת

ובית הלל מתירין: ו בית שמאי אומרים אין נותנין אונין של
 פשתן לתוך התנור אלא כדי שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר
 ליודה אלא כדי שיקלוט העין ובית הלל מתירין: בית שמאי
 אומרים אין פורשין מצודות חיה ועופות ודגים אלא כדי שיצודו
 מבעוד יום ובית הלל מתירין: ו בית שמאי אומרים אין מוכרין
 לנכרי ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדי שיגיע למקום
 קרוב ובית הלל מתירין: ח בית שמאי אומרים אין נותנין עורות
 לעבדן ולא פלים לכובס נכרי אלא כדי שיעשו מבעוד יום
 ובבבלין בית הלל מתירין עם השמש: ט אמר רבן שמעון בן
 גמליאל נוהגין היו בית אבא שהיו נותנין פלי לבן לכובס נכרי
 שלשה ימים קודם לשבת ושיון אלו ואלו שטוענים קורות בית
 הבד ועגולי הגת: י אין צולין בשר בצל וביצה אלא כדי שיצולו
 מבעוד יום אין נותנין פת לתנור עם השכה ולא חררה על גבי
 גחלים אלא כדי שיקרמו פניה מבעוד יום רבי אליעזר אומר כדי
 שיקרום התחתון שלה: יא משלשלין את הפסח בתנור עם
 השכה ומאחיזין את האור במדורת בית המוקד ובגבולין כדי
 שתאחוז האור ברבן רבי יהודה אומר בפחמין כל שהוא:

ס"ב א בפסח מדליקין. ובמה אין מדליקין. אין מדליקין לא בלכש.
 ולא בחסן. ולא בכלה. ולא בפתילת האידן. ולא בפתילת
 המדבר. ולא בירוקה שעל פני המים. ולא בזפת. ולא בשעווה.
 ולא בשמן קיק. ולא בשמן שרפה. ולא באליה. ולא בחלב:
 נחום המדי אומר מדליקין בחלב מבשל. וחכמים אומרים אחד
 מבשל ואחד שאינו מבשל אין מדליקין בו: ב אין מדליקין
 בשמן שרפה ביום טוב. רבי ישמעאל אומר. אין מדליקין
 בעמרן מפני כבוד השבת. וחכמים מתירין בכל השמנים. בשמן
 שמשמן. בשמן אגוזים. בשמן צנונות. בשמן דגים. בשמן
 פקעות. בעמרן ובנפט. רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא
 בשמן וירת בלבד: ג כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא
 פשתן. וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טמאת אהלים אלא פשתן.

פְּתִילַת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְלָה וְלֹא הִבְהֵבָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מִמָּאָה
הִיא וְאֵין מִדְּלִיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מִהוֹרָה הִיא וּמִדְּלִיקִין
בָּהּ: ד' לֹא יִקְוֶה אָדָם שֶׁפֶּפֶרֶת שֶׁל־בִּיצָה וַיִּמְלֶאנָה שֶׁמֶן. וַיִּתְּנָהּ
עַל־פִּי הַנֵּר. בְּשִׁבִיל שֶׁתֵּהָא מְנַטֶּפֶת. וְאִפִּילוּ הִיא שֶׁל חָרֶם וְרַבִּי
יְהוּדָה מֵתִיר. אֲבָל אִם־חֲבֵרָה הִיוּצֵר מִתְחַלָּה מִתֵּר. מִפְּנֵי שֶׁהִיא
כְּלִי אֶחָד. לֹא יִמְלֵא אָדָם קַעְרָה שֶׁמֶן וַיִּתְּנָהּ בְּצֵד הַנֵּר וַיִּתֵּן רֹאשׁ
הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ. בְּשִׁבִיל שֶׁתֵּהָא שׂוֹאֵבֶת וְרַבִּי יְהוּדָה מֵתִיר:
ה' הַמְכַבֶּה אֶת הַנֵּר. מִפְּנֵי שֶׁהִיא מֵתִירָא מִפְּנֵי גוֹיִם. מִפְּנֵי לִסְמִים.
מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה. אוֹ בְּשִׁבִיל הַחֹלָה שִׁישֵׁן פָּטוּר. כָּחֶם עַל־הַנֵּר.
כָּחֶם עַל־הַשֶּׁמֶן. כָּחֶם עַל־הַפְּתִילָה חֵיב. רַבִּי יוֹסִי פּוֹטֵר בְּכָלֶן.
חוּץ מִן הַפְּתִילָה. מִפְּנֵי שֶׁהִיא עוֹשֶׂה פָּחֶם: ו' עַל שֶׁלֶשׁ עֲבֵרוֹת
נָשִׁים מֵתוֹת בְּשַׁעַת לֵידָתָן. עַל שֶׁאֵינָן זֹהִירוֹת בְּגִדָה בְּחֻלָּה
וּבְהַדְלָקַת הַנֵּר: ז' שֶׁלֶשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לֹמֵר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ
עַרְבֵי שַׁבָּת עִם חֲשֻׁכָה. עֲשֵׂרְתֶּם עֲרֵבְתֶּם הַדְּלִיקוּ אֶת־הַנֵּר. סֶפֶק
חֲשֻׁכָה סֶפֶק אֵינָה חֲשֻׁכָה. אֵין מַעֲשֵׂרִין אֶת הַנֶּדָּאִי. וְאֵין מִמְּבִילִין
אֶת־הַכֵּלִים. וְאֵין מִדְּלִיקִין אֶת־הַגֵּרוֹת. אֲבָל מַעֲשֵׂרִין אֶת־הַדָּמָאִי
וּמַעֲרֵבִין וּמוֹמְנִין אֶת־הַחֲמִין:

סִימָנָא בִּירָה שֶׁהִסִּיקוּהָ בְּקֶשׁ וּבִגְבָבָא נֹתְנִים עָלֶיהָ תְּבַשִּׁיל.
בְּגִפְתָּ וּבְעֵצִים לֹא יִתֵּן עַד שִׁיגְרוּהָ אוֹ עַד שִׁיתֵּן אֶת הָאֶפֶר. בֵּית
שִׁמְאִי אוֹמְרִים חֲמִין אֲבָל לֹא תְּבַשִּׁיל וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים חֲמִין
וְתְּבַשִּׁיל. בֵּית שִׁמְאִי אוֹמְרִים נֹשְׁלִין אֲבָל לֹא מַחְזִירִין וּבֵית הֵלֵל
אוֹמְרִים אֵף מַחְזִירִין: ב' תֵּנוּר שֶׁהִסִּיקוּהוּ בְּקֶשׁ וּבִגְבָבָא לֹא יִתֵּן
בֵּין מֵתוֹכוֹ בֵּין מֵעַל גִּבּוֹ. כּוּפֵחַ שֶׁהִסִּיקוּהוּ בְּקֶשׁ וּבִגְבָבָא הֵרִי
הוּא כְּבִירִים בְּגִפְתָּ וּבְעֵצִים הֵרִי הוּא כְּתֵנוּר: ג' אֵין נֹתְנִין
בִּיצָה בְּצֵד הַמִּיחָם בְּשִׁבִיל שֶׁתִּתְּנֶלְגַּל. וְלֹא יִפְקִיעָנָה בְּסוּדְרִין.
וְרַבִּי יוֹסִי מֵתִיר. וְלֹא יִטְמִינָנָה בְּחֹל וּבְאֲבָק דְּרָכִים בְּשִׁבִיל
שֶׁתְּצֻלָּה: ד' מַעֲשֶׂה שֶׁעָשׂוּ אַנְשֵׁי טְבָרְיָא וְהִבִּיאוּ סֶלֶן שֶׁל
צוּגָן לְתוֹךְ אֶמְהָ שֶׁל חֲמִין. אָמְרוּ לָהֶן חֲכָמִים אִם בְּשַׁבָּת
כְּחֲמִין שֶׁהוּחֲמוּ בְּשַׁבָּת אֶסוּרִין בְּרַחֲצָה וּבְשִׁתִּיָּה. וְאִם בְּיוֹם טוֹב

בְּהִמִּין שְׁהוּחֵמוּ בְּיוֹם מוֹב אֲסוּרִים בְּרַחֲצָה וּמוֹתְרִין בְּשִׁתְיָה.
מִלִּיאָר הַגְּרוּף שׁוֹתִין הַיָּמֵנוּ בְּשַׁבָּת. אֲנִיכִי אֵף עַל פִּי שְׁגִירוּפָה
אֵין שׁוֹתִין מִמֶּנָּה : הַמִּיחָם שֶׁפָּנְהוּ לֹא יִתֵּן לְתוֹכוֹ צוּנֵן בְּשִׁבִּיל
שִׁיחֵמוּ אֲבָל נֹתֵן הוּא לְתוֹכוֹ אוֹ לְתוֹף הַכּוֹס בְּדִי לְהַפְשִׁירָן.
הָאֵלֶפֶס וְהַקֶּדְרָה שֶׁהַעֲבִירָן מִרוֹתְחִין לֹא יִתֵּן לְתוֹכָן תְּבִלִּין אֲבָל
נֹתֵן הוּא לְתוֹף הַקֶּעֶרֶה אוֹ לְתוֹף הַתְּמָחוּי. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר לְכָל
הוּא נֹתֵן חוּץ מִדְּבַר שִׁישׁ בּוֹ חוּמָן וְצִיר : וְאֵין נֹתֵנִין כָּלִי תַּחַת
הַגֶּר לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשֶּׁמֶן. וְאִם נָתַנוּ מִבְּעוֹד יוֹם מִתֵּר. וְאֵין נִיאֹתִין
מִמֶּנּוּ לְפִי שְׁאִינוֹ מִן הַמּוֹכֵן. מִטְּלָטְלִין גַּר חֹדֶשׁ אֲבָל לֹא יִשֶּׁן. רַבִּי
שִׁמְעוֹן אוֹמֵר כָּל הַגְּרוֹת מִטְּלָטְלִין חוּץ מִן הַגֶּר הַדּוֹלֵק בְּשַׁבָּת.
נֹתֵנִין כָּלִי תַּחַת הַגֶּר לְקַבֵּל נִצּוּצוֹת וְלֹא יִתֵּן לְתוֹכוֹ מִים מִפְּנֵי
שֶׁהוּא מְכַבֶּה :

סוֹךְ ד' א בְּמָה מוֹמֵנִין וּבְמָה אֵין מוֹמֵנִין אֵין מוֹמֵנִין לֹא בְּגִפְתָּ וְלֹא
בְּזָבֵל וְלֹא בְּמִלַּח וְלֹא בְּסִיד וְלֹא בְּחֹל בֵּין לַחִים בֵּין יְבֵשִׁים
בְּתֵבָן וְלֹא בְּזָגִים וְלֹא בְּמוֹכִים וְלֹא בְּעֹשִׁים בְּזָמֵן שֶׁהֵן לַחִים
אֲבָל מוֹמֵנִין בָּהֵן כְּשֶׁהֵן יְבֵשִׁים. מוֹמֵנִין בְּכֶסֶת וּבְפִירוֹת בְּכִנְפֵי
יוֹנָה וּבְנִסְוֹרַת שֶׁל חֶרֶשִׁים וּבְנִעוֹרַת שֶׁל פֶּשֶׁתֵּן דְּקָה. רַבִּי יְהוּדָה
אוֹסֵר בְּדְקָה וּמִתִּיר בְּגִפְתָּ : ב מוֹמֵנִין בְּשִׁלְחִין וּמִטְּלָטְלִין אוֹתֵן
בְּגִיזֵי צֶמֶר וְאֵין מִטְּלָטְלִין אוֹתֵן. פִּיצֵד הוּא עוֹשֶׂה. נוֹטֵל אֶת
הַכֶּסֶי וְהֵן נוֹפְלוֹת. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר קָפָה מִטָּה
עַל צֶדֶה וְנוֹטֵל שָׁמָּה יִשּׁוּל וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהַחְזִיר וְחֲכָמִים אוֹמְרִים
נוֹטֵל וּמַחְזִיר. לֹא כִּסְהוּ מִבְּעוֹד יוֹם לֹא יִכְסְנוּ מִשְׁתַּחֲשָׁד כִּסְהוּ
וְנִתְגַּלָּה מִתֵּר לְכִסּוֹתוֹ. מִמֶּלֶא אֶת הַקֶּתוֹן וְנוֹתֵן לְתַחַת הַכָּר אוֹ
תַּחַת הַכֶּסֶת :

סוֹךְ ה' א בְּמָה בְּהִמָּה יוֹצֵאָה וּבְמָה אֵינָה יוֹצֵאָה יוֹצֵא הַגָּמֶל בְּאַסְסָר
וְנִאֲקָה בְּחֶטֶם וְלוֹבְדָקִים בְּפִרוּמְבִּיא וְסוֹם בְּשִׁיר וְכָל בְּעָלֵי הַשִּׁיר
יוֹצֵאִים בְּשִׁיר וְנִמְשָׁכִים בְּשִׁיר וּמִזִּין עֲלֵיהֶן וּמוֹבִלִין בְּמִקּוֹמָן :
ב חֲמוֹר יוֹצֵא בְּמִרְדַּעַת בְּזָמֵן שֶׁהוּא קְשׁוּרָה לוֹ זְכָרִים יוֹצֵאִין
לְבוֹבִין רַחֲלוֹת יוֹצֵאֹת שְׁחוּזוֹת כְּבוֹלוֹת וְכְבוֹנוֹת הָעוֹיִם יוֹצֵאֹת

סדר תקוני שבת ע

צְרוּרוֹת רַבִּי יוֹסִי אוֹסֵר בְּכוּלָן חוּץ מִן הָרַחֲלִין הַכְּבוֹנוֹת רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר עֲזִים יוֹצְאוֹת צְרוּרוֹת לִיבֵשׁ אָבֵל לֹא לְחֵלֶב : ג וּבִמָּה אֵינָה יוֹצְאָה לֹא יֵצֵא גָמֶל בְּמִטְוִטְלָתָא לֹא עֶקֶד וְלֹא רָגוּל וְכֵן שָׁאֵר כָּל הַבְּהֵמוֹת . לֹא יִקְשׁוֹר גָּמְלִים זֶה בָּזָה וַיִּמְשֹׁךְ אָבֵל מִכְּנִים חֲבָלִים לְתוֹךְ יָדוֹ וַיִּמְשֹׁךְ וּבִלְבָד שֶׁלֹּא יִכְרוֹךְ : ד אֵין חֲמֹר יוֹצֵא בְּמִרְדָּעַת בְּזִמָּן שְׂאִינָה קְשׁוּרָה לוֹ וְלֹא בְּזוּג אֶף עַל פִּי שֶׁהוּא פְּקוּק וְלֹא בְּסוּלָם שֶׁבְּצוּאָרוֹ וְלֹא בְּרִצּוּעָה שֶׁבְּרָגְלוֹ וְאֵין הַתְּרַנְגּוּלִין יוֹצְאִין בְּחוּטִין וְלֹא בְּרִצּוּעוֹת שֶׁבְּרָגְלֵיהֶן וְאֵין הַזְּכָרִים יוֹצְאִין בְּעִגְלָה שֶׁתַּחַת הָאֵלִיָּה שֶׁלֵּהֶן וְאֵין הָרַחֲלִים יוֹצְאוֹת חֲנוּנוֹת וְאֵין הָעֶגְלָה יוֹצֵא בְּנִימוֹן וְלֹא פָּרָה בְּעוֹר הַקּוֹפֵר וְלֹא בְּרִצּוּעָה שֶׁבִּין קַרְנֶיהָ . פָּרְתוֹ שֶׁל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה הֵיטָה יוֹצְאָה בְּרִצּוּעָה שֶׁבִּין קַרְנֶיהָ שֶׁלֹּא בְּרִצּוֹן חֲכָמִים :

סִי ק ו א בְּמָה אִשָּׁה יוֹצֵאת וּבִמָּה אֵינָה יוֹצֵאת לֹא תֵצֵא אִשָּׁה לֹא בְּחוּטֵי צֶמֶר וְלֹא בְּחוּטֵי פִשְׁתָּן וְלֹא בְּרִצּוּעוֹת שֶׁבְּרֹאשָׁהּ וְלֹא תִמְבּוֹל בָּהֶן עַד שֶׁתִּרְפֹּם וְלֹא בְּטוֹטְפֶת וְלֹא בְּסִנְבוּטִין בְּזִמָּן שְׂאִינָן תְּפוּרִין וְלֹא בְּכַבּוּל לְרִשּׁוֹת הָרַבִּים וְלֹא בְּעִיר שֶׁל זָהָב וְלֹא בְּקִטְלָא וְלֹא בְּנִזְמִים וְלֹא בְּטַבַּעַת שְׂאִין עָלֶיהָ חוֹתָם וְלֹא בְּמַחַט שְׂאִינָה נִקְוָה וְאִם יֵצֵא אֵינָה חַיִּיבַת חֲטָאת : ב לֹא יֵצֵא הָאִישׁ בְּסִנְדָּל הַמִּסְמָר וְלֹא בִּיחִיד בְּזִמָּן שְׂאִין בְּרָגְלוֹ מִכָּה וְלֹא בְּתַפְלִין וְלֹא בְּקִמִּיעַ בְּזִמָּן שְׂאִינָה מִן הַמוֹמָחָה לֹא בְּשִׁרְיוֹן וְלֹא בְּקִסְדָּא וְלֹא בְּמִגְפָּיִים וְאִם יֵצֵא אֵינוֹ חַיִּב חֲטָאת : ג לֹא תֵצֵא אִשָּׁה בְּמַחַט הַנִּקְוָה וְלֹא בְּטַבַּעַת שֶׁיֵּשׁ עָלֶיהָ חוֹתָם וְלֹא בְּכוֹלִיאָר וְלֹא בְּכוּבְלָת וְלֹא בְּצִלּוּחִית שֶׁל פְּלִיטוֹן וְאִם יֵצֵא אֵינָה חַיִּיבַת חֲטָאת דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר . וְחֲכָמִים פּוֹטְרִין בְּכוּבְלָת וּבְצִלּוּחִית שֶׁל פְּלִיטוֹן : ד לֹא יֵצֵא הָאִישׁ לֹא בְּסִיף וְלֹא בְּקֶשֶׁת וְלֹא בְּתָרִים וְלֹא בְּאֵלָה וְלֹא בְּרוֹמַח וְאִם יֵצֵא חַיִּב חֲטָאת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר תִּכְשִׁיטִין הֵן לוֹ וְחֲכָמִים אוֹמְרִים אֵינָן אֵלָּא לְגִנְאֵי שְׁנֵאמַר וּכְתַתּוּ חֲרָבוֹתֵם לְאַתִּים וְחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמוֹמְרוֹת . וְלֹא יֵשׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חָרָב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה . בִּירִית מְהוּרָה וַיּוֹצְאִין בָּהּ בְּשַׁבָּת . כְּבָלִים

סדר תקוני שבת

טמאין ואין יוצאין בהן בשבת: ה' יוצאת אשה בחוסי שער בין משלה בין משל חברתה בין משל בהמה בטומפת ובסנבזמין בזמן שהן תפורין בכבול ובפיאה נכרית לחצר במוך שבאזנה ובמוך שבסנדלה ובמוך שהתקינה לנדתה בפלפל ובגרגיר מלח ובכל דבר שתתן לתוך פיה ובלבד שלא תתן לכתחלה בשבת ואם נפל לא תחזיר. שן תותבת ושן של זהב רבי מתיר וחכמים אוסרים: ו' יוצאין בסלע שעל הצינית. הבנות קטנות יוצאות בחוסיין ואפילו בקיסמין שבאזניהם. ערביות יוצאות רעולות ומדיות פרופות וכל אדם אלא שדברו חכמים בהזה: ז' פורפת על האבן ועל האגוז ועל המטבע ובלבד שלא תפרוק לכתחלה בשבת: ח' הקטע יוצא בקב שלו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אוסר ואם יש לו בית קבול כתותין טמא סמוכות שלו טמאין מדרם ויוצאין בהן בשבת ונכנסין בהן בעזרה כפא וסמוכות שלו טמאין מדרם ואין יוצאין בהן בשבת ואין נכנסין בהן בעזרה. אנקטמין מהורים ואין יוצאין בהן: ט' הבנים יוצאים בקשרים ובני מלכים בזגין וכל אדם אלא שדברו חכמים בהזה: י' יוצאין בביצת החרגול ובשן שועל ובמסמר מן הצלוב משום רפואה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים (נ"א דברי רבי יוסי ורמ"א) אף בחול אסור משום דרכי האמורי:

סיק י' א' כלל גדול אמרו בשבת כל השוכה עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת היודע עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל שבת ושבת היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל אב מלאכה ומלאכה העשויה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת אינו חייב אלא חטאת אחת: ב' אבות מלאכות ארבעים חסר אחת הזורע והחורש והקוצר והמעמר הדש והזרה הבורר השוחז והמרקד והלש והאוסה הגוזז את הצמר המלבנו והמנפצו והצובעו והשוזר והמיסך והעשה שתי בתי גירין והאורג שני חוטיין והפוצע שני חוטיין

סדר תקוני שבת עא

הקושר והמתיר והתופר ושתי תפירות הקורע על מנת לתפור
שתי תפירות הצד צבי השוחטו והמפשיטו המולחו והמעבד
את עורו והמוחקו והמתבכו שתי אותיות והמוחק על
מנת לכתוב שתי אותיות הבונה והסותר המכבד והמבעיר
המכה בפטיש המוציא מרשות לרשות הרי אלו אבות מלאכות
ארבעים חסר אחת: ויעוד כלל אחר אמרו כל הפשר להצניע
ומצניעין כמוהו והוציאו בשבת חייב עליו חטאת וכל שאינו
כשר להצניע ואין מצניעין כמוהו והוציאו בשבת אינו חייב
אלא המצניעו: ד המוציא תבן במלא פי פרה עצה במלא פי
גמל עמיר במלא פי טלה עשבים במלא פי גדי עלי שום ועלי
בצלים לחים בגרוגרת יבשים במלא פי גדי ואין מצטרפין זה
עם זה מפני שלא שוו בשיעוריהן. המוציא אוכלים בגרוגרת
חייב ומצטרפין זה עם זה מפני ששוו בשיעוריהן חוץ מקליפיהן
וגרעיניהן ועוקציהן וסובבן ומורסנן רבי יהודה אומר חוץ מקליפי
עדשים שמתבשלות עמהן:

סיק ח א המוציא יין כדי מזיגת הפוס. חלב כדי גמיעה. דבש
כדי לתן על הפתית. שמן כדי לסוך אבר קטן. מים כדי לשוק
בהן את הקילור. ושאר כל המשקין ברביעית וכל השופכין
ברביעית. רבי שמעון אומר פולן ברביעית ולא אמרו כל
השיעורין הללו אלא למצניעיהן: ב המוציא חבל כדי לעשות
אוזן לקופסה. גמי כדי לעשות תלאי לנפה ולכברה. רבי יהודה
אומר כדי לטול ממנו מדת מנעל לקטן גייר כדי לכתוב עליו
קשר מוכסין והמוציא קשר מוכסין חייב. גייר מחוק כדי לברוק
על פי צלוחית קטנה של פלייטון: ג עור כדי לעשות קמיע.
קלף כדי לכתוב עליו פרשה קטנה שבתפלין שהיא שמע
ישראל. דוכסוסטוס כדי לכתוב מזוזה. דיו כדי לכתוב שתי
אותיות. כחול כדי לכתוב ציץ אחת: ד דבק כדי לתן בראש
השבשבת. ופת וגפרית כדי לעשות נקב. שעווה כדי לתן על
פי נקב קטן. חרסית כדי לעשות פי כור של צורפי זהב רבי

יהודה אומר כְּדִי לַעֲשׂוֹת פְּסוּט. סוּבִין כְּדִי לִתֵּן עַל פִּי כּוֹר
 שֶׁל צוּרֵי זָהָב. סִיד כְּדִי לְסוּר אֶצְבַּע קִטְנָה שְׁבָבָנוֹת. רַבִּי
 יְהוּדָה אֹמֵר כְּדִי לַעֲשׂוֹת כָּלכּוֹל רַבִּי נַחֲמִיָּה אֹמֵר כְּדִי לְסוּר
 (נִיא לַעֲשׂוֹת) אֲנִיִּיפִי: הֵאָדָמָה כְּחוֹתֶם הַמְרָצוּפִין דְּבָרֵי רַבִּי
 עֲקִיבָא וְחֲכָמִים אֹמְרִים כְּחוֹתֶם הָאִיגְרוֹת. זָבֵל וְחוֹל הֶדֶק כְּדִי
 לְזַבֵּל קֶלַח שֶׁל כְּרוֹב דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא וְחֲכָמִים אֹמְרִים כְּדִי
 לְזַבֵּל כְּרִישָׁא. חוֹל הָגָם כְּדִי לִתֵּן עַל מְלֵא כַּף סִיד. קָנָה כְּדִי
 לַעֲשׂוֹת קוֹלָמוֹם וְאִם הָיָה עֵב אוֹ מְרוֹסִם כְּדִי לְבַשֵּׁל בּוֹ בִּיצָה
 בְּקָלָה שְׁבָבָצִים מְרוּפָה וְנִתְּוָנָה בְּאֵילָפִס: וְעֵצִים כְּדִי לַעֲשׂוֹת
 תְּרוּדָה. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר כְּדִי לַעֲשׂוֹת מִמֶּנּוּ חֶף. זְכוּכִית כְּדִי
 לְגִרּוֹר בּוֹ רֹאשׁ הַכֶּרֶךְ. צִרּוֹר אוֹ אָבֵן כְּדִי לְזָרוֹק בְּעוֹף רַבִּי
 אֱלִיעֶזֶר בֶּר יַעֲקֹב אֹמֵר כְּדִי לְזָרוֹק בְּבִהְמָה: וְחָרִם כְּדִי לִתֵּן
 בֵּין פָּצִים לְחִבּוּרֵי דְבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר כְּדִי לְחַתּוֹת
 בּוֹ אֶת הָאוֹר רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר כְּדִי לְקַבֵּל בּוֹ רַבִּיעִית אָמַר רַבִּי
 מֵאִיר אֵף עַל פִּי שְׂאִין רֵאִיָּה לְדָבָר זָכָר לְדָבָר. שְׁנֶאֱמַר וְלֹא
 יִמָּצֵא בְּמִכְתָּתוֹ חֶרֶשׁ לְחַתּוֹת אֵשׁ מִיָּקוֹד אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי מִשֵּׁם
 רֵאִיָּה וְלַחֲשֵׁף מִים מִגָּבָא:

זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ וְכוּ' רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר בְּעִי
 לְאַתְעֲנָגָא בְּהָאֵי יוֹמָא וְלִמְיָכַל תְּלַת סְעוּדָתֵיהּ בְּשַׁבָּת בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח
 שְׁבָעָא וְעִינוּגָא מֵהָאֵי יוֹמָא בְּעֵלְמָא. רַבִּי אָבָא אָמַר לְאַזְדוּגָא
 בְּאִינוּן יוֹמִין דְּלַעֲיִלָא דְּמִתְבָּרְכָאן מֵהָאֵי יוֹמָא. וְהָאֵי יוֹמָא מְלִיא
 רִישֵׁיהּ דְּזַעִיר אַנְפִּין מִשְׁלָא דְנַחֲרִית מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא
 דְּכוּלָּהּ וְאִשִּׁיל לְחַקְלָא דְתַפּוּחִין קְדִישִׁין תְּלַת זְמָנִי מִכַּד עֵייל
 שְׁבָתָא בְּגִין דִּיתְבָּרְכוּן כָּלְהוֹן בְּחֻדָּא וְעִיד בְּעִי בֶר נֶשׁ לְאַתְעֲנָגָא
 תְּלַת זְמָנִין אֵלִין דְּהָא תְּלִיא מֵהִימְנוּתָא דְלַעֲיִלָא בְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא
 וְזַעִיר אַנְפִּין וּבְחַקְלָא דְתַפּוּחִין וּבְעִי בֶר נֶשׁ לְאַתְעֲנָגָא בְּהוּ
 וְלִמְחֵדִי בְּהוּ וּמֵאֵן דְּאֶגְרַע סְעוּדָתָא מִנִּיהוּ אַחֲזִי סְגִימָתָא לַעֲיִלָא
 וְעוֹנֶשֶׁה דְּהָוָא בֶּר נֶשׁ סְגִי בְּגִין כַּךְ בְּעִי לְסִדְרָא פְתוּרִיהּ תְּלַת
 זְמָנִי מִכַּד עֵייל שְׁבָתָא וְלֹאִישְׁתַּכַּח פְתוּרִיהּ רִיקָנָא וְתִשְׁרִי בְּרַכָּתָא

סדר תקוני שבת עב

עליה כל שאר יומי דשבתא ובהאי מלה אחזי ותלי מהימנותא לעילא רבי שמעון אמר האי מאן דאשלים תלת סעודתיה בשבתא קלא נפיק ומכריזת עליה אז תתענג על יי דא סעודתא חדא לקביל עתיקא קדישא דכל קדישין : והרפבתיק על פמותי ארץ דא סעודתא תנייתא לקביל חקלא דתפוחין קדישין : והאכלתיק נחלת יעקב אביק דא איהו שלימו דאשתלים בזעיר אנפין לקבלה בעי לאשלמא סעודתיה ובעי להתענגא בכלהו סעודתיה ולמחדי בכל חד וחד משום דאיהו מהימנותא שלימתא ובגין כך שבתא אתיקר מפל שאר זמנין וחגין משום דכולא ביה אשתכח ולא אשתכח הכי בכלהו זמנין וחגין אמר רבי חייא בגין כך משום דישתכח כולא ביה אידכר תלת זמנין דכתיב ויכל אלהים ביום השביעי וישבות ביום השביעי ויברך אלהים את יום השביעי : רבי אבא כד הוה יתיב בסעודתא דשבתא הוה חדא אבל חד וחד אמר דא היא סעודתא קדישא דעתיקא קדישא סתימא דכולא. בסעודתא אחרא הוה אמר דא היא סעודתא דקדשא בריך הוא וכן בכלהו סעודתא. כד הוה אשלים סעודתיה הוה אמר אשלימו סעודתא דמהימנותא : רבי שמעון הוה אמר דכי אתקינו סעודתא דמהימנותא אתקינו סעודתיה דמלכא כד הוה יתיב הוה מכריז עליה אז תתענג על יי והאכלתיק נחלת יעקב אביק אמר רבי אלעזר לאבוהי אלין סעודתי היק מתתקנן. אמר ליה לילא דשבתא פתיב והרפבתיק על פמותי ארץ ביה בליליא מתברכא מטרוניתא וכולהו חקל תפוחין ומתברכא שתוריה דב'נ ונשמתא אתוספא והוה ליליא חדוה דמטרוניתא הוי ובעי בר נש למחדי בחדוותא ולמיכל סעודתא דמטרוניתא :

ואח"כ יאמר זה :

אתקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא חדותא דמלכא קדישא : אתקינו סעודתא דמלכא דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין וזעיר אנפין ועתיקא קדישא אתיין לסעדא בהדה :

סדר תקוני שבת

זה הזמר חתום שם המחבר בראשי החרוזים אני יצחק לוריא בן שש:

א זמר בשבחיך. למיעל גו פתחיך. דבחקל תפוחיך.
דאינון קדישין:

ג זמין לה השתא. בפתורא חדתא. ובמנרתא טבתא.
דנהרא על רישין:

ד מינא ושמאלא. וביניהו פלה. בקישומין אזלא.
ומאנין ולבושין:

ה חבק לה בעלה. וביסודא דילה. דעביר ניהא לה.
יהא פתיש פתישין:

ו וחיין אף עקתיין. בטיילין ושביתין. ברם אנפין חדתיין.
ורוחיין עם נפשין:

ז דו סגי ייתי. ועל חדא תרתי. נהורא לה יממי.
וברכאן דנפישין:

ח ריבו שושבינין. עבירו תקונין. לאפשא זינין.
ונונין עם רחשין:

ט מעבד נשמתיין. ורוחיין חדתיין. בתרתין ובתלתין.
ובתלתא שבשין:

י עשורין שבעין לה. ומלכא דלעילא. דיתעטר בקלא.
בקדיש קדישין:

יא שימין וסתימין. בגו כל עלמין. ברם עתיק יומין.
הלא בטיש בטישין:

יב רענא קמיה. דתשרי על עמיה. דיתענג לשמיה.
במתיקין ודובשין:

סדר תקוני שבת
עג
א סדר לדרומא. מנרתא דסתימא. ושלחן עם
גהמא. בצפונא ארשין:
ב חמרא גו פסא. ומדאני אפא. לארום וארוסרה.
להתקפא חלשין:
ג עבד להון בתרין. במילין יקירין. בשבעין עטורין.
דעל גבי חמשין:
ש כינתא תתעפא. בשית גהמי לסמא. בוין תתקפא.
וזיני דכנישין:
ש ביתין ושביקין. מסאבין דרחיקין. חבילין דמעיקין.
וכל זיני חבושין:
ויהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין
שמירא דכל שמירין סתימא דכלא דיתמשד מלא
עילאה מניה למליא רישיה דזעיר אנפין ולהפיר
לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעוא וחדותא
דכלא ויתמשד מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין
שמירא דכל שמירין סתימא דכלא רעותא ורחמי חנא
והסדא בנהירו עילאה ברעותא וחדוה עלי ועל כל
בני ביתי ועל כל הנלויים אלי ועל כל בני ישראל
עמיה ויסקינה מכל עקתין בישין דייתון לעלמא ויזמין
ויתיהב לנא מזונא ופרנסתא טבתא בלי צרה ועקתא
ממזלא דכל מזוני ביה תליא וישיזביןא מעינא בישא
ומחרבא דמלאך המות ומדינא של גיהנם וייתי לנא
ולכל נפשנתא חנא והסדא וחי אריכי ומזוני רוחי
ורחמי מן קדמיה אמן כן יהי רצון אמן ואמן:

דיני קידוש על היין בביתו

(א) קידוש היום צלילה מדאורייתא ומ"מ צתפלה יולא מדאורייתא די קידוש ועל הפסח או על היין הוא רק מדרבנן אם התפלל כבר (מ"א סי' רע"ח) ולפ"ז קטן שהגיע לחינוך יכול להוליא חפ"י לגדול בקידוש אם הגדול התפלל כבר ואם הקטן ג"כ התפלל כבר אין יכול להוליא את הגדול שהתפלל כבר משום שהקטן התפלל כבר הוי חרי דרבנן וכן אינו יכול להוליא קטן שהתפלל לקטן שלא התפלל: (ב) אם וקדש על הפסח להוליא גם השומעים לריבין השומעים שיכוונו ללכת גם בצרכת המוליא דאם לא יכוונו לצרכת המוליא רק יכוונו ללכת רק בקידוש היום וצרכת המוליא רולין לצרך צעלמן צשעת חכילה עושין איסור דעושין כב"ש (צרכות דף כ"ח) דס"ל מצרך על היום ואח"כ מצרך על היין ואין קי"ל כב"ה שם דמצרך על היין ואח"כ מצרך על היום והעושה כב"ש במקום צ"ה עמיד איסורא חבל אם וקדש על היין יכולין לכוין ללכת די קידוש ושלא ישחו היין דאז אם שותין אח"כ יכולין לצרך על היין דצשלמא צפת שמחויב ללכול אחר הקידוש דאין קידוש חלל במקום סעודה והמקובין מחויבין ללכול מן הפסח ח"כ כשמוכין ללכת די חוצה קידוש צשעת שומצרך המקדש יולא ממילא גם על החכילה בצרכה זו משא"כ ציין שאין חוצה על המקובין לשחות יין ואם היה יודע שישהה מהיין וכו' אינו מוכין ללכת צשעת שומצרך המקדש הוי כגורם צרכה שאינה לריכה דאסור פלענ"ד: (ג) קטן ח"י להוליא חשה בקידוש הלילה משום דהאשה ג"כ חייבת בקידוש דבר חורה כמו הא"ש ואם התפללה האשה ערבית דינה כמש"ל (צס"ק ח' לענין איש שהתפלל ערבית) חבל לכחילה יש לחוש לגדולי הפוקקים שכ' דאינו יולא ד"ח צתפלה ולפ"ז אין להוליא הקטן לגדול אף שכבר התפלל הגדול ואשה יכולה להוליא אנשים בקידוש משום דמחויבת כמוהם ולכתחילה אין לעשות כן שחוליא חשה אנשים גדולים בקידוש משום דזילי מילתא חבל קטנים יכולה להוליא אפילו לבתחילה (פ"מ שם) וקטן צן י"ג שנה אינו יכול להוליא הגדול או את האשה שלא התפללו עדיין דחיישינן שחל לא הציא עדיין שתי שערות דצוילי דאורייתא לא מוקמינן אחזקה (ו"א שם): (ד) שני אנשים אם רולים להוליא צ"צ לא יקדשו צ"צ דחרי קלל לא משמעי (ח"ר שם צס"ה ע"ה): (ה) צין צרכת צפ"הג לעשימה או צין צרכת המוליא לעשימה אין להפסיק אפילו צעניית חמן לכן אותן הנוהגים כשומקדשין שנים כאחד אחד מצרך צפ"הג או המוליא והשני אומר חמן לא יפה עושי' שהומקדש שצירך כבר על היין או על הפסח ועונה חמן על צרכת חצירו מפסיק צין צרכה לעשימה והוי איסור (פ"מ ומ"א סי' קס"ז): (ו) אסור לעשות חפ"י מים קודם שקידש ואם עבר ועשם מקדש אח"כ (מ"א דלח כב"ח): (ז) אם שכח לקדש ונזכר אחר שכבר נטל ידיו וצירך צרכת המוליא אם נזכר קודם שצלע את הפסח לשנים דהיינו שעדיין דצוקה הפרוסה צהלחם שאם יאחז צפרוסה עולה הככר עמו והיה חללו לחם משנה יקדש על הפסח צלח צרכם המוליא ויאכל ממנו ואם צלע את הפסח ולא חבל עדיין יציאו לחם משנה אחר ויקדש עליהם צלח צרכת המוליא ולא יאכל מהלחם שקידש עליו שאינו רשאי ללכול צלח צרכת דדמי (לפימין ר"ו סעיף ו') דאם צירך על פרי אחד והיה דעתו רק על זה ולא ללכול אחרת חפ"י מונחת לפניו אינו רשאי ללכול את האחרת וצשבת חפ"י מן הסתם דעתו רק ללכול מהלחם שמונה על השלחן וצלע עליהם כי אחרים השלימים לריבין לסעודה אחרת ולכך לא יאכל רק מהלחם שצלע ממנו וצירך עליו צרכת המוליא כי מה שאינו אוכל מהלחם שקידש עליו לא איכפת לן צדיעצד דדמי לכשפך הכוס אחר הקידוש שטועם מן כוס אחר צלח קידוש (כמ"ש המהצרך צסעי' ע"ו עו"א שם) וכאן נמי כדיעצד דמי כדי שלא להכניס עלונו צספק צרכה לצעלה. ואם אחר שאכל המוליא נזכר שלא קידש עדין אז יש לקדש על היין ולא על הפסח (ח"ר שם) רק אם אין לו יין יציא לחם משנה אחר ויקדש צלח צרכת המוליא: (ח) אם לא קידש צלילה צין צשוגב צין צמזיד יש לו תשלומין למחר כל היום ואומר כל הקידוש של לילה מלצד ויפולו ואפילו קידש רק שלא חבל צלילה וגם לא שחה רביעית יין אחר הקידוש דלח הוי קידוש במקום סעודה הוי כלל קידש כלל (שם): (ט) לריך שחיה מפה פרוסה על השלחן תחת הפסח ומפה על הפסח זכר למן שהיה מונח בקופסא על מלמעלה ועל מלמטה (ע"ז צס"ה העור) ולפ"ז אפילו מקדש על הפסח לריך שחיה מפה תחת הפסח ומפה על הפסח (ע"ז שם) ויניח ידיו על המפה ועל הלחם משנה צשעת הקידוש וכשיגיע להמוליא יגלה הלחם משנה ויניח ידו עליהם ויצרך המוליא וכשהגיע להם יגזיה שניהם למעלה עד שיגמור השם ואח"כ יניחם ואחר גמר המוליא יכסה מפה ויניח ידו עליהם עד שיגמור הקידוש (ח"ר שם): (י) מקדש על כוס יין מלא שלא יהא פגום ועוקן כל מה שטעון כוס צר"המוז ונוהגין לעמוד כשמתחילין לומר יום הששי ויכולו השמים משום

עד

דיני בציעת הספת.

13*

קידוש ליל שבת

סגור קידוש דארץ מאן ניכטס נעניעסען.

עומד ומסתכל בנרות ואומר בלחש:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו דריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה לקדש על היין בדכתיב זכור ושמור זכרהו על היין:

ויהי ערב ויהי בקר

בְּקוֹל יוֹם הַשְּׁשִׁי וַיְכָלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צֶבָאָם. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבּוּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שַׁבַּת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סברי מרגנן ורגנן ורבנותי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָּנוּ. וְשִׁבַּת קִדְּשׁוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ זְכוּר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרַיִם: כִּי־בָנוּ בַּחֲרֹת וְאַתָּה קִדְּשָׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים. וְשִׁבַּת קִדְּשָׁתָּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

ואחר כך יסדרי שלחנו כפי כוחו. ויאכל בשמחה ובכל עת ראוי לומר: הריני אוכל לכבוד שבת לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה:

זמירות ליל שבת

שם המזכיר משה

כָּל מִקְדָּשׁ שְׁבִיעִי פָּרְאֵנִי לוֹ. כָּל שׁוֹמֵר שַׁבָּת פְּדֵת מִחֲלָלוֹ. שִׁכְרוּ הִרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי סִפְּעֵלוֹ. אִישׁ עַל מַחְנֵהוּ וְאִישׁ עַל הִגְלוֹ: אֹהֲבֵי יי הַמְּחַבִּים בְּבִגְדֵי אֲרִיָּאֵל. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁישׁוּ וְשִׁמְחוּ

בְּמִקְבְּלֵי מִתֵּן נִחְלִיאֵל. גַּם שְׁאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וְאָמְרוּ לֵאל. בְּרוּךְ
 יי אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: הוֹרְשֵׁי יי זֶרַע אֲבֵרָהֶם
 אוֹהֲבוֹ. הַמֵּאֲחִירִים לְצֵאת מִן הַשָּׁבֶת וּמִמְהָרִים לָבֹא. שְׂמֵחִים
 לְשֹׁמְרוֹ וְלַעֲרוֹב עֲרוֹבוֹ. זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יי נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בּוֹ:
 זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה בְּמִצְוֹת שָׁבֶת גְּרוּסָה. חֲרוּתָה לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 כְּכֹלָה בֵּין רַעוּתֶיהָ מִשְׁבָּצָה. מְהוֹרִים יִירָשׁוּהָ וִיקְדָּשׁוּהָ בְּמֵאֲמָר
 כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:
 יוֹם קָדֹשׁ הוּא מִבּוֹאוֹ וְעַד צֵאתוֹ. כָּל זֶרַע יַעֲקֹב יִכְבְּדוּהוּ כְּדִבְרֵי
 הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ. לְנוּחַ בּוֹ וְלִשְׁמוּחַ בְּתַעֲנוּג אָכּוֹל וְשָׂתוֹ. כָּל עֲדַת
 יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ: מִשׁוּף חֶסֶדָּה לְיוֹדְעֶיהָ אֵל קָנָא וְנוֹקָם. נוֹטְרֵי
 לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי זָכוֹר וְשִׁמּוֹר לְהִקָּם. שְׂמֵחִים בְּבִנְיַן שָׁלֹם בְּאוֹר
 פְּנִיָּה תְּבַהֲיָקָם. יְרוּיֹז מִדָּשֵׁן בֵּיתָהּ וְנִחַל עֲדֻנְיָהּ תִּשְׁקָם: עֲזוֹר
 לְשׁוֹבְתִים בַּשְּׁבִיעִי. בְּחָרִישׁ וּבִקְצִיר עוֹלָמִים. פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה
 קִמְצָה סוֹעֲדִים בּוֹ לְבָרֵךְ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. צְדָקָתָם תִּצְהִיר בְּאוֹר
 שְׁבַעַת הַיָּמִים. יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲהַבֵּת תָּמִיד. יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 תִּשְׁוַעַת עוֹלָמִים:

שם המחבר משה בן מנשה.

מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אוֹר לַיהוּדִים. יוֹם שְׁבַתוֹן יוֹם מַחְמָדִים. שׁוֹמְרֵי
 וּזוֹכְרֵי הַמָּה מְעִידִים. כִּי לַשָּׁשָׁה כָּל בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים: שְׁמִי
 שָׁמַיִם אֶרֶץ וַיָּמִים. כָּל צָבָא מָרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים. תַּנִּין וְאָדָם
 וְחִירַת רָאמִים. כִּי בֵּיהָ יי צוּר עוֹלָמִים: הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר לָעָם
 סִגְלָתוֹ. שִׁמּוֹר לְקִדְשׁוֹ מִבּוֹאוֹ וְעַד צֵאתוֹ. שָׁבֶת קֹדֶשׁ יוֹם חֲמֻדָּתוֹ.
 כִּי בּוֹ שָׁבֶת מִכָּל מְלֹאכֶתוֹ: בְּמִצְוֹת שָׁבֶת אֵל יַחֲלִיצֶהָ. קוֹם קְרָא
 אֱלֹיו יַחֲיֵשׁ לְאַמְצָה. נִשְׁמַת כָּל חַי וְגַם נִעְרִיצָה. אָכּוֹל בְּשִׁמְחָה
 כִּי כָּבֵד רָצָה: בְּמִשְׁנֵה לָחֶם וְקִדְשׁ רָבָה. בְּרוֹב מַמְעֵפִים וְרוּחַ
 גְּדִיבָה. יִזְכּוּ לָרֵב מִיב הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ. בְּבִיאַת גּוֹאֵל לְחַיֵּי
 עוֹלָם הִבָּא:

שם המחבר מנחם.

מֵה יְדִידוֹת מְנוּחָתָהּ אֶת שָׁבֶת הַמְּלָכָה. בְּכֵן גְּרוּן לְקִרְאָתָהּ.
 בּוֹאֵי כָלָה גְּסוּכָה. לְבוּשׁ בְּגָדֵי חֲמוּדוֹת. לְהַדְלִיק נֵר בְּבִרְכָּה.

זמירות ליל שבת

וּתְכַל כָּל הָעֲבוֹדוֹת. לֹא תַעֲשׂוּ מְלָאכָה : לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים.
בְּרַבּוּרִים וּשְׁלִי וְדָגִים : מְעַרְב מְזִמִּינִים כָּל מִינֵי מְטַעְמִים. מִבְּעוֹד
יוֹם מוֹכְנִים. תִּרְנְגוּלִים מְפַטְמִים. וְלַעְרוֹךְ כֶּמֶה מִיָּנִים. שְׁתוֹרַת
יֵינוֹת מְבַשְׂמִים. וְתַפְנוּקֵי מַעֲדָנִים. בְּכָל שָׁלֹשׁ פְּעָמִים : לְהַתְעַנֵּג
נְחֹלֶת יַעֲקֹב יִירָשׁ. בְּלִי מַצָּרִים נְחֹלָה. וַיִּכְבְּדוּהוּ עֲשִׂיר וָרֶשׁ.
וְתוֹכּוּ לִגְאֻלָּהּ. יוֹם שַׁבָּת אִם תִּשְׁמְרוּ. וְהִיִּיתֶם לִי סִגְלָה שְׁשֶׁת
יָמִים תַּעֲבֹדוּ. וּבְשָׁבִיעִי נְגִילָה : לְהַתְעַנֵּג חֲפָצֶיךָ אֲסוּרִים. וְגַם
לְחֶשׁוֹב חֲשָׁבוֹנוֹת. הִרְהוּרִים מִתָּרִים וּלְשִׁיךְ הַבְּנוֹת. וְתִנּוֹק לְלִמְדוֹ
סֵפֶר. לְמַנְצֵחַ בְּנִינּוֹת. וְלַהֲגוֹת בְּאִמְרֵי שֹׁפָר. בְּכָל פְּנוֹת
וּמַחְנוֹת : לְהַתְעַנֵּג הַלּוֹכֵךְ תֵּהָא בְּנִחַת. עוֹנֵג קָרָא לַשַּׁבָּת. וְהַשְׁנָה
מִשְׁבַּחַת. כִּדֵּת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת. בְּכֵן נֶפֶשׁ לֵךְ עֲרָגָה. וְלִנּוּחַ בְּחִבַּת.
כְּשׁוֹשָׁנִים סוּגָה. בּוֹ יִנּוּחוּ בֵּן וּבֵת : לְהַתְעַנֵּג מַעֲיֵן הָעוֹלָם הַבָּא.
יוֹם שַׁבָּת מְנוּחָה. כָּל הַמַּתְעַנֵּגִים בָּהּ. יִזְכּוּ לְרֹב שְׂמֻחָה. מַחְבְּלֵי
מְשִׁיחַ יִצְלוּ לְרוּחָה. פְּדוּתֵינוּ תַצְמִיחַ וְגַם יָגוֹן וְאֲנָחָה : לְהַתְעַנֵּג

מֶה יִפִּית וּמֶה נַעֲמֶת אֲהָבָה בְּתַעֲנוּגִים. אֶת שַׁבָּת מְשׁוֹשׁ נוּגִים.
לֵךְ בְּשׁוֹר וְגַם דָּגִים. נִכּוֹנִים מִבְּעוֹד יוֹם : מְעַרְב עַד עָרֵב לֵב
חֲדִים. בָּבֶא עֵתָּה עַת דּוֹדִים. גִּיל וְשִׁשּׁוֹן לִיהוּדִים. לְמַצֵּא פְדִיּוֹם :
וְאֶת עוֹנֵג לְהַתְעַנֵּג בְּמַמְתָּקִים. בְּתַעֲנוּגוֹת בְּנֵי אָדָם. וַיֵּין פִּי יִתְאַדָם.
וְשֹׁאֵר מְשָׁקִים : רֵאָה וְקִדֵּשׁ בְּיוֹם קוֹדֵשׁ. עָלִי יֵין זְכָרְהוּ. וְאִם
אֵין עָלִי לֶחֶם בָּצֵעַ. בָּעֵין יִפְדֶּה לְקִדְשׁוֹ : שְׁמֵרְהוּ כְּהִלְכוֹתָיו
מִעֲבוֹדוֹת. מֵאֲבוֹת וְתוֹלְדוֹת. שִׁיר לְאֵל תֵּן לְהוֹדוֹת. זְכָר לְקִדְשׁוֹ :
כָּל שׁוֹמֵר יוֹם שַׁבָּת מִחֻלְלוֹ. מִחֻלְלוֹ יִמְחֹל מֵעַלּוֹ. וּבֶא גּוֹאֲלוֹ
שָׁמוּ שִׁילָה. יוֹבֵל שִׁי לוֹ : דְּבַר סִימָן טוֹב לֵךְ בְּמִן וְאוֹרֵת דָּגָל.
סִמְבִּטְיוֹן הַמַּתְגַּלְגֵּל. בְּכָל יוֹם נַח כַּעַם סָגֵל. יִשְׁבְּתוּ וַיִּשְׁקְטוּ :
הַמּוֹרְחִים וְלֹא נָחִים עֲדֵי שְׁשִׁי. וְתִשְׁלַחֲם לְחַפְשִׁי. בְּגִדֵי שֵׁשׁ
וְגַם מְשִׁי. לְכַבֵּד יַעֲמֹ : וַיֹּאמְרוּ בּוֹאֵי כָלָה מֶה תֵּאֱחָרִי. הֵן
שְׁלַחַן וְגַם גִּרָף עֲרוּכִים. כִּי בֶא אֲוִרָךְ. קוֹמִי אֲוִרִי : כְּבוֹד יִי עֲלֶיךָ
כְּאוֹר זָרַח. בָּעֵת יִצַּר בְּלִי מוֹרַח. קַצּוֹת מְעַרְב וְגַם מְזָרַח. צִפּוֹן
וַיִּמִּין : עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּמֵאֲמָרוֹ. עָלִי תֵבֵל שֵׁם אֲוִרוֹ. וּכְחֻמָּא

זמירות ליל שבת

עו

יֵצִיר לְיוֹצְרוֹ. בִּקְשׁוּ לְהַטְמִין : וְאֵת חֲלִית פָּנֵי קוֹנֵךְ וְלֹא נִטְמָן.
 יוֹם אֶחָד לְמוֹצָאיו. וְאִזּוּ נִגְנְזוּ לִירְאָיו. יֵין עָסִים וּמֶן : יְהִי לְזִכְרֶךְ
 וּלְשִׁמְרֶךְ וְיִנָּצֵל מִכָּל רָע. וְיִשְׁכּוֹן בְּצֵל עֲצֵי עֵדֶן. וְשֵׁם אֶצֶל יִשְׁרָאֵל
 יִתֵּן : סְעוּדוֹתָיו וְשִׁבְתוֹתָיו אֲשֶׁר שָׁלַשׁ. כְּאִישׁ עָנִיו בְּדַת פֶּלֶשׁ.
 בְּמִקְרָא חֵד הַיּוֹם שָׁלַשׁ. רָמַז שְׁלֹשָׁתָן : יַעֲלֶה אִם שָׁלַשׁ אֱלֹהִים
 יַעֲשֶׂה לָּהּ. מַחֲבָלִים וְגַם צִירִים יִצְלוּ בְּלִי מִצָּרִים. יִירַשׁ נַחֲלָה :
 בְּרָכוֹת יַעֲטֶה מוֹרָה בְּרֹאשִׁיתָךְ. וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתָךְ. וְשׁוּבוּ
 בָּנִים בְּצִאתָךְ. לְהַבְדִּיל יִשְׂרָאֵל : כּוֹס רוּיָהּ לְהַלֵּל יְהִי. בְּשִׁיר וָרוֹן.
 בְּקוֹל גָּעִים קָרָא בְּגָרוֹן. לְלֹתָךְ בְּגִין אֶהְרֶן. בְּשִׁיר יִקְרָאוּ : כְּבוֹד
 מְלָכִים וְכָל פְּלָכִים לְלוֹתָם. הַפְּחוֹת וְהַסְגָּנִים. בְּשִׁבְחוֹת וּבְרָנִים.
 בְּכָל עֵת צִאתָם : יֵצִו חֲסִדוֹ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב לֵיל וַיּוֹמֶם. וְאִזּוּ לְוִיִּם
 עַל מְקוֹמָם. יִנָּצְחוּ שִׁיר אֲשֶׁר זָמַם. בְּכָל מִיָּנִי זָמַר : עָלֵי עוֹלָה
 אֲשֶׁר כְּפוּלָה. בְּיוֹם שַׁבָּת. בְּאַהֲבַת יוֹם בְּרוּב חֲבַת. עִם נִצּוֹר
 כְּאִישׁוֹן בֵּית עֵין נִשְׁמָר : מִי יִפְאֵר גּוֹדֵל פֶּאֶר הַמִּלְכָּה. מְנַתֶּה
 אִפְסִים. הִלִּיכְתָּה אֱלֹפִים אִמָּה אֲרָכָה : חֵי זְקוּף מָךְ. בְּקוֹרְאֵי
 שְׁמֶךְ. שְׁמַע עֲלִינוֹן. וְאַל תִּתְּחַרֵּשׁ לְרֹשׁ וְאַבְיוֹן. וְקַבֵּל נִיב וְגַם
 הַגִּיּוֹן. לִבְבוֹ נִשְׁפֹּל : מְזוֹן אֲרוּחָה לְיוֹם מְנוּחָה. בְּעֵת יַחֲסֹר. יַחֲנֵן
 בְּפֶת דָּג וּבְשֹׁר. יֵשֶׁב כְּשֹׁר בְּלִי מַחֲסֹר. לַחֲמוֹ נִכְפֹּל. יוֹם
 שְׂבִיעִי כְּמִרוּעִי. אִזּוּ קָשְׁבוּ בְּרִדָּת דָּגֵן שָׁמַיִם. בְּתֵת לֶחֶם יוֹמָיִם.
 אִישׁ תַּחֲתָיו שָׁבוּ :

שם המחבר ידונתן חזק.

יוֹם שַׁבָּת קוֹדֵשׁ הוּא. אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שׁוֹמְרֵהוּ. וְעַל הַיֵּין זְכָרֵהוּ.
 וְאַל יֵשִׁים אֶל לְבוֹ. הַכִּים רַק וְאִין בּוֹ. יִשְׁמַח וְיִרְדֶּה. וְאִם לֹא.
 הַצּוֹר יִסְרֶע אֶת חוּבוֹ : הַבְּשֹׁר יֵין וְדָגִים. וְאַל יַחֲסֹר בְּתַעֲנוּגִים.
 וְאִם שָׁלַשׁ אֱלֹהִים לְפָנָיו צָנִים. זֶה יִהְיֶה שְׁכָרוֹ. אֲשֶׁר חָפֵץ בִּיקְרוֹ.
 יוֹסֵף חֲצֵה דָג. וּמִצָּא מִרְגְּלִיזוֹת בְּבִשְׁרוֹ : וְאִם שְׁלַחַן כְּדַת עֲרוּךְ.
 וּמִלֵּאף אֶל יַעֲנֶה בְּרוּךְ. זֶה יִהְיֶה זְמַן אֲרוּךְ. וְאוֹיְבָיו יִהְיוּ כְּדוֹמָן.
 וּמִלֵּאף דָּע יַעֲנֶה אָמֵן. בְּעַל כְּרָחוֹ יִסְפֹּר שְׁבָחוֹ. שְׁמוֹ יַעֲלֶה כְּמוֹב
 שָׁמַן : נָשִׁים גְּרוּזוֹת תִּדְּלִיקָנָה. וְחֵק גְּדוּזוֹת תַּחֲזִיקָנָה. וְהַחֲלוּזוֹת
 תִּפְסִיקָנָה. יִגֵּן בְּעֵדֶן זְכוּתָן. יוֹם בָּא עֵת לִידָתָן. וְאִם לֹא עָבְרוּ

זמירות ליל שבת

וְנִזְהָרוּ. אִזִּי קְרוּבָה לִידָתָן : תָּנוּ שִׁבְח וְשִׁירָה. לֹאֵל אֲשֶׁר שִׁבְתָּ
 בָּרָא. וְלָנוּ בּוֹ נָתַן תּוֹרָה. קָרָא לְמֹשֶׁה מִתְּנָה. בְּבֵית גִּנּוּי הָיָא
 מְמוּנָה. לָךְ יָאֲתָה וְקַח אֹתָהּ. תִּנָּה לַעֲדַת מִי מְנָה : נֶפֶשׁ פִּי
 נֶאֱנָחָה. בָּא שִׁבְתָּ בָּא מְנוּחָה. גִּיל וְשִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה. בָּרְכוּ
 וְקִדְּשׁוּ בָּמֶן. מִלְרֶדֶת לַעַם לֹא אֶלְמֶן. וְהַשִּׁבְתָּ נֶפֶשׁ מְשִׁיבָת.
 בְּפִיסַת בָּר אֲשֶׁר טָמֵן : חֲקוּתִיָּה בְּמָרָה. נִצְטוּ בְּאַזְהָרָה. פְּהֶרְרִים
 בְּשַׁעְרָה. תְּלוּיִם הִלְכוּתִיָּה. שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתִיָּה יִנְחָלוּ. לְיוֹם שְׁכָלוּ
 שִׁבְתָּ בְּצִבְאוּתִיָּה : זֶה הָאֹת אֲשֶׁר שָׁם אֵל. בֵּינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
 וּבְשִׁבְעֵי אֲשֶׁר הוּאֵל. סִמְבִּטְיוֹן הִנָּהֵר. שְׁכָל יוֹם רָץ וְנִמְהָר.
 יִזְכִּיחַ בּוֹ מְנוּחַ. תְּשִׁיב לָמִין אֲשֶׁר שׁוּאֵל : קוֹלֵי קוֹלוֹת יִחְדְּלוּן.
 בְּעַת שִׁירֵי יִגְדְּלוּן. פִּי כִפְלָהֵם יִזְלוּן. וְאֵל יִשְׁיִגוּ גְבוּלֵי. בְּאוֹרָה
 שִׁיר נֶפֶל חֲבָלִי. הִתְקוּשְׁשׁוּ וְאֵל תִּשְׁמְשׁוּ בְּנִזָּר שִׁיר שְׁפָרָה
 לִי : הִתְקוּשְׁשׁוּ

זֶה הַזִּמְרָה סִימְנוּ יִשְׂרָאֵל.

יְהִי רַבּוֹן עֲלֵם וְעֵלְמִיָּא. אֲנִתָּה הוּא מְלָכָא מְלָךְ מְלָכִיָּא. עוֹבֵד גְּבוּרָתְךָ
 וְתַמְהִיָּא. שְׁפִיר קִדְּמָךְ לְהַחְיוּיָא : יְהִי רַבּוֹן
 שְׁבַחֲךָ אֶסְדֵּר צִפְרָא וְרַמְשָׁא. לָךְ אֱלֹהָא קִדִּישָׁא. דִּי בָרָא כָּל
 נֶפֶשׁ אֶסְדֵּר עִירִין קִדִּישִׁין וּבְנֵי אֲנָשָׁא. חֵיוֹת בָּרָא וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא :

יְהִי רַבּוֹן עוֹבֵדךָ וְתַקִּיפִין. מְבִיד רַמְיָא. וְזַקִּיף פְּסִיפִין. לוֹ יִחְיֶה
 גְּבֵר שְׁנִין אֶלְפִין. לֹא יִיעוֹל גְּבוּרָתְךָ בְּחוֹשְׁבִּנְיָא : יְהִי רַבּוֹן
 אֱלֹהָא דִּילִיָּה יִקְר וְרַבּוּתָא. פְּרוּק יֵת עֲנָךְ מַפּוֹם אֲרִיּוּתָא. וְאַפְּק
 יֵת עֲמָךְ מִגּוֹ גְּלוּתָהּ. עֲמָךְ דִּי בְּחֶרֶת מִכָּל אֲמִיָּא : יְהִי רַבּוֹן
 לְמִקְדָּשְׁךָ תוֹב וְלִקְדָּשׁ קוֹדֵשִׁין. אֲתֵר דִּי בֵּיהּ יִחְדוּן רוּחִין וְנִפְשִׁין.
 וְיִזְמְרוּן לָךְ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין. בִּירוּשָׁלַם קִרְתָּא דְשׁוּפְרִיָּא : יְהִי רַבּוֹן

צוּר מַשְׁלוֹ אֲכַלְנוּ בָּרְכוּ אֲמוּנֵי. שְׁבַעְנוּ וְהוֹתֵרְנוּ כְּדָבָר יִי : הֵן
 אֲתָּה עוֹלָמוֹ רוּעֵנוּ אָבִינוּ : אֲכַלְנוּ אֶת לֶחֶמוֹ וְיֵינוּ שְׁתִּינוּ. עַל כֵּן
 נִזְדָּה לְשִׁמּוֹ וְנִהְלָלוּ בְּפִינוּ. אֲמַרְנוּ וְעֲנִינוּ אֵין קְדוּשׁ כִּי : צוּר בְּשִׁיר
 וְקוֹל תּוֹדָה גְּבָרָךְ לֵאלֹהֵינוּ. עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה מוֹבָה שְׁהִנְחִיל
 לְאַבוֹתֵינוּ. מוֹזֵן וְצִידָה הַשְׁבִּיעַ לְנַפְשֵׁנוּ. חֲסִידוֹ גְּבֵר עָלִינוּ וְאַמְתָּ

זמירות ליל שבת

עז

יְי: צוֹר רַחֵם בְּחֶסֶדְךָ עַל עַמֶּךָ צוֹרֵנוּ. עַל צִיּוֹן מְשֻׁכֶּנָּה כְּבוֹדְךָ. וְבוֹל
בֵּית תְּפִלָּתֵנוּ. בְּנִדְוֶה עֲבָדֶיךָ יְבֹא וְיִגְאֲלֵנוּ. רוּחַ אֱפִינוּ מְשִׁיחַ יְי: צוֹר
יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ עִיר צִיּוֹן תְּמִלָּא. וְשֵׁם נְשִׂיר שִׂיר חֲדָשׁ וּבִרְנָנָה
נִעְלָה. הִרְחֵמֵן הַנִּקְדָּשׁ יִתְבָּרֵךְ וְיִתְעַלֶּה. עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא כְּבִרְכַּת
יְי: צוֹר

שם המחבר יצחק. זמר נאה לשבת:

יֵאֵם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׂמְחָה. שַׁבַּת מְנוּחָה: צִוִּיתָ פְּקוּדִים
בְּמַעֲמַד הָרִי סִינִי. שַׁבַּת וּמוֹעֲדִים לְשִׁמּוֹר בְּכָל שָׁנִי. לְעֶרְוֶה לְפָנֵי
מִשְׁאֵת וְאוֹרוֹת. שַׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה חֲמִידַת הַלְבָבוֹת לְאַמֶּה
שְׁבוּרָה. לְנַפְשׁוֹת נִכְאָבוֹת נִשְׁמָה יִתְרָה. לְנַפְשׁ מִצְרָה יִסִּיר
אֲנָחָה. שַׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה קִדְשָׁת בִּרְכַּת אוֹתוֹ מְכַל יָמִים. בְּשִׁשֶּׁת
כְּלִית מְלָאכָת עוֹלָמִים. כּוּ מִצְאוּ עֲגוּמִים. הִשְׁקֵט וְהִבְטָחָה. שַׁבַּת
מְנוּחָה: יוֹם זֶה לְאַפּוֹר מְלָאכָה צִוִּיתָנוּ נוֹרָא. אֲזָכָה הוֹד מְלוֹכָה.
אִם שַׁבַּת אֲשִׁמּוּרָה. אֲקָרִיב שִׂי לְמוֹרָא. מְנַחָה מְרַקְחָה. שַׁבַּת
מְנוּחָה: יוֹם זֶה חֲדָשׁ מִקְדָּשֵׁנוּ זְכָרָה נִחְרָבָת. מוֹבָה מוֹשִׁיעֵנוּ תָנָה
לְנַעֲצָבָת. בְּשַׁבַּת יוֹשְׁבָת בְּזִמְר וּשְׁבָחָה. שַׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

וקדש כנכם תמוזן של כל פעולות שנים יעול ידיו צמים לחנוכים וילמז זה:
ידי אחי אנא. לגבי חר מנא. לסטרא חוריןא. דלית בה פסשא.
אזמין בתלתא. בכסא דברכתא. לעלת עלתא. עתיקא קדישא:

תפלת שחרית לשבת וליום טוב

מלחמין לנא לצחכ"נ בשנת יוסר מנימות החול [ובלנד שלל לעבור זמן ק"ש וחפלה] וממחין
ללחם קדש שש פעום. חין לשמוס צולך לחסנו מודים חלין לשמוס חלל במקום שלחנו
מח"ל (סי' כפ"ח):

אן שבת אונר ירט מארנענס בעפעט מאן אם אנאאנג וויא אן יעדעס אנדערן טאנע, אן
שבת שאלטעט מאן וביום דשבת איין. אונר לעפט מזמור לתודה אויס, זאגט
למנצח, מזמור לדוד אייזו ביז ישתבח, דאן זאגט מאן דיעזעס:

נְשַׁמַּת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְי: אֱלֹהֵינוּ.
וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר וְתַרְוִימֶם זְכָרְךָ

מלכנו תמיד. מן-העולם ועד-העולם
אתה אל. ומב-לעדִידך אין לנו מלך גואל
ומושיע פודה ומציל ומפרנס ומרחם
בכל-יעת צרה וצוקה. אין לנו מלך אלא
אתה: אלהי הראשונים והאחרונים.
אלוהי כל בריות אדון כל-תולדות המהלל
ברוב התישבות | המנהיג עולמו בחסד
ובריותיו ברחמים. וי לא-ינזל ולא-יירשן.
המעורר ישנים והמקיץ נרדמים והמשיח
אלמים. והמתיר אסורים. והסומך
נופלים. והזוקק כפופים. לך לבדך
אנחנו מודים. אלו פיננו מלא שירה בים
וקשוננו רנה כהמון גדיו ושפתותינו
שבח כמרחבי רקיע. ועינינו מאירות
כשמש וכירח. וידינו פרושות כנשרי
שמים. ורגלינו קלות כאילות: אין אנו
מספיקים להודות לך יי אלהינו ואלהי
אבותינו. ולברך את-שםך. על-אחרת
מאלף אלה אלפי אלפים ורבי רבבות
פעמים הטובות שעשית עם-אבותינו
ועמנו: ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית

שחרית לשבת וליום טוב

עח

עבדים פדיתנו. ברעב זנתנו. ובשבע
כלכלתנו. מחרב הוצלתנו ומדבר
מלטתנו ומחלים רעים ונאמנים דליתנו:
עדי-הנה עזרנו רחמיה. ולא-עזבונו
חסדיה. ואל-תשנו יי אלהינו לנצח:
על-כן אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה
שנפחת באפינו ולשון אשר שמת בפינו.
הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו
ויעריצו ויקדישו וימליכו את-שמה
מלכנו: כי כל-פה לך-יודה. וכל-לשון
לך תשבע: וכל-ברך לך תברע. וכל-
קומה לפניך תשתחוה: וכל-לבבות
ייראוך. וכל-קרב וכל-ליות יזמרו לשמה.
כדבר שכתוב כל-עצמותי תאמרנה יי
מי כמותך. מציל עני מחזק ממנו. ועני
ואביון מגוזלו. מי ידמה-לך ומי ישווה-לך
ומי יערך-לך. האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון קונה שמים וארץ: נהל-לך
ונשבחה ונפארה ונברך את-שם קדשך.
באמור לדוד ברכי נפשי את-יי וכל-קרבי
את-שם קדשו:

הואל בתעצמות עזך. הגדול בכבוד
שמך הגבור לנצח והנורא בנוראותך.
המלך היושב על כסא רם ונשא :

שוכן עד מרום וקדוש שמו : וכתוב
רננו צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה :
בפי ישרים תתהלל : ובדברי צדיקים
תתברך : ובלשון חסידים תתרום :
ובקרוב קדושים תתקדש :

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר
שמך מלכנו בכל־דור ודור. שכן חובת כל היצורים
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. להודות להלל
לשבח לפאר לרומם להידר לברך לעלה ולקלם. על
כל דברי שירות ותשבחות דוד בן־ישי עבדך משיחך :
ישתבח שמך לעד מלכנו הואל המלך
הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה
יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה
הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדלה
וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות
ברכות והודאות מעתה ועד־עולם : ברוך
אתה יי אל מלך גדול בתשבחות אל
ההודאות ארון הנפלאות הבוחר בשירי
זמרה מלך אל חי העולמים : ח"ק.

שחרית לשבת וליום טוב עט

ואנט קהל יתברך.

חזן ווערענדיגער חזן ברטו זאנט.

יְתַבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
וַיִּתְרוֹמֶם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׂדוּהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרֵן וּמִפְּלֻעָדָיו אֵין אֱלֹהִים:
סֵלֹו לְרַבֵּב בְּעֲרֻבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ
וְעֲלֹזוֹ לְפָנָיו: וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל
כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד
עוֹלָם:

בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ:
חזן בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה
שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת-
הַכֹּל:

ווען יום טוב און וואכענטאגען זעללט, ווירד אנשטאמט דעם יודן דאז אונטענסטענהענדע
המאיר לארץ נעזאנט.

(*) הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּךָ. וְהַכֹּל
יֹאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ כִּי: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ
סֵלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל-יוֹם
דְּדִתּוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח. וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רְקִיעַ.
מוֹצִיא חֶמֶה מִמִּקּוֹמָהּ. וְלִבְנָה מִמִּכּוֹן
שְׁבָתָהּ. וּמֵאִיר קְעוֹלָם כָּלֹו וְלִיּוֹשְׁבָיו
שֶׁבְרָא בְּמִדַּת הַרְחָמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ
וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מַחְדֵּשׁ
בְּכָל-יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: הַמֶּלֶךְ

(*) פִּיר יום טוב און וואכענטאגען.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מַחְדֵּשׁ בְּכָל-
יוֹם תָּמִיד. מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מֵה־רְבוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ. כָּלֵם בְּחֶכְמָה
עֲשִׂיתָ. מִלֵּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֶם לְבָדוֹ מֵאָז. הַמְּשַׁבֵּחַ

הַמְרוֹמָם לְבָדוֹ מֵאֵן. הַמְשַׁבַּח וְהַמְפֹּאֶר
וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ
צוּר מְשַׁנֵּבֵנוּ. מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. מְשַׁנֵּב בְּעֵדְנוּ:
אֵין כְּעֶרְכְּךָ. וְאֵין זֹלָתְךָ. אָפֶס בִּלְתָּךְ וּמִי
דּוֹמֶה-לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם
הַזֶּה. וְאֵין זֹלָתְךָ מְלַכְנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא. אָפֶס בִּלְתָּךְ גָּאֲלָנוּ לִימֹת הַמָּשִׁיחַ.
וְאֵין דּוֹמֶה-לָּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחֲנוּת הַמַּתִּים:
אֵל אֲדוֹן עַל כָּל-הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ
בְּפִי כָל-נִשְׁמָה. גָּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מִדָּא עוֹלָם.
דַּעַת וְתַבּוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמְתַּנְשֵׂא
עַל-חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנִהְדָּר בְּכָבוֹד עַל-
הַמְרַכְּבֶה. זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנֶי כְסֵאֵנוּ.
חֶסֶד וְרַחֲמִים לְפָנֶי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאֹדוֹת
שֶׁבָרָא אֱלֹהֵינוּ. יִצְרָם בְּדַעַת בְּבִינָה
וּבְהַשְׁכָּד. כַּחַ וְגִבּוֹרָה נָתַן בָּהֶם. לְהַיּוֹת
מוֹשְׁלִים בְּקָרֵב תִּבְדּ: מְלָאִים זִיו וּמְפִיקִים

סִיר יוֹם טוֹב אֵן וואָס ענטאנען.

וְהַמְפֹּאֶר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימֹת-עוֹלָם. אֱלֹהֵי-עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן-עֲזָנוּ צוּר מְשַׁנֵּבֵנוּ. מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. מְשַׁנֵּב בְּעֵדְנוּ:
אֵל בָּרוּךְ גָּדוֹל-דַּעַת. הַכִּין וַפְעַל זִהְרֵי חֲמָדָה. טוֹב יִצַּר כְּבוֹד

שחרית דשבת וליום טוב פ
 נָגִה. נָאָה זֵיוֹם בְּכָל־הָעוֹלָם. שְׂמֵחִים
 בְּצֵאתָם וְשֹׁשִׁים בְּבֹאֵם. עֲשִׂים בְּאִימָה
 רָצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכְבוֹד נֹתְנִים לְשִׁמּוֹ.
 צְהִלָּה וְרָנָה לְזִכַּר מַלְכוּתוֹ. קִרְא לַשֶּׁמֶשׁ
 וַיִּזְרַח אֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרֵת הַלְבָנָה:
 שִׁבַּח נֹתְנִים־לּוֹ כָּל־צְבָא מְרוֹם. תַּפְאֶרֶת
 וְגִדְלָה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיִּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לֹאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל־הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 הִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל־כֶּסֶּא כְבוֹדוֹ. תַּפְאֶרֶת עָמָה לַיּוֹם
 הַמְנוּחָה עֲנֵג קִרְא לַיּוֹם הַשְּׁבִית. זֶה שִׁבַּח שְׁלִיֹם
 הַשְּׁבִיעִי שָׁבוּ שְׁבַת אֵל מְכַל־מְלָאכָתוֹ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מִשְׁבַּח וְאוֹמֵר מְזֻמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבִית. מִזֶּבֶל לְהוֹדוֹת
 לַי: לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ וַיְבָרְכוּ לְאֵל כָּל־יְצוּרָיו. שִׁבַּח
 יִקָּר וְגִדְלָה יִתְּנוּ לְאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל הַמִּנְהִיל מְנוּחָה
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתּוֹ בַּיּוֹם שְׁבִית קֹדֶשׁ: שְׁמֶךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ. וְזִכְרֶךָ מְלִכְנוּ יִתְפָּאֵר. בְּשָׁמַיִם
 מִמַּעַל. וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת: תִּתְבָּרֵךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל־
 שִׁבַּח מַעֲשֵׂה יְדִיךָ וְעַל־מְאֹרֵי־אֹזֶר שְׁעֵשִׂית יִפְאָרוּךְ
 סְלָה:

תתברך

פיר יום טוב אן וואכענסאנען:

לְשִׁמּוֹ: מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עָז. פְּנוֹת צְבָאוֹ קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי
 שְׁדֵי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וְקֹדֶשְׁתּוֹ: תִּתְבָּרֵךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל
 שִׁבַּח מַעֲשֵׂה יְדִיךָ. וְעַל־מְאֹרֵי־אֹזֶר שְׁעֵשִׂית יִפְאָרוּךְ סְלָה:

תתברך

תתפרך לנצח צורנו מלפנו וגואלנו בורא קדושים. ישתבח
שמו לעד מלפנו: יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים
ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול בדברי אלהים חיים
ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים כלם
קדושים וכלם עושים באימה וביראה רצון קניהם. וכלם פותחים
את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובמרה. ומברכין ומשבחים.
ומפאריין ומעריצין. ומקדישין וממליכין:

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
הוא. וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה
מזה. ונותנים באהבה רשות זה לזה. להקדיש
ליוצרם בנחת רוח. בשפה ברורה ובנעימה. קדשה
כלם באחד עונים באימה ואומרים ביראה:

קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים
לעמית שרפים. לעמיתם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו. למלך אל חי וקים זמירות יאמרו
ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו מרום וקדוש פועל גבורות:
עשה חדשות. בעל מלחמות. זורע צדקות. מצמיח ישועות.
בורא רפואות. נורא תהלות. אדון הנפלאות המחדש בטיבו
בכל יום תמיד מעשה בראשית: כאמור לעשה אורים גדולים
כי לעולם חסדו: (והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא:)
אור חדש על ציון תאיר וגובה כלנו בטהרה לאורו. ברוך אתה
יי יוצר המאורות:

(אהבת עולם) אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה
גדולה ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלפנו בעבור שמך

שחדיית לשבת וליום טוב פא

הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך. ותלמדנו חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם כן תחננו ותלמדנו: אבינו אב הרחמן הרחם רחם עלינו. ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל לשמוע וללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך ובמצותיך. ודבק לבנו במצותיך ובתורתך. ויחד לבנו לאהבה וליראה את שמך. למען לא נבוש ולא נכלם ולא נפשל לעולם ועד. כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא במחננו. נגילה ונשמחה בישועתך: ורחמיה יי אלהינו וחסדיך הרבים אל יעזבנו נצח סלה ועד מהר והבא עלינו ברכה ושלום מהרה (והביאנו לשלום) מארבע פנסות כל הארץ ושבור עול הגוים מעל צוארנו ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו. כי אל פועל ישועות אתה. ובנו בחרת מכל עם ולשון. וקרבתנו מלפנו לשמך הגדול סלה באמת באהבה. להודות לך וליחדך (באהבה) ולאהבה את שמך. ברוך אתה יי הבורח בעמו ישראל באהבה:

שמך ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

דברים ו' ד'

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

בשם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושמנתם לבניך ודברת בם בשבתך

בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם
לאות על ירך והיו לטמטת בין עיניך : וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל-
לבבכם ובכל-נפשכם : ונתתי מטר-ארצכם בעתו
יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך : ונתתי
עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם
פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחיתם להם : וחרה אף-יהוה בכם ועצר את-
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את-יבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הפכה אשר יהוה נתן
לכם : ושמרתם את-דברי אלה על לבבכם ועל-
נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטמטת
בין עיניכם : ולמדתם אתם את-בניכם לדבר בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך :
וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך :

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על-
הארץ :

ויאמר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על-כנפי בגדיהם
לדורתם ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה
לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצוות

שחרית לשבת וליום טוב פב

יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אִתָּם וְלֹא תִתּוּרֻּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אִתָּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם :
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

גלייך נאך אלהיכם ויורד דאז ווארט אמת נעזאנט.
ווען דער חזן ד' אלהיכם אמת זאנט, סעננט קהל וציב אן.

אֱמֶת וַיְצִיב וְנִכּוֹן וְקָיָם וַיֵּשֶׁר. וְנֶאֱמָן וְאֶהוֹב וְחַבִּיב
וְנֶחֱמָד. וְנָעִים וְנוֹרָא וְאֲדִיר : וּמִתְקָן וּמִקְבָּל. וְטוֹב
וְיִסְפָּה דִּדְבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם
מַלְכֵנוּ צוּר יַעֲקֹב מֶגֶן יִשְׁעֵנוּ : לְדוֹר וָדוֹר הוּא קָיָם
וְשֵׁמוֹ קָיָם וְכִסְאוֹ נִכּוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאֶמּוּנָתוֹ לְעֵד קַיָּמָה :
וְדַבְּרֵי חַיִּים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לְעֵד וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים. עַל-אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ. עַל-בְּנֵינוּ וְעַל-דּוֹרוֹתֵינוּ
וְעַל כָּל-דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ :

עַל-הָרָאשׁוֹנִים וְעַל-הָאֲחֵרֹנִים דְּבָר טוֹב וְקָיָם
לְעוֹלָם וָעֶד : אֱמֶת וְאֶמּוּנָה חֶק וְלֹא יַעֲבוּר : אֱמֶת
שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מַלְכֵנוּ מֶלֶךְ
אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ : יוֹצֵרֵנוּ צוּר יִשׁוּעֵתָנוּ
פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׂמֶךְ אֵין אֱלֹהִים זִילְתָּךְ :

עֲזָרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מֶגֶן וּמוֹשִׁיעַ
לְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל-דּוֹר וָדוֹר : בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבֶךָ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד-אַפְסֵי אֶרֶץ : אֲשֶׁר אִישׁ
שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יֵשִׁים עַל לְבָבוֹ :
אֱמֶת אַתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ. וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב דִּיבָם :

אָמַת אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלָעֲדֶיךָ
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מַמְצְרִים גְּאֻלָּתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָּ. וּבְכוֹרְךָ
 גְּאֻלָּתָּ. וַיִּסְסֹף בְּקָעַת וַיִּזְדֵּם שִׁבְעַת וַיִּדִּידִים הִעֲבַרְתָּ.
 וַיַּכּוּ מִיַּם צָרִיָּהֶם אַחֵר מֵהֶם לֹא נֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְחֵנוּ
 אֱהוֹבִים וְרוֹמָמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירֹת
 וְתִשְׁבְּחוֹת בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רָם
 וְנִשָּׂא גְדוֹל גְּבוּרָא. מִשְׁפִּיל גְּאִים וּמַגְבִּיהַ שְׁפָלִים.
 מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עֲנוּיִם וְעוֹזֵר הַלֵּים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ
 בְּעֵת שׁוֹעַם אֱלֹהֵינוּ: תְּהַלֵּלוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן בָּרוּךְ הוּא
 וּמְבָרֵךְ. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
 רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי כִמְכָה בְּאֵלִים יְיָ מִי כִמְכָה נְאֻדָּר
 בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְּהַלֵּלוֹת עֲשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחֵנוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ. עַל שְׁפַת הַיָּם
 יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפִדֶה בְּנֵי אִמְךָ
 יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל. גְּאֻלָּתָנוּ יְיָ צַבָּאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גְּאֻל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׁפַתִּי תִפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר

שחרית לשבת וליום טוב פג
והנזרא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל
וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
שמו באהבה :

כס"ט זכרנו לחיים. מלך חסן בחיים. וכתבנו בספר החיים.
למענה אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם :
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
קצ"ז מוריד השל : כסוף משיב הרוח ומוריד הגשם :

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

כס"ט מי כמוך אב הרחמים. זכר יצוריו לחיים ברחמים :
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה
המתים :

קדושה לשון

ס"ז נקדישך ונעריצך בנועם שיח סוד
שרפי קודש המשלשים לך קדושה
בכתוב על יד נביאך. וקרא זה אזה ואמר :
ק"ס קדוש. קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו :

ס"ז אנו בקול רעש גדול אדיר וחזק
משמיעים קול מתנשאים לעמת שרפים
לעמתם משבחים ואומרים :

ק"ס ברוך כבוד יי ממקומו :
ס"ז ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו

אתה קדוש ושםך
קדוש וקדושים
בכל יום יהללוך
סלה. פי אל מלך
גדול וקדוש אתה.
ברוך אתה יי האל
הקדוש :

(כס"ט המלך הקדוש) :

כִּי מַחֲכִים אֲנַחֲנוּ לָךְ. מָתִי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעֹלָם
וְעַד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּרִנּוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ לְדוֹר
וָדוֹר וּלְנֹצֶחַ נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתָךְ כְּדָבָר הָאֲמוֹר
בְּשִׁירֵי עֹזָךְ עַל־יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צְדָקָה:

ק"ח יְמִלֹךְ יי לְעֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ח"ן לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וּלְנֹצֶחַ נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחָךְ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל (נִסְיָם הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

יְשַׁמַּח מִשָּׁה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ כִּי עָבַד
נְאֻמָּן קָרְאֶתָ לוֹ. כָּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֵאשׁוֹ
נָתַתָּ. בְּעֲמָדוֹ לִפְנֵיךְ עַל הַר־סִינִי. וּשְׁנֵי
לַחַת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם
שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִירַת עוֹלָם: בֵּינִי
וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם: כִּי
שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

וְלֹא נָתַתּוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאָרֶץ
וְלֹא הִנְחִילָתוּ מֶלְכֵנוּ לְעוֹבְדֵי זָרִים. וְגַם
בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ רָשָׁעִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל
עֲמָךְ נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם
בְּחֵרָתָ. עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כָּלָם יִשְׁבְּעוּ

שחרית לשבת וליום טוב פד

וַיִּרְעַנְנוּ מִטוֹבָךְ. וּבִשְׂבִיעֵי רָצִית בּוֹ
וְקִדְשָׁתוּ חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קָרְאָת זִכְר
לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתֵנוּ.
קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.
שִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָךְ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וּמְהֵרָה
לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ וַיְנוּחֻנוּ בּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מִקִּדְשֵׁי הַשַּׁבָּת :

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשִּׁיב
אֶת־הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ. וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם
בְּאַהֲבָה תִּקַּבל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :

אן שבת ראש חדש אונד שבת חול המועד ווירד היער יעלה ויבא געזאגט :
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיִּגַּע וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע
וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכָרֵנוּ וּפְקֻדָּתֵנוּ וּזְכָרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וּזְכָרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד
עֲבָדֶךָ. וּזְכָרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. וּזְכָרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ. לְפִלִּיטָה לְמוֹצָבָה לֶחֶן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ | בַּח"ה ססח חג המצות | בַּח"ה סכות חג הסוכות
הַזֶּה. זְכָרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹצָבָה. וּפְקֻדָּתֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדָבָר יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן. וּרְחֻם עֲלֵינוּ.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה :
וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

שחרית לשבת וליום טוב

וועהרענד דער חזן דיעזעס זאגט ,

זאגט קהל מוידים דרבנן .

מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵי כָל-בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר
 בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת זְהוּדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל-
 שְׁהַחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תַּחַיֵּינוּ
 וְתַקְיֵמֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ גְּלוּתֵינוּ
 לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדֶךָ
 בְּלִבֵּב שָׁלֵם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים
 לָךְ . בָּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת :
 גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְשׁוֹבוֹתֶיךָ שְׁבַכְל־עֵת עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם .
 הַשּׁוֹב כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ . וְהַמְרִיתָם כִּי לֹא-תִמוּ חֲסָדֶיךָ .
 מֵעוֹלָם קִיַּיֵנוּ לָךְ :

אן שבת חנוכה ווירד היער על דגסים געזאגט מאן ווייטע ליגן .

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְּרוּמָם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד :

בס"ס ובתוב לחיים טובים כל-בני בריתך :

וְכָל הַחַיִּים יוֹדֶךָ סְלָה . וַיְהִלְלוּ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת .
 הָאֵל יִשׁוּעָתֵנוּ וְעֲזָרָתֵנוּ סְלָה . בָּרוּךְ אַתָּה יי הַשּׁוֹב
 שְׁמֶךָ וְלָךְ גָּאֹה לְהוֹדוֹת :

חזן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
 הַבְּתוּבָה עַל-יְדֵי מַשְׁדֵּה עֲבָדֶיךָ הַתְּמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים .
 עִם קְדוּשָׁה כְּאֹמֹר : יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יי סָנִי אֵלֶיךָ וַיִּתְּנֶךָ :
 יֵשָׂא יי סָנִי אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שָׁלוֹם :

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים . עֲלֵינוּ

שחרית לשבת וליום טוב פה

וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲמֹךְ. בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּלִנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
פָּנֶיךָ. כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

בס"ט בספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל-עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלוש. ברוך
אתה יי עשה השלוש:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלוש:

אֱלֹהֵי נַצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ וּשְׁפָתַי מִדִּבֵּר מִרְמָה וּלְמַקְלָלִי נִפְשִׁי
תְּדוֹם. וְנִפְשִׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּךָ נִפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם.
וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְנָךְ. עֲשֵׂה
לִמְעַן קִדְשִׁתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ. לִמְעַן יִחַלְצוּן יִדְיָדֶיךָ. הוֹשִׁיעַ
יִמְנָךְ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי סִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי.
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְיִתֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ
בִּירְאָה פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת: וְעֲרָבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַיִם פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

נאך סאם חזן וויערעהאלטער תפלה מיט קדושה זאגט ער גאנץ קדיש. אן שבת
ראש חודש, שבת חול המועד, אונד שבת חנוכה ווירד סאך קדיש הלל געזאגט.

חז"ק אין כמות באלהים אדני ואין כמעשיה:
מלכותך מלכות כל-עולמים וממשלתך
בכל-דור ודור: יי מלך יי מלך יי מלך

לְעוֹלָם וָעֶד : יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן . יי יְבָרֵךְ
אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

אב הַרְחֵמִים הַיְטִיבָה בְּרַצוֹנָה אֶת צִיּוֹן
תִּבְנֶה חֻמּוֹת יְרוּשָׁלַיִם : כִּי בָךְ לֵבָד
בִּטְחָנוּ מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים :

סדר הוצאת ספר תורה לשבת וליו"ט

ביום הערויסנעהמען דער ספר תורה ווירד דיעזעס געזאגט :

וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יי וַיִּסְעוּ אִיִּבֶיךָ וַיָּנֻסוּ
מִשְׁנֵאִיךָ מִפְּנֶיךָ : כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר יי מִירוּשָׁלַיִם :
בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתּוֹ :

בְּרִיךְ שֶׁמָּה דְמָרָא עֲלֵמָא בְּרִיךְ כְּתוּרָה וְאַתְרָה : יְהֵא רַעוּתָךְ עִם
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם . וּפְרָקֵן יְמִינְךָ אֲחֵי לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ
וְלֹא־מִטּוֹיָא לָנָא מִטּוֹב גְּהוּרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין : יְהֵא
רַעוּא קֳדָמְךָ דְּתוֹרִיךָ לֵן חַיִּין בְּטִבּוּתָא וּלְהוּא אָנָּא פְּקִידָא בְּגוּ
צְדִיקָיָא . לְמַרְחָם עָלֵי וּלְמַנְטֵר יְתִי וַיֵּת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל :
אָנָּת הוּא זֶן לְכָלֵּא וּמִסְפָּרָנִס לְכָלֵּא : אָנָּת הוּא שְׁלִיט עַל כָּלֵּא .
אָנָּת הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא . אָנָּא עֲבָדָא
דְּקִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְסִגִּידָנָא קָמָה וּמִקָּמָא דִּיקָר אֲוִרִיתָה בְּכָל
עֵדֵן וְעַדֵּן . לֹא עַל אָנָּשׁ רַחֲצָנָא . וְלֹא עַל בֶּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא .
אֱלֹא בְּאֱלֹהָא דְשָׁמַיָא . דְּהוּא אֱלֹהָא קָשׁוּט . וְאֲוִרִיתָה קָשׁוּט .
וְנִבְיָאוּהִי קָשׁוּט . וּמִסְגָּא לְמַעַבְד טַבּוֹן וּקָשׁוּט . בֵּה אָנָּא רַחֲמִין .
וּלְשִׁמָּה קְדִישָׁא יִקְרָא אָנָּא אָמֵר תּוֹשִׁבְחָן . יְהֵא רַעוּא קֳדָמְךָ
דְּתַפְתַּח לְבִי בְּאֲוִרִיתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי . וּלְבָא דְכָל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל . לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם :

אן יום טוב ווירד אונמישטעלכאר נאך ווירד געזאגט פאר בריך שמייה דיעזער דא' געזאגט.

נ"ס יי אל רחום ורחמן ארך אפים ורב

הוצאת ספר תורה לשבת וליום טוב חֶסֶד וְאַמֶּת נֹצֵר חֶסֶד לְאֵלִים נִשְׂא עֵין וּפִשֶׁע וְחִטָּאה וְנִקְה :

אן פסח, שבועות, סוכות אונד ש"ע :
רבונו של עולם מלא משאלות לבי
למזכה והפק רצוני ותן שאלתי חפה לי
עבדך בן אמתך (פלוגי בן פלוגי) ואשתי
ובני ובנותי וכל בני ביתי לעשות רצונך
בלבב שלם. ומלמני מיצר הרע. ותן
חלקנו בתורתך. חפנו שתשרה שכינתך
בתוכינו והופע עלינו רוח חכמה ובינה.
ויתקיים בנו מקרא שכתוב ונקחה עליו רוח
י. רוח חכמה ובינה. רוח עצה ונבירה.
רוח דעת ודאית יי: ובמך יהי רצון למנחם
י. אלהי ואלהי אבותי שתזכרנו לעשות
מעשים טובים בעיניך. וללכת בדרכי
ישרים לפניך. ונקדשנו בקדשך כדי
שנזכה לחיים טובים וארוכים ולחיי
העולם הבא. ותשמרנו מפעשים רעים
ומשעות רעות הפתגשות לבוא לעולם
הבא. ב"י חסד יסבבנהו. אמן :

אן ראש השנה אונד יום בפור :
רבונו של עולם מלא משאלותי
למזכה והפק רצוני ותן שאלתי וסחול
לי על כל עונותי ועל כל עונות אנשי
ביתי. סחילה בחסד סחילה ברחמים.
וטהרני מחטאי ומעוני ומפשעי. וזכרני
בזכרון טוב לפניך. ופקדני בפקודת
חסדך ורחמים וזכרני לחיים טובים
ולשלום ופרנסה וכלכלה ולחם לאכול
ובגד ללבוש. ועשר וקבוד ואריכות
ימים בתורתך ובמצותך. ושכל ובינה
לדבך ולהשגל עסקי סודותיך. והפק
רפואה לכל מבאובינו. וברך כל
מעשה ידינו. ונזור עלינו גזרות טובות
ושועות ונחמות. ובטל מעלינו כל
גזרות קשות ודעות. ותן בלב מלכות
ויעצית ושרית עלינו לשובה. אמן וכן
יהי רצון :

וְאֲנִי תַפְלִיתִי לְךָ יי עַת רָצוֹן אֱלֹהִים
בְּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ : ג"ס
שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד :
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ קָדוֹשׁ (בר"ה וי"ב) וְנוֹרָא שְׁמוֹ :
גָּדֹל לִי אֶתִי וְנִרְוַמָּה שְׁמוֹ יִתְּרוֹ :
לֵךְ יי הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַדָּוָד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לֵךְ יי הַמְּלִכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ : רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוֹו לַהֲדוּם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא : רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו
לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ :

הוצאת ספר תורה לשבת וליום טוב

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא :
 שמו של-מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : בעולמות
 שברא העולם הזה והעולם הבא : פרצונו וברצונו יראיו וברצונו
 כל-בית ישראל : צור העולמים אדון כל-הבריאות אלוה כל-
 הנפשות : היושב במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם : קדשתו
 על החיות וקדשתו על כפא הכבוד : ובבן יתקדש שמה בנו יי
 אלהינו לעיני כל-חי : ונאמר לפניו שיר חדש בכתוב : שירו
 לאלהים זמרו שמו סלו לרוכב בערבות ביה שמו ועלו לפניו :
 וגראו עין בעין בשובו אל גוהו בכתוב : כי עין בעין יראו בשוב
 יי ציון : ונאמר ונגלה כבוד יי וראו כל-בשר יחדו כי פי יי דבר :
 אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית אתגים ויציל
 נפשותינו מן השעות הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים ויחון
 אותנו לסלטת עולמים וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה
 ורחמים :

ביום אחרונות זאנש דער חזן :

חזן ויעזור ויגן וישע לכל החוסים בו ונאמר אמן : הכל הבו
 גדל לאלהינו ותנו כבוד לתורה כהן קרב. יעמוד (פלוגי בר פלוגי
 הכהן) : ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו : תורת יי תמימה
 משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת פתי : פקודי יי ישרים
 משמחי לב מצות יי ברה מאירת עינים : יי עו לעמו יתן יי יברך
 את עמו בשלום : האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל
 החוסים בו : סגל ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום :

סדר ברכות התורה

סיכף כשקורין אותו יעמוד ממקומו צמחה ויעמוד בלזירות חיל וזכירות וצמח הליכמו יאמר :
 משכני אחרין גרועה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך : לשם יחוד
 קב"ה ושכינתיה על ידי ההוא מטיר ונעלם בשם כל ישראל :

העולה לתורה יאמר צמחי ידיו צירעות החולה ע"י מפה של ס"ס. וקודם הצרכה שומח הספר
 וזולת הפסוק שלריך להחמיל זו וינשק הס"ס ויאמר כלש עין חיים הוא למחזיקים בה.
 והסוף פניו ללד שמאל ומצד צד :

ברכו את-יי המברך :

סגל ברוך יי המברך לעולם ועד : וסח המנח

ברכת התורה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו
מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה יי נותן
התורה:

נאך דעם סארגלעזען דער תורה זאגט ער דיעזע ברכה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו
תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו. ברוך אתה יי
נותן התורה:

ברכת הגומל

נאך יעדער איבערשטאנדענען געפאהר ווירד ביים ערסטענמאל עולה לתורה ויין דיעזע
ברכה געזאגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגומל לחיבים
טובות שגמלני כל טוב:

דיא געטיינדע ערווערדערט:

מי שגמלך כל טוב הוא יגמלך כל טוב סלה:
ווען איין קנאבע בר מצוה ווירד אונד עולה לתורה איזט, זאגט דער פאטער:
ברוך שפטרני מענשו שלזה:

מי שברך לחולה

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך
וירפא את החולה (פב"ס). בעבור (שפב"ס) נדר מתנה בעבורו. בשכר זה דקב"ה
יטלא רחמים עליו להחליטו ולרפאותו להחזיקו להחליטו ולהחיותו וישלח לו מהרה
רפואה שלמה מן השמים ברט"ח אבריו ושמה גידיו בתוך שאר חולי ישראל
רפואת הגפש ורפואת הגוף (בשבת: שבת היא פלזעיק ורפואה קרובה לבא).
השתא בעגלה ובזמן קריב ונאמר אמן.

ליולדת: מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את האשה היולדת
(פב"ס) ואת בתה הנולדה לה במז"ט ויקרא שמה בישראל (פב"ס) (לזכר: ואת
בנה הנולד לה במז"ט) בעבור שבעלה נדר מתנה לצדקה בעדה בזכות זה יגדלו
(לתורה) ולחופה ולמעשים טובים ונאמר אמן:

ביים אויפהעבען דער ספר תורה אפנעט מאן עס, דיא שריפט אללען פערזאמפלעטען צו
צייגען, אונד עס ווירד דיעזע געזאגט:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל. על פי יי

בִּיד מְשֻׁדָּה: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ. וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר:
דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נֶעֱם. וְכָל־גְּתִיבְתֶּיהָ שְׁלוֹם: אֶרֶץ יָמִים בִּימִינָהּ
בְּשִׂמְלָהּ עֶשֶׂר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ. יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

סדר ברכת ההפטרה

סדר דער הפטרה ווערדען סאם מפטיר - עוץ ברכות געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנָבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמַּשָּׁה עֲבָדָיו וּבִישְׂרָאֵל
עַמּוֹ וּבְנָבִיאֵי הָאֱמֶת וְצִדְקָה:

נאך דער הפטרה ווערדען סאם מפטיר דיעזע ברכות געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוֹר כָּל־הָעוֹלָמִים צְדִיק בְּכָל־
הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנְּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַּבֵּר וּמְקַיֵּם. שְׂכָל־דְּבָרָיו
אֱמֶת וְצִדְקָה: נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנְאֻמָּנִים דְּבָרֶיךָ וְדִבְרֵי
אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא־יֵשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן וְרַחֲמָן
אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל דְּבָרָיו:

רַחֵם־עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלֹבֶת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה
בִּימֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה:

שִׂמְחָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנָּבִיא עֲבָדְךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד
מְשִׁיחָךָ בְּמַהֲרָה יִבָּא וַיְגַל לִבְנוֹ עַל־כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר. וְלֹא יִנָּחֲלוּ
עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שְׁלֹא יִכָּבֵד
נִרְוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ דָּוִד:

בין היעשהר און תענית אונד אן יום כפור צו מנחה.

יעדען שבת, אויך שבת חול המועד סאן פסח, זאגט מאן דיעזעס:

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוּדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשְּׁפָרָה הַזֶּה
שֶׁנִּתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְקִדְשָׁהּ וּלְמִגּוּחָהּ לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל־כֵּן
יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יְתִבְרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי
כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבֶת:

אן פסח, שבועות, סכות, וויא אויך שבת חז"ם סכות וזייד דיעזעס געזאגט:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם (הַשְּׁפָרָה הַזֶּה וְעַל יוֹם)

לפסח | לשבועות | לכוכות | לשמיני עצרת ולשמיני תורה
 חג המצות | חג השבועות | חג הסוכות | השמיני חג העצרת
 הַזֶּה שְׁנַתָּה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לְקַדְּשָׁהּ וּלְמַנוּחָהּ) לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה
 לְכָבוֹד וּלְתִפְאֳרָתָהּ. עַל-כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
 אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל-חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 מְקַדֵּשׁ (הַשָּׁבֶת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים :

לראש השנה

עַל-הַתּוֹרָה וְעַל-הָעֲבוּדָה וְעַל-הַנְּבִיאִים (לְשָׁנָה וְעַל-יוֹם הַשָּׁבֶת
 הַזֶּה) וְעַל יוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה שְׁנַתָּה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לְקַדְּשָׁהּ וּלְמַנוּחָהּ)
 לְכָבוֹד וּלְתִפְאֳרָתָהּ: עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
 אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל-חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וְדַבְּרֵךְ אִמְרַת
 וְקִיָּם לְעֵד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל-הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשָּׁבֶת
 וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְכָּרוֹן :

ליום הכפורים בשחרית

עַל-הַתּוֹרָה וְעַל-הָעֲבוּדָה וְעַל-הַנְּבִיאִים (לְשָׁנָה וְעַל-יוֹם הַשָּׁבֶת
 הַזֶּה) וְעַל-יוֹם הַכְּפוּרִים הַזֶּה. שְׁנַתָּה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לְקַדְּשָׁהּ
 וּלְמַנוּחָהּ) לְמַחִילָה וּלְסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וּלְמַחֵל בּוֹ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ
 לְכָבוֹד וּלְתִפְאֳרָתָהּ: עַל-כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
 אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל-חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וְדַבְּרֵךְ אִמְרַת
 וְקִיָּם לְעֵד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ (מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלְעֲוֹנוֹת
 עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה) מֶלֶךְ עַל-כָּל-
 הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשָּׁבֶת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכְּפוּרִים :

אן שבת, אדער ווען י"ט אן שבת פעללט, ווירד דיעזעס נאך דער הפטרה געזאגט:

יְקִיָּם פּוֹרְקָן מִן שָׁמַיָא חָנָא וְחַסְדָּא
 וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רוּיְחֵי וְסִיעָתָא
 דְּשָׁמַיָא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וְנִדְהוּרָא מַעֲלִיא וְרַעָא
 חִיָּא וְקִיָּמָא וְרַעָא דִּי לֹא יַפְסִיךְ וְדִי לֹא

יבטול מפתגמי אוריתא : למרנן ורננן
 חבורתא קדישתא די בארעא דישראל
 ודי בבבל לרישי כלי ולרישי גלותא
 ולרישי מתיבתא וקדיני די בבא : לכל
 תלמידיהון ולכל תלמידי תלמידיהון
 ולכל מן דעסקין באוריתא מדכא דעלמא
 יברך יתהון פיש חיהון ויסגא יומיהון ויתן
 ארכא לשניהון . ויתפרקון וישתזבון מן
 כל עקא ומן כל מדעין בישין . מרן די
 בשמיא יהא בסעדהון כל זמן ועדן ונאמר
 אמן :

ווער נישט טיט מנין בעמעט , זאגט וועדער דיעזען יקום פורקן , נאך דען נאכשטעהענדען
 מי שברך .

יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי
 וחי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא
 ובריות גופא ונהורא מעליא : זרעא חיא
 וקיימא זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול
 מפתגמי אוריתא : לכל קהלא קדישא
 הדין . רברביא עם זעריא טפלא ונשיא :
 מלכא דעלמא יברך יתכון פיש חייכון
 ויסגא יומיכון ויתן ארכא לשניכון
 ותרפרקון ותשתזבון מן כל עקא ומן

כָּל־מַרְעִין בִּישׁוּן. מָרֵן הִי בִשְׁמִיאָה יְהִיא
בְּסַעֲדָכּוֹן כָּל זְמַן וְעֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן :
מִי שִׁבְרָךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֶךְ
אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. עִם כָּל־קְהִלוֹת הַקָּדוֹשׁ.
הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי
שִׁמְיָחִידִים בָּתִּי כְּנִסְיוֹת לְתַפִּלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם
לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנוֹתְנִים גֵּר לְמֵאֹר וַיֵּין לְקַדְּוֶשׁ
וּלְהַבְדִּילָהּ וּפֶת לְאוֹרְחֵיהֶם וְצִדְקָה לְעַנְיִים וְכָל־מִי
שֶׁעוֹסְקִים בְּצַרְכֵי צָבוֹר בְּאַמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם וַיְסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה וַיַּדְפָּא לְכָל־גּוֹפֶם
וַיְסַלַּח לְכָל־עוֹנָם וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אַחֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן :

תפלה בעד שלום המלך ושריו
הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִּים וּמַמְשָׁלָה לְנַסִּיכִים מַלְכוּתוֹ
מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב
רָעָה. הַנּוֹתֵן בָּיִם דָּרֶךְ וּבְמִים עֵזִים נְתִיבָה. הוּא
יְבָרֶךְ וַיִּשְׁמֹר וַיַּנְצֹר וַיַּעֲזֹר וַיְרוּמֶם וַיַּגְדֵּל וַיַּנְשֵׂא
לְמַעַלָּה אֶת אֲדוֹנֵינוּ

הַקִּיּוּזֵער פֶּרֶאנֶץ יֶאזְעָרָה הָרֵאשׁוֹן יְרוּם הוֹדוּ.
וְאֵת הַקִּיּוּזֵעֲרִין

עֲלִיזָאבֶט אֲמֵלִיא עֲאֻגֶּנְיֶע
עִם בָּנִם הַיָּקָר וְהַנְּשֵׂא יוֹרֵשׁ יַעֲזָר
רוֹדֵד לָהּ.

תפלה בעד שלום המלך ושריו

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחִים וַיִּשְׁמְרֵם וּמִכָּל-
 צָרָה וַיְגוֹן וַיָּנֹק יִצְיָלָם; וַיְדַבֵּר עִמָּם תַּחַת רִגְלָיו וַיִּפִּיל
 שׁוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל-אֲשֶׁר יִפְּנֶה יִצְלִיחַ: מֶדֶךְ מַלְכֵי
 הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְ כָּל-יֹעֲצָיו וְשָׂרָיו
 רַחֲמָנוֹת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל-יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו
 וּבְיָמֵינוּ תִּשְׁעַי יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לְבֵטַח וּבָא לְצִיּוֹן
 גּוֹאֵל וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

ווען מען ראש חדש בעשנ"ט, זאגט מען דיעזען יהי רצון:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל-יְהִי
 אַבּוֹתֵינוּ שֶׁתַּחֲדֹשׁ עָלֵינוּ אֶת-הַחֲדָשׁ הַזֶּה
 לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים
 חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם חַיִּים שֶׁל טוֹבָה חַיִּים שֶׁל
 בְּרָכָה חַיִּים שֶׁל פִּרְנָסָה חַיִּים שֶׁל חֲלוּץ
 עֲצָמוֹת חַיִּים שִׁישׁ בָּהֶם יֵרָאֵת שָׁמַיִם
 וְיֵרָאֵת חֶטֶא חַיִּים שְׂאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה
 וּכְלָמָה חַיִּים שֶׁל עֶשֶׂר וְכָבוֹד חַיִּים
 שֶׁתִּהְיֶה בָנוּ אֶהְבֵּת תּוֹרָה וְיֵרָאֵת שָׁמַיִם
 חַיִּים שִׁימְלֵא יְיָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה
 בְּזִכּוֹת תְּפִלַּת רַבִּים אָמֵן סְלָה:

דאן זאגט דער קוץ דיעזעס:

מִי שֶׁעָשָׂה נַפְסִים לְאַבּוֹתֵינוּ וְגֹאֵל אוֹתָם מֵעֲבָדוֹת
 לְחַרּוֹת. הוּא יְגַאֵל אוֹתָנוּ בְּקִרְוֹב וַיִּקְבֵּץ נַפְחֵינוּ
 מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ תְּבָרִים כָּל-יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן:

סמון לוקס ס"ט זידו ולומל ראש חודש (פלוני) יהיה ביום (פלוני) הבא [לנ' ימים
כלש חדש ולמחרתו ביום (פלוני) הבאים] עלינו ועל כל ישראל לשובה:

קו"ח יְהוָה יִתְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ
וְעַל־כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם.
לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׁמִיחָה. לִישׁוּעָה וּלְנַחֲמָה.
וְנֹאמַר אָמֵן: אשרי

סדר הזכרת נשמות

אן יום כפור אונר שלש רגלים, ווען מאן כל דבכור ליינעט, איזט עם נעברויך, פיר
דאז וועלענהייל דער טהייערען הינגעשיעדענען עלטערן, גראסעלטערן אונד פערואנדטען
פאלגענדעס צו בעטען:

פיר דיא זעעלע דעם פאטערס בעטעט מאן:

לס זיכור אלהים נשמת אבא מורי (פב"ס) שְׁהֲלֵךְ לְעוֹלָמוֹ
בְּעִבּוֹר שְׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדוֹ בְּשִׁכְרָה זֶה תִּהְיֶה נִפְשׁוֹ צְרוּרָה
בְּצִרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אֲבֹרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל
וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקֵינִי שְׁבִגְן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

פיר דיא זעעלע דער מוטער בעטעט מאן:

לס זיכור אלהים נשמת אמי מורתי (פב"ס) שְׁהֲלֵכָה לְעוֹלָמָהּ
בְּעִבּוֹר שְׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדָהּ וּבְשִׁכְרָה זֶה תִּהְיֶה נִפְשָׁהּ צְרוּרָה
בְּצִרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אֲבֹרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל
וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקֵינִי שְׁבִגְן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

פיר דיא זעעלען דער עלטערן, גראסעלטען אונד פערואנדטען:

לס זיכור אלהים נשמות אבי ואמי זקני וזקנותי הודי
ודודותי אחי ואחיותי בין מצד אבי בין מצד אמי שְׁהֲלֵכּוּ לְעוֹלָמָם
בְּעִבּוֹר שְׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדָם וּבְשִׁכְרָה זֶה תִּהְיֶינָה נִפְשׁוֹתֵיהֶם
צְרוּרוֹת בְּצִרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אֲבֹרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה
רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקֵינִי שְׁבִגְן עֵדֶן וְנֹאמַר
אָמֵן:

פיר דיא זעעלען דערער, דיא צור פעררהערליכונג נאטטעס איהר לעבען אויכאפערטען:
נענוק המומטים על קדוש השם זיכור אלהים את נשמת (פב"ס) ונשמות

כָּל קָרוֹבֵי וּקְרוֹבוֹתַי הֵן מֵצֵד אָבִי הֵן מֵצֵד אִמִּי שְׁהוּמָתוּ הֵן שְׁהוּרָגוּ
הֵן שָׁנִי שְׁחָטוּ וְשָׁנִי שָׁרְפוּ וְשָׁנִי מָכְעוּ וְשָׁנִי חָנְקוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּעֶבֶר
שְׁאֵתָן צָדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נִשְׁמוֹתֵיהֶם וּבְשֵׁבֶר זֶה תִּהְיֶינָה
נַפְשׁוֹתֵיהֶם צָרוּרוֹת בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל אֲבֵרָהֶם
יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקָנוֹת
שְׁבָגָן עֵדֶן וְנֹאמֵר אָמֵן:

אין פולין אונד אין מאנכען קדלות ווירד פאם חזן אל מלא רחמים געזאגט:
אל מלא רחמים שוכן מרומים המציא מנוחה נכונה תחת כנפי השכינה במעלות
קדושים וטהורים כוזהר הרקיע מזוהרים את נשמת (פב"פ) שהלך לעולמו בעבור
שנדבו צדקה בעד הזכרת נשמתו. בגן עדן תהא מנוחתו. לכן בעל הרחמים
יסתירנו בסתר כנפיו לעולמים ויצרור בצרור החיים את נשמתו. "הוא נחלתו.
וינוח על משכבו בשלום. ונאמר אמן.

חזן מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך
את רבי (פב"פ) בעבור שנדר צדקה בעד הנשמות שהזכיר היום לכבוד המקום
ולכבוד התורה ולכבוד הרגל (ביי"כ ולכבוד היום) בשכר זה הקב"ה ישמרו
ויצילו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה. (ביי"כ ויכתבו ויחתמו לחיים טובים
בזה היום) וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו (בשלוש רגלים וזכרו לעלות
לרגל) עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן.

צדק קהלות פולין אומערן צאל שנת אב הרחמים חזן מצימים ש"א צ"ץ ולא כשיש מחוסר
ומילה, ולא כשמזכרים המדש חזן מצימי הספירה, וכשמזכרין מדש לז נהגין צק"ק פראג
לאומרו וצדק קהלות לשכח ש"א אומר כ"א בשנת שלפני שבועות ושלפני תשעה באב.

אב הרחמים שוכן מרומים ברחמי העצומים הוא
יפקוד ברחמים החסידים והישרים והתמימים קהלות
הקדש שמסרו נפשם על קדשת השם הנאהבים
והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו. מנשרים קלו
ומאריזות גברו לעשות רצון קונם וחפץ צורם: יזכרם
אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם וינקום נקמת
דם עבדיו השפוד: פכתוב בתורת משה איש
האלהים הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם
ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: ועל ידי עבדיך

הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. וְנִקְיִיתִי דָמָם לֹא נִקְיִיתִי וְיִשְׁכֵּן בְּצִיּוֹן: וּבִכְרַתִּי הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמַר. לֵמַר יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִיָּה אֱלֹהֵיהֶם: יוֹדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּד: וְאֹמֵר כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים: וְאֹמֵר יִדִּין בַּגּוֹיִם מִלֹּא גִוִּיּוֹת מִחֵץ רֹאשׁ עַל-אֶרֶץ רַבָּה: מִנְחָל בְּדָרֶךְ יִשְׁתָּה עַל-כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵירְתָךְ. עוֹד יִהְלֹךְ סֵלָה:
אֲשֶׁרִי הָעַם שֹׁכֶכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁי אֱלֹהָיו:
כִּסֵּה תִהְיֶה לְדָוִד. אֲרוֹמְמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכָּה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל-יוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהַלֶּלְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וְגִבּוֹרֶתֶיךָ יִגִּידוּ: הֵדָר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִסְלֹאתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹנוֹרֹאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלֹתֶיךָ אִסְפְּרֶנָּה: זָכָר רַב טוֹבָה יִבְיְעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶץ אֲפִים וְגִדְל־חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל-מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרֶתֶךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֶתֶיךָ וְכְבוֹד הֵדָר מַלְכוּתֶךָ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל-עוֹלָמִים וּמַמְשֻׁלְתֶךָ בְּכָל-דוֹר וְדָר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל-הַנְּפִלִים וְזוֹקֵה לְכָל-הַכַּפּוּסִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁפְּרוּ וְאַתָּה נּוֹתֵן לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פֹּתֵחַ אֶת-יָדְךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל-דְּרָכָיו. וְחֹסֶד בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹדְאוֹ לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רִצּוֹן יִירָאוּ יַעֲשֶׂה וְאַתָּה שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֲהַבָיו וְאַתָּה כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה יְיָ יוֹדֵב־רַפִּי וְיִבְרַךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קֹדֶשׁ לְעוֹלָם וְעַד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

אין שבת סוף שני וחמשי ושני ויורד סוף חזן דוא ס"ת אין דוא האנד גענאטטען אונד
דיעזער מי שברך געזאגט:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך

את כל מי שיקבל עליו להתענות שני וחמשי ושני בשכר זה דקב"ה ישמרהו ויצילה מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם ויקבל תפלותיהם ויאזין לשעויותיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן.

דער חזן נישטס דיא ספר תורה אונד זאגט:

יְהִלְלוּ אֶת־שֵׁם יי כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ:
קהל הודו על־אָרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קָרֵן לְעַמּוֹ תְהִלָּה
לְכָל־חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

ייט כישחל בחול:

כד לְדוֹד מְזֻמָּר לֵי הָאָרֶץ וּמְלֹאָה תִּבְלֵ
וְיִשְׁבִּי בָהּ: פִּי־הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּה וְעַל־
נְדָרוֹת יִכַּנְנָה: מִי־עֲלָה בְהֶרְיָ וּמִי יָקוּם
בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי בָפִים וּבֶרֶלֶב אֲשֶׁר
לֹא־נִשָּׂא לְשָׂא נִפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה:
יִשָּׂא בִּרְכָה סָאת יי וְצַדִּיקָה מֵאֲלֹהֵי יִשְׁעוֹ:
זֶה הוּא הַדָּשִׁי מִבְּקָשֵׁי פְנֵיךְ יַעֲלֶב סֵלָה:
שָׂאוּ שְׁעָרִים רֹאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם וַיָּבֹא סֵלָךְ הַקְּבוֹד: מִי זֶה מִלֶּךְ
הַקְּבוֹד יי עֲזוֹ וְנִגְבוֹר יי גְּבוֹר מִלְּחָמָה:
שָׂאוּ שְׁעָרִים רֹאשֵׁיכֶם וְיִשָּׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
וְבָא סֵלָךְ הַקְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מִלֶּךְ
הַקְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא מִלֶּךְ הַקְּבוֹד סֵלָה:

בשבת ובירש כישחל בשבת:

כס מְזֻמָּר לְדוֹד הָבֵי לֵי בְנֵי אֱלִים.
הָבֵי לֵי כְבוֹד וְעוֹ: הָבֵי לֵי כְבוֹד שְׁמוֹ.
הַשְׁתַּחֲוֹ לֵי בְהַדְרַת קִדְשׁ: קוֹל יי
עַל־הַיָּמִים אֱלֹהֵי־כְבוֹד הַרְעִים. יי עַל־
מִים רַבִּים: קוֹלֵי בַּחֲ קוֹל יי בְּהַדְרָה:
קוֹל יי שֹׁבֵר אֲרוֹמִים וְיִשְׁבֵּר יי אֶת־אֲרוֹן
הַלְבָּנוֹן: וַיִּרְקֹדֶם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן
כְּמוֹ כְּוִדָּאִים: קוֹלֵי חֲצֹב לְהַבּוֹת
אֵשׁ: קוֹל יי חִיל מְדָבָר וְחִיל יי מְדָבָר
קִדְשׁ: קוֹל יי וְיַחֲלִל אֵילֹת וַיַּהֲשֵׁף
יַעֲרוֹת וּבְהִיכְלוֹ בָּלוּ אֲמֵר כְּבוֹד: יי
לִפְּבוֹל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יי מִלֶּךְ לְעוֹלָם: יי
עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יי וַיְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ווען מאן דיא ספר תורה אין דען ארון הקדש שצעללט, ווירד דיקועס געזאגט:

וּבְנַחֲהָ יֹאמֶר שׁוֹבָה יְהוָה רַבְּבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה יי
לְמַנוּחָתָהּ אֶתָּה וְאֶרֶץ עֲנָה כְּהִנֵּה יִלְבָּשׁוּ צִדִּיק וְהַסִּידִיק יִרְנְנוּ בְּעִבּוֹר
דָּוִד עֲבִדָּךְ אֶל־תֵּשֶׁב פָּנֵי מִשִּׁיחָה: פִּי לִקַּח מִזֶּבַע נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי
אֶל־תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֹשֶׁר:
דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי נֶעֱם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה
חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָדֶם:

מוסף לשבת ולשבת ראש חדש

כל יחיד חייב בתפלת מוסף בין יש לצור צעיר בין לא. זמן תפלת מוסף אחר תפלת שחרית, ואין לחזרה יותר מוסף ז' שעות. אם התפלל אחת קודם ס"ט ילא. שבת ולא התפלה צומנה אין לה תשלומין. היו לפניו שתי תפלות אחת של מנחה ואחת של מוסף, כגון שאיחר להתפלל מוסף עד שש ומחלה לריך להתפלל של מנחה וחלל ואח"כ של מוסף, אע"פ שאין להתפלל מנחה גדולה לכתחלה הכא שאני כיון שריך להתפלל של מוסף, מיהו אם קוראין לציה"כ אין לריך להקדים של מנחה אם עדיין לא קרא השמש למנחה, אבל משהגיע זמן מנחה קטנה לריך להקדימה למוסף, וצליצור לא יעשו כן, ואם הוא סמוך לערב ואין שהוא להתפלל שסיהן הורה צמג"ח שיחפול מוסף וישלים של מנחה צערצית שחיס. עעה והחליף של מוסף בחזרה, אם עקר רגליו חזר לראש ואם לא עקר רגליו לשל שבת צלצד, התפלל של חול ולא הזכיר של שבת לא ילא, ואם אמר רק ונעשה לפניך חובותינו בתמיד יום ובקרוב מוסף ילא. עעה ולא התפלל שחרית אינו משלים צמוסף חלל צמנחה, כך כ"ל שהיא הרי" שמוכה. מותר לעשות קודם תפלת המוספין אבל סעודה אמורה חלל למאן דחלש לצ"י.

הש"ץ אומר הצי קדיש.

ב' שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנא הפל
וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
שמו באהבה:

צ"ט זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים.
למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
בקץ מוריד השל: צחוק משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלל חיים בחדס מחיה מתים ברחמים רבים
סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

צ"ט מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה
הַמֵּתִים: (*)

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ
סְלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי
הָאֵל (נ"ס הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

(*) קדושה לש"ץ.

כְּתוּר יִתְּנוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
קְבוּצֵי מִטָּה: יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ. כְּדָבָר הָאֲמֹר עַל-
יָד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר:

ס' קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
ס"ז כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתֵינוּ שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ
לְהַעֲרִיצוֹ לְעִמָּתָם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים:

קו"ס בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

ס"ז מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ וַיַּחֲזֶן עִם הַמִּיַּחֲדִים שְׁמוֹ עָרַב
וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעַמִּים בְּאַהֲבָה שָׁמַע אוֹמְרִים:

קו"ס שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

ס"ז הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אָבִינוּ. הוּא מְלִכֵנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא
יוֹשִׁיעֵנוּ וַיַּגְאֵלֵנוּ שְׁנִית וַיִּשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָּל חַי לֵאמֹר הֵן
גָּאֻלְתִּי אֶתְכֶם אַחֲרִית כִּרְאִשִּׁית לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

קו"ס אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

ליו"ט אֲדִיר אֲדִירֵנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל-הָאָרֶץ. וְהָיָה
יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:
ס"ז וּבִדְבָרֵי קִדְּשָׁה כְּתוּב לֵאמֹר:

קו"ס יְמִלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר יְהִלְלוּךָ:

ס"ז לְדֹר וָדֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וּלְנִצָּח נִצָּחִים קִדְּשָׁתָהּ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחָהּ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל (נ"ס הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

(*) תִּכְנֹת שַׁבַּת רָצִית קִרְבָּנוֹתֶיהָ. צוֹיֵת
פְּרוּשֵׁיהָ עִם סְדוּרֵי נִסְכֶּיהָ. מַעֲנִיָּה לְעֶלְם
כְּבוֹד יִנְחֲלוּ. טוֹעֲמִיהָ חַיִּים זָכוּ. וְגַם
הָאֱהָבִים דְּבָרֶיהָ. גִּדְּלָה בַּחֲרוּ. אִזּוּ מִסִּינִי
נִצַּטּוּ עָלֶיהָ. וְתַצִּינּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לְהַקְרִיב
בָּהּ קִרְבֵּן מוֹסֵף שַׁבַּת כָּרְאוֹי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי
אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ.
וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת־קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסֻדְרָם
וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת־מוֹסֵף יוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ

לשבת ראש חדש

(*) אֲתָה יַצַּרְתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם כְּלִית מְלֹאכְתְּךָ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִית בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־
הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעִבּוּדְתְּךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָּ. וְתַתֵּן
לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבָתוֹת לְמִנוּחָה וְרֵאשֵׁי יְדֵי חַדָּשִׁים
לְכַפָּרָה. וְלִפִּי שְׂחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חֲרָבָה
עִירָנוּ וְשָׁמַם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְגָלָה יְקָרָנוּ וְנָטַל כְּבוֹד
מִבֵּית חַיֵּינוּ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירְתְּךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ

בְּאַהֲבָה כְּמִצֻּת רְצוֹנָךְ • כִּמּוֹ שְׁכַתְּבָתָּ
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מִשְׁה עֲבָדְךָ מִפִּי
כְּבוֹדְךָ כְּאַמּוֹר •

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כָבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
תְּמִימִם וְשְׁנֵי עֲשָׂרָנִים סֵלֶת מְנַחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ • עֲלֵת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ • עַל־
עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה •

יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ • שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי
עֲנֵג • עִם אֲמִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעִי • כָּלָם יִשְׁבְּעוּ
וְיִרְעַעְנֻ מִשׁוּבְךָ • וּבְשִׁבְעֵי רְצִיחַ־בּוֹ

לשבת ראש חדש

עָלֵינוּ מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ • יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׁמְחָה לְאַרְצֵנוּ
וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ וְשָׂם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבָּנוֹת
חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֹדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם • וְאֶת
מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה
וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצֻּת רְצוֹנָךְ כִּמּוֹ שְׁכַתְּבָתָּ
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מִשְׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאַמּוֹר •
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כָבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי
עֲשָׂרָנִים סֵלֶת מְנַחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ • עֲלֵת
שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ עַל־עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה • וְזֶה קָרְבַּן
שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כְּאַמּוֹר •

וְקִדְשָׁתוֹ. חֲמִידַת יָמִים | אוֹתוֹ קָרָאתָ. זָכַר
לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתֵנוּ קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שֶׁבַעֲנוּ מִטּוֹבָךָ וְשִׁמְחָנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ וְטָהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחֵילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבַּת קִדְּשֶׁךָ. וַיְנוּחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִקִּדְּשֵׁי שָׁמַךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת :

רצה

לשבת ראש חדש

וּבְרָאשֵׁי הַדְּשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֲלֶיהָ לֵי פָרִים בְּנֵי־בָקָר
שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם :
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְּבָר שֶׁלֹּשָׁה עֶשְׂרֹנִים לִפְרֹ
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֶּשׂ וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ וְשַׁעִיר
לְכִפּוּר וּשְׁנֵי תְּמִידִים כֹּהֲלִכְתָּם :

יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֹג עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי.
כֻּלָּם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבָךָ. וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוֹ חֲמִידַת
יָמִים אֹתוֹ קָרָאתָ. זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתֵנוּ וְחִדְּשׁ עָלֵינוּ
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה.
לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנַחֲמָה. לְפִרְנָסָה
וּלְכִלְכָּלָה. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְמַהֲלֵל חֲטָא וְדִסְלִיחַת
עוֹן (נִשְׁכַּח הַעֲבוּר וּלְכַפֵּרֶת פָּשַׁע) : כִּי בַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל בְּחִרְתָּ
מִכָּל הָאֻמוֹת. וְשַׁבַּת קִדְּשֶׁךָ לָהֶם הוֹדַעְתָּ וְחִקִּי רָאשֵׁי
חֲדָשִׁים לָהֶם קָבַעְתָּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת
וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים :

רצה

מוסף לשבת

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי המהזיר שכינתו לציון:

וועהרענד דער חזן דיעזעס זאגט:

זאגט קהל מוידים דרבנן.

מוידים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל-בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמה הגדול והקדוש על-
שהחייטנו וקיימתנו כן תחיינו
ותקיימנו ורתאסוף גליותינו
לחצרות קדשך לשמור חקך
ולעשות רצונך ולעבדך
בלבב שלם על שאנו מוידים
לך. ברוך אל ההודאות:
נפלאותיך וטובותיך שבכל-עת ערב ובקר וצהרים.
השוב כי לא-כלו רחמך. והמרחם כי לא-תמו חסדיך.
מעולם קיינו לך:

אן שבת חנוכה ווירד היער על הנסים נעזאגט סאן זייטע ליג.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד:

נא"ם וכתוב לחיים טובים כל-בני בריתך:

וכל החיים יורוך סלה. ויהללו את-שמך באמת.

מוסף לשבת צה

ה'אל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב
שמך ולך נאה להודות:

חיו אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה
הפתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים.
עם קדושה פאמור: וברכה יי ושמך: יאר יי פניו אליך ויחנך:
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים. עלינו
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור
פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום.
וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל
שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים מזבים ולשלום. ברוך
אתה יי עשה השלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך
תרהוק נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפס עצתם.
וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה
למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה
ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:
עשה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
נאמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ונתן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך

בִּירְאָה פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת: וְעֶרְבָה לִּי מִנַּחַת יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַיִם פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:

דער חזן וויעדערהאלט דיא תפלה מיט דער קדושה. קדיש מיט תתקבל. דאן ווירד
אין כאלהינו געזאגט.

קוה אל יי חזק ויאמץ לבך וקוה אל יי אין קדוש כיי כי אין בלתך ואין צור
כאלהינו כי מי אלוה מבלעדו יי ומי צור זולתי אלהינו:

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ. אֵין כְּאֱדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵנוּ.
אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כְּאֱלֹהֵינוּ. מִי כְּאֱדוֹנֵינוּ.
מִי כְּמַלְכֵנוּ. מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ.
נוֹדָה לְאֱדוֹנֵינוּ. נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ. נוֹדָה
לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֱדוֹנֵינוּ.
בָּרוּךְ מַלְכֵנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא
אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֱדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא
מַלְכֵנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא
שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹרֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת
הַסָּמִים:

פִּטּוֹם הַקְטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצֶּפֶרֶן וְהַחֲלִבָּה
וְהַלְבֹנָה. מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנָה:
מִרוֹקְצִיעָה. שְׁבֹלֶת נֶרְדִּי וְכֶרֶם. מִשְׁקַל
שִׁשָּׁה עָשָׂר. שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה. הַקֶּשֶׁט
שְׁנַיִם עָשָׂר. וְקְלוֹפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן
תְּשַׁעָה. בִּרְיֹת כֶּרְשִׁינָה תְּשַׁעָה קֶבֶץ: יֵין
קֶפֶרִיסִין סֵאִין תֵּלֶתָא וְקֶבֶץ תֵּלֶתָא. וְאֵם

אין לו יין בקפריסין. מביא חמר חורין
 עתיק: מלח סדומית רובע הקב. מעלה
 עשן כל שהוא: רבי נתן אומר אף כפת
 הירדן כל שהוא. ואם נתן בה דבש
 פסלה. אם חסר אחת מכל סמניה חיב
 מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר.
 הצרי אינו אלא שרק הנוטף מעצי הקטף.
 ברית ברשינה ששפין בה את הצפורן
 כדי שתהא נאה: יין בקפריסין ששורין בו
 את הצפורן כדי שתהא עזה: והלא מי
 רגלים יפין לה. אלא שאין מכניסין מי
 רגלים בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום
 הראשון היו אומרים. ליי הארץ ומלואה תבל ויושבי
 בה: בשני היו אומרים. גדול יי ומהלל מאד בעיר
 אלהינו הרקדשו: בשלישי היו אומרים. אלהים
 נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט: ברביעי היו
 אומרים. אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בחמישי
 היו אומרים הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב:
 בששי היו אומרים. יי מלך גאות לבש לבש יי עז
 התאזר אף תכונת בל בל תמוט: בשבת היו אומרים.
 מזמור שיר ליום השבת: מזמור שיר לעתיד לבא.
 ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים
שלום בעולם. שנאמר וכל בניה למודי יי ורב שלום בניה : אל
תקרא בניה אלא בניה : שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו
מכשול : יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך למען אחי ורעי
אברהם נא שלום בך : למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך : יי
עז לעמו יתן יי ויברך את עמו בשלום :

סאן ואנא עלינו זייטע 44, מזמור שיר ליום השבת זייטע 18, דאן שיר היחוד.

שיר היחוד לשבת

אז ביום השביעי נחת. יום השבת על פן ברכת :
ועל כל פועל תהלה ערוכה. חסידה בכל עת יברכוכה :
ברוך יי יוצר כלם. אלהים חיים ומלך עולם :
כי מעולם על עבדיך. רוב רחמיה וחסדיך :
ובמצרים החלות. להודיע כי מאד נעלית :
על כל אלהים בעשות ביהם. שפטים גדלים ובאלהיהם :
בבקעת ים סוף עמך ראו. יד הגדולה וייראו :
נהגת עמך לעשות לך. שם תפארת להראות גדלך :
ודברת עמם מן השמים. וגם העבים נטפו מים :
ידעת לבתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר :
תתה לעמך דגן שמים. וכעפר שאר ומצור מים :
תגרש גוים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל לאמים :
בעבור ישמרו חקים ותורות. אמרות יי אמרות טהורות :
ויתעדנו במרעה שמן ומחלמיש צור פלגי שמן :
בנוחם בנו עיר קדשך. ויפארו בית מקדשך :
ותאמר פה אשב לאורך. ימים צדה בך אברך :
כי שם יזבחו זבחי צדק. אף כהניך ילבושו צדק :
ובית הלוי נעימות יזמרו. לך יתרועעו אף ישירו :

שיר היחוד לשבת

בית ישראל ויראי יי. יכבדו ויודו שמך יי :
 הטיבות מאד לראשונים. כן תטיב גם לאחרונים :
 יי תשיש נא עלינו. כפאשר ששפת על אבותינו :
 אותנו להרבות ולהטיב. ונודה לך לעולם פי תטיב :
 יי תבנה עירך מהרה. פי עליה שמך נקרא :
 וקרן דוד תצמיח בה. ותשבון לעולם יי בקרבה :
 ובחי צדק שמך נזבחה. וכימי קדם תערב מנחה :
 וברך עמך באור פניך. פי תפצים לעשות רצונך :
 וברצונך תעשה תפצנו. הבט נא עמך כלנו :
 בחרתנו להיות לך לעם סגלה. על עמך ברכתך סלה :
 ותמיד נספר תהלתך. ונהלל לשם תפארתך :
 ומברכתך עמך יבורך. פי את כל אשר תברך מבורך :
 ואני בעודי אהללה בוראי. ואברככה כל ימי צבאי :
 יהי שם יי מבורך לעולם. מן העולם ועד העולם :
 פפתוב ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם. ויאמרו
 כל העם אמן והלל ליי : ענה דניאל ואמר להוה שמה די אלהא
 מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא :
 ונאמר ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה
 שבניה שתחיה קומו ברכו את יי אלהיכם מן העולם עד העולם
 ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה : ונאמר ברוך
 יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללוה :
 ונאמר ויברך דוד את יי לעיני כל הקהל ויאמר דוד. ברוך אתה
 יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד העולם :

שיר הכבוד

אנעים ומירות ושירים אארוג. פי אליך נפשי תערוג :
 נפשי תמדה בצל ידיך. לדעת כל רז סודך :

מִי דְבָרִי בְּכְבוֹדְךָ. הוֹמָה לְבִי אֶל הוֹדִיָּךְ :

עַל בֶּן אֲדָבָר בְּךָ נִכְבְּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת :

אֲסַפְּרָה כְּבוֹדְךָ וְלֹא רֵאִיתִיךָ. אֲדַמָּךְ אֲכַנֶּךָ וְלֹא יַדְעֲתִיךָ :

בְּיַד נְבִיאֶךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דְּפִית הָדָר כְּבוֹד הוֹדְךָ :

גִּדְלָתְךָ וּגְבוּרָתְךָ. כִּנּוּ לְתַקְקָה פִּעֲלָתְךָ :

דָּמוֹ אוֹתְךָ וְלֹא כִּסִּי יִשֶּׁךָ. וַיִּשְׁוֹךְ לִסִּי מִעֲשִׂיָּךְ :

הַמְשִׁילוֹךְ בְּרוֹב חַיּוֹנוֹת. הִנֵּךְ אַחֵד בְּכָל הַמְּיוֹנוֹת :

וַיַּחֲזֵי בְךָ זְקֵנָה וּבַחֲרוֹת. וַיִּשְׁעַר רֹאשְׁךָ בְּשִׁיבָה וּשְׁחָרוֹת :

זְקֵנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוֹת בְּיוֹם קֶרֶב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת

יִדְּיוֹ לוֹ רַב :

חֶבֶשׁ כּוֹבֵעַ יִשְׁוֶעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וְזִרְעֵה קִדְשׁוֹ :

טָלְלִי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. וּקְנֻצוֹתָיו רְסִיסֵי לֵילָה :

יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חֵסֶן בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לְעֹמֶרֶת צָבִי :

כִּתְּם טָהוֹר פִּזּוֹ דָּמוֹת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מִצַּח כְּבוֹד שְׁם

קִדְשׁוֹ :

לַחֵן וּלְכְבוֹד צָבִי תִּפְאָרָה. אֲמַתּוֹ לוֹ עֲמָרָה עֲמָרָה :

מַחְלָפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בַחֲרוֹת. קְנֻצוֹתָיו תִּלְתָּלִים

שְׁחֹרוֹת :

גִּוָּה הַצֶּדֶק צָבִי תִּפְאָרָתוֹ. יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שְׁמַחָתוֹ :

סִגְלָתוֹ תִּהְיֶה בִידּוֹ עֲמָרָת. וַצִּנִּיף מְלוּכָה צָבִי תִּפְאָרָת :

עֲמוּסִים נִשְׁאָם עֲמָרָת עֲנָדָם. מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו כְּבָדָם :

פִּיאָרוֹ עָלַי וּפִיאָרִי עָלָיו. וְקָרֹב אֵלַי בְּקִרְאִי אֵלָיו :

צַח וְאֲדָוָה לְלְבוֹשׁ אָדָם. פִּוְרָה בְּדָרְכוֹ כְּבוֹאוֹ מֵאָדָם :

קִשְׁר תִּסְלִין הִרְאָה לְעֵנָו. תִּמְוִינֶת יְיָ לִנְגִיד עֵינָיו :

רוֹצֶה בְּעַמּוֹ עֲנֻיִם יִפְאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר :

שיר הכבוד צח

ראש דְּבָרְךָ אֵמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דוֹר וָדוֹר עִם דּוֹרְשֶׁךָ
דְּרוֹשׁ:

שִׁית הַמֶּזֶן שִׁירִי נָא עָלֶיךָ. וְרָנְתִי תִקְרַב אֵלֶיךָ:
תְּהַלֵּלְתִּי תְהִי לְרֹאשְׁךָ עֲמֻרָת. וְתִפְּלֹתִי תִכּוֹן קְטוֹרֶת:
תִּיקַר שִׁירְתָּ רֹשׁ בְּעֵינַיִךָ. כְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל קַרְבְּנֶיךָ:
בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מִשְׁבִּיר. מְחֹלֵל וּמוֹלִיד צְדִיק
כְּבִיר:

וּבִבְרָכָתִי תִנְעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לָךְ כְּבָשִׁים רֹאשׁ:
יַעֲרֹב נָא שִׁיחִי עָלֶיךָ. כִּי נִפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:
לָךְ יְיָ הַגְדוּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמִים
וּבָאָרֶץ: לָךְ יְיָ הַמְּלָכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ:

סדר תקוני שבת

ביום השנה קודם סעודת שמירת שכול לעמיקא קדישא יאמר זה:

פירק ט א אמר רבי עקיבא מנין לעבודת פוכבים שמממאה
במשא פגדה. שנאמר תזרם כמו דודה. צא תאמר לו. מה נדה
מממאה במשא אף עבודת פוכבים מממאה במשא: ב מנין
לספינה שהיא טהורה. שנאמר דרך אניה בלב ים: מנין לערוגה
שהיא ששה ספחים על ששה ספחים שזרעין בתוכה חמשה
זרעונים. ארבע בארבע רוחות הערוגה ואחת באמצע. שנאמר
כי בארץ תוציא צמחה ובגנה זרועיה תצמיח. זרעה לא נאמר
אלא זרועיה: ח מנין לפולטת שכבת זרע ביום השלישי שהיא
טמאה. שנאמר היו נכונים לשלשת ימים. מנין שמרחיצין את
המילה ביום השלישי שחל להיות בשבת. שנאמר ויהי ביום
השלישי בהיותם פואבים. מנין שקושרין לשון של זמירות בראש
שעיר המשתלח. שנאמר אם יהיו חמאיכם בשנים בשלג ילבינו:
ד מנין לסיבה שהיא כשתיה ביום הקפאים. אף על פי שאין

רֹאיה לְדָבָר זָכָר לְדָבָר. שְׁנֵאמַר וְחָבֵא פָּמִים בְּקָרְבָּנוּ וְכִשְׁמֵן
 בְּעֶצְמוֹתָיו: ה' הַמוֹצִיא עֲצִים כְּדִי לְבָשֵׁל בִּיצָה קִלְחָה. תְּבַלִּין כְּדִי
 לְתַבֵּל בִּיצָה קִלְחָה מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה. קְלִיפֵי אֲגוּזִים. קְלִיפֵי
 רְמוֹנִים. אִיסְטִים וּפּוּאָה. כְּדִי לְצַבּוֹעַ בָּהֶן בְּגָד קָטָן בְּסִבְכָּה. מִי
 רְגָלִים. נֶתֶר. וְבוֹרִית. קְמוּלִיא. וְאַשְׁלָג. כְּדִי לְכַבֵּס בָּהֶן בְּגָד
 קָטָן בְּסִבְכָּה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר כְּדִי לְהַעֲבִיר עַל הַכֶּתֶם: וּפְלִפְלִת
 כָּל שֶׁהוּא וְעֵטְרָן כָּל שֶׁהוּא. מִיָּנִי בְּשָׂמִים וּמִיָּנִי מִתְכּוֹת כָּל שֶׁהוּא.
 מֵאֲבָנֵי הַמִּזְבֵּחַ וּמֵעֵסֶר הַמִּזְבֵּחַ. מִקֵּק סָפָרִים וּמִקֵּק מִסְפָּחוֹתֵיהֶם
 כָּל שֶׁהוּא. שְׁמַצְנִיעִים אוֹתָן לְגוּגָן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֵף הַמוֹצִיא
 מִשְׁמַשֵּׁי עֲבוּדָת אֱלִילִים כָּל שֶׁהוּא. שְׁנֵאמַר וְלֹא יִדְבַק בִּידָה
 טְאוּמָה מִן הַחֶרֶם: וְהַמוֹצִיא קֶסֶת הָרוּבֵלִין אֵף עַל פִּי שֵׁישׁ בִּיה
 מִיָּנִי הֶרְבֵּה אֵינוֹ חַיֵּב אֲלָא חֲטָאת אַחַת. זֶרַעֲנִי נִגְהָ פְחוּרָת
 מִכְּגֻרֹנְגָת. רַבִּי יְהוּדָה בֵּן בְּתִירָה אוֹמֵר חֲמִשָּׁה. זֶרַע כְּשׁוֹאִין
 שָׁנִים. זֶרַע דְּלוּעִין שָׁנִים. זֶרַע פּוּל הַמַּצְרֵי שָׁנִים. חֲגֵב חֵי מְדוּר
 כָּל שֶׁהוּא. מֵת כְּגֻרֹנְגָת. צְפוּרָת כְּרָמִים בֵּין חֵיהָ בֵּין מְתָה כָּל
 שֶׁהוּא שְׁמַצְנִיעִין אוֹתָהּ לְרִפּוּאָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֵף הַמוֹצִיא
 חֲגֵב חֵי טָמֵא כָּל שֶׁהוּא שְׁמַצְנִיעִין אוֹתוֹ לְקָטָן לְשִׁחָק בּוֹ:

פִּי: א' הַמַּצְנִיעַ לְזֶרַע וּלְרֹגֵמָא וּלְרִפּוּאָה וְהוֹצִיא בְּשֶׁבֶת חֲיֵב
 בְּכָל שֶׁהוּא. וְכָל אָדָם אֵין חֲיֵב עָלָיו אֲלָא בְּשִׁיעוּרוֹ חִזּוֹ וְהַכְּנִיסוֹ
 אֵינוֹ חֲיֵיב אֲלָא בְּשִׁיעוּרוֹ: ב' הַמוֹצִיא אוֹכְלִין וְנִתְּנִין עַל הָאִסְקוּפָה
 בֵּין שְׁחִזּוֹ וְהוֹצִיאָן בֵּין שְׁהוֹצִיאָן אַחֵר פְּטוּר מִפְּנֵי שֶׁלֹּא עָשָׂה
 מְלֹאכְתּוֹ בְּבֵרֵת אַחֶרֶת. קֶסֶת שֶׁהִיא מְלֹאכָה פִּירוּרָת וְנִתְּנָה עַל
 הָאִסְקוּפָה הַחִיצוֹנָה אֵף עַל פִּי שְׁרֹב הַפִּירוּרָת מִבְּחוּץ פְּטוּר עַד
 שִׁיּוּצִיא אֵת כָּל הַקֶּסֶת: ג' הַמוֹצִיא בֵּין בִּימִינוֹ בֵּין בְּשִׁמְאָלוֹ בְּתוֹךְ
 חִיקוֹ אוֹ עַל כְּתִיפֵי חֲיֵב. שָׁכֵן מִשָּׂא בְּנֵי קֶהֶת. לְאַחֵר יָדוֹ בְּרָגְלוֹ
 בְּפִיו וּבְמַרְפָּקוֹ בְּאֹזְנוֹ וּבְשַׁעְרֵוֹ וּבְפִגְמָתוֹ וּפִיָּה לְמִטָּה בֵּין פּוֹנְדָתוֹ
 לְחִלּוּקוֹ וּבְשִׁסְתָּ חִלּוּקוֹ בְּמַנְעָלוֹ בְּסִנְדָלוֹ פְּטוּר שֶׁלֹּא הוֹצִיא בְּדֶרֶךְ
 הַמוֹצִיאִין: ד' הַמַּתְפִּיץ לְהוֹצִיא לְפָנָיו וּבָא לוֹ לְאַחֲרָיו פְּטוּר.
 לְאַחֲרָיו וּבָא לוֹ לְפָנָיו חֲיֵב. בְּאַמֶּת אָמְרוּ הָאֵשָׁה הַחוּגְרָת בְּסִינְרָ

בין מלפניה ובין מלאהריה חייבת שכן ראוי להיות חוזר. רבי יהודה אומר אף מקבלי פתקין: ה המוציא כפר לרשות הרבים. חייב. הוציאוהו שנים פטורין. לא יכול אחד להוציאו והוציאוהו שנים חייבים. ורבי שמעון פוטר. המוציא אוכלין פחות מכשיעור בכלי פטור אף על הכלי שהכלי מפילה לו. את החי במטה פטור אף על המטה שהמטה מפילה לו. את המת במטה חייב. וכן פוית מן המת וכוית מן הגבילה וכעדשה מן השרץ חייב. ורבי שמעון פוטר: ו הנוטל צפרניו זו בזו או בשיניו וכן שערו וכן שפמו וכן זקנו וכן הגודלת וכן הבוהלת וכן הפוקסת רבי אליעזר מחייב. וחכמים אוסרין משום שבות. התולש מעציץ נקוב חייב. ושאינו נקוב פטור. ורבי שמעון פוטר בזה ובזה:

ס"ק י"א א הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים מרשות הרבים לרשות היחיד חייב. מרשות היחיד לרשות היחיד ורשות הרבים באמצע. רבי עקיבא מחייב וחכמים פוטרין: ב פיצד. שתי גוזמאות זו פנגד זו ברשות הרבים המושיט והזורק מזו לזו פטור. היו שתיהן בדיוטא אחת המושיט חייב והזורק פטור. שפק היתה עבדת הלויים. שתי עגלות זו אחר זו ברשות הרבים מושיטין הקרשים מזו לזו אבל לא זורקין. חולית הבור והסלע שהן גבוהים עשרה ורחקן ארבע הנוטל מהן והנותן על גבן חייב פחות מכן פטור: ג הזורק ארבע אמות בכותל למעלה מעשרה מסחים פזורק באויר. למטה מעשרה מסחים פזורק בארץ. הזורק בארץ ארבע אמות חייב. זרק לתוך ארבע אמות ונתגלגל חוץ לארבע אמות פטור. חוץ לארבע אמות ונתגלגל לתוך ארבע אמות חייב: ד הזורק בים ארבע אמות פטור. אם היה רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו. הזורק לתוכו ארבע אמות חייב. ובמה הוא רקק מים פחות מעשרה מסחים. רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו הזורק בתוכו ארבע אמות חייב: ה הזורק מן הים ליבשה ומן היבשה לים ומן הים לספינה ומן הספינה לים ומן הספינה לתבירתה פטור. ספינות קשורות זו בזו ממלמלין מזו

לזו אם אינן קשורות אף על פי שמוקפות אין ממלמלין מזו לזו :
ו הוזרק ונזכר לאחר שיצתה מידו קלטה אחר קלטה בלב או
שנשרפה פטור. זרק לעשות חבורה בין באדם ובין בהמה
ונזכר עד שלא געשית חבורה פטור. זה הכלל כל חיבי חטאות
אינן חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה. תחלתן שגגה וסופן
זדון תחלתן זדון וסופן שגגה פטורין עד שתהא תחלתן וסופן
שגגה :

סיק יב א הבונה במה יבנה ויהא חייב. הבונה כל שהוא ודמסתת
והמכה בפטיש ובמעצד הקודח כל שהוא חייב. זה הכלל כל
העושה מלאכה ומלאכהו מתקיימת בשבת חייב. רבן שמעון בן
גמליאל אומר אף המכה בקורנס על הסדן בשעת מלאכה חייב
מפני שהוא במתקן מלאכה: ב החורש כל שהוא המנפש
והמקורסם והמורד כל שהוא חייב. המלקט עצים אם לתקן כל
שהן אם להשיק בדי לבשל ביצה בקלה. המלקט עשבים אם לתקן
כל שהוא אם לבהמה במלא פי הגדי: ג הכותב שתי אותיות
בין בימינו ובין בשמאלו בין משם אחד בין משתי שמות בין
משתי סמנינות בכל לשון חייב. אמר רבי יוסי לא חייבו שתי
אותיות אלא משום רושם. שפך היו פותבין על קרשי המשכן
לידע איזו בן זוגו. אמר רבי מצינו שם קטן משם גדול. שם
מישמעון ומשמואל. נח מנחור דן מדנאל גר מגדיאל: ד הכותב
שתי אותיות בהעלם אחד חייב. כתב בדיו בסם בסיקרא בקומום
ובקנקנתום ובכל דבר שהוא רושם. על שני כותלי זווית ועל
שני לוחי סינקס והן נהגין זה עם זה חייב. הכותב על פשרו חייב.
המסרס על פשרו רבי אליעזר מחייב חטאת ורבי יהושע פומר:
ה כתב במשקין במי פרות באבק דרכים באבק סופרים ובכל
דבר שאינו מתקיים פטור. לאחר ידו ברגלו בפיו ובמרפיקו. כתב
אות אחת סמוך לכתב וכתב על גבי כתב נתפזין לכתוב חית
וכתב שני זייגין אחת בארץ ואחת בקורה כתב על שני כותלי
הבית על שני דפי סינקס ואין נהגין זה עם זה פטור. כתב אות

אחת נוטריקון רבי יהושע בן בתירא מחייב וחכמים פוטריין:
 ו הפותב שתי אותיות בשתי העלמות אחת שחרית ואחת בין
 הערבים. רבן גמליאל מחייב וחכמים פוטריין:

ס"ק י"א רבי אליעזר אומר האורג שלשה חומין בתחילה ואחד
 על האריג חייב וחכמים אומרים בין בתחלה בין בסוף שיעורו
 שני חומין: ב העושה שתי בתי גירין בגירין בקירוס בגפה
 בכברה ובסל חייב. והתופר שתי תפירות והקורע על מנת
 לתפור שתי תפירות: ג הקורע בחמתו ועל מתו וכל המקלקלין
 פטריין. והמקלקל על מנת לתקן שיעורו פמתקן: ד שיעור
 המלבן והמנפץ והצובע והטוה כמלא רוחב הסיט כפול. והאורג
 שני חומין שיעורו כמלא הסיט: ה רבי יהודה אומר הצד צפור
 למגדל וצבי לבית חייב. וחכמים אומרים צפור למגדל וצבי
 לבית ולחצר ולביבין רבן שמעון בן גמליאל אומר לא כל
 הביבין שוין זה הכלל כל המחוסר צידה פטור ושאינו מחוסר
 צידה חייב: ו צבי שנכנס לבית ונעל אחד בפניו חייב נעלו
 שנים פטריין לא יכול אחד לנעול ונעלו שנים חייבין ורבי שמעון
 פומר: ז יושב האחד על הפתח ולא מלאהו יושב השני ומלאהו
 השני חייב. יושב הראשון על הפתח ומלאהו ובא השני ויושב
 בצידו אף על פי שעמד הראשון והלך לו. הראשון חייב והשני
 פטור. הא למה זה דומה לנועל את ביתו לשומרו ונמצא צבי
 שומר בתוכו:

ס"ק י"ב א ישמונה שרצים האמורים בתורה. הצדן והחובל בהן
 חייב. ושאר שרקצים ודמשים. החובל בהן פטור. הצדן לצורך
 חייב ושלל לצורך פטור. חיה ועוף שברשותו. הצדן פטור.
 והחובל בהן חייב: ב אין עושין הילמי בשבת. אבל עושה הוא
 את מי המלח. ומובל בהן פתו. ונותן לתוך התבשיל. אמר רבי
 יוסי והלא הוא הילמי בין מרבה ובין מועט. ואלו הן מי מלח
 המתריין. נותן שמן בתחילה לתוך המים או לתוך המלח: ג אין
 אוכלין אוזב יין בשבת. לפי שאינו מאכל בריאים. אבל אוכל

הוא את יועזר. ושותה אבוב רועה. כל האוכלין אוכל אדם
לרפואה. וכל המשקין שותה. חוץ ממי דקלים וכוס עקרים.
מפני שהן לירוקה. אבל שותה הוא מי דקלים לצמא. וסך
שמן עקריין שלא לרפואה: ד החושש בשניו לא יגמע בהן את
החומץ אבל מטביל הוא בדרך. ואם נתרפא נתרפא. החושש
במתניו לא יסוף יין וחומץ. אבל סך הוא את השמן. ולא שמן
ורד. בני מלכים סכים שמן ורד על מפותיהן. שכן דרכם לסוף
בחול. רבי שמעון אומר כל ישראל בני מלכים הם:

ס"ק טו א אלו קשרים שחיבין עליהן. קשר הגמלין. וקשר
הספנין. וכשם שהוא חיב על קשורן. כך הוא חיב על התרן.
רבי מאיר אומר כל קשר שהוא יכול להתירו באחת מידיו אין
חיבין עליו: ב יש לך קשרים שאין חיבין עליהן כקשר הגמלין
וכקשר הספנין. קושרת אשה מפתח חלוקה וחומי סבבא. ושר
פסיקיא. ורצועות מנעל. וסנדל. ונודות יין ושמן. וקדרה של
בשר. רבי אליעזר בן יעקב אומר קושרין לפני הבהמה בשביל
שלא תצא. קושרין דלי בפסיקיא אבל לא בחלב. רבי יהודה
מתיר. כלל אומר רבי יהודה כל קשר שאינו של קיימא. אין חיבין
עליו: ג מקפלין את הפלים אפילו ארבעה וחמשה פעמים. ומציעין
את המשות מלילי שבת לשבת אבל לא משבת למוצאי שבת.
רבי שמעאל אומר מקפלין את הפלים ומציעין את המשות מיום
הכפורים לשבת. וחלבי שבת קרבין ביום הכפורים (נ"א אבל
לא של יום הכפורים בשבת). רבי עקיבה אומר לא של שבת
קרבין ביום הכפורים ולא של יום הכפורים קרבין בשבת:

ס"ק טז א כל כתבי הקדש מצילין אותן מפני הדליקה. בין שקורין
בהן ובין שאין קורין בהן. ואף על פי שכתובים בכל לשון טעונים
גניזה. ומפני מה אין קורין בהם. מפני בטול בית המדרש. מצילין
תיק הספר עם הספר ותיק התפלין עם התפלין. ואף על
פי שיש בתוכן מעות. ולהיכן מצילין אותן. למביי שאינו מסלש.
בן בתירא אומר אף למסלש: ב מצילין מזון שלש סעודות.

סדר תקוני שבת קא

הָרָאוּ לָאָדָם לָאָדָם. הָרָאוּ לְבִהְמָה לְבִהְמָה. פִּיצַד. נִפְלָה
דְּלִיקָה בְּלֵילִי שַׁבַּת מִצִּילִין מִזֶּן שֶׁל שְׂעוּדוֹת. בְּשַׁחֲרִית מִצִּילִין
מִזֶּן שְׁתֵּי סְעוּדוֹת. בְּמִנְחָה מִזֶּן סְעוּדָה אַחַת. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר
לְעוֹלָם מִצִּילִין מִזֶּן שֶׁל שְׂעוּדוֹת: וְנִמְצְאוּ מִלֵּא כְּפֻרֹת. וְאָתָּה
עַל פִּי שֵׁישׁ בּוֹ מֵאָה סְעוּדוֹת. וְעָגוּל שֶׁל דְּבִילָה וְחֻבִּית שֶׁל יֶיֶן.
וְאוֹמְרִים לְאַחֲרִים בּוֹאוּ וְהִצִּילוּ לָכֶם. וְאִם הָיוּ פְּקָחִין עוֹשִׂין עִמּוֹ
חֲשֹׁבֹן אַחֵר הַשַּׁבָּת. לְהִיכֵן מִצִּילִין אוֹתָן. לְחַצֵּר הַמַּעֲוֶרֶבֶת. בֶּן
בְּתִירָא אוֹמֵר אָתָּה לְשִׁאֵינָה מְעוֹרֶבֶת: דּוֹלָשׁ מוֹצִיא כָּל כְּלִית שְׂמִישׁוֹ.
וְלוֹבֵשׁ כָּל מָה שֶׁיָּכוֹל לְלַבֹּשׁ. וְעוֹמֵק כָּל מָה שֶׁיָּכוֹל לְעִמּוֹק. רַבִּי יוֹסִי
אוֹמֵר שְׂמוֹנָה עָשָׂר פְּלִים. וְחֹזֵר וְלוֹבֵשׁ וּמוֹצִיא. וְאוֹמֵר לְאַחֲרִים
בּוֹאוּ וְהִצִּילוּ עִמִּי: הַרְבֵּי שֶׁמֶעוֹן בֶּן נָנָם אוֹמֵר פּוֹרְסִין עוֹר שֶׁל גָּדִי עַל
גְּבִי שִׂידָה תִּיבָה וּמִגָּדֵל שְׂאֵחֻז בָּהֵן אֶת הָאוֹר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְחַרֵּךְ.
וְעוֹשִׂין מַחִיצָה בְּכָל הַפְּלִים בֵּין מְלָאִים בֵּין רִיקָנִים בְּשִׁבִּיל שֶׁלֹּא
תֵּעָבֹר הַדְּלִיקָה: רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר בְּכָל חֹרֵשׁ חֲדָשִׁים מְלָאִין מִים
לְפִי שְׂאִין יְכוּלִין לְקַבֵּל אֶת הָאוֹר. וְהֵן מִתְּבַקְעִין וּמִכְבִּין אֶת
הַדְּלִיקָה: וְנִבְרִי שְׂבָא לְכַבּוֹת. אֵין אוֹמְרִים לוֹ כִּבֵּה וְאֵל תִּכְבֶּה.
מִפְּנֵי שְׂאִין שְׁבִיתָתוֹ עֲלֵיהֶן. אֲבָל קָטָן שְׂבָא לְכַבּוֹת אֵין שׁוֹמְעִין
לוֹ. מִפְּנֵי שְׁבִיתָתוֹ עֲלֵיהֶן: וְכּוֹשִׁין קַעֲרָה עַל גְּבִי הַנֵּר בְּשִׁבִּיל
שֶׁלֹּא תֵּאָחֹז בַּקּוֹרָה. וְעַל צוֹאָה שֶׁל קָטָן. וְעַל עֲקָרָה שֶׁלֹּא תִשׁוּף.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מַעֲשֶׂה בָּא לִפְנֵי רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי בַּעֲרָב וְאָמַר
חֹשֶׁשׁ־נִי לוֹ מִחֲטָאֵת: הַנִּבְרִי שֶׁהַדְּלִיק אֶת הַנֵּר מִשְׁתַּמֵּשׁ לְאוֹרוֹ
יִשְׂרָאֵל. וְאִם בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל אִסּוּר. מְלָא מִים לְהַשְׁקוֹת בְּהִמָּתוֹ
מִשְׁקָה אַחֲרָיו יִשְׂרָאֵל. אִם בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל אִסּוּר. עֲשֵׂה גוֹי כְּבֶשׂ
לִירֵד בּוֹ. יוֹרֵד אַחֲרָיו יִשְׂרָאֵל. וְאִם בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל אִסּוּר. מַעֲשֵׂה
בְּרֶבֶן גְּמֻלִיָּאל וְזִקְנִים שֶׁהָיוּ בָּאִין בְּסַפִּינָה. וְעֲשֵׂה גוֹי כְּבֶשׂ לִירֵד
בּוֹ. וְיִרְדּוּ בּוֹ רֶבֶן גְּמֻלִיָּאל וְזִקְנִים:

מִלֵּאמִי כְּמוֹת נֶשֶׁם גְּדוּלִים שְׁאוֹמְרִים צִיּוֹם הַשַּׁבָּת קוֹדֵשׁ שֶׁמִּקְדָּשִׁין קוֹדֵשׁ כְּנֹס פֶּתַח ז' מִמֶּנּוּ שַׁבָּת
וְלֵאמֹר כ' שְׁאוֹמְרִים זֶה:

עָשָׂר קְדוּשּׁוֹת הֵן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקוֹדֶשֶׁת מִכָּל הָאֲרָצוֹת וּמִדָּה
הִיא קְדוּשָׁתָהּ שֶׁמִּבִּיאִים מִמֶּנָּה עוֹמֵר וְהַכְּפוּרִים וְשְׁתֵּי הַלֶּחֶם מִדָּה

שאינ מביאין כן סבל הארצות: וצירות המוקפות חומה מקודשות
 ממנה שמשלחין מתוכן את המצורעים ומסבבין לתוכן סתם
 עד שירצו יצא אין מחזירין אותו: ה לפנים מן החומה מקודש
 מהם שאוכלים שם קדשים קלים ומעשר שני. הר הבית מקודש
 ממנו שאין זבים וזבות נהרות ויולדות נכנסים לשם. החיל מקודש
 ממנו שאין פותים וטמאי מתים נכנסים לשם. עזרת נשים
 מקודשת ממנו שאין טבול יום נכנס לשם ואין חזבין עליה
 חטאת. עזרת ישראל מקודשת ממנו שאין מחוסר פסורים נכנס
 לשם. וחזבין עליה חטאת. עזרת הכהנים מקודשת ממנו שאין
 ישראלים נכנסין לשם אלא בשעת צרכיהם לסמיכה לשחיטה
 ולתנופה: ט בין האולם ולמזבח מקודש ממנה שאין בעלי מומין
 ופרועי ראש נכנסים לשם. ההיכל מקודש ממנו שאין נכנס
 לשם שלא רחוצ ידים ורגלים. קודש הקדשים מקודש מהן שאין
 נכנס לשם אלא כהן הגדול ביום הפסורים בשעת העבודה. אמר
 רבי יוסי בחמשה דברים בין האולם ולמזבח שזה להיכל שאין
 בעלי מומין ופרועי ראש ושתויי יין ושלא רחוצ ידים ורגלים
 נכנסים לשם ופורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה:

סוף ג א פלי עץ וכלי עור וכלי עצם וכלי זכוכית פשוטיהם
 מהורים ומקבליהן טמאין נשברו מהורות חזר ועשה מהם כלים
 מקבליים טומאה מבאין ולהבא. פלי חרס וכלי נתר טומאתן שזה
 מתטמאין ומטמאין באויר ומטמאין מאחוריהן ואינן מטמאין
 מגביהן ושבירתן היא טהרתן:

ולא כן יאמר זה המלמד מזהר המסוגל לנשמה המדבר מכבוד מעדס א:

ביומא דשבתא בסעודתא תנינא פתיב אז התענג על יי. על יי
 ודאי דהדיא שעתא אתגליא עתיקא קדישא וכולהו עלמי בקדושתא
 ושלומא וחדוותא דעתיקא עבדינן סעודתא דיליה היא ודאי
 בסעודתא תליתאי דשבתא פתיב והאכלתיך נחלת יעקב אביך
 דא היא סעודתא דזעיר אנפין דהוי בשלימותא וכולהו שיתא
 יומין מההוא שלימו מתברכין בעי בר נש למיחדי בסעודתיה
 ולא שלמא אלין סעודתא דאינון סעודתא מהימנותא שלימותא

דִּירָעָא קְדִישָׁא דִּישְׂרָאֵל דִּי מְהִימְנוּתָא דָּא דִּילְהוּן וְלֹא דְעַמִּין
 עַצִּי וּבְגִין כֶּךָ אָמַר בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. תָּא חֲזִי בְּסְעוּדַתִּיהָ
 אֵלִין אֲשֶׁתְּמוּדְעִין יִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן בְּנֵי מַלְכָּא דְּאִינוּן מְהִיכְלָא
 דְּמַלְכָּא דְּאִינוּן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא עֵילָאִין וּמֵאֵן דְּסָגִם חַד סְעוּדַתָּא
 מִינִיִּיהוּ אַחֲזִי פְּגִימוּתָא לְעֵילָא וְאַחֲזִי גְרָמִי דְּלֹא מִבְּנֵי מַלְכָּא עֵילָאָה
 הוּא דְּלֹא מִבְּנֵי הִיכְלָא דְּמַלְכָּא הוּא דְּלֹא מִדִּירָעָא קְדִישָׁא דִּישְׂרָאֵל
 הוּא וַיְהִיבִין עֲלֵיהָ חוּמְרָא דְּתַלְתִּי מַלְיִין דִּינָא דְּגִיהֶנְסֻם וּבֹו וְתִיחַ בְּכֻלָּהּ
 שְׂאֵר זְמָנִין וְחֲגִין בְּעֵי בֵּר נֶשׁ לְמַחְדֵּי וּלְמַחְדֵּי לְמַסְכְּנֵי וְאִי הוּא חֲדִי
 בְּלַחְוּדָא וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי עוֹנֵשִׁיהֶם גִּי דְּהוּא בְּלַחְוּדֵי חֲדִי וְלֹא יְהִיב
 חֲדוּהָ לְאַחְרָא עֲלֵיהָ כְּתִיב וְזִרְיָתִי פָּרֵשׁ עַל פְּנִיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם
 וְאִי אִידֵּהּ בְּשַׁבְּתָא חֲדִי אֵת עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא לֹא יְהִיבִין
 לִיהָ עוֹנֵשָׁא כְּשֶׁאֵר זְמָנִין וְחֲגִין דְּכְתִיב פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם
 קָאֵמַר וְלֹא פָּרֵשׁ שַׁבְּתָכֶם. וְכְתִיב חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנָאָה
 נִפְשִׁי וְאֵלֵינוּ שַׁבַּת לֹא קָאֵמַר וּבְגִין כֶּן כְּתִיב בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וּמִשּׁוּם דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשֶׁתְּפַח בְּשַׁבְּתָהּ יְהִיבִין לִיהָ לְבָר נֶשׁ
 נִשְׁמַתָּא אַחְרָא נִשְׁמַתָּא עֵילָאָה נִשְׁמַתָּא דְּכָל שְׁלִימָא בְּהָ בְּדוּגְמָא
 דְּעֵלְמָא דְּאֵתִי וּבְגִין כֶּן אֲקָרִי שַׁבַּת מְהוּ שַׁבַּת שְׁמָא דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיקָה הוּא שְׁמָא דְּאִידֵּהּ שְׁלִים מְכָל סְמֻרֵי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי וְדָאִי
 כֶּךָ הוּא וַיְ לִיהָ לְבָר נֶשׁ דְּלֹא אֲשֶׁלִּים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא
 וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילִיהָ אֵלִין תַּלְתִּי סְעוּדַתִּי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדַתָּא
 דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב כְּלִילִין בְּהוּ וְכֻלָּהּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא
 שְׁלִימוּתָא מְכָל סִיטְרוֹי. תָּאנָא בְּהִדִּין יוֹמָא מִתְּעַשְׂרִין אַבְהֵן בְּכָל
 בְּנִין יִגְקִין מַה דְּלֹא בְּכָל שְׂאֵר חֲגִין וְזְמָנִין בְּהִדִּין יוֹמָא חֲבִיבָא
 דְּגִיהֶנְסֻם נִיחִין בְּהִדִּין יוֹמָא כֹּל דִּיגִין אֲתַפְּסִין וְלֹא מִתְּעַרִין בְּעֵלְמָא
 בְּהִדִּין יוֹמָא אֲוִרִיתָא מִתְּעַשְׂרָא בְּעֵשְׂרִין שְׁלִימִין בְּהִדִּין יוֹמָא
 חֲדוּתָא וְתַפְנוּקָא אֲשֶׁתַּפֵּס בְּמֵאתָן וְחֲמִשִּׁין עֲלָמִין. בְּרִיקָה לְעֵילָם
 אָמֵן וְאָמֵן :

המזכיר את החולה בשבת לא יאמר כנחול חלל כך יאמר :

שַׁבַּת הִיא מְלֻעָזָק וְרַפּוּאָה קְרוּבָה לְבֹא וְשַׁבְתּוֹ בְּשָׁלוֹם :

ואם הלך לנחם חולים יאמר :

שַׁבַּת הִיא מְלַנְחָם וְנִחְמָה קְרוּבָה לְבֹא וְשַׁבְתּוֹ בְּשָׁלוֹם :

דיני סעודת שחרית וסדר קדוש

אסור להחננות עד שש שעות. ולשם חנניות אפילו שעה אסור. יהא שולחנו ערוך כמו צקעודת לילה. ומקדשין על היין. והוא נקרא קדושא רבא ע"ד סג' נהור כי אינו מה"ס. ואעפ"כ מנהג צו כל מה שנוהג בקידוש הלילה. ולא יענוס עד סיקדש. במקום שאין יין עלוי אז כל המשקין הם חומר מדינה הון מהמים. וא"ל להמתין אפילו מלשה שיצא לו יין. ורק בזה הוא קל מקידוש הלילה. ואם אין לו שום משקין צולע וייד על השם. לוקם הכוס מלא יין צידו ואומר זה:

אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַהֲמוּתָא שְׁלִימָתָא הַדּוּתָא
דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא: אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא דָּא הִיא
סְעוּדָתָא דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא וְזַעִיר אַנְפִּין אַתְּיָן לְסַעֲדָא
בְּהֵדָה:

א סֵדֶר לְסַעֲדָתָא. בְּצַפְרָא דְּשַׁבָּתָא. וְאַזְמִין בְּהַ
הַשְׁתָּא עֵתִיקָא קַדִּישָׁא:

ג הוֹרֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַ. בְּקִידוּשָׁא רַבָּא. וּבְחִמְרָא טָבָא.
ד בְּהַ תַּחְדֵּי נַפְשָׁא:

ה יִשְׁדֵּר לָן שׁוֹפְרִיהַ. וְנַחֲזִי בִּיקְרִיהַ. וְיַחֲזִי לָן סִתְרִי.
ו אַתְּאמֵר בְּלַחֲשָׁא:

ז גִּלָּה לָן טַעְמִי. דְּבִתְרִיסָר נְהִמִּי. דְּאִינוֹן אַתְּ בְּשִׁמְיָה.
ח בְּפִילָא וּקְלִישָׁא:

ט צְדוּרָא דְּלַעֲיָלָא. דְּבִי חַיִּי בָּלָא. וְיִתְרַבִּי חֵילָא. וְתִיסַק
עַד רִישָׁא:

י חֲדוּ חֲצֵדֵי חֲקָלָא. בְּדַבּוּר וּבְקָלָא. וּמְלָלוּ מְלָדָה.
יא מְתִיקָא כְּדוּבִישָׁא:

יב קָדָם רַבּוֹן עֲלָמִין. בְּמִילִין סְתִימִין. תְּגַלּוֹן פִּתְגָמִין.
יג וְתִמְרוֹן חֲדוּשָׁא:

יד לְעֵטֶר פְּתוּרָא. בְּרָזָא יְקִירָא. עֲמִיקָא וּטְמִירָא. וְלֹא
מְלָתָא אִישָׁא:

קדוש ליום השבת
וְאֵלֵין מְלִיא . יְהוֹן לְרַקִּיעֶיא . וְתַמָּן מֵאֵן שְׂרִיא . הֵלֵא
הֵהוּא שְׁמִשָּׂא :

רְבוּ יְתִיר יִסְגִּיהַ . לְעִילָא מֵן דְּרָגָה . וְיִסַּב בַּת זִוְגָה .
דִּהּוֹת פְּרִישָׂא :

חֵי יִי וּבְרוּךְ צוּרִי . בִּי תַתְּהַלֵּל נַפְשִׁי . כִּי יִי יֵאִיר
גִּרִי בְּהֵלוֹ גֵּרוֹ עָלַי רֹאשִׁי : יִי רוּעִי לֹא אֶחָסֵר . עַל מִי
מְנוּחָוֹת יִגְהַלְנִי . נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר . לֶחֶם חֲקִי
הַמְּרִיפֵנִי : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ . אֲתָה אֱלֹהֵי קְדוּשָׁה .
תַּעֲרוֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחֶנְךָ . תְּדַשֵּׁן בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי : מִי יִתֵּן
מְנוּחָתִי . לִפְנֵי אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם . וְהִיתָה שְׁלָמָה מִפְּתֵי .
הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם : יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ לִפְנֵי . לְלוֹתִי לְיָהּ .
בְּכּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא פָנִי . מִנֶּת כּוֹסֵי רִוְיָה : צִמְאָה נַפְשִׁי
אֶל־יִי . יִמְלֵא שׁוֹבַע אֶסְמִי . אֶל הַהָרִים אֲשָׂא עֵינִי .
כְּהַלֵּל וְלֹא כְשִׁמִּי : חֲדָוֹת יָמִים וְשָׁנוֹת עוֹלָמִים . עוֹדָה
כְּבוֹדִי עוֹדָה . וְעַל רֹאשִׁי יִהְיוּ תְּמִים . גֵּר מַצּוּהָ וְאוֹר
תּוֹרָה : קוֹמָה יִי לְמְנוּחָתִי . אֲתָה וְאֲרוֹן עֵינֶיךָ . קַח נָא
אֶל אֶת בְּרַכָּתִי . וְהַחֲזִק מִגֵּן חַוִּיךָ :

מִזְמוֹר לְדָוִד יִי רוּעִי לֹא אֶחָסֵר : בְּנִאוֹת דָּשָׂא
יְרַב־צִנִּי עַל־מִי מְנוּחָוֹת יִגְהַלְנִי : נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי
בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שָׁמוֹ : גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגִיא צַלְמוֹת
לֹא אֵירָא רָע כִּי אֲתָה עִמָּדִי . שְׁבַמָּךְ וּמִשְׁעֲנָתְךָ הִפָּה
יִנְחֵמוֹנִי : תַּעֲרוֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צוּרִי דִשְׁנָתְךָ
בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רִוְיָה : אֶךְ מִשׁוֹב וְחֶסֶד יְרַדְּפוּנִי כָּל־
יְמֵי חַיִּי וְשָׁבַתִּי בְּבֵית־יִי לְאוֹרֶךְ יָמִים :

קדוש ליום שבת

אם תשיב משבת רגלך עשות הפציק ביום קדשי
וקראת לשבת עונג לקדוש יי מכבד וכבודתו מעשות
דרכיך ממצוא הפצק ודבר דבר. אז תתענג על יי
והרפיתך על בגמתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב
אביך כי פי יי דבר :

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
לדרתם ברית עולם : ביני וביין בני ישראל אות היא
לעולם. כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת
הארץ וביום השביעי שבת וינפש :

וזור את יום השבת לקדשו : ששת ימים תעבוד ועשית כל
מלאכתך : ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך :
כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ את הים ואת כל
אשר-בם וינח ביום השביעי : על פן ברוך יי את יום השבת
ויקדשהו :

מלה להדק אחר יין לקדוש ואין בו חיוץ גמור כמו שיש חיוץ בלילה ויבדך בקול רם :

סברי מרגן ורבנן ורבותי :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

נשואה לעמם רוצו של רצויות נותן למסובין לטעום ממנו ונוטל ידיו ומברך עכ"י ואח"כ מזכר
השיצא על לחם משנה ונולע על העליזה. ואחר הסעודה נוטל צמים אחרונים ומברך זה"מ
על יין אפילו אין דרכו בכך צחול ציחיד. כדי להרוחם ברכות. ומהאי טעמא ירצה בשיחות
ומגדים וריחני אחר סילוק השולחן.

זמירות ליום שבת

שם המחבר שמעון בר יצחק.

ברוך אדני יום יום. יעמם לנו ישיע וסד"ים. ובשמן נגיל כל
היום. ובישועתו נרים ראש עליון. כי הוא מעוז לדל ומחסה
לאביון : שבמי יה לישדאל עדות. בצרתם לו צר. בסבלות

ובעבודת. בלבנת הספיר. הראם עוז ידידות. ונגלה להעלותם מעומק בור ודות. פי עס יי החסד והרבה עמו פדות: מה יקר חסדו בצלו לגונו. בגלות בבלה שלח למענימו. להוריד בריחים נמנה בינימו. ויתנם לרחמים לפני שובימו. פי לא יפוש יי את עמו בעבור הגדול שמו: עילם שש פסאו להציל ידידיו. להעביר משם מאזני מורדיו. מעבור בשלח פדה את עבדיו. קרן לעמו ירים תהלה לכל חסידיו. פי אם הונה ורחם ברחמיו וברוב חסדיו: וצפיר העצים הגדיל עצומיו. וגם חזות ארבע עליו למרומו. ובלבם דמו להשחית את רחומיו על ידי כהניו מגר מתקוממו. חסדי יי פי לא תמנו פי לא כלו רחמיו: נסגרת לאדום ביד רעי מדני. שבכל יום ממלאים פרסם מעדני. עזרתי עמי לסמוך את אדני. ולא נששתני כל ימי עדני. פי לא יזנח לעולם יי: בבאו מאדום חמוץ בגדים. זבח לו בבצרה ומבח לו בבוגדים. ויו נצחם מלבושיו להאדים. בכוחו הגדול יבצור רוח נגידים. הגה ברוחו הקשה ביום קדים: ראותו פי כן האדומי העוצר. יחשוב לו בבצרה תקלוט כבצר. ומלאך פאדם בתוכה ינצר. ומזיד פשונו במקלט יעצר. אהבו את יי כל חסידיו אמונים נוצר: יציה צור חסדו קהלותיו לקבץ. מארבע רוחות עדיו להקבץ. ובהר מרום הרים אותנו להרפץ. ואתנו ישוב גדחים קובץ. ישוב לא נאמר פי אם ושב וקבץ: ברוך הוא אלהינו אשר טוב גמלנו. ברחמיו וברוב חסדיו הגדיל לנו. אלה זכא לה יוסף עמנו. להגדיל שמו הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו: ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו. להללו ולשבחו ולספר הודו. מכל אום גבר עלינו חסדו. לבן בכל לב ובכל נפש ובכל מאודו נמליכו וניחדו: שהשלוש שלו ישים עלינו ברכה ושלום. משמאל ומימין על ישראל שלום. הרחמן הוא יברך את-עמו בשלום. ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות על ישראל שלום. יועץ אל גבור אבי עד שר שלום:

זה הזמר שם סממנך ברוך חזק.

ברוך אל עליון אשר נתן מנוחה. לנפשנו פדיון משאר

וּמְנוּחָה. וְהוּא יִדְרוֹשׁ לְצִיּוֹן עִיר הַנִּדְחָה. עַד-אָנָּה תִּוָּגֵיוֹן נַפְשׁ
נִאֲנָחָה: הַשּׁוֹמֵר שַׁבָּת הַבֵּן עִם הַבֵּת. לֹאֵל יִרְצוּ כְּמִנְחָה עַל
מִחְבֶּת: רוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת. מֶלֶךְ עוֹלָמִים. אֶת עַמּוֹ לְשָׁבוֹת. אֵין
בְּנִעִימִים. בְּמֵאכְלֵי עֶרְבוֹת. בְּמִינֵי מַטְעָמִים. בְּמִלְבוּשֵׁי כְבוֹד
זָבַח מִשְׁפָּחָה: הַשּׁוֹמֵר וְאֲשֶׁרִי כָּל חוֹכֵי. לְתִשְׁלוּמֵי כֶּסֶל. מֵאֵת
כָּל סוֹכֵי. שׁוֹכֵן בְּעֶרְפֶּל. נִחְלָה לוֹ יוֹפֶה בָּהָר וּבִשְׂפֵל. נִחְלָה
וּמְנוּחָה בְּשֶׁמֶשׁ לוֹ זֶרְחָה: הַשּׁוֹמֵר כָּל שׁוֹמֵר שַׁבָּת כֹּדֶת מִחֻלָּלוֹ.
הֵן הַכֶּשֶׁר חֲבֵת קוֹדֶשׁ גּוֹרְלוֹ. וְאִם יֵצֵא חוֹבֵת הַיּוֹם אֲשֶׁרִי לוֹ. אֶל
אֵל אֲדוֹן מִחֻלָּלוֹ. מִנְחָה הִיא שְׁלוּחָה: הַשּׁוֹמֵר חֲמִידַת הַיָּמִים.
קִרְאוּ אֵלֵי צוֹר. וְאֲשֶׁרִי לְתַמִּימִים. אִם יִהְיֶה נָצוֹר. כְּתֹר הַלּוּמִים.
עַל רֹאשׁ צוֹר. צוֹר הָעוֹלָמִים. רִנְחוֹ בָּם נָחָה: הַשּׁוֹמֵר זְכוֹר אֶת
יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ. קִרְנוּ כִּי גִבְהָה. נִזֹּר עַל רֹאשׁוֹ. עַל בֶּן יִפְן
הָאָדָם לְנַפְשׁוֹ. עוֹנֵג וְגַם שִׂמְחָה. בָּהֶם לְמִשְׁחָה: הַשּׁוֹמֵר קוֹדֶשׁ
הִיא לָכֶם שַׁבָּת הַמִּלְכָּה. אֶל תּוֹךְ בְּתִיכֶם לְהִנִּיחַ בִּרְכָּה. בְּכָל
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם. לֹא תַעֲשׂוּ מְלָאכָה. בְּנִיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם. עֶבֶד וְגַם
שִׁפְחָה: הַשּׁוֹמֵר

זֶה הַזֶּמֶר שֶׁ הַמַּסְנֵחַ יִשְׂרָאֵל.

יוֹם זֶה מְכַבֵּד מְכָל יָמִים. כִּי בּוֹ שַׁבָּת צוֹר עוֹלָמִים: שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲשֶׂה מְלָאכָתְךָ. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֵאלֹהֶיךָ. שַׁבָּת לֹא תַעֲשֶׂה בּוֹ
מְלָאכָה. כִּי כָל עֲשֵׂה שֵׁשֶׁת יָמִים: יוֹם זֶה רֹאשׁוֹן הוּא לְמִקְרָאֵי
קוֹדֶשׁ. יוֹם שַׁבָּתוֹן יוֹם שַׁבָּת קוֹדֶשׁ. עַל בֶּן כָּל אִישׁ בִּיָּנוּ יִקְדֹּשׁ.
עַל-שְׁתֵּי-לֶחֶם יִבְצְעוּ תַמִּימִים: יוֹם זֶה אֵכוֹל מִשְׁמָנִים שְׂתֵה
מִמִּתְקִים. כִּי אֵל יִתֵּן לְכָל בּוֹ דְּבָקִים: בָּגֵד לְלִבּוֹשׁ לֶחֶם חֲקִים.
בֶּשֶׂר וְדָגִים וְכָל מַטְעָמִים: יוֹם זֶה לֹא תַחֲסֹר כָּל בּוֹ וְאִכְלָתָּ. וְשִׁבַּעְתָּ
וּבִרְכַּת אֶת-יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ. כִּי בִרְכָּה מְכָל הָעָמִים: יוֹם זֶה
הָשָׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹדוֹ. וְגַם הָאָרֶץ מְלֵאָה חֶסֶדוֹ. רְאוּ כִּי כָל
אֵלֶּה עֲשֵׂתָה יְדוּ. כִּי הוּא הַצּוֹר פָּעֵל תַּמִּים: יוֹם זֶה

זֶה הַזֶּמֶר שֶׁ הַמַּסְנֵחַ יְהוּדָה.

יוֹם שַׁבָּתוֹן אֵין לְשִׁכּוּחַ. זָכְרוּ פְּרִיַת הַגִּיחוּת. יוֹנָה מְצֹאָה בּוֹ
מְנוּחָה. וְשֵׁם יְנוּחוֹ יִגִּיעַ כֶּחֶם: הַיּוֹם נִכְבָּד לְבָנֵי אֲמוּנִים. זְהִירִים

זמירות ליום שבת קה

לשמרו אבות ובנים. חקוק בשני לחות אבנים. מרוב אונים
ואמין כח: יונה ובאו כלם בברית יחד. נעשה ונשמע אמרו
באחד. ופתחו וענו יי אחד. ברוך הנותן ליעקב כח: יונה דבר
בקרשו בדר המור. יום השביעי זכור ושמור. וכל פקודיו יחד
לגמור. חזק מתנים ואמין כח: יונה העם אשר נע בצאן טעה.
יזכור לפקדו בברית ושיבועה. לבל יעבור בם מקרה דעה. באשר
נשבעת על מי נח: יונה

זה הזמר מצדו הכלל"ע וחמס סמו אברהם.

כי אשמרה שבת אל ישמרני. אות היא לעולמי עד בינו וביני:
אסור מצא הפין. עשות דרכים. גם מלדבר בו דברי צרכים.
דברי סחורה אף דברי מלכים. אהנה בתורת אל ותחכמני:
אות היא בו אמצא תמיד נופש לנפשי. הנה לדר ראשון נתן
קדושי. מופת בתת לחם משנה בששי. ככה בכל ששי יכפיל
מזוני: אות היא רעים בדת האל חזק אל סגניו. בו לערוך לחם
פנים בפניו. על פן להתענות בו על פי נבזני אסור. לבד מיום
כפור עוני: אות היא הוא יום מכבד הוא יום תענוגים. לחם ויין
מזב בשר ודגים. המתאבלים בו אחור נסוגים. כי יום שמחורת
הוא ותשמחני: אות היא מחל מלאכה בו סופו להכרית. על פן
אכבם בו לבי כבודית. ואתפללה אל אל ערבית ושחרית. מוסף
וגם מנחה הוא יעניני: אות היא

זה הזמר שם המסנר שלמה חזק.

שמרו שבתותי. למען תינקו וישבעתם. מזיו ברכותי. אל
המנוחה כי באתם. ולוו עלי בני. ועדני מעדני. שבת היום ליי:
לעמל קראו דרור. ונתתי את ברכתי. אשה אל אחותה לצרור.
לגלות על יום שמחתי. בגדי שש עם שני. והתבוננו מזקני.
שבת היום ליי. ולוו עלי מהרו את המנה. לעשות את דבר אסתר.
וחשבו עם הקונה. לשלם אכול והותר. בטחו בי אמוני. ושתו
יין משמני. שבת היום ליי. ולוו עלי הנה יום גאלה. יום שבת אם
תשמרו. והייתם לי סגלה. לינו ואחר תעבדו ואז תחיו לפני.
ותמלאו צפוני: שבת היום ליי. ולוו עלי חזק קריתי אל אלהים עליון.

והשב את-נזותי בשמחה ובהגיון. ישוררו שם רנני. לוי וכוהני.
או תתענג על יי: שבת היום ליי. ולוי עלי בני.

זה הזמר עם המזמור דונש.

הרור יקרא לבן עם-בת. וינצרכם כמו בבת. נעים שמכם
ולא יטבת. שבו ונוחו ביום שבת: דרוש גוי ואולמי. ואות ישע
עשה עמי. גמע שורק בתוך פרמי. שעד שועת בני עמי: דרוך
פורה בתוך בצרה. וגם בכל אשר גברה. נתון צרי באף
ועברה. שמע קולי ביום אקרא: אלהים תן במדבר הר. הדם
שטה ברוש תדר. ולמזהיר ולנוהר. שלומים תן כמי נהר:
הרוך קמי אל קנא. במוג לבב ובמגנה. ונרחיב פה ונמלאנה.
לשוננו לה רנה: דעה חכמה לנפשך. והיא כתר לראשך. נצור
מצות קדושיך. שמור שבת קדשך:

זה הזמר עם המזמור שמואל.

שבת היום ליי. מאוד צהל ברגוני. וגם הרבו מעדני. אתו
לשמור במצות יי: שבת היום ליי מעבור דרך וגבולים. מעשות
היום פעלים. לאכול ולשתות בהלולים. זה היום עשה יי: שבת
היום ליי ואם תשמרנו יה ינצרך בבבת. אתה ובנה וגם הברת.
וקראת עונג לשבת. או תתענג על יי: שבת היום ליי אכול
משמנים ומעדנים. ומטעמים הרבה מינים. אגוז סרך ורמונים.
ואבלת ושבעת וברכת את יי: שבת היום ליי לערוך השלחן לחם
חמודות. לעשות היום שלש סעודות. השם הנכבד לברך
וליהודות. שקדו ושמרו ועשו בני: שבת היום ליי

יה רבין וכו' צור משלו אבלנו וכו' חמלל צומירות ליל שבת.

וקדם צרכת המזון של כל סעודות שבת יעול ידיו צמים לחנונים וילמד זה:

ידי אסחי אנא. לגבי חד מנא. לסטרא חורינא. דלית בה סמשא.
אזין בתלתא. בכסא דברכתא. לעלת עלתא. עתיקא קדישא:

דיני תפלת מנחה לשבת

במנחה אומרים אשרי ובא לציון, חצי קריש ואומרים ואני תפילתי ואס"כ קורין ג"ג צפ'
ראשונה משנת הנאה ואפי' כל יו"ט בשנת קורין צפ' הנאה ואס"כ קדיש לחס קה"ס ואומרים
ידללו ומכניסין ס"ת להיכל ואס"כ אומרים ח"ק וש"ע אתה אחד וכו'. ואס"כ ס"ת
לקרות הפ' אומרים ואני תפילתי ח"ק לחס ובא לציון צלי ח"ק צינטיס ואס"כ ואני
תפילתי אומרים ח"ק קדש המעלה:

סדר תפלת מנחה לשבת

מאן זאגט סדר הקרבנות סאן זייטע 8, דאן סעננט מאן אן:

אשרי יושבי בירתך. עוד יהללוך סלה:
אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיי אלהיו:

קס"ה תהלה לדוד. ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך וחסידך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזוקק לכל הפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו גברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי:
ואני זאת בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה לא ימוש מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם:
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אליזה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרינן קדיש בשמי

מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ קִדִּישׁ עַל אֲרָעָא עוֹבֵד
 גְּבוּרָתָהּ קִדִּישׁ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמִיָּא יְיָ צְבָאוֹת מְלִיא
 כָּל-אֲרָעָא זִיו יְקָרָהּ: וְתִשָּׂאֲנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל
 רַעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנִי רוּחָא
 וְשִׁמְעֵת בְּתַרִּי קָל זִיע סָגִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאִמְרִין בְּרִיד
 יְקָרָא דִּי מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יְיָ וַיִּמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד:
 יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמִיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי
 אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם
 לִיצֵר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עֶמֶק וְהִכֵּן לִבָּבֶם אֱלִיד: וְהוּא
 רַחוּם יְכַסֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא
 יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד
 לְכָל-קְרֵאִיד: צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:
 תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאֲבֹרָהֶם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאֲבֹתֵינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם וַיּוֹם יַעֲמֹס-לָנוּ
 דָּאֵל יִשְׁוַעֲתָנוּ סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בּוֹטָה בְּךָ:
 יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרֵאֲנוּ: בְּרוּךְ (הוּא)
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֲנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן
 לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתַּח
 לִפְנוֹ בְּתוֹרָתוֹ וַיִּשֶׂם בְּלִבֵּנוּ אֲהָבָתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ וְלַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיָּע לְרִיק וְלֹא
 נִגַּד לְבַהֲלָהּ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכָּה וְנִחְיֶה
 וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמַּשִּׁיחַ וּלְחַיֵּי

מנחה לשבת

קו
הַעוֹלָם הָבָא : לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יי אֱלֹהֵי
לְעוֹלָם אוֹדְךָ : בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי וְהָיָה יי
בְּבִטְחוֹ : בְּטַחוֹ בִּי עַד כִּי בָּיָה יי צוּר עוֹלָמִים :
וַיִּבְטַחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲזָבָתָ הַדְּשִׁיף יי : יי
חֶסֶד לְמַעַן צִדִּיקוֹ יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר : חצ קדיש

וַאֲנִי תַפְלֵתִי לָךְ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים
בְּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ :

מוליטין ס"ת וקורין ג' גברי. יהללנו ומכניסין הס"ס לסיכל ולומר הש"ץ ח"ק.

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבוּ גִדּוֹל לְאֱלֹהֵינוּ :

אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַפֶּל
וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

נ"ס זכרנו לחיים. מלך חסד בחיים. וכתבנו בספר החיים.
למענה אלהים חיים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אֲבֹרָהֶם :
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
נקץ מוריד השל : כמורה משיב הרוח ומוריד הגשם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ גּוֹפִלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

נ"ס מי כמוך אב הרחמים. זכר יצוריו לחיים ברחמים :

וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְחַיִּיּוֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֶה הַמֵּתִים :

קדושה לש"ן.

ס"ז נְקַדֵּשׁ וְנַעֲרִיצֵךְ פְּנוּעִים שִׁיחַ סוּד
שְׂרָפִי קוֹדֵשׁ הַמְשַׁלְּשִׁים לָךְ קְדוּשָׁה
פְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ. וְקִרְאָהּ לָאֵל וְאָמַר :
קו"ס קְדוּשׁ | קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת
מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

ס"ז לְעַמָּתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ :

קו"ס בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ :

ס"ז וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁה פְּתוּב לֵאמֹר :

קו"ס יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ
קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים
בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ
סְלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ
גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל
הַקְּדוֹשׁ :

(כ"ט הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ :)

ס"ז לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נִצָּחִים קְדֻשָּׁתְךָ נְקַדֵּשׁ. וְשַׁבְּחָךְ
אֱלֹהֵינוּ מְפִינֵנו לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (כ"ט הַמֶּלֶךְ) הַקְּדוֹשׁ :

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ : תַּפְאֶרֶת גְּדֻלָּתְךָ וְעֲטָרַת
יְשׁוּעָה יוֹם מְנוּחָה וְקְדֻשָּׁה לְעַמְּךָ נְתַתָּה :
אֲבָרְהָם יָגֵל יִצְחָק יִרְמְיָהוּ. יַעֲקֹב וּבְנָיו יְנוּחוּ
בוֹ : מְנוּחַת אֲהָבָה וְנִדְבָה מְנוּחַת אֱמֶת
וְאַמוּנָה. מְנוּחַת שְׁלוֹם וְשִׁלּוּה וְהַשְׁקֵט
וְבִטָּח. מְנוּחַת שְׁלָמָה שְׁאֵתָה רוּצָה בָּהּ.
יִבְרֹךְ בְּנִיךָ וְיִדְעוּ כִּי מֵאֲתָךְ הִיא מְנוּחָתָם
וְעַל מְנוּחָתָם יְקַדִּישׁ אֶת שִׁמְךָ :

מנחה לשבת קח

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו.
קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך.
שבענו משובך ושמחנו בישועתך וטהר
לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו
באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בם
ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי
מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

אן שבת ראש חדש אונג שבת חול המועד ווירד היער יעלה ויבא נעזאנס:
אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדנו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד
עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל
לפניה. לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים. לחיים ולשלום פיוס
לראש חדש ראש החדש | בח"מ ספח חג המצות | בח"מ סכות חג הסוכות
הזה. וזכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו
בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו. ורחם עלינו.
והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חסן ורחום אתה:
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אבותינו לעולם ועד. צור
מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אבותינו לעולם ועד. צור

חיינו מגן ישענו. אתה הוא
 לדור ודור נודה לך ונספר
 תהלתך. על חיינו המסורים
 בידך. ועל נשמותינו
 הפקודות לך. ועל נפיק
 שבכל יום עמנו. ועל
 נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים.
 הטוב כי לאכלו רחמיך. והמרהם כי לאתמו הסדיך.
 מעולם קוינו לך:

אן שבת חנוכה ויורד היער על הניסים נעזאנס:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפנו תמיד
 לעולם ועד:

כס'ם וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת.
 האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב
 שמך ולך נאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה
 הוא מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך
 את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

כס'ם במספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונפתח לפניה
 אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום. ברוך
 אתה יי עשה השלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
 תדום. ונפשי פעסר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך

תְּרִדוֹת נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה מִהֲרָה הִפָּר עֲצָתָם
וְקָלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן קִדְשֶׁתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וְעַנֵּנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי
וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה פִּימִי
עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת: וְעֲרֹבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם
פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

הש"ץ חוזר החפלה בקול ואומר קדושת נקדישך של חול וגומר החפלה ואח"כ אומר צדקתך
וכו'. ובימי שח"ל מחנון בחול אין אומר צדקתך. ולא צבית מחני' צו' יה"מ ולא צבית האצל.

**צִדְקַתְךָ כְּהַרְרֵי-אֵל. מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם
רָבָה. אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ: וְצִדְקַתְךָ
אֱלֹהִים עַד-מָרוֹם. אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֻלָּה.
אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ: צִדְקַתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם
וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת:** קדיש תתקבל

טעה ולא החפלה מנחה בשבת מחפלה צו"ש שמים של חול ומצדיל צראשונה ואינו מצדיל בשני'.
ואם לא הצדיל צראשונה והצדיל בשני' שני' עלתה לו ולריך לחזור ולהחפלה לחשלומוין. ואם
הצדיל צמחיהן או לא הצדיל צמחיהן ילא.

בשבת אסור סוכות מחפילין לומר ברכי נפשי ואומרים עד שבת הגדול:

הספרדים אומרים מזמור תהלים קי"א:

קְד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת-יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלָּתְךָ
מְאֹד. הוֹד וְהָדָר לְבָשֶׁת: עֲטֵה אֹזֶן
בְּשִׁלְמָה. נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה: הַמְקַרָּה
בְּמִים עֲלִיזוֹתָיו: הִשָּׁם-עֲבִים רְכוּבוֹ.

הַמְהִלְךָ עַל כְּנַפְי־רוּחַ : עֲשֵׂה מְלָאכִיו
רוּחוֹת . מְשַׁרְתֵּיו אֵשׁ לֵהֵט : יִסַּד אֶרֶץ
עַל־מְכוּנֶיהָ . בָּל תִּמּוּט עוֹלָם וָעַד : תִּהְיוּם
כִּלְבוּשׁ כְּסִיתוֹ . עַל הָרִים יַעֲמְדוּ־מַיִם :
מִן־גִּעְרַתָּךְ יִנוּסוּן . מִן־קוֹל רַעְמָךְ יִחַפְּזוּן :
יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בִקְעוֹרֹת . אֶל־מְקוֹם זֶה
יִסְדֹּת לָהֶם : גְּבוּל שִׁמְתָּ בְּלִיַעֲבוֹרֹן בְּלִי־
יִשׁוּבוֹן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ : הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים
בִּנְחָלִים בֵּין הָרִים יִהְיֶה כּוֹן : יִשְׁקוּ כָּל־
חַיֹּת שָׂדֵי . יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם : עֲלִיהֶם
עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן . מִבֵּין עֶפְרָאִים יִתְנוּ־
קוֹל : מִשְׁקָה הָרִים מַעֲדִיּוֹתָיו . מִפְּרִי
מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ : מִצְמִיחַ הַצִּיר
לְבִהְמָה . וַעֲשֵׁב לַעֲבוֹדַת הָאָדָם . לְהוֹצִיא
לֶחֶם מִן הָאָרֶץ : וַיֵּין יִשְׁמַח לִב־אָנוּשׁ
לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן . וּלְחֶם לִב־אָנוּשׁ
יִסְעֵד : יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יֵי . אֲרִזֵּי לְבָנוֹן אֲשֶׁר
נָטַע : אֲשֶׁר־שָׁם צִפְרִים יִקְנֶנוּ . חֲסִידָה
בְּרוּשִׁים בֵּיתָהּ . הָרִים הַגְּבוּהִים לִיעֲלִים
סִלְעִים מַחֲסֶה לִישְׁפָּנִים : עֲשֵׂה יָרֵחַ
לְמוֹעֲדִים . שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ : תִּשֶׁת חֲשָׁךְ

מנחה לשבת

קי

וירחי לילה בו ותִרְמַשׁ כָּל־חַיֵּיתוֹיָעַר׃
הַכִּפִּירִים שָׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל
אֲכָלִם׃ תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֱסֹפֹן וְאֵל־
מַעֲוֹנָתָם יִרְבְּצוּן׃ יֵצֵא אָדָם לַפֶּעֶלָו׃
וּלְעִבְדָתוֹ עֲדֵי עָרֵב׃ מִהֲרֹבוֹ מַעֲשֵׂי־
יְיָ כָּל־כֶּחֶם עֲשִׂיתָ׃ מִלֵּאָה הָאָרֶץ
קִנְיָנָה׃ זֶה הַיּוֹם גָּדוֹל וְרַחֲב יָדִים׃ שֶׁבַח
רַמְשׁ וְאִין מִסְפָּר׃ חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם־גְּדֵלוֹת׃
שָׁם אֲנִיֹּת יִהְיֶה כּוֹן לְוִיתָן זֶה יִצְרֶת לְשַׁחֵק
בוֹ׃ כָּל־אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אֲכָל־
בָּעֵתוֹ׃ תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן׃ תִּפְתַּח יָדָהּ
יִשְׁבַּעֲזֵן טוֹב׃ תִּסְתִּיר פָּנֶיהָ יִבְהִלּוּן תִּסְתֵּר
רוּחָם יִגְוַעוּן׃ וְאֵל־עֶפְרָם יִשׁוּבוּן׃ תִּשְׁלַח
רוּחָהּ יִבְרָאוּן׃ וּתְחַדֵּשׁ פָּנֶי אֲדָמָה׃ יְהִי
כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם׃ יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו׃
הַמִּבֵּיט לָאָרֶץ וּתְרַעַד יִגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ׃
אֲשִׁירָה לִי בַחֲיִי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוּדֵי׃
יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי׃ אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּי׃ יִתְמוּ
הַטָּאִים מִן־הָאָרֶץ וְרַשְׁעִים עוֹד אֵינָם׃
בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ הַלְלוּיָהּ׃

קכ נשיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְיָ בַּצִּדָּה לִי קִרְאתִי וַיַּעֲנֵנִי׃

יִהְיֶה לָּהּ נֶפֶשׁ מִשְׁכַּת־שָׁקָר מִלְּשׁוֹן רַמְיָהּ׃ מִה־יִתֵּן
לָּךְ וּמִה־יִסִּיף לָּךְ לְשׁוֹן רַמְיָהּ׃ חָצִי גִבּוֹר שְׁנוֹנִים
עִם גִּהְלִי רַתְמִים׃ אוֹיָהּ לִי כִי־גִרְתִּי מִשָּׁךְ שְׁכַנְתִּי
עִם־אֱהִלִּי קָדָר׃ רַבַּת שְׁכָנָה־לָּהּ נֶפֶשׁ עִם שׁוֹנָא
שָׁלוֹם׃ אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הִמָּה לְמַלְחָמָה׃

קבא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינִי אֶל־הַהָרִים מֵאֵין יָבֹא
עֲזָרִי׃ עֲזָרִי מֵעַם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ אֶל־יִתֵּן לְמוֹט
רִגְלָךְ אֶל־יָנוֹם שְׁמֶרֶךְ׃ הִנֵּה לֹא יָנוֹם וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל׃ יְיָ שְׁמֶרֶךְ יְיָ צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינְךָ׃ יוֹמָם
חֲשֹׁמֶשׁ לֹא־יִכָּכֶה וַיִּרְחַ בְּלִילָהּ׃ יְיָ יִשְׁמְרֶךְ מִכָּל־רָע
יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשְׁךָ׃ יְיָ יִשְׁמֹר־צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם׃

קבב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאִמְרִים לִי בֵּית יְיָ
גִלְךָ׃ עֲמָדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם׃ יְרוּשָׁלַם
הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחִבְּרָה־לָּהּ יִהְיוּ׃ שִׁשְׁם עָלוּ שְׁבָטִים
שְׁבָטֵי־יִהּ עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדּוֹת לְשֵׁם יְיָ׃ כִּי שָׁמָּה
יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃ שִׁאֲלוּ
שָׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִי אֲהַבֶּיךָ׃ יְהִי־שָׁלוֹם בְּהִילָלְךָ
שָׁלוֹת בְּאַרְמְנֶיךָ׃ לְמַעַן־אֲחִי וְרָעִי אֲדַבֵּרָה נָא
שָׁלוֹם בָּךְ׃ לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבָרְכָה מִכָּל־קָדְ׃

קבג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶלֶיךָ נִשְׁאֲתִי אֶת־עֵינִי הִישָׁבִי
בְּשָׁמַיִם׃ הִנֵּה כְּעֵינִי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי
שִׁסְחָה אֶל־יַד גְּבֻרָתָהּ כִּן עֵינֵינוּ אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד

מנחה לשבת קיא

שִׁיחֲנֵנוּ : חֲנֵנוּ יי חֲנֵנוּ כִּי־רַב שָׁבַעֲנוּ בּוֹ : וַיִּבְרַח
 שָׁבַעֲנוּ לָהּ גַּם־שָׁנוּ הִלְעַג הַשְּׂאֲנָנִים הַפּוֹז לְגַאֲיוֹנִים :
 קב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִוְלִי יי שְׁהִיָּה לָנוּ יֹאמַר־נָא
 יִשְׂרָאֵל : לִוְלִי יי שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם : אֲזִי
 חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ : אֲזִי הַמַּיִם שָׁטְפוּנוּ
 נַחֲלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ : אֲזִי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם
 הַיִּידוֹנִים : בְּרוּךְ יי שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ מִדָּה לְשִׁנְיָהֶם : גַּם־שָׁנוּ
 בְּצַפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּח יוֹקְשִׁים הַפֶּח נִשְׁבַּר וַאֲנִי־נֵנוּ
 נִמְלָטָנוּ : עֲזָרָנוּ בְּשֵׁם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
 קב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בִּי כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־יִמוּס
 לְעוֹלָם יֵשֶׁב : יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיִּסָּבִיב לְעַמּוֹ
 מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם : כִּי לֹא יָנוּחַ שֶׁבֶט הָרָשָׁע עַל־גּוֹרֵל
 הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְרִיָּהֶם :
 הִי־שִׁיבָה יי לְשׁוֹבִיִם וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם : וְהַמַּטִּים
 עֲקָלְקָלוֹתָם יוֹלִיכֵם יי אֶת־פַּעְלֵי הָאֵן שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל :
 קב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יי אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ
 כְּחֻלָּמִים : אֲזִי יִמָּלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזִי יֹאמְרוּ
 בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהִים : הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת
 עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמִיחִים : שׁוֹבָה יי אֶת־שְׁבִיתָנוּ כַּאֲסִיקִים
 בְּנֶגֶב : הַזֹּרְעִים בְּדָמָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ : הַלּוֹךְ יֵלֵךְ וּבָבָה
 נִשְׂא מִשְׁךְ־הַזֶּדַע בֹּא־יָבֹא בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמָתִיו :
 קב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה אִם־יִי לֹא־יִבְנֶה בֵּית
 שׁוּא עָמְלוּ בּוֹנָיו בּוֹ אִם־יִי לֹא־יִשְׁמַר־עִיר שׁוּא וְשָׁקֵד
 שׁוּמֵר : שׁוּא לָכֶם מִשְׁכִּימֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי־שַׁבָּת אֲכָלִי

לֶחֶם הָעֶצְבִּים כֵּן יִתֵּן לִידֵּיָו שִׁנָּא : הִנֵּה נִחַלֹת יי
בָּנִים שָׁכַר פָּרִי הַבָּטֶן : כְּחָצִים בִּיד־גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי
הַנְּעוּרִים : אֲשֶׁר־הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־אֲשַׁפְתּוֹ מִדָּם
לֹא־יִבְשׁוּ כִי־יִדְּבֹרוּ אֶת־אֹיְבִים בַּשָּׁעַר :

קט שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־יִרְאֵה יי הַהֵלֶךְ בַּדָּרְכָיו :
יִגִּיעַ כַּפִּיק כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יָדָה וְשׁוֹב לָךְ : אֲשַׁתְּךָ | כְּגִפֶּן
פִּי־הַבִּירְכָתִי בִּיתְךָ בְּנִיךָ כַּשֶּׁתִּלִּי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ :
הִנֵּה כִי־כֵן יִבְרַךְ גִּבּוֹר יִרְאֵה יי : יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן וְרֹאֵה
בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ : וְרֹאֵה־בָּנִים לְבְנֶיךָ
שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל :

קט שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צָרָרוֹנִי מְנַעוּרִי יֹאמֶר נָא
יִשְׂרָאֵל : רַבַּת צָרָרוֹנִי מְנַעוּרִי גַם לֹא יָכֹל־לִי : עַל־
גִּבִּי חָרְשׁוֹ חֲרָשִׁים הָאֲרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם : יי צַדִּיק קִצֹּץ
עֲבוֹת רָשָׁעִים : יִבְשׁוּ וְיִסָּגוּ אַחֲזֹר כֹּל שִׁנָּאִי צִיּוֹן :
יְהִיו כְּחָצִיר גִּגּוֹת שֶׁקֶדֶמַת שֶׁלֶף יִבְשׁ : שָׁלֹא מִלֵּא
כַּפּוֹ קוֹצֵר וְחִצָּנוּ מַעֲמָר : וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בְּרַפַּת
יי אֲלֵיכֶם בִּרְכָנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יי :

קט שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יי : אֲדָנִי
שִׁמְעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזִנֶּיךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנִי :
אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָרֶנָּה אֲדָנִי מִי יַעֲמֹד : כִּי־עֲמָךְ
הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר : קוֹיֹתִי יי קוֹיֹתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ
הוֹחֵלֵתִי : נַפְשִׁי לְאֲדָנִי מִשְׁמָרִים לְבָקָר שְׁמָרִים
לְבָקָר : יִחַל יִשְׂרָאֵל אֵל־יי כִּי־עַם־אֲדָנִי הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה
עַמּוֹ סְדוֹת : וְהוּא יִסְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :

מנחה לשבת קיב

קלא שיר המעלות לדוד יי. לא-גבה לבי ולא-רמו
עיני ולא-הלכתי. בגדלות ובגפלאות ממני: אם-לא
שויתי. ודוממתי נפשי בגמל עלי אמו בגמל עלי
נפשי: יחל ישראל אל-י מעתה ועד-עולם:

קלב שיר המעלות זכור-י לדוד את כל-ענותו:
אשר-נשבע לי נדר לאביר יעקב: אם-אבא באהל
ביתי אם-אעלה על-ערש יצועי: אם-אתן שנת
לעיני לעפעפי תנומה: עד-אמצא מקום לי משכנות
לאביר יעקב: הנה שמענוה באפרתה מצאנוה
בשדי-יער: נבואה למשכנותיו נשתחוו להדום
רגליו: קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך: כהניך
ילבשו-צדק וחסידיך ירננו: בעבור דוד עבדך אר-
תשב פני משיחך: נשבע-י לדוד אמת לא-ישוב
ממנה מפרי בטןך אשירת לכסא-לך: אם-ישמרו
בניך. בריתי ועדתי זו אלמדם גם-בניהם עדי-עד
ישבו לכסא-לך: כי בחר יי בציון אוה למושב לו:
ואת-מנוחתו עדי-עד פה יושב כי אויתיה: צידה
ברך אברך אביוניה אשביע לחם: וכהניא אלביש
ישע וחסידיה רגן ירננו: שם. אצמיח קרן לדוד
ערכתי נר למשיחי: אויביו אלביש בשרת ועליו
יצא נזרו:

קלי שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומדה נעים
שבת אחים גם יחד: כשמן הטוב. על הראש ירד
על הזקן זקן אהרן שירד על-פי מדותיו: כמל חרמון

שִׁירָד עַל־הָרִי צִיּוֹן בִּי־שֵׁם צִוָּה יי אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים
עַד־הָעוֹלָם :

קִלְד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יי כָּל־עַבְדֵי יי
הָעֹמְדִים בְּבֵית יי בַּלִּילוֹת : שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ
אֶת יי : יְבָרְכֵךְ יי מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : עֲלֵנוּ קי

מסכת אבות פרק ראשון

צַנְנָה מִלֵּאמֹר פֶּסַח מַחֲסִילִים לֵאמֹר פֶּרְקֵי אֲבוֹת עַד יי צַחֲמוֹת וי"ל עַד כ"ה :

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הֵבֵא שְׁנֵאֲמַר וְעַשְׂךָ בָּלֵם
צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ גָּדֹל מִשְׁעֵי מַעֲשֵׂה הָיִי לְהַתְפָּאֵר :

א מֹשֶׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינִי וּמִסֵּרָה לַיהוֹשֻׁעַ וַיהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים
וְזִקְנִים לְנָבִיאִים וְנָבִיאִים מִסֵּרָה לְאַנְשֵׁי כְנָסֶת הַגְּדוֹלָה. הֵם
אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָיוּ מִתּוֹנִים בְּדִין וְהַעֲמִידוּ תַלְמִידִים הַרְבֵּה
וַעֲשׂוּ סִיג לְתוֹרָה : ב שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה מִשִּׁירֵי כְנָסֶת הַגְּדוֹלָה.
הוּא הָיָה אוֹמֵר עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֶסֶדִים : ג אֲנָשִׁיגִּנּוּס אִישׁ סוֹכֵי קִבֵּל מִשְׁמַעוֹן
הַצַּדִּיק הוּא הָיָה אוֹמֵר אֶל־תְּהִיוּ פְּעֻבָּדִים הַמְשַׁמְשִׁין אֶת־הַרְבֵּה
עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶם אֶלָּא הָיוּ פְּעֻבָּדִים הַמְשַׁמְשִׁין אֶת־הַרְבֵּה שְׁלֹא
עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶם וַיְהִי מוֹרָא שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם : ד יוֹסִי בֶן יוֹעֶזֶר
אִישׁ צַדִּיק וַיּוֹסִי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם קִבְּלוּ מֵהֶם. יוֹסִי בֶן
יוֹעֶזֶר אִישׁ צַדִּיק אוֹמֵר יְהִי בֵּיתְךָ בֵּית וְעַד לַחֲבָמִים וְהָיוּ מִתְאַבְּקִים
בַּעֲפֹר רַגְלֵיהֶם וְהָיוּ שׁוֹתֵה בִצְמָא אֶת הַבְּרִיָּה : ה יוֹסִי בֶן־יוֹחָנָן
אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר יְהִי בֵּיתְךָ פְּתוּחַ לְרוּחָה וַיְהִיו עֲנִיִּים בְּנֵי בֵּיתְךָ
וְאֵל תִּרְבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה בְּאִשְׁתּוֹ אָמְרוּ קַל וְחָמֵר בְּאִשְׁתּוֹ
חִבְרוּ מִכָּאֵן אָמְרוּ חֲבָמִים כָּל־הַמְרַבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה גֹּדֵר
רָעָה לְעַצְמוֹ וּבֹטֵל מִדְּבָרֵי תּוֹרָה וְסוֹפּוֹ יוֹרֵשׁ גִּיהֶנָם : ו יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן־פְּרִיָּה וְנִתְאִי הָאֲרֵבִלִי קִבְּלוּ מֵהֶם יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־פְּרִיָּה אוֹמֵר
עֲשֵׂה לָךְ רֵב יִקְנֶה לָךְ חֵבֶר וְהָיוּ דָן אֶת־כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּרָתוֹ :

וַיָּבֹאוּ הָאֲרָבִי אֹמֵר הֲרַחֵק מִשְׁכַּן רַע וְאַל תִּתְחַבֵּר לְרָשָׁע וְאַל
 תִּתְיַאֵשׁ מִן הַפִּזְעָנוֹת: ה' יְהוּדָה בֶּן מִטְבָּאִי וְשִׁמְעוֹן בֶּן-שִׁטָּח קִבְּלוּ
 מֵהֶם יְהוּדָה בֶּן-מִטְבָּאִי אֹמֵר אֶל-תַּעַשׂ עֲצָמָה בְּעוֹרְכֵי הַדִּינִין
 וּבְשִׁידוֹ בְּעַלֵּי הַדִּין עוֹמְדִים לִפְנֵיהֶם יֵהְיוּ בְּעִינֵיהֶם בְּרָשָׁעִים
 וּבְשִׁנְסָרִים מִלִּפְנֵיהֶם יֵהְיוּ בְּעִינֵיהֶם כּוֹפְאִין כְּשֶׁקִּבְּלוּ עֲלֵיהֶם אֶת-
 הַדִּין: ט' שִׁמְעוֹן בֶּן-שִׁטָּח אֹמֵר הָיוּ מְרַבָּה לַחֲקוֹר אֶת-הָעֵדִים
 וְהָיוּ זֹהִיר בְּדַבָּרֵיהֶם שֶׁמָּא מִתּוֹכָם יִלְמְדוּ לְשִׁקֵּר: י' שִׁמְעִיָּה וְאַבְטָלְיוֹן
 קִבְּלוּ מֵהֶם שִׁמְעִיָּה אֹמֵר אֶהְיֶה אֶת-הַמְּלָאכָה וְשִׁנָּא אֶת-הַרְבָּנוֹת
 וְאַל תִּתְּנוּדַע לְרָשׁוֹת: י"א אַבְטָלְיוֹן אֹמֵר חֲכָמִים הִזְהִירוּ בְּדַבָּרֵיכֶם
 שֶׁמָּא תִּחְוָבוּ חוֹבֵת גְּלוּת וְתִגְלוּ לְמָקוֹם מִיָּם הָרָעִים וְיִשְׁתּוּ
 הַתְּלִמִּידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם וְיִמּוֹתוֹ וְנִמְצָא שֵׁם שְׁמִים מִתְחַלֵּל:
 יב הֵלֵל וְשִׁמִּי קִבְּלוּ מֵהֶם הֵלֵל אֹמֵר הָיוּ מִתְּלִמִּידָיו שֶׁל אֶהְרֹן
 אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם אוֹהֵב אֶת-הַבְּרִיּוֹת וּמִקְרָבָן לַתּוֹרָה:
 יג הוּא הָיָה אֹמֵר נִגִּיד שֶׁמָּא אֶבֶד שְׁמִי וְדָלָא מוֹסִיף יֶסֶף וְדָלָא
 יִלְיָף קָמְלָא חֵיב וְדֹאשְׁתַּמֵּשׁ בְּתִגָּא חֵלֶף: יד הוּא הָיָה אֹמֵר אִם
 אֵין אֲנִי לִי מִי לִי וּבְשִׁאֲנִי לְעֲצָמִי מָה אֲנִי וְאִם לֹא עֲבָשׁוּ אִימָתִי:
 טו שִׁמִּי אֹמֵר עֲשֵׂה תוֹרָתְךָ קָבֵעַ אֲמור מַעֲט וְעֲשֵׂה הַרְבֵּה וְהָיוּ
 מִקִּבְּלֵי אֶת-כָּל-הָאָדָם בְּסֶבֶר פָּנִים יְפוֹת: טז רַבִּין גַּמְלִיאֵל הָיָה
 אֹמֵר עֲשֵׂה לָּךְ רַב וְהִסְתַּלַּק מִן הַסֶּפֶק וְאַל תִּרְבֶּה לַעֲשׂוֹת אֲמָדוֹת:
 יז שִׁמְעוֹן בֶּנוֹ אֹמֵר כָּל יוֹמִי גִדְּלֵתִי בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא מִצָּאתִי לְגוֹף
 טוֹב מִשְׁתִּיקָה וְלֹא הַמְּדַרְשׁ עֵקֶר אֲלֵא הַמַּעֲשֵׂה וְכָל-הַמְּרַבָּה
 דְּבָרִים מִבִּיא חֵטָא: יח רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן-גַּמְלִיאֵל אֹמֵר עַל-שְׁלֹשָׁה
 דְּבָרִים הָעוֹלָם קִים עַל-דִּיאָמֶת וְעַל-הַדִּין וְעַל-הַשְׁלוֹם שֶׁנֶּאֱמַר
 אָמֵת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם שֶׁסֵּמוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם:

רבי חנניה בן עקשיא אומר רצה בקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך
 הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

עלינו קריש דרבנן.

פרק שני

כל ישראל וכו'.

א רבי אומר איזו היא הרה ישרה שיבזר לו האדם כל-שהיא
 תפארת לעשה ותפארת לו מן האדם. והיו זהיר במצוה קלה

בבחימה שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות. והוי מחשב
הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עברה כנגד הפסדה. הסתכל
בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה דע מה למעלה ממך
עין רואה ואזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים: ב רבן
גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר יפה תלמוד תורה עם
דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עון וכל תורה שאין עמה
מלאכה סופה בטלה וגוררת עון וכל העוסקים עם הצבור יהיו
עוסקים עמהם לשם שמים שזכות אבותם מסיעתם וצדקתם
עומדת לעד ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם:
ג הוי זהירין ברשות שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמן
גראין כאזהבין בשעת הנאתן ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו:
ד הוא היה אומר עשה רצונו כרצונה כדי שיעשה רצונה כרצונו
בטל רצונה מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונה:
ה הלל אומר אל תפרוש מן הצבור ואל תאמין בעצמך עד יום
מותך ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו ואל תאמר דבר
שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע ואל תאמר לבשאפנה אשנה
שפא לא תפנה: ו הוא היה אומר אין בור ירא הטא ולא עם
הארץ חסיד ולא הבישן למד ולא הקפדן מלמד ולא כל המרבה
בסחורה מחכים ובמקום שאין אנשים השתדל להיות איש: ז אף
הוא ראה גלגולת אחת שצפה על פני המים אמר לה על דאשפת
אטפוק וסוף מטיפוך יטופון: ח הוא היה אומר מרבה בשר
מרבה רמה מרבה נכסים מרבה דאגה מרבה נשים מרבה
כשפים מרבה שפחות מרבה זמה מרבה עבדים מרבה גזל מרבה
תורה מרבה חיים מרבה ישיבה מרבה חכמה מרבה עצה מרבה
תבונה מרבה צדקה מרבה שלום קנה שם טוב קנה לעצמו קנה
לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא: ט רבן יוחנן בן זפי
קבל מהלל ומשמי הוא היה אומר אם למדת תורה הרבה אל
תחזיק טובה לעצמך כי לך נוצרת: י חמשה תלמידים היו לו
לרבן יוחנן בן זפי ואלו הן רבי אליעזר בן הורקנוס רבי יהושע
בן חנניא רבי יוסי הפהן רבי שמעון בן נתנאל רבי אלעזר בן

ערך: יא הוא היה מונה שבתם (רבי) אליעזר בן הורקנוס בור
 סוד שאינו מאבד טפה (רבי) יהושע בן חנניא אשרי יולדתו
 (רבי) יוסי הכהן חסיד (רבי) שמעון בן נתנאל ירא חטא (ורבי)
 אלעזר בן ערך במעין המתגבר: יב הוא היה אומר אם יהיו כל-
 חבמי ישראל בבק מאזנים ואליעזר בן הורקנוס בבק שניה
 מכריע את-כלם: אבא שאיל אומר משמו אם יהיו כל-חבמי
 ישראל בבק מאזנים ואליעזר בן הורקנוס אף עמהם ואליעזר
 בן ערך בבק שניה מכריע את כלם: יג אמר להם צאו
 וראו איזו היא דרך טובה שידבק בה האדם. רבי אליעזר
 אומר עין טובה רבי יהושע אומר חבר טוב רבי יוסי אומר
 שכן טוב רבי שמעון אומר הרואה את הנולד רבי אלעזר
 אומר לב טוב: אמר להם רואה אני את דברי אלעזר בן ערך
 מדבריהם שבכלל דבריו דבריהם: יד אמר להם צאו וראו איזו
 היא דרך רעה שיתרחק ממנה האדם. רבי אליעזר אומר עין
 רעה רבי יהושע אומר חבר רע רבי יוסי אומר שכן רע רבי
 שמעון אומר הלזה ואינו משלים. אחד הלזה מן האדם כלזה מן
 המקום שנאמר לזה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן. רבי
 אלעזר אומר לב רע: אמר להם רואה אני את דברי אלעזר בן
 ערך מדבריהם שבכלל דבריו דבריהם: טו הם אמרו שלשה
 דברים רבי אליעזר אומר יהי כבוד חברך חביב עליך כשליף
 ואל תהי נוח לבעוס ושוב יום אחד לפני מיתתה והיו מתחמם
 כנגד אורן של חכמים והיו זהיר בגחלתן שלא תפוח שנשיבתן
 נשיכת שיעל ועקיצתן עקיצת עקרב ולחישתן לחישת שרף
 וכל דבריהם כגחלי אש: טז רבי יהושע אומר עין הרע ויצר
 הרע ושנאת הבריות מוציאים את האדם מן העולם: יז רבי יוסי
 אומר יהי ממון חברך חביב עליך כשליף והתקן עצמך ללמוד
 תורה שאינה נרשה לך וכל מעשיך יהיו לשם שמים: יח רבי
 שמעון אומר הוי זהיר בקריאת שמע (ובתפלה) ובשאתה
 מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום
 שנאמר כי-חנון ורחום הוא ארך אפים ורב-חסד ונתחם על-

הָרָעָה. וְאֵל תְּהִי רָשָׁע בְּפָנַי עֲצֻמָּה: יְיָ רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר הוּא
שָׁקוּד לְלִמּוּד תּוֹרָה וְדַע מִה־שִׁתְּשִׁיב לְאַפִּיקוֹרוֹס וְדַע לְפָנַי מִי
אַתָּה עֹמֵל וּמִי הוּא בַּעַל מְלֹאכְתָּךְ שִׁישְׁלֵם לָךְ שֹׂכֵר פְּעֻלָּתְךָ:
כִּי רַבִּי מִרְסוֹן אָמַר הַיּוֹם קָצֵר וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה וְהַפּוֹעֲלִים עֲצִלִּים
וְהַשֹּׂכֵר הֶרְבֵּה וּבַעַל הַבֵּית דּוֹחֵק: כֹּא הוּא הִיא אָמַר לֹא עָלֶיךָ
הַמְּלָאכָה לְגִמּוֹר וְלֹא אַתָּה בֶּן־תּוֹרִין לְהַבְטִיל מִמֶּנָּה אִם לְמַדָּה
תּוֹרָה הֶרְבֵּה נוֹתֵנִין לָךְ שֹׂכֵר הֶרְבֵּה וְנֶאֱמָן הוּא בַּעַל מְלֹאכְתָּךְ
שִׁישְׁלֵם לָךְ שֹׂכֵר פְּעֻלָּתְךָ וְדַע שִׁמְתָן שֹׂכֵרִין שֶׁל צְדִיקִים לְעֵתִיד
לָבוֹא: רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן עֲקִישָׁא וכו'.

פרק שלישי

כל ישראל תבו.

א עֲקִיבִיא בֶּן מִהֶלְלָאֵל אָמַר הִסְתַּכַּל בִּשְׁלֹשָׁה דְּבָרִים וְאִין
אַתָּה בָּא לְיָדֶי עֲבָרָה דַּע מַאֲיָן בָּאת וּלְאֵן אַתָּה הוֹלֵךְ וּלְפָנַי מִי
אַתָּה עֹתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן. מַאֲיָן בָּאת מִשְׁפָּה סְרוּחָה וּלְאֵן אַתָּה
הוֹלֵךְ לְמָקוֹם עֹפֵר רָמָה וְתוֹלְעָה וּלְפָנַי מִי אַתָּה עֹתִיד לִתֵּן דִּין
וְחֶשְׁבוֹן לְפָנַי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ב רַבִּי
חֲנִינְיָא סֵגֶן הַכֹּהֲנִים אָמַר הוּא מִתְפַּלֵּל בְּשִׁלּוּמָה שֶׁל מַלְכוּת
שְׁאֵלְמָלָא מוֹרָאָה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ חַיִּים בָּלְעוּ: ג רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן־
תְּרַדְיּוֹן אָמַר שְׁנַיִם שְׂיוֹשְׁבִין וְאִין בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי תּוֹרָה הֲרִי זֶה
מוֹשֵׁב לְצִיד שְׁנֶאֱמַר וּבְמוֹשֵׁב לְצִיד לֹא יֵשֵׁב. אֲבָל שְׁנַיִם שְׂיוֹשְׁבִין
וְיֵשׁ בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי תּוֹרָה שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בֵּינֵיהֶם. שְׁנֶאֱמַר אֲזַי
נִדְּבָרוּ יִירָאֵי יְיָ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן
לְפָנָיו לִירָאֵי יְיָ וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. אִין לִי אֵלָּא שְׁנַיִם מִנִּין אִפִּילוּ אֶחָד
שְׂיוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹבֵעַ לוֹ שֹׂכֵר. שְׁנֶאֱמַר
יֵשֵׁב בְּדָד וַיִּדָּם כִּי גִטַּל עָלָיו: ד רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר שְׁלֹשָׁה שְׂאֵבְלוּ
עַל שְׁלַחַן אֶחָד וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תּוֹרָה כָּאֵלוּ אֲכָלוּ מִזִּבְחֵי
מִתִּים שְׁנֶאֱמַר כִּי כָל־שְׁלַחֲנוֹת מְלָאִי קִיא צָאָה בְּלִי מָקוֹם. אֲבָל
שְׁלֹשָׁה שְׂאֵבְלוּ עַל שְׁלַחַן אֶחָד וְאָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תּוֹרָה כָּאֵלוּ
אֲכָלוּ מִשְׁלַחֲנֵי שַׁלְמֵי־מָקוֹם. שְׁנֶאֱמַר וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְׁלַחַן אֲשֶׁר

סדר שלישי

קמז

לפני יי: ה רבי חנינא בן-חנינאי אומר הנעור בלילה והמהלך
 בדרך יחדי ומסנה לבו לבטלה הרי זה מתחייב בנפשו: ו רבי
 חנינא בן-הקנה אומר כל-המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו
 עול מלכות ועול דרך ארץ וכל-הפורך ממנו עול תורה נותנין
 עליו עול מלכות ועול דרך ארץ: ז רבי חלפתא בן-דוסא איש
 כפר חנינא אומר עשרה שושבין ועוסקין בתורה שכינה שרויה
 ביניהם שנאמר אלהים נצב בעד-תאל. ומנין אפילו חמשה
 שנאמר ואגדתו על-ארץ וסדה. ומנין אפילו שלשה שנאמר
 בקרב אלהים ישפט. ומנין אפילו שנים שנאמר או נדברו יראי
 י איש אל-רעהו ויקשב יי וישמע. ומנין אפילו אחד שנאמר
 בכל-המקום אשר אזכיר את-שמי אבא אליה וברכתיה: ח רבי
 אלעזר איש ברתותא אומר תן-לו משלו שאתה ושלך שלו וכן
 בדרך הוא אומר כי-ממה הכל ומידה נתנו לך: ט רבי יעקב אומר
 המהלך בדרך ושונה ומפסיק ממשנתו ואומר מה-נאה אילן זה
 מה-נאה ניר זה מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו: י רבי
 דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר אומר כל-השובח דבר אחד
 ממשנתו מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו שנאמר
 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן-תשפח את-הדברים
 אשר-דאו עיניך. יכול אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד לומר
 ופן-יסודו מלבבך כל ימי חייה הא אינו מתחייב בנפשו עד-שישב
 ויסירם מלבו: יא רבי חנינא בן-דוסא אומר כל שיראת חטאו
 קודמת לחבמתו חבמתו מתקימת וכל שחבמתו קודמת ליראת
 חטאו אין חבמתו מתקימת: יב הוא היה אומר כל שמעשיו
 מרבין מחבמתו מתקימת וכל שחבמתו מרבה ממעשיו
 אין חבמתו מתקימת: יג הוא היה אומר כל שרוח הבריות נוחה
 הימנו רוח המקום נוחה הימנו וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו
 אין רוח המקום נוחה הימנו: יד רבי דוסא בן הרבינס אומר
 שנה של שחרית ויין של צהרים ושיחת הילדים ושיבת בתי
 כנסיות של עמי הארץ מוציאין את-האדם מן-העולם: טו רבי
 אלעזר המודעי אומר המחלל את-הקדשים והמבזה את-המועדות

וְהַמְלִיכִין פְּנֵי חֲבֵרֵי בְּרִיּוֹתָם וְהַמְסַר בְּרִיתוֹ שֶׁל אֲבִיהֶם אֲבִינוֹ
וְהַמְגִלָּה פָּנִים בַּתּוֹרָה שְׁלֹא כִּהְלָכָה אִתָּהּ עַל פִּי שֵׁשׁ בִּידוֹ תּוֹרָה
מַעֲשִׂים מִזִּבְּחֵי אֵין לוֹ הִלָּק לְעוֹלָם הֵבֵא: שֶׁ רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אוֹמֵר
הָיָה קָל לְרֹאשׁ וְנוֹחַ לְתַשְׁחֹרֶת וְהָיָה מְקַבֵּל אֶת־כָּל־הָאָדָם
בְּשִׁמְתָהּ: יִי רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר שְׁחֹק וְקִלּוֹת רֹאשׁ מְרַגְּלִין אֶת־
הָאָדָם לְעֶרְוָה: מִסּוּרֵת סִיג לְתּוֹרָה מַעֲשֵׁרוֹת סִיג לְעֶשֶׂר נְדָרִים
סִיג לְפִרְיָשׁוֹת סִיג לְחֻבָּמָה שְׁתִּיקָה: יִי הוּא הָיָה אוֹמֵר חֲבִיב
אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְּצֶלֶם חֶבֶה יִתְרָה נֹדַעַת לוֹ שֶׁנִּבְרָא בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
שֶׁנֶּאֱמַר כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם: חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל
שֶׁנִּקְרְאוּ בָּנִים (לְמַקּוֹם) חֶבֶה יִתְרָה נֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּקְרְאוּ בָּנִים
לְמַקּוֹם שֶׁנֶּאֱמַר בָּנִים אַתֶּם לִי אֱלֹהֵיכֶם: חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שְׁנֵתֵן
לָהֶם כָּל־חֻמְדָּה חֶבֶה יִתְרָה נֹדַעַת לָהֶם שְׁנֵתֵן לָהֶם כָּל־חֻמְדָּה
שֶׁבּוֹ נִבְרָא הָעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר כִּי לָקַח מִטּוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֶל־
תַּעֲזֹבוּ: יִי הַכֹּל צַפִּי וְהָרָשׁוֹת נְתוּנָה וּבִטּוֹב הָעוֹלָם נָדוֹן וְהַכֹּל
לְפִי רַב הַמַּעֲשֵׂה: בִּי הוּא הָיָה אוֹמֵר הַכֹּל נָתַן בְּעֶרְבוֹן וּמִצֻּדָה
פְּרוּסָה עַל־כָּל־הַחַיִּים הַחַיִּים הַחַיִּים פְּתוּחָה וְהַחֲנוּנִי מִקִּיף וְהַפְּנִקָם
פְּתוּחָה וְהִיד כּוֹתֶבֶת וְכָל הָרוּצָה לָלוֹת יָבֹא וְיִלּוֹה וְהַגִּבְּאִין מִחֲזִירִין
תְּדִיר בְּכָל יוֹם וְנִפְרָעִין מִן הָאָדָם מִדַּעַתוֹ וְשֶׁלֹּא מִדַּעַתוֹ וְיֵשׁ לָהֶם
עַל מֶה שֵׁיִסְמוּכוֹ וְהִידִין דִּין אִמָּת וְהַכֹּל מִתְקַן לְסַעֲוָדָה: כֹּא רַבִּי
אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר אִם אֵין תּוֹרָה אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ אִם אֵין דֶּרֶךְ
אֶרֶץ אֵין תּוֹרָה אִם אֵין חֻבָּמָה אֵין יִרְאָה אִם אֵין יִרְאָה אֵין חֻבָּמָה
אִם אֵין דַּעַת אֵין בִּינָה אִם אֵין בִּינָה אֵין דַּעַת אִם אֵין קָמָח אֵין
תּוֹרָה אִם אֵין תּוֹרָה אֵין קָמָח: כֹּב הוּא הָיָה אוֹמֵר כָּל שְׁחֻבָּמָתוֹ
מִדְּבָה מִמַּעֲשֵׂיו לְמָה הוּא דוֹמָה לְאֵילָן שֶׁעֲנָפוֹ מִרְבִּין וְשֶׁרָשׁוֹ
מוֹעֲטִין וְהָרוּחַ בָּאָה וְעוֹקְרָתוֹ וְהוֹפְכָתוֹ עַל פָּנָיו שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה
כְּעֶרְעֵר בְּעֶרְבָה וְלֹא יִדָּאָה פִּי־יָבֹא מִטּוֹב וְשֶׁבֶן חֲרָדִים בְּמִדְּבַר אֶרֶץ
מִלְחָה וְלֹא תֵשֵׁב. אֲבָל כָּל־שִׁמְעֵשִׂיו מִרְבִּין מִחֻבָּמָתוֹ לְמָה הוּא
דוֹמָה לְאֵילָן שֶׁעֲנָפוֹ מִרְבִּין וְשֶׁרָשׁוֹ מוֹעֲטִין וְשֶׁאֲפִילוֹ כָּל־הָרוּחוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם בָּאוֹת וְנוֹשְׁבוֹת בּוֹ אֵין מוֹחִין אוֹתוֹ מִמִּקּוֹמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה
כְּעֶץ וְשֶׁתוֹלַע עַל מִים וְעַל יִזְבֵּל וְשֶׁלַח שְׁרָשָׁיו וְלֹא יִדָּאָה כִּי יָבֹא

פרק שלישי

קסז

חם וְהָיָה עֲלֵהוּ רַעְנָן וּבִשְׁנַת בְּצֻרַת לֹא יִדָּאג וְלֹא יִמַּשׁ מַעֲשֵׂוֹת
פָּרִי: כג רבי אלעזר (בן) חסמא אומר קנין ופסחתי נדה הן הן
גופי הלכות. תקיפות וגמטריאות פרפריות לחכמה: רבי חנניא וכו'.

פרק רביעי

כל ישראל וכו'.

א בן זוטא אומר איזהו חכם הלומד מכל אדם שנאמר מכל-
מלמדי השכלתי (כי עדותיה שיהיה לי): איזהו גבור הפובש את
יצרו שנאמר טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלכד עיר:
איזהו עשיר השמח בחלקו שנאמר תיע כפיה כי תאכל אשריה
וטוב לך. אשריה בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא. איזהו מכבד
המכבד את הבריות שנאמר כי מכבדי אכבד ובני יקליו: ב בן
עזי אומר הוה רץ למצוה קלה וברח מן העברה שמצוה גוררת
מצוה ועברה גוררת עברה שישכר מצוה מצוה ושכר עברה
עברה: ג הוא היה אומר אל תהי בז לכל אדם ואל תהי מפליג
לכל דבר שאין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו
מקום: ד רבי לויטס איש יבנה אומר מאד מאד הוה שפל רוח
שתקות אנוש רמה: ה רבי יוחנן בן ברוקה אומר כל המחלל
שם שמים בסתר נפרעין ממנו בגלוי אחד בשוגג ואחד במזיד
בחלול השם: ו רבי ישמעאל (בר רבי יוסי) אומר הלומד על
מנת ללמד מספיקין בידו ללמוד וללמד והלומד על מנת לעשות
מספיקין בידו ללמוד וללמד (לשמר) ולעשות: ז רבי צדוק אומר
אל (תפרוש מן הצבור ואל תעש עצמה בעורבי הדנין ואל)
תעשה עמרה להתגדל בה ולא קרדום לחפר בה ובה היה הלל
אומר ודאשתמש בתגא חלקה הא למדת פלדנהנה (כ"ט הנאות)
מדברי תורה נטל חייב מן העלם: ח רבי יוסי אומר כל המכבד
את התורה גופו מכבד על הבריות וכל המחלל את התורה גופו
מחלל על הבריות: ט רבי ישמעאל בנו אומר החשך עצמו מן
הדין פורק ממנו איבה וגזל ושבועת שוא. והגם לבו בהוראד
שומה רשע וגם רוח: י הוא היה אומר אל תהי דן וידי שאין

דן יחידיו אלא אחד ואל תאמר קבלו דעתי שהן רשאים ולא אתה:
 יא רבי יונתן אומר כל המקנים את התורה מעני סופו לקימה
 מעשר וכל המבטל את התורה מעשר סופו לבטלה מעני:
 יב רבי מאיר אומר הוה ממעט בעסק ועסק בתורה והוה שפל
 רוח בפני כל אדם ואם בטלת מן התורה יש לך במלים הרבה
 פגגה ואם עמלת בתורה יש לך שכר הרבה לתן לך: יג רבי
 אליעזר בן יעקב אומר העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד
 והעובר עברה אחת קונה לו קטגור אחד תשובה ומעשים טובים
 פתרים בפני הפורענות: יד רבי יוחנן הסנדלר אומר כל פגסיה
 שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאינה לשם שמים אין סופה
 להתקיים: טו רבי אלעזר בן שמוע אומר יהי כבוד תלמידה חביב
 עליך בשלך וכבוד חברך כמורא רבך ומורא רבך כמורא שמים:
 טז רבי יהודה אומר הוה זהיר בתלמוד ששגגת תלמוד עלה זדון:
 יז רבי שמעון אומר שלשה כתרים הן פתר תורה וכתר פהונה
 וכתר מלכות וכתר שם טוב עולה על גביהן: יח רבי נהורי אומר
 הוה גולה למקום תורה ואל תאמר שהיא תבוא אחריה שחבריה
 וקומה בידה ואל פינתה אל תשען: יט רבי ינאי אומר אין
 בידינו לא משלות הרשעים ואף לא מיסורי הצדיקים: כ רבי
 מתתיה בן חרש אומר הוה מקדים בשלום כל אדם והוה זנב
 לאריות ואל תהי ראש לשעלים: כא רבי יעקב אומר העולם
 הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא התקן עצמך בפרוזדור
 כדי שתפנס למרקלין: כב הוא היה אומר יסד שעה אחת
 בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העלם הבא ויסד
 שעה אחת של קרת רוח בעלם הבא מכל חיי העלם הזה: כג רבי
 שמעון בן אלעזר אומר אל תרצה את חברך בשעת כעסו ואל
 תנחמהו בשעה שמתו מטל לפניו ואל תשאל לו בשעת גדר
 ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו: כד שמואל הקטן אומר
 בגלל איבה אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך: כה רבי ירמיה יורע
 בעיניו והשיב מעליו אפו. כה אלישע בן אביה אומר הלומד
 תלד למה הוא דומה לדיו בתובה על גיר חדש והלומד יקן למה

הוא דומה לדיו כְּתוּבָה על נֵיר מְחוק: כו רבי יוסי בר יהודה
איש כֶּסֶר הַבְּבִלִי אומר הלומד מן הַקְּטָנִים לְמָה הוא דומה
לְאוֹכֵל עֵנָבִים קְרוֹת וְשׁוֹתָה יֵין מִגִּתּוֹ וְהַלְמֵד מן הַזְּקֵנִים לְמָה
הוא דומה לְאוֹכֵל עֵנָבִים בְּשׁוֹלוֹת וְשׁוֹתָה יֵין יָשֵׁן: כז רבי מאיר
אומר אל תִּסְתַּכֵּל בְּקִנְקֵן אֶלָּא בְּמָה שִׁישׁ בּוֹ יֵשׁ קִנְקֵן חֲדָשׁ מֵלֹא
וְשֵׁן וְיָשֵׁן שְׁאִפִּילוֹ חֲדָשׁ אֵין בּוֹ: כח רבי אלעזר הקפא אומר
הַקְּנָאָה וְהַתְּאֹהָ וְהַבְּבוֹד מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מן הָעוֹלָם: כט הוא
הֵיא אומר הַיְלֻדִים לְמוֹרֶת וְהַמֵּתִים לְחַיּוֹת וְהַחַיִּים לְדוֹן לִידַע
וְלְהוֹדִיעַ וְלְהוֹדִיעַ שֶׁהוּא אֵל הוּא הַיּוֹצֵר הוּא הַבּוֹרָא הוּא הַמְּבִיֵן
הוּא הַדִּין הוּא הָעֵד הוּא בֹּעַל דִּין הוּא עֵתִיד לְדוֹן בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵין
לְפָנָיו לֹא עוֹלָה וְלֹא שְׂכָחָה וְלֹא מִשׁוֹא פָּנִים וְלֹא מִקַּח שֹׁחַד וְדַע
שֶׁהַכֹּל לְפִי הַחֲשָׁבוֹן וְאֵל יַבְשִׁיחָה יִצְרָה שֶׁהָשְׂאוֹל בֵּית מְנוּס לָךְ
שָׁעַל בְּרַחֲמֶיךָ אֶתָּה נּוֹצֵר וְעַל בְּרַחֲמֶיךָ אֶתָּה נּוֹלֵד וְעַל בְּרַחֲמֶיךָ אֶתָּה
חַי וְעַל בְּרַחֲמֶיךָ אֶתָּה מֵת וְעַל בְּרַחֲמֶיךָ אֶתָּה עֵתִיד לְתַן דִּין וְחֲשָׁבוֹן
לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: רבי חנניא זכו.

פרק חמישי

כל ישראל זכו.

א בְּעִשְׂרָה מֵאָמוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם וּמָה תִּלְמוּד לומר וְהָלֹא
בְּמֵאָמֶר אֶחָד יָכוֹל לְהַבְרָאוֹת אֶלָּא לְהַפְרַע מן הַרְשָׁעִים שֶׁמֵּאֲבִידִין
אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בְּעִשְׂרָה מֵאָמוֹת וְלִתֵּן שָׂכָר מִזֶּבֶל לַצַּדִּיקִים
שֶׁמְקִימִין אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בְּעִשְׂרָה מֵאָמוֹת: ב עֲשֶׂה דוֹרוֹת
מֵאָדָם וְעַד נֹחַ לְהוֹדִיעַ כִּמָּה אֶרֶץ אֲפִים לְפָנָיו שְׁכָל הַדּוֹרוֹת הֵיוּ
מִבְּעִיסִין וּבָאִין עַד שֶׁהָבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־מִי הַמַּבּוּל: ג עֲשֶׂה
דוֹרוֹת מִנֵּת וְעַד אֲבָרָהֶם לְהוֹדִיעַ כִּמָּה אֶרֶץ אֲפִים לְפָנָיו שְׁכָל
הַדּוֹרוֹת הֵיוּ מִבְּעִיסִין וּבָאִין עַד שֶׁבָא אֲבָרָהֶם אֲבִינוֹ וְקִבֵּל שָׂכָר
כָּלָם: ד עֲשֶׂה נְסִיוֹנוֹת נִתְּנָסָה אֲבָרָהֶם אֲבִינוֹ וְעַמֵּד בְּכָלָם
לְהוֹדִיעַ כִּמָּה הִבְתּוֹ שֶׁל אֲבָרָהֶם אֲבִינוֹ: ה עֲשֶׂה נְסִים נַעֲשׂוּ
לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְעֲשֶׂה עַל הַיָּם: ו עֲשֶׂה מִפּוֹת הָבִיא הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְעֲשֶׂה עַל הַיָּם: ז עֲשֶׂה נְסִיוֹנוֹת

נפשו אבותינו את הקדוש ברוך הוא במדבר שנאמר וינפשו אות
זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: ח עשרה נסים נעשו לאבותינו
בבית המקדש. לא הפילה אשה מריח בשר הקדש ולא הסריח
בשר הקדש מעולם. ולא נראה זבוב בבית המטבחים. ולא
ארע קרי לכהן גדול ביום הפסחים. ולא כבו הגשמים אש של
עצי המערכה. ולא נצחה הרוח את עמוד העשן. ולא נמצא
ססול בעמר ובשתי הלחם ובלחם הפנים. עמדים צפופים
ומשתחווים רוחים. ולא הזיק נחש ועקרב בירושלים מעלם. ולא
אמר אדם לחבירו צר לי המקום שאלין בירושלים: ט עשרה
דברים נבראו בערב שבת בין השמשות ואילו הן. פי הארץ פי
הבאר פי האתון הקשת והמן והמטה והשכיר הכתב והמכתב
והלחות. ויש אומרים אף המזיקין וקבורתו של משה ואילו של
אברהם אבינו ויש אומרים אף צבת בצבת עשויה: י שבעה
דברים בגלם ושבעה בחכם. חכם אינו מדבר לפני מי שגדול
מפניו בחכמה (ובמנין). ואינו נכנס לתוך דברי חבירו. ואינו
נבהל להשיב. שואל פענין ומשיב בהלכה. ואומר על ראשון
ראשון ועל אחרון אחרון. ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי.
ומודה על האמת. וחלופיהן בגלם: יא שבעה מיני פורענויות
באין לעולם על שבעה גופי עברה: מקצתן מעשרין ומקצתן
אינן מעשרין רעב של בצרת בא מקצתן רעבים ומקצתן שבעים:
גמרו שלא לעשר רעב של מהומה ושל בצרת בא: ושל לא לפול
את החלה רעב של פליה בא: דבר בא לעולם על מיתות
האמורות בתורה שלא נמסרו לבית דין ועל פרות שביעית: הרב
באה לעולם על עניי הדין ועל עוות הדין ועל המורים בתורה
שלא כהלכה: חיה רעה באה לעולם על שבועת שוא ועל חלול
השם: גלות באה לעולם על עובדי אלילים ועל גלוי עריות ועל
שפיכות דמים ועל שמפת הארץ: יב בארבעה פרקים הדבר
מתרבה. ברביעית ובשביעית ובמוצאי שביעית ובמוצאי החג
שבכל שנה ושנה: ברביעית מפני מעשר עני שבשלישית.
בשביעית מפני מעשר עני שבששית. במוצאי שביעית מפני

פרק חמישי

ק"ח

פרות שביעית. במוצאי החג שבכל שנה ושנה מפני גזל מתנות
עניים: י' ארבע מדות באדם האומר שלי שלי ושליך שליך זו
מדה בינונית ויש אומרים זו מדת סדום. שלי שליך ושליך שלי
עם הארץ. שלי שליך ושליך שליך חסיד. שליך שלי ושלי שלי
רשע: י' ארבע מדות בדעות. נוח לבעוס ונוח לרצות יצא
הפסדו בשכרו. קשה לבעוס וקשה לרצות יצא שכרו בהפסדו.
קשה לבעוס ונוח לרצות חסיד. נוח לבעוס וקשה לרצות רשע:
טו ארבע מדות בתלמידים מהיר לשמוע ומהיר לאבד יצא שכרו
בהפסדו קשה לשמוע וקשה לאבד יצא הפסדו בשכרו מהיר
לשמוע וקשה לאבד זו חלק טוב קשה לשמוע ומהיר לאבד זו
חלק רע: טו ארבע מדות בנותני צדקה הרוצה שיתן ולא יתנו
אחרים עינו רעה בשל אחרים יתנו אחרים והוא לא יתן עינו רעה
בשלו. יתן ויתנו אחרים חסיד לא יתן ולא יתנו אחרים רשע:
י' ארבע מדות בהולכי בית המדרש הולך ואינו עשה שבר הליכה
בידו. עשה ואינו הולך שבר מעשה בידו. הולך ועשה חסיד.
לא הולך ולא עשה רשע: יח ארבע מדות ביושבים לפני חבמים
ספוג ומשפך משמרת ונפה: ספוג שהוא סופג את הכל ומשפך
שמכנים בזו ומוציא בזו משמרת שמוציאה את היין וקולטת
את השמרים ונפה שמוציאה את הקמח וקולטת את הפלות:
יט כל אהבה שהיא תלויה בדבר בטל דבר בטלה אהבה. ושאינה
תלויה בדבר אינה בטלה לעולם. איזו היא אהבה שהיא תלויה
בדבר זו אהבת אמנון ותמר. ושאינה תלויה בדבר זו אהבת
דוד ויהונתן: כ כל מחלקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים
ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים. איזו היא מחלקת שהיא
לשם שמים זו מחלקת הלל ושמיי. ושאינה לשם שמים זו מחלקת
קרית וכל עדתו: כא כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו:
וכל המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה.
משה זכה וזכה את הרבים וזכות הרבים תלוי בו שנאמר צדקת
ה' עשה ומשפטיו עם ישראל. ירבעם בן נבט חטא והחטיא את

הרבים חטא הרבים תלוי בו שנאמר על חטאות ירבצם אשר
חטא ואשר החטיא את ישראל: כב כל מי שיש בו שלשה
דברים הללו הוא מתלמידיו של אברהם אבינו. ושלשה דברים
אחרים הוא מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה ורוח נמוכה
ונפש שפלה תלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה ורוח גבוהה
ונפש רחבה תלמידיו של בלעם הרשע. מה בין תלמידיו של
אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע תלמידיו של אברהם
אבינו אוכלין בעולם הזה ונוחלין העולם הבא שנאמר להנחיל
אהבי ויש ואוצרותיהם אמלא: תלמידיו של בלעם הרשע יורשין
גיהנם וירדין לבאר שחת שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר
שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך: כג יהודה
בן תימא אומר הוי עז בנמר וקל פנשר רץ בצבי וגבור פארי
לעשות רצון אביו שבשמים: הוא היה אומר עז פנים לגיהנם
ובוש פנים לגן עדן: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: כד הוא
היה אמר בן חמש שנים למקרא בן עשר שנים למשנה בן שלש
עשרה למצות בן חמש עשרה לתלמוד בן שמנה עשרה לחסה
בן עשרים לרהוק בן שלשים לפח בן ארבעים לבינה בן חמשים
לעצה בן ששים לזקנה בן שבעים לשיבה בן שמונים לגבורה בן
תשעים לשוח בן מאה פאלו מת ועבר ובטל מן העולם: כה בן
בג אומר הפך בה והפך בה דכלא בה ובה תחוי וסיב וכלה
בה ומנה לא תזוע שאין לה מדה טובה הימנה: כו בן הא הא
אומר לפום צערא אגרא: רבי חנניא וכו'.

פרק ששי

הוא פרק קנין הסוד.

כל ישראל וכו'.

שנו חכמים בלשון המשנה ברוך שפטר בהם ובמשנתם:
א רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה
ולא עוד אלא שכל העולם כלו פדי הוא לו. נקרא רע אהוב
אודב את המקום אודב את הבריות משמח את המקום משמח
את הבריות ומלבשתו ענוה ויראה ומבשרתו להיות צדיק חסיד

פרק ששי

קימ

אשר ונאמן ומרחקתו מן החטא ומקרבתו לידי זכות ונהנין ממנו
 עצה ותושיה בינה ונבירה שנאמר לי עצה ותושיה אני בינה לי
 נבירה ונותנת לו מלכות וממשלה וחקור דין ומגלין לו רזי תורה
 ונעשה במעין שאינו פוסק ונבחר המתנבך והולך והנה צנוע
 וארך רוח ומוחל על עלבונו ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים:
 ב אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ניום ברת קול יוצאת
 מהר חורב ומברזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של
 תורה שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא גזוף שנאמר גזם
 יזהב בגוף חזיר אשה יפה וסרת טעם: ואומר והלחת מעשה
 אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת.
 אל תקרא חרות אלא חרות שאין לה בן חורין אלא מי שעוסק
 בתלמוד תורה וכל מי שעוסק בתלמוד תורה הרי זה מתעלה.
 שנאמר וממתנה נחליאל ומחליאל במורת: ג הלומד מחברו
 פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד אפילו
 אות אחת צריך לנהג בו כבוד שכן מצינו בדוד מלך ישראל שלא
 למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו
 שנאמר ואתה אנוש כערפי אלופי ומידעי: והלא דברים קל וחמר
 ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים
 בלבד קראו רבו אלופו ומידעו הלומד מחברו פרק אחד או הלכה
 אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת על אחת
 כמה וכמה שצריך לנהג בו כבוד ואין כבוד אלא תורה (כ"ט
 לחכמים) שנאמר כבוד חכמים ינחלו ותמימים ינחלו טוב: ואין
 טוב אלא תורה שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל--
 תעזבו: ד כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים
 במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחי צער תחיה ובתורה אתה
 עמל עם אתה עשה בין אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב
 לך לעולם הבא: ה אל תבקש גדלה לעצמך ואל תחמוד כבוד
 יותר מלמודך עשה ואל תתאנה לשלחנם של מלכים ששלחנה
 גדול משלחנם ובתרה גדול מבתרם ונאמן הוא בעל מלאכתה
 שישלם לך שכר מעלתך: ו גדולה תורה יותר מן הכהנה ומן

המלכות. שהמלכות נקנית בשלשים מעלות והבהנה בעשרים וארבע. והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים. ואלו הן בתלמוד בשמיעת האזן בעריכת שפתיים בבינת הלב באימה ביראה בענוה בשמחה בטרה בשמוש חכמים בדקדוק חברים בפלפול התלמידים ביישוב במקרא במשנה במעוט סחורה במעוט דרך ארץ במעוט תענוג במעוט שנה במעוט שיחה במעוט שחוק בארץ אפים בלב טוב באמונת חכמים בקבלת היסורים המפיר את מקומו והשמיח בחלקו והעושה סיג לדבריו ואינו מחזיק טובה לעצמו אהוב אהב את המקום אהב את הבריות אהב את הצדקות אהב את המישרים אהב את התוכחות ומתרחק מן הכבוד ולא מגים לבו בתלמודו ואינו שמח בהוראה נושא בעול עם חברו ומכריעו לבקש זכות ומעמידו על האמת ומעמידו על השלום ומתישב לבו בתלמודו שואל (כענין) ומשיב (כהלכה) שומע ומוסיף הלומד על מנת ללמד והלומד על מנת לעשות המחכים את רבו והמכין את שמועתו והאומר דבר בשם אומרו הא למדת כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאלה לעולם שנאמר ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ו גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעושיה בעולם הזה ובעולם הבא שנאמר כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא: ואומר רפאות תהי לשך ושקוי לעצמותיה: ואומר עץ חיים היא למחזיקים בה ותמביה מאשר: ואומר כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרורתיה: ואומר תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנה: ואומר כי בי ירבו ימיה ויוסיפו לה שנות חיים: ואומר ארץ ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד: ואומר כי ארץ ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לה: ח רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון בן יוחאי אומר הגוי והבח והעשר והכבוד והחכמה הזקנה והשיבה והבנים נאה לצדיקים ונאה לעולם שנאמר עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: ואומר תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה: ואומר עטרת חכמים עשרם: ואומר עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם: ואומר וחסרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יי

סדר ששי

קכ

צבאות בְּהָר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם וְנָגַד זִקְנָיו כְּבוֹד: רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
מִנְסִיא אוֹמֵר אֵלּוּ שִׁבְעַ מִדּוֹת שְׁמֵנוּ חֲכָמִים לְצַדִּיקִים כָּלָם נִתְקִימוּ
בְּרַבִּי וּבְבָנָיו: ט אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן קַסְמָא פֶּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהַלֵּךְ
בַּדֶּרֶךְ וּפָגַע בִּי אָדָם אֶחָד וְנָתַן לִי שְׁלוֹם וְהַחֲזֹרְתִי לוֹ שְׁלוֹם אָמַר
לִי רַבִּי מֵאִיזָה מָקוֹם אָתָּה אָמַרְתִּי לוֹ מֵעִיר גְּדוּלָּה שֶׁל חֲכָמִים וְשֶׁל
סוֹפְרִים אָנִי אָמַר לִי רַבִּי רְצוֹנָה שֶׁתְּדוּר עִמָּנוּ בְּמִקְוָמָנוּ וְאָנִי אָתָּן
לָהּ אֶלֶף אֲלָפִים דִּינָרֵי זָהָב וְאַבְנִים טוֹבוֹת וּמַרְגְּלִיּוֹת אָמַרְתִּי לוֹ
אִם אָתָּה נוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וְזָהָב וְאַבְנִים טוֹבוֹת וּמַרְגְּלִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
אֵינִי דֹר אֶלָּא בְּמָקוֹם תּוֹרָה וְכֵן פָּתוּב בְּסֵפֶר תְּהִלִּים עַל יְדֵי דָוִד
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל טוֹב לִי תּוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלָפֵי זָהָב וְכֶסֶף: וְלֹא עוֹד
שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלוּיָן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב
וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגְּלִיּוֹת אֶלָּא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד
שֶׁנֶּאֱמַר בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אֶתָּה בְּשֹׁכֶכֶה תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ וְהִקְיָצוֹת
הִיא תִּשְׁיַחֵךְ: בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אֶתָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּשֹׁכֶכֶה תִּשְׁמֹר
עֲלֶיךָ בְּקִבְרָה וְהִקְיָצוֹת הִיא תִּשְׁיַחֵךְ לְעוֹלָם הַבָּא. וְאוֹמֵר לִי הַכֶּסֶף
וְלִי הַזָּהָב נָאִם יִי צְבֹאֲוֹת: י אַרְבָּעָה (חֲמִשָּׁה) קִנְיָנִים קָנָה (לוֹ)
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ וְאֵלּוּ הֵן. תּוֹרָה קִנְיָן אֶחָד שָׁמַיִם וָאָרֶץ
קִנְיָן אֶחָד (אֲבָרָהִם קִנְיָן אֶחָד) יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן
אֶחָד: תּוֹרָה מִנֵּין דְּכִתִּיב יִי קִנְיָן רֵאשִׁית דְּרַבּוֹ קֶדֶם מִפְּעֻלּוֹ מֵאֲזֶ:
שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִנֵּין דְּכִתִּיב (כֹּה אָמַר יִי הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הַדָּם רִגְלִי אִר
זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי וְאִיזָה מָקוֹם מְנוּחָתִי: וְאוֹמֵר מָה רַבּוֹ מַעֲשֶׂיךָ יִי כָּלָם
בְּחֻמָּה עֲשִׂיתָ מִלֵּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: אֲבָרָהִם מִנֵּין דְּכִתִּיב וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר
בְּרוּךְ אַבְרָם לֹאֵל עַלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יִשְׂרָאֵל מִנֵּין דְּכִתִּיב
עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יִי עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיָתִי: (וְאוֹמֵר לְקַדוּשֵׁי אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
הַזֶּה וְאֵדִירִי כָּל הַסְּצִי בָּם:) בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִנֵּין דְּכִתִּיב (מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ
פָּעַלְתָּ יִי מִקְדָּשׁ אֲדֹנִי כּוֹנֵן יְדִיד: וְאוֹמֵר) וַיָּבִיֵאם אֵל גְּבוּל קִדְשׁוֹ הִרָּזָה
קִנְיָתָהּ יְמִינוֹ: כָּל מָה שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ לֹא בָּרָאוּ
אֶלָּא לְכְבוֹדוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כָּל הַנִּקְרָא בַּשָּׁמַיִם וּלְכְבוֹדִי בָּרָאתִיו יִצְרָתִיו
אֶף עָשִׂיתִיו: וְאוֹמֵר יִי יִמְלֶךְ לְעֵלָם וָעַד:

רבי חנניא בן עקישיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזפות את ישראל לסיכון הרבה להם תורה ומצוות שנאמר וי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאריר:

אחר מנחה מקיימין סעודה שלישית. ואין זה קידוש לפנייה. לכסחלה לריך. לקצעה על הפס. וזדיענד יולאין אף צמיכי חרבימח. יש נמנעים מלשחות מים בין מנחה למערב. והוא מנהג בעלמא למאן דהש ליה. ספק חשיכה אסור לאכול מאומה או מפילו לשחות שום עסקה חוץ מן פומים. ונכחן שיטת הדין הפוסק ממנהג הנ"ל.

סדר תקוני שבת

ואחר המנחה לסעודה שלישית לזעיר אכפין יאמר שמנה פרקים אלו:

פרק י' א כל הכלים נטלין בשבת ודלתותיהן עמהן. אף על פי שנתפרקו בשבת. שאינן דומין לדלתות הבית. לפי שאינן מן המוכן: ב נוטל אדם קורנס לפצע בו את האגוזים וקורדום לחתוך בו את הדבילה. מגירה לגרור בה את הגבינה. מגריפה לגרור בה את הגרונרות. את הרחת ואת המזלג לתת עליו לקטן. את הכוש ואת הפרפר לתחוב בו: מחט של יד לשול בו את הקוץ. ושל סקאים לפתוח בו את הדלת: ג קנה של זתים אם יש קשר בראשו מקבל טומאה ואם לאו אינו מקבל טומאה. בין כך ובין כך נטל בשבת: ד רבי יהודה אומר כל הכלים נטלים חוץ מן המסר הגדול ויתד של מחרישה. כל הכלים נטלין לצורך ושלם לצורך. רבי נחמיה אומר אין נטלין אלא לצורך: ה כל הכלים הנטלין בשבת שבריהן נטלין עמהן. ובלבד שיהיו עושיין מעין מלאכה. שברי עריבה לכסות בהן את פי החבית. שברי זבובית לכסות בהן את פי הפך. רבי יהודה אומר ובלבד שיהיו עושיין מעין מלאכה. שברי עריבה לצוק לתוכן מקפה. ושברי זבובית לצוק לתוכן שמן: ו האבן שבקרויה אם ממלאין בה ואינה נוסלת ממלאין בה. ואם לאו אין ממלאין בה. ומורה שהיא קשורה במסית ממלאין בה בשבת: ז פקק החלון רבי אליעזר אומר בזמן שהיא קשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו. וחקמים אומרים בין כך ובין כך פוקקין בו: ח כל כסויי הכלים שיש להם בית אחיזה נטלים בשבת. אמר רבי יוסי

סדר תקוני שבת קכא

במה דברים אמורים בכסויי הפקקות. אבל בכסויי הכלים בין
בין ובין כך נשלים בשבת :

ס"ק י"ח א מפנין אפילו ארבע וחמש קופות של תבן ושל תבואה
מפני האורחים ומפני בטול בית המדרש אבל לא את האוצר.
מפנין תרומה טהורה ודמאי ומעשר ראשון שנמלה תרומתן
ומעשר שני והקדש שנפדו והתורמוס היבש מפני שהוא מאכל
לעניים (נ"א לעזים). אבל לא את הפסל ולא את מעשר ראשון
שלא נמלה תרומתו ולא את מעשר שני והקדש שלא נפדו ולא
את הלוקח ולא את החרדל. רבן שמעון בן גמליאל מתיר בלוקח
מפני שהוא מאכל עורבין : ב חבילי קש וחבילי עצים וחבילי
זרדים אם התקינן למאכל בהמה. מטלטלין אותן ואם לאו אין
מטלטלין אותן. כופין את הפסל לפני האפרוחים כדי שיעלו
וירדו. תרנגולת שפרחה דוחין אותה עד שתכנס. מדיין עגלין
וסייחין ברשות הרבים. אשה מדרה את בנה. אמר רבי יהודה
אימתי בזמן שהוא נוטל אחד ומניח אחד אבל אם היה גורר
אסור : ג אין מילדין את הבהמה ביום טוב אבל מסעדין. ומילדין
את האשה בשבת וקורין לה חכמה ממקום למקום ומחללין
עליה את השבת וקורין את הפסור. רבי יוסי אומר אף חותכין.
וכל צרכי מילה עושין בשבת :

ס"ק י"ט א רבי אליעזר אומר אם לא הביא כלי מערב שבת מביאו
בשבת מגולה. ובסבנה מבסוהו על פי עדים. ועוד אמר רבי
אליעזר פורתים עצים לעשות פחמין לעשות כלי ברזל. כלל
אמר רבי עקיבא כל מלאכה שאפשר לעשותה מערב שבת
אינה דוחה את השבת. ושאי אפשר לעשותה מערב שבת
דוחה את השבת : ב עושין כל צרכי מילה בשבת. מזהלין ופורעין
ומוציאין ונותנין עליה איספלגית וכמון. אם לא שחק מערב שבת
לועם בשניו ונותן. אם לא מרח יין ושמן מערב שבת ינתן זה
בעצמו וזה בעצמו. ואין עושין לה חלוק בתחילה אבל פורק
עליה סמרטוט. אם לא התקין מערב שבת פורק על אצבעו

ומביא ואפילו מחצר אחרת: ג מרחיצין את הקטן בין לפני המילה ובין לאחר המילה ומזלפין עליו ביד אבל לא בכלי. רבי אלעזר בן עזריה אומר מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם כוואבים. ספק ואנדרוגינוס אין מחללין עליהן את השבת. ורבי יהודה מתיר באנדרוגינוס: ד מי שהיו לו שתי תנוקות. אחד למול אחד השבת ואחד למול בשבת. ושכח ומל את של אחד השבת בשבת חייב. אחד למול בערב שבת ואחד למול בשבת. ושכח ומל את של ערב שבת בשבת. רבי אליעזר מחייב חטאת. ורבי יהושע פוטר: ה קטן נמול לשמנה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר לא פחות ולא יותר. הא פיצד. בדרכו לשמנה. נולד לבין השמשות נמול לתשעה. בין השמשות של ערב שבת נמול לעשרה. יום טוב לאחר השבת נמול לאחר עשר. שני ימים טובים של ראש השנה נמול לשנים עשר. קטן החולה אין מוהלין אותו עד שיבריא: ו אלו הן ציצין המעכבין את המילה. בשר החוסה את רוב העטרה. ואינו אוכל בתרומה. ואם היה בעל בשר מתקנו מפני מראית העין. מל ולא פרע את המילה באלו לא מל:

פירק כ א רבי אליעזר אומר תולין את המשמרת ביום טוב. ונותנין לתלויה בשבת. וחכמים אומרים אין תולין את המשמרת ביום טוב. ואין נותנין לתלויה בשבת. אבל נותנין לתלויה ביום טוב: ב נותנין מים על גבי שמרים בשביל שיצלו. ומסננין את היין בסודרין ובכפיפה מצרית. ונותנין ביצה במסננת של חרדל. ועושין אנומלין בשבת. רבי יהודה אומר בשבת בכוס. ביום טוב בלגין. ובמועד בחבית. רבי צדוק אומר הכל לפי האורחין: ג אין שורין את החלתית בפושרין אבל נותן לתוך החומץ. ואין שורין את הפרשינין. ולא שפין אותן. אבל נותן לתוך הכברה או לתוך הכלכלה. אין כוברים את התבן בכברה. ולא יתננו על גבי מקום גבוה בשביל שירד המזן. אבל נוטל הוא בכברה ונותן לתוך האבוס: ד גורפין מלפני הפסם ומסלקין

סדר תקוני שבת קכב

לצדדין מפני הרעי דברי רבי דוסא. וחכמים אומרים נוטלין
מקפני בהמה זו ונותנין לפני בהמה זו בשבת: ה הקש של גבי
המטה לא יגענו בידו. אבל מנענו בגופו. ואם היה מאכל
בהמה. או שהיה עליו פר או סדין. מנענו בידו. מבש של
בעלי בתים מתירין אבל לא כובשין. ושל כובסין לא יגע בו.
רבי יהודה אומר אם היה מתר מערב שבת מתיר את פלו ושוממו
(נ"א מתיר את פליו ושוממן):

ס"ק כ"א א נוטל אדם את בנו והאבן בידו וכלכלה והאבן בתוכה.
ומטלטלין תרומה טמאה עם הפהורה ועם החולין. רבי יהודה
אומר אף מעלין את המדומע באחד ומאה: ב האבן שעל פי
החבית מטה על צדה והיא נופלת. היתה בין החביות מגבידה
ומטה על צדה והיא נופלת. מעות שעל הכר נוער את הכר והן
נופלות. היתה עליו לשלש מקנחו בסמרטוט. היתה של עור
נותנין עליה מים עד שתכלה: ג בית שמאי אומרים מגביהין מן
השלחן עצמות וקליפין. ובית הלל אומרים נוטל את הטבלא
פלה ומנערה. מעבירין מעל השלחן פירורין פחות מכזית ושער
של אפונין ושער של עדשים מפני שהוא מאכל בהמה. ספוג
אם יש לו עור בית אחיזה מקנחין בו ואם לאו אין מקנחין בו.
וחכמים אומרים בין כף ובין כף נטל בשבת ואינו מקבל טומאה:

ס"ק כ"ב א חבית שנשברה מצילין הימנה מזון שלש סעודות.
ואומר לאחרים בואו והצילו לכם ובלבד שלא יספוג. אין סוחטין
את הפירות להוציא מהן משקין. ואם יצאו מעצמן אסורים. רבי
יהודה אומר אם לאוכלין הוצא מהן מתר. ואם למשקין הוצא
מהן אסור. חלות דבש שרסקן מערב שבת ויצאו מעצמן אסורים.
ורבי אליעזר מתיר: ב כל שבא בחמין מערב שבת שורין אותו
בחמין בשבת. וכל שלא בא בחמין מערב שבת מדיחין אותו
בחמין בשבת. חוץ מן המליח תישן (נ"א ודגים מלוחים קטנים)
וקולים האספנין שהדחתן זו היא גמר מלאכתן: ג שובר אדם
את החבית לאכול הימנה גרוגרות. ובלבד שלא יתפוג לעשות

כלי. ואין נוקבים מגופה של חבית דברי רבי יהודה. וחכמים מתירין (נ"א רבי יוסי מתיר). ולא יקבנה מצדה. ואם היתה נקובה לא יתן עליה שעוה מפני שהוא ממרח. אמר רבי יהודה מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב ואמר חוששני לו מחטאת: דנותנין תבשיל לתוך הבור בשביל שיהא שמור. ואת המים היפים ברעים בשביל שיצנו. ואת הצונן בחמה בשביל שיחמו. מי שנשרו כליו בדרך במים מהלך בהן ואינו חושש. הגיע לחצר החיצונה שומחן בחמה אבל לא כנגד העם: ה' הרוחץ במי מערה ובמי טבריא ונסתפג אפילו בעשר אלונטיות לא יביאם בידו. אבל עשרה בני אדם מסתפגין באלונטית אחת פניהם ידיהם ורגליהם ומביאין אותן בידן: וסבין ומשמשין בבני מעים אבל לא מתעמלין ולא מתגרדין. אין יורדין לקורדימה. ואין עושין אפיקטוזין. ואין מעצבין את הקמן. ואין מחזירים את השבר. מי שנפרקה ידו או רגלו לא יטרפם בצונן אבל רוחץ הוא בדרך ואם נתרפא נתרפא:

ס"ק כ"א שואל אדם מחבירו פדי יין וכדי שמן. ובלבד שלא יאמר לו הלויני. וכן האשה מחבירתה בפרות. ואם אינו מאמינו. מניח מליתו אצלו. ועשה עמו חשבון לאחר שבת. וכן ערב פסח בירושלים שחל להיות בשבת. מניח מליתו אצלו. ונוטל את פסחו. ועשה עמו חשבון לאחר יום טוב: ב מונה אדם את אורחיו ואת פרפרותיו מפיו אבל לא מן הכתב. ומפס עם בניו ועם בני ביתו על השלחן. ובלבד שלא יתפון לעשות מנה גדולה כנגד קמנה משום קוביא. ומטילין חלשים על הקדשים ביום טוב אבל לא על המנות: ג לא ישכור פועלים בשבת. ולא יאמר אדם לחבירו לשכור לו פועלים. אין מחשיבין על התחום לשכור פועלים ולהביא פירות. אבל מחשיף הוא לשמור ומביא פירות בידו. כלל אמר אבא שאול כל שאני זכאי באמירתו רשאי אני להחשיף עליו: ד מחשיבין על התחום לפקח על עסקי כלה. ועל עסקי המת להביא לו ארון ותכריכין. נכרי שהביא חלילין בשבת לא יספוד בהן ישראל אלא אם כן באו ממקום קרוב.

סדר תקוני שבת קכג

עשו לו ארון והסרו לו קבר. יקבר בו ישראל. ואם בשביל ישראל. לא יקבר בו עולמית: ה עושין כל צרכי המית. סבין ומדיחין אורנו. ובלבד שלא יזונו בו אבר. שומטין את הפר מתחתיו ומטילין אותו על החול בשביל שימתין. קושרין את הלחי. לא שיעלה אלא שלא יוסיף. וכן קודה שגשגרה סומכין אותה בספסל. או בארונות המפה. לא שתעלה אלא שלא תוסיף. אין מעמטין את המית בשבת ולא בחול עם יציאת נפש. והמעטין עם יציאת הנפש הרי זה שופך דמים:

פירק כד א מי שהחשיף לו בדרך נותן פיסו לנכרי. ואם אין עמו נכרי מניחו על החמור. הגיע לחצר החיצונה נוטל את הכלים הנטלין בשבת. ושאין נטלין בשבת מתיר את החבליים והשקים נוטלין מאליהם: מתירין פקיעי עמיר לפני בהמה. ומספסין את הפיסין אבל לא את הזרין. אין מרסקין לא את השחת ולא את החרובין לפני בהמה בין דקה ובין גסה. רבי יהודה מתיר בחרובין לדקה: אין אוכסין את הגמל ולא דורסין אבל מלעיטין. ואין ממרים את העגלים אבל מלעיטין. ומהלקטין לתרנגולים. ונותנין מים למורסן אבל לא גובלין. ואין נותנין מים לפני דבורים ולפני יונים שבשובב. אבל נותנין לפני אווזין ותרנגולים ולפני יוני הדריסיות: ד מחתכין את הדלועים לפני הבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים. רבי יהודה אומר אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה לפי שאינה מן המוכן: ה מפירין נדרים בשבת ונשאלין לנדרים שהן לצורך השבת. פוקקין את המאור ומודדין את המטלית ואת המקוה. ומעשה בימי אביו של רבי צדוק ובימי אבא שאול בן במנרת שפקקו את המאור בטפית וקשרו את המקידה בגמי לידע אם יש בגיגית פותח טפח אם לאו. ומדבריהם למדנו שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת:

ואם"כ יאמר זה המאמר מוזכר במקוהל לכשמה המדבר מכבוד קעחס ט:

תא חזי בכל שיתא יומי דשבתא פד מטא שעתא דצלותא דמנחה דינא תקיפא שלמא וכל דינין מתעריין אבל ביומא דשבתא פד מטא עידן דצלותא דמנחה רעווא דרעוון אשתבח ועתיקא

קדישא גלי רצון די ליה וכל דינין די ליה מתכפין ואשתכח
 רעזתא וחדו בכולא ובהאי רצון אסתלק משה נביאה מהימנא
 קדישא בגין למינדע דלא בדינא אסתלק. והאי שעתא ברצון
 דעתיקא גפך נשמתייה מעלמא ואתממר ביה בגין כן ולא ידע
 איש את קבורתו כתיב. מה עתיקא קדישא טמירא דכל טמירין
 ולא ידעין עילאין ותתאין אוף האי נשמתייה דאממר בהאי רצון
 דאתגליא בשעתא דצלותא דמנחה בשבתא. כתיב ולא ידע וגו'
 והוא טמיר מכל טמירין דעלמא ודינא לא שלטא ביה זכאה חולקא
 דמשה. תאנא בהאי יומא דאורייתא מתעשרא ביה מתעשרא
 פכולהו בכל אינון פקודין בכל אינון גזרין ועונשין בשבעין אנפין
 דגהורא דנהרין מכל סיטרא וסיטרא מאן חמי ענפין דנפקין מכל
 ענפא וענפא חמשא קיימין בגו אילנא פולהו ענפין בהו אחידין
 מאן חמי אינון תרעין דמפתחין בכל סטר וסטר פולהו מוזהרין
 ונהרין בהאי נהרא דנפיק ולא פסיק קל פרוזא נפיק אתערין
 קדישי עליונין אתערין עמא קדישא דאתחבר לעילא ותתא אתערין
 חדוותא לקדמות מאריבון אתערין בחדוותא שלימתא אוזמנו
 בתלת חדון בתלת אבהן אוזמנו לקדמות מהימנותא חדווא דכל
 חדוותא זכאה חולקיבון ישראל קדישין בעלמא דין ובעלמא דאתי
 דא היא דרחים להון מכל עמין עעז ועל דא כתיב ביני וביין בני
 ישראל. אמר רבי יהודה ודאי כתיב זכור את יום השבת לקדשו.
 וכתיב קדושים תהיו כי קדוש אני יי. וכתיב וקראת לשבת ענג
 לקדוש יי מבבד. תאנא בהאי יומא כל נשמתייהו דצדיקיא
 מתעדני בתפנוקי עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין ורוחא דא
 מענוגא דהווא עתיקא מתפשטין פכולהו עלמין וסלקא ונחתא
 ומתפשטא לכולהו בני קדישין לכולהו נטורי דאורייתא ונייחין
 בנייחא שלים ומתנשי פכולהו כל רוגזין כל דינין וכל פולחנין
 קשין הוה דביום הניח יי לה מעצבא ומרגזה ומן העבודה הקשה.
 ובגין כן שקולה שבתא לקבל אורייתא וכל דנטיר שבתא פאלו
 נטיר אורייתא כולא. וכתיב אשרי אנוש יעשה זאת וגו'. אשתמע
 דנטיר שבת כמאן דנטיר אורייתא כולא. פרוך יי לעולם אמן ואמן.

שֵׁשׁ סְעוּדוֹת קִכְר

אֶתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַהֲמָנוּתָא שְׁלִימָתָא חֲדוּתָא
דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא : אֶתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא דָּא הִיא
סְעוּדָתָא דְּזַעִיר אַנְפִּין וְחֻקְלָא תַּפְּסוּחִין וְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא
אֶתְיִין לְסַעְדָּה בְּהִידִיה :

בְּנֵי הַיִּכְלָא דְּכִסִּיפִין . לְמַחְזִי זִיו זַעִיר אַנְפִּין . יְהוֹן
הָבָא בְּהֵאֵי תַּכָּא דְּבִיה מַלְכָּא בְּגִילוּפִין : צְבוּ לַחֲדָא
בְּהֵאֵי וְעַדָּא בְּגוּ עִירִין וְכָל גְּדַפִּין : חֲדוּ הַשְׁתָּא בְּהֵאֵי
שַׁעְתָּא דְּבִיה רַעְיָא וְלִית זַעֲפִין : קַרִּיבוּ לִי חֲזוּ חִילִי .
דְּלִית דִּינִין דְּתַקִּיפִין : לָבַר נְטִלִין וְלֹא עֲאֲלִין . הֲנִי
כְּלָבִין דְּחֻצִּיפִין : וְהָא אֲזִמִּין עֵתִיק יוֹמִין לְמַנְחָה עֲדִי
יְהוֹן חֲלָפִין : רַעֵי דִּיקָה דְּגִלְיָה לָהּ לְבַטְלָא בְּכָל קְלִיפִין :
יִשְׂרִי לֹון בְּנוֹקְבִיהוֹן . וְיִטְמָרוּן בְּגוּ כִּסִּין . אַרִּי הַשְׁתָּא
בְּמַנְחָתָא . בְּחֲדוּוֹתָא דְּזַעִיר אַנְפִּין : מוֹמֹר לְדוֹר יִי רֹועִי וְכוּ' .
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶבְלָהּ הַיּוֹם כִּי שָׁבַת הַיּוֹם לִי הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ
בַּשָּׂדֶה : רְאוּ כִּי יִי נָתַן לָכֶם הַשָּׁבַת עַל־כֵּן הוּא נּוֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם
הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים . שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל־יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי : עַל כֵּן בָּרַךְ יִי אֶת־יוֹם הַשָּׁבַת וַיְקַדְּשֵׁהוּ :
סְבָרִי מְרַנֵּן וְרַבָּנִן וְרַבּוֹתֵי :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן :

וישלים סעודתו כיד ס' העוצה עליו . ויעול ידיו למים אחרונים ויאמר :

יְדֵי אֶסְחִי אָנָּא . לְגַבִּי חַד מְנָא . לְסַטְרָא חוֹרִינָא . דְּלִית בִּיה
מִמָּשָׁא : אֲזִמִּין בְּתִלְתָּא . בְּכַסָּא דְּבִרְכָתָא . לְעֵלֶת עֲלָתָא . עֵתִיקָא
קַדִּישָׁא :

ויצרך זרכת המזון ואסכ הסעודה יאמר :

אֲשְׁלִימוּ סְעוּדָתָא דָּא . דְּמַהֲמָנוּתָא שְׁלִימָתָא .
דְּזַרְעָא קַדִּישָׁא דִּישְׂרָאֵל :

סדר ערבית למוצאי שבת

מוצאי שבת ווירד ניכט עהער סערייב געבעטעט, ביו מאן דיא ערסטען דרייא שטערנע זיעהט, אדער וועניגסטענס שאן זא האך אן דער צייט איזט, אונד בעפאר מאן וואו רחום אנפעהנט, ווערדען דיא צווייא מזמורים געזונגען, אויסער ווען תשעה באב אן מוצאי שבת פעללט.

קסד לָדוֹד | בָּרוּךְ יי | צוּרֵי הַמַּלְמֶד יְדֵי לִקְרָב אֶצְבָּעוֹתַי
לַמִּלְחָמָה: חֲסִדֵי וּמַצּוּדָתִי מִשְׁגָּבִי וּמִפְלָטִי לִי מִגְּנִי
וְבוֹ חֲסִיתִי הִרְדֵּד עָמִי תַחְתִּי: יי מֶה-אָדָם וְתַדְעֵהוּ בֶן-
אָנוּשׁ וְתַחֲשִׁיבֵהוּ: אָדָם לַהֲבֵל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹיָר:
יי הִט־שָׁמִיךְ וְתִרְדַּךְ גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בָּרוּךְ בָּרוּךְ
וְתַפִּיצֵם שְׁלַח חֲצִיךְ וְתַהַמֵּם: שְׁלַח יָדֶיךָ מִמָּרוֹם פְּצֵנִי
וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֹכֶר: אֲשֶׁר-פִּיהֶם דְּבַר-
שָׁוָא וַיִּמְיָנֵם יָמִין שָׁקֶר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ
בְּנִיבֵל עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה-לָךְ: הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמַּלְכִּים
הַפּוֹצֵה אֶת-דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה: פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי
מִיַּד בְּנֵי-נֹכֶר אֲשֶׁר-פִּיהֶם דְּבַר-שָׁוָא וַיִּמְיָנֵם יָמִין שָׁקֶר:
אֲשֶׁר בָּנִינוּ | בְּנִטְעִים מְגִדָּלִים בְּנִעֲוִיָּהֶם בְּנוֹתֵינוּ
כְּזוֹיוֹת מְחַטְּבוֹת תַּבְּנִית הֵיכָל: מְזוּיָנוּ מְלָאִים מִפִּיקִים
מִזֵּן אֵל זֵן צֹאנֵינוּ מֵאֲלִיפוֹת מְרַבְּבוֹת בַּחוּצוֹתֵינוּ:
אֲלוֹפֵינוּ מְסַבְּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צֹחֶד
בְּרַחֲבֵינוּ: אֲשֶׁרִי הָעָם שָׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁי
אֱלֹהִיו: ° יתיר ו'.

סז לַמִּנְצָח בְּנִינַת מְזִמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנֵינוּ
אֲתָנוּ סָלָה: לַדַּעַת בָּאָרֶץ בִּרְכָה בְּכָל-גּוֹיִם יִשְׁוֹעַתָּה: יוֹדוּךָ עַמִּים |
אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וִירְנֵנוּ לְאֻמִּים כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים
מִיֶּשֶׁר וּלְאֻמִּים | בָּאָרֶץ תִּנְחֵם סָלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ
עַמִּים כָּלָם: אָרֶץ נְתָנָה יְבוּלָהּ וַיְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: וַיְבָרְכֵנוּ
אֱלֹהִים וַיִּירְאוּ אוֹתוֹ כָּל-אִפְסֵי-אָרֶץ:

ערבית למוצאי שבת קכה

מאן בעטעט מעריב פאן וואסענטאנען, שאלטעט אין שמונה עשרה ביא אנש בינה דאן דארט שטעהענדע אתה הונגתנו איין. נאך שמונה עשרה זאגט דער חזן חצי קדיש, דאן ווירד נאכשטעהענדעס וידי נועם ואתה קדוש געזאגט. ווען אויף איינעם דער קאממענדען זעכס ווערקעטאנע איין יום טוב פעללט, ווירד וידי נועם ואתה קדוש ניכט געזאגט, דאן זאגט דער חזן קדיש מיט תתקבל. ווען תשעה באב אן מוצאי שבת פעללט, זאגט מאן נור ואתה קדוש.

ויהי נעם | אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
פונגה עלינו ומעשה ידינו פונגהו :

צא ישב בסתר עליזן בצל שדי יתלונן : אמר ליי
מחסי ומצודתי אלהי אבטחבו : כי הוא יצילך מפח
יקוש מדבר הוות : באברתו | יסך לך ותחת כנפי
תחסה צנה וסתרה אמתו : לאתירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם : מדבר באפל יהלך מקטב ישוד
צהרים : יפל מצדך | אלה ורבבה מימנה אליך לא
יגש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה : כי
אתה יי מחסי עליזן שמת מעונה : לאתאנה אליך
רעה ונגע לא יקרב באהלך : כי מלאכיו יצוה לך
לשמרך בכל דרכיך : על כפים ישאוונך פנתגף באבן
רגלך : על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין : כי
בי חשק ואפליטהו אשגבהו כי ידע שמי : יקראני |
ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו : אך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי : אך ימים וכו'.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אליזה
ואמר קדוש | קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו : ומקבלין דין מזדין ואמרין קדיש בשמי
מרומא עלאה בית שכינתה קדיש על ארעא עובד
גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות מליא

כָּל־אַרְעָא זִיו יְקָרָהּ: וְתִשָּׂאֲנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל
רַעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנִי רוּחָא
וְשִׁמְעַת בְּתַרִי קִלְזִיע סָגִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאַמְרִין: בְּרִיד
יְקָרָא דִּי מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יי וְיִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:
יי מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלָם וְלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא: יי אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׁמִרְהֵזֵאת לְעוֹלָם
לְיִצֵּר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עֲמָךְ וְהִכֵּן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא
רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיב אִפּוֹ וְלֹא
יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד
לְכָל־קְרֹאִיךָ: צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:
תַּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְתֵּינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם וַיּוֹם יַעֲמֵס־לָנוּ
הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ סֶלָה: יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטַח בְּךָ:
יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרֹאֲנוּ: בְּרוּךְ (הוּא)
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן
לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיִּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתָּח
לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֵּׁם בְּלִבָּנוּ אֲהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיָּע לְרִיב וְלֹא
נִגְדֹל לְבַהֲלָהּ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכָּה וְנִחְיֶה
וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחַיִּי
הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יי אֱלֹהֵי
לְעוֹלָם אֻדְךָ: בְּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר יְבַטַּח בִּי וְהָיָה יי

ערבית למוצאי שבת

קכו

בְּמִטְחוֹ : בְּמִטְחוֹ בִּי עֲדִי עַד כִּי בִּיהַי צוּר עוֹלָמִים :
וּבְמִטְחוֹ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דֹּשֵׁיךָ יְיָ :
חֲסִין לְמַעַן צְדִיקוֹ יִגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר :

מאן ואנט קדיש תתקבל. ווען תשעה באב אן מוצאי שבת סעללט, ואנט מאן קדיש
אָהנע תתקבל, אונד ווען לך ווירד נישט געזאגט.

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנִּי
הָאָרֶץ וְרֹב דָּגָן וְתִירָשׁ : יַעֲבֹדוךָ עַמִּים
וַיִּשְׁתַּחֲוֶיךָ לְאֲמִים הָיָה גִבּוֹר לְאֹהֶיךָ
וַיִּשְׁתַּחֲוֶיךָ בְּנֵי אִמֶּךָ אֲרָרְךָ אֲרוּר
וּמְבָרְכֶיךָ בָרוּךְ : וְאֵל שַׁדַּי יְבָרַךְ אֶתְךָ
וַיִּסְבֶּךָ וַיִּרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לְקָהָל עַמִּים : וַיִּתֵּן
לָךְ אֶת־בְּרַכְתּוֹ אֲבָרָהֶם לָךְ וּלְיִרְעֶךָ אֶתְךָ
לְרִשְׁתֶּךָ אֶת־אֶרֶץ מִגְדִּיךָ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים
לְאֲבָרָהֶם : מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שַׁדַּי
וַיְבָרְכֶךָ בְּרַכְתּוֹ שָׁמַיִם מֵעַל בְּרַכְתּוֹ תְּהוֹם
רַבָּצַת תַּחַת בְּרַכְתּוֹ שָׁדַיִם וָרַחֵם : בְּרַכְתּוֹ
אָבִיךָ גִּבּוֹר עַל־בְּרַכְתּוֹ הוֹרֵי עַד־תְּאֹת
גִּבְעַת עוֹלָם תְּהִיִּין לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֹד
גִּזְרֵי אֲחִיו : וְאֶהְבֶּךָ וּבִרְכֶּךָ וְהִרְבֶּךָ וּבִרְךָ
פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ דָּגָךָ וְתִירְשֶׁךָ
וַיַּצְהָרְךָ שְׁנֵי־אֲלָפֶיךָ וַעֲשֵׂתָרָת צֹאנְךָ עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאֲבֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ :

בָּרוּךְ תְּהִיָּה מְכַלֵּה עַמִּים לֹא־יְהִי בְךָ
 עָקָר וְעֶקְרָה וּבְבִהְמָתְךָ : וְהִסִּיר יי מִמֶּךָ
 כָּל־חֲלִי וְכָל־מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר
 יִדְעַת לֹא־יִשְׁיִמָּם בְּךָ וְנָתַנָּם בְּכָל־שְׁנָאִיךָ :
 הַמְּלֶאךָ הַגָּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֶךְ אֶת־הַנְּעָרִים
 וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתִי אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק וַיִּדְגּוּ לָרֹב
 בְּקֶרֶב הָאָרֶץ : יי אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם
 כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב : יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם
 כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דָּבַר לָכֶם :
 בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה :
 בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבָרוּךְ אַתָּה בִּצְאָתְךָ :
 בָּרוּךְ טַנְאֶךָ וּמִשְׁאַרְתְּךָ : בָּרוּךְ פְּרִי־
 בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בִהְמָתְךָ שֶׁנֶּר
 אֶל־פִּיךָ וַעֲשֵׂתִירוֹת צֹאנְךָ : יֵצוּ יי אֶתְךָ
 אֶת־הַבְּרָכָה בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ
 וּבִבְרָכָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ :
 יִפְתַּח־יי אֶת־אֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם
 לָתֵת מִטַּר־אֶרֶץ בְּעֵתוֹ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל־
 מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהַלְוִית גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא־
 תִלְוָה : כִּי־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בִּבְרָכָה כַּאֲשֶׁר
 דָּבַר־לָךְ וְהַעֲבַמְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא
 תִעֲבֹט וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא

ערבית למוצאי שבת

כז

יִמְשְׁלוּ : אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם
נוֹשֶׁעַ בִּי מִגֵּן עֶזְרֶךָ וְאֲשֶׁר־הִרְבַּ נְאוּתֶךָ
וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֶיךָ קֶדֶךָ וְאַתָּה עַל־בְּמוֹתֵימוֹ
תִּדְרֹךְ :

מִחִיתִי כָעֵב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנָן חֲטָאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי
גִּאלְתִּיךָ : רְנֹנוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יְיָ הִרְיֵעוּ תַּחְתִּיּוֹת אֲרֶץ :
פָּצְחוּ הָרִים רִנָּה יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גָאֵל יְיָ יַעֲקֹב
וּבִישְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר : גִּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :
יִשְׂרָאֵל נוֹשֶׁעַ בִּי תִשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא־תִבְשׁוּ וְלֹא־
תִּכְלְמוּ עַד־עוֹלָמִי עַד : וְאִכְלֹתֶם אָכּוֹל וְשָׁבֹעַ וְהִלַּלְתֶּם
אֶת־שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא־
יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם : וַיִּדְעֻתֶם כִּי בִקְרֹב יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְאֲנִי
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד וְלֹא־יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם : כִּי־בִשְׂמִיחָה
תֵּצְאוּ וּבִשְׁלוֹם תִּזְבְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם
רִנָּה וְכָל־עֵצִי הַשָּׁדָה יִמְחֹאוּ־כָף : הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי
אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה יְיָ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה :
וּשְׂאֲבָתִם־מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה : וְאִמְרֹתֶם
בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדּוּ לִי קָרְאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עַל־לִתְיוֹ הַזִּכִּירוּ כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ : וְאִמְרוּ יְיָ כִּי גִאֲוֹת עָשָׂה
מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ : צִהְלִי וְרַנִּי יִשְׁבֶּת צִיּוֹן כִּי־
גָדוֹל בְּקֶרֶבךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : וְאִמְרֵם בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה
אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנו זֶה יְיָ קִוִּינוּ לוֹ נִגִּילָה
וְנִשְׂמְחָה בִישׁוּעָתוֹ :

בית יעקב לכו ונלכה באור יי: והיה
 אמונת עתיד חסן ישועת חכמת ודעת
 יראת יי היא אוצרו: ויהי דוד לכל-הדרכיו
 משכיל ויי עמו: פדה בשלום נפשי
 מקרב-לי כי-ברבים היו עמדי: ויאמר
 העם אל-שאול היונתן ימות אשר עשה
 הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה
 חי-יי אם-יפל משערת ראשו ארצה כי-
 עם-אלהים עשה היום הזה ויפדו העם
 את-יונתן ולא-מת: ופדויי יי ישבון ובאו
 ציון ברנה ושמחת עולם על-ראשם ששון
 ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: הפכת
 מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
 שמחה: ולא-אבה יי אלהיך לשמוע
 אל-בלעם ויהפך יי אלהיך לך את-
 הקללה לברכה כי אהבך יי אלהיך:
 אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים
 יחדו ודפכתי אבלם לששון ונחמתים
 ושמחתים מיגונם:

בורא גיב שפתים שלום ושלום לרחוק ולקרוב אמר
 יי ורפאתיו: ורוח לבשה את-עמשי ראש הנשלישים
 לך דוד ועמך בן-ישי שלום ושלום לך ושלום לעזרך

ערבית למוצאי שבת קכח

כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ וַיִּקְבְּלֵם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגָּדוֹד׃
וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לָחִי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר-
לָךְ שָׁלוֹם׃ יי עז לעמו יתן יי ויברך את עמו בשלום׃
אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בְּכָל־מָקוֹם שֶׁאַתָּה
מוֹצֵא גְדֻלָּתוֹ שֶׁל־הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁם
אַתָּה מוֹצֵא עֲנוּתָנוֹתוֹ׃ דָּבָר זֶה כְּתוּב
בַּתּוֹרָה׃ וּשְׁנוּי בַּנְּבִיאִים׃ וּמִשְׁלֵשׁ
בַּכְּתוּבִים׃ כְּתוּב בַּתּוֹרָה כִּי יי אֱלֹהֵיכֶם
הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל
הַגָּדֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יֵשֵׁא פָנָיו
וְלֹא יִקַּח שָׂחָד׃ וּכְרָתִיב בַּתּוֹרָה עֲשֹׂה
מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֵת לוֹ
לֶחֶם וּשְׂמֵלָה׃ שְׁנוּי בַּנְּבִיאִים דְּכָתִיב כִּי
כֹה אָמַר דָּם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ
מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשַׁכּוֹן וְאַת־דִּכָּא וּשְׁפִל-
רוּחַ לְהַחְיֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחְיֹת לֵב
גִּדְּכָאִים׃ מִשְׁלֵשׁ בַּכְּתוּבִים דְּכָרְתִיב
שִׁירוֹ׃ לֹא־אֱלֹהִים זָמְרוּ שְׁמוֹ סֵלֹו לְרַכֵּב
בְּעֶרְבוֹת בֵּיהַ שְׁמוֹ וְעֵלְזוֹ לְפָנָיו׃ וּכְרָתִיב
בַּתּוֹרָה אָבִי יְתוֹמִים וְדִין אֲלֻמָּנוֹת אֱלֹהִים
בְּמַעֲוֹן קָדְשׁוֹ׃ יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר
הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֵל־יִשְׁעֵנוּ׃

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם
הַיּוֹם: כִּי־נָחַם יי צִיּוֹן נַחֵם כָּל־חַרְבָּתֶיהָ
וַיֵּשֶׁם מִדְּבָרָהּ כִּיעֲדָן וְעֶרְבָתָהּ כַּגִּן־יִי שִׁשּׁוֹן
וְשִׁמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה: יי
חָפִיץ לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר:
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־י כָל־יֵרָא יי הַהֶלֶךְ בְּדַרְכָּיו:
יִגִּיעַ כַּפִּיק כִּי תֹאכֵל אֲשֶׁר־י וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ וְכַנָּפֶן
פָּרִיָה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ בְּנִיךָ כַּשֶּׁת־לִי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ:
הִנֵּה כִי־כֵן יִבְרַךְ גִּבּוֹר יֵרָא יי: יִבְרַכְךָ יי מִצִּיּוֹן וְרֹאֵה
בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֹאֵה־בָנִים לְבְנֶיךָ שְׁלוֹם
עַל־יִשְׂרָאֵל: עֲלֵינוּ קיי

סדר הברלה למוצאי שבת

דער חזן מאַכט הברלה אויך אן מוצאי שבת חנוכה, נור ת"ב אן מוצאי שבת ווירד
ניצט הברלה געמאכט, זאגדערן ווען איינער וואָ ליכט זיעהט, מאַכט ער דיא ברכה
מאורי האש, אונד זאגנמאנ נאכט, ווען תשעה באב אויס איזט, מאַכט ער הברלה
וויא אן מוצאי י"ט. אַבוואָהל מאן אַתה חוננתנו געזאגט אונד אויך שאַן הברלה פֿאַם
חזן געהאָרט האט, פֿוס מאן דענאָך צו הויזע איבער וויין אָדער אנדערע געטרענקע, אויסער
וואסער, מבריל זיין. עהער דארף מאן ניצט-פֿאַם כּוֹס אויסשיטטען, ביז מאן נאך דער
ברכה געטרונקען.

מאן ניממט דאז כּוֹס אין דיא רעכטע האנד אונד זאגט שטעהענדי:

הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבָטָח וְלֹא אֶפְחָד כִּי
עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה יִי וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: וְשִׂאבָתָם
מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה: לִי הִישׁוּעָה
עַל־עַמִּי בִּרְכָתְךָ סֶלָה: יי צַבָּאוֹת עֲמָנוּ
מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: לִיהוּדִים

הבדלה למוצאי שבת קכט

הִיְתָה אִירָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשּׁוֹן וִיקָר : כֵּן
תִּהְיֶה לָנוּ . כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבִשְׁם יְיָ
אֶקְרָא :

דער חזן אים בעטהויזע פענגט היער אן .

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן :

מחזיר הכוס לשמאלו או מניחו על השולחן ונוטל הסדס או הצנמים צימינו ויזכך :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי בְּשָׂמִים :

ומרים ונוטן לחמרים להרים זו . או מחזירו לשמאלו . וכוסף חלצעות ימינו על האגודל . ומקרב ידו לנכר ומזכך :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ :

ח"כ מתחיל כלפניו שהם מוצדקות מן העור . ומחזר ונוטל הכוס צימינו ולומר :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ
לְחֹל בֵּין אֵזֶר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים . בֵּין יוֹם
הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרִיל
בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל :

ווער מבריל איזט , מרינקט פאם כוס , גיעסט דאן דאפאן אויף דען מיט , לאָשט דאמיט
דאז הבדלה ליכט אויס , דאן ווערדען דיא אויגען דאמיט בענעטצט , אונד ווירד דאבייא
געזאגט מצות יי ברא מאירת עינים . הערנאך זאגט טאן דיעזעס המבריל אונד נאכ-
שטעהענדען רבון העולמים .

הַמְּבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל . חַטֵּאתֵינוּ יִמְחַל . זְרַעֲנוּ וּבִסְפֵנוּ יִרְבֶּה
כְּחֹל . וּבְכּוֹכְבִים בְּלִילָה : יוֹם פָּנָה כְּצֵל תָּמָר . אֶקְרָא לְאֵל עָלֵי
גִּמְרִי . אָמֵר שׁוּמֵר . אַתָּה בִּקְרָ וְגַם לִילָה : צִדְקָתְךָ כְּהַר תָּבוֹר .
עַל חֲטָאֵי עַבּוֹר תַּעֲבוֹר . כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבוֹר . וְאַשְׁמוּדָה
בְּלִילָה : חֲלָפָה עֹנֶת מִנְּחֹתִי . מִי יִתֵּן מִנּוּחֹתִי . יִגְעֹתִי בְּאַנְחֹתִי .
אַשְׁחָה בְּכָל לִילָה : קוֹלִי בֶל יִגָּטֵל . פֶּתַח לִי שַׁעַר הַמִּנְּפִל .
שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל . קוֹצוֹתֵי רְסִיסֵי לִילָה : הָעֵתֶר נוֹרָא וְאִזִּים .
אֲשִׁיעַ תְּנֶה פְדִיּוֹם . בְּנִשְׁפָּה בְּעֶרֶב יוֹם . בְּאִישׁוֹן לִילָה : קְרֹאתֶיךָ
יְהִי הוֹשִׁיעֲנִי . אֲדַח חַיִּים תוֹדִיעֲנִי . מִדְּלָה תִּבְצַעֲנִי . מִיּוֹם עַד
לִילָה : מִדֶּהר מְנוּחָה מַעֲשִׂי . פֶּן יֵאמְרוּ מִכְּעִיסִי . אֵיהֶּ אֱלֹהֵי עַשִׂי .

נתן זמירות בלילה: נחט בידך בחמר. סלח נא על קל וחמר.
יום ליום יביע אמר. ולילה ללילה: הסבדיל

אנא משבענא עליך פורה שר של שכחה שתסיר לב מפש
ממני ותפיל יתיה על מורא רמתא:

קליפות היונקים מפ"ר דינים כי פ"ו הוא אלהים פשוט ור' הוא אלהים זכאוי וס' הם ה'
לותיות אלהים:

ארמימם רמימם מימם ימם מם:

ומכוין ששם אדם צליעל הולך ומחמטע והוא הנקרא שר של שכחה שיונק מחמורה דצינה וחזונה
הנקרא מם ושומר כך השכחה ממוך:

פורה דרכתי לבידי ומעמים אין איש אתי ואדרבם באפי
וארמסם בחמתי: ונח מצא חן בעיניי: יהי דוד לכל דרכיו
משביל וי עמו:

קבא שיר למעלות אשא עיני אל-הרים מאין יבוא עזרי: עזרי
מעם יי עשה שמים וארץ: אל-יתן למוט רגלך אל-יגום שמרה:
הנה לא-יגום ולא ישן שמר ישראל: יי שמרה יי צלך על-יד
ימינה: יומם השמש לא-יכבה וירח בלילה: יי ושמרה מכל-דע
ישמר את-נפשה: יי ושמר-צאתה ובואה מעתה ועד-עולם:

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: יי צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

יי צבאות אשרי אדם בומח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום
קראנו:

רבון העולמים אב הרחמים והסליחות בסימן טוב ובמזל טוב
החל עלינו את (כשמל יר"ט צלמלע השנוע לא יאמר רק ימי המעשה) לששת ימי
המעשה הבאים לקראתינו לשלום השוכים מכל חטא ופשע.
ומנוקים מכל עון ואשמה ורשע. ומדבקים בתלמוד תורה
ובמעשים טובים וחנונים דעה בינה והשכל מאתה. ותשמיענו
בהם ששון ושמחה. ולא תעלה קנאתנו על לב אדם. ולא קנאת
אדם תעלה על לבנו. מלפני אלהינו האב הרחמן. שים ברכה
רחוקה והצלחה בכל מעשה ידינו. וכל היועץ על עמך בית
ישראל עצה טובה. ומחשבה טובה. אמצו וברכו גהלו וקיומו.

קִים עֲצָתוֹ בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר יִתֵּן לָךְ כָּל־בִּבְבֶּךָ וְכָל־עֲצָתְךָ יִמְלֵא.
וְנֶאֱמַר וְתִגְזֹר אוֹמֵר וַיִּקֶּם לָךְ וְעַל דְּרָכֶיךָ נָגַהּ אוֹר: וְכָל־הַיּוֹעֵץ
עָלֵינוּ וְעַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל עֲצָה שְׂאִינָה מְזִיבָה וּמַחֲשָׁבָה שְׂאִינָה
מְזִיבָה. תוֹפֵר עֲצָתוֹ בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר יִי הַפִּיר עֲצַת גִּוִּים הַנִּיֵּא
מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: וְנֶאֱמַר עֲצוּ עֲצָה וְתִפֹּר דְּבָרוֹ דָּבָר וְלֹא יָקוּם כִּי
עָמְנוּ אֵל: וּפִתַּח לָנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ אֵב הַרְחָמִים אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת בְּזֹחַ
הַשְּׁבוּעַ וּבְכָל־שְׁבוּעַ. שְׁעָרֵי אוֹרָה. שְׁעָרֵי אֶדְנָי יָמִים וְשָׁנִים
שְׁעָרֵי אֲרִיכַת אֲפִים. שְׁעָרֵי בִרְכָה שְׁעָרֵי בִינָה. שְׁעָרֵי גִילָה שְׁעָרֵי
גְדֻלָּה שְׁעָרֵי גְאֻלָּה שְׁעָרֵי גְבוּרָה. שְׁעָרֵי דִיצָה שְׁעָרֵי דַעַה. שְׁעָרֵי
הוֹד שְׁעָרֵי הָדָר שְׁעָרֵי הַצְלָחָה שְׁעָרֵי הַרוּחָה. שְׁעָרֵי וְעַד מֵזֶב.
שְׁעָרֵי זְרִיזוֹת שְׁעָרֵי זְמֶרָה שְׁעָרֵי זְכוּיּוֹת שְׁעָרֵי זִיו שְׁעָרֵי זֶהַר תוֹרָה
שְׁעָרֵי זֶהַר חֲכָמָה שְׁעָרֵי זֶהַר בִּינָה שְׁעָרֵי זֶהַר דַּעַת. שְׁעָרֵי חֲדוּהָ
שְׁעָרֵי חֲמֻלָּה שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד שְׁעָרֵי חַיִּים מְזִיבִים שְׁעָרֵי חֲכָמָה.
שְׁעָרֵי מְזִיבָה שְׁעָרֵי מִזְהָר. שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה שְׁעָרֵי יֶשֶׁר שְׁעָרֵי כִפְרָה
שְׁעָרֵי כָל־כְּלָה שְׁעָרֵי כְבוֹד. שְׁעָרֵי לְמוּד. שְׁעָרֵי מְזִיבָה שְׁעָרֵי
מְנוּחָה שְׁעָרֵי מַחֲלֹת שְׁעָרֵי מִדָּע. שְׁעָרֵי נְחָמָה שְׁעָרֵי נִקְיוֹת.
שְׁעָרֵי סְלִיחָה שְׁעָרֵי סִיעָתָא דְשָׁמַיָא. שְׁעָרֵי עֲזָרָה. שְׁעָרֵי פְדוּת
שְׁעָרֵי פְרִנְסָה מְזִיבָה שְׁעָרֵי צְדָקָה שְׁעָרֵי צְהֻלָּה. שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה
שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוֹת. שְׁעָרֵי רַחֲמִים שְׁעָרֵי רְצוֹן שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה.
שְׁעָרֵי שְׁלוֹם שְׁעָרֵי שְׁמִחָה שְׁעָרֵי שְׁמוּעוֹת מְזִיבֹת שְׁעָרֵי שְׁלוֹהָ.
שְׁעָרֵי תוֹרָה שְׁעָרֵי תְפִלָּה שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה. בְּדַכְתִּיב
וְתִשְׁוֹעַת צְדִיקִים מִיֵּי מַעֲוֹם בְּעֵת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם יִי וַיַּפְלִטֵם וַיַּפְלִטֵם
מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם בִּי־חֶסֶד בּוֹ: וְנֶאֱמַר חֲשֵׁף יִי אֶת־זִרְעֵי קְדוּשׁוֹ
לְעֵינֵי כָל־הַגִּוִּים וְרָאוּ כָל־אֲפָסֵי אֶרֶץ אֶת־יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וְנֶאֱמַר
קוֹל צִפְיָךְ נִשְׁאֹר קוֹל יִחְדּוֹ יִרְנְנוּ כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יִי צִיּוֹן:
וְקִים לָנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב מַה נָּאוּ עַל הַהָרִים רְגִלִי
מִבְּשׂוֹר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבְּשׂוֹר מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אִמֵּר לְצִיּוֹן
מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ: רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הֵנָּה וְלִירוּשָׁלַם מִבְּשׂוֹר אִתָּן.
אֲמֵן סָלָה:

ויש שמועגים מיכץ לקרות הפרשה של השבוע ואשרי להם כי בזה מושיבים השמע מעצמם
הכל עליהם וקודם כמזל לידועי חן. ואח"כ יקדו שלחנו צמחלים עונים לכבוד שבת מלכתא
ואע"פ ש"ל חלל לכזית ויאמר:

דא היא סעודתא דדוד מלכא:

זמירות למוצאי שבת

כשנכנס סאדס לציטו צו"ש מחמיל צשיכום וזמירות כדי לעכב המלך עוד חללו ולהראות שקשה
עליו פרידמו וכמו שמקבלו צשמחה וצרכנה כך לריך להפטר ממנו. ומזכירין אליהו הנביא וציאח
המשים כי עם מ"ש מוכנת לציאחו:

זה הזמר שם המחבר יעקב מנוי חזק.

במוצאי יום מנוחה. המציא לעמך רוחה. שלח תשבי לנאנחה.
ונם יגון ואנחה: יאתה לה צורי. לקבץ עם מפוזרי. מיד גוי
אכזרי. אשר פרה לי שוחה: עת יודים תעורר אל. למלט עם
אשר שואל. ראות טובה בבוא גואל. לשה פוורה נדחה: קרא
ישע לעם נדבה. אל דגול מרבבה. תהי השבוע הבאה. לישועה
ולרוחה: בַּת ציון השכולה. אשר היא היום געולה. מהרה
תהיה בעולה. באם הבנים שמחה: מעינות אזי יזובון. ופדויי יי
ישובון. ומי-ישע ישאבון. והצרה נשכחה: נחה עמך כאב
רחמן. יצפצפו עם-לא-אלמן. דבר יי אשר נאמן. בהקימה
הבטחה: וידידים פליטי חרץ. נגינתם יפצחו במרץ. בלי צוחה
ובלי פרץ. אין יצאת ואין צוחה: יהי החדש הזה. כנבואת
אבי חוזה. וישמע בבית זה. קול ששון וקול שמחה: חזק ומלא
משאלותינו. אמיץ יעשה בקשתינו. והוא ישלח במעשה ידינו.
ברכה והצלחה: במוצאי יום גילה. שמך נורא עלילה. שלח
תשבי לעם סגלה. רוח ששון והנחה: קול צהלה ורנה. שפתינו
אז תרננה. אנא יי הושיעה נא. אנא יי הצליחה נא:

זה הזמר שם המחבר שילא.

חדש ששוני אל נא והביא. את-אליהו הנביא. אמן וחזק
רפיון ידי. ברך מלאכתיו וכל מעבדיו. גאלי זכור עניי ומרודי.
דברך הטוב הקם לעודדי. הרץ ושלח ושמח לבבי. את אליהו

זמירות למוצאי שבת קלא

הִנָּבִיא: וְעַד וְהִכֵּן דִּי סְפוּקִי. זְמַן מְזוּנִי וְלֶחֶם חֲקִי. חֶלֶב חֵיל
גּוֹיִם חֵישׁ לְהִנִּיקִי. מִזְבֵּחַ תְּשַׁבֵּעַ עוֹלָלִי וַיּוֹנֵקִי. יְבֹא מְשִׁיחִי לְעִיר
מוֹשְׁבִי. אֶת אֱלֹהֵי הִנָּבִיא: כּוֹנֵן לַעֲם זֶה צוּרִי צוּר לְחִבּוּשׁ. לֶחֶם
לֶאֱכֹל וּבִגְד לְלְבוּשׁ. מְשִׁנְאֵי יַחֲזִיק יִרְא וַיִּבּוֹשׁ. נוֹה הָר שֶׁעִיר
בְּקֶרֶב תִּכְבּוֹשׁ. שְׂשׂוֹנֵי יִגְדֵּל בְּרֹאוֹת סְבִיבִי. אֶת אֱלֹהֵי הִנָּבִיא:
עִמָּן וּמֹאֲב מְהֵרָה תִּכְלֶה. פְּדוּתֶךָ לַעֲמֶךָ בְּקֶרֶב תִּגְלֶה. צִיּוֹן
תִּמְלֹא מַעַם אֱלֹהִים. קִרְיַת מֶלֶךְ רַב אֵז נַעֲלָה. שֵׁכֶן תְּשַׁכֵּן בְּתוֹךְ
עַם צְבִי. אֶת אֱלֹהֵי הִנָּבִיא:

זמר זה שם המזמור אלעזר.

אֲגִיל וְאֶשְׁמַח בְּלִבִּי. בְּרֹאוֹתֵי כִי מְאוֹיְבֵי תִרְיֵב רִיבִי. וּלְצִיּוֹן
גּוֹאֵל תָּבִיא. אִישׁ צֶמַח תִּצְמִיחַ. אֱלֹהֵי הִנָּבִיא וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ:
לִכֵּן בְּעַמִּים יַחַד. תִּפּוֹל אִימָה וּפֶחֶד. לִבָּם יִפְחַד. בָּעֵת יַעֲלֶה גּוֹי
אֶחָד. וְאוֹרְחוֹתָיו יִצְלִיחַ: אֱלֹהֵי עוֹד מִמִּזְרַח לְמַעְרָב. יַעוֹר לַעֲשׂוֹת
הָרֹג רַב. בְּאַרְסָם וְעָרָב. לַעֲרוֹךְ מִלְחָמָה וּקְרָב. עַל אוֹיְבָיו יִצְרִיחַ:
אֱלֹהֵי זָדִים מִלְכֵי אֲדָמָה. יִמּוֹר נְפִישׁ וּקְדָמָה. מְשַׁמֵּעַ וְדוֹמָה.
נוֹסֵם נִגְבָּה וַיִּפָּה. אֲשֶׁר אֶתְכֶם יִבְרִיחַ: אֱלֹהֵי רָנוּ כָּל עוֹבְרֵי אֲדָמָה.
כִּי הִנֵּה רָעַנְן אֲזָרַח. אוֹרוֹ זָרַח. קִנְיָה בִּפְתוּר וּפְרַח. עַל הָר צִיּוֹן
יִפְרִיחַ: אֱלֹהֵי

זה זמר שם המזמור אברהם.

אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ. בִּרְכָה בְּמֵאוֹדֵנוּ. וְזָכַר מִזֵּב חֲבִדֵּנוּ. בְּכָל מְשַׁלַּח
יְדֵינוּ. אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ: בְּיוֹם רֵאשׁוֹן לְמִלְאָכָה. יִצּוּ אֶתְנוּ בִּרְכָה.
וַיּוֹם הַשְּׁנִי כָּכָה. יִמְתִּיק אֶת סוּדֵנוּ: אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ רַבָּה צְבִאֵי
יִשְׁעֵי. בְּשָׁלִישֵׁי וּבִרְבִּיעֵי. בְּחִמְיָשִׁי אֶךְ לֹא בְעֵי. יִשְׁלַח אֶת
פּוֹדֵנוּ: אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ הֵכֵן מְבוֹחַ מְבַח. בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי זָבַח. קִדְשׁ
הַלֵּל וְשִׁבַּח. עַל כָּל מַחְמֵדֵנוּ: אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ מְעַדְנִים לְנַפְשֵׁנוּ.
נִתֵּן בְּיוֹם קִדְשֵׁנוּ. וְרַעֲנָנָה עֲרֵשֵׁנוּ. וְלִילָה אוֹר בְּעֵדֵנוּ: אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ

זמר זה שם המזמור נחמן.

אֱלֹהֵי חֵישׁ גּוֹאֵל עֲבָדֶךָ יִשְׁכִּילִי. מְבַשֵּׁר מִזֵּב אֱלִי. אֶת אֱלֹהֵי
הִנָּבִיא: נָאוּ עַל הָהָרִים. שְׁלוֹחֵי יוֹצֵר הָרִים. וְרִגְלֵי הַמְּבַשְּׁרִים
בְּאִמּוֹר שׁוּבִי שׁוּבִי: אֱלִי חֲבִי כְּמַעַט רָגַע. כָּל מַחְלָה וְכָל נִגַּע.

זמירות למוצאי שבת

אִיכָּיִךְ אֶפְגַּע יוֹם נָקָם בְּלִבִּי: אֵלַי מִלִּפְקֵי יָבֵא לָךְ. יָסֶה אֶת כָּלֶךְ.
וְרַעֲיָתִי לְמוֹלֶךְ. גִּלְעָדִי הִתְשָׁבִי: אֵלַי נוֹסֶת תְּמוֹסָנָה. שִׁסְתִּי בְּנִי
יוֹנָה. כִּי בָא עֵת לַחֲנָנָה. צִיּוֹן נִחְלַת צָבִי: אֵלַי

מיוסד ע"פ א"ב.

אֲדִיר אִיּוֹם וְנוֹרָא. בַּצֹּר לִי לָךְ אֶקְרָא. יְיָ לִי וְלֹא אֵירָא: גְּדוֹר
פָּרַצַת הַיָּבֵלִי. דָּגוּל מֵהָר חֲבִלִילִי. יְיָ הִיָּה עוֹזֵר לִי: הֵן אַתָּה
תִּקְוֹתִי. וְלִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי. יְיָ עֹז יִשׁוּעָתִי: זָךְ וְנָקִי כַפִּים. חוֹן
פִּוֹדֵשִׁי כְנָפִים. יְיָ אֶרְךָ אֲפִים: מוֹבֵק תַּחֲיֵשׁ לַעֲמָךְ. יְהִי עֲלֵינוּ
בְּנִאמָךְ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ: כּוֹנֵן בֵּית מְכוֹנָךְ. לְהַרְבֵּץ בּוֹ
צִאנָךְ. יְיָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ: מִסְּחָד לְהַצִּילִי. נְהַלְנִי לְצִיּוֹן קוֹדֶשׁ גּוֹרִלִי.
יְיָ שְׁמַע בְּקוֹלִי: סְעוֹד וְשִׁמּוֹךְ לְגִמְהָרִים. עוֹזֵר נָא אֶת הַנְּשֹׂאֲרִים.
יְיָ יוֹצֵר הָרִים: פֶּדֶה עַמָּךְ מֵעֵיזִים. צִאנָךְ מִיד גּוֹזִיזִים. יְיָ עוֹשֵׂה
חֲזִיזִים: קָרֵב קֶץ נַחֲמָה. רַחֵם אוֹם לֹא רוֹחֲמָה. יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה:
שָׁכֹן כִּמְאֹז בְּאַהֲלֵינוּ. תָּמִיד אֵל מְחוֹלְלֵנוּ. יְיָ מִלְכֵנוּ. הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ:

זה הזמיר מיוסד ע"פ א"ב ולא"כ סתם המסנר לם שמו ישי בר מרדכי חזק.

אִישׁ חָסִיד הָיָה. בְּלִי מוֹזֵן וּמַחֲיָה. בְּבֵיתוֹ עוֹסֵק מִלְּבוּשׁ. וְאֵין
בְּגָד לְלִבּוּשׁ. גּוֹנֵן בַּחֲשׂוֹבָה אִשָּׁה. וְגַם בַּבָּנִים חֲמִשָּׁה: דְּבָרָה לוֹ
הָאִשָּׁה. יוֹתֵר אֵין לְהַתִּיאֲשָׁה. הַמְבִלִי לָחֵם לֶאֱכֹל. בְּעֶרְוֹם
וּבְחוֹסֶר כָּל. תּוֹרָה מַצֵּאתָ כִּי יִגַּעַת. מֵה נֹאכַל מַעֲתָה: זְהִיר כָּבֵר
נָשׁוּק. הֵלֹא תֵצֵא לְשׁוֹק. חֲנוּן וְרַחוּם בְּמִרוֹמָיו. אוֹלִי יִגְמֵלֵנִי
בְּרַחֲמָיו. מוֹב לְקוֹי מַחֲסָה. רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֵׂה: יַעֲצֵת בְּדַעַת
וּבְחִכְמָה. עֲצָתְךָ בְּלִי לְהַסְפִּימָה. בְּצִאתִי לְבִשְׁתָּ וּלְכַלְמָה. מִבְּלִי
כְּסוּת וְשִׁלְמָה. וְאֵין בְּיָדִי לְפֹרְטָה. אֲפִילוֹ שׁוּה פְּרוּטָה: מִהָרָה
וּשְׂאֵלָה מִשְׁכָּנִים. מִלְּבוּשִׁים נָאִים מִתְקַנִּים. נִלְבַּשׁ וְהַשְׁלִיךְ יְהָבוּ.
עַל יְיָ אֲשֶׁר אָהָבוּ: סָתוּ יִלְדָיו בְּפִלּוּלָם. אֵל יִשׁוּב דָּךְ נִכְלָם:
עָבַר בְּשׁוֹק בְּסִבְרָתוֹ. וְהִנֵּה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא לְקִרְאָתוֹ. פֶּן לוֹ
הַמְבַּשֵּׁר. בְּאַמֶּת הַיּוֹם תִּתְּעַשֵּׂר. צִוִּנִי בְּכָל כְּבוֹדָךְ. כִּי הִנְנִי עֹבְדָךְ:
קָרָא לְמִי בְדַעַתוֹ. קִנּוּת עֶבֶד אֵין כְּמוֹתוֹ. רַחֵשׁ אִיךְ יִשְׁנָה דִּינוֹ.
עֶבֶד לְמַפּוֹר אֶת אֲדוֹנוֹ. שֵׁת לוֹ חֲכָמָתוֹ בְּקִרְבּוֹ. וְהַחֲזִיק בּוֹ כְּמוֹ
רָבוֹ: תִּגַּר קִנְאוֹ בְּאַהֲבִים. בְּשִׁמוּנָה מֵאוֹת אֶלְךָ זְהוּבִים. תִּבְעוּ

זמירות למוצאי שבת

קלב

מה מלאכתך. אם בבנין חכמתך. תכלית מרקלין ופלטרין.
 הרי אתה בן חורין: יום ראשון במפעלים. פעל עם פועלים. שוע
 בחצי הלילה. ענני נורא עליה. יזמתי ונמכרתי להעבדי.
 לכבודך ולא לכבודי: בורא עולם בקנין. השלם זה הבנין. רחמיה
 יכמרו בחנינותי. כי לטובה פונתי. מלאכי רחמים ממעונתו. אז
 החלו לבנותו: רבו בני המלוכה. ותשלם כל המלאכה. דין הסוחר
 בראותו. פי נגמרה מלאכתו. כלולת מגדלים גאים. לפי ענין
 הבנאים. יזכר לך עתה אתמול אשר דברת. חפשיני בודאי ובבירור
 פנאמת לענין שחרור. זה קימו באמת. ופרח לו איש האמת:

אל תירא עבדי יעקב: לא הביט און ביעקב א תירא עבדי יעקב: אל תירא עבדי יעקב: מי מנה עפר יעקב אל תירא עבדי יעקב: אל תירא עבדי יעקב: גשבע יי ליעקב אל תירא עבדי יעקב: אל תירא עבדי יעקב: פלח גא לעון יעקב אל תירא עבדי יעקב: אל תירא עבדי יעקב: עתה השב שבות יעקב א"ת עבדי יעקב: אל תירא עבדי יעקב: פדה יי את יעקב אל תירא עבדי יעקב: אל תירא עבדי יעקב: צנה ישועות יעקב אל תירא עבדי יעקב: אל תירא עבדי יעקב: קול קול יעקב אל תירא עבדי יעקב: אל תירא עבדי יעקב: רני ושמחי ליעקב אל תירא עבדי יעקב: אל תירא עבדי יעקב: שב יי את שבות יעקב א תירא עבדי יעקב: אל תירא עבדי יעקב: תתן אמת ליעקב אל תירא עבדי יעקב:	אל תירא עבדי יעקב:

ויש לומר פיוט זה קודם הנדלה:

אליהו הנביא אליהו התשבי אליהו הגלעדי במהרה יבא אלינו
 עם משיח בן דוד. איש אשר קנא לשם האל. איש בשר שלום
 על יד יקותיאל. איש גש ויבפר על בני ישראל: אליהו איש
 דורות שנים עשר ראו עיניו. איש הנקרא בעל שער בסמניו.
 איש ואזור עור אזור במתניו: אליהו איש זעף על עבדי חמנים.
 איש חש ונשבע מהיות גשמי מעונים. איש מל ומטר עצר שלש
 שנים: אליהו איש יצא למצוא לנפשו נחת. איש כלכלוהו
 הערבים ולא מת לשחת. איש למענו נתברכו בד וצפחת: אליהו

והחוט המשולש לא במהרה ינתק: יי צבאות עמנו משנב לנו אלהי יעקב סלה:
 יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: יי עז
 לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: יהיו לרצון אמרי פי ורגיון לבי לפניך יי
 צרי וגואלי:

ולח"כ יאמר עשרה פסוקים מהרמב"ן ז"ל:

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ולכל היר החזקה ולכל
 המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו
 בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום
 ההוא מחנים: האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: יערוף כמטר
 לקחי תזל כטל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב: והיו בנסוע
 הארץ ויאמר משה קומה יי ויפוצו אויבך וינוסו משנאיך מפניך: ובנחה יאמר
 שובה יי רבבות אלפי ישראל: וצבאו ופקודיהם חמשה ושלשים אלף וארבע
 מאות: כל הפקודים למחנה אפרים מאת אלף ושמונת אלפים ומאה לצבאותם
 ושלשים יסעו:

ולח"כ יאמר י"ח פסוקים מהחילין בנו"ן ומסיימין בנו"ן והם עוצים:

נע צרעת כי תהיה באדם והובא אל דבהן: נחנו נעבור חלוצים לפני יי
 ארץ כנען ואתנו אחוזת נחלתינו מעבר לירדן: נביא מקרבך מאחיד כמוני יקים
 לך יי אלהיך אליו תשמעון: נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון:
 נור אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צוען: נחית כצאן עמך ביד משה
 ואהרן: נפתי משכבי מור ואהלים וקנמק: נר יי נשמת אדם חופש כל חררי
 במן: נופת תמונה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך ורוח שלמתיך
 כריח לבנון: נודו מתוך בבל ומארץ כשדים צאו והיו כעתודים לפני צאן:
 נושקי קשת מימינם ומשמאלם באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול מבנימין:
 מלחמי כחוצ כל לוחן אחד עשר פסוקים מהחילין ומסיימין בנו"ן שהם עוצים מפני הכשפים
 ועין הרע וכל אשה כשהיא מעוצרת ולוחמת הי"ח פסוקים הנזכרים לעיל שהיה צעור דלל שלטח
 עינא ציסל על צניה:

ועוד לומר אחד אחד עשר פסוקים חלו. תפלה קלרה זו:

רבונו של עולם הצל את עמך בית ישראל מכל מיני כשפים ומכל מיני עין
 הרע וכשם שפרשת כנפך על אבותינו שבמדבר שלא שלטה עליהם עינא
 בישא דבלעם כן תפרוס עלינו ברחמיך הרבים להיותנו מכוסים במכסה
 וברגלך בשמותיך הקדושים מכל עינא בישא:

שלשה פסוקים מההול"כ יהודה החסיד ז"ל:

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: בטחו ביי עדי עד כי
 ביה יי צור עולמים: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:
 כי תעבור במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך: כי תלך במו אש לא תכוה
 ולדבה לא תבער בך: כי עם בציון ישב בירושלים בכה לא תבכה חנון יחנך
 לקול זעקך כשמעתו ענך: כי אני יי אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך
 מצרים כוש וסבא תחתיד: כי אני יי אלהיך מחזיק ימינך האומר לך אל תירא
 אני עזרתך: כי לא שאול תודך מות יהללך לא ישברו יורדי בור אל אמתך:

כי אצק מים על צמא וגוזלים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך: כי אתה אבינו כי אברדם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יי אבינו נואלו מעולם שמך:

יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה ארום: ויצו אותם לאמר כה-תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן נרתי ואחר עד עתה: ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה לדגיד לאדני למצוא חן בעיניך: וישובו המלאכים אל יעקב לאמר בנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו: וירא יעקב מאוד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות: ויאמר אם יבא עשו אל המהנה האחת והכהו והיה המהנה הגשאר לפליטה: ויאמר יעקב אלהי אבי אברדם ואלהי אבי יצחק יי האומר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואטיבה עמך: קטונתי מכל ההסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבא ודבני אם על בנים: ואתה אמרת היטב אטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרוב:

וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו: עוים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתונות עשרים ועידים עשרה: ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפגך: ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלוחה לאדוני לעשו והנה גם הוא אחרינו: ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל הדולכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במוצאכם אותו: ואמרתם גם הגה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני: ותעבור המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה: ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבור את מעבר יבוק: ויקחם ויעבירם את הגחל ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אותו שם: ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: וזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צולע על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הירך אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב ביד הגשה: וישא יעקב עתיו וירא והנה עשו בא ועמו

למוצאי שבת קלד

ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות:
 ושם את השפחות ואת ילדיהן ראשונה ואת לאה וילדיה אחרונים ואת
 יוסף אחרונים: והוא עבר לפנידם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו
 עד אחיו: וירץ עשו לקראתו ויחבקדו ויפול על צואריו וישקדו ויבכו: וישא
 את עיניו וירא את הגשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר
 חנן אלהים את עבדך: ותגשן השפחות דגה וילדיהן ותשתחוין: ותגש גם לאה
 וילדיה וישתחו ונאמר יוסף ורחל וישתחו: ויאמר מי לך כל המחנה הזה
 אשר פגשתי ויאמר למצוא חן בעיני אדני: ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך
 אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתני מיד
 כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים ותרגני: קח נא את ברכתי אשר
 דובאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל וימצר בו ויקח: ויאמר נסעה ונלכה
 ואלכה לנגדך: ויאמר אליו אדני יודע כי הילדים רכים והצאן ודבקר עלות עלי
 ודסקום יום אחד ומתו כל הצאן: יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלך
 לאמי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה:
 ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני
 אדוני: וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית
 ולמקנהו עשה סכות על כן קרא שם המקום סכות: ויבא יעקב שלם עיר שכם
 אשר בארץ כנען בבואו מסדן ארם ויחן את פני העיר: ויקן את חלקת השדה
 אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשישה: ויצב שם מזבח
 ויקרא לו אל אלהי ישראל:

סדר נטילת לולב

בשמינית הצוקר של יום ח' דסוכות חס חל צחול. יכין עלמו חל קיום מ"ע, ונח"ח נטילה
 הד' ויכין. חמנו הוא משחק החמה. וע"פ הארז"ל יצרך על הלולב צפונה דווקא ויעשה שם
 הנכונות. וחל"כ שאל הנענועין והקפה צ"כ: וכן נוהגים היכאים וחדים לדבר ה'.

וקתם יאמרו:
 יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי בפרי עץ הדור ובפירות
 תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל אותיות שמך המיוחד תקרב
 אחד אל אחד והיו לאחדים בידי ולידע איה שמך נקרא עלי וייראני
 מגשרת אלי ובנענועי אותם תשפיע שפע ברכות מדעת עליון
 לגוה אפריון למכון בית אהינו ויהא חשיבה לפניך מצות ארבעה
 מינים כאלו קומתיה בכל פרמיתיה ושר שיה ותרי"ג מצות התלויים
 בה פי כונתי ליחדא שמא דקודשא בריך הוא ושביתתה בדחילו
 ורחימו ליחד שם יי בודה ביחדא שלים בשם כל ישראל אמן:
 ברוך יי לעולם אמן ואמן:

ולחם כ יחמר זה :

ידו רצון מלפניך שיהא חשוב לפניך מצות ארבע מינים אלו כאלו כוונתי בכל הבוונות שכווננו בדם אנשי כנשת גדולה :

ויצרך צרכם הלולב ככוונה עלומה ויתן הודלה עלומה להצורח ית' שזיכה אותנו להצורח ית' צמחה רבה כזה :

מאן נישטט דען לולב אין דיא רעכטע, אונד דען אתרוג (מיט דען פייטום אבוערשט) אין דיא לינקע האנד אונד זאגט דיעזע ברכה, אם ערשטען מאנע ווירד אויך ברכת שהחיינו נעמאכט :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על נטילת לולב :

ווען דער ערשטע מאן סכות אן שבת פעללט, ווירד אם צווייטען מאן שהחיינו נעמאכט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה :

דאן ווענדעט מאן דען אתרוג מיט דעם פייטום אויפוערשט אונד שיטטעלס אויף אללען צווייטען אונד זאגט אויך בייא דידו, אנא אונד ביים צווייטען דידו אונד ענדע הלל.

סדר הלל

ייא ערשטען צווייטע מאנע פאן פסח, שבועות, סוכות אונד חנוכה, ווירד גאנץ הלל נעמאכט. ראש חודש אונד דיא לעצטען ועכס מאנע פסח ווירד לא לנו אונד ארבותי ניכט נעמאכט. אין דער שבעה ביא איינעם אבל ווירד הלל ניכט נעמאכט, מאן זאגט עס דאן צו דיווע, אן חודה"ם ווערדען דיא תפילין פאר הלל אבגעלעגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את ההלל :
קי הלהלוייה | הלהלוי עבדי יי הלהלוי את שם
יי : יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם :
ממזרח שמש עד מבואו מהלך שם יי :
רם על כל גוים | יי על השמים כבודו :
מי כיי אלהינו המגביהי לשבת : המשפילי
לראות בשמים ובארץ : מקימי מעשר

דָּל מֵאֲשַׁפֶּת יָרִים אֲבִיוֹן : לְהוֹשִׁיבֵי עַם-
 נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ : מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת
 הַבַּיִת אֲסִדְהָבִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ :
 קִיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב
 מֵעַם לֵעָז : הִיתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
 מִמִּשְׁלוֹתָיו : הֵימָּה רָאָה וַיָּנֶם הַיָּרְדֵּן יִסָּב
 לְאַחֹר : הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבֻעוֹת
 בְּבִנְיָצָאן : מִהֲלֹךְ הֵימָּה כִּי תָנוּם הַיָּרְדֵּן
 תִּסָּב לְאַחֹר : הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים
 גְּבֻעוֹת בְּבִנְיָצָאן : מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוּלֵי
 אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : הַהֶסְכִּי הַצּוֹר
 אֲנִים-מִים חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוֹ-מִים :

אן ראש חדש אונד דען לעטצטען ועכס טאנען פאן פסח ווירד לא לנו ניכט געזאגט.

קטו לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד על-חסדך
 על-אמתך : למה יאמרו הגוים איה-נא אלהיהם :
 ואלהינו בשמים כל אשר-תפין עשה : עצביהם
 כסף וזהב מעשה ידי אדם : פה להם ולא ידברו
 עינים להם ולא יראו : אזנים להם ולא ישמעו אף-
 להם ולא יריחון : ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא
 יהלכו לא יתנו בגרונם : כמוהם יהיו עשייהם כל
 אשר-בטח בהם : יִשְׂרָאֵל בִּטַח בִּי עֶזְרָם וּמִגָּנָם
 הוּא : בֵּית אֶהֱרֹן בִּטְחוּ בִּי עֶזְרָם וּמִגָּנָם הוּא : יְרֵאִי
 יי בִּטְחוּ בִּי עֶזְרָם וּמִגָּנָם הוּא :

יְיָ זָכְרֵנוּ וְיִבְרַךְ וְיִבְרַךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְיִבְרַךְ אֶת־בֵּית אֲהֲרֹן : יְבָרֶךְ יִרְאֵי יְיָ
 הַקְּטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים : יִסַּף יְיָ עֲלֵיכֶם
 עֲדֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם : בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ
 עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ
 וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי אָדָם : לֹא־הִמָּתִים
 יִהְלָלוּהָ וְלֹא כָל־יֹרְדֵי דוֹמָה : וְאַנְחֵנוּ
 נִבְרַךְ יְהִי מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הִלְלוּהָ :

אן ראש חודש אונד דען לעטצטען זעכס טאגען סאן פסח ווירד אהבת ייבט געזאגט.

קטן אהבתי כִּי־יִשְׁמַע אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי : כִּי־הִטָּה
 אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא : אֶפְסוּנִי חֲבֵל־מָוֶת וּמִצָּרֵי
 שְׁאוֹל מִצָּאוּנִי צָרָה וַיִּגֹּן אֶמְצָא : וּבִשְׁם־יְיָ אֶקְרָא אֲנִי
 יְיָ מִלִּטָּה נַפְשִׁי : חֲנוּן יְיָ וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם : שֹׁמֵר
 פִּתְּאִים יְיָ הִלֵּיתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִּי
 כִּי יְיָ גָּמַל עָלַיִכִּי : כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינֵי מִן־
 הַמָּוֶת אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי : אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת
 הַחַיִּים : הָאֱמֵנֹתִי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד : אֲנִי
 אָמַרְתִּי בַחֲפוּזִי כָל־הָאָדָם כֹּזֵב :

מִה־אֲשִׁיב לִי כָל־תַּגְּמוֹלוּהִי עָלַי : כּוֹס־
 יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם־יְיָ אֶקְרָא : נִדְרֵי לִי
 אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ : יִקָּר בְּעֵינֵי יְיָ
 הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו : אֲנִי כִי־אֲנִי עֲבָדְךָ
 אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן־אֲמָרְתְּךָ פִּתְחָת לְמוֹסְרִי :

לך אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא׃
 נִדְרֵי ליי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃
 בַּחֲצֹצְרוֹת אֲבִית יי בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַם הִלְלוּ־הָ׃
 קי הִלְלוּ אֶת־יי כָּל־גּוֹיִם שֶׁבַחְוָהוּ כָּל־הָאֲמִיּוֹת׃ כִּי
 גִּבּוֹר עָלֵינוּ ׀ חֲסִדוֹ וְאַמֶּת־יי לְעוֹלָם הִלְלוּ־הָ׃

דער חזן זאגט הודו אונד קהל אנטווארטעט אימער דודו.

קי הודו ליי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ׃
 יאמֶר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ׃
 יאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֶרֶן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ׃
 יאמְרוּ נָא יִרְאֵי יי כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ׃
 מִן־הַמִּצֵּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַּמַּרְחֲבִיָּה׃
 יי לִי לֹא אִירָא מִה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יי לִי
 בְּעִזָּרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי׃ טוֹב לַחֲסוֹת
 בִּי מִבִּטָּח בְּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בִּי
 מִבִּטָּח בַּנְּדִיבִים׃ כָּל־גּוֹיִם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם
 יי כִּי אֲמִילָם׃ סָבְבוּנִי גַם־סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יי
 כִּי אֲמִילָם׃ סָבְבוּנִי כְּדַבְרִים דַּעְכוּ כְּאֵשׁ
 קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם׃ דָּחָה דָּחִיתַנִּי
 לַנֶּפֶל וַיִּי עֲזָרֵנִי׃ עֲזֵי וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי־לִי
 לִישׁוּעָה׃ קוֹל רָנָה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי
 צְדִיקִים יִמִּין יי עֲשֶׂה חֵיל׃ יִמִּין יי רִזְמָה
 יִמִּין יי עֲשֶׂה חֵיל׃ לֹא־אֲמוֹת כִּי אֶחָה

וְאִסְפָּר מַעֲשֵׂי־יְהוָה : יִסְר יִסְרָנִי יְהוָה וְלִמּוֹת
 לֹא נִרְתַּנְנִי : פֶּתַח־חַיִּי לִי שַׁעַר־צֶדֶק אָבֹא
 בָּם אֲוֹדָה יְהוָה : זֶה־הַשַּׁעַר לִי צְדִיקִים
 יָבֹאוּ בּוֹ : אֲוֹדָה כִּי עֲנִיתָנִי וְתַהֲיִי־לִי
 לִישׁוּעָה : אֲוֹדָה אָבִן מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים הַיְּתֵה
 לְרֹאשׁ פִּנָּה : אֲבֹן מֵאֵת יְיָ הַיְּתֵה זֹאת הִיא
 נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ : מֵאֵת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ
 נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ : זֶה

אֲנִי הוֹשִׁיעָה נָא אֲנִי הוֹשִׁיעָה נָא
 אֲנִי הַצְּלִיחָה נָא : אֲנִי הַצְּלִיחָה נָא :
 בָּרוּךְ הוּבָא בְּשֵׁם יְיָ בִּרְכָנוּכֶם מִבֵּית יְיָ :
 אֵל יְיָ וַיָּאֵר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בְּעִבְתֵּימָם
 עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ : אֵל אֱלֹהֵי אֲתָה וְאֲוֹדָה
 אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמְךָ : אֵל הוֹדוּ לִי כִי־טוֹב כִּי
 לְעוֹלָם תִּסְדֹּדוּ : הוֹדוּ

יְהִלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשִׂיךָ .
 וְחִסְדֶּיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ וְכָל עֲמָךְ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ
 וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ
 אֶת שִׁמְךָ מִלְכֵנוּ כִּי לָךְ טוֹב לְחֹדֶרֶת
 וְלִשְׁמֶךָ נָאָה לֵאמֹר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם

סדר הלל
 אתה אל. ברוך אתה יי מלך מהלל
 בתישבות :

תפלת מוסף לראש חדש בחול

תיקף אחר הלל אומרים ק"ש עם תפלה חזן מחנכה שאין בו מוסף אומרים חלי קדיש אחר
 הלל ומולאין ס"ח וקורין בו ד' גברי אין פוסחין ואין מוסיפין ואין מפטירין בנזיל. ואחר
 הקריאה אומרים ח"ק ואח"כ מכניסין הס"ח להיכל ואומרים אשרי וצא לליון וא"ח למנלח
 יענך וכו'. ואומרים ח"ק ומתפללין תפלת מוסף ואח"כ מחזיר הס"ח תפלה ואומרים קדושה
 דשחרית. והנוסחאות במוסף ואין לשנות שום מנהג ואם טעה בתפלת מוסף דינו כמו בתפלת
 של שבת ע"ס וא"ח יעלה ויבא בתפלת מוסף בעבודה :

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
 והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנוריה הכל
 וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
 שמו באהבה :

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם :
 אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
 נקץ מזרע הפל : בחורף משיב הרוח ומזרע הגשם :

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
 סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
 אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
 לך מלך ממית ומחיה ומצמית ישועה :
 ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה
 המתים :

תפלת מוסף לראש חדש בחול

קדושה לש"ץ במזרח המעלה.

אתה קדוש ושםך

קדוש וקדושים

בכל יום יהללוך

סלה. כי אל מלך

גדול וקדוש אתה.

ברוך אתה יי האל

הקדוש:

קו"ם ימלוך יי לעולם

אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה.

ברוך אתה יי האל הקדוש:

ראשי חדשים לעמך נתת.

לכל תולדותם.

בהיותם מקריבים

לפניך זבחי רצון ושעירי חטאת לכפר

בעדם. וזכרון לכלם יהיו. ותשועת נפשם

מיד שונא:

מזבח חדש בציון תבין.

ועולת ראש חדש נעלה עליו ושעירי עזים

נעשה ברצון. ובעבודת בית המקדש

נשמח כלנו. ושירי דוד עבדך נשמע

בעירך. האמורים לפני מזבחה. אהבת

עולם תביא להם. וברית אבות לבנים

תזכור: והביאנו לציון עירך ברנה

ס"ז נקדישך ונעריצך פנועם שיח סוד

שרפי קודש המשלשים לך קדושה

פכתוב על יד נביאך. וקרא זה אזה ואמר:

קו"ם קדוש וקדוש קדוש יי צבאות

מלא כל הארץ כבודו:

ס"ז לעמכם ברוך יאמרו:

קו"ם ברוך כבוד יי ממקומו:

ס"ז ובדברי קדשך פתוב לאמר:

ס"ז לדור ודור נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבחך

אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה.

ברוך אתה יי האל הקדוש:

ראשי חדשים לעמך נתת.

לכל תולדותם.

בהיותם מקריבים

לפניך זבחי רצון ושעירי חטאת לכפר

בעדם. וזכרון לכלם יהיו. ותשועת נפשם

מיד שונא:

מזבח חדש בציון תבין.

ועולת ראש חדש נעלה עליו ושעירי עזים

נעשה ברצון. ובעבודת בית המקדש

נשמח כלנו. ושירי דוד עבדך נשמע

בעירך. האמורים לפני מזבחה. אהבת

עולם תביא להם. וברית אבות לבנים

תזכור: והביאנו לציון עירך ברנה

תפלת מוסף לראש חדש בחד קלח
ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם.
ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידים בסדרם ומוספיים כהלכתם:
ואת-מוסף יום ראש החדש הזה נעשה
ונקריב לפניך באהבה. כמצות רצונך
כמו שכתבת עלינו בתורתך. עלידי
משה עבדך מפי כבודך כאמור:

ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליי
פרים בני-בקר שנים ואיל אחד כבשים
בני-שנה שבעה תמימים: ומנחתם
ונספיהם כמדבר שלשה עשרנים לפר
ושני עשרנים לאיל ועשרון לכבש ויין
כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידים
כהלכתם:

אלהינו ואלהי אבותינו. חדש עלינו
את-החדש הזה. לטובה ולברכה.
לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה.
לפרנסה ולכלכלה. לחיים ולשלום.
למחילת חטא. ולסליחת עון (נשכח העצור
ולכפרת פשע). כי-בעמך ישראל בחרת מכל-
האמות. וחקי ראשי חדשים להם קבעת.

תפלת מוסף לראש חדש בחול

ברוך אתה יי מקדש ישראל וראשי
חדשים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. ודע
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמה הגדול והקדוש על
שדחיינו וקיימנו פן תחיינו
ורתקימנו ותאסוף גליותינו
לחצרות קדשך לשמר חקך
ולעשות רצונך ולעבדך בלבב
שלם על שאנחנו מודים לך.
ברוך אל ההודאות:

עת ערב ובקר וצהרים. השוב פי לאכלו רחמיה
והמרחם פי לאיתמו חסדיך מעולם קיינו לך:

אין חנוכה וזירד היער על הנשים נעזא:ט.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד
לעולם ועד: וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך
באמת האל שועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי
השוב שמך ולך נא להודות:

תפלת מוסף לראש חדש בחול קלט

מן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הבתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים
עם קדושיה פאמור: יברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליה
ויחנה: ישא יי פניו אליה וישם לה שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור
פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום
וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל
שעה בשלומך. ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל
בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדיבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך
תדדוק נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הסר עצתם וקלקל
מחשבתם. עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען
קדשתך עשה למען תורתך למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה
וענני: יהי לרצון אמרי פי ורגיון לבי לסניך יי צורי וגואלי: עשה
שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון מלפניך וכו'.

נאמרים דער חזן דיא תפלה מיט קדושה וויצדערהאלט האט, זאגט ער קדיש מיט
תתקבל, עלינו אונד קדיש יתום.

סדר בדיקת חמץ

אם דריימאצעהנטען טאג אין ניסן, אבענדס נאך מעריב, פוסט מאן דאז חמץ בודק ויין
אונד דער בודק זאגט ערסט דיעזע ברכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו עד בעור חמץ:

סדר בדיקת חמץ

גלייך נאך דער בדיקה ווירד דיעזעס געזאגט:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דִּאֲפָא בְּרִשּׁוֹתֵי הָלֹא חֲמִתָּה
וְדִלָּא בְּעֶרְתָּה לְבִטּוּל וְלֹהֵי כְּעֶפְרָא דִּאֲרָעָא:

ערב פסח, נאכדעם מאן דאז חמץ פערבראנט האט, ווירד דיעזעס געזאגט:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דִּאֲפָא בְּרִשּׁוֹתֵי דְחֲמִתָּה וְדִלָּא
חֲמִתָּה דְּבְעֶרְתָּה וְדִלָּא בְּעֶרְתָּה לְבִטּוּל וְלֹהֵי כְּעֶפְרָא
דִּאֲרָעָא:

סדר ערוב תבשילין

ווען יום טוב און ערב שבת פאלט, דאך מאן פיר שבת ניכטס בעזאנדערעס קאכען,
אויסער דורך איינען עירוב, מאן ניממט נעמליך איינע געקאכטע שפיזע, אלס שליש.
פיש אונד איין בראד, דאן זאגט מאן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֶרֶב:
בְּהִדִּין עֶרֶבָא יְהִי שָׂרָא לָנָא לְמִיָּפִי וּלְבִשְׁלָא
וּלְאַטְמָנָא וּלְאַדְלָקָא שְׂרָגָא וּלְמַעֲבָד כָּל־צִרְכָּנָא
מִיּוֹמָא טָבָא לְשִׁבְתָּא לָנוּ וּלְכָל־הַדָּרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

סדר ערוב הצרות

וועגן גנבות צע"פ קומט מכל צדי העיר ועושין ממנו חלת מלה לערוב חללות ומצולות. ולערב
צדי"הכך קודם ערבית. החשוב שצקהל נועלה צידו ונוחכה ליד חצר לזכות צה וישמר לו כלשון
הזה (ויוכל לומר צליזה לשון שמצין):

זכה בערוב זה לאחינו בית ישראל הדורים פה עמנו ושובאו לרור בעיר הזאת.
(בחצר הזאת. במבוי זה). שסמכו עליו לשלטל על ידו מרשות לרשות בשבת
ויום טוב הבאים:

ומחר המזכה ונוטלו מיד הזוכה ומצרך צרכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֶרֶב:

סדר ערוב חצרות

בְּהֵדִין עֲרוּבָא יְהֵא שְׂרָא לָנָא לְאַפְקָא לְאַעְלָא מִן
הַמְּבוֹאוֹת לְחֻצְרוֹת וּמִן הַחֻצְרוֹת לְמְבוֹאוֹת וּמִשְׁתִּיָּהֵן
לְבֵתִים וּמִבֵּתִים לְשְׁתִּיָּהֵן בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה (ו'י"ט)
לָנוּ וּלְכָל הַדְּרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

נוהגין להכניח הערות צניח"נ צוחקס משומר שלא יאבד ותלס יאכלהו העכברים.

ערוב תחומין

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֲרוּב: בְּזֶה הָעֲרוּב יְהֵא
מִתָּר לִי לִילֵךְ מִמָּקוֹם (פלוני) אֶלְפִים אֲמָה לְכָל רוּחַ:

סדר התפלות לרגלים

כָּסֶם צִמְעָלָם רַגְלִים נוֹסֶה שֶׁל אֶתָּה צִמְעָנוּ כְּמִשְׁךְ לִהְיוֹן חַל יַעֲלֶה רִצָּח שְׂמֵחַ זֶה וְהַמִּשְׁךְ טָכִינוּ
כִּי הוּא לְפִי שְׂמֵחָה צִמְעָנוּ מִכָּל הַעֲבָרִים וְרִמְמוּתָנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. הֵן עֲתָה צִמְמוּתֵינוּ הִרְצִים חֲנוּ
נִצְזִים וְתַפְלִים יוֹתֵר מִכָּל הַעֲבָרִים. לִכֵּן חֲנוּ מִתַּפְלִים לְפָנֶיךָ יַעֲלֶה רִצָּח וְעַל כֵּן יִתְחַר
הַלֵּם אֶתָּה צִמְעָנוּ וְעֵלָה רִצָּח צִמְצָרוֹן לִצֵּי מֵאֲחָד לְהַצִּירָא יִתְּשֵׁ שִׁירָסָם עֲלֵינוּ וְיִזְכֹּר לִמְנוּ צִסָּג
הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה. הַיּוֹמִים הָאֵלֶּה נִזְכְּרִים וְנַעֲשִׂים הַמְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל צִמְמוּת עֲלִיוֹנִים:

לערבית, לשחרית ולמנחה.

למנחה כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבוּ גִדָּל לְאֱלֹהֵינוּ:

אֲדָנִי שְׁמִתִּי תַפְתָּח וְסִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַגּוֹרָא
אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִידֵי
אֲבוֹת וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מן חוסף של שמירי עלתה עד אחרי מוסף של יום ח' דפסח חוזרים משיב רוח.

נקיז מוריד הטל: (משיב הרוח ומוריד הגשם):

סדר התפלה לרגלים

מִכָּלֵךְ חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוּמָךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיִם
 אֲמוֹנָתוֹ לַיָּשָׁנִי עֶזְרִי. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה
 לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
 וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיָה
 הַמֵּתִים: קְרוּשָׁה לְשׁוֹן.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם יִהְיֶה לְךָ
 סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בַּחֲרָתָנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבָתָ
 אוֹרְתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
 הַלְשָׁנוֹת. וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָתָנוּ
 מִלְּבָנוּ לְעַבְדוּתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 עָלֵינוּ קָרָאתָ: *

(*) אֵן מִצְאֵי שַׁבָּת וְאֵנֶס מֵאֵן דִּיעֲזַעֶס סָאָר וְתַתָּן לָנוּ.

וְתוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְתַלְמִידָנוּ
 לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים
 יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וְתַנְחִילָנוּ
 זְמַנֵּי שָׁשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קָדֶשׁ וְחַגֵּי גְדָבָה. וְתוֹדִיעֵנוּ קֹדֶשׁ שַׁת
 שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחַגֵּיגַת הָרֶגֶל. וְתַבְדִּיל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין
 קָדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשָׂה בֵּין קֹדֶשׁ שַׁת שַׁבָּת לְקֹדֶשׁ שַׁת
 יוֹם טוֹב הַבְּדִלָתָה וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשָׂה
 קֹדֶשׁ שַׁת. הַבְּדִלָתָה וְקֹדֶשׁ שַׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשׁ שַׁת:

סדר התפלה לרגלים

ותתן לנו יי אלהינו בְּאַהֲבָה (לשנח שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון. ארת יום (לשנח השבת הזה ואת יום)

לפסח	לשנזעזע	לסוכות	לשמני עלות ולש"ח
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	חג השמיני
זמן	זמן	זמן	זמן
חרותנו	מתן תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרנו ופקדנו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לשובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום

לפסח	לשנזעזע	לסוכות	לשמני עלות ולשמחת חורף
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	חג השמיני

הזה. זכרנו יי אלהינו בו לשובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חוס וחננו. ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת לברכנו: (לשנח אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) בקדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך ושמחנו בישועתך וטוהר לבנו לעבדך באמת והתחילנו יי אלהינו

סדר התפלה לרגלים

(לשנה באהבה וברצון) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן (שַׁבָּת ו) מוֹעֲדֵי
 בְּרֵאשִׁית. וַיִּשְׂמְחוּ בָּךְ יִשְׂרָאֵל מִקֵּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי מִקֵּדֶשׁ (הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמָנִים:
 רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם. וְהַשֵּׁב
 אֶת־דַּעְבוּדָהּ לְדַבִּיר בֵּיתְךָ. וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם
 בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדָת
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך. שאתה	מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו	הוא יי אלהינו ואלהי
אלהי כל־פֶּשֶׁר יוצרנו יוצר	אבותינו לעולם ועד. צור
בראשית ברכות והודאות	חיינו מגן ישענו. אתה הוא
לשמה הגדול והקדוש על־	לדור ודור נודה לך וגם פֶּר
שהחייתנו וקִיַּמְתָּנו כֵּן תַּחֲיִינוּ	תהלתך. על חיינו המסורים
ותקִיַּמְנוּ וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ	בִּידֶךָ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ
לחצרות קדשך לשמור חֲקֶיךָ	הפקודות לך. וְעַל נַפְשֶׁךָ
ולעשות רצונך ולעבדך	שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל
בְּלִבְּךָ שָׁלֵם עַל שְׂאֲנַחְנוּ מוֹדִים	נפלאותיך וטובותיך שֶׁבְּכָל־עֵת עִרְבִי וְצַהֲרִים.
לך. ברוך אל ההודאות:	השוב כי לא־כלו רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרִיחַם כִּי לֹא־תִמּוּ חֲסָדֶיךָ.

מַעֲלָם קוֹיֵנוּ לָךְ:
 וְעַל כָּל־מַלְכֵינוּ שְׁמֶךָ מְלִכֵנוּ תָּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד:

וְעַל כָּל־מַלְכֵינוּ שְׁמֶךָ מְלִכֵנוּ תָּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת.

סדר התפלה לרגלים קמב

האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי השוב
שמה וליך נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים,
עם קדושה פאמור: וברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליך ויחנה:
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

סיד מעריב אונד מנהג:

סיד שחרית:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו
אבינו בלנו באחד באור פניך כי באור פניך
נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב
בעיניך לברך את עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך:
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך
תרהוק נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפך עצתם.
וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה
למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה
ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:
עשה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ויתן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך
ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה
וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

דער חזן זאגט קדיש מיט תתקבל, דאן קידוש (אויסער דען צווייט ערשטען נעכטען
סאן סמח), עלינו. ווען יום טוב און שבת פעללט, ווירד ויכולו אונד מני אבות ביו
מקדש השבת נעזאנט.

הנהגת ערב סוכות

בערב סוכות יתעסק צהדור הסוכה ומוטצה. ולנחותה צכלים ומוטצות נלות כפי כמו: כחץ מוטצ וכתל למלך. לכבוד השכינה ו' לושפחין דילה. וע"י כך יזכה לסוכה סדומניות. ומסיה כפשו יושבת צמנוחה רבה צג"ע. כפי ערך מה שמקיים המלוה צכוונה עוצה. כך יעשה לו ספ סוכה לנשמתו: — ערב סוכות לומרים למנצח ולדעת הגלון רבינו יעצ"ץ ס"ח:

ספלה זו יסמל צשעת סגודם סלולב:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיתקשרו על ידי אגודת לולב זה הגדולה ורגבורה והתפארת והגצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה ועל ידי ג' הדסים שדם כנגד שלשה אבות אברהם יצחק ויעקב ועל ידי שני בדי ערבות שדם כנגד משה ואהרן ועל ידי לולב ואתרוג שדם כנגד יוסף ודוד ויתקשר ארבע אותיות של שמך גדול והקדוש ועל ידי שלשה הדסים את ייך של שמך גדול ועל ידי שני בדי ערבות מילוי ה"ה של שמך גדול ועל ידי הלולב מילוי וי"ו של שמך גדול ועל ידי האתרוג מילוי ה"ה אחרונה של שמך גדול ומשם תשפיע לעבדך (פב"ס) אמתך חיים טובים שעולה כמנין הדם וכמנין לולב עם שני המלות ותתן לי זרע כשר וחכם וצדיק שעולה כמנין ערבה עם דבולל ותתן לי לב טוב וכשר להבין תורה שעולה כמנין אתרוג עם דבולל ותתן לי זכות שאגוד אותם בבית מקדשך במדרה בימינו אמן:

יהי רצון כשנכנס לסוכה

דיעוען יהי רצון זאנט מאן דיא ערסטע נאכט סאן סוכות ביים איינשריטט. אין דיא סוכה. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשרה שכינתך בינינו ותפרום עלינו סבת שלומך בזכות מצות סבה שאנחנו מקימין ליחדא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימא ליחדא שם (י"ה בו"ה) ביחדא שלים בשם כל ישראל ולהקין אותה מיזי כבודך הקדוש והטהור נטוי על ראשיהם מלמעלה פנשר יעיר קנו ומשם ישפיע שפע החיים לעבדך (פב"ס) אמתך) ובזכות צאתי מביתי החוצה ודרך מצותיך ארוצה יחשב לי בזאת כאלו הרחקתי נדוד והרב פבסני מעוני ומחשאתי מהירני ומאושפיזין עלאין אושפיזין דמהמנותא תהינה אנני קשבות רב ברכות ולרעבים גם צמאים תן לחם ומים נאמנים ותתן לי זכות לשבת ולחסות בסתר צל פנפיה בעת פטירתתי מן העולם ותחסני מן מן ממטר כי תמטר על רשעים פחים ותהא חשובה מצות סבה זו שאני מקים כאלו קימתיה בכל פרטיה

ידו רצון כשנכנס לסוכה קמג

וּדְקִדּוּקֶיהָ וְתִנְאִיָּהּ וְכָל מִצּוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ וְתִטִּיב לָנוּ הַחֲתִימָה
וְתִזְבְּנִי לִישֵׁב יָמִים רַבִּים עַל הָאֲדָמָה אֲדַמַּת קֹדֶשׁ בְּעִבּוּדָתָהּ
וּבִירְאָתָהּ: בָּרוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

כליל ראשון כשנכנס לסוכה וקודם שמיסב לאכול ובכל יום ויום קודם סעודתו יאמר זה:

אֲמִין לְסִעּוּדָתִי אוֹשְׁפִיזִין עִילָאִין אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף מֹשֶׁה
אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום ראשון יאמר: בְּמָטוֹ מִינָּהּ אַבְרָהָם אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי דִּיתְבִּי עָמִי
וְעַמָּךְ כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף מֹשֶׁה אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום שני יאמר: בְּמָטוֹ מִינָּהּ יִצְחָק אוֹשְׁפִיזִי אִילָאִי דִּיתְבִּי עָמִי
וְעַמָּךְ כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי אַבְרָהָם יַעֲקֹב יוֹסֵף מֹשֶׁה אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום שלישי יאמר: בְּמָטוֹ מִינָּהּ יַעֲקֹב אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי דִּיתְבִּי עָמִי
וְעַמָּךְ כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי אַבְרָהָם יִצְחָק יוֹסֵף מֹשֶׁה אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום רביעי יאמר: בְּמָטוֹ מִינָּהּ יוֹסֵף אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי דִּיתְבִּי עָמִי
וְעַמָּךְ כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום חמישי יאמר: בְּמָטוֹ מִינָּהּ מֹשֶׁה אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי דִּיתְבִּי עָמִי
וְעַמָּךְ כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום ששי יאמר: בְּמָטוֹ מִינָּהּ אַהֲרֹן אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי דִּיתְבִּי עָמִי
וְעַמָּךְ כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף מֹשֶׁה וְדָוִד:

ביום שביעי יאמר: בְּמָטוֹ מִינָּהּ דָּוִד אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי דִּיתְבִּי עָמִי
וְעַמָּךְ כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

כל ירא שמים יראה לו עני בכל יום ויום על שלחנו ויראה צעיניו כאלו הוא מאכילם
סזימן לללו צימו וימן לו מנה יפה כאלו הוא היה אחד מאכילי מיסב לללו ומי שלפטר לו
סזיניו לו ז' פנינים בכל יום ויום כנגד כולם צדאי תנוח צרכה על ראשו:

וראוי לומר בכל פעם שיכנס לסעודה צמורה תפלה קלרה זו:

רבון כל העולמים ידו רצון מלפניך שיהא חשוב לפניך מצות ישיבת סוכה
או כאלו קיימתיה בכל פרמיה ודקדוקיה ותרי"ג מצות התלוים בה וכאלו בוונתי
בכל דבונות שכווננו בה אנשי כנסת הגדולה:

וימחין מלקדש כלילה הראשונה עד סיהא לילה: וסדר הקידוש צמוכס (יקס"ז) עזמן קאי על
הי"ע ועל הסוכה:

ווען מאן שמיני עצרת אויף דער סוכה נעהט, ווירד דיעזעס געזאגט:

יהי רצון לפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו פישם שקימתי וישבתי
בסוכה זו בן אופה לשנה הבאה לישב בסוכת עור של לויתן:

סדר קידוש לרגלים

כ"א נאכט אן פסח, שבועות, סוכות אונד שמיני עצרת ווירד פאר דעם עססען דיעזער
קידוש געזאגט. ווען יום טוב אן שבת פעללט, ווירד ערסט יום הששי געזאגט צו
לעשות אונד הערנאך דיעזע נאכשטעהענדען ברכות:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא
פרי הגפן:**

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
בחר בנו מכל העם. ורוממנו מכל לשון
וקדשנו במצותיו. ונתת לנו יי אלהינו
באהבה (לשבת שבתות למנוחה ו) מועדים
לשמחה חגים וזמנים לששון את יום
(השבת הזה ואת יום)**

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמיני עצרת ולש"ס
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמיני חג
זמן הזה.	זמן הזה.	זמן הזה.	העצרת הזה
חרותנו	מתן תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

(באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים.
כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים
(ושבת ו) מועדי קדשך (באהבה ובדצון)
בשמחה ובששון הנחת לנו. ברוך אתה
יי מקדש (השבת ו) ישראל וזה זמנים:

ווען יום טוב אן מוצאי שבת פעללט, ווערדען פאר שדחיינו דיעזע צוויי נאכשטע
הענדען ברכות געזאגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין
אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי

סדר קידוש לרגלים קמר

הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קִדְשַׁת שַׁבָּת לְקִדְשַׁת יוֹם טִיב הַבְּדִלָּה. וְאֵת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי מַשְׁשַׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְשָׁהּ. הַבְּדִלָּה וְקִדְשָׁהּ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

אֵן דַּעַר עֲרִסְטֵעַן נֶאֱמַט סוֹכּוֹת וְיִירֵד סָאָר שְׁדַּחֲיִינוּ אוּיָךְ דִּיעוּעַ בִּרְכָּהּ. אֵן דַּעַר צוּוּיִשְׁעַן
אֲבַעַר וְיִירֵד זִיא נֶאֱךְ שְׁדַּחֲיִינוּ גַעְזֶאנְט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לֵישֵׁב בַּסֵּפֶה:

אֵן יַעֲדֵעַם יוֹם טוֹב, אוּיסְעַר דַּעַן צוּוּיִיא לַעֲסַצְטֵעַן נַעֲסַצְטֵעַן סָאָן סַפְסָה, וְיִירֵד נֶאֱךְ קִידּוּשׁ
(אֲוֹנֵד סָאָן דַּעַן סְרוּיַעַן בֵּינָם לִיכְטֵעַר אֲנַצִּינְדֵּעַן) שְׁדַּחֲיִינוּ גַעְזֶאנְט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁדַּחֲיִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַגִּיעָנוּ
לְזִמַּן הַזֶּה:

צַלַּשׁ כַּגְלִים קוֹדֶם חֲשָׁרִי יֵאֱמַר כַּחֲזָן זֶה:

יְהִי אֵלֵי וְנוֹאֲלִי אֶת־יִצְבָּה לְקִרְאָתָהּ. הִיָּה וְיִהְיֶה. הִיָּה
וְהָיָה כָּל גּוֹי אֲדַמְתָּךְ: וְתוֹרָה וְלַעֲוִלָּה וְלַמִּנְחָה וְלַחֲטָאֵת
וְלֶאֱשָׁם וְלִשְׁלָמִים וְלַמְּלוּאִים כָּל קָרְבָּנֶיךָ: זְכוּר נְלָאָה
אֲשֶׁר נִשְׁאַה וְהִשִּׁיבָה לְאֲדַמְתָּךְ. סְלָה אֶהְלֵלְךָ בְּאֲשֶׁרִי
יֹשְׁבֵי בֵיתָךְ: דִּקַּן עַל דִּקַּן. עַד אֵין גְּבֻדָּה. וְלַתְּבוּנָתוֹ
אֵין חֶקֶר: הָאֵל גּוֹרָא. בְּאַחַת סְקִירָא. בֵּין טוֹב לְרַע
יְבַקֵּר. וְתוֹרָה וְלַעֲוִלָּה זְכוּר נְלָאָה: אֲדוֹן צְבָאוֹת. בְּרוּב פְּלָאוֹת.
חֶבֶר כָּל אֶהְלוֹ. בְּנִתִּיבוֹת לֵב לְבָלֵב. הַצּוֹר תְּמִים פְּעֻלוֹ:
וְתוֹרָה וְלַעֲוִלָּה זְכוּר נְלָאָה:

תפלת מוסף לרגלים

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדָנִי שְׁפַתִּי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתָךְ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל חֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

תפלת מוסף לרגלים

מֶלֶךְ עֶזְרָא וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּקִיז מוֹרִיד הַפֶּסַח: לְשִׁמְיִי עֲלֶכָה וּלְשִׁמְיִי מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם
אֲמוֹנָתוֹ לִישָׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה
הַמֵּתִים: קְרוּשָׁה לְשׁוֹן

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ
סֵלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשָׁנוֹת. וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדְתְּךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וְתַתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לְשׁוֹן שִׁבְתוֹת
לְמִנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חֲגִים וְזִמְנִים
לְשִׁשׁוֹן. אֶת יוֹם (לְשׁוֹן הַשְׁבֹּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

לְשׁוֹן	לְשׁוֹנוֹת	לְשׁוֹנוֹת	לְשׁוֹנוֹת
חַג הַמִּצּוֹת	חַג הַשְּׁבִעוֹת	חַג הַסִּפּוֹת	חַג הַשְּׁמִינִי
הַזֶּה. זִמְנֵנוּ	הַזֶּה. זִמְנֵנוּ	הַזֶּה. זִמְנֵנוּ	הַזֶּה. זִמְנֵנוּ
חֲרוּתָנוּ	מִתֵּן תּוֹרָתָנוּ	שְׂמַחְתָּנוּ	זִמְנֵנוּ שְׂמַחְתָּנוּ
(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדֵשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:			

תפלת מוסף לרגלים כמה

וּמִפְּנֵי חַטֵּאֵינוּ נָלִינוּ מֵאֶרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ
מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת
וּלְרֹאֹת וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וּלַעֲשׂוֹת
חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שֶׁמֶךְ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד
הַשְּׁלֹחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן
שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֹּל
כְּבוֹדוֹ אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ גְלָה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
עָלֵינוּ מִהֲרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי
כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ
כִּנָּם מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
בְּרָנָה וּלְיִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבָּנוֹת
חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדָּרָם וּמוֹסָפִים
כְּהַלְכָתָם : וְאֵת מוֹסֵף יוֹם (לִשְׁנֵי הַשָּׁבָת הַזֶּה
וְאֵת מוֹסֵף יוֹם)

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמירי עלות ולשמחת תורה
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמירי חג העצרת

הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ כִּמוֹ שִׁכְרַתְּבָת עָלֵינוּ

תפלת מוסף לרגלים

בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
כאמור :

ווען יום טוב און שבת זעלסט, ווירד דיעזעס געזאגט:

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימם ושני עזרנים סלת
מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד
ונסכה: (זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור):

אם ערשטען אונד צווייטען טאג
פסח:

ובחדש הראשון
בארבעה עשר יום
לחדש פסח ליהוה:
ובחמשה עשר יום
לחדש הוזה חג
שבועת ימים מצות
יאכל: ביום
הראשון מקרא-
קדש כל-מלאכת
עבודה לא תעשו:

מיום ח' חו"מ וילך אומרים לצד
והקרבתם.

והקרבתם אשה
עלה ליהוה פרים
בני-בקר שנים
ואיל אחד ושבועה
כבשים בני שנה
תמימם יהיו לכם:

אן ביידען טאגען
שבועות:

וביום הבכורים
בהקריבכם
מנחה חדשה
ליי בשבעתיכם
מקרא-קדש
יהיה לכם כל-
מלאכת עבודה
לא תעשו:

והקרבתם עלה
לריח ניחח ליי
פרים בני-בקר
שנים איל אחד
שבועה כבשים
בני שנה:

אן דען ערשטען צווייטן
טאגען כוכות:

ובחמשה עשר
יום לחדש
השביעי מקרא-
קדש יהיה לכם
כל-מלאכת
עבודה לא
תעשו וחתמתם חג
ליי שבועת ימים:
והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח
ליהוה פרים
בני-בקר שלשה
עשר אילים
שנים כבשים
בני-שנה
ארבעה עשר
תמימם יהיו:

תפלת מוסף לרגלים

קמו

וּמִנְחָתָם וְגִסְפֵיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לִפְנֵי
וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיֵּין כְּגִסְכּוֹ וְשִׁעִיר
לִכְפֹּר וְשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם :

אלהינו ואלהי אבותינו סלך רחמן וכו'. וזען יום טוב אבער אן שבת סעללט, ווירד
ישמחו במלכותך סאך אלהינו ואלהי אבותינו געזאגט.

אם ערסטען טאג חול המועד סוכות זאגט מאן דיעזעס :

וּבַיּוֹם הַשְּׁנִי פָּרִים בְּנֵי־בֶקֶר שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנַיִם
כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְמִימִם : ומנחתם
וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתֵּי־עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְמִימִם : ומנחתם וכו' א"א וכו'

אם צווייטען טאג חול המועד סוכות זאגט מאן דיעזעס :

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתֵּי־עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְמִימִם : ומנחתם
וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־
שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְמִימִם : ומנחתם וכו' או"א וכו'

אם דריטטען טאג חול המועד סוכות זאגט מאן דיעזעס :

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־
שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְמִימִם : ומנחתם
וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תְּשֻׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְמִימִם : ומנחתם וכו' או"א וכו'

אם סיערסטען טאג חול המועד סוכות זאגט מאן דיעזעס :

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תְּשֻׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְמִימִם : ומנחתם
וּבַיּוֹם הַשְּׁשִׁי פָּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־
שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְמִימִם : ומנחתם וכו' או"א וכו'

תפלת מוסף לרגלים

אן דושענא רבא ווירד דיעזעם געזאנט :

וביום הששי פרים שמנה אילם שנים כבשים בני-
שנה ארבעה עשר תמימים : ומנחתם
וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים
בני-שנה ארבעה עשר תמימים :

ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים
לאיל. ועשרון לכבש ויין כנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים
כהלכתם : או"א

אן שמיני עצרת אונד שמחת תורה ווירד דיעזעם געזאנט :

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל-
מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם
עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל
אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים :
ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר.
ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש ויין כנסכו. ושעיר
לכפר. ושני תמידים כהלכתם :

לשם שמחתו במלכותו שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי.
כלם ישבעו ויתענגו משובה. ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת
ימים אתו קראת. וזכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם
עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה אלינו
בהמון רחמיק בגלל אבות שעשו רצונך
בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך עד-
מכוננו והראנו בבנינו ושמחנו בתקוננו

תפלת מוסף לרגלים

קמו

וְהֵשֶׁב כְּהַנִּים לְעִבּוּדָתָם וְלוֹיִם לְשִׁירָם
לְזִמְרָם וְהֵשֶׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם וְשֵׁם נַעֲלָה
וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמִי
רְגְלֵינוּ בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים
בְּשָׁנָה יִרְאָה כָּל־זְכוּרָךְ אֶת־פָּנָי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בַּחֲג הַמִּצּוֹת וּבַחֲג
הַשְּׁבָעוֹת וּבַחֲג הַסִּכּוֹת וְלֹא יִרְאָה אֶת־
פָּנָי יְיָ רִיקָם : אִישׁ כְּמַתְנֵת יָדוֹ כְּבִרְבֵּת
יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ :

וְהִשְׁיֵאנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ :
(לשננו) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ) כִּי שָׁנָה בְּמִצּוֹתֶיךָ
וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שֶׁבַענוּ מִטּוֹבָךְ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ
וּמִדֹּר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
(לשננו) בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן (שְׁבַת ו) מוֹעֲדֵי
קֳדְשְׁךָ וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקֳּדְשֵׁי שְׁמֶךָ בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מִקֳּדֶשׁ (הַשְּׁבַת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינֵם :

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעֵמְךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם וְהֵשֶׁב
אֶת הָעִבּוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפִּלָּתָם
בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדָת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ : וְעַן דִּיא כְּהַנִּים צוֹם דּוֹכֵן גַּעֲהֵעֵן זְוִירָה הִיעֵר וְתַעֲרֵב גַּעֲזֵאנִס.

וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמְּחַיֵּה שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

תפלת מוסף לרגלים

מודים ורבנן.

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשם הגדול והקדוש על
שהחייתנו וקימתנו בין תחינו
והתקיימנו ותאסוף גליותינו
לחצרות קדשך לשמר חקיך
ולעשות רצונך ולעבדך בלבב
שלם על שאנחנו מודים לך.
ברוך אל ההודאות:
עת ערב ובקר וצהרים. השוב כי לאכלו רחמיה
והמרחם כי לאתמו חסדיך מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד: וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך
באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי
השוב שמך ולך נאה להודות:

סין אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הבתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים
עם קדושיך באמור: וברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליך
ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו פלנו באחד באור
פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום
וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל

תפלת מוסף לרגלים
קמח
שעה בשלומך. ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל
בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך
תרהוק נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפס עצתם וקלקל
מחשבתם. עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען
קדשתך עשה למען תורתך למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינה
וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה
שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי
עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים
בימי עולם ובשנים קדמוניות:

סדר דוכן

ווען דיא כהנים צום דוכן געהען, ווירד ביא ותחזינה דיעזעס געזאגט:

ותערב לפניך עתירתנו בעולה ובקרבן. אנא רחום
ברחמך הרבים. השב שכינתך לציון עירך. וסדר
העבודה לירושלים: ותחזינה עינינו בשובך לציון
ברחמים. ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
קדמוניות:

סז ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

אמן מודים וכו'.

דיא כהנים אונד דיא אנדערע געט ינדע זאגען לייזע דיעזען יהי רצון אונד צאנערן דא
מיט, ביז דער חזן דיא ברכה ולך נאה להודות אויסלעסט, דאמיט דאז אמן אויף אויף
דיעזעס זיך בעציעהט.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא

הַבְּרָכָה הַזֹּאת דִּיא כְּהָנִים זֹאנֶען שְׂצֻיָּתָנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל. (דאז סאלק זאנט שְׂצֻיָּת הַכְּהָנִים לְבָרְכֵנוּ) בְּרָכָה
שְׁלֵמָה וְלֹא יִדְוָה בָּהּ מִכְּשׁוֹל וְעוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

דער חזן שפרייכט לויט כְּהָנִים אונד דיא געמיינדע עס קדוּשִׁיך פֿאַמור:

דיא כְּהָנִים העכען איהרע הענדע אויף אונד זאנען לויט דיעזע ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אֱהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

דער חזן זינגט יברכך אונד דיא כְּהָנִים וויעדערהאלען עס, זאדאן דיא נאכשטע הענדען
ווארען אללע אונד דיא דארויף סאלגענדען פסוקים ווערדען נור וועהרענד דער חזן זעלב
זינגט, געזאנט. בעסער איז'ס, שווייגענד אונד מיט אנדאכט דען זענען עססאנגען.

יְבָרְכֶךָ. יְיָ מַצִּיֵּן עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
וַיִּשְׁמְרֶךָ. שְׁמִרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְּךָ:

וועהרענד דיא כְּהָנִים וישמרך זינגען, זאנט מאן דיעזעס:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אָנִי שְׁלָךְ וְחִלּוּמוֹתִי שְׁלָךְ חִלּוֹם חֲלֹמְתִי וְאִינִי
יָדַע מַה הוּא יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי שִׁיְהִיו כָּל-
חֲלֹמְוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שְׁחֲלֹמְתִי עַל-עַצְמִי וּבֵין
שְׁחֲלֹמְתִי עַל אֲחֵרִים וּבֵין שְׁחֲלָמוֹ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חֲזָקָם
וְאִמְצָם וַיִּתְּקִימוּ בִּי וּבָהֶם כְּחִלּוּמוֹת יוֹסֵף הַצִּדִּיק. וְאִם צָרִיכִים
רְפוּאָה רַפְּאֵם כְּחִזְקָהּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מִחֲלִיו וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה
מִצָּרְעָתָהּ וּכְנִעָמָן מִצָּרְעָתוֹ וּכְמִי מָרָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה רַבִּינוּ וּכְמִי
יִרְיָחוֹ עַל-יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שֶׁהַפֶּכֶת אֶת-קַלְלַת בָּלָעַם הָרָשָׁע
מִקַּלְלָהּ לְבָרְכָהּ כֵּן תִּהְיֶה כָּל חֲלֹמְוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל
לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְּנֵנִי וְתִרְצֵנִי: אָמֵן

יְיָ אֱלֹהִים יִחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
סְלָה:

קמט

סדר דוכן

יְיָ יֵאלֹהֵינוּ רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד
וְאַמֶּת:

פָּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי יַחֲדִיד וְעָנִי אָנִי:

אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשְׂא:

הִנֵּה כְּעֵינִי עֹבְדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי
שֹׁפְחָה אֶל יַד גְּבוּרָתָהּ כִּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנּוּנוּ:

וועהרענד דיא כהנים ויחנך וינגען, ווירד רבנו של עולם וויעדעהאלט.

יֵשׂא בְּרָכָה מֵאֵת יְיָ וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ.
וּמִצָּא חֵן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:
יְיָ חַנּוּנוֹ לָךְ קוֹיֵנוּ הִיָּה זְרוּעַם לְבִקְרִים אֶף
יִשׁוּעֵתָנוּ בְּעֵת צָרָה:

אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי הַטָּה
אֵלַי אֲזַנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵרָ עֲנֵנִי:

אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי הַיֹּשֵׁבִי בַשָּׁמַיִם:
וְשִׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:
לָךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח
וְהַהוֹד כִּי כָל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה
וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר יְיָ
וְרַפְּאֵתִיו:

וועהרענד דיא כהנים שלום וינגען, ואנט מאן דיעזען יהי רצון.

יהי רצון מלפניך יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קִדְשֵׁת
חֲסִדֶיךָ וְגִדֹל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וְלְמַעַן מַהֲרַת שְׂמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר

והנזכר בן עשרים ושתים אותיות היוצאים מהפסוקים של ברכת
 כהנים האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושיה ששהיה קרוב לי
 בקראי לך ותשמע תפילתי נאקתי ואנקתי תמיד בשם ששמעת
 אנקתי יעקב תמימה הנקרא איש תם ותתן לי ולכל נפשות ביתי
 מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום בהתר ולא באסור בנחת
 ולא בצער מתחת ידך הרהבה בשם שנתת (פת) לחם לאכול
 ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם ותתנו לאהבה ולחן
 ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו ויהיו דברי נשמעים לעבודתך
 בשם שנתת את יוסף צדיקך בשעה שהלבישו אביו כתנת פסים
 לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו ותעשה עמי
 נפלאות ונסים ולמזבה אות ותצליחני בדרכי ותן בלבי בינה
 להבין ולהשפיל ולקים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיה
 ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך ותאריך ימי
 (וימי אשתי ובני ובנותי) (וימי אבי ואמי) ברוב עז ושלום אמן סלה:
 אדיר בפרום שוכן בגבורה. אתה שלום ושמה שלום. יהי רצון
 שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל חיים וברכה למשמרת
 שלום:

וועהרענד דער חזן שים שלום זאנט, זאנען דיא כהנים דיעזעס:

רבון העולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה עמנו
 באשר הבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את
 עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו באשר נשבעת
 לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

נאזדעס דער חזן דיא תפלה מיט קדושת נעריצך (אן חדה"מ נקדש) וויעדערהאלט
 האט, זאנט ער קדיש מיט תתקבל, דאן זאנט מאן (אן יו"ט אין באלהינו) עלינו אונד
 קדיש יתום (אן יום טוב שיר היחוד).

קידוש לרגלים ביום

ווען יום טוב אן שבת פעללט, זאנט מאן ערסט ושמרו ביו ויקדשו, דאן:

וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל:

קידוש לרגלים ביום

הערגאך דיא ברכה איבער דען וויין:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגָּפֶן:

תפלת מנחה לרגלים

מאן זאגט אשורי ובא לציון בייא מנחה לשבת ווען צונלייך שבת איזט, ווירד וואני תפילתי געזאגט אונד דאן קריאת התורה, דאן זאגט מאן קדיש אונד אבען דיא תפלה לרגלים, דאן עלינו, קדיש יתום.

אן מוצאי יום טוב געטעט מאן מעריב וויא אן אנדערען וואלענסאנען, זאגט אויך אתה הוננתנו, נאך שמינה עשרה ווירד פאם חזן גאנץ קדיש געזאגט אונד איזט מבדיל הבום וויא נאכשטעהנד, אונד דאן עלינו. ווען אבער צונלייך מוצאי שבת איזט, ווירד וויא אן אנדערען מוצאי שבת געבעטעט.

הבדלה למוצאי יום טוב

מאן זאגט צוערסט דיא ברכה איבער וויין:

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגָּפֶן:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין קָדֶשׁ
לְחול בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. בֵּין יוֹם
הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבַדִּיל
בֵּין קָדֶשׁ לְחול:**

ווען צונלייך מוצאי שבת איזט, ווירד סדר הבדלה וויא אן יעדעס מוצאי שבת געמאכט.

דיני וסדר התרת נדרים

המנהג בכל חסלות ישראל לומר כל נדרי צע"כ חריזין מקדימין הפסח נדריהם לעשותם קודם ר"ה מחירים על העצר ומוסר מדעה להבא. ומנהג ח"י שמחלפים חת"ח ויראי שמים צניה"ח נעלה לו צע"ח ועושין הפסח נדריים לפני עדה קדושה ולס חין עדה מ"ח לריך צ"ד סל ג' חה הקדכ:

מי שמחירין לו יאמר:

**שָׁמְעוּ נָא רַבּוֹתֵי הַיָּגִים מוֹמָחִים כָּל נָדָר אֲשֶׁר שָׁבוּעָה אֲנִי אִסּוּר אֲנִי
קוֹנֵם אֲנִי חָרֵם שְׁנִדְרָתִי אֲנִי גִשְׁבַּעְתִּי בְּהִקִּיִן אֲנִי בְּחִלוֹם אֲנִי גִשְׁבַּעְתִּי
בְּשִׁמּוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׁאִינָם גְּמָחִקִּים וּבְשֵׁם הוֹי"ה ב"ה וְכָל מִינֵי**

נזירות שקבלתי עלי ואפילו נזירות שמשון וכל שום אסור ואפילו
אסור הנאה שאסרתי עלי או על אחרים בכל לשון של אסור בין
בלשון אסור או חרם או קונם וכל שום קבלה אפילו של מצוה
שקבלתי עלי בין בלשון נדר בין בלשון נדבה בין בלשון שבועה
בין בלשון נזירות בין בכל לשון וגם הנעשה בתקיעת קף בין כל
נדר ובין כל נדבה ובין שום מנהג של מצוה שהנהגתי את עצמי
וכל מוצא שפתי שיצא מפי או שנדרתי וגמרתי בלבי לעשות
שום מצוה מהמצוות או איזה הנהגה טובה או איזה דבר שנהגתי
שלשה פעמים ולא התניתי שיהא בלי נדר הן דבר שעשיתי הן
על עצמי הן על אחרים הן אותם הידועים לי הן אותם שפבר
נשפחו ממני בכלהון אתחרטנא בהון מעקרא ושואל ומבקש
אני ממעלתכם התרה עליהם כי יראתי פן אפשל ונלכדתי חז
בעון נדרים ושבועות ונזירות וחרמות ואסורין וקונמות והסכמות
ואין אני תוהא חז על קיום המעשים הטובים ההם שעשיתי רק
אני מתחרט על קבלת הענינים בלשון נדר או שבועה או נזירות
או אסור או חרם או קונם או הסכמה או קבלה בלב ומתחרט
אני על זה שלא אמרתי הנני עושה דבר זה בלי נדר ושבועה
ונזירות וחרם ואסור וקונם וקבלה בלב. ולכן אני שואל התרה
בכלהון אני מתחרט על כל הנזכר בין אם היו המעשים מדברים
הנוגעים בממון בין מדברים הנוגעים בגוף בין מדברים הנוגעים
אל הנשמה בכלהון אני מתחרט על לשון נדר ושבועה ונזירות
ואסור וחרם וקונם וקבלה בלב. והנה מצד הדין המתחרט
והמבקש התרה צריך לפרוט הנדר אך דעו נא רבותי כי אי
אפשר לפרטם כירבים הם ואין אני מבקש התרה על אותן הנדרים
שאין להתיר אותם על פן יהיו נא בעיניכם פאלו הייתי פורטם:

והמחזיק משיבין לו ג"פ:

הכל יהיו מתרים לך הכל מחולים לך הכל שריים לך אדרבה
אין כאן לא נדר ולא שבועה ולא נזירות ולא חרם ולא אסור ולא
קונם אבל יש כאן מחילה וסליחה ובכפרה וכשם שמתירים הבית
דין של משה כך יהיו מתרים מבית דין של מעלה:

ולח"כ יהא מוסר מודעא בפניהם ויחמך כלשון הזה:

הרי אני מוסר מודעה לפניכם ואני מבטל מכאן ולהבא מה שאקבל עלי כל הנדרים וכל שבעות ונזירות ואסורין וקונמות וחרמות והסכמות וקבלה בלב הן בהקין הן בחלום חוץ מנדרים תענית בשעת מנחה ובאם שאשכח לתנאי מודעא הזאת ואדור מהיום עוד. מעתה אני מתחרט עליהם ומתנה עליהם שיהיו כלן בטלין ומבטלין לא שרידין ולא קיימין ולא יהוון חלין כלל וכלל בכלן אחרטנא בהוון מעתה ועד עולם:

ויועיל זה כשלל יזכור לחכמי בשעת השנועה כמבואר צ"ד: ולח"כ יחמך זה:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלי אבותי שכל הקללות והארוזים ונזירות ונזופים והחרמות והשמות שקללתי שארדתי או שנגדיתי או שהחרמתי או ששמתיו את עצמי או אשתי או בני ביתי או את אחריים אשר מורע ישראל הפה או אחריים שקללו או שגדו או שהחרמו או ששמתו אותי או אשתי או את זרעי או את בני ביתי: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלי אבותי. אלהינו שבשמים ובארץ שאל ישלמו בנו ואל יעשו רושם וכל הקללות יתהפכו עלינו לטובה ולברכה בדכתיב ויהפוך יי אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יי אלהיך:

ולח"כ כך גם העדה הקדושה יחזרו ויחמרו לו שלשה פעמים כלשון הזה:

כלם מתרים לך. כלם שרוים לך. כלם מחוללים לך. בשם שאנחנו מתירין בבית דין של מטה. כך יהיו מותרים בבית דין של מעלה ולא יעשו שום רושם כלל. וכל הקללות יתהפכו עלינו לטובה ולברכה בדכתיב ויהפוך יי אלהיך לך את הקללה לברכה. כי אהבך יי אלהיך:

תפלת ראש השנה

152

לערבית, לשחרית ולמנחה.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא דָּבוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֵּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
זְכַרְנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חֲפִיץ בַּחַיִּים. וְכַתִּבְנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עֶזֶר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רֵב לְהוֹשִׁיעַ.
מוֹרִיד הַטֵּל:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
מִי כָמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים. זוֹכֵר יְצוּרֵיוֹ לַחַיִּים
בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֶה
הַמֵּתִים: אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם
יְהִלְלוּךָ סֵלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:
לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ:
וּבִכֵּן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכֵּן בְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךָ וְעַל
מְכוּנָה וְהִיבָלָה:

תפלת ראש השנה קנב

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך
ואימתך על כל מה שבראת ויראותך כדי
המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים
ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונך
בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו
שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה בימיןך
ושמך נורא על כל מה שבראת :

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך
ותקנה לדורשיך ופתחון פה למיחלים
לך שמחה לארצך וששון לעירך וצמיחת
קרן לדוד עבדך ועדיבת נר לבן ישי
משיחך במהרה בימינו :

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה.
ובלדורשעה כלה כעשן תכלה כי תעביר
ממשלת זדון מן הארץ :

ותמלוד אתה יי לבדך על כל מעשיך
בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר
קדשך בבריתך בברית קדשך ומלך יי
דעולם אלהיך ציון לך ודך הלויה :

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלה

מִבְּלִעְדֶּיךָ כִּכְרֵתוֹב וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת
בְּמִשְׁפַּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ
אוֹרָתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשָׁנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ
מִלְּפָנֶיךָ לְעִבּוּדְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קִרְאָתָּ: *

וְתַתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יְיֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יְיֹם) הַזְכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם (זְכוֹרֹן)
תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם:

* ווען ראש השנה און מצאי שבת פעללסט, זאגסט מן דיעזעס סאך וותתן לנו.

וְתוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפָּטֵי צִדְקָךָ וְתַלְמִידָנוּ
לְעִשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְתַתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים
יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וְתַנְחִילָנוּ
זְמַנֵּי שָׁשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נִדְבָה. וְתוֹרִישֵׁנוּ קִדְשַׁת
שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחֲגִיגַת הָרָגֶל. וְתַבְדִּיל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין
קֹדֶשׁ לַחֹל בֵּין אוֹר לַחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם
הַשְּׁבִיעִי לַשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בֵּין קִדְשַׁת שַׁבָּת לְקִדְשַׁת
יוֹם טוֹב הַבְּדִלָתָה וְאֶת־יְיֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה
קִדְשַׁת. הַבְּדִלָתָה וְקִדְשַׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתָךְ:

תפלת ראש השנה קנג

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה
וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון
אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים
עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לדגנך. לפליטה
לשובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום
הזכרון הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו
לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים.
חוס וחסנו. ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו.
כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל
העולם כלו בכבודך והנשא על כל הארץ
ביקרך והופע בהדר גאון עזך על כל
יושבי תבל ארצך. וידע כל פעול כי
אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה
יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו יי
אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:
(לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו
מטובך ושמחנו בישועתך. (לשנת והגחילנו יי
אלהינו באהבה וברחון שבת קדשך וינוחיה ישרא
מקדשי שמך.) וטהר לבנו לעבדך באמת
כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקיים

לְעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ
מִקֵּדֶשׁ (הַשְּׁבִית ו') יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּכוּרֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעֶמְקַיִךְ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהַיֵּשֶׁב
אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם
בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

סודים דרבנן

מִזֵּדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בֶּשֶׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל־ שְׁהַחֲיִיתָנוּ וּקְיַמְתָּנוּ בֵּן תַּחֲיִינוּ וְתַקְיַמְנוּ וְרַתְּאִסוּךָ גְּלִיּוֹתֵינוּ לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם עַל שְׂאֵתֵנוּ מִזֵּדִים לָךְ. בָּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:	מִזֵּדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר גָּדוֹר נֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלֵּלְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עֲמָנוּ. וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרִיחַ כִּי לֹא־תָמוּ חֲסָדֶיךָ. מִעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־מַלְכֵינוּ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד:

וּבִתְּוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

תפלת ראש השנה
קנר
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמֶּת.
 הָאֵל יִשׁוּעֵתָנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
 שִׁמְךָ וְלִךָ נָא לְהוֹדוֹת:

סין אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְשִׁלְשֶׁת בַּתּוֹרָה
 הַפְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהֲרֹן וּבָנָיו כַּהֲנִים
 עִם קְדוֹשֶׁיךָ כְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: יְאֹר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וַיַּחֲנֶךָ: יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם:

סיר שחרית. סיר מנחה אונר מעריב.
 שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
 בָּרַכְנוּ אֲבוֹתֵנוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
 פָּנֶיךָ. כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים. וְאַהֲבַת חֶסֶד.
 וַיַּדְּקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
 שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה
טובה נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל
עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי עושה השלום:

אֱלֹהֵי נֶצֶר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה וּלְמַקְלָלִי נִפְשִׁי
 תְּהוֹם. וְנִפְשִׁי כַּעֲפָר לִכְל תִּהְיֶה. פֶּתַח לִבִּי בַּתּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 תִּרְדּוּךָ נִפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִּים עָלַי רָעָה. מִהֲרָה הִפֹּךְ עֲצָתָם.
 וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן קִדְשֶׁתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה

תפלת ראש השנה

יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרִי פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבָנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְיִתֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשֵׁם נֶעְבְּדֶךָ
בְּיִרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת: וְעֲרָבָה לֵי מְנַחַת יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:

צו מעריב זאנט דער חזן קדיש מיט תתקבל, ווען ראש השנה אן שבת פעללט,
זאנט דער חזן ערסט ויכולו זייטע 65 אונד פגן אבות ביו מקדש השבת זייטע 66, דאן
קידוש מיט שדחיינו, עלינו, קדיש יתום.

מנהג ליל ראש השנה

געברויך איז'ס, אן דער ערסטען נאכט ראש השנה זיך גענענזייטיג צו ווינשען.

איינער מאננספערזאן ווינשט מאן:

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּב וְתַחְתְּמוּ:

מעהרערען פֿרויענספערזאנען:

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּבְנָה וְתַחְתְּמָנָה:

איינער מאננספערזאן ווינשט מאן:

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּב וְתַחְתְּמוּ:

מעהרערען מאננספערזאנען:

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּבוּ וְתַחְתְּמוּ:

סדר קידוש ליל ראש השנה

ווען ראש השנה אן שבת פעללט, זאנט מאן צו הויזע אויך יום הששי ביו לעשות
אבען אין קידוש ליל שבת, דאן היער ווייטער:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

בְּחֵרֵבָנוּ מִכָּל־עַם, וְרוֹמַמָּנוּ מִכָּל־לְשׁוֹן

וּקְדָשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו, וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשנת השבת הנה ואת־יום)

הַזְכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם (לשנת זכרון) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה)

מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיציאת מצרים, כִּי בָנוּ

סדר קידוש ליל ראש השנה קנה
 בחרת ואותנו קדשת מכל העמים.
 ודברך אמרת וקיים לעד. ברוך אתה יי
 מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל
 ויום הזכרון: שהחיינו

ווען ראש השנה אן סתצאי שבת סעללט, ווערדען ערסט דיעזע צווייט ברכות געזאגט.
 נאכהער שדחיינו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין
 אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי
 המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום
 השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך
 ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
 והגיענו לזמן הזה:

אן דער צווייטען נאכט ראש השנה לעגט מאן פאר קידוש איינע פרוכט אויף דען טיש,
 וועלכע מאן אין דיעזעס יאהרע נאך ניכט געגעסען, אדער מאן ציעהט איין נייעס קלייד
 אן, וועלכעס מאן נאך ניכט געטראגען האט. האט מאן אבער קינעס פאן ביידען, סום
 דענאך שדחיינו געזאגט ווערדען.

עס איזט דער סנהג, דאן אן דער ערסטען נאכט ראש השנה נאך מוציא איין אין האניג
 געטוישטער אספעל געגעסען ווירד, וואראיבער מאן פארהער דיא ברכה בורא פרי העץ
 זאגט, אונד נאכדעם מאן איהן געגעסען, זאגט מאן פאלגענדעס:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו שתחדש
 עלינו שנה טובה ומתוקה:

סדר שחרית לראש השנה

צו שחרית בעטעט מאן וויא אן איינעם אנדערן יום טוב ביי שמונה עשרה, דאן דיא
 תפלה, וועלכע מאן צו מעריב געבעטעט האט, אונד ווען דער חזן דיא תפלה זאגט
 פחשים, וועלכע אים מחזור געארדנעט זינד, געענדעט האט, ווירד אבינו מלכנו וייטע
 86 געזאגט. דאן איזט קריאת התורה אונד תקיעת שופר. אן שבת איזט קיין תקיעת
 שופר, זאגדערן מאן זאגט יקום פורקן.

סדר תקיעות וברכות שופר

אין טאנען קדלות ווירד דער מזמור מ"ז למנצח לבני קרח מזמור (אבען זייטע מ"ז)
זיעבען מאל געזאגט :

דער בעל תוקע זאגט וויא אויך יעדער צוהאָרער, מיססען אים הערצען פעסט ענט-
שלאססען זיין, מיט געגענווערטיגעם בלאזען דיא מצות עשה סאן תקיעת שופר צו ער-
פיללען, דאהער אונד דער בעל תוקע זאגט וויא, אלס יעדער צוהאָרער סאלגענדעס סאדארים
מינדליך אויסשפרעכען זאלל.

הריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה שצונו בוראנו לשמוע
קול שופר (החוקע לתקוע בשופר) ביום הזה כמו שכתוב בתורה
יום תרועה יהיה לכם. (והחוקע שומר) והנני מכוין להוציא את כל
השומעים את קול השופר והנני עושה לשם יחוד קודשא בריך
הוא ושכינתיה:

וועהרענד דעם בלאזען זאללען אנזענענדען שטעהענד אונד זיך רוהיג סערהאלטענד
גענויא אויפערקען, דאז זיא ניכט איבערהאָרען זאללען, אונד בעפאָר דער בעל תוקע צו
בלאזען אנפֿענגט, זאגט ער סאלגענדע צווייא ברכות מיט לויטער אונד ריהרענדער שטיממע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לשמוע קול שופר:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

דער סאָרציגליכסטע אין דער געמיינדע, אָדער דער סאָרבעסטער לעזען דאן וואָרמליך סאָר:

מלכיות תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה. ג' פעמים

שב

זכרונות תקיעה. שברים. תקיעה. ג' פעמים

שב

שופרות תקיעה. תרועה. תקיעה. ג' פעמים

שב

ותקיעה האחרונה מושכין ומחריכין זה תקיעה גדולה:

נאך דער תקיעות ווירד געזאגט מיט אנדאכט:

אשרי העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכנו:

אן שבת, וואָ ניכט געבלאזען ווירד, זאגט מאן עס ניכט.

סאן זאגט דאן אשרי אבען זייטע 42 אונד שטעללט דאן דיא ס'ת אין דען ארץ צוויי-
דאן ווירד דיעזעס תפלת מוסף געבעטעט.

תפלת מוסף לראש השנה

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גִדּוּל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדָנִי שִׁמְתִּי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל חֹזֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכִּירֵנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חַסֵּד בְּחַיִּים. וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר

הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רֵב לְהוֹשִׁיעַ.

מוֹרִיד הַטֵּל:

מִכָּלֶּכֶל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹסְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְנִים אֲמוֹנָתוֹ לְיֹשְׁנֵי עֶפְרָיִם. מִי כִמּוֹךְ
בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי הוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כִמּוֹךְ אֲב הַרְחֲמִים. זֹכֵר יִצְחָק לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה. כִּי
אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ:
וּבִכֵּן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת
בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ וְעַל מְכוֹנְךָ וְהִיכָלְךָ:

וּבִכֵּן תִּזְכֹּר פְּחָדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וְאִי־מָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוֹךָ כָּל־
הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים

ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך
בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו
שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה בימיןך
ושמך נורא על כל מה שבראת :

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך
ותקנה לדורשיך ופתחון פה למיחלים
לך שמחה לארצך וששון לעירך וצמיחת
קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי
משיחך במהרה בימינו :

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה.
וכל הרשעה כלה כעשן תכלה כי תעביר
ממשלת זדון מן הארץ :

ותמלוד אתה יי לבדך על כל מעשיך
בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר
קדשך בכתוב בדברי קדשך ימלך יי
דעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הללויה :
קדוש אתה ונורא שמך ואין אלה
מבלעדיך בכתוב ויגבה יי צבאות
במשפט והואל הקדוש נקדש בצדקה.
ברוך אתה יי המלך הקדוש :

תפלת מוסף לראש השנה
 קנו
 אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת
 אורתנו. ורצית בנו. ורוממתנו מכל
 הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו
 מלכנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש
 עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום
 (השבת הזה ואת יום) הזכרון הזה יום (זכרון)
 תרועה (באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת
 מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו
 מעל אדמתנו ואין אנו יכולים לעשות
 חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול
 והקדוש שנקרא שמך עליו מפני הוד
 ששלת לחה במקדשך: יהי רצון מלפניך
 יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן
 שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך
 ברחמך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל
 כבודו: אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך
 עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני
 כל חי וקרוב פזירינו מביין הגוים ונפוצותינו
 כגם מירכתי ארץ והביאנו לציון עירך

בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׁמְחַת
 עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת
 חֻבּוּרֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים
 כְּהַלְכָתָם: וְאֵת מוֹסָפֵי יוֹם (לשנת השבת הנה
 יום) הַזֶּכֶר הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
 בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ כְּמוֹ שֶׁתְּבַרֵךְ
 עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מִשָּׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ כְּאֹמֹר:

לשנת וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימם ושני עשרנים
 סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת
 התמיד ונסכה: (זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור):

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא
 קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלָאכָתָא עֲבֹדָה לֹא
 תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם
 עֹלָה לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה פֶּרֶךְ בֶּן־בָּקָר אֶחָד
 אֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע
 תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כְּמִדְּבַר
 שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עָשָׂר עֶשְׂרִים לֵאמֹר
 וַעֲשִׂרוֹן לֶכְבֶּשׂ וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ וּשְׁנֵי שְׁעִירִים
 לְכֹפֶר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהַלְכָתָם: מִלֶּבֶד
 עַל־תִּתֵּן הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ. וְעַל־תִּתֵּן הַתְּמִיד

תפלת מוסף לראש השנה קנח
 ומנחתה. ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח
 אשה ליי :

לשם ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי.
 כלם ישבעו ויתענגו משובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת
 ימים אתו קראת. זכר למעשה בראשית :

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גרלה
 ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות
 ולא שמנו כמשפחות האדמה שלא שם
 חלקנו בהם וגרלנו בכל המונם. ואנחנו
 ברעים ומשתתפים ומודים לפני מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
 נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו (כ"ח וכסא
 בבודו) בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי
 מרומים: הוא אלהינו אין עוד (כ"ח אחר).
 אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתו
 וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא
 האלים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
 אין עוד :

על כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה
 בתפארת עזך דהעביר גלולים מן הארץ
 והאלילים פרות יברתון. לתקן עולם
 במלכות שדי וכל בני בשר יקראו

בשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רָשָׁעֵי אֶרֶץ.
 וּבִירוֹ וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל כִּי לָךְ תִּכְרַע
 כָּל־בָּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל־לִשׁוֹן : לְפָנֶיךָ יִי
 אֱלֹהֵינוּ וַיִּכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר
 יִתְנֶנּוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָלָם אֶת־עַל מַלְכוּתְךָ.
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
 הַמְּלָכוֹת שְׁלָךְ הֵיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ
 בְּכָבוֹד : בְּכָרְתוֹב בְּתוֹרָתְךָ יִי | וּמֶלֶךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד :

וְנֹאמַר לֹא־הֵבִיט אָזְן בַּיַּעֲקֹב וּלֹא־רָאָה
 עֲמָל בִּישְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ
 בּוֹ : וְנֹאמַר וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְאִסְּפָה
 רָאשֵׁי עַם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל : וּבְדַבְרֵי
 קִדְשְׁךָ כָּתוֹב לֵאמֹר כִּי לִי הַמְּלוּכָה
 וּמֹשֶׁל בְּגוֹיִם : וְנֹאמַר יִי מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ
 לְבַשׁ יִי עֵז הַתְּאִזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֶל בְּלֹ
 תִּמּוּט : וְנֹאמַר שְׂאוֹ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
 וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
 מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יִי עֲזוֹז וְגִבּוֹר יִי גִבּוֹר
 מִלְחָמָה : שְׂאוֹ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ
 פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא

תפלת מוסף לראש השנה קנט

יְהוָה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד סֶלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים
כְּתוּב לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
וְנֹאֲלוּ יי צְבָאוֹת אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן
וּמִכֹּל־עַד־אֵין־אֱלֹהִים: וְנֹאמַר וְעַד־וּמוֹשִׁיעִים
בְּהָרַ צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת־הָהָר עֲשׂוּ וְהִיתָה לִּי
הַמְּלוּכָה: וְנֹאמַר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיָה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
וּבְתוֹרַתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי
אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל
הָעוֹלָם כָּלוּ בְּכַבּוֹדְךָ וְהִנָּשְׂאָה עַל כָּל־הָאָרֶץ
בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ בְּהָדָר גָּאוֹן עֲזָךְ עַל כָּל־
יוֹשְׁבֵי תֵבֶל אֶרֶץךָ. וַיֵּדַע כָּל־פֶּעוּל כִּי
אַתָּה פָּעַלְתָּ וַיִּבִּין כָּל־יִצְוֹר כִּי אַתָּה
יִצְרַתָּ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל־מַשְׁלָה:
(לסמך אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנוּחֵינוּ) כִּדְשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שִׁבְעֵנוּ
מִטּוֹבְךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. (לסמך וְהִנָּחִילָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שִׁבְתָּ קֹדֶשְׁךָ וַיְנוּחַ־בָּהּ יִשְׂרָאֵל

מִקִּדְשֵׁי שֶׁמֶךְ. וְטָהַר לִבְנוֹ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת
 בִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֵמֶת וְדְבָרְךָ אֵמֶת וְקָנִים
 לְעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ
 מִקִּדְשֵׁי (הַשָּׁבֵת וְ) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזֶּכֶּרוֹן :

אַתָּה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפּוֹקֵד כָּל־יִצְוֵי
 קָדָם לְפָנֶיךָ נִגְדָּו כָּל־תַּעֲלָמוֹת וְהַמּוֹן
 נִסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית : אֵין שְׂכָחָה לְפָנֶי
 כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגִיד עֵינֶיךָ :
 אַתָּה זֹכֵר אֶת־כָּל־הַמַּפְעָל. וְגַם כָּל־
 הַיִּצּוֹר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָ. הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ
 לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוּפָה וּמַבִּיט עַד סוֹף
 כָּל־הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חֶק זְכוֹרוֹן לְהַפְקִיד
 כָּל־רוּחַ וְנֶפֶשׁ. לְהַזְכִּיר מַעֲשִׂים רַבִּים
 וְהַמּוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית. מִבְּרֵאשִׁית
 כָּזֹאת הוֹדַעַת. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גָּלִית. זֶה
 הַיּוֹם תַּחֲלֵת מַעֲשֵׂיךָ זְכוֹרוֹן לַיּוֹם רֵאשׁוֹן.
 כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב :
 וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֹאמַר אֵיזוֹ לַחֲרָב. וְאֵיזוֹ
 לְשָׁלוֹם. אֵיזוֹ לָרָעָב. וְאֵיזוֹ לְשִׁבְעָה. וּבְרִיּוֹת
 בּוֹ יִפְקְדוּ. לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמּוֹת. מִי
 לֹא נִפְקֵד בְּהַיּוֹם הַזֶּה. כִּי זֶכֶר כָּל הַיִּצּוֹר

תפלת מוסף לראש השנה

קס

לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ. וְעֲלִילוֹת
מִצְעָדֵי גֵבֶר. מַחֲשָׁבוֹת אָדָם וְתַחֲבֹלוֹתָיו
וַיִּצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ. אֲשֶׁר־י אִישׁ שֶׁלֹּא
יִשְׁכַּחֲךָ. וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּץ בְּךָ. כִּי דוֹר־שִׁיחַ
לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֶׁלוּ. וְלֹא יִכְלְמוּ לְנִצַּח כָּל־
הַחוֹסִים בְּךָ: כִּי זִכָּר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ
בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלָם: וְגַם אֶת־
נַח בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ. וְתַפְקִידֶךָ בְּדַבַּר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים בִּהְבִּיאֲךָ אֶת־מִי הַמְּבֹרָךְ
לְשַׁחֲת כָּל־בָּשָׂר מִפָּנֵי רוּעַ מַעַלְלֵיהֶם.
עַל־כֵּן זָכְרוּנוּ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַרְבּוֹת
זֵרְעוֹ בְּעִפְרוֹת תֵּבֵל. וְצִאֲצֵאוֹ בְּחוֹל הַיָּם:
בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נַח
וְאֶת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
אָתוּ בַתִּבְּהָ וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ
וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם: וְנֹאמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־
נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־
אֲבֹרָהֶם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב: וְנֹאמַר
וַיִּזְכֹּרְתִי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי
יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אֲבֹרָהֶם אֶזְכֹּר
וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וּבְדַבְּרֵי קֹדֶשְךָ בְּרַתּוֹב

לֵאמֹר זְכוֹר עֲשֵׂה לְנַפְלָאֲתֵינוּ חַנוּן וְרַחוּם
 יי: וְנֹאמַר טָרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ: וְנֹאמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם
 כָּרֶב חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנִּבְיָאִים
 כַּתוּב לֵאמֹר הָלוֹךְ וְקִרְאֵת בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם
 לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי זְכוֹרְתִי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ
 אֲהַבֵּת כְּלוּלָתֶיךָ לְכִיתֶךָ אַחֲרֵי בְּמִדְבָּר
 בְּאַרְצָן לֹא זְרוּעָה: וְנֹאמַר וַיִּזְכֹּרְתִי אֲנִי
 אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ בִּימֵי נְעוּרֶיךָ וְהַקִּימוֹתִי
 לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמַר הִבֵּן יִקְיֹר לִי
 אִפְרַיִם אִם יִלֵּד שְׁעֵשׂוּעִים כִּי־מִדֵּי דְבָרִי
 בּוֹ זְכוֹר אֶזְכְּרֵנוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מַעֲי לֹא
 רַחֵם אֲרַחֲמֵנוּ נָא־יי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זְכוֹרְנוּ בְּזִכְרוֹן
 טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקֻדֵּנוּ בְּפִקְדוֹת יִשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם וַיִּזְכֹּרְלָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־
 הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ
 בְּהַר הַמֹּרִיָּה וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֻדָּה שְׁעֵקֶד
 אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל־גִּב
 הַמִּזְבֵּחַ וְכַבֵּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ

תפלת מוסף לראש השנה קסא

בִּלְבָב שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ
מֵעַלֵּינוּ וּבִטּוֹבֶךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ
מֵעַמְּךָ וּמֵעִירֶךָ וּמִנְחָלָתֶךָ • וְקִיִּם לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כְּאֲמֹר:
וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁימִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהוֹדִית
לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: כִּי זֹכֵר כָּל־הַנְּשָׁכָחוֹת
אֹתָהּ הוּא מַעֲוֹלָם וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא
כְבוֹדֶךָ • וְעִקְדָת יִצְחָק לְזִרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב)
הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זֹכֵר
הַבְּרִית:

אַתָּה נִגְלִית בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קָדְשְׁךָ
לְדַבֵּר עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ
וְנִגְלִית עֲלֵיהֶם בְּעֶרְפְּלֵי טָהוֹר גַּם (כָּל)
הַמַּעֲוֹלָם כָּל־חַל מִפְּנֶיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית
חֲרָדוֹ מִמֶּךָ בְּהַגְלֹתֶךָ מִלִּפְנֵי עַל־דֵּהר סִינִי
לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּתְשִׁמִּיעַם
אֶת־דְּהוֹד קוֹלֶךָ וְדְבָרוֹת קָדְשְׁךָ מְלַהֲבוֹת
אֵשׁ בְּקִלּוֹת וּבִרְקִיִּים עֲלֵיהֶם נִגְלִית וּבְקוֹל
שִׁפְר עֲלֵיהֶם הוֹפָעֶת: כִּכְתוּב בְּתוֹרָתֶךָ

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֲיוֹת הַבִּקְרָה וַיְהִי
קָלוֹת וּבִרְקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הַהָר וְקוֹל
שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד וַיִּהְיֶה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר
בַּמַּחֲנֶה׃ וַנֹּאמֶר וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ
וְחֲזָק מְאֹד מִשָּׁה יִדְבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנו
בְּקוֹל׃ וַנֹּאמֶר וְכָל־הָעָם רְאִים אֶת־הַקּוֹלוֹת
וְאֶת־הַלְפִידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הָהָר
עֵשֶׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנָּעוּ וַיַּעֲמֵדוּ מֵרַחֵק׃
וּבַדְּבָרִי קִדְשָׁה כְּתוּב לֵאמֹר עָלָה אֱלֹהִים
בַּתְרוּעָה יי בְּקוֹל שׁוֹפָר׃ וַנֹּאמֶר בַּחֲצֹצְרוֹת
וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיֵעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי׃ וַנֹּאמֶר
תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגֵנוּ׃
כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
וַנֹּאמֶר הִלְלוּהָ הִלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁ הִלְלוּהוּ
בִּרְקִיעַ עֶזֶו׃ הִלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ הִלְלוּהוּ
כְּרֹב גְּדָלוֹ׃ הִלְלוּהוּ בַּתִּקְעָה שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ
בַּגִּבּוֹר וּכְנוֹר׃ הִלְלוּהוּ בַּתֶּף וּמַחֲוֹל
הִלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעִנָּב׃ הִלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלִי
שִׁמְעֵה הִלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלִי תְרוּעָה׃ כָּל
הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהִי הִלְלוּהָ׃ וְעַל יְדֵי
עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר כָּל־יֹשְׁבֵי

תפלת מוסף לראש השנה קסב

תִּבְלֵ וְשַׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנַעַנִים הָרִים תִּרְאוּ
וּבְתַקַּע שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ : וְנֹאמַר וְהָיָה בַּיּוֹם
הַזֶּה יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים
בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַגְדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לֵי בְּדֹר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם :
וְנֹאמַר וַיִּי עֲלֵיהֶם יִרְאָה וַיֵּצֵא כְּבָרֶךְ חֲצֹ
וְאֲדֹנֵי אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת
תִּימָן : יִי צְבָאוֹת יִגַּן עֲלֵיהֶם : כֵּן תִּגַּן עַל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹמְךָ :

אֱלֹהֵינוּ וָאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִתְקַע בְּשׁוֹפָר
גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ וְשָׂא נֶם לְקִבֵּץ גְּלוּתֵנוּ
וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ כְּנֶם
מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה
וּלְיִרוּשָׁלַם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם
וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
כְּמִצְוָה (כ"ט כְּמִצְוָה) עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי
מִשָּׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאֶמֶר : וּבַיּוֹם
שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם
וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצָצְרוֹת עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי
שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם
אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם : כִּי אֲתָה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר

וּמֵאִין תְּרוּעָה וְאִין דִּוְמָה לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה
 יי שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:
 רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב
 אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם
 בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
 יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מזדים דרבנן

מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל־ שְׁדַּחֲיֵיתָנוּ וְקִיּוּמָתָנוּ כֵּן תַּחֲזִינָנוּ וְתִקְיָמָנוּ וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם עַל שְׂאֵתָנוּ מִזִּדִּים לָךְ. בָּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:	מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדָּוֹת לָךְ. וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עֲמָנוּ. וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְשׁוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וּבֶקֶר וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חֲסָדֶיךָ. מִעוֹלָם קוּיָנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמַם שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ תָּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד:

וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

תפלת מוסף לראש השנה קסג

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וַיְהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאֵמֶת.
הָאֵל יִשׁוּעָתֵנוּ וְעֲזָרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שִׁמְךָ וְלִךָ נָאָה לְהוֹדוֹת:

היער זאנא דער חזן ברבית כהנים אונד דיא כהנים געהען צום דוכן. וועלכעס אבען
זייטע 149 צו פינדען איזט:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲמֹךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם:
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
שָׁעָה בְּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה
טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְרָתָב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מָרָמָה וּלְמַקְלָלִי נִפְשֵׁי
תְּהוֹם. וְנִפְשֵׁי כָּעֶפֶר לְכָל־תְּהוֹמָה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּךָ נִפְשֵׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִּים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם.
וּקְלָקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחְלְצֵנִי יְדִידְךָ. הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְנוֹאֲלִי:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאֲמָרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ וכו'.

נאממעס דער חזן דיא תפלה זאממעט סייטן געענדעט האט, ווירד געזאגט אין כאלהינו
זייטע 96, עלינו זייטע 44, שיר היחוד, מזמור של יום אונד מזמור כ"ז, דאן ווירד
געבלאזען שלשים קולות.

קידוש ליום ראש השנה

ווען ראש השנה אן שבת פעללט. זאנט מאן ערסט ושמרו בני ישראל בין ויקדשו: זייטע 104, אונד דאן תקעו. אן וואָכענטאָגען ווירד דיער אנגעפאנגען.

**תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו.
כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:**

דאן דיא ברכה איבער דען וויין:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

סדר מנחה לראש השנה

צו מנחה זאנט מאן אשרי ובא לציון זייטע 42, (אן שבת זאנט מאן אויך ואני תפילתי אונד איזט קריאת התורה) דאן בעטעט מאן אבינע תפלה זייטע 152 אונד אבינו מלכנו זייטע 35, דאן גאנץ קדיש, הערנאך עלינו, זייטע 44, ווען ראש השנה אן ערב שבת אדער אן שבת פעללט, זאנט מאן צו מנחה קיין אבינו מלכנו.

סדר תשליך

אם ערסטען טאג ראש השנה (ווען ער אן שבת פעללט, אם צווייטען טאגע) נאך מנחה געהעט מאן צו איינעם באַלע, וואָ פֿישע זינד, אונד זאנט דיעזעס:

**מי אל כְּמוֹךְ נִשְׂא עוֹן וְעֵבֶר עַל־פִּשְׁע לִשְׂאֲרֵית
נִחַלְתּוּ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אִפּוֹ כִּי חֲפִץ חֶסֶד הוּא: יִשׁוּב
יִרְחֲמֵנוּ יִכְבוֹשׁ עֲוֹנֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל־
חַטָּאתָם: וְכָל־חַטָּאת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִזְכְּרוּ וְלֹא־יִסְקְדוּ וְלֹא־יַעֲלוּ עַל־לֵב
לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֲמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִיְּמֵי קֶדֶם:**

סדר מוצאי ראש השנה

מוצאי ראש השנה בעטעט מאן מעריב וויא אן אנדערן מוצאי יום טוב אונד זאנט אתה חוננתנו אין דער תפלה אונד איזט אויך מבדיל איבער איין כוס, פעללט אבער ראש השנה אן פרייטאג, ווירד מעריב וויא אן יעדעם שבת געבעטעט אונד מאן זעטשט אין מן אבות איין המלך הקדוש.

סדר הכפרות לערב יום כפורים קסד

עם איזט דער מנהג, דאס מאן ערב יום כפורים פיר איינע מאננספערזאן איינען האהן, פיר איינע פרויענספערזאן איינע העננע אלס כפרה אומשלענט. איינער שוואנערין פרוי אבער ווירד אין האהן אונד איינע העננע אומגעשלאנען.

מאן ניממט דיא כפרה אין דיא רעכטע האנד אונד זאגט (נפש תחת נפש) אונד דאן בני אדם וויא אויך זה דריימאל. ווען מאן איינעם אנדערן דיא כפרה אומשלענט, לעסט מאן עם פאן איהם זעלבסט זאנען.

בְּנֵי אָדָם יוֹשְׁבֵי חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרוּלִּי:
יוֹצִיאֵם מִחֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּק: אוֹיְלִים
מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְּעֲנוּ: כָּל־אֶחָד תִּתְּעֵב
נַפְשָׁם וַיִּגִּיעוּ עַד־שַׁעְרֵי מוֹת: וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְיָ בַּצָּר לָהֶם
מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיַּמְלֵט
מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיְיָ חֶסֶדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם:
אִם־יֵשׁ עָלָיו מִלֶּאךָ מִלִּיץ אַחֵר מִנִּי־אֵלֶּף לְהַגִּיד לְאָדָם
יִשְׂרוּ: וַיַּחֲנֲנוּ וַיֹּאמֶר פִּדְעֵהוּ מִרְדֵּת שַׁחַת מִצָּאתִי כִפֹּר:

ווער זיך זעלבסט דיא כפרה אומשלענט, זאגט דייזעס:

זֶה חֲלִיפָתִי זֶה תְּמוּרָתִי זֶה כִּפָּרְתִּי זֶה הַתְּרַנְּגוּל יִלֶּךְ לְמִיתָה וְאֲנִי
אֶכְנֶס וְאֵלֶּךְ לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער דיא כפרה איינער אנדערן מאננספערזאן אומשלענט, זאגט:

זֶה חֲלִיפָתְךָ זֶה תְּמוּרָתְךָ זֶה כִּפָּרְתְּךָ זֶה הַתְּרַנְּגוּל יִלֶּךְ לְמִיתָה
וְאַתָּה תִּכְנֶס וְתִלְךָ לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער דיא כפרה מעהרערען מאננספערזאנען צוגלייך אומשלענט, זאגט:

זֶה חֲלִיפָתְכֶם זֶה תְּמוּרָתְכֶם זֶה כִּפָּרְתְּכֶם זֶה הַתְּרַנְּגוּל יִלֶּךְ
לְמִיתָה וְאַתֶּם תִּכְנְסוּ וְתִלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער דיא כפרה איינער פרויענספערזאן אומשלענט, זאגט:

זֹאת חֲלִיפָתְךָ זֹאת תְּמוּרָתְךָ זֹאת כִּפָּרְתְּךָ זֹאת הַתְּרַנְּגוּלָּת תִּלְךָ
לְמִיתָה וְאַתָּה תִּכְנְסִי וְתִלְכִי לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער דיא כפרה מעהרערען פרויענספערזאנען צוגלייך אומשלענט, זאגט:

זֹאת חֲלִיפָתְכֶן זֹאת תְּמוּרָתְכֶן זֹאת כִּפָּרְתְּכֶן זֹאת הַתְּרַנְּגוּלָּת
תִּלְךָ לְמִיתָה וְאַתֶּן תִּכְנְסֶנָּה וְתִלְכְּנָה לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער מעהרערע כפרות צוגלייך מעהרערען פערזאנען אדער איינער שוואנגערען פרייא אומי שלענט, זאגט:

אלו חליפותיכם אלו תמורותיכם אלו כפרותיכם אלו התרנגולים ילכו למיתה ואתם תכנסו ותלכו לחיים טובים ארוכים ולשלום: מאן פערשענקט דיא כפרות אן ארמע ליימע. בעססער אבער איזט עס, מאן ניכט דאז געלד דאפיר אן דיעזעלבען.

סדר ערב יום כפור

אן ערב יום כפור צו שחרית ווירד מזמור לתודה, אבינו מלכנו, תחנון למנצח אונד שיר מזמור לאספ גיכט געזאגט, נור ווען יום כפור אן שבת פעללט, ווירד אבינו מלכנו געזאגט.

תפלת מנחה לערב יום כפור

ערב יום כפור צו מנחה זאגט מאן אשרי, דאן שמנה עשרה פאן וועקענטאנען ביו עושה השלום, דאן זאגט מאן אין גאשטעהענדער תפלת יום כפור אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתינו זייטע קסח, אונד אללע על חטא ביו צו ענדע. דער חזן וויעדערהאלט נור דאז שמנה עשרה ביו עשה השלום, אבינו מלכנו ווירד גיכט געזאגט, דאן קדיש מיט תתקבל, עלינו, קדיש יתום.

סדר תפלת יום כפור

מאן בעטעט מעריב זייטע 61, אונד פעננט כל נדרי אן, גייא אים מחזור זיך בעפינדעט, דאן דיעזעס גאשטעהענדע געבעט (אן שבת ווירד אויך ויכלו אונד מגן אבות נאך דער תפלה געזאגט) אונד גאדעס מאן סליחות ופיוטים געזאגט האט, ווירד אבינו מלכנו געזאגט (אויסגענאממען שבת). דאן זאגט מאן קדיש תתקבל, עלינו, שיר היחוד. שחרית בעטעט מאן ביו שמנה עשרה וויא אן יעדעס יום טוב אונד דאן ווירד דיעזע תפלה וויא צו מעריב געבעטעט, גאדעס דער חזן דיא תפלה מיט פיוטים אונד סליחות געענדעט האט, ווירד אבינו מלכנו געזאגט (אויסגענאממען אן שבת) דאן אין כסך אונד קריאת התורה. נאך קי'ה איזט מאן מזכיר נשמות. דאן ווירד אשרי געזאגט (אן שבת ערסט יקום פורקן) אונד מאן בעטעט דיעזעס שמונה עשרה, נור אנשטאט יעלה ויבא זאגט מאן דאז אונטער דער ליניע שטעהענדע ומפני חטאינו.

תפלת יום כפור

פיר מעריב, שחרית, מוסף אונד מנחה.

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא

תפלת יום כפור קסה

אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר
החיים. למענך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
מוריד הטל:

מכלל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה
המתים: אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש:

ובכן יתקדש שמך יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים
עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל
מבונך והיבולך:

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך
על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים וישתחוו
לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות
רצונך בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון
לפניך עז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל
מה שבראת:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לַעֲמֻךְ תְּהַלֵּל לִירְאִיֶּךָ
וְתִקְוָה לְדוֹר־שִׁיךָ וּפְתַחֲחוּן פֶּה לְמִי־חַלִּים
לְךָ שְׂמֵחָה לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירֶךָ וְצִמְיַחַת
קָרֵן לְדוֹד עֲבֹדֶךָ וְעִרְיַכַת נֵר לְבֵן יִשְׁי
מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׁרִים יַעֲלוּ
וְחַסִּידִים בִּרְנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ.
וְכָל־הָרָשָׁעָה כָּלָה כַּעֲשֹׂן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר
מִמִּשְׁלַת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשִׂיֶיךָ
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדֶשְׁךָ בְּכָרְתוֹב בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ יְמִלֶךְ יְיָ
לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאִין אֱלֹהִים
מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּכָרְתוֹב וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת
בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בַּצְּדָקָה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִירְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשָׁנוֹת. וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבֹדֶתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
עָלֵינוּ קִרְאָתְךָ:

וְתִתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יּוֹם (לשנים) הַשְׁבֹּת הַזֶּה

לְקַדְּשָׁהּ וּלְמַנּוּחָהּ וְאֶת־יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחִילָהּ וּלְסְלִיחָהּ
וּלְכַפָּרָהּ וּלְמַחֲלָבוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא
קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאת מִצְרַיִם: *

אֱלֹהֵינוּ וָאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה
וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֹנֵנוּ וּפְקֻדֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבִידֶךָ וְזִכְרוֹן יִירוּשָׁלַיִם

תפלת מוסף ליום כפור

(*) וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ
מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת
חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ: וְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ
יְי אֱלֹהֵינוּ וָאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִן־כָּל רַחֲמֵי
שְׁתָּשׁוּב וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַבְּנֶהוּ מְהֵרָה וְתַגְדֵּל
כְּבוֹדוֹ: אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ גִלְּהָ כְבוֹד מַלְכוּתְךָ
עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לַעֲיִנֵּי
כָּל־חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפֻצוֹתֵינוּ
כִּגְם מִיַּרְכְּתֵי אֶרֶץ וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבָּנוֹת
חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים בְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים

עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל דְּפָנֶיךָ. לְפָלִיטָה
 לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
 הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ
 לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים.
 חוּס וְחַנּוּן. וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ.
 כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

אלהינו

תפלת מוסף ליום כפור

כִּהְלַכְתֶּם: וְאֵת מוֹסֵף יוֹם (לשנה השבת הַזֶּה
 וְאֵת מוֹסֵף יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב
 לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ
 שְׂכַתְבְּתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מַשָּׁה
 עֲבָדֶיךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאַמּוֹר:

לשנה וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים ושני עשורים
 סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת
 התמיד ונסכה: (זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור):
 ובעשור לחדש השביעי הַזֶּה מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה
 לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם כָּל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ:
 וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיְי רִיחַ נִיחַח פֶּר בֶּן-בָּקָר אֶחָד אֵיל
 אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:
 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כְּמִדְבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפָר.
 וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לָאֵיל. וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיֵּין בְּנִסְכּוֹ. וְשִׁעִיר
 לְכִפּוּר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כִּהְלַכְתֶּם:

לשנה ושמחו במלכותך שמרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי. כלם
 ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חסדת ימים אתו קראת זכר
 למעשה בראשית:

אלהינו

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעוֹנוֹתֵינוּ
 בַּיּוֹם (לשנת השבת ה'ה ו'ביום) הַכֹּפָרִים הַזֶּה.
 מְחַה וְהַעֲבִיר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטֹּאתֵינוּ) מִנֶּגֶד
 עֵינֶיךָ. כְּאֲמֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְחַה
 פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא-אֶזְכֹּר:
 וְנֹאמַר מַחֲוֵתֵיכָעַב פְּשָׁעֶיךָ וְכָעַנְנוּ חַטֹּאתֶיךָ
 שׁוּבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלָתֶיךָ: וְנֹאמַר כִּי בַיּוֹם
 הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְמַחֵר אֶתְכֶם מִכָּל
 חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּתְהַדְּרוּ: (לשנת אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה בְּמִנוּחָתָנוּ) כְּדֵשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ
 וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּרַתְּוֶרְתֶּךָ שִׁבְעֵנוּ מִשּׁוּבָּךָ
 וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעֶרְתֶּךָ. (לשנת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבַּת קֹדֶשׁ וְיִנוּחוּ-בָהּ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשִׁי
 שְׁמֶךָ) וְמַחֲוֵר לִבֵּנוּ לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. כִּי
 אַתָּה סֹלֶחַ לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלִין לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
 מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹא אַתָּה). בָּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת
 עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמֹּזַתֵינוּ
 בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל-הָאָרֶץ
 מִקֹּדֶשׁ (הַשְּׁבִית וְ) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכֹּפָרִים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על
שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו
ורתקימנו ותאסוף גליותינו
לחצרות קדשך לשמך הקדוש
ולעשות רצונך ולעבדך בלבב
שלם על שאנחנו מודים לך.
ברוך אל ההודאות:

עת ערב ובקר וצהרים. המשוב בי לאכלו רחמיה
והמרחם בי לאתמו הסדיק מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד:

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:
וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי המשוב
שמך ולך נא להודות:

שִׁים שְׁלוֹם מוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ. בִּרְכֵנוּ
 אֲבִינוּ בָּלָנוּ בְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ
 נִתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:
 בְּסִפּוֹר חַיִּים בִּרְכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָסָה
 מוֹבָה נִזְכֹּר וְנִכְרָתָב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מוֹבִים וְלְשָׁלוֹם.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל
 תִּתְּעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֵינֵי פָנִים וְקָשִׁי עֲרָף
 לֵאמֹר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ
 וְלֹא חָטָאנוּ אָבִל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:
 אֲשַׁמְנוּ. בִּגְדָנוּ. גִּזְלָנוּ. דְּבָרָנוּ דָּפִי.
 הִעֵוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדָנוּ. חֲמָסָנוּ. מַפְלָנוּ
 שָׁקָר. יַעֲצָנוּ רָע. כִּזְבָּנוּ. לִצָּנוּ. מִרְדָּנוּ.
 נִאֲצָנוּ. סָרְדָנוּ. עֵוִינוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְדָנוּ.
 קָשִׁינוּ עֲרָף. רָשַׁעְנוּ. שַׁחֲתָנוּ. תַּעֲבָנוּ.
 תַּעֲיָנוּ. תַּעֲתָעָנוּ.
 סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ:
 וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַרְתָּ עֲשִׂיתָ
 וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מֶה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמֶה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ
 שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֵלֵא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנְּגִלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ:
 אֶתָּה יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי
 כָּל חַי: אֶתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בֶטֶן וּבֹהֶן
 כְּלִיּוֹת וְלֵב: אֵין דְּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָ. וְאֵין
 נִסְתָּר מִנְּגֵד עֵינֶיךָ: וּבִכְן יִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁתַּסְּלַח לָנוּ
 עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל
 עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חַטֹּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בָּאֲנָם וּבְרָצוֹן:
 וְעַל חַטֹּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲמוּץ הַלֵּב:
 עַל חַטֹּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַעַת:
 וְעַל חַטֹּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:
 עַל חַטֹּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי וּבִסְתָר:
 וְעַל חַטֹּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי עֲרִיּוֹת:
 עַל חַטֹּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה:
 וְעַל חַטֹּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה:
 עַל חַטֹּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְדּוּר הַלֵּב:
 וְעַל חַטֹּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רֵעַ:
 עַל חַטֹּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶה:
 וְעַל חַטֹּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדַת זְנוּת:

תפלת יום כפור

קמט

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן וּבְשִׁגְגָה :
וְעַל חַטָּא שְׁ"ל בְּזִלְזוּל הַדּוּרִים וּמִדּוּרִים :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזְק־יָד :
וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַפְשׁוֹת פֶּה :
וְעַ"ה שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאֵת שְׁפָתַיִם :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּיִצְרַר הָרֶעַ :
וְעַל חַטָּא שְׁ"ל בְּיִדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים :
וְעַל כָּל־אֵלֶּה סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מַחֲל־לָנוּ. כַּפֹּר־לָנוּ :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת־שׁוֹד :
וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרֶעַ :
וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׁא וּבְמַתָּן :
וְעַ"ה שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֶאֱכָל וּבְמִשְׁתֶּה :
עַ"ה שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמִרְבִּית :
וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטְיַת גְּרוֹן :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקּוֹר עֵין :
וְעַ"ה שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת :
וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת מַצַּח :

וְעַל כָּל־אֵלֶּה סְלִיחוֹת סְכַח־לָנוּ. מַחֲל־לָנוּ. כַּפֹּר־לָנוּ :
 עַל חֲטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרְיִקַת־עַל :
 וְעַל חֲטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִלְלוֹת :
 עַל חֲטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּיקַת־דָּע :
 וְעַל חֲטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵינַי :
 עַל חֲטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלּוֹת רֹאשׁ :
 וְעַל חֲטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשְׁיוֹת עֹרֶף :
 עַל חֲטָא שֶׁ"ל בְּרִיצַת רִגְלִים לְהִרְעֵ :
 וְעַל חֲטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַכִּילוֹת :
 עַל חֲטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבוּעַת־שׁוּא :
 וְעַל חֲטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאֵת חֲנָם :
 עַל חֲטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשׁוּמַת־יָד :
 וְעַל חֲטָא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵב :
 וְעַל כָּל־אֵלֶּה סְלִיחוֹת סְכַח־לָנוּ. מַחֲל־לָנוּ. כַּפֹּר־לָנוּ :

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה :
 וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חֲטָאֵת :
 וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבֵּן עוֹלָה וְיֹזֶרֶת :
 וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אִשָּׁם וְדֹאֵי וְתִלּוּי :
 וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מִרְדּוֹת :
 וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְכוּת אַרְבָּעִים :
 וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בְּיַד שָׁמַיִם :
 וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֶת וְעִרְיָרִי :

תפלת יום כפור

קע

וְעַל חַטָּאִים שָׂאנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מֵיתוֹת בֵּית
דִּין:

סְכִילָה. שְׂרָפָה. הָרָג. וְחֶנֶק. עַל מִצּוֹת
עֲשֵׂה וְעַל מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֵׁשׁ בָּהֶן
קוֹם עֲשֵׂה. וּבֵין שְׁאֵין בָּהֶן קוֹם עֲשֵׂה. אֶת־
שְׁנֵי גְלוּיִם לָנוּ וְאֶת־שְׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־
שְׁנֵי גְלוּיִם לָנוּ כְּכֹר אֲמָרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ
ךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שְׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ
הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר
הִנֵּסְתָּרַת לִי אֱלֹהֵינוּ. וְהִנֵּגְלַת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ
עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת. כִּי אַתָּה סָלַח לְיִשְׂרָאֵל וּמָחַל
לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹא אַתָּה):
אֱלֹהֵי עַד שֶׁלֹּא נִוצַרְתִּי אֵינִי כֹדֵאִי. וְעַכְשָׁיו שֶׁנִּוצַרְתִּי
כִּאֲלוּ לֹא נִוצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיִּי. קֹל וְחֶמֶר בְּמִיתָתִי.
הִרֵינִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מָלֵא בּוֹשָׁה וּכְלֻמָּה. יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שֶׁלֹּא אֶחְטָא עוֹד. וּמֵה
שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מִרְק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אָבֵל לֹא עַל
יְדֵי יְסוּרִים וְחִלִּים רָעִים:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וְשׁוֹפְטֵי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי
תְּדוּם. וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִּים עָלַי דָּעָה. מִהֲרָה הִפֹּר עֲצָתָם.

וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּזְכָּרְךָ. לְמַעַן יִחַלְצֵנִי יְיָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי סִי וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת: וְעֲרָבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

סדר עבודה ליום כפור

ז"ל יוש"ה. אחרי ראיתי צפנים מגדל החיוץ סידור העבודה של כהן גדול ציה"כ צמפלה מוסף וגדל מעלה קדושה שנחשב צעירי היולר כאלו לחנונו מקריצי' ומקדריס כל סדר העבודות צנה"מ. וגם צימי חכמי הגמרא היו מסדרין סדר עבודה ציום הכפורים. וכבר הוצא חיוץ קדושה צפוסקים. אך צנוסס סדר העבודה צצמחזורים שלנו לא נמצאו צהם כל פרטי סדר העבודה וציחוד שלא נחקקה צלשון קלילא למען ירוץ כל הקורא צו וכמעט שגם כמה לומדים חיוס מצניס כל פי' המלות של כל סדר העבודה צצמחזורי' על כן צלחי לעורר לצ האדם לעוז לו שיזהר קודם יוה"כ ללמוד פירות המלות ועל כל זה מי שרולה לחם נחת רוח ליולדו צ"ה ולסדר סדר עבודה יוה"כ על מכוונה. עם כל פרטיה יסדר אותה צנוסס אחת כוננת כי שם נמצא היעיצ כל סדר העבודה צכל פרטיה. ונוסס זה דלחה כוננת הוצא ג"כ צעור. גם האכיו"ל מציא סדר העבודה דנוסס אחת כוננת:

לכן ראוי לאדם להסנהג צדרך זה והוא כשיחמיל הש"ץ לכגן הפיוט נחשב כלג צליחון כו' יחמיל לומר אחת כוננת וצודאי יוכל לקיים כל הנוסס קודם שיגיע הש"ץ לשבח של אמרו לחלקים יוכל לומר ג"כ השבח הגדול הזה עם הליצור. ואף שאמר כל סדר העבודה דלחה כוננת יאמר ג"כ כל סדר העבודה צצמחזור ואל יפרש עלמו מן הליצור ולהחודות גם כן עם הליצור צנוסס וכך היה לומר חנא השם וכו' וליפול על פניו ג' פעמי' עם הליצור. אך צלחה כוננת אף שאמר היו כורעי' וכו' לא יפול על פניו ציחיד. ויאמר סדר העבודה צכוונה ויכוין לחם נחת רוח להצורא כי צסדר העבודה שחנו מקדריס צגלות המר הזה סחס קרצנותינו לנו עושים נחת רוח להצורא:

אתה כוננת עולם מראש. יסדת תבל והכל פעלת ובריות בו יצרת: בשורה עולם תודו ובוהו וחושך על פני תהום גרשת אוסל והצבת נוגה: גולם תבניתך מן האדמה יצרת ועל עץ הדעת אותו סקדת: דברך זנה וגנח מעדן ולא כליתו למען ארך אפך: הגדלת פריו וברכת זרעו והפרייתם בטובה והושבתם שקט: ויסרקו עול ויאמרו לאל סור ממנו והסירות יד כרגע בחציר אוסללו: זכרת ברית לתמים בדורו ובזכותו שמת לעולם שארית: חוק ברית קשת למענו פרך ובאהבת ניהוחו בנז

סדר עבודה ליום כפור קעא

ברכת: טעו בעשרם ויבנו מגדל ויאמרו לבנו ונעלה ונבקע
הרקיע להלחם בו: יחיד אב המון פתאום פכוכב נרח מאור
פשידים להאיר בחשך: בעסקה הסרת בשורה פעלו ולעת שיבתו
לבבו חקרת: לוית חן ממנו הוצאת מלה טהור מכבש נבחר:
מגזעו איש הם הוצאת חתום בבריתך מרחם לוקח: נתת לו
שנים עשר שבטים אדובי עליך עמוסים מבטן נקראו: שמת
על לוי לוית חן וחסד ומכל אחיו פתר לו עפרת: עמרם נבחר
מזרע לוי אהרן קדוש יי לשרתך קדשת: פארתו בבגדי שרד
ובקרבותיו הפר בעסקה: ציץ ומעיל חשן ואפוד כתונת ומכנסים
בד מצנפת ואבנט: קרבנות פרים ועולות כבשים ושחיתת
שעירים וניחוח אלים: ריח קטורת רוקח מרקחת וביעור גחלים
וזריקת דם וספירת יאשר: שועת קטורת ותפלת אמת וקדושתו
מבפר עונותינו: תוכן בויץ ועריכת אבן מחוגר בכלם כמלאך
מיכאל משרת:

מיוסד ע"פ תשר"ק.

תפנת כל אלה לכבוד אהרן. כלי כפרה לישראל שמתו. על
ידו סליחת העון נתת. תחת אהרן מגזעו יעמוד לשרת לפניך
ביום הסליחה. תורת מעשה ועבודת היום שבקה ימים בזבולנו
ילמוד. ומזין עליו שלישי ושביעי: שלומי זקני עם וחבמי אחיו
הפכהגים תמיד יסבבוהו. עד בא יום העשור וערב יום הכפורים
שחרית. משביעין אותו במי ששכן שמו בבית הזה. שלא
ישנה מפל מה שאמרו לו. שמא יש בלבו צד מינות: הוא פורש
ובוכה על שחשדוהו. והם פורשים ובוכים שחשדו למי שמעשיו
סתומים שמא אין בלבו כלום. ואומרים לו. ראה לפני מי אתה
נבנס למקום אש להבת שלהבת: קהל עדתנו עליך יסמוכו
ועל ידך תהא סליחתנו: צוהו ודרגילוהו עד בא יום העשור.
וערב יום כפור שחרית היו מעמידין אותו בשער המזרח.
ומעבירים לפניו פרים ואלים וכבשים. כדי שיהא מביר ורגיל
בעבודה: פרשו לו סדין של בויץ בהגיע עת שחיתת כבש
התמיד. לעשות מחיצה בינו ובין העם: עושה מצוה באימה

ויראה. ובדק עצמו מחוצצי מבילה: שש על מצוה לקיים דתו. ופשט בגדי חול וירד ומבל ועלה ונסתפג כמו שהזכיר. גתנו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו מקתון של זהב: מיד מקבל את כבש התמיד ושוחט בו רוב שנים. ומניח לאחר לגמור השחיטה. ומקבל את הדם וזרקו על המזבח כמצותו: לפנים להיכל יכנס להטיב חמש גרות. ולהקטיר קטורת הבוקר. ולהטיב את שתי הנרות הגשארות. ויצא והקריב את הראש ואת האברים כמצותו. ומקטיר מנחת התמיד כמשפטה: בכל יום יעשה מנחת הסולת ומנחת חבתין וינסף את היין בכל כלי שיר: ואחר התמיד מקריב פר העולה ושבעת הכבשים של מוסף היום. (לשנה וביום השבת מקריב קודם מוסף היום כבשים של מוסף שבת) יבא מיד לבית הפרוה. ובקודש היתה ופרשו לו סדין של בוץ בינו לבין העם כבראשונה: מרם יפשוט בגדי זהב. מקדש בנקיות ידיו ורגליו: חל ופשט בגדי זהב וירד ומבל כמו שהזכיר. ועלה ונסתפג. זהבים מעביר ולבנים לובש. שעבודת היום בבגדי לבן: ומיד וקדש ידיו ורגליו ובא לו תחלה אצל פרו. ופרו היה עומד בצפון כנגד בין האולם ולמזבח. ראשו לדרום ופניו למערב. והכהן עומד במזרח ופניו למערב: היה עומד באימה לפני אל עליון. ואומר עליו דברי וידוי וסמך שתי ידיו עליו והתודה:

וכך היה אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי. אנא בשם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך אני וביתי. כפתוב בתורת משה עבדך מפי כבודך: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי:

והכהנים והעם העומדים בעזרה פשהו שומעים את השם הנבבד והנורא מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה היו פורעים ומשתחווים ונופלים על פניהם: ואומרים פרוף שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואת הוא היה מתכוין כנגד המבדכים לגמור את השם ואומר

סדר עבודה ליום כפור קעב

תמחרו. ואתה בטובך מעורר רחמיה וסולח לאיש חסידה: דרך
ובא לו לשער נקנור והוא למזרח העזרה לצפון המזבח. הסגן
מימינו נראש בית אב משמאלו. ושם שני שעירים פניהם
למערב ואחוריהם למזרח. אחד לימינו ואחד לשמאלו. מרח
בקלפי והעלה שני גזלזות. גזל ימין פשהוא של שם יתנהו
על השעיר ואמר ליי חטאת:

ככלן חין לדין לכוונ

והכהנים והעם העומדים בעזרה פשהיו שומעים את השם
הנקבד והנורא מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה
היו פורעים ומשתחווים וגופלים על פניהם: ואומרים ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד:

בשעיר עזאזל לשון זהרית משקל שתי סלעים בין קרניו
יקשור. ויעמידהו בשער המזרח כנגד בית שלוחו:

את בשעיר שהוא של שם יקשור לשון זהרית כנגד בית
שחיטתו בצואר. ובא לו שנית אצל פרו ואמר עליו וידוי ביתו
ווידוי אחיו הכהנים וסמך שתי ידיו עליו והתודה:

וכך היה אומר אנא השם יהוה חטאתי עויתי פשעתי לפניך
אני וביתי ובני אהרן עם קדושה: אנא בשם יהוה כפר נא
לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך
אני וביתי ובני אהרן עם קדושה ככתוב בתורת משה עבדך מפי
כבודך: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
לפני יהוה:

והכהנים והעם העומדים בעזרה פשהיו שומעים את השם
הנקבד והנורא מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה.
היו פורעים ומשתחווים וגופלים על פניהם: ואומרים ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתה הוא היה מתכוין כנגד המברכים לגמור את השם ואומר
תמחרו. ואתה בטובך מעורר רחמיה וסולח לשבט משרתה:
אחר וידוי שקד בעצמו לעשות חטאתו וחטאת העם: בדק
סבין ושחט פרו רוב שנים ומירק אחר את השחיטה וקבל דמו

במזרק מהור: גם לחבירו יתן מיד למרס בדמו כדי שלא יקרוש:
 הם זה הניחו ביד מי שממרס בו בעזרה על הרובד הרביעי שמן
 ההיכל ולחונן ונמל מחתה של זהב אדום קלה מחזקת שלשה
 קבין וידה ארוכה ועלה לראש המזבח ופינה גחלים שמחציתן
 גחלת ומחציתן שלהבת אילף ואילף וחתה מן הלוחשות מצר
 מערב המזבח. הורידה מלאה גחלי אש לוחשות והניחה על
 הרובד הרביעי שבעזרה הוציאו לו כף ריקן ומחתה מלאה
 קטורת דקה מן הדקה: וחפן ממנה מלא חפניו לא מחזקות
 ולא גדושות אלא מפותפות ונתן לתוך הכף ונותן בימינו המחתה
 של גחלים ובשמאלו הכף של קטורת: ורז עצמו ונכנס לקודש
 הקדשים עד שמגיע לארון והניח המחתה בין בדי הארון ובבית
 שני מניח על אבן השתיה: חפן כל הקטורת שבכף בחפניו
 ונתן על הגחלים לצד מערב וממתין שם עד שנתמלא הבית פלו
 עשן. מהור לב פסע ושב לאחוריו פניו לקודש ואחוריו להיכל
 עד שיצא מן הפרוכת ומתפלל בהיכל תפלה קצרה סמוך
 לפרוכת:

וכך היתה תפלתו של כהן גדול: יהי רצון מלפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו שתהא שנה זו הבאה עלינו ועל כל עמך בית
 ישראל בכל מקום שהם אם שחונה גשומה ואל יפגם לפניך תפלת
 עזברי דרכים לענין הגשם בשעה שהעולם צריך לו ושלא
 יצטרכו עמך בית ישראל בפרנסה זה לזה ולא לעם אחר. שנה
 שלא תפיל אשה פרי במנה ושיתנו עצי השדה את תנובתם
 ולא יעדי עבד שולטן מדבית יהודה:

יצא ונמל דם הפר ממי שממרס בו ונכנס למקום שנכנס ועמד
 במקום שעמד והזה ממנו לפני הכפורת בין בדי הארון: אחת
 למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא
 למטה אלא כמצליף:

וכך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש.
 אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע. יצא מקדשי
 הקדשים והניחו על כן הזהב שהיה בהיכל:

סדר עבודה ליום כסור קעג

בצאתו הביאו לו שעיר חטאת שחמו וקבל דמו במזרק מדור:
לפנים יכנס להזות מדמו בין שני בדי הארון בסדר דם הפר.
אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה
ולא למטה אלא כמצליף:

וכך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש.
אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע. וצא
והגיד על פני הזהב השני שהיה בהיכל:

מידר ונמל דם הפר מן הפן שהגיד עליו ומובל אצבעו על כל
הזיה. והזה ממנו על הפרוכת כנגד הארון מבחוץ:
אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה
ולא למטה אלא כמצליף:

וכך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת
ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:
נחץ והגיד דם הפר ונמל דם השעיר ועשה לדמו כאשר
עשה לדם הפר והזה על הפרוכת כנגד הארון מבחוץ. אחת
למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא
למטה אלא כמצליף:

וכך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת
ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:
שש ועירה דם הפר לתוך המזרק שבו דם השעיר ונתן המלא
בריקן בדי שיתערבו יפה יפה זה בזה ובא ועמד לפנים ממזבח
הזהב בין המזבח והמנורה ומתחיל להזות מדם התערובת: על
ארבע קרנותיו יתן בסדרן מתחיל מקרן מזרחית צפונית ומסיים
בקרן דרומית מזרחית וחזרה הגחלים והאפר במזבח הזהב הילך
והילך עד שמגלה זבוב ומה מדם התערובת על מהר של מזבח
שבע פעמים: פסע ויצא לצד דרום חוץ לאולם ושסף את
השיריים על יסוד מערבי של מזבח החיצון: צעד ובא לו אצל
השעיר המשתלח לעזאזל להתוהות עליו אשמת קהלו. וסמך
שתי ידיו עליו והתודה:

וכך היה אומר אגא השם יהוה חטאו עונו פשעו לפניך עמך

בית ישראל. אנא בשם יהוה כפר נא לחמאים ולעונות ולפשעים
שחמאו ושעו ושפשו לענין עסק בית ישראל: בכתוב בתורת
משה עבדה מפי כבודך. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני יי:

והכהנים והעם העומדים בעזרה פשדיו שומעים את השם
הנכבד והנורא מפורש יוצא מפי פהן גהול בקדשה ובטהרה
היו פורעים ומשתחיים ונופלים על פניהם: ואומרים ברוך שם
קבוד מלכותו לעולם ועד:

ואף הוא היה מתכוין פנגד המברכים לגמור את השם ואומר
תטהרו. ואתה בטובה מעורר רחמיה וסולח לעדת ישראל:

קרא לאחד מן הכהנים המוזמן מאתמול להוליכו ומסרו לו
להוליכו אל ארץ גזרה למדבר שמים. וכשהגיע לצוק חולק
לשון של זהרית שבקרניו חציו קושר בסלע וחציו בין קרניו
נדחפו בשתי ידיו לאחוריו והוא הזה מתגלגל ויורד ולא היה
מגיע לחצי ההר עד שנעשה איברים איברים ואומר כך ימחו
עונות עמך בית ישראל: רץ לו אצל הפר ואצל השעיר
הנשרפים וקרען. והוציא אימוריהם ונתנם במגם להקטירם על
גבי המזבח. ובשרן קלען במקלעות ומשלחן ביד אחרים
להוציאן לבית השריפה: שב ובא לעזרת נשים אחר שהגיע
השעיר למדבר. לקרות בתורת כהנים פרשת אחרי מות ואף
בעשור. וגולל הספר תורה ומניחו בחיקו ואומר יותר ממה
שקריתי לפניכם כתוב כאן. ובעשור שבחומש הפקודים קורא
על פה ומברך לאחריהם שמונה ברכות על התורה ועל העבודה
ועל ההודאה ועל מחילת העון ועל המקדש ועל ישראל ועל
הכהנים ועל שאר התפלה:

תכן צעדיו ובא לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי
לבן. וירד ומבל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש
ידיו ורגליו. ועשה שעיר הנעשה בחוץ שהוא ממוסף היום.
ואחר כך מקריב את אילו ואת איל העם ומנחתם ונספיהם

סדר עבודה ליום כפור קער

במשפחה. ומקטיר האימורים של פר ושעיר הנשרפים. ואחר כך מקריב תמיד של בין הערבים כהלכתו:

אחר פלותו מעשות כל אלה עוד בא לו לבית הטבילה מדר וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי זהב וירד ומבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי לבן לבש וקדש ידיו ורגליו נכנס לבית קודש הקדשים להוציא את הפך ואת המחפה שהכנים בשחרית ועוד בא לו לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי לבן וירד ומבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב לבש וקדש ידיו ורגליו נכנס להיכל להקטיר את הקטורת של בין הערבים ולהדליק את הנרות כבשאר ימים ויצא והקריב מנחת התמיד ומותר מנחת חביתין ומנסף היין בכל כלי שיר כהלכתו וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי זהב הביאו לו בגדי עצמו ולבש ומליץ אותו עד ביתו ויום טוב היה עושה בצאתו בשלום מן הקודש אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

ובכן כמו ששמעת תפלת כהן גדול בהיכל כמו כן מפינו תשמע ותושיע:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא השנה הזאת הבאה עלינו ועל כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם. שנת אורה. שנת ברכה. שנת גילה. שנת דיצה. שנת הוד. שנת ועד טוב. שנת זמרה. שנת חדוה. שנת מובה. שנת ישועה. שנת כלכלה. שנת למוד. שנת מנוחה. שנת נחמה. שנת ששון. שנת עלצון. שנת פדות. שנת צהלה. שנת קוממיות. שנת קבוץ גלויות. שנת קבול תפלות. שנת רצון. שנת שלום. שנת טלולה גשומה. שנת שובע. שנת שתולייכנו בה קוממיות לארצנו: שנה שתדבר בה עמים תחתנו. שנה שתכתבנו בה לחיים טובים. שנה שלא יצטרכו עמך בית ישראל לפרנסה זה לזה ולא לעם אחר. (נזכר שמך הגדול דיקרנוסא הממונה על הסוכה) שנה שתעצור המגפה והמשחית מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל. שנה שלא תפיל אשה פרי במנה:

ובכן ועתה יי אלהינו על רחמיה הרבים אנו במרחים ועל חסדיך

אָנוּ נִשְׁעָנִים וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַיִם כִּי אַתָּה יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
 אֶרְךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וּמִרְכָּה לְהַשִּׁיב וּמִנְהִיג אֶת הָעוֹלָם כָּלֹּ בְּמִדַּת
 הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרְחָמִים: בְּכַתּוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ וַיֹּאמֶר אָנִי
 אֶעֱבִיר כָּל מִצְוֵי עַל פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְּשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר
 אֲחִיז וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם: וּבִבְנֵי מֶה נִהְדָּר הָיָה כְּדֵן גָּדוֹל
 בְּצֵאתוֹ בְּשָׁלוֹם מִן הַקּוֹדֶשׁ: כְּאוֹהֶל הַגִּמְתָּח וְכו' מַמְלָא בְּמַסְזוֹר.

דיני תפלת מנחה

קודם תפלת מנחה יאמר פרשת החזירי ופ' הקטורת כמו בכל תפלת מנחה ונקלח צמי כנסיות
 נהגו לומר בליצור קודם הולאת ס"ח לקריאת הפ' דמנחה. וכבר נודע גדול החיוב בכל השנה
 לשמוע בכוונה גדולה קריאת הפ' תפי קורא ולענות חזן אחר המצרכין צרכות התורה תחנה
 וסוף ומה גם ציוס הקדוש והנורא הזה:

חֵין לוֹמְרִים אֲשֶׁרִי וּבִלְגִי. ח"ל וְאֲנִי תַפְלִיתִי אֶפִּילוּ צִשְׁנָה. מוֹלִיחִין ס"ח ח' וְקוֹרִין ג' גִּבְרִי
 צִלְחִי מוֹת פֶּרֶשׁ עֲרִיֹת. וְהִג' מַפְעִיר צִיוֹנָה הַס' ע"ס. וּמַסִּיִּים צִפְסוֹקִי (מִיכָה) (מִי ח'ל כְּמוֹד)
 וּמַזְכִּיר לְאַחֲרִיָּה עַד מִגֵּן דָּוִד. וְהַעֲתָ הַג' ר' יַעֲזָרָה כַּחֲסִי הַצִּי לֹמֵר עַל הַתּוֹרָה וְכו' וּצִשְׁנָה מַזְכִּיר
 שֶׁל שְׁנָה וְחוֹסֶס צו גִּם קָן. מַכְנִיִּסִין הַס' ח"ק. מַחֲפִלִּים כְּמוֹ צִשְׁחִית. חֵין צֶה נ"כ. רַק לוֹמֵר
 חו"ל צִרְכְּנוּ. וְח"ל לו"ץ חֲפִי צִשְׁנָה וְח"ל ח"מ חֲפִי ח'ל צִחֻל ח"ל שֶׁהֵיוֹם גָּדוֹל. ק"ש.

תפלת נעילה

מחפליין ש"ע כמו צשחית רק במקום וכתבנו לומר וחתמנו במקום וכתב לומר וחתום
 במקום וכתב לומר וחתם וידוי עד חסה יודע וח"כ מחפליין כלן:

אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפֹשְׁעִים וַיִּמְיֶנָּה פִּשְׁוּטָה
 לְקַבֵּל שָׁבִים. וְתִלְמִידֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת
 לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחָדֵל מִעֲשָׁק
 יָדֵינוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 כְּאֲשֵׁים וּכְנִיחִים. לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר
 אָמַרְתָּ: אֵין קָן לְאֲשִׁי חוֹבוֹרֵינוּ וְאֵין
 מִסְפָּר לְנִיחֵי אֲשַׁמֵּתֵנוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ
 שְׂאֲחִירֵינוּ רָמָה וְתוֹלָעָה לְפִיכָךְ הִרְבִּיתָ
 סְלִיחָתֵנוּ. מָה אָנוּ מָה חֲיֵינוּ מָה חֲסִידֵנוּ

תפלת נעילה קעה

מִה צִדְקָנוּ מִה יִשְׁעֵנוּ מִה כִּחְנוּ מִה
גְּבוּרָתֵנוּ וּמִה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֵלֵא כָּל הַגְּבוּרִים כְּאִין
לְפָנֶיךָ וְאִנְשֵׁי הַשָּׁם כֹּלָּא הָיוּ וַחֲכָמִים
כְּכֹלִי מִדָּע וְנִבְּוֹנִים כְּכֹלִי הַשִּׁכְלָל כִּי רַב
מַעֲשֵׂיהֶם תְּהִי וַיְמִי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ
וּמֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אִין כִּי הִכְלִי
הֶבֶל:

אֶתְּהָ הַבְּדִלָּתָא אֲנוּשׁ מֵרֵאשׁ וְתַכִּירָהּ
לְעַמּוּד לְפָנֶיךָ: כִּי מִי יֹאמַר לָךְ מִה
תִּפְעַל וְאִם יִצְדִּק מִה יִתֵּן לָךְ: וְתַתֵּן לָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם * (צוּם) הַכִּפּוּרִים
הַזֶּה קֵץ (ו) מַחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחְדָּל מֵעַשְׂק יְדֵינוּ וְנָשׁוּב
אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֲקֵי רְצוֹנְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם:
וְאֶתְהָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ כִּי לֹא
תַחֲפוּץ בְּהַשְׁחָתֵת עוֹלָם. שְׁנֹאמַר דְּרֵשׁוּ
יְיָ בְּהַמְצָאוֹ קִרְאָהּ בְּהִיוֹתוֹ קָרוֹב: וְנֹאמַר
יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֶזְרָא מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיֵּשֶׁב
אֵלֵי וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה

* ווען יום כפור און שבת פעללט, ווירד נור פאם דאן איינגעשאלטעט דאָס שבת דאָס
וְאֶת יוֹם.

לְסִלּוּחַ: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חֲנוּן וְרַחוּם
 אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד (וְאַמֶּת) וּמִרְבָּה לְהַטִּיב
 וְרוּצָה אַתָּה בְּתִשׁוּבַת רָשָׁעִים וְאִין אַתָּה
 חֹפֶין בְּמִיתָתָם שְׁנֹאמַר אָמַר אֱלֹהִים חַי־
 אֲנִי נָא אֲדֹנֵי אֱלֹהִים אִם־אֲחַפֵּץ בְּמוֹת
 הָרָשָׁע כִּי אִם־בְּשׁוּב רָשָׁע מִדֶּרֶכוֹ וְחַיָּה
 שׁוּבוֹ שׁוּבוֹ מִדֶּרֶכ־כִּיכֶם הָרָעִים וְלִמְהַתְּמוֹתָו
 בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֹאמַר הָחַפֵּץ אֲחַפֵּץ מוֹת
 רָשָׁע נָא אֲדֹנֵי אֱלֹהִים הֵלֹא בְּשׁוּבוֹ
 מִדֶּרֶכוֹ וְחַיָּה: וְנֹאמַר כִּי לֹא אֲחַפֵּץ
 בְּמוֹת הַמֵּת נָא אֲדֹנֵי אֱלֹהִים וְהַשִּׁיבוּ
 וְחַיּוּ: כִּי אַתָּה סָלַח לְיִשְׂרָאֵל. וּמַחֲלֵן
 לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דֹּר וְדֹר וּמִבְּלָעַד־יָד
 אִין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹא אַתָּה):

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נִוְצַרְתִּי אִינִי כִדְאִי. וְעַכְשָׁיו שְׁנִוְצַרְתִּי
 בְּאֵלוֹ לֹא נִוְצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיִּי. קָל וְחֹמֶר בְּמִיתָתִי.
 הִרִינִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מֵלֵא בּוֹשָׁח וּבְלִמְדָה. יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁלֹא אֲחַטָּא עוֹד. וּמָה
 שְׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ מֶרֶק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אָבֵל לֹא עַל
 יְדֵי יְסוּרִים וְחִלִּים רָעִים:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי
 תְּהוֹם. וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהוֹמָה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 תִּרְדּוּק נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מִתְּהִי הַפֶּר עֲצָתָם.

קע

תפלת נעילה

וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיָךְ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהוֹי לְרָצוֹן אֲמַרִי סִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יִי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת: וְעֲרֹבָה לֵי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת:

נאך נעילה ווירד, ווען אויך יום כפור און שבת פֿעללס, אבינו מלכנו זייטע 35 אונד אנשטאט כתבנו, חתמנו געזאגט, דאן זאגט דער חזן קדיש מיט תתקבל אונד טאן זאגט איינמאל שמע ישראל, דריימאל ברוך שם כבוד מלכותו, זיענענמאל די הוא האלהים אונד טאן בלאזעט איינע תקיעה, ווען עס אויך שבת איזט.

סדר מוצאי יום כפור

עס ווירד, פֿערנעבן געבעסעט וויא אבען אן מוצאי שבת, דאן זאגט דער חזן קדיש מיט תתקבל, עלינו, קדיש יתום, אונד ווען מוצאי שבת איזט, זאגט טאן אויך ויתן לך, נור זאגט טאן ויהי נועם ואתה קדוש ניצט. הבדלה ווירד געמאכט וויא אן יעדעס אנדערן מוצאי יום טוב, נור זאגט טאן אויך נאך בורא פרי הגפן דיא ברכה בורא מאורי האש. אן מוצאי יום כפור איזט טאן דיא לבנה מקדש.

דיני נר חנוכה

דיא צייט חנוכה-ליכטער אנצוצינדען איזט, ווען עס נאכט ווירד. האט טאן פֿערנעססען, זא איזט דיא גאנצע נאכט צייט דאצו. טאן ריכטעט דיא ליכטער, דאן זיא איינע האלבע שטונדע פֿרענגען קעננען. אן ערב שבת צינדעט טאן ערסט חנוכה-ליכט אונד הערנאך שבת-ליכט אן. מוצאי שבת צינדעט טאן פֿאר הבדלה דיא חנוכה-ליכטער אן. אין דער ערסטען נאכט זאגט טאן שדהיגו, ווער עס אבער פֿערנעססען האט, קאן עס אן דערנעלבען נאכט זאגען ווען ער דך עראינגערט, אין דער ערסטען נאכט ווירד איין ליכט אן דער רעכטען זייטע דער מנורה, אנגעצינדעט, אין דער צווייטען אונד אללען פֿאלגענדען געכטען ווירד איימער דאן ליכט ערסט אנגעצינדעט, וועלכעס נאך פֿאר דער רעכטען צור לינקען זייטע הינצוקאמט. האט טאן איין ליכט אנצוצינדען פֿערנעססען, זא טהוט טאן עס אהנע ברכה.

פֿאר דעם אנצוצינדען זאגט טאן דיעזע ברכות:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שְׁלַחֲנִיכָה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה:

נאמרים מאן ערסט דאז ליכט אננעצינדעט האט, ווירד געזאגט:

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הנסלאות ועל
התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן
הזה. על ידי כהניך הקדושים וכל שמנת ימי חנכה. הנרות
הללו קדש הן ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם
בלבד כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיה ועל נסלאותיה
ועל ישועתך:

זמר לחנוכה

נאך דעם אנצינדען ווירד דיעזער זמר געזאגט.

מעוז צור ישועתי. לך נאה לשבח. תכון בית תפילתי. ושם
תודה נזבח. לערת תכין מטבח. מצר המנבח. אז אנמור.
בשיר מזמור. חנפת המזבח:
רעות שבעה נפשי. ביגון כחי כלה. חיי מררו בקשי. בשעבוד
מלכות עגלה. ובידו הגדלה. הוציא את הסגלה. חיל פרעה.
וכל זרעו. ירדו כאבן מצולה:
דביר קדשו הביאני. וגם שם לא שקמתי. ובא נוגש והגלני.
פי זרים עבדתי. ויין רעל מסכתי. במעט שעבדתי. קץ בבל.
זרבל. לקץ שבעים נושעתי:
פרת קומת ברוש בקש. אנני בן המדתא. ונהיתה לו לפח
ולמוקש. וגאותו נשבתה. ראש ימיני נשאת. ואויב שמו
מחית. רוב פניו. וקניניו. על העץ תלית:
יונים נקבצו עלי. אזי בימי חשמנים. ופרצו חומות מגדלי.
וממאו כל השמנים. ומנותר קנקנים. געשה גם לשושנים.
בני בינה. ימי שמונה. קבעו שיר ורגנים:

זמר לחנוכה קע

חֲשׂוֹף זָרוֹעַ קָדְשֶׁךָ. וְקָרַב קֵץ הַיְשׁוּעָה. נִקּוּם נִקְמַת עַבְדֶּיךָ.
מֵאוֹמֶה הַרְשָׁעָה. כִּי אָרְכָה לָנוּ הַיְשׁוּעָה. וְאֵין קֵץ לִימֵי הַרְעָה.
רַחֵם אֲדָמוֹן. בְּצֵל צֶלְמוֹן. הִקֵּם לָנוּ דוֹעָה שְׂבָעָה:

ברכת המגלה

אֵן תַּעֲנִית אִסְתָּר אֲבַעְנָדָס נֶאֱדָר מַעֲרִיב, אֲוֹנֵד פִּזְרִים פִּרְיָה נֶאֱדָר דַּעַם לִינַעֲנֵן וְוִירַד דִּיא
מַגְלָה פִּזְרִנְעֵלְעוֹעֵן, אֲוֹנֵד פִּזְרִי דַּעַם לַעֲזוֹעֵן וְאֲנִס דַּעַר קוֹרָא דִּיוֹעַ דְּרִיָּא בְּרַכּוֹת.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעָשָׂה נִפְיִם
לְאַבּוֹתֵינוּ בְּיָמִים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמָנוּ
וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

נֶאֱבָרְעֵם מֵאֵן זִיא אוֹיִסְנַעֲלִינַס הָאֵשׁ, וְאֲנִס מֵאֵן דִּיעוֹעֵם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם (הָאֵל) הָרַב אֶת רִיבֵנוּ וְהִדֵּן
אֶת דִּינֵנוּ וְהַנּוֹקֵם אֶת נִקְמַתֵנוּ וְהַמְשִׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ
וְהַנִּסְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנִּסְרָע לַעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל־
צָרֵיהֶם. הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ:

פִּרְיָה וְוִירַד אֲשֶׁר הִגִּיא נִיכַס גַּעְזוֹאֲנִס, וְאֲנִדְעֵרֵן גַּלִּיךְ שׁוֹשְׁנַת יַעֲקֹב.

אֲשֶׁר הִגִּיא עֲצַת גּוֹיִם וַיִּסַּר מַחֲשָׁבוֹת עֲרוֹמִים: בְּקוּם עֲלֵינוּ
אָדָם רָשָׁע נָצַר זֶדֶן מַזְרַע עֲמָלִק: גָּאָה בַּעֲשָׂרוֹ וְכָרָה לוֹ בּוֹר
וַיִּגְדֵּלְתוּ יִקְשָׁה לוֹ לָכֵד: דָּפָה בְּנִפְשׁוֹ לְלַכּוֹד וְנִלְכָּד בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד
וְנִשְׁמַד מִהֲרָה: הֵמֶן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו וְעוֹרֵר שִׁנְאָת אֲחִים
לְבָנִים: וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל כִּי בַחֲמִלְתּוֹ עַל אָנָּה נֹלַד אוֹיֵב:
זִמְם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק וְנִלְכָּד טַמָּא בְיַדִּי מְדוּר: חֲסֵד גָּבַר עַל
שִׁנְיָת אָב וְרָשָׁע הוֹסִיף חֲטָא עַל חֲטָאָיו: מִמֶּן בָּלְבוּ מַחֲשָׁבוֹת
עֲרוֹמִיו וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה: יָדוֹ שָׁלַח בְּקִדּוּשֵׁי אֵל כִּסְפוֹ נָתַן
לְהַכְרִית זָכָרָם: כִּרְאוֹת מְרַדְּכִי כִי יָצָא קֶצֶף וְדָתִי הֵמֶן נִתְּנִי

בששון: לבש שק וקשר מספד וגזר צום וישב על האפר: מי
זה יעמוד לכפר שגגה ולמחול חטאת עון אבותינו: נין פרח
מלולב הן הדסה עמדה לעזר ישינים: פריסה הבהילו להמן
להשקותו יין חמת תנינים: עמר בעשרו ונפל ברשעו עשה לו
עץ ונתלה עליו: פיהם פתחו כל יושבי תבל כי פור המן נהפך
לפורנו: צדיק נחלץ מיד רשע אויב נתן תחת נפשו: קימו
עליהם לעשות פורים ולשמוח בכל שנה ושנה: ראית את
תפלת מרדכי ואסתר. המן ובניו על העץ תלית:

שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תכלית
מרדכי: תשועתם היית לנצח ותקנותם בכל דור
ודור: להודיע שכל קוץ לא יבשו ולא יכלמו לנצח
כל החוסים בך: ארור המן אשר בקש לאבדי ברוך
מרדכי היהודי. ארוכה זרש אשת מפחיד. ברוכה
אסתר מגינה בעדי. וגם חרבונה זכור לטוב:

נאמרה זאנא מאן ואתה קדוש, קדיש שלם אהנע תתקבל, אונד זאן מוצאי שבת
זאנא מאן וידוי נועם, ואתה קדוש, קדיש, ויתן לך אונד איזט מבריל איבער דען
כוס דאן עלינו, קדיש יתום.

סדר ברכת המזון

אן וואסענטאנען ווירד נאך דעם עססען, בעפאר מאן בענשט, דיזעס נעזאנט:
קלז על-נהרות. בבל שם ישבנו גם-בכינו בזכרנו את-ציון:
על-ערבים בתוכה תלינו כנורותינו: כי שם שאלונו שובינו
דברי-שיר ותולדו לנו שמחה שירו לנו משיר ציון: איך נשיר
את-שיר יי על אדמת נכר: אם-אשכחך ירושלם תשכח ימיני:
תדבק לשוני. לחכי אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם
על ראש שמחתי: זכר יי. לבני אדום את יום ירושלם האמרים
ערו. ערו עד היסוד בה: בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך
את-גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחו ונפץ את-עוללך אל-
הסלע:

אן שבת אונד יום טוב, ווירד שיר המעלות געזאגט.

ב שיר המעלות בשוב יי את-שיבת ציון היינו כחלמים: אז ימלא
שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם-
אלה: הגדיל יי לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יי את-
שביתנו כאפיקים בנגב: הודעים בדמעה ברנה יקצרו: הלך
ילך ובכה נשא משך-הזרע בא-יבא ברנה נשא אלמתי:

ווען מאן דאז כום אין דיא האנד ניממט, זאגט מאן:

כום ישועות אשא ובשם יי אקרא:

דאן זאגט מאן דיועם:

הריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה שצונו בוראנו לברך על
המזון. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו:

דער פארבעטער זאגט: רבותי וויר וואללען בענשען:

דיא אם מישע זימצענדען זאנען הירויף:

יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

דער פארבעטער זאגט ברשות גאך פערשידענען פערזענליכעסען.

איין זאגן אם מישע זיינעם פאטערס זאגט:

ברשות אבא מורי רב בעל הבית ורבותי נברך שאכלנו משלו:

ווען איין אנדערער מזומן בענשט, זאגט ער:

ברשות רב בעל הבית ורבותי נברך שאכלנו משלו:

ווען איין כהן ביא מישע איזט, זאגט מאן:

ברשות כהן ורב בעל הבית ורבותי נברך שאכלנו משלו:

אונד ווען מעהרערע כהנים דא זינד:

ברשות כהנים רב בעל הבית ורבותי נברך שאכלנו משלו:

ווען איין מורינז ביא מישע איזט:

ברשות רב בעל הבית ומורינז רב ורבותי נברך שאכלנו משלו:

איזט איין קהלה רב אדער איין לאנד רב ביא מישע, זאגט מאן:

ברשות רב בעל הבית ומורי מורינז רב ורבותי נברך שאכלנו
משלו:

האבען אבער צעהן אדער גאך מעהרערע מיטגענעסען, זאגט דער פארבעטער:

נברך אלהינו שאכלנו משלו:

הירויף ווירד פאן דען מיטגענענדען ערוועדערט:

ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

דער פארבעטער ווידערהאלט עס.

ווען איינער וויין געטרונקען אונד נאך ניכט נאך ברכה געטאמט האט, קאן ער צו מזון
 מיטגעצעהלט ווערדען אונד קאן אויך ברוך שאכלנו משלו זאגען:
 ווען יעטאנד ביים בענשען איזט, דער ניכט מיטגענעסען האט, זאגט ער אויך נברך
 שאכלנו דיועם:

ברוך (אלהינו) ומבורך שמו תמיד לעולם ועד:

ווער אהנע מזמן בענישט, זאגט דיועם ניכט:

(ברוך הוא וברוך שמו:)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הון
 את-העולם כלו בשובו בחן בחסד
 וברחמים הוא-נותן לחם לכל-בשר כי
 לעולם חסדו: ובשובו הגדול תמיד לא-
 חסר לנו ואל יחסר-לנו מזון לעולם ועד:
 בעבור שמו הגדול כי הוא זן ומפרנס
 לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל-בריותיו
 אשר ברא. ברוך אתה יי הון את-הכל:
 נודה לך יי אלהינו על שהנחלת
 לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ועל
 שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים
 ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך
 שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדתנו
 ועל חקך שהודעתנו ועל חיים חן וחסד
 שחוננתנו ועל אכילת מזון שאתה זן
 ומפרנס אותנו תמיד בכל-יום ובכל-ליל
 ובכל-שעה:

אן חנוכה. אונד פורים ווירד היער על הניסים געזאגט: *

ועל הכל יי אלהינו אנהנו מודים לך
ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל-חי
תמיד לעולם ועד: בברכת ואכלת
ושבעת וברכת את-יי אלהיך על-הארץ
הטבה אשר נתת-לך. ברוך אתה יי על-
הארץ ועל-המזון:

רחם יי אלהינו על-ישראל עמך ועל
ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל
מלכות בית דוד משיחך ועל-הבית
הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו: אלהינו
אבינו רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו
והרויחנו והרוחלנו יי אלהינו מהרה
מכל-צרותינו: ונא אל-תצריכנו יי אלהינו
לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי
הלואתם כי אם לידך המלאה הפתוחה
הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם
לעולם ועד:

* האט מאן על הניסים פערנעססען אונד עראיננערט זיך בעסער מאן דיא ברכה על
הארץ ועל המזון געענדעט, זאגט מאן עס דא וואו מאן זיך עראיננערט האט, אונד פערנעט
הערנאך וויעדער ועל דבל אן. האט מאן זיך אבער ערסט עראיננערט נאכדעם מאן דען
שם מאן דער ברכה על הארץ ועל המזון געזאגט האט, ווירד על הניסים נישט מעהר
געזאגט, זאגדערן ווען מאן צו הרחמן הוא יזכנו קאממט, זאגט מאן דאז דארט אלגע-
מערקטע אונטער דער ליניע שטעהענדע הרחמן הוא יעשה וכו'.

אן שבת ויירד רצה נעזאנט, האט מאן עס 5 ערנעסען ויהי וייטע קס"א.

רצה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם
הַשַּׁבִּיעִי הַשָּׁבֶת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשָׁבֶת-בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת
רְצוֹנָךְ בְּרִצּוֹנְךָ הִנִּיחַ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁלֹא תִהְיֶה צָרָה
וְיָגוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ וְהִרְאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמוֹת
צִיּוֹן עִירָךְ וּבְבָנֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ כִּי אַתָּה הוּא
בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנִּחְמוֹת:

אן ראש חדש, יום טוב אונד חול המועד ויירד היער יעלה ויבא נעזאנט.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיִּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע
וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֹּר זְכָרֵנוּ וּפְקֻדָּתֵנוּ וּזְכָרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וּזְכָרוֹן מַשִּׁיחַ בֶּן-דָּוִד
עֲבֹדְךָ. וּזְכָרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. וּזְכָרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ. לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לכחש מדש ראש החדש	לכ"ס הזכרון	לסוכות חג הסוכות
לש"ס השמיני חג העצרת	לפסח חג המצות	לשבעות חג השבועות

הַזֶּה. זְכָרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּתֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבֵּר יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן. וּרְחֵם עָלֵינוּ.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בִּנְיָ בְּרַחֲמֵי
יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל
אֲבֵינוּ מֶלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ יּוֹצֵרֵנוּ
קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל
הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל שֶׁכָּכָל יוֹם

וַיּוֹם הוּא הַטִּיב הוּא מְטִיב הוּא יְטִיב לָנוּ׃
הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד
לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ הַצְלָה
וְהַצְלָחָה בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה נְחֻמָּה פִּרְנָסָה
וְכִלְכָּלָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל־טוֹב
וּמְכַל־טוֹב אֵל יַחֲסִירָנוּ׃ הֲרַחֲמֵן הוּא
יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ הֲרַחֲמֵן הוּא
יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃ הֲרַחֲמֵן הוּא
יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים וַיִּתְּפֹאֵר בָּנוּ לְנִצָּחַ
נְצָחִים וַיִּתְּהַדָּר בָּנוּ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים׃
הֲרַחֲמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד׃ הֲרַחֲמֵן
הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צוֹאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ׃ הֲרַחֲמֵן הוּא יִשְׁלַח
בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלַחַן זֶה
שֶׁאֵכָלֵנוּ עָלָיו׃ הֲרַחֲמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ
אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנִּבְיָא זְכוּר לְטוֹב וַיְבַשְׂרֵלָנוּ
בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת׃ הֲרַחֲמֵן
הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי) מוֹרֵי בַּעַל הַבַּיִת
הַזֶּה וְאֶת (אִמִּי) מוֹרֵתִי בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה
אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זִרְעָם וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ כִּמּוֹ

שְׁנַת בָּרְכוֹ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְדֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
בְּכָל מְכַל כָּל כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ כָּלֵנוּ יַחַד
בְּבִרְכָּה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אָמֵן:

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוּרַת
שְׁתֵּיהֶם לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם וְנִשְׂא בִרְכָּה
מֵאֵת יי וְיִצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל וְנִמְצָא
חֵן וְשִׂכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ
אֵן שַׁבַּת זֶמַן מֵאֵן:

שְׁכָת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲדֵשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ
אֵן רֵאשׁ חוֹדֶשׁ:

הַיְּהִי לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב:
אֵן יוֹם טוֹב:

הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲדֵשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה
אֵן רֵאשׁ הַשָּׁנָה:

הַיְּהִי לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

הַרְחֵמֵן הוּא יִקְיָם לָנוּ אֶת־סֵכֶת דָּוִד
אֵן חוּל הַמוֹעֵד סוּכוֹת:

הַנִּפְלֵת:

(*) הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכֵּנוּ לִימֹוֶת הַמְּשִׁיחַ
וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: מְגִדִּיל (שַׁבַּת, יו"ט, חוה"מ)

(*) ווען מ'אן ע'ל דג'יסים ב'יא ו'ע'ל ד'בל פ'ערגעססען האט, וו'ירד ה'יער פ'אר ה'רחמ'ן ה'וא
ז'כנו ד'יועס ג'עזאנט. דאן (אן ח'נוכה) ב'ימי מ'תת'ידו (אן פ'ורים) ב'ימי מ'רדכי פ'אן
ז'יימע ל"ג אונד ה'ערנאך פ'ענגט מ'אן וו'יעדער ה'רחמ'ן ה'וא ז'כנו אן.

הַרְחֵמֵן הוּא יַעֲשֶׂה לָנוּ נְפִשִּׁים וְנִפְלְאוֹת כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה
לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּזֶמַן הַיְּהִי: ב'ימי וכו'

קפא

סדר ברכת המזון

אונד ר"ח מְגִדֵּל) יְשׁוּעוֹת מִלְכוּ וְעֵשָׂה חֶסֶד
לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹר וּלְדוֹר עַד עוֹלָם: עֲשֵׂה
שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשֵׁי כִי אֵין מַחְסוֹר לִיגְאָיו: כְּפִירִים
רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדָרְשׁוּ יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָּל־טוֹב: הוֹדוּ לִי
כִי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ: פּוֹתַח אֶת־יְדְּךָ וּמִשְׁבִּיעַ
לְכָל־חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יְבַטֵּחַ בִּי וְהָיָה יְיָ
מִבְּטַחוֹ:

נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נִעְזֵב וְזָרְעוֹ מִבִּקֵּשׁ לֶחֶם:
יְיָ עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

יוען מאן אן שבת רצה, אדער יום טוב, חול המועד אונד ראש חדש, יעלה ויבא
פֿערנעסען האט אונד עראינגערט זיך בעפֿאר מאן דאז שם פֿאר בונה ברחמיו ירושלים
געזאגט האט, זאגט מאן רצה אדער יעלה ויבא דארט וואו מאן זיך עראינגערט אונד בעֿ
טעט דאן ווייטער. האט מאן זיך אבער נאכדער עראינגערט, זאגט מאן נאך דעם וואר
טע אמן פֿאלגענדע ברכה. עראינגערט מאן זיך אבער ערסט נאכדעם מאן דען שם פֿאר
האל אבינו מלכנו געזאגט האט, זאגט מאן, ווען עס אן שבת אדער יום טוב איזט,
ביים נאכט אונד מיטטאג האל פֿאס אנפֿאנג ווידערהאלען. ר"ה, ר"ח אונד חה"מ אבער
ברויכט מאן נישט נאך איינמאל אנצופֿאנגען.

אנשטאט רצה אן שבת ווירד דיועס געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבְרִית: אן שבת ר"ח שאלטעט מאן אויך איין
פֿיר ר"ח (וְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁים לְזִכְרוֹן) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:
(וְיִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁים):

אנשטאט יעלה ויבא אן יום טוב.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֶת יוֹם חַג (פֿלוֹי) הַזֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמִים:

סדר ברכת המזון

אנשטאטס רצה אונד יעלה ויבא ווען יום טוב אן שבת פעללט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה
לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים טובים לששון ולשמחה
את יום חג (פלוני) הזה: ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל
והזמנים:

אנשטאטס יעלה ויבא אן ראש השנה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים טובים לישראל
את יום הזכרון הזה: ולינו חיים

אנשטאטס רצה אונד יעלה ויבא, ווען ראש השנה אן שבת פעללט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה
לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים טובים לישראל את
יום הזכרון הזה: ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל ויום
הזכרון:

אנשטאטס יעלה ויבא, אן ראש חודש.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ראשי חודשים
לעמו ישראל לזכרון: ולינו חיים

נוסח ברכת המזון בבית האבל

האכל צענעס ימי חצלו כשהגיע לשלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד. יאמר נוסחא זה:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. נחם יי
אלהינו את אבילי ירושלים ואת האבלים המתאבלים
באבל הזה. נחמם מאבלם. ושמחם מיגונם. פאמור
באיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנהמכם ובירושלים
תנחמו. ברוך אתה יי מנחם ציון בבנין ירושלים
אמן: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל אבינו
מלכנו אדידנו בוראנו גואלנו יוצרנו קדושנו קדוש
יעקב רוענו רועה ישראל המלך החי הטוב והמטיב
לכל אל בכל יום ויום הוא המטיב הוא מטיב הוא

ברכת המזון בבית האבל
 קסב
 ישיב לנו. אל אמת דין אמרת שופט בצדק לוקח
 נפשות במשפט שליט בעולמו לעשות בו פרצוני
 כי כל דרכיו במשפט ואנחנו עמו ועבדיו ובכל
 אנחנו חייבים להודות לו ולברכו. גודר פרצות ישראל
 הוא יגדל הפרצה הזאת מעלינו ומעל אבל הנה
 לחיים ולשלום. הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמול
 בעדינו וכו' :

ברכות אירוסין ונשואין

דער מסדר קדושין זאגט דיא ברכה פורא פרי הגפן, אונד דיא ברכה אשר קדשנו
 ביא חפה וקדושין.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו על העריות. ואסר לנו את הארוסות
 והתיר לנו את הנשואות לנו על ידי חפה וקדושין.
 ברוך אתה יי מקדש עמו ישראל על ידי חפה וקדושין:

היער טרינקט דאז ברויטפארט פאן דעם כוס, אונד וועהרענד דער ברויטפארט דען פרוידינג
 אויף דען פינגער דער ברויט ניכט, זאגט ער דיועם:

הרי את מקדשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל:

פאן ווירד פאן דעם מסדר קדושין דיא כתובה פארגעלעזען, אונד נאכהער ווירד איבער
 איינעם אנדערן כוס ברכת פורא פרי הגפן געמאכט אונד נאכשטעהענדע זעכס ברכות
 געזאגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל ברא לךבוד:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר האדם:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בצלמו.
 בצלם דמות תבניתו. והתקין לו ממנו בנים עדי עד. ברוך אתה
 יי יוצר האדם:

ברכות אירוסין ונשואין

שׁוּשׁ תְּשׁוּשׁ וְתַגֵּל הֶעֱקָרָה בְּקִבּוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָהּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי מִשְׁמַח צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ:

שִׂמַּח תְּשִׁמַּח רַעִים הָאֱהוּיָבִים בְּשִׂמְחָהּ יִצִּירָהּ בְּגֵן עֵדֶן מִקֶּדֶם.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁמַח חֲתָן וְכֻלָּהּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרָא שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה
חֲתָן וְכֻלָּהּ גִּילָה רִנָּה דִּיצָה וְחִדּוּה אֲהָבָה וְאַחֻוּה וְשָׁלוֹם וְרַעוּת.
מִהֲרָה יי אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבַחֲצוֹת יְרוּשָׁלַיִם. קוֹל שְׁשׁוֹן
וְקוֹל שִׂמְחָה. קוֹל חֲתָן וְקוֹל כֻּלָּהּ. קוֹל מְצַהֲלוֹת חֲתָנִים מְחַפְּתָם.
וְנִגְעָרִים מִמַּשְׁתֵּה נִגְיָנָתָם. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁמַח חֲתָן עִם הַכֻּלָּה:

ברכת המזון לנשואין

אִוִּית אִיִּנְעִי חֲתוּנָה. נִאֲמָרְעָם מֵאֵן נִעֲנַעְסָעֵן הָאֵם. אֹנֵד סִנִּין דֹּא אִיזֵט, נִיטְמַט דַּעִר פֿאַר-
בַּעַנְשַׁעִר דֹּאז כּוֹס אֵין דִּיא הָאָנֵד אֹנֵד זֹאנֵט דִּיוֹעָם:

דְּיוֹי הָסֵר וְגַם חֶרֶן. וְאִז אֵלִים בְּשִׁיר יֶרֶן. נְחֵנוּ בְּמַעֲגָלֵי צֶדֶק:
שְׁעָה בִּרְכַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי אֶהְרֶן: בְּרִשׁוֹת מֶרְנֵן וְרַבָּנֵן וְרַבּוֹתֵי
נְבִירָה אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׁמִיחָה בְּמַעֲוֵנוּ. וְשִׂאכְלָנוּ מִשְׁלֹ:

דִּיא מִיטְבַּעַנְשַׁעֲנֵדֵעֵן: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׁמִיחָה בְּמַעֲוֵנוּ וְשִׂאכְלָנוּ מִשְׁלֹ
וּבְטוּבוֹ חַיֵּינוּ:

דַּעִר פֿאַרְבַּעַנְשַׁעֲנֵדֵעֵר: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׁמִיחָה בְּמַעֲוֵנוּ. וְשִׂאכְלָנוּ מִשְׁלֹ
וּבְטוּבוֹ חַיֵּינוּ:

נֶאֱמַר דַּעַם בַּעַנְשַׁעֲנֵן נִיטְמַט מֵאֵן אִיִּין אַנְדַּרְעַס כּוֹס מִיט ווִיין אֹנֵד זֹאנֵט אַבַּעַנְשַׁטְעֵהֶנְדַּע
זַעַם בְּרִכּוֹת בִּיז עִם הַכֻּלָּה, דֹּאן נִיטְבַּט עַר דֹּאז אַנְדַּרְעַס כּוֹס ווען, נִיטְמַט דֹּאס עַרְסַט
כּוֹס פֿאַם בַּעַנְשַׁעֲנֵן ווִיעֵדַעִר, אֹנֵד זֹאנֵט דִּיא בְּרַכָּה בּוֹרָא פֿרִי הַגֶּפֶן.

ווען אֵין דַּעַן שְׁבַעַת יְמֵי הַמַּשְׁתָּה אִיִּין פֿלִיגִים חֲדָשׁוֹת דֹּא אִיזֵט, ד. ה. ווען יַעֲמָאנֵד
בִּיא מִיטְע אִיזֵט, דַּעִר אֵין דַּעַן שְׁבַעַת יְמֵי הַמַּשְׁתָּה נֶאֱמַר בִּיא קִינְעֵר מֵאֵהֶלְצִיט דֹּא וואָר
ווערדען נאָך דַּעַם בַּעַנְשַׁעֲנֵן אַבִּינַע זַעַם בְּרִכּוֹת נֶאֱמַר בּוֹרָא פֿרִי הַגֶּפֶן גַּעֲזֹאנֵט, יַעֲדֶאך בִּיא
דַּעַן סַעֲדוֹת שְׁבַעַת יְמֵי הַמַּשְׁתָּה פֿאַן שַׁבַּת אֹנֵד יוֹם טוֹב ווערדען זִיא גַּעֲזֹאנֵט, ווען
אױך קיין פֿלִיגִים חֲדָשׁוֹת דֹּא אִיזֵט. ווען נור מִזְמֵן אִיזֵט, וואָ מֵאֵן נְבִירָה לֵאחֲדֵינוּ נִיטְבַּט
בַּעַנְשַׁעֲנֵן קֵאן, ווִירֵד נור דִּיא בְּרַכָּה אֲשֶׁר בָּרָא שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה גַּעֲזֹאנֵט.

סדר ברית מילה

כַּחֲצִילִים הַחִינוּךְ לְזַהֲכֵי לְרִיכִים הַכֵּל לְקוֹם תַּפְכִּיו. וְגַם צִשְׁעָה טַעֲוֻקִּים צִמְלוֹת הַצִּרִים תִּיִּצִין
כֵּל הַעַם לַעֲמֹד. כַּחֲמִיט וַיַּעֲמֵד הַעַם צִצְרִים. וְצִנְלוֹ חֲוֹמֵרִים הַקֵּהל צִקוֹל כֵּס:

בְּרוּךְ הָבִיא:

לח"כ יקח המוהל את היכר מן המזיץ אותו ויאמר בשמחה:

אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו הלהלך
לפני ויהיה תמים הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה
שצונו הבורא יתברך למול (כשהלז צעלמו מל את בנו יאמר
שצוני למול את בני): לשם יהוד קודשא בריך הוא
וישכינתה ברחילו ורחימו:

רש"ס את התינוק על הפסל אשר הוכן לחליהו ויאמר:

זה הפסל של אליהו זכור לטוב: לישועתך קויתי
י: שברתי לישועתך יי ומצותיך עשיתי: אליהו
מלאך הברית. הנה שלך לפניך: עמוד על ימיני
וסמכני: שברתי לישועתך יי: שש אנכי על אמרתך
כמוצא שלל רב: שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו
מכשול. אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך: נשבעה
בטוב ביתך קדוש היכלך:

ולח"כ יקח המוהל את התינוק מפסל של אליהו ויניחיו על צרכי הסדק וחופס עור הערלה
בין אלצעותיו ומצדך בקול רם:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על המילה:

דער פאטער דעם קינדעס זאגט גלייך נאכהער דיעזע ברכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו להכניסו בבריתו
של אברהם אבינו:

אונד דיא אנוועזענדען אנטווארטען דיערויף:

בשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה
ולחפה ולמעשים טובים:

סדר ברית מילה

ולחך שימחך לעשות הפריעה ימלך. ונוטל את הכוס צידו ומזכך צפה"ג ולח"כ לחך קידש
ידיד וכו' :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדש ידיד
מבטן וחזק בשארו שם וצאצאיו חתם באות ברית
קודש. על פן בשכר זאת אל חי חלקנו צורנו צוה
להציל ידידות שארנו משחת למען בריתו אשר שם
בבשרנו. ברוך אתה יי בורת הברית :

אלהינו ואלהי אבותינו קים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא
שמו בישראל פלוני נר פלוני ישמח האב *) ביוצא חלציו ותגל אמו
בפרי בטנה פכתוב ישמח אביו ואמך ותגל יולדתה ונאמר
ואעבור עליך ואראך מסבנססת בדמיה : ואמר לך בדמיה חיי :
ואמר לך בדמיה חיי : ונאמר זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה
דור : ונאמר וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר
צוה אותו אלהים : הודו ליי כי טוב פי לעולם חסדו : פלוני זה
הקטן גדול יהיה בשם שנכנס לברית בן יכנס לתורה ולחפה
ולמעשים טובים :

סדר ברכת המזון לברית מילה

ביא איינער סעודה לברית מילה זאגט דער פארבענשער, בעפאר ער ברכת המזון אגב
פעננט דיעזעס נודה לשמך.

דער פארבענשער זאגט :

נודה לשמך בתוך אמוני. ברוכים אתם ליי :

דיא הערומויטצענדען ווידערהאלען נודה.

דער פארבענשער :

ברשות אל איום ונורא. משגב לעתות בצרה. אל
נאזר בגבורה. אדיר במרום יי : נודה

*) כשהלח בעלמו חל את לחי ימח יהי רצון שאשמח ביוצא חלציו.

דער סאַרבענסער:

בְּרֵשׁוֹת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה. מְהוֹרָה הִיא וְגַם פְּרוּשָׁה.
צִוָּה לָנוּ מוֹרְשָׁה. מִשָּׁה עֶבֶד יְיָ: נודה

דער סאַרבענסער:

בְּרֵשׁוֹת הַכְּהָנִים הַלְוִיִּם. אֶקְרָא לֵאלֹהֵי הָעֶבְרִיִּים.
אֶהוֹדְנוּ בְּכָל אֵיִם. אֶבָּרְכָה אֶת־יְיָ: נודה

דער סאַרבענסער:

בְּרֵשׁוֹת מֶרְנֵן וְרֶבֶנֶן וְרִבּוֹתֵי. אֶפְתַּח בְּשִׁיר פִּי וּשְׁפָתַי.
וְתֹאמַרְנָה עֲצֻמוֹתַי. בָּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יְיָ: נודה

דאן סעננט דער סאַרבענסער ברכות המזון און, אונד ווען ער קאמט צו הרחמן הוא יזכנו, זאגט ער נאכשטעהענדע הרחמן הוא אונד דאן סעננט ער וויעדער און הרחמן הוא יזכנו ביו צו ענדע.

הֶרְחַמֵּן הוּא יְבָרֶךְ אָבִי הַיֶּלֶד וְאִמּוֹ. וַיִּזְכּוּ לְגִדְלוֹ וּלְחֻנְכוֹ וּלְחֻכְמוֹ.
מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהָלָאָה יִרְצָה דָּמוֹ. וַיְהִי יְיָ אֱלֹהֵיו עִמּוֹ:
הֶרְחַמֵּן הוּא יְבָרֶךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּילָה. אֲשֶׁר שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת צֶדֶק
בְּגִילָה. וַיִּשְׁלַם פָּעֻלוֹ וּמִשְׁכָּרְתּוֹ כְּסוּלָה. וַיִּתְּנֵהוּ לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה:
הֶרְחַמֵּן הוּא יְבָרֶךְ בֶּן הַנִּמּוּל לְשִׁמּוּנָה. וַיְהִי יָדָיו וְלִבּוֹ לֹא לְ
אִמּוּנָה. וַיִּזְכֶּה לִרְאוֹת פָּנֵי הַשְּׁבִינָה. שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה:

דיעזער הרחמן ווירד סאן איינעם אנדערן אונד ניכט סאם טוהל געזאגט:

הֶרְחַמֵּן הוּא יְבָרֶךְ הַמָּל בְּשֵׁר הָעֶרְלָה. וּפְרַע וּמָצֵן דָּמֵי הַמִּילָה.
אִישׁ הַיָּרֵא וְרֶךְ הַלֵּב עֲבוּדָתוֹ פְּסוּלָה. אִם שֶׁלֹּשׁ אֲלָה לֹא
יַעֲשֶׂה לָהּ:

הֶרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תָּמִים. בְּזֻכוֹת חֲתָנֵי מוֹלֹת
דָּמִים לְבֶשֶׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת וְנַחוּמִים. לָעַם אֶחָד מְסֻזָּר וּמְסוּרָד
בֵּין הָעַמִּים:

הֶרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ כֹּהֵן צֶדֶק אֲשֶׁר לָקַח לְעֵלּוּם. עַד הַיּוֹכֵן
כְּסָאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ וַיְהִלּוּם. וַיִּלְט פָּנָיו בְּאַדְרָתּוֹ וַיִּגְלּוּם. בְּרִיתִי הַיְּתֵה
אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם: הרחמן הוא יזכנו וכו'

סדר פדיון הבן

דער פאטער ברינגט נאך ברכת המוציא דען בכור פאר דען כהן, אונד לענט איהם פֿינף שקלים אין זילבער הין, (וועלכעס פֿיר 6 גולדען 40 קרייצער אין זילבערנע צוואנציג גערן אנגענאָמען איזט), אונד זאגט זאדאן דיועס:

זֶה בְּנִי בְּכוֹרִי הוּא פֶּטֶר רַחֵם לְאִמּוֹ וְהַקְדֵּשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה לְפִדּוֹתוֹ שְׁנֵאמַר וּפְדוּיוֹ מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲשִׂימָה גֵרָה הוּא וְנֵאמַר קֹדֶשׁ לִי כָל בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רַחֵם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא:

הירויף פראגט דער כהן דען פאטער דיועס:

מֵאִי בָּעִית מְסִי לְתֵן. בְּנֶךְ בְּכוֹרְךָ שֶׁהוּא פֶּטֶר רַחֵם לְאִמּוֹ. אִו בָּעִית לְפִדּוֹתוֹ בְּעֶד חֲמִשׁ סֵלָעִים. כְּדִמְחֻיבְתָּא מִדְּאוּרִיתָא:

דער פאטער אנטווארטעט דיועס:

חֲפִץ אֲנִי לְפִדּוֹת אֶת־בְּנִי וְהִיָּלָךְ דְּמִי פְדִיוֹנוֹ כְּדִמְחֻיבְתִּי מִדְּאוּרִיתָא:

דאן מאכט דער פאטער, ווערענד ער דעם כהן דאז זילבער גיבט, דיוע צווייג ברכות.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פְּדִיוֹן הַבֵּן:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֵחֵינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

דער כהן ניממט דאז לאזעגעלד אונד זאגט:

זֶה תַּחַת זֶה. זֶה חֵלוֹף זֶה. זֶה מַחֲוִיל עַל זֶה. וְיִכָּנֶס זֶה הַבֵּן לְחַיִּים. לַתּוֹרָה וּלְיִרְאָת שָׁמַיִם. יְהִי רָצוֹן שְׁכָנִשׁ שְׁנֵכֶנֶס לְפִדּוֹן בֶּן יָכֵנֶס לַתּוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. אָמֵן:

דער כהן זאגט איבער וויין בורא פרי הגפן, דאן לענט ער דיא האנד אויף דען קאפּ דעם קינדעס אונד זאגט:

יְשֻׁמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנָשָׁה: יִבְרַכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרְךָ וְגו'

קפה

סדר פדיון הבן

כִּי אָרְךָ יָמִים וְשָׁנֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ :

יִי יִשְׁמְרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשְׁךָ :

ווען דער איין אונד דרייסיגסטע טאג אן איינעם שבת אדער יו"ט פֿעללע, ווירד דער פֿדיון הבן ביז נאך שבת אדער יו"ט פֿערשאָבען.

ברכות הנהנין (ברכות ראשונות)

ווען מאן עטוואס געניסען ווילל, מאג עס נאך זא וועניג זיין, מוס מאן פֿארהער איינע ברכה דאריבער זאגען, דיא נאך-ברכה אבער זאגט מאן גור דאן, אדער בענשען מוס מאן גור דאן, ווען מאן וועניגסטענס איין כו"ת גראס גענעסען האט.

בעפֿאר מאן וויין מדינקט, זאגט מאן דיעזע ברכה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן :

ווען וועניגסטענס צוויי אדער מעהרערע פֿערזאָגען וויין מדינקען, אונד בעקאָסטען בעס-פֿערן וויין דאצו, זאגט מאן דיעזע ברכה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַטּוֹב וְהַמְּטִיב :

איבער פֿלייש, פֿישע, אייער, קעזע, שוועסטע אינד דערנלייגען שפייזען, וויא אויך איבער געטרענקע (וויין אויזגעקאָסטען) זאגט מאן דיעזע ברכה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בְּדַבָּרוֹ :

בעפֿאר מאן געקאָסטע אדער געבאָקענע שפייזען אויס איינער דער פֿינף געטריידעארטען אלס: ווייצען, קארן, ראָנגען, דינקעל, גערסטע אדער האפֿער געניסט, ווירד דיעזע ברכה געזאגט.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי מְזֻנוֹת :

יעדאך איבער בראָד אויס דען פֿינף גענאָנטען געטריידעארטען זאגט מאן דיא ברכה המוציא לחם מן הארץ, אונד נאכדעם מאן עס גענעסען האט, זאגט מאן ברכת המזון.

איבער יעדע בויטפֿרוכט זאגט מאן דיעזע ברכה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ :

איבער אללע ערד-אונד שטויבפֿריכטע זאגט מאן דיעזעס.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה :

בייא דעם גענוסטע איינער יעדען נייען פֿרוכט ווירד שוהחינו הינצוגעזעצט.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּים וְקַיָּמָנוּ

וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה :

דער אונטערשיד דער נאך-ברכות פֿיר בויטפֿריכטע איזט בייא דען נאך-ברכות צו פֿינדען.

נאך דעם גענוססע דעם וויינעס, זא וויא נאך יעדער שטייזע אויס דען ערוועהגשען סינף
געטריידעארטען, אונד נאך יעדער סאן דען סינף בויטפריכטען געהטליך: טרויבען, פייגען,
גראמטעפפערל, אליסען אונד דאטטעלן, ווירד דיעזע נאך-ברכה געזאגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על

לכל מן ה' מיני דגן
וגם טהה יין.

על מעשה קדירה
מה' מיני דגן.

על פירות
משנת ח"י.

על סיון מצרכים
למחריו זה.

הגפן ועל	העץ ועל	המחיה ועל	המחיה ועל
פרי הגפן	פרי העץ	הכלכלה	על הגפן ועל פרי הגפן

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה

ורחבה שרצית והנהלת לאבותינו לאכול

מפריה ולשבוע מטובה רחם (נא) יי

אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים

עירך ועל ציון מושבן כבודך ועל מזבחך

ועל היכלך ובגדה ירושלים עיר הקדש

במהרה בימינו והעלנו לתוכה. ושמחנו

בבנינה ונאכל מפריה ונשבוע מטובה

ונברכה עליה בקדשה ובטהרה:

משנת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה:

נ"ח וזכרנו ביום ראש החדש הזה:

נ"ט ושמחנו ביום חג (פלוני) הזה:

נ"ס וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה:

כי אתה יי טוב ומטיב לכל ונוודה לך על הארץ

ועל פרי הגפן	ועל הפרות	ועל המחיה	ועל המחיה ועל פרי
ברוך אתה יי	ברוך אתה	ברוך אתה	הגפן ברוך אתה יי על

על הארץ ועל	יי על הארץ	הארץ ועל המחיה	הארץ ועל המחיה
פרי הגפן:	ועל הפרות	ועל המחיה	ועל פרי הגפן:

סדר ברכת הנהנין קפו

שסה יין וכלל משכום הלחץ מנכך על הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ ומוסס על הארץ ועל הגפן ועל הפרות ב"א"י על הארץ ועל הגפן ועל הפרות.

כלל מן ה' מיני דגן וגם משכום הלחץ מנכך על המחיה ועל הכלכלה ועל העץ ועל פרי העץ. ומוסס על הארץ ועל המחיה ועל הפרות ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל הפרות.

כלל מן ה' מיני דגן וגם משכום הלחץ ושסה יין כולל שלשסס יחד בצרכה ולומר על המחיה ועל הכלכלה ועל הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ. ומוסס גם שלשסס.

נאך דעם גענוססע איינער יעדען שפייע, דיא ניכט אויס דען ערוועהנטען פלינג געטריי- דעארטען איזט. נאך יעדער בוימפֿרוכט, דיא ניכט אונטער דען ערוועהנטען פלינג בוימפֿריכט- טען בענאנטט איזט. נאך אללען ערד- אונד שטרויכפֿריכטען, אונד נאך אללען געשדענקען (אויסער וויין) ווירד דיעזע נאך-ברכה געזאגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות וחסרונם על כל-מה-שברא להחיות (בהם) נפש כל-חי ברוך חי העולמים:

איבער ריבענדעס האלץ זאגט מאן דיעזע ברכה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עצי בשמים:

איבער ריבענדעס קרויט זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עשבי בשמים:

איבער איינע ריבענדע פֿרוכט זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן ריח טוב בפרות:

איבער געווירץ ווירד דיעזע ברכה געזאגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:

איבער ריבענדעס אָל דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא שמן ערב:

ען יעמאנד אויף איינע שטעללע קאסטט, וואָ ער איינמט איינע לעבענסגעפֿאהר איבער- שטאנדען, זאגט ער דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי גם במקום הזה:

ווען מאן איין געקראַנטעס הויסט זיהט, זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן מכבודו לבשר ודם:

ווען מאן איינען גראַסען תלמיד חכם זיהט, זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שחלק מחבתו ליריאו:

ווען מאן איינען גראַסען וועלטווייזען זיהט, זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן מחבתו לבשר ודם:

ווען מאן איינע ערבוטע רואינע איינעם ברכ"נ זיהט, זאגט מאן דיעזע.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מציב גבול אלמנה:
 ווען מאן איינע אונגעוואנהליכע געשטאלט זיהט, צב"ש איינען מאהרען אדער דערגלייכען,
 זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם משנה הבריות:

ווער איין נייעם קלייד אנציהט, זאגט דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מלביש ערומים:

ווען איינער איין גליקליכעם עראייגניס האט, וועלכעס איהן אונד גאך איינען בעטרייסט,
 זאגט ער דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המזיב והמטיב:

בייא ערהאלטענען איבעלן נאכריכטן זאגט מאן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם דין האמת:

ווען מאן אים פרייהאדע דיא בויטבליטהע צום ערסטען מאלע זיהט, זאגט מאן דיעזע.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא חסר בעולמו דבר וברא בו בריות טובות ואילנות טובים להנות בהם בני אדם:

ווען מאן זעלטענע גוטע בויטפריכטע אדער געשעפטע זיהט, זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שככה לו בעולמו:

ווען מאן דאס גראסכע וועלטמער זיהט, זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה את הים הגדול:

ווען מאן בליטצען זיהט, זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עושה מעשה בראשית:

ווער איינען רענענבאגען זיהט, זאגט דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוכר הברית נאמן בבריתו וקיים במאמרו:

בייא דאנער, שטורמוינד אונד ערדבעבען זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שכחו וגבורתו מלא עולם:

ווען יעמאנר איינע מזוזה אנשלעגט, זאגט ער דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקבוע מזוזה:

איין אירדענעם געשיר איזט מאן טובל אונד זאגט קיינע ברכה, ווען מאן אבער איין אנדערעם געשיר טובל איזט, ווירד דיעזע ברכה געזאגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מבילת פלי (איבער פיעלע בליס על מבילת פליס):

סדר ברכת הנהנין קמו

ווער עוסק ברפואה ויין ווילל, זאגט פארהער דיעזען יידי רצון.
יהי רצון מלפניך יי אלהי שיהא לי עסק זה לרפואה:
ווען יעמאנד קראנק וואר אונד איזט גענעזען, זאגט מאן.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם רופא חולים:
ווען יעמאנד איינען פריינד (דען ער בעזאנדערס ליעבט) נאך דרייסיג טאגען זיהט, מאכט
ער ברכת שהחיינו, נאך איינעם יאהרע אבער דיעזע ברכה.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מתייה המיתים:

סדר קריאת שמע על המטה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המפיל
חבלי שנה על-עיני ותנומה על-עפפי:
ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שתשכיבני לשלום ותעמידני לשלום
ואל יבהלוני רעיוני וחלומות רעים
והרהורים רעים ותהי מטתי שלמה לפניך
והאר עיני פן-אישן המות כי אתה המאיר
לאישון בת-עין. ברוך אתה יי המאיר
לעולם כלו בכבודו:

אל מלך נאמן:

דברים ו' ד'
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך
ובכל-מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
היום על-לבבך: ושננתם לבניך ודברת בהם בשבתך

סדר קריאת שמע על המטה

בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וּקְשֹׁרְתָם
לְאוֹת עַל־יְדֶךָ וְהָיוּ לְטַטְטַת בֵּין עֵינֶיךָ : וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

ווער ביאט טאג סעדיג נעבעטעט אונד נישט קריאת שמע בזמנה געזאגט האט, זאלל
הווער אויך ווידה אים שמוע אונד וואגט וויסע 28 הינצוגעטצען.

וְהָיוּ נֵעִים | יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

צא יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר ליי
מחסי ומצודתי אלהי אבטח-בו : כי הוא יצילך מפח
יקוּשׁ מְדַבֵּר הוֹוֹת : בְּאַבְרָתוֹ | יִסֵּךְ לָךְ וְתַחַת־כַּנְפָיו
תַּחֲסֶה צָנָה וְסִחְרָה אֲמַתּוֹ : לֹא־תִירָא מִפֶּחַד לִילָה
מִחֵץ יַעוֹף יוֹמָם : מְדַבֵּר בְּאִפְסַל יִהְיֶה מִקָּטָב יִשׁוּד
צָהָרִים : יִפֹּל מִצִּדְךָ | אֶלֶף וּרְבָבָה מִיְּמִינְךָ אֵלֶיךָ לֹא
יָגֵשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה : כִּי־
אַתָּה יי מחסי עליון שמת מעונך : לֹא־תֵאָנָה אֵלֶיךָ
רָעָה וְנִגַּע לֹא־יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ : כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה־לָךְ
לְשֹׁמְרֶךָ בְּכָל־דֶּרֶכֶיךָ : עַל־כַּפֵּי־יְשׁוּאָה פֶּתַח־תִּגֶּךָ בְּאֶבֶן
רִגְלֶךָ : עַל־שַׁחַל וְסֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמָם כְּפִיר וְתַנִּין : כִּי
בִי חָשַׁק וְאִפְלִטָהוּ אֶשְׁגָּבָהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי : יִקְרָאֲנִי |
וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבֹּדָהוּ : אֶרְךָ יָמִים
אֶשְׁבִּיעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי : אֶרְךָ יָמִים וכו'.

יי מהרבו צרי רבים קמים עלי : רבים
אומרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים
סלה : ואתה יי מגן בעדי כבודי ומרים

סדר קריאת שמע על המטה קפח

ראשי : קולי אל־י אקרא ויעני מהר
קדשו סלה : אני שכבתי ואישנה הקיצותי
כי־יִסְמְכֵנִי : לא־אִירָא מִרְבּוֹת עִם אֲשֶׁר
סביב שְׁתוּ עָלַי : קוֹמָה יי הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי
כִּי־הִכִּיתָ אֶת־כָּל־אֹיְבֵי לְחֵי שְׁנֵי רָשָׁעִים
שְׁבִרְתָּ : לִי הִשְׁוֶעָה עַל עֲמֹךְ בִּרְכָתְךָ
סלה :

הִשְׁכִּיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי
לְחַיִּים וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ וְתַקֵּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה
מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ
אוֹיְבֶיךָ דָּבָר וְחָרָב וְרָעַב וְיָגוֹן וְהַסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה
כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה . וּשְׁמֹר צִאתֵנוּ וּבֹאֵנוּ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

בָּרוּךְ יי בַּיּוֹם . בָּרוּךְ יי בַּלַּיְלָה . בָּרוּךְ יי בְּשִׁכְבֵּנוּ .
בָּרוּךְ יי בְּקוֹמֵנוּ : כִּי בִידְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר
בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל־חַי . וְרוּחַ כָּל־בְּשָׂר־אִישׁ : בִּידְךָ אֶפְקֵיד
רוּחִי פְדִיתָה אוֹתִי יי אֵל אֲמֵת . אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יַחַד
שְׁמֹךְ וְכָנִים מְלָכוּתְךָ תָּמִיד . וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעֹלָם וָעֶד :
יְדָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ . וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעַתְךָ
בְּאֲמֵת בְּאֹמַר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ : יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי
יְמַלֵּךְ לְעֹלָם וָעֶד : כִּי הַמְּלָכוֹת שְׁלָךְ הִיא . וְלַעֲלָמִי
עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה :

הַמִּלֶּאכָה הַגֵּאֲלֵה אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים
וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתִי אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק וַיְדַגּוּ לָרֹב
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יי אֱלֹהֶיךָ
וְהַיֵּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזִינָה לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמְרָתָ כָּל־
חֻקָּיו כָּל־הַמִּחְלָה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים
עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יי רַפְּאֵל: וַיֹּאמֶר יי אֵל הַשָּׁטָן יִגְעַר יי
בְּךָ הַשָּׁטָן וַיִּגְעַר יי בְּךָ הַבְּחֹר בִּירוּשָׁלַיִם הֵלֵא זֶה אוֹד
מִצֵּל מֵאִשׁ: הִנֵּה מִטָּתוֹ שְׁלֵשִׁים שְׁנִים גְּבוּרִים סָבִיב
לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּלֵם אַחֲזִי חֶרֶב מְלֻמְדִי מִלְחָמָה
אִישׁ חֶרֶבוֹ עַל יָרְכוֹ מִפֶּחַד בְּלִילוֹת:

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם: ג"ס

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: ג"ס
לִישׁוּעָתְךָ קְוִיתִי יי. קְוִיתִי יי לִישׁוּעָתְךָ. יי לִישׁוּעָתְךָ
קְוִיתִי: ג"ס

בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִיְּמֵי מִיכָאֵל. וּמִשְׁמָאֵלִי
גְּבוּרֵיָאֵל. וּמִלְפָּנֵי אוּרִיָאֵל. וּמֵאֲחוּרֵי רַפָּאֵל. וְעַל רֹאשִׁי
שְׂכִינַת אֵל: ג"ס

קַכַּח שִׁיר הַמַּעֲלֹת אֲשֶׁר־יֵרָא יי הַהֵלֵךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ בַּפִּיךָ
כִּי תֵאָבֵל אֲשֶׁר־יָךְ וְמוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ. כְּגֹפֶן פֹּדֶיהָ בִּירְכָתִי בֵיתְךָ
בְּנִיךָ כְּשֶׁתִּלִּי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי־בֶן יְבָרְךָ גָּבֵר יֵרָא
יי: יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרָאָה־
בָּנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

רְגִזוּ וְאֵל תַּחֲטֹאנוּ אֲמָרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁכַּבְּכֶם
וְדַמּוּ סָלָה: ג"ס. אֲדוֹן עוֹלָם וְכו'.

סדר יום כפור קטן קפט

מאן לענט טלית אונד תפלין אונד סגור מנחה סאגנט דער חזן סעלגענדען מוסר אן:
 קב תפלה לעני כי יעטף ולפני יי ישפך שיחו: יי שמעו
 תפילתי ושוועתי אליך תבוא: אל תסתיר פניך ממני ביום צי
 לי הטה אלי אונה ביום אקרא מהר ענני: כי כלו בעשן ימי
 ועצמותי כמוקד נחרו: הויפה בעשב ויבש לפי כי שכחתי מאכל
 לחמי: מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר
 הייתי פכוס חרבות: שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג: כל
 היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי אפר פלחם אכלתי
 ושקני בבכי מסכתי: מפני זעמה וקצפה כי נשאתני ותשליכני:
 ימי כצל נמוי ואני פעשב איבש: ואתה יי לעולם תשב וזכרה
 לדוד ודוד: אתה תקום תרחם ציון פי עת לחנה פי בא מועד:
 פי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: וייראו גנים את
 שם יי וכל מלכי הארץ את כבודך: פי בנה יי ציון נראה
 בכבודו: פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: תפתב
 זאת לדור אחרון ועם נברא יהלליה: פי השקוף מפרום קדשו
 יי משמים אל ארץ הביט: לשמע אנקת אסיר לפתח בני
 תמותה: לספר בציון שם יי ותהללתו בירושלם: בהקבץ עמים
 יחדו וממלכות לעבד את יי: ענה בדרך פחי קצר ימי: אמר
 אלי אל תעלני בחצי ימי בדור הזרים שנותיך: לפני הארץ
 יסדת ומעשה ידיך שמים: הטה ויאבדו ואתה תעמד וכלם
 כפגד יבלו פלבוש תחליפם ויחלפו: ואתה הוא ושנותיך לא
 יתמו: בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון:

סזן וקבל יום זה יהי משקל כל חטאתי. בטל במעומו
 בדרמות ירח. היום לבר מספר זכיותי. ירבה ויצא
 ציץ ויהי פורח: יום ודאי זדון לפי אצלי גלוי. חומי
 עונותי עם דוק רשעי. דיני אני אדע באש קלוי. פי
 רע ובש ארגתי אל פשעי. הולך ביום ויום אחר
 בצעי. מבית מקום ספר תינוק בורח: יום אכן בחבלי

שְׁוֹאָה עֵץ מוֹשֵׁד. אַחֲרֵי לֶךְ אֵלַי בְּאֶתִי נִצָּב. רַפְאוֹת
 לְאָרֶם מִרְנָה נִשְׁדָּה. שׁוֹאֵל וּמִתְחַנֵּן נִכְאָב נִעְצָב.
 יוֹשֵׁב בְּעֵנָיִי אֶבֶן מַחְצָב. יָד פָּה וְעֵין אֵין לִי טַעַם וְרִיחַ:
 יוֹם הֵן רֹאשׁ חֲדָשִׁים אֶל עֲמֻךְ נָתַתָּ. לְזִמָּן לְכַפֵּר עַל
 כָּל תּוֹלְדֹתֵם. מֵאֵת אֱהוֹבֶךָ שׁוֹמֵן הַשְׁבֵּתָה. עַל כֵּן
 אֶקְדָּמְךָ בְּתַחֲנֻתָם. מִיּוֹם לְפָנָיו בָּא כִי אֲזִי אֵיתָם. אֲשׁוּב
 לְאִישׁ תּוֹשֵׁב לֹא עוֹד אֲוִירָח: יוֹם וּבִרְבַּח חֲסָדֶיךָ אֲתָה
 מִלְכִּי. תִּקְוִים תִּרְחֹם אֶת צִיּוֹן קִדְשֵׁנוּ. הִירֵת מְנוּחָתְךָ
 שִׁים כְּבוֹד. כִּי בָהּ נִעְלָה עוֹלוֹת רֹאשֵׁי חֲדָשֵׁנוּ. נָתַתָּ
 אֶל שְׁלַח נֹשֵׂא נֶזֶר רֹאשֵׁנוּ. כִּי שָׁם לְבַבְנוּ שׁוֹאֵף
 זֹרֵחַ: יוֹם זֶה

ח לְמַנְצָה עַל־הַגָּתִית מְזֻמֹּר לְדוֹד: יי אֲדַנִּינוּ מִה־אֲדִיר שְׁמֶךָ
 בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תָּנָה הוֹדֶךָ עַל־הַשָּׁמַיִם: מִפִּי עוֹלָלִים וְיוֹנָקִים
 יִפְדֶּתָּ עֵז לְמַעַן צוּרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כִּי־אֲרָאָה שְׁמֶיךָ
 מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶתֶיךָ יָרֵחַ וּבֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנֵנָתָה: מָה אֲנוֹשׁ כִּי־
 תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקֹדֵנוּ: וְתַחֲסֶרְהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים וּכְבוֹד
 וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ: תִּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כָּל שְׁתֵּה תַחַת־רַגְלָיו:
 צִנָּה וְאֶלְפִים כָּלָם וְגַם בְּהִמּוֹת שָׂדֵי: צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם עֹבֵר
 אֲרָחוֹת יַמִּים: יי אֲדַנִּינוּ מִה־אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

דער חזן טענט אשוי אן, זאגט האלב קדיש, אונד ווען צעהן סעודאנען גענווערטיג
 זינד, דיא געאסטעס האבען, ווירד אויך ויחל געליינט.

וואס מאן ביים אויס אונד איינהעבען דער ספר תורה זאגט, איזט אבען זייטע 8 אונד 8א

קריאת התורה לתענית צבור

מנחה ל"ג י"ט. ויחל משה את־פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה
 יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד
 חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם
 בידים ולכלותם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחתם על־

יום כסור קטן קצ

הַרְעָה לַעֲמֹד: זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֵּיךָ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרָבָה אֶת־זֶרְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וּבְלִי־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזֶרְעֶכֶם וְנָחֳלוּ לָעָלָם:
וַיִּנָּחֶם יְהוָה עַל־הַרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לַעֲמֹד: לֹא וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לָךְ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשִׁנִים וְכָתַבְתִּי עַל־
הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלַּחַת הַפְּרָאשִׁנִים אֲשֶׁר
שָׁבַרְתָּ: וְהָיָה נִכּוֹן לְבָקֶר וְעֹלִית בְּבָקֶר אֶל־הָרִי סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִּי
שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יִרְאֵה
בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאֵן וְהַבָּקֶר אֶל־יִרְעֵוֹ אֶל־מֹלֵךְ הָהָר הַהוּא: מִפְּטוֹר
וַיִּפְּסֵל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשִׁנִים וַיִּשְׁכֶּם מֹשֶׁה בְּבָקֶר וַיַּעֲלֵה
אֶל־הָרִי סִינִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים:
וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתִּיצֵב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר
יְהוָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה וַיְהִי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם
וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת: נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂא עֹז וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה
וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶד וְעֹז אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנִי בָנִים עַל־
שְׁלֵשִׁים וְעַל־רַבְעִים: וַיִּמָּהֵר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר
אִם־נָא מִצֵּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְלֹד־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבִּנוּ כִּי עַם־
קָשָׁה־עֲרָף הוּא וְסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵנּוּ וּלְחַטָּאתָנּוּ וְנָחֳלָתָנּוּ: וַיֹּאמֶר
הַיְנָה אֲנִי כִּדְת בְּרִית נָגִיד כָּל־עַמָּךְ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־
נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה
בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֶׂה יְהוָה כִּי־נִוְרָא הוּא אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

קריאת ההפטרה לתענית צבור

סֵאךְ דַּעַר הַפְּטָרָה וְעֵרְדֵּעַן דִּיעוּזַע בְּרִכּוֹת גַּעזֵאנִט:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁנָה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל
עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְצִדִּיק:

יְשׁוּעָה סֵאךְ דַּעַר יְהוָה בְּהַמְצָאוֹ קִרְאָהוּ בְּהִיוֹתוֹ קְרוֹב:

יֵעֹזֵב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיָּשָׁב אֶל־יְהוָה
 וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה לְסִלּוֹתָּ: כִּי לֹא מִחֲשַׁבְתִּי
 מִחֲשַׁבּוֹתֶיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכֵי נֶאֱמַר יְהוָה: כִּי־גָבְהוּ
 שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גָּבְהוּ דַרְכֵי מִדְּרָכֵיכֶם וּמִחֲשַׁבְתִּי
 מִמִּחֲשַׁבְתֵיכֶם: כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן־
 הַשָּׁמַיִם וְשָׁמֹר לֹא יָשׁוּב כִּי אִם־הִרְוָה אֶת־הָאָרֶץ
 וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לַזֵּרַע וְלֶחֶם לְאֹכֵל: כֵּן
 יִהְיֶה דְבַר־יְיָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יָשׁוּב אֵלַי רִיקָם כִּי אִם־
 עָשָׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפְצָתִי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיו: כִּי־
 בְשִׁמְחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּזְכְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת
 יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֵצִי הַשָּׁדָה יִמְחֲאוּ־כָף:
 תַּחַת הַנֶּעְצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ תַּחַת הַסְּרֹפֶד יַעֲלֶה הָדָם
 וְהָיָה לַיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת: כֹּה אָמַר
 יְהוָה שְׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי־קְרוֹבָה יִשׁוּעָתִי
 לָבוֹא וְצִדְקָתִי לְהִגָּלוֹת: אֲשֶׁר־אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה־זֹאת וּבֶן־
 אָדָם יַחְזִיק בָּהּ שְׁמֹר שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וְשֹׁמֵר יָדוֹ מִעֲשׂוֹת
 כָּל־רָע: וְאֶל־אֹמֶר בֶּן־הַנֶּכֶד הַגִּלְוָה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר
 הִבְדֵּל יְבִדִּילֵנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאֶל־אֹמֶר הַסְּרִיס הֵן
 אֲנִי עֵץ יֵבֶשׁ: כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לְסְרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ
 אֶת־שַׁבָּתִי וּבָחֲרוּ בְּאֲשֶׁר חָפְצָתִי וּמִחְזִיקִים בְּבְרִיתִי:
 וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבָּנִים
 וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֶּן־לּוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת: וּבְנֵי הַנֶּכֶד
 הַגִּלְוִים עַל־יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת־שֵׁם יְהוָה לְהִיּוֹת
 לּוֹ לַעֲבָדִים כָּל־שְׁמֹר שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וּמִחְזִיקִים בְּבְרִיתִי:

יום כפור קטן
 קצא
 וְהִבִּיאֹתֶיךָ אֶל־הָרֶקֶת קֹדֶשִׁי וְשִׁמְחִתִּיךָ בְּבֵית תְּפִלָּתִי
 עוֹלָתֶיךָ וְזִבְחֶיךָ לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־
 תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל־הָעַמִּים: נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה מִקִּבְּץ
 נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבֹּץ עָלָיו לְנִקְבְּצוֹ:

נאך דער הסטרה ווערדען פאם מפטיר דיעזע ברכות געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוֹר כָּל־הָעוֹלָמִים צְדִיק בְּכָל־
 הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנָּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמַּדְבָּר וּמְקַיֵּם שְׁכָל־דְּבָרָיו
 אֱמֶת וְצֶדֶק: נֹאמָן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְנֹאמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר
 אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא־יֵשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֹאמָן וְרַחֲמָן
 אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנָּאֻמָּן בְּכָל־דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה:

שִׁמְחָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַגָּבִיא עֲבָדֶךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד
 מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה יָבֹא וַיְגַל לִבְנוֹ עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנָּחֲלוּ
 עוֹד אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכָּפֶה
 גִּירוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ דָּוִד:

דאן העכט מאן דאז ספר תורה איין, דער חזן זאגט האלב קדיש אונד מאן בעטעט
 שמונה עשרה, דער יחיד זאגט ענינו ביא שומע תפלה, דער חזן פאר ברכת רפאינו
 וויא אן איינעם אנדערן תענית, דאן היער ווייסער:

לָכוּ וְנָשׁוּבָה אֵל יי כִּי הוּא טָרַף וַיִּרְפָּאנוּ יְךָ וַיַּחַבְּשֵׁנוּ:
 יַחֲיֵינוּ מִיּוֹמִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִימֵנוּ וְנִחַיָּה לְפָנָיו: כִּי
 לֹא עַל צֶדֶקוֹתֵינוּ אֲנִיחָנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי
 עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲדָנִי שְׁמַעְתָּ אֲדָנִי סְלַחְתָּ אֲדָנִי
 הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲרֵ לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי. כִּי שְׁמֶךָ
 נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

ג"ס השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקדם:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מְתַנַּהֵג בַּחֲסִידוֹת
 מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמּוֹ: מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן. מְרַבֵּה

מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת
עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ. לֹא כִרְעָתָם תִּגְמּוּל. אֵל הוֹרִיתָ
לָנוּ לֹאמַר (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. כָּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעֵנֹו מִקֶּדֶם. כָּמוֹ
שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יי בַּעֲנָן וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי:
וַיַּעֲבֹר יי עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא

יי | יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת:
נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפֹשֵׁעַ וְחַטָּאה וְנִקָּה:
וְסִלַּחַת לַעֲוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ
כִּי חָטֵאנוּ. מַחֵל לָנוּ מִלִּכְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אֵתָּה יי
טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאִיךָ:

אָנָּה יי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם תִּכּוֹן תִּפְלֹתֵנוּ קִטְרֶת לְפָנֶיךָ וְתוֹצִיא כְּאוֹר
צְדִיקָנוּ וּמִשְׁפָּטֵנוּ בַּצְּדִיקִים: אֲמַרְנוּ הָאֲזִינָה יי בִּינָה הִגִּינוּ:
בִּקְרָאנוּ עָנְנוּ אֱלֹהֵי צְדִיקָנוּ:

בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תִּרְחֵם יי עָלֵינוּ: לִי הִישׁוּעָה עַל עֲמָךְ
בִּרְכָתְךָ סֵלָה: יי צְבֹאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יי
צְבֹאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בּוֹטַח בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאֵנוּ:

סז סִלַּח נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה כְּגֹדֶל חֶסֶדְךָ וּכְאֲשֶׁר
נִשְׁאַתָּה לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנָּה וְשֵׁם נֶאֱמַר:

קסל וַיֹּאמֶר יי סִלַּחְתִּי כְּדָבָרְךָ:

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע פִּקּוּחַ עֵינֶיךָ וּרְאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר
אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמָךְ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל צְדִיקְתֵּינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סִלַּחָה
אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל
עִירְךָ וְעַל עַמָּךְ:

מִשָּׁאֵת כַּפִּי מִנְחַת עֶרֶב רָצָה נָא בְּכֶשֶׁר. תִּכּוֹן
 תִּפְלְתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ בָּתֵּם וּבִישׁוּר. בְּקִרְאִי עֲנֵנִי צוּרִי
 הַיּוֹם וּפְנֵה. כִּי אֲשֶׁר קִסַּל יְבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה:
 רֵיחַ נִיחַח אֲמַרִי פִי לְפָנֶיךָ צוּר עוֹלָמִים. (*) (חֲלָבִי וְדָמִי
 הִנְמַעַט בְּצוֹמִי תִמּוֹר חֲלָבִים וְדָמִים.) קִבֵּל הַגִּיּוֹן לִבִּי
 אֲשֶׁר עָרַכְתִּי זֶה כַּמָּה יָמִים: קִסַּל כַּחֲטָאֵת כָּאֲשֶׁם
 יְכַמְנָה: סִי דָרַשׁ נָא בְּיוֹם זֶה דּוֹרֵשִׁיךָ וְהַדָּרֵשׁ לָהֶם
 בְּנִיב שְׁפָתַיִם. שְׁעָה לְמַעֲמָדָם וְטַהֲרֵם כַּכֶּסֶף מִזָּקֶן
 שְׂבָעֵתַיִם. וְרָצָה שִׁיחָתָם כְּשֶׁה אַחֲרַת מִן הַצֵּאֵן מִן
 הַמָּאֲתַיִם: קִסַּל מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה: סִי כָלִיל
 וְעֹלָה תִחַנְתִּי תִחַשְׁבִּי וּמִשְׁטִינִי רִיב תָּרִיב. וְהוֹצִיָּא
 כָּאוֹר צִדְקִי טָרֵם יָבֵא הַשָּׁמֶשׁ וַיַּעֲרִיב. שְׁפוּךְ כַּמִּים
 לְבֹו בְּתִפְלָתוֹ כָּל אִישׁ וְהַקְרִיב. קִסַּל הַמִּקְרִיב קָרְבָּנוֹ
 לִי מִנְחָה: סִי יִשְׁרוֹן עֲמֶךָ יִשִּׁיר חֲסִדֶּךָ בְּטוֹב לֶקַח.
 הִטָּה אֱלֹוֹ אֲזִנֶּךָ וַיִּשְׁמַע וַיַּעֲנֶיךָ פָקַח. וְרָאָה כִּי טוֹב
 מִסִּתּוֹפֶךָ בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ. וַיִּפְקַח קִסַּל מִן הַבָּא בִידּוֹ
 מִנְחָה: סִי בָרֵב רַחֲמֶיךָ אֲמַרִי הַאֲזִינָה יְיָ הַגִּינִי בִינָה.
 וְאִם נָא מַצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהֵי קָדֶם מַעֲוֹנָה. וְלִקְחָתָּ
 מִנְחָתִי מִיָּדִי אֲשֶׁר הִבָּאת לָךְ בְּתַחֲנָה. קִסַּל וַיְהִי בַּעֲלוֹת
 הַמִּנְחָה: סִי שִׁדִּי לֹא מַצָּאנוּךְ שִׁגִּיא כַח לַעֲדָה מִקֶּדֶם
 קָנִיתָ. אַחֲרֵי הַמַּרְבָּה וְאַחֲרֵי הַמַּמְעִיט בְּשׁוּבוֹ נִפְשׁוֹ
 רָצִיתָ. אֲךָ יְכוֹן לְבֹו לְפָנֶיךָ בְּמִנְחָתוֹ בָּעֵת הַקְרִיב אוֹתָהּ:

(*) ווער ניכט געלאסעט האט, ואנט דיעזען איינגעשלאסענען ואטן ניכט.

קסל וזאת תורת המנחה: ^{סז} בהיות מזבחי ומקדשי על מכוננו וגבולו. היו מכפרים עלינו בשעירים העולים לגורלו. ועתה באשמתנו לו חפץ יי להמיתנו. לא קסל לקח מידנו עולה ומנחה: ^{סז} תחנונים ידבר עמך יבקש סליחה בלב מר. הנו מתיצב על מצור ועומד על המשמר. מהלך פניך לעת מנחת ערב ומצפה כפר. כי אמר. קסל אכפרה פניו במנחה: ^{סז} ירושלים עירך בנה ועריה מקצרה. אסורים רצוצים פתח ולחפשי הוצא. וערבה ליי מנחתם כימי עולם ותשוב ותרצה. קסל עוד פנות אל המנחה: ^{סז} ונפוצות ישראל לקבץ ירך שנית תוסף. פרועה עדרו תרעם בנה טוב תאסף. וישב מצרך וטהר את בני ישראל כזהב וככסף. קי"ח והיו ליי מגישי מנחה:

אל מלך יושב ביו לכל קראיך וייסע קצא.

ונשלמה פרים שפתינו: תכון תפלתנו קטרת לפניך משאת פנינו מנחת ערב: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגואלנו:

כרחם אב. ליי הישועה ביו ביום קראנו וייסע 192.

^{סז} אלהי בשור עמך מפחדך סמר. ותמיד עומד על משמר. ומצפה לעת מנחת ערב. כי אמר. קסל אכפרה פניו במנחה: ^{סז} להקשיב למשטינינו מאן תמאן. סאנו ברעש אל נא תהי סואן. ואם עונות תשמור הלא רבו. מאין קסל עוד פנות אל המנחה: ^{סז} ישראל עמך אשר בקר מאמין. אם בשמאל דחיתו קרבהו בימין. בא לשחר פניך. ויפקח מן קסל הבא בידו מנחה:

יום בפנר קטן קצג

ס"ו עורכי שוע משלמי פרים שפתותם. רצה והשלך
במצולות ים כל חטאתם. יערב לפניך שיחתם ורנתם:
קס"ב כחטאת וכעולה וכמנחה: ס"ז זכר פר פנים ושעיר
פנימי וחיצון. יהיו גא אמרינו לפניך לרצון. ותערב
מנחתנו כשה אחת מן הצאן. מן המאיתים: קס"ב ממשיקה
ישראל למנחה: ס"ז ראה כי אזלת ידנו ויושבי מרום
שחור. פסו אמונים ובכן לקחור. כבד פה וערל שפה:
קס"ב וישלחו בני ישראל בידו מנחה: ס"ז בדר גיב
שפתים כשחר פרוש. ענני ורפא מזבחך ההרום.
חלקת לשוני תערב כשמן לרום: קס"ב את העולה ואת
המנחה: ס"ז בית תפלתם מקום צקון לחשם. חשוב
בבמקום אשר יבשלו שם הכהנים את החטאת ואת
האשם: קס"ב ואשר יאפו את המנחה: ס"ז יצוה יי חסדו
קוממיות השיבני לגוי. לפאר מקום מקדשי לחדש
הדר זוי. וישב מצרף וטהר את בני לוי: קס"ב והיו ליי
מגישי מנחה: אל מלך יושב וכו' ביו לכל קוראיד.

מזב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: מזב יי לקניו לנפש תדרשנו:
מזב ויחיל ודומם לתשויעת יי: מזב לחסות ביי מבטח באדם:
מזב לחסות ביי מבטח בנדיבים: מזב וישר יי על פן יורה חטאים
בדרך: מזב יי למעוז ביום צרה ויודע חוסי בו: כי הוא ידע יצרנו
זכור כי עפר אנחנו: כי מזב יי לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו:
פזמון. כרחם אב ביו ביום קראנו.

בת עמי לא תחשה. ולא תשקוט בזעקה. ובמקום
עולה ואשר. תכין תחן חקרה. ליי מגישי מנחה
בצדקה: נשיא אלהים הנאמן. ראש צרים איתני.

השבים שחר וזמן. עמוד וערוך תחנוני. במקום
תמיד מימן. לשחר על קרבני. וכי האמין בי. ויחשבה
לו צדקה: ל"י יחידו למאה נחנן. ועקוד במזבח אבניו.
לפנות ערב חנן. והאל נשא פניו. לתמיד ערב מכונן.
להתרצות פני אדוניו. באיש לקח מלא חפניו. קטרת
סמים דקה: ל"י מפלל יושב אהל. הלן במקום משבח.
לרבו פדרים יהל. בהתקרב בבית זבח. ואם אין
קרבן ליהל. תמורם אערך שבח. ונבחר ל"י מזבח.
עשה משפט וצדקה: ל"י נאלמתי דומיה. מאין
עבודת כהנים. ואיך אשיר בשבירה. ואספו ל"י
אמונים. ועל כל זאת אודה יה. כי הוא נעלה בדינים.
לנו בשת הפנים. ולך הצדקה: ל"י חלק קרבנות
פדר. תפלתי תראה. בזכרי על הפדר. עבודת
משרתים באי היכל חדר בחדר. ושמעו מבשר
במראה. וזרחת לכם יראי שמי שמש צדקה: ל"י

אל בלך יושב ב"ו לכל קראיד.

חזן אח"כ יאמר עשרה כחמנא למספר עשרה מלמדות ועשרה הדבקות: קהל

רחמנא אדפר לן קימיה דאברהם רחמנא:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן קימיה דיצחק עקידא:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן קימיה דיעקב שלימא:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן זכותיה דיוסף צדיקא:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן קימיה דמשה נביא:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן קימיה דאהרן כהנא:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן קנאותיה דפינחס קנאה:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן קימיה דדוד משיחא:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן צלותיה דשלמה מלכא:	בדיל ויעבור:
רחמנא תוב מרוגזך ולא נהדר ריקם מן קדמך:	בדיל ויעבור:

יום כפור קטן קצד

אל מלך יושב וכו' כל קוראיו, דאן וידיו הגדול.

אלהינו ואלהי אבותינו. אל תעש עמנו פלה. תאחז
ידך במשפט. בבא תוכחה נגדך. שמינו מספרך אל
תמח. גשתך לחקור מוסר. רחמיה יקדמו רגוק.
דעות מעשים בשורה. קרב צדק מאליה. דורנו
בזעקנו לך. צו ישועתנו במסגיע. ותשיב שבות אהלי
תם. פתחיו ראה כי שמינו. זכור נמת לא תשכח
עדות מפי זרעו. חותם תעודה תתיר. סודך שים
בלמודך. טבור אגן הסהר. נא אל יחסר המזג. יה
דע את אשר ידעוך. מגר את אשר לא ידעוך. כי
תשיב לבצרון. לכוידים אסירי התקוה:

ודיו הגדול של רבינו נסים זצ"ל.

רבנו של עולם קדם כל דבר אין לי פה להשיב
ולא מצח להרים ראשי. כי מפני שעונותי רבו
מלמנות וחטאתי עצמו מספר. וכמשא כבד יכבדו
מפני. מתודה אני לפניך יי אלהי בכפיפת ראש.
בכפיפת קומה. בכניעת חיל. בחלישות כח.
בשבירות לב. בנמיכות רוח. בקדרה. בכריעה.
בהשתחויה. באימה. בבעת. ברדת. בזיע. בחלחול.
ביראה. במורא. אומר אני לפניך יי אלהי מקצת
מעשי הרעים. ומדרכי המכערים. וממעקלי
המקלקלים. לאמרם אי אפשר. לבררם אין כי כח.
לגלותם לא אעצר חיל. לדברם לא אדעם. להגידם
אני כדי לתבוע עליהם סליחה ומחילה וכפרה. מה

אֲנִי מֶה חַיִּי. אֲנִי הֶבֶל וְרִיק. אֲנִי רִמָּה וְתוֹלְעָה. אֲנִי
 עָפָר וָאֶפֶר. בּוֹשׁ אֲנִי מִחָטְאִי. וּמִכָּלִם אֲנִי מִפְּשָׁעִי.
 אֵין לִי פֶתַח־חַיִּים לְהַתְּנוּת לִפְנֵיךָ. גָּדוֹל עוֹנִי מִנְּשָׂא.
 עֲצֹמוֹ פְּשָׁעִי מִסִּפּוֹר. בִּשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי. כִּנְגֹב הַנִּמְצָא
 בַּמַּחְתָּרֶת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אִם עָמַדְתִּי לְפָרֵשׁ אֶת חָטְאִי
 וּלְבָאֲרָם. יִכְלֶה הַיּוֹמֵן וְהֵם לֹא יִכְלוּ. עַל אֵיזָה מֵהֶם
 אֶתְּבַע. וְעַל אֵיזָה מֵהֶם אֲבַקֵּשׁ. וְעַל אֵיזָה מֵהֶם אֶתְּוֹדֶה.
 עַל הַכָּלֵל אוֹ עַל הַפָּרִט. עַל הַנִּסְתָּרוֹת. אוֹ עַל הַנִּגְלוֹת.
 עַל הָרְאשׁוֹנוֹת. אוֹ עַל הָאַחֲרוֹנוֹת. עַל הַחֲדָשׁוֹת. אוֹ
 עַל הַיְשָׁנוֹת. עַל הַטְּמוּנוֹת אוֹ עַל הַנוֹדְעוֹת. עַל
 הַנִּזְכָּרוֹת אוֹ עַל הַנִּשְׁכָּחוֹת מִמֶּנִּי. יוֹדַע אֲנִי בְּעֲצָמִי
 שֶׁאֵין בִּי לֹא תוֹרָה וְלֹא חֻמָּה. לֹא דַעַת וְלֹא תְבוּנָה.
 לֹא צְדָקָה וְלֹא יִשְׁרוּת וְלֹא גְמִילוּת חֲסָדִים. אֲבָל אֲנִי
 סָכָל וְלֹא יוֹדַע. בָּעֵר וְלֹא מִבִּין. גִּזְלָן וְלֹא נֶאֱמָן. חַיִּב
 וְלֹא זָכָאִי. רָשָׁע וְלֹא צַדִּיק. רָע וְלֹא טוֹב. וְכָל מַעֲשִׂים
 רָעִים עָשִׂיתִי. וְגַם עֲבֵרוֹת רָעוֹת עָשִׂיתִי. וְאִם אַתָּה
 דִּן אוֹתִי כְּמַעֲשֵׂי. אוֹי לִי. וְיִ לִי. אֶהְיֶה עָלִי. אוֹיָה עַל
 נַפְשִׁי. וְאִם תִּבְקֵשׁ לְנִקּוּתִי. כְּמַטְהֵר וְכַמְצִירָה כֶּסֶף.
 לֹא יִשְׁאֵר מִמֶּנִּי מְאוּמָה. כִּי אֲנִי כָקֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה.
 וְכַעֲצִים יְבֹשִׁים לִפְנֵי הָאוֹר. כֶּסֶף סִיגִים מְצֻפָּה עַל
 חֲרָשׁ. הֶבֶל הַבָּלִים אֵין בּוֹ מִמֶּשׁ:

כִּמָּה אֶקְדֶּם אוֹ מָה רְפוּיָה אֲבַקֵּשׁ. כִּבְּן סוֹרֵר וּמוֹרָה
 הָיִיתִי. כְּעֶבֶד מוֹרֵד עַל אֲדוֹנָיו. כְּתַלְמִיד חוֹלֵק עַל

יום כפור קטן קצה

רבו. את אשר טהרת טמאתי. ואשר טמאת טהרתי:
את אשר הרתת אסרתי. ואשר אסרת הרתתי: את
אשר אהבת שנאתי. ואשר שנאת אהבתי: את אשר
הקללת החמרת. ואשר החמרת הקללתי: את אשר
קרבת רחקתי. ואשר רחקת קרבת: אך לא להכעיסך
נתפונתי. ובעיות מצח באתי לבקש סליחה מלפניך
שמתי פני כפלי העותי מצח פונדה וגשתי לפניך
בבשר פנים וכן כתוב ומצח אשר זונה חיה לך
מאנת הכלם:

רבונו של עולם לא על עצמי בלבד אני מתפלל
ומתודה כי אם בעדי ובעד קהליך העומדים לפניך.
ואף על פי שאני ראוי ולא זכאי להתודות על עצמי
וכל שכן על אחרים אבל כי דרכך להאריך אפק
ומדתך להעביר קצפק ומנהגך לרחם על בריותך
ובריותך לשבים אליך ומודים לפניך ועוזבים ומתנחמים
על פשעיהם ולא מכפיב אותם שכן כתוב מכסה
פשעיו לא יצליח ומודה ועוזב ירחם. ומציל את
נפשו מדינה של גיהנם:

רבונו של עולם מנהג בית דינך הצדק לא כמנהג
בתי דינין של בני אדם. שמדת בני אדם פשהוא
תובע את חברו בממון אל בית דין או אל השופט
אם יכפור ינצל מן הממון ואם יודה מתחייב לתן. ובית
דינך הצדק לא כן הוא אלא אם יכפור אדם או לו
ואוי לגפשו. ואם מודה ועוזב אתה מרחמהו:

רבונו של עולם לולי חטאינו ופשעינו לא היינו
 בושים ונכלמים. ועל מה היינו מתוודים כי אי אפשר
 לו לאדם לבקש על חטא והוא לא חטא. ולא יודע
 עז רחמיה אלא בהעבירה חטאת יריאיה ולא על עצמי
 בלבד אני מתודה כי אם בפערי ובעד כל קהלה: יהי
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח
 ותמחל לנו על כל עונותינו ופשעינו ותכפר לנו על
 כל חטאתינו:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם
 מתחנו שאלו אנחנו עיי פנים וקשי עורף לומר לפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי.
 העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו
 שקר. יעצנו רע. בזבנו. לצנו. מרדנו.
 נאצנו. סרדנו. עוינו. פשענו. צרדנו.
 קשינו עורף. רשענו. שחתנו. תעבנו.
 תעינו. תעתענו.

סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו: ואמה צדיק
 על כל הבא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשמנו מכל עם. בושנו מכל דור. גלה ממנו
 משוש. דוה לבנו בחטאינו. החבל אוינינו. ונסרע
 פארנו. זבול בית מקדשנו חרב בפעונינו. טירתנו
 היתה לשמה. יופי אדמתנו לזרים. פחנו לנכרים.
 ועדיין לא שבנו מפעויותינו. ודיך נעזי פנינו ונקשה

הַפְּלִיחוֹת וְהַרְחָמִים : צְדִיק אַתָּה יְיָ לְהַמִּית וּלְהַחְיֹת .
 אֲשֶׁר בְּיָדְךָ פְּקֻדּוֹן כָּל רוּחוֹת . חֲלִילָה לָּךְ זְכוֹנֵנוּ
 לְמַחֲוֹת . וַיְהִי נָא עֵינֶיךָ בְּרַחֲמִים עָלֵינוּ פְּקָחוֹת . כִּי
 לָךְ אֲדוֹן הַרְחָמִים וְהַפְּלִיחוֹת : אָדָם אִם בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה .
 אוֹ אֶלֶף שָׁנִים יִחְיֶה . מַה יִּתְרוֹן לוֹ כֹּלָּא הָיָה יִהְיֶה .
 בָּרוּךְ דִּין הָאֱמֶת מִמִּית וּמַחְיָה : בָּרוּךְ הוּא כִּי אֱמֶת
 דִּינוֹ . וּמִשׁוּמֵּט הַכֹּל בְּעֵינָיו . וּמִשְׁלָם לְאָדָם חֲשֻׁבוֹנוֹ
 וְדִינוֹ . וְהַכֹּל לְשִׁמּוֹ הוֹדִיָּה יִתְּנוּ : יִדְעֵנוּ יְיָ כִּי צָדֵק
 מִשְׁפָּטְךָ . תִּצְדֵּק בְּדַבָּרְךָ . וְתִזְכֹּר בְּשִׁפְטֶךָ . וְאִין
 לְהִרְהֹר אַחֵר מִדֶּת שְׁפָטְךָ . צְדִיק אַתָּה יְיָ וַיֵּשֶׁר
 מִשְׁפָּטְךָ : דִּין אֱמֶת . שׁוֹפֵט צָדֵק וְאֱמֶת . בָּרוּךְ דִּין
 הָאֱמֶת . שְׁכָל מִשְׁפָּטִיו צָדֵק וְאֱמֶת . נֶפֶשׁ כָּל חַי
 בְּיָדְךָ . צָדֵק מְלָאָה יְמִינְךָ וַיְדָךְ . רַחֵם עַל פְּלִטַת צֶאֱן
 יִדְךָ . וְתֹאמַר לַמַּלְאָךְ הַרְף יָדְךָ : גִּדֹּל הָעֶצֶה וְרַב
 הָעֲלִילָה . אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקָחוֹת עַל כָּל דֹּרְכֵי בְנֵי אָדָם .
 לָתֵת לְאִישׁ כְּדָרְכּוֹ וּכְפָרִי מַעֲלָלָיו : לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר
 יְיָ צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ : יְיָ נָתַן וַיִּי לָקַח . יְהִי שֵׁם יְיָ
 מְבֹרָךְ : וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתּוֹ :

ויען דאז קבר צונעמאכט איזט, ווירד מזמור מ"ט אונד אן זאלכען פאגען, ווא קיין תחנון
 איזט, מזמור ט"ז געזאגט, דאן זאגען דיא יתומים דיעזען קדיש, אונד קהל זאגט מיט
 ביז ויקרה.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֶלְמָא דְהוּא עֵתִיד
 לְאַתְחָדָתָא וּלְאַחֲיָא מִתָּיָא וּלְאַפְקָא לְחַיֵּי עֶלְמָא וּלְמַבְנֵי
 קִרְתָּא דִּירוּשָׁלַם וּלְשִׁכְלָל הִיכְלָה בְּגוּוּה . וּלְמַעַקֵּר

פעם אחת **שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :**

נ' פעמים **בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :**

ו' פעמים **יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים :**

פעם אחת **יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד :**

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ : **עֲנֵנוּ פֶתַח יִצְחָק עֲנֵנוּ :** **עֲנֵנוּ אֲבִיר**

יַעֲקֹב עֲנֵנוּ : **עֲנֵנוּ מִגֵּן דָּוִד עֲנֵנוּ :** **עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמְּרֻכָּבָה עֲנֵנוּ :** **עֲנֵנוּ**

הָעוֹנָה בַּעַת רְצוֹן עֲנֵנוּ : **עֲנֵנוּ הָעוֹנָה בַּעַת צָרָה עֲנֵנוּ :** **עֲנֵנוּ**

הָעוֹנָה בַּעַת רַחֲמִים עֲנֵנוּ : **עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ :** **רַחֲמָנָא עֲנִינָן :**

רַחֲמָנָא פְּרוּק . רַחֲמָנָא דִּיתְמָלִי רַחֲמִין עֲלֵן וְעַל כָּל אַנְשֵׁי בֵיתָנָא

וְעַל כָּל אַחְנָא בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַחֲשׁוּכָא לְנַהוּרָא אִפְקִנָן בְּדִיל שְׁמָךְ

רַבָּנִי : קְדִישׁ שְׁלָם

ווען ערב ראש חדש אן פרייטאג אדער שבת פעללט, זאגאך מאן אס דאָנערסטאג יום
כפור קטן מאכט, ווירד היער תחנון, דאן גאנץ קדיש געזאגט, נון פאלגט יענך יי ביום
צרה פאן זייטע מב אונד קדיש יתום.

פרשת נשיאים

כחוצ בשל"ה ונהג טוץ לקרוא בכל יום ויום וכן ר"ה ניסן דער יום ציומו מי"ג נשיאים של
חנוכה המוצא הכתובה בפכשת נשל. ולכך האדם ליטן ליזה דער כלדקה כפי השגת ידו. ולחזק
שקרא בכל יום נשיא של אותו יום יחזק חפלה קלרה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על
נשמתין קדישין דמתרחשין בצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצלאין על עמא קדישא
ישראל. רבש'ע תכנים ותעייל הנך ציפרא קדישא לאתר קדישא דאיתמר עלייהו
עיין לא ראתה אלהים זולתך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם אני
עבדך משבט (פלוגי) שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא
עלי כל ניצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדושת זה השבט להבין
ולחשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני חרעי חרע זרעי מעתה
ועד עולם אמן.

ביום א' דניסן ויהי ביזם פלזת משה להקים את המשכן וימשח
אתו ויקדש אתו ואת כל-כליו ואת המזבח ואת כל-כליו
וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם
הם נשיאי המשות הם העמדים על הפקדים: ויביאו את-

קִרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלֹת צֹב וּשְׁנֵי־עֶשְׂרֵי בָקָר עֶגְלָה עַל־שְׁנֵי הַנָּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת אֱהִל מוֹעֵד וְנִתְּתָה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבָדָתוֹ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֶגְלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם׃ אֶת־שְׁתֵּי הָעֶגְלֹת וְאֶת־אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבָדָתָם׃ וְאֶת־אַרְבַּע הָעֶגְלֹת וְאֶת־שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבָדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן׃ וּלְבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּפֶּתַח יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשִׂאִים אֶת־חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמֵּשִׁיחַ אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשִׂאִים אֶת־קִרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם וַיִּקְרִיבוּ אֶת־קִרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ׃ ס וַהֲיוּ הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קִרְבָּנֵי נְחֹשֶׁת בֶּן־עֲמִינָדָב לְמִשְׁחָה יְהוּדָה׃ וְקִרְבָּנֹו קֶעֱרֵת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַמִּנְחָה׃ כָּה אֶחָת עֲשֶׂרָה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת׃ פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לָעֹלָה׃ שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת׃ וּלְזִבְחַ הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵלִים חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבֵּן נְחֹשֶׁת בֶּן־עֲמִינָדָב׃ יְהִי רָצוֹן

ביום ב' דניסן ביום השני הקריב נתנאל בן־צווער נשיא שֶׁשָּׁבֶר׃ הקריב אֶת־קִרְבָּנֹו קֶעֱרֵת כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַמִּנְחָה. כָּה אֶחָת עֲשֶׂרָה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת. פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שָׁנָתוֹ לָעֹלָה. שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת. וּלְזִבְחַ הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵלִים חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבֵּן נִתְנָאֵל בֶּן צווער. יְהִי רָצוֹן

ביום ג' דניסן ביום השלישי נשיא לְבִנְיָמִן אֵלִיאָב בֶּן־חֵלֶן׃ קִרְבָּנֹו וכו'. זֶה קִרְבֵּן אֵלִיאָב בֶּן חֵלֶן.

ביום ד' דניסן ביום הרביעי נשיא לְבִנְיָמִן אֵלִיצוֹר בֶּן־שְׁדִיאוֹר׃ קִרְבָּנֹו וכו'. זֶה קִרְבֵּן אֵלִיצוֹר בֶּן שְׁדִיאוֹר. יְהִי רָצוֹן

ביום ה' דניסן ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמאל בן-
 צורישידי: קרבנו וכו'. זה קרבן שלמאל בן צורישידי. יהי רצון
 ביום ו' דניסן ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן-דעואל:
 קרבנו וכו'. זה קרבן אליסף בן דעואל. יהי רצון
 ביום ז' דניסן ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן-
 עמיהוד: קרבנו וכו'. זה קרבן אלישמע בן עמיהוד. יהי רצון
 ביום ח' דניסן ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-
 פדהצור: קרבנו וכו'. זה קרבן גמליאל בן פדהצור. יהי רצון
 ביום ט' דניסן ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אביהן בן-גדעני:
 קרבנו וכו'. זה קרבן אביהן בן גדעני. יהי רצון
 ביום י' דניסן ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי:
 קרבנו וכו'. זה קרבן אחיעזר בן עמישדי. יהי רצון
 ביום י"א דניסן ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל
 בן-עכרן: קרבנו וכו'. זה קרבן פגעיאל בן עכרן. יהי רצון
 ביום י"ב דניסן ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן-
 עינן: קרבנו וכו'. זה קרבן אחירע בן עינן. יהי רצון
 זאת הנפת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל
 בקערת כסף שתים עשרה מזרק-כסף שנים עשר כפות זהב
 שתים עשרה: שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים
 המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע-מאות בשקל
 הקדש: כפות זהב שתים-עשרה מלאת קמח עשרה עשרה
 הפך בשקל הקדש כל-זהב הכפות עשרים ומאה: כל-הבקר
 לעלה שנים עשר פרים אילם שנים-עשר כבשים בני-שנה
 שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחמאת: וכל
 בקר וזבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם שלשים עתדים
 שלשים כבשים בני-שנה שלשים זאת הנפת המזבח אחרי המשח
 אתו: ובבא משה אל-אהל מועד לדבר אתו וישמע את-הקול
 מדבר אליו מעל הפפרת אשר על-ארץ העדרת מבין שני
 הפרבים וידבר אליו: וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-
 אהרן ואמרת אליו בהעלותך את-הנזרת אל-מול פני הקטלה

קצח

פרשת נשיאים

וַאֲדָמוּ שְׁבַע הַנְּרוֹת: וַיַּעַשׂ בֶּן אֱהֲרֹן אֶל-מֹל פָּנָיו הַמְּנוֹרָה הַעֲלָה
נֶרְתִּיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנוֹרָה מִקְשָׁה
זָהָב עַד-יִרְכָּה עַד-פְּרָחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמֶּרְאֶה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה בֶּן עֲשָׂה אֶת-הַמְּנוֹרָה: יְהִי רָצוֹן

סדר ספירת העומר

זכר לילה קודם טיהחיל הנכונה יאמר:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם י"ה ברה
ביחודא שלים בשם כל ישראל הנני מקיים מצות עשה של ספירת העומר כמו
שכתוב בתורה וספרתם לכם מסחרת השבת מיום תביאכם את עומר התנופה
שבע שבתות תמימות תהיינה עד מסחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום
והקרבתם מנחה חדשה ליי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי (יכין יו"ד ה"א וא"ו ה"א) אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל סְפִירַת הָעוֹמֶר: כ"ח צנימטריא אד"י

הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לָעוֹמֶר: יום צנימטריא כ"ו עם הכולל
כמנין א"ל

יהוה יהוה חסד שבחסד

הוי"ה

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו
ותן חלקנו בתורתך:

צלמנלח יכוין חיצה חללים ולוח י מן ישמחו. צתפלת כצי נחוניא יכוין חיצה חלל ולח"כ יאמר
כצש"ע ויכוין זכר לילה ספירה פלוני השייך לחותו לילה:

למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה; לדעת
בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו
וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים
אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו
אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:

לח"כ חלמך זה ומכוין זכר לילה חיצה לחס:

"אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה: קבל דנת עמך שגבנו מדרנו
נזרא: נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם: ברכם מדרם דחמי צדקתך
תמיד גמלם: חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך: יחיד גאה לעמך מנה
זוכרי קדושתך: שועתינו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות: ב"ש"כ"מ"ל"ו:

ולאמר כך יאמרו:

רבונו של עולם אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי לטהרנו מקליפותינו ומטומאותינו כמו שכתוב בתורה וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתכם את עומר הענפה שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרנו חמשים יום כדי שיטהרו נפשות עמך ישראל מזוהמותם. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו שבזכות הספירה שספרתי יתוקן מה שפגמתי בספירה (פלוני כסייד ללותו כלילכ) ואטהר ואתקדש בקדושה של מעלה אמן פלה:

היום חמשה עשר יום שהם שני שבועות
יום אחד לעומר: הרחמן י
עמים נא חסד שבתפארת
היום ששה עשר יום שהם שני שבועות
ושני ימים לעומר: הרחמן י
אלהים נבור גבורה שבתפארת
היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות
ושלשה ימים לעומר: הרחמן י
יודוך דורשי ת"ת שבת"ת
היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות
וארבעה ימים לעומר: הרחמן י
עמים יתנך נצח שבת"ת
היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות
וחמשה ימים לעומר: הרחמן י
כלם כבבת הוד שבת"ת
היום עשרים יום שהם שני שבועות
וששה ימים לעומר: הרחמן י
ישמחו שפרס יסוד שבת"ת
היום אחד ועשרים יום שהם שלשה שבועות לעומר: הרחמן י
וירננו נג"ד יב"ש מלכות שבת"ת
היום שנים ועשרים יום שהם שלשה שבועות ויום אחד לעומר:

הרחמן י
לאומים ברכם חסד שבנצח
היום שלשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושני ימים לעומר:

הרחמן י
כי מהרם גבורה שבנצח
היום ארבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושלשה ימים לעומר:

הרחמן י
תשפוט רחמם ת"ת שבנצח

היום שני ימים לעומר: הרחמן י
יחננו בכח גבורה שבחסד
היום שלשה ימים לעומר: הרחמן י
וגברנו גדולת ת"ת שבחסד
היום ארבעה ימים לעומר: הרחמן י
נצח שבחסד יאר ימינך
היום חמשה ימים לעומר: הרחמן י
סניו תתור הוד שבחסד
היום ששה ימים לעומר: הרחמן י
אתנו צדורה יסוד שבחסד
היום שבעה ימים שהם שבוע אחד לעומר: הרחמן י
סלה אב"ג ית"ך מלכות שבחסד
היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד לעומר: הרחמן י
לדעת קבל חסד שבגבורה
היום תשעה ימים שהם שבוע אחד ושני ימים לעומר: הרחמן י
בארץ רנת גבורה שבגבורה
היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלשה ימים לעומר: הרחמן י
דרכך עמך ת"ת שבגבורה
היום אחד עשר יום שהם שבוע אחד וארבעה ימים לעומר: הרחמן י
בכל שנכנו נצח שבגבורה
היום שנים עשר יום שהם שבוע אחד וחמשה ימים לעומר: הרחמן י
גוים סרגנו הוד שבגבורה
היום שלשה עשר יום שהם שבוע אחד וששה ימים לעומר: הרחמן י
ישועתך גורא יסוד שבגבורה
היום ארבעה עשר יום שהם שני שבועות לעומר: הרחמן י
יודוך קר"ע שפ"ן מלכות שבגבורה

מפירת העומר

קצט

היום חמשה ושלשים יום שהם חמשה

שבועות לעומר: הרחמן א

עמים הק"ב טנ"ע מלכות שבהוד

היום ששה ושלשים יום שהם חמשה

שבועות ויום אחד לעומר:

הרחמן ב

כולם יהוד חסד שביסוד

היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה

שבועות ושני ימים לעומר:

הרחמן ג

ארץ נאה גבורה שביסוד

היום שמונה ושלשים יום שהם חמשה

שבועות ושני ימים לעומר:

הרחמן ד

נתנה לעמך ת"ת שביסוד

היום תשעה ושלשים יום שהם חמשה

שבועות וארבעה ימים לעומר:

הרחמן ה

יכולה פנה נצח שביסוד

היום ארבעים יום שהם חמשה שבועות

וחמשה ימים לעומר: הרחמן ו

יברכנו זוכרי הוד שביסוד

היום אחד וארבעים יום שהם חמשה

שבועות וששה ימים לעומר:

הרחמן ז

אלהים קדושך יסוד שביסוד

היום שנים וארבעים יום שהם ששה

שבועות לעומר: הרחמן ח

אלהינו י"ל פז"ק מלכות שביסוד

היום שלשה וארבעים יום שהם ששה

שבועות ויום אחד לעומר:

הרחמן ט

יברכנו שועתינו חסד שבמלכות

היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה

שבועות ושני ימים לעומר:

הרחמן י

אלהים קבל גבורה שבמלכות

היום חמשה וארבעים יום שהם ששה

שבועות ושלשה ימים לעומר:

הרחמן יא

ויראו ושמע ת"ת שבמלכות

היום חמשה ועשרים יום שהם שלשה

שבועות וארבעה ימים לעומר:

הרחמן יב

עמים צדקתך נצח שבנצח

היום ששה ועשרים יום שהם שלשה

שבועות וחמשה ימים לעומר:

הרחמן יג

מיישור תמיד הוד שבנצח

היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה

שבועות וששה ימים לעומר:

הרחמן יד

ולאומים נמלם יסוד שבנצח

היום שמונה ועשרים יום שהם ארבעה

שבועות לעומר: הרחמן יו

בארץ בט"ר צת"נ מלכות שבנצח

היום תשעה ועשרים יום שהם ארבעה

שבועות ויום אחד לעומר:

הרחמן יז

תנחם חסין חסד שבהוד

היום שלשים יום שהם ארבעה שבועות

ושני ימים לעומר: הרחמן יח

סלה קדוש גבורה שבהוד

היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה

שבועות ושלשה ימים לעומר:

הרחמן יט

יודוך ברוב ת"ת שבהוד

היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה

שבועות וארבעה ימים לעומר:

הרחמן כ

עמים טובך נצח שבהוד

ל"ג בעומר

היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה

שבועות וחמשה ימים לעומר:

הרחמן כא

אלהים נהל הוד שבהוד

היום ארבעה ושלשים יום שהם ארבעה

שבועות וששה ימים לעומר:

הרחמן כב

יודוך עדת יסוד שבהוד

דיום ששה וארבעים יום שדם ששה
שבועות וששה ימים לעומר:

הרחמן ל

אפסי תעלומות יסוד שבמלכות

היום תשעה וארבעים יום שדם שבע

שבועות לעומר: הרחמן ה

ארץ שק"ו צי"ת מלכות שבמלכות

דיום ששה וארבעים יום שדם ששה
שבועות וארבעה ימים לעומר:

הרחמן ם

נצח שבמלכות אותו צעקתני

היום שבעה וארבעים יום שדם ששה

שבועות וחמשה ימים לעומר:

הרחמן ם

הוד שבמלכות

כל יודע

צדוק הדין

ביא איינער יעמאנר בעטרע 55 ענדען איבלען נאכריכט זאנט מאן דיעזע ברכה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בְּיָדֶיךָ הָאֵמֶת:

ווער אין דרייסיג טאנען ניכט אויף דעם בית עלמין נעוועזען איזט, זאנט, ווען ער פיער
עללען פאן דען גראבערן איזט, דיעזע ברכה:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם
בְּיָדָיו. וְזָן וּבְלִפְלֵי אֶתְכֶם בְּיָדָיו. וְהִמִּית אֶתְכֶם בְּיָדָיו.
וְיִוְדַע מִסֵּפֶר כָּלְכֶם בְּיָדָיו. וְעֵתִיד לְהַחְיֹר וּלְהַחְיֹתְכֶם
בְּיָדָיו. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֵה הַמֵּתִים:**

דאן זאנט מאן אתה גבור בין להחיות מתים פאן שמונה עשרה זייטע 30.

ווען מאן דאז מת צום בית הקברות ברינגט, ווירד דיעזעס געזאנט:

**הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט. אֵל אֱמוּנָה
וְאֵין עָוֹל צַדִּיק וְיֵשֶׁר הוּא: הַצּוֹר תָּמִים בְּכָל פֶּעַל. מִי
יֹאמַר לוֹ מָה תַּפְעֵל. הַשְׁלִיט בְּמַטָּה וּבְמַעַל. מִמִּית
וּמַחְיֶה מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל: הַצּוֹר תָּמִים בְּכָל מַעֲשֵׂה.
מִי יֹאמַר לוֹ מָה תַּעֲשֶׂה. הָאוֹמֵר וַעֲשֶׂה. חֶסֶד חֲנָם
לָנוּ תַּעֲשֶׂה. וּבִזְכוֹת הַנֶּעֱקָד כִּשָּׁה. הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֶׂה:
צַדִּיק בְּכָל דְּרָכָיו הַצּוֹר תָּמִים. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמְלֵא רַחֲמִים.
חֲמֹל נָא וְחַס נָא עַל אָבוֹת וּבָנִים. כִּי לֹךְ אֲדוֹן**

יום כפור קטן

קצו

עֲרִפְנוּ. לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
אֲנִיחֵנו וְלֹא חָטְאנוּ אֲבָל אֲנִיחֵנו חָטְאנוּ: אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ וְכוּ'

לְעֵינֵינוּ עֲשִׂקוּ עֲמָלָנוּ. מִמָּשָׁךְ וּמִמָּדָט מִמֶּנּוּ. נָתַנוּ
עָלָם עָלֵינוּ. סָבְלָנוּ עַל שְׂכָמָנוּ. עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ.
פֶּדֶק אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ. קָרְאוּךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. רַחֲמֶת מִמֶּנּוּ בַּעֲוִיָּנוּ. שִׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. תָּעִינוּ
וְאַבְדָּנוּ: וְעַד־יֵין לֹא שִׁבְנוּ מִטַּעוֹתֵינוּ וְהֵיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ
וְנִקְשָׁה עֲרִפְנוּ. לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
צְדִיקִים אֲנִיחֵנו וְלֹא חָטְאנוּ. אֲבָל אֲנִיחֵנו חָטְאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ וְכוּ'. וְאַתָּה צְדִיק וְכוּ'.

אֵל אֲרֶךְ אַפִּים אַתָּה. וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרָאתָ. וְדָרְךָ תְּשׁוּבָה
הוֹרִית: גִּדְּלַת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. תִּזְכֹּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יִדִּידֶיךָ:
תִּסָּן אֱלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן
וּבְתַפִּלָּה פָּנֶיךָ נִקְדָּם. כְּהוֹדַעְתָּ לָעָנוּ מִקֶּדָם: מִחֲרוֹן אַפֶּךָ שׁוּב.
כִּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כְּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נִחְפָּה וְנִתְּלוּנָן. כִּי־וַיֵּרֶד יְיָ
בְּעָנָן: תַּעֲבֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחָה אָשָׁם. כִּי־וַיִּתְּצַב עִמּוֹ שֵׁם:
תִּאֲזִין שׁוֹעֲתֵנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאֲמָר. כִּי־וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשֵׁם
נִאֲמָר.

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת:
נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂאָ עוֹן וּפִשְׁעַ וְחַטָּאה וְנִקְהָ:
וְסִלַּחַת לְעוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ
כִּי חָטְאנוּ. מַחֵל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פִשְׁעָנוּ: כִּי אַתָּה
אֲדֹנֵי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קָרְאִיךָ:

חָטְאנוּ צוּרְנוּ סִלַּח לָנוּ יוֹצֵרְנוּ:

פּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה מֵאַרְעָא וְלֹא־תָבָא פּוֹלְחָנָא דְּשָׁמַיָא
לְאַתְרָהּ. וַיִּמְלִיךְ קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתָהּ וַיִּקְרָהּ:
בְּחַיִּיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא
וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְתַבְּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמָהּ דְּקוֹדֶשׁא
בְּרִיךְ הוּא. לְעָלַם מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא דְּאַמִּירָן בְּעָלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

קסל יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

סז יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קסל עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

סז עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

נאך דער קבורה רייסט מאן גראו אויס, ווירפט עס הינטער זיך אונד זאגט:

וַיִּצְּצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ: (אייניגע זאגען: זְכוּר כִּי עָפָר
אֲנַחְנוּ:)

דאן וועסט מאן זיך דיא הענדע, זעצט זיך דרעאמאל אונד זאגט ויהי נועם וגו' ביז
בישועתי, הערנאך דיעזעס:

בִּלְע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמַחָה אֲדָנִי אֱלֹהִים דְּמַעָּה מֵעַל
כָּל פָּנִים וְחִרְפַּת עַמּוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יִי דְּיָבֵר:

ביים וועננעהען סאם אבל זאגט מאן:

הַמָּקוֹם יִנָּחֵם אוֹתָךְ: (צו סעהרערען אַתְּכֶם) בְּתוֹךְ שְׂאֵר
אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם:

תפלה בבית האבל על הנפטר רא

אחר הלימוד ואמירת תהלים קודם קדיש.

על איש יאמר לשון זכר ועל אשה לשון נקבה.

אנא יי מלך מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי או פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתוח לה שערי רחמים וחסד ושערי גן עדן ותקבל אותה באהבה וחבה ושלח לה מלאכך הקדושים להוליכה ולהשיבה תחת עץ החיים אצל נשמת הצדיקים והצדקניות חסידים וחסידות להנות מזיו ושכינתך ולהשביעה מטובך הצפון לצדיקים והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ושלוש בדכתיב יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכחו וכתוב יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם וכתוב אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך ותשמור אותו מחיבוש הקבר ומרימה ותולעה ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו כי אין אדם צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא חבור לו זכויותיו וצדקותיו אשר עשה ותשפיע לו לנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרב טוב הצפון לצדיקים דכתיב מה רב טובך אשר צפנת ליראיך וכתוב שומר כל עצמותיו אחת מהגה לא נשברה וישכון בטח בדד ושאנן מפחד רעה ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהי צרורה בצרור החיים ולהחיותו בתחיית המתים עם כל מתי ישראל אמן.

קדים לרצון

סדר תפלת הדרך

זוהי אויף רייווען איינעם, זאלל ביא זיינער ערסטען ענטפערנינג, אונגעפעהר איינער האלבען שטונדע ווייט, דאן יעדען טאג איינמאל דיעזעס געבעט פעררייכטען.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתוליכנו לשלום ותצמידנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז חפצנו לחיים ולשמחה ולשלום. ותצילנו מכף כל אויב ואורב בדרך. ומכל מיני פורעניות המתרגשות לבוא לעולם: ותשלח ברכה במעשה ידינו. ותתנו לנו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואנו: ותשמע קול תחנונינו. כי אל שומע תפלה ותחנון אתה. ברוך אתה יי שומע תפלה:

דרייטמאל ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב באשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחננים:

יכון ראם כ"ס רפאל אוריאל מיכאל. וגבריאל כלל צמח סלהים מדה הגבורה:

דרייטמאל ויפגעו ויהי חמת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: דרייטמאל המלאך הגואל

סדר תפלת הדרך

דרייטאל לישועתך קויתי יי: דרייטאל הנה אנכי שלח מלאך
לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הבנתי:

ולומר ג"פ ברכת כהנים ח"פ ויהי נועם ויכין כפוקב"י מלאכי ויצו"ה ל"ך ס"פ ויהי
והול סס מסוגל לשמירה:

דאן דרייטאל יברכך ה' וישמרך אונד זיעבענמאל ויהי נועם אונד דאן

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: במחו ביי
עדי-עד כי ביה יי צור עולמים: יי עז לעמו יתן יי וברך את עמו
בשלום: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
אשרי אדם בומח בך: יי הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו: ויכין
בר"ת יב"ק. דאן זאנט מאן:

קבא שיר למעלות אשא עיני אל-הרים מאין יבא
עזרי: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: אל-יתן למוט
רגלך אל-ינזם שמרך: הנה לא ינום ולא יישן שומר
ישראל: יי שמרך יי צלך על-יד מינך: יומם השמש
לא-יכבה וירח בלילה: יי שמרך מכל-דע ישמר
את-נפשך: יי שמר-צאתך ובואך מעתה ועד-עולם:
מגדל עוז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב: בשם יי אלהי
ישראל מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל. ומלפני
אוריאל. ומאחורי רפאל. ועל ראשי שכינת אל:

בעפאר מאן אין איינע שטאדט הינאין געהט, בעטעט מאן:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתבניסני לפרך הנה
לשלום:

ווען מאן דארין איזט, זאנט מאן:

מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי שהבנסתני לפרך הנה
לשלום:

ווען מאן הינאויס געהען ווילל, זאנט מאן:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתוציאני מפרך זה
לשלום:

ויען מאן שאן הערויס איזט, זאגט מאן:

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁהוֹצֵאתַנִי מִכְּרֶךְ זֶה לְשָׁלוֹם. וְהַשֵּׁם שְׁהוֹצֵאתַנִי לְשָׁלוֹם בֵּן תּוֹלִיכֵנִי לְשָׁלוֹם. וְתַסְמְכֵנִי לְשָׁלוֹם. וְתַצְעִידֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַצִּילֵנִי מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדֶרֶךְ:
אן ערב שבת ואלל מאן נישט מער אלס דרייט מיילען רייען.

דיני תפלת הבינונו

צטעט הדחק כגון שהוא צריך לו שהיה עומד במקום שערך ויכל מן יפסיק לו שלא יוכל להתפלל בכוונה תפלה ארוכה שאין דעתו מיושבת עליו כל כך או שהשעה עוברת מתפלל אחר שלש ראשונות הבינונו ואומר אחרים שלש אחרונות. ולריך לאחריה מעומד. וכשיגיע לציטו או שרח לו אח"כ והשייטת דעתו ח"ל לחזור ולהתפלל (צפורת חוצה אלס לא צחורת נדבה). ואינו מתפלל הבינונו צימות הגשמים ולא צמ"ש וי"ט. ולאחרים צחלה אדני שפתי תפתח וכו' בא"י או"א אלהי אברהם וכו' עד האל הקדוש ואח"כ אומרים נוסח זה:

הַבִּינֵנִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְדַעַת דְּרָכֶיךָ. וּמֹל אֶת לִבֵּנוּ לִירְאָתְךָ. וְתַסְלַח לָנוּ לְהִיּוֹת גְּאוּלִּים. וְרַחֲקֵנוּ מִמִּכָּאוֹב וְדַשִּׁנֵּנוּ בִּנְאוֹת אֶרֶץ. וְנַפְוִצוֹתֵינוּ מֵאֶרְבַּע תְּקִיפִין. וְהַתּוֹעִים עַל דַּעְתְּךָ יִשְׁפֹּטוּ וְעַל הַרְשָׁעִים תִּנִּיף יָדֶיךָ. וְיִשְׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּבִנְיַן עִירְךָ. וּבִתְקוּן הַיִּכְלָה וּבַצְמִיחַת קָרֵן לְדוֹד עֲבָדְךָ. וּבַעֲרִיכַת נֵר לְבָן יְשִׁי מְשִׁיחָךָ. מָרָם נִקְרָא אַתָּה תַעֲנֶנָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: רַצָּה וכו'

כך הוא הנוסחא בגמרא שבידינו:

דיני קדיש וברכו

למי שאינו יוכל להתפלל עם הצבור

ויען יעמאנד אהנע מנין בעטעט אדער צו שפעט אים ברה"ב געקאממען איזט אונד נישט מער קדיש וברכו אדער קדושה געהאָרט האט, זאגט ער טאלגענדעס נאך תחנון:

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם ברכו של שחרית:

וְעַתָּה יְגַדֵּל נָא כַח אֲדָנִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: וְהַתְגַּדַּלְתִּי וְהַתְקַדַּשְׁתִּי וְנוֹדַעְתִּי לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים וְיִדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ: בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלָּתְךָ מְאוֹד הוּד וְהָדָר לְבָשֶׁת: לְהוֹי שְׁמָה דִּי אֱלֹהֵי מְבָרַךְ מִן עֲלָמָא וְעַד עֲלָמָא דִּי חֲכָמָתָא וּגְבוּרָתָא דִּי לִיהּ הִיא:

דיני קריש וברכו

אמר רבי יהושע בן לוי כל העונה אמן והא שמייה רבא מברך
לעולם ולעלמי עלמאי בכל כחו קורעין לו גזר דינו שנאמר
בפרוע פרעות בישראל בהתנבב עם ברכו יי: מה טעם בפרוע
פרעות משום דברכו את יי:

אמר רבי שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל כחו פותחין לו
שערי גן עדן שנאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים.
אל תקרי שומר אמונים אלא שאומרים אמונים:

ווער ברכו ניצט געהאָרט האט, זאגט דיעזעס נאך תחנון:

זה אומר אני במקום ברכו דשחרית:

בפרוע פרעות בישראל בהתנבב עם ברכו יי: קומו ברכו
את יי אלהיכם מן העולם ועד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם
על כל ברכה ותהלה: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:
ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו וברוך שם
כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: אמר רבי
עקיבא בכל יום מלאך אחד עומד באמצע הרקיע בשחרית
ואומר יי מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד עד שמגיע לברכו.
ובשמגיע לברכו חיה אחת ששמה ישראל וחקיך על מצחה
ישראל עומדת באמצע הרקיע ואומרת בקול רם ברכו את יי
המבורך וכל גדודי מעלה עוזין ברוך יי המבורך לעולם ועד:

אנשטאטט קדושה פאן שחרית זאלל מאן דיעזעס נאך תחנון זאגען:

זה אומר אני במקום קדושה דשחרית:

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יי
מקדשכם: שרפים עומדים ממעל לו שש בנפים שש בנפים
לאחד בשתיים יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו ובשתיים יעופף:
וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
הארץ כבודו: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך
כבוד יי ממקומו: ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:
בשעלה משה למרום מצא כת אחת אומרת קדוש קדוש קדוש
יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: וכת אחת אומרת ברוך כבוד
יי ממקומו: וכלם עונים בפה אחד ואומרים ימלך יי לעולם
אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

אנשטאטס גאנץ קדיש פאר עלינו זאלל מאן ערסט ועתה יגדל זאנען, וויא אבען ביז דברכו ה', דאן זאגט מאן:

זה אומר אני במקום קדיש שלם.

אמר רבי יהושע בן גדיא כל מי שעונה אמן בעולם הזה וזכה ועונה אמן לעולם הבא שנאמר ברוך יי לעולם אמן ואמן. אמן בעולם הזה ואמן בעולם הבא:

צו מנחה אנשטאטס חצי קדיש זאגט מאן:

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם מנחה.

ועתה יגדל נא פח אדני כאשר דברת לאמר: והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי: ברכי נפשי את יי אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: להוי שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די ליה היא:

תניא אמר רבי יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך והגיע זמן תפלת מנחה ונכנסתי לחרבה אחת מחרבות ירושלים להתפלל. בא אליהו זכור לטוב ושמר על הפתח. אמר לי מה קול שמעת בחרבה זו. אמרתי שמעתי בת קול שמנהמת פיונה ואמרת אוי שהחרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגלתי את בני לבין אמות העולם. אמר לי בכל יום ויום אומרת כך וכשישרא נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ואומרים אמן יהא שמיא רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי הקדוש ברוך הוא מנענע בראשו ואומר אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך ומה לו לאב שהגלה את בניו ואוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם: אמר רבי שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל כחו פותחין לו שערי גן עדן שנאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים. אל תקרי שומר אמונים אלא שאומרים אמונים:

צו מנחה אנשטאטס קדושה זאגט מאן פאן אבען ולא תחללו, דאן דיעזעם:

זה אומר אני במקום קדושה של מנחה.

אמרו עליו על סגדלפון שהוא גבוה יותר מחביריו מהלך חמש מאות שנה ועומד אחורי מרפבה וקושר פתרים לקונו ומשביע את הפתח ועולה ויושב בראש אדונו ובשעה שיוצא

דיני קדיש וברכו

הפֿתַּח כָּל חֵילי מָרוֹם נִרְתַּתִּין וּמִזְדַּעְזְעִין וְחַיִּוֹת הַזְּמָמוֹת וּמִנְהָמוֹת
פֶּאֶרִי בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עֲזִינִן וְאוֹמְרִים קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת
מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: וּבְשָׁעָה שְׂמִיגִיעַ לְכַסֵּא מִתְגַּלְגָּלִים גִּלְגָּלֵי
הַכֶּסֶּא וּמִתְרַעֲשִׁין אֲדֹנֵי שְׂרָפָה וְכָל רִקִּיעִין אוֹחֲזוֹתָם חֲלָחֵלָה
וּבְשָׁעָה שֶׁהוּא עוֹבֵר עַל כֶּסֶּא כָּל חֵילי מָרוֹם וְכִתְרַת הַכְּבוֹד שֶׁלּוֹ
פּוֹתֲחִין פִּיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: בֵּא וְרֵא הַכֶּסֶּא
גְּדוּלָּתוֹ וְשִׁבְחוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּשָׁעָה שְׂמִיגִיעַ הַפֿתַּח
לְרֹאשׁוֹ מִחֲזִיק עֲצָמוֹ לְקַבֵּל הַפֿתַּח מִעֲבָדָיו וְכָל חַיִּוֹת וְשָׂרָפִים
וְגִלְגָּלֵי הַמֶּרְכָּבָה וְכַסֵּא הַכְּבוֹד וְהַיְלִי מַעֲלָה וּמַטָּה מִתְגַּדְּלִין
וּמִתְגַּבְּרִין וּמִתְגַּאֲזִין וְנוֹתְנִים הוֹד וְהָדָר וּמִמְלִיכִים כָּלֶם בְּפֶה אֶחָד
וְאוֹמְרִים יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צו מעריב אנשטאטט ברכו זאנט מאן דיעזעס גלייך נאך ודוא רחום.

זה אומר אני במקום ברכו של ערבית.

חַיָּה אַחַת יֵשׁ בְּרִקִּיעַ פֶּשֶׁהוּא יוֹם אוֹת אֶמֶת בְּמִצְחָהּ וַיִּזְדַּעֵן
הַמַּלְאָכִים שֶׁהוּא יוֹם וְלַעֲרֵב אֶמוֹנָהּ בְּמִצְחָהּ וַיִּזְדַּעֵן שֶׁהוּא לַיְלָה
וּבְכָל פֶּעַם אוֹמְרַת בְּרַכּוֹ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ וְכָל גְּדוּדֵי מַעֲלָה עֲזִינִן
בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

דיני וסדר ברכת הלבנה

ווען דיא לבנה וועהרענדט מאן דיא ברכה זאנט טיט וואלקען בערעקט ווירד, זאנט מאן
דעננאך דיא ברכה ווייטער. איין אבל אין דער שבעה דארף דיא לבנה נישט מקדש
זיין, ווען אבער דיא שבעה ביז צום צעהנטען טאג דעם מאנאטס נישט אויס ווירד, פוס
ער זיא אין דער שבעה מקדש זיין.

בעפאר טאן דיא לבנה מקדש איזט, זאנט מאן:

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהָ בְּמִרוֹמִים: הַלְלוּהָ
כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהָ כָּל־צְבָאוֹ הַלְלוּהָ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהָ כָּל־
כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהָ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם:
יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צוֹה וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם חֶק־
נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר:

דאן בעטראכטעט טאן ערסט דיא לבנה ביים אנפאנג דער ברכה אונד ריכטעט זיך גלייך
דיא טיטע צוזאממען אונד זאנט שטעהענד דיעזע ברכה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

קידוש לבנה רד

בְּמֵאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים. וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־
צָבָאִם. חֶק וְזִמֵּן נָתַן לָהֶם. שְׁלֹא יִשְׁנוּ
אֶת תַּפְקִידָם. שְׁשִׁים וּשְׁמָחִים לַעֲשׂוֹת
רָצוֹן קוֹנָם. פּוֹעֵל אֶמֶת שֶׁפָּעֵלְתוּ אֶמֶת.
וְלִלְבָנָה אָמַר שְׁתַּתְּחִידִשׁ עֲמָרְתָּ תַּפְאֲרָתָּ
לַעֲמוּסֵי בָטָן. שְׁהֵם עֲתִידִים לְהַתְּחַדֵּשׁ
כְּמוֹתֶיהָ. וּלְפֶאֱרָ לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:
בָּרוּךְ יוֹצֵרֵךְ. בָּרוּךְ עוֹשֶׂיךְ. בָּרוּךְ קוֹנֵךְ.

דריימאל

בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ:
כְּשֵׁם שְׁאֵנִי רוֹקֵד בְּנִגְדֶּךָ. וְאֵינִי יָכוֹל
לִגַּע בְּךָ. כִּי לֹא יוֹכְלוּ כָּל־אוֹיְבֵי לִגַּע בִּי
לְרַעָה:

דריימאל

תַּפַּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפַחַד בְּגִדְלֵךְ זְרוּעֶךָ
יְדָמוּ כְּאֶבֶן: כְּאֶבֶן יְדָמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְלֵךְ
וּפַחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תַּפַּל:

דריימאל

דְּיֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם:

דריימאל

דריימאל

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם:

ושאל לחזירו

דריימאל

עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם:

ושזירו משיב:

סֶמֶן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל
יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

דריימאל

קול דודי הנה זה בא. מְדַלֵּג עַל הַהָרִים.
מִקְפִּץ עַל הַגְּבָעוֹת: הוֹמָה דוּדִי לְצַבִּי. או
לְעֹפֶר הָאֵילִים: הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחֲרֵי כַתְּלָנוּ.
מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָכִים:
תָּנָא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אֶלְמָלֵא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֱלֹא לְהַקְבִּיל
פָּנֵי אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים פַּעַם אַחַת בַּחֹדֶשׁ דַּיִם: אָמַר אֲבִי הַלֶּכֶךְ
צִרְךָ לְמִימְרָא מְעוּמָד: מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מְתַרְפֶּקֶת עַל
הַיּוֹדָה: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמַלְאוֹת פְּגִימַת
הַלְבָּנָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוֹם מְעוֹשׂ וַיְהִי אֹרֶךְ הַלְבָּנָה כְּאֹרֶךְ הַחֲמָה
וּכְאֹרֶךְ שְׁבַעַת יָמֵי בְרֵאשִׁית כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה קוֹדֶם מִיעוֹשָׁה שְׁנֵאמַר
אֵת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים וַיִּתְּקֵם בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב וּבִקְשׁוֹ
אֵת יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִיד מִלְּכָם אָמֵן:

קִבֵּא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל־הַהָרִים מֵאֵין יְבוֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי
מֵעַם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל־יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל־יָנוֹם שְׁמֶרְךָ:
הִנֵּה לֹא־יָנוֹם וְלֹא יִשָּׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שְׁמֶרְךָ יְיָ צִלְּךָ עַל־יַד
יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִכָּבֵה וַיֵּרַח בַּלַּיְלָה: יְיָ יִשְׁמְרְךָ מִכָּל־רָע
יִשְׁמַר אֶת־נַפְשְׁךָ: יְיָ יִשְׁמַר־צִיְּאוֹתֶךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
כִּי הִלְלוּיָהּ הִלְלוּ־אֵל בְּקוֹדֶשׁוֹ. הִלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ: הִלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרָתוֹ הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלּוֹ: הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר. הִלְלוּהוּ
בְּנִגֻּל וּכְנֹר: הִלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֹל. הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגָּב: הִלְלוּהוּ
בְּצִלְצָלִי־שֹׁמֵעַ הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְיָ
הִלְלוּיָהּ: כִּי־חֲתִי"ה:

ס לְמַנְצֵחַ בְּנִגִּינוֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו
אֶתָּנוּ סֵלָה: לָדַעַת בְּאֶרֶץ הַרְבֵּה בְּכָל גּוֹיִם יִשְׁוַעְתְּךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים
אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים
מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תְּגַחֵם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים
כָּלָם: אֶרֶץ נְתָנָה יְבוֹלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אִפְסֵי־אֶרֶץ:

Österreichische Nationalbibliothek

+Z229028300

94. F. 8.

KAIS. KÖN. HOF. BIBLIOTHEK

68.255-B

Neu.